

Giới thiệu Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert

Giới thiệu nội dung thông tin tác phẩm

Phủ bụi rồi lịch vạn niên sử chân tướng vạch trần, thế gian vì cái gì từ đây Vô Tiên!

Vô tận hư không bên trong đột nhiên rơi xuống khôn thể xiềng xích, đến tột cùng là gì thần tiên gây nên!

Vạn tộc chân chính cộng chủ Nhân Hoàng thần bí bỏ mình, thiên địa vì cái gì gặp đại biến!

Vạn năm đi qua, đã từng Vô Đạo thịnh thế Thiên Nguyên đại lục vinh quang không còn, mở ra phủ bụi chân tướng lịch sử, truy tìm thượng cổ đại đạo truyền thừa, hết thấy lịch sử bí ẩn cuối cùng rồi sẽ công bố.

Thật lâu về sau, sự phụ của ta nói cho ta biết, nó đến từ rất rất xa, một viên tên là Địa Cầu xanh thẳm lớn tinh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Thiên Đạo Tỏa Tiên Tự chương

Vô Đạo thịnh thế, Tu Đạo hướng đồ

Một người bình thường có thể thông qua rèn luyện, cường kiện thể da, rèn luyện gân cốt, cường hóa thể nội huyết khí, cái này có thể nói hướng luyện thể sơ giai cảnh giới.

Thế nhưng là thân thể rèn luyện từ đầu đến cuối có hạn, một người có lẽ có thể thông qua một năm, ba năm Luyện Lực, đạt tới một cái so với người bình thường mạnh mẽ rất nhiều trạng thái, nhưng là không thể nào thông qua ba mươi năm hoặc là năm mươi năm đến đều cường hóa thân thể, nhân thể khí huyết càng về sau chỉ sẽ dần dần khô kiệt, càng về sau không tiến ngược lại thật lùi.

Thế là tại cổ nhân trí tuệ phía dưới, mọi người đi qua giao lưu, thực tiễn, dần dần mở ra giai đoạn thứ hai tu tập con đường, cái kia chính là nội kinh con đường. Nội kinh cũng có thể gọi là nội công, khí công, thông qua quanh năm suốt tháng luyện tập cùng đối với "Lực" sử dụng cảm ngộ, mọi người phát hiện loại này nhìn không thấy, vô hình lực nói lực phá hoại thậm chí so sánh ngoại lực càng sâu! Đồng thời nội kinh không sẽ theo tuổi tác già yếu mà suy yếu, mà là càng thêm tinh thuần.

Tranh đấu cũng là đẩy hướng mọi chuyện tiến bộ nhân tố trọng yếu, có rồi nội kinh về sau, tại mấy đời người nghiên cứu đấu tranh dưới, mọi người đem tu tập con đường đẩy hướng rồi cao hơn điểm xuất phát. Đang một ngày nào đó một vị tiên bối phát hiện mình trong lúc vô tình đem nội kinh cùng thân thể ngoại lực hoàn toàn Dung Hợp phía sau hẳn đạt đến một cái tất cả mọi người chưa đạt tới cảnh giới.

Hậu nhân gọi chung hẳn vì Hậu Thiên cảnh giới, bởi vì đây là thông qua nhân lực tu tập, người rốt cục bắt đầu có rồi đủ để bài trừ truyền thống tư tưởng không thể tưởng tượng nổi chi lực. Có thể đem nội kinh ngoại phóng ngăn địch, có thể tay không di chuyển gần cự thạch ngàn cân, toàn thân có một vị chi lực, thậm chí ngay cả tuổi thọ đều chiếm được rồi mấy chục năm tăng trưởng.

Mà nếu như nói ngày mai con đường tu hành khó, không phải có được đại nghị lực người không thể làm hướng, như vậy lúc có một ngày, một vị thụ thiên hạ võ lâm nhân sĩ tiên bối tôn sùng, một vị tuổi tác gần trăm lão giả, tại sơn thôn Lão Lâm một chỗ ba mươi năm, cảm ngộ vạn vật tự nhiên hướng nói, tại cái nào đó ban đêm xem sơn lâm mưa gió đập chòn, lòng có cảm giác, một khi đón ngộ, rốt cục đến Tiên Thiên cảnh giới.

Nếu như nói võ học hướng nói dừng ở tại ngày mai cảnh giới tối cao, như vậy Tiên Thiên cảnh giới chính là hết thấy tân sinh bắt đầu.

Đầu tiên là thọ nguyên Nghịch Thiên tăng trưởng, vị kia tuổi tác gần trăm tiên bối tại đạt tới Tiên Thiên cảnh giới phía sau dường như giành lấy cuộc sống mới, cuối cùng thọ hết chết già thể mà sống rồi rỗng rã hơn 250 năm, mà tại hẳn tuyên bố Tiên Thiên cảnh giới tồn tại phía sau vô số võ lâm cao thủ mộ danh mà đến, trong đó không thiếu các phái tuyệt đỉnh cao thủ, cùng ẩn cư hưởng si.

Hậu thế Võ Lâm sách sử ghi chép, Tiên Thiên chi cảnh không thể nghịch, lực lượng một người nhưng cùng thiên địa Dung Hợp, phảng phất tự nhiên chi lực mưa lớn Hám Sơn, nhẹ nhàng như gió, mềm đến nước chảy.

Mà vị kia lần thứ nhất đến Tiên Thiên chi cảnh lão giả, trong vòng một ngày cùng một hơn trăm vị hậu thiên chi cảnh tu vi người luận võ, đã sức một mình sẽ tại trận gần ngàn hơn người toàn bộ tin phục, trước mặt mọi người thiên hạ, nói là Tiên Thiên chi cảnh cũng không phải là tối cao chi cảnh, sau đó nhẹ lướt đi, một người tiếp tục tại sơn dã bên trong khổ tu, không biết tung tích.

Thiên Nguyên đại lục Vô Đạo chi phong bởi vậy mở ra, thiên hạ bỏ võ, mọi người một lòng truy cầu thượng đẳng Võ Đạo, chỉ vì tìm kiếm truyền thuyết kia bên trong đỉnh phong chi cảnh, chỉ vì đánh vỡ cái này sinh tử giới hạn, tìm kiếm Vĩnh Sinh.

Không biết qua bao nhiêu năm, một vị nào đó thiên tư thông minh, tuổi nhỏ ngộ võ thiếu niên, tại đã trải qua gần một trăm năm mươi 18 năm khổ tu qua đi, rốt cục nghênh đón trong truyền thuyết cảnh giới kia.

Đánh vỡ sinh Từ giới hạn, không còn bị thể xác trói buộc, ý thức được bay ra bên ngoài cơ thể, đạt đến giữa trần thế cảnh giới tối cao -- phá cấm!

Đánh vỡ phiên thiên địa này trói buộc, bài trừ hết thầy quy tắc ước định.

Thiên Nguyên đại lục nghênh đón lần thứ nhất phi thăng quang cảnh, ngày đó nguyên bản chính là vào lúc giữa trưa, bầu trời lại không hiểu bị bóng tối bao trùm, nặng nề trùng trùng điệp điệp chong chóng Hắc Vân, trong đó mang theo trận trận lôi quang chớp động.

Vô số người bị cái này chấn động lay trảng cảnh cảm thấy tim đập nhanh, sau đó bọn hắn đều thấy được trên bầu trời đột nhiên đánh xuống nhất đạo nói ẩn chứa kinh khủng lực lượng hủy diệt Lôi Điện, một loạt núi non thay nhau nổi lên núi cao tại cái này giận Hôa Thần lôi phía dưới có như băng tuyết đồng dạng tan rã.

Mà tại vỡ vụn núi đá bên trong, lại có thể gặp nhất đạo ngồi xếp bằng thân ảnh.

"Là hắn. . . Trăm năm trước Võ Lâm thiên tài."

"Nghe đồn hắn đã sớm chết già rồi a. . . Làm sao có thể phát sinh cảnh tượng như vậy."

"Không có khả năng không có khả năng. . . Chẳng lẽ hắn đạt tới trong truyền thuyết cảnh giới kia. . ."

"Sư huynh. . . Trăm năm cảnh xuân tươi đẹp. . . Ta thế mà còn có thể gặp lại người. . ."

Tại chỗ chạy đến hơn mười vị Võ Lâm danh túc, trong đó không thiếu Tiên Thiên chi cảnh người ẩn cư, thế nhưng là cho dù bọn họ đã có thể điều động bộ phận tự nhiên đại đạo chi lực, nhưng ở khoảng cách gần nhìn qua cái kia nhất đạo Lôi Điện chi uy cũng cảm thấy một trận kinh hồn táng đảm.

Đây là thiên uy, không phải sức người có thể chống cự!

Trộn vụn sáu nói thiểm điện oanh minh, mỗi một nói vụn vụn thiên uy hướng lôi đều không giữ lại chút nào đánh vào cái kia nói xoay quanh giữa không trung thân ảnh.

Vị kia nguyên bản toàn thân bị tóc dài bao trùm thiên tài, tại Lôi Điện Thần Hôa tây lễ phía dưới, quanh thân bị đánh đến một mảnh hỗn độn, nhưng mà hắn cuối cùng chống cự lại rồi thiên uy.

Khi hắn hình dạng lộ ra lúc, tất cả mọi người cảm thấy kinh hãi, ở đây Võ Lâm danh túc không thiếu tại trăm năm trước từng chịu qua chỉ điểm của hắn, thậm chí có chính là hắn trực tiếp hậu bối.

Nam tử trung niên hình dạng, như sắt thép đồng dạng đen kịt mà kiên nghị gương mặt, vị này sống rồi rờn rờn hơn hai trăm năm thiên tài, thế mà tại thiên uy tây lễ hạ trở nên phản lão hoàn đồng rồi!

Hắn ngược đầu nhìn lên bầu trời, chỉ gặp nguyên bản Hắc Vân tế nhật bầu trời, tiêu tán vô tung, mấy nói thần lôi tới cũng nhanh, đi đến càng nhanh. Bầu trời giống như phá một cái động lớn, bên trong là một áng mây lưu chuyển, để cho người ta nhìn không rõ ràng, một đạo quang hoa từ đó tung xuống, đột nhiên chiếu xạ tại rồi trên người hắn.

Tại tất cả mọi người trong ánh mắt khiếp sợ, hắn tại cái kia nói không thể tưởng tượng nổi thần quang tiếp dẫn dưới, bay thẳng đến hướng về phía thiên ngoại, cuối cùng chỉ nghe thấy nhất đạo mừng rỡ như điên thanh âm vang vọng trên không trung

"Tiên giới. . . Trên đời này thật sự có tiên. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Chư Thiên Vị Diện, ba sáu vạn năm

Chư thiên phía trên, tại nơi nào đó không biết tên vị diện bên trong.

Tại chỗ này u ám chi địa bên trong, nhất đạo nói đủ để cho Tiên giới đại năng cũng vì đó biến sắc cuồng bạo tiên quang, tại chỗ này không gian bên trong

xung kích lẫn nhau bạo tạc, tại sinh ra trận trện lóa mắt chói mắt thất thái Thánh Quang phía sau lại khôi phục bình tĩnh, cứ như vậy vòng đi vòng lại, lặp đi lặp lại Vô Thường.

Cái này phiền vị diện chỗ sâu nhất, thành linh có thể thấy được một tên cô gái trẻ tuổi, khép hờ lấy hai mắt, nàng thân mang một thân màu trắng sa y, cho người ta một loại trong suốt trong suốt cảm giác, hai vai phê lấy một đầu màu lam nhạt sa mang, kẻ sát ở trên người, tinh xảo tỉ mỉ thân hình, thể hiện đến phát huy vô cùng tinh tế, một đầu thanh ti xấn rồi cái Lưu Vân Trâm, cho người ta một loại yên tĩnh an tường cảm giác.

Dạng này một tên dung nhan tuyệt thế nữ tử giờ phút này bàn ngồi chung một chỗ to lớn trên tấm bia đá, bia đá chỗ tản ra mịt mờ thanh quang đem cái kia nhất đạo nói cuồng bạo tiên quang ngăn cản tại nàng thân ba thước bên ngoài, tại chỗ này không gian bên trong tạo thành duy nhất một chỗ chỗ an toàn.

Nữ tử đôi mi thanh tú hơi nhú, cái kia một bộ đủ để cho chúng sinh điên đảo trên dung nhan, rõ ràng để lộ ra mấy phần nhân nhật ưu thương.

"Ân?" Tựa hồ lòng có cảm giác, nữ tử đột nhiên mở ra cặp kia khép hờ lấy hai mắt, nàng ánh mắt thanh tịnh như là băng hạ suối nước, không nhiễm một tia thế gian cát bụi.

"Thật là người sao. . . ?"

Nữ tử tự lẩm bẩm, thanh âm của nàng thanh thúy như là thể gian tuyệt vời nhất âm phù, lại rõ ràng mang theo vài phần bi thương.

Ai lại biết, nàng ở đây bị giam cầm, trọn vẹn ba mươi sáu vạn năm lâu, viên kia sớm đã yên lặng đến đáy cốc tâm, ngoại trừ trong lòng còn sót lại cái kia một phần lo lắng bên ngoài, còn có đồ vật gì có thể làm cho nàng lòng có cảm giác, tâm thần bất định đâu.

Tu vi đến nàng như vậy cảnh giới, đã sớm có thể được xưng tụng thông thấu thể gian, phạm là nàng làm bận tâm chi vật gặp đại biến, nhất định sinh lòng báo hiệu, vì đó cảnh giác, mà cái này cũng được xưng tiên cảm giác.

Nàng ánh mắt lược qua trước mắt khôn cùng yên lặng hắc ám không gian, lấy vượt qua lẽ thường tốc độ hướng ra phía ngoài kéo dài, trong chớp mắt nàng liền thấy được một chỗ yên tĩnh mà chìm nổi Đại Lục dường như một viên cự đản đồng dạng phiêu phù ở trong chư thiên,

Nhưng là từ thiên khung chỗ sâu, không biết nơi bao xa, vượn bốn đầu to lớn trắng kiện xiềng xích vừa đi vừa về vòn quanh, đem cự đản một mực khóa tại rồi trong đó, thiên khung phía trên nhẹ nhàng rót xuống nhất đạo nói không biết tên có sắc khí thể, duy chỉ có vòng qua quả trứng lớn này, đem không để ý.

"Hừ "

Đột nhiên, cả phiên an tĩnh hắc ám không gian đều bắt đầu nhảy lên, nhất đạo nói cuồng bạo tiên quang ở tại tiếng vang sau tức khắc toàn bộ nổ tung, thất thái Thánh Quang đem cả vùng không gian đều tràn ngập, nhất đạo nói khí lăng không ngừng đánh thẳng vào nữ tử trước mặt cái kia hộ thể mịt mờ thanh quang.

Nữ tử thụ này quá nhiều phía dưới, sắc mặt tức khắc có chút trắng bệch, nàng cái kia dọc theo bên ngoài cơ thể, không biết vượt ngang rồi nhiều ít vị diện tiên thức tại lúc này bị ngạnh sinh sinh chặt đứt, lại là đối thân thể tạo thành rất nhỏ ảnh hưởng.

"Mấy chục vạn năm qua đi, trong lòng người thế mà còn lo lắng lấy tên nghiệt chủng kia?"

Nhất đạo uy nghiêm mà hùng vĩ thanh âm tại cả vùng không gian bên trong vang lên, giống như trận trện Thiên Âm đồng dạng chấn nhân tâm phách.

Nữ tử có chút điều tức qua đi, sắc mặt khôi phục rồi lúc trước quang trạch, nàng quật cường con người nhìn thẳng trước mặt cái kia vắng vẻ một phiên, hỏi lại nói

"Mấy chục vạn năm qua đi, người từ đầu đến cuối không chịu tha ta mà đi sao?"

"Chỉ cần tên nghiệt chủng kia thi thể một ngày chưa đưa đến trước mặt ta, cái chết của hần tin tức một ngày không có truyền khắp chư thiên vạn giới, người cả đời cũng không thể rời đi cái này Tỏa Tiên Tịch Diệt Đại Trận. "

Nữ tử nghe xong dường như trong lòng sớm có sở liệu, cười lạnh một tiếng

"Người luôn mồm nói hần là nghiệt chủng, làm như vậy hần thân ông ngoại người, làm phụ thân ta người, làm không chế chư thiên vạn giới phía trên vô thượng Thiên Tôn người, lại là cái thứ gì?"

"Làm càn!"

Oanh một tiếng tiếng vang, không trung đột nhiên xuất hiện vạn nói kim sắc thần lôi, giống như lợi kiếm đồng dạng bốn phía rơi xuống, trong nháy mắt nổ phá toàn bộ đại trận. Không thấy một thân thân ảnh, nhưng là bên trong vùng không gian này không ngừng cái kia phần sáng lớn hết giận dữ ba động đã đầy đủ bại lộ hần thời khắc này đây ngập lửa giận.

Nữ tử tọa hạ to lớn bia đá giờ phút này cũng khó thoát kim sắc thần lôi tẩy lễ, trong nháy mắt rách ra ra, mịt mờ thanh quang tại thần lôi nổ tung phía dưới sáng tối chớp chòn, dường như lập tức liền muốn dập tắt đồng dạng.

"Ngài rốt cục muốn ra tay với ta sao? Cũng đúng, cái này mấy chục vạn năm lúc chỉ riêng qua đi, chỉ sợ phụ thân ngài còn sót lại cái kia một tia nhân tính cũng muốn tu được miễn diệt viên mãn a. "

Nữ tử tự giễu cười một tiếng, nàng mặc dù có một thân tuyệt thế tu vi, thế nhưng là chỉ cần cuối cùng này phòng ngự Trần Pháp bị đánh phá, chỉ sợ kim sắc thần lôi sẽ trong nháy mắt đem thân thể Nguyên Thần hoàn toàn tiêu diệt, chỉ vì cái này kim sắc thần lôi chính là Thiên Tôn lửa giận, trên trời rơi xuống thần uy.

Vạn nói kim sắc thần lôi trong nháy mắt lại đột nhiên chôn vùi, giống như cho tới bây giờ đều không có có xuất hiện qua đồng dạng. Cả vùng không gian bên trong lần nữa khôi phục một phiến vô biên hắc ám, bị hư hao Tòa Tiên Tịch Diệt Đại Trận trong nháy mắt này thế mà khôi phục như thường.

Bàn tay Càn Khôn, lật tay là trời, nhất niệm thành pháp, giận dữ trời sập, đây cũng là Thiên Tôn tu vi, thụ chúng sinh quý báu chi cao tọa.

Vô biên hắc ám bên trong, một trận Kim Quang Thiểm nhấp nháy, không trung xuất hiện một đôi to lớn kim hoàng hai con người, chỉ gặp trong đó Nhật Nguyệt son hà lưu chuyển, điểm điểm Tinh Thần Ngân Hà vờn quanh.

"Ban đầu nếu như không phải tiểu tử kia mê hoặc người, người làm sao khổ rơi xuống kết quả như vậy, khiến chư thiên vạn giới chúng sinh nhìn ta trong tộc trò cười?"

Nữ tử nghe đến lời này tức khắc sống mất lưu chuyển, tinh thần của nàng giống như về tới ba mươi sáu vạn năm trước kia, cái kia ngăn ngừa mấy chục năm lúc chỉ riêng dù là tại nhỏ yếu nhất một vị tiên nhân trong mắt cũng bắt quá thoáng qua tức thì, thế nhưng là đối với nàng tới nói, cái kia là kiếp này đáng giá nhất trần giá hối tiếc. Hối hận không? Không, nàng hối hận chỉ là gặp nhau hận lúc tuổi già đã.

To lớn kim hoàng hai con người nhìn xem giờ phút này xếp bằng ở Phong Ấn Thạch bìa phía trên nữ tử, nàng đã từng là chúng tiên bên trong lòng lấy nhất minh châu, từ sinh nhật ngày liền bị đây trời thần Phật chúc phúc, thụ đại đạo hưởng che chở, nàng là hắc hồn ngọc quý trên tay, là đi qua, hiện tại thậm chí về sau, duy nhất cốt nhục.

Hồi tưởng ngàn vạn năm trước kia nàng lần sinh một khắc này, nụ cười trên mặt hắc đế Nhật Nguyệt đều thất sắc, để cái kia ti ti sinh linh đều nhảy cẫng hoan hô, đó cũng là hắc đáng giá nhất trần giá hối tiếc một trong, mà bây giờ. . .

"Thiên Hình, vì phụ cho người thêm một lần cơ hội, người đến tốt cùng đem trần thế thân bìa giấu tại nơi nào?"

Hai con mắt màu vàng óng giờ phút này cũng biến thành ôn hòa xuống tới, bất kể như thế nào, nàng dù là phạm phải lại nhiều sai lầm, thủy chung là nữ nhi của hắn.

"Phụ thân, nữ nhi trong lòng cũng một mực có vấn đề muốn hỏi ngài. Ban đầu ngài hướng Nguyên Chính xuất thủ lúc, trong lòng đến tốt cùng có hay không có triển vọng ta cần nhắc qua dù là mấy may?"

Hai con mắt màu vàng óng bên trong kịch liệt dao động, hắn đã biết được nữ nhi chỉ sợ lại không bất luận cái gì quay đầu khả năng, nhưng là trong lòng vẫn còn có một phần may mắn, dù là tu vi thăng tới Thiên Tôn, đây cũng là mỗi người cũng khó khăn trốn tránh ý nghĩ, chỉ bởi vì hắn là phụ thân nàng.

"Người tự giải quyết cho tốt thôi. "

Thanh âm vừa dứt, cặp kia treo móc ở bầu trời to lớn kim hoàng hai con người biến mất không còn tăm tích, cả vùng không gian bên trong lần nữa khôi phục dĩ vãng u tĩnh thâm trầm.

"Nguyên Chính, người nhất định phải phù hộ huyết mạch của chúng ta. . ."

Từ nàng phụ quân tin chết truyền đến về sau, lòng của nàng cũng theo hắn cùng nhau vào thời khắc ấy chết đi, nếu như không phải nàng cốt nhục vẫn sống sót tại thế, chỉ sợ nàng đã sớm giải quyết xong rồi mình dài đằng đặc sinh mệnh.

Nghĩ đến nàng đây lần nữa ý đồ đem tiên thức xuyên thủng Chư Thiên Vị Diện, muốn dòm ngó tìm kiếm con trai của nàng tung tích, nhưng mà lại phát hiện chỗ này không gian đã bị hoàn toàn giam cầm, tiên thức cũng không còn cách nào phá xuất mà đi.

"Phụ thân, ngài coi là thật như thế nhẫn tâm sao?"

Nàng khẽ thở dài một cái, đem vô tận tưởng niệm chi tình chôn giấu ở đáy lòng, rốt cục bế lên cặp kia thanh tịnh mà bi thương hai con người, cả người lại không bất luận cái gì động tĩnh.

Vô tận u ám không gian bên trong, nhất đạo nói cuồng bạo tiên quang va chạm lần nữa, vỡ vụn, hóa thành điểm điểm lóa mắt thất thái Thánh Quang, không ngừng trong bóng đêm lấp lóe.

Cái kia nói thân ảnh đơn bạc liền như là cái này ba mươi sáu vạn năm qua, bản thân tĩnh tọa đang lửa được thanh quang bên trong, vô tận bi thương.

Chương 2: Đại nhân đại nhân, ta gọi Dịch Nam

Vân An Trấn làm Ly Hóa thành bên ngoài nhất bắc một cái trấn nhỏ, vô luận tại kinh tế, nhân khẩu, địa vực bên trên tới nói đều là ở vào tương đối thấp chờ trình độ.

Có thể chính là như thế một tọa phổ thông đến không thể lại phổ thông tiểu trấn, năng vị trí đặc thù vị trí địa lý đã chú định toà này tiểu trấn bên trong sẽ có không tầm thường sự tình phát sinh.

Vân An Trấn phía Nam vì Vũ Quốc cảnh nội, lấy đông vì hoang vu ngàn dặm sa mạc chi địa, phía tây vì tái ngoại biên cương man di du dân, phía bắc vì thế lực đối địch Ấp Quốc.

Chính là ở vào cái này đặc thù vị trí địa lý, Vân An Trấn bên trong rỗng rần lẫn lộn, tại trên đường cái vô luận là gặp được nổi tiếng xấu bọn cướp sông cướp biển, vẫn là võ công cao cường anh hùng hào kiệt thậm chí là không thể tưởng tượng sa mạc đại khẩu cùng địch quốc thương đội đều không đủ kỳ quái.

Làm Vũ Quốc cùng Ấp Quốc chỗ duy nhất thương điểm, lại là tới gần vùng đất tử vong sa mạc tiếp tế chỗ, vẫn là thảo nguyên du dân man di lấy mua điểm, dạng này đặc thù nhu cầu cùng các loại khách xù giao dịch, cũng gián tiếp hoặc trực tiếp chạm vào Vân An Trấn quản lý hỗn loạn cùng đặc thù tập tục.

Làm người cầm quyền Vũ Quốc, không chỉ một lần muốn chăm chú nắm chặt cái này ngon miệng hương hướng, bất quá đang nỗ lực nhiều lần về sau, kết quả sau cùng chính là tới gần sa mạc chi địa trên đường nhỏ nhiều mấy cỗ bốc mùi thi thể.

Ngắn ngủi hai năm, Vân An Trấn quan chức trọn vẹn đổi bốn tên. Dựa theo trình tự bình thường đến đi, một tên quan viên địa phương bổ nhiệm nếu như không có đặc thù công lao, đồng dạng tuổi tròn bốn năm mới sẽ căn cứ năng công trạng lại tiến hành chức vị đổi, Vân An Trấn quan chức bốn lần ly kỳ tử vong phía sau đổi lấy lại là Vũ Quốc cao tăng trăm mặc, cuối cùng thậm chí xuất hiện một vị nào đó nhân huynh biết được mình bị bổ nhiệm tại Vân An Trấn về sau, tình nguyện ngay cả quan đều không thích đáng, đều muốn về nhà chuyện xấu.

Vũ Quốc quan bộ cuối cùng thực sự không có cách, chỉ có thể lấy lấy thủ đoạn phi thường. Cái kia chính là trực tiếp từ Vân An Trấn "Người địa phương" bên trong chọn lựa uy vọng tương đối cao người tới làm tuyên cái này quan chức, cũng đối năng nói lòng quyền hạn quản lý. Hậu quả như vậy liền dần dần đưa đến Vân An Trấn nội bộ thế lực trưởng thành, đến cuối cùng đã là tạo thành kỳ đặc có phương pháp quản lý, mà không bị quan bộ khống chế.

Vô luận người trước kia phạm phải bao lớn tội ác, lại hoặc là vì thiên hạ chỗ không dung, chỉ cần người nộp một lượng bạc nhập quan thuế, như vậy người liền có thể làm một tên Vân An Trấn cư dân từ đây định ra chỗ ở, tại trong trấn nhận năng quy định bảo hộ, từ đây không cần lại đào vong thiên nhai.

Cũng chính là như vậy đặc thù quản lý biện pháp, nhất trí nhận lấy toàn thành thậm chí các nơi mọi người ủng hộ, ở cái địa phương này người có thể quên mất trước kia tất cả thân phận cùng quá khứ, lại bắt đầu lại từ đầu cuộc sống mới.

Mà xem như Vân An Trấn bên trong các cư dân cũng đều riêng phần mình tuân thủ cũng cố gắng để bảo toàn cái này cùng tồn tại pháp tắc, cái này đi thành mới tới Vân An Trấn lúc nhất là làm cho người không thể tưởng tượng cùng kinh dị sự tình. Hai phe thế lực một khắc trước khả năng còn tại bên ngoài trấn phát sinh huyết chiến, sau một khắc qua đi, tại trong tửu điểm song phương giao chiến thậm chí có thể cách một cái bàn tương hồ dùng bữa ăn mà cười cười nói nói.

Người tại trên đường cái tùy ý đụng vào một tên tiểu thương, có thể là quan phủ truy nã có trong hồ sơ sát nhân cuồng ma.

Mặc kệ là tư nhân thù hận vẫn là quan phủ truy nã, chỉ cần người tại Vân An Trấn bên trong nhất định phải tuân thủ tốt quy định, nếu không hạ trảm nhẹ thì đuổi ra bên ngoài trấn, nặng thì tại chỗ bị hợp nhau tấn công, cũng chính là như vậy quy củ đặc biệt cũng sáng tạo ra Vân An Trấn bên trong kinh khủng lượng giao dịch cùng người lưu lượng.

Mỗi ngày Vân An Trấn bên trong phát sinh giao dịch kim ngạch đạt đến một cái không thể tưởng tượng nổi số lượng. Mà đối với Vũ Quốc tới nói, vừa không cách nào thực hành quốc pháp quản chế, mà Vân An Trấn hàng năm cũng đều thức thời định lúc nộp lên trên đại lượng thuế má, còn nữa trên danh nghĩa Vân An Trấn dù sao vẫn là Vũ Quốc trong nước lãnh thổ, cao tăng cũng liền không còn đi quan tâm phương pháp quản lý rồi, an tâm cắt kỹ mình thuế má là được rồi.

Trường kỳ dĩ vãng, Vân An Trấn câu chuyện lưu truyền đến các nơi, dần dần trở thành rất nhiều đào vong mất người bên trong thiên đường.

Làm một tên cơ hồ tại Vân An Trấn bên trong lớn lên "Người địa phương", Dịch Nam từ nhỏ đã độc hưởng lấy đặc thù mây an kiểu giáo dục, nếu như không phải bề ngoài vẫn mang theo vài phần đã lui gầy thơ, chỉ cần tiếp xúc với hần qua người đều dị thường chấn kinh, đều coi là con hàng này là tu hành ngàn năm biến hóa thành người hồ ly tinh.

Dùng từ phương lão bản già cách lời nói tới nói "Tại Vân An Trấn hán nhiều nhất chính là nghịch ngợm gây sự, thế nhưng là tiếp qua mấy năm đem hồn tiểu tử này tùy tiện mang đến cái nào trong thành đều có thể xuyên phá nửa bầu trời. "

Dịch Nam tám tuổi theo lão Ngô tại Vân An Trấn bên trên an nhà, nghe nói hán khi sinh ra về sau liền bị phụ mẫu vứt bỏ, may mắn về sau bị một đôi nông hộ tại điền bên cạnh phát hiện may mắn có thể sinh tồn. Thế nhưng là tiếc vui chóng tàn, đúng lúc gặp thứ sáu tuổi năm đó trên trời rơi xuống lớn tai, các nơi mất mùa, cảm cúm, Dịch Nam chỗ thôn trang toàn bộ bị ép di chuyển, trên đường dưỡng phụ mẹ bất hạnh thân hoại cảm cúm bệnh chết, thể lực chống đỡ hết nổi tăng thêm cực độ bị thương Dịch Nam, rốt cục ngã trên mặt đất.

Về phần tại sao về sau đi ngang qua lão Ngô nhìn thấy hàng trăm hàng ngàn đào vong chết đói người không giúp đỡ, không phải giúp đỡ Dịch Nam cái này sáu tuổi tiểu thí hải. Dựa theo về sau lão Ngô cùng Dịch Nam mà nói, lão Ngô danh xưng mình hoàn toàn là ra ngoài một viên thiện ý tâm mới đi làm việc này, mà Dịch Nam thì bạch nhãn một phen, tức giận nói hán hoàn toàn động cơ không thuần, là mình phúc tinh cao chiếu, Tiên Thiên có Thần Tiên bảo hộ, mới đem lão Ngô hấp dẫn tới.

Hai người nói ai đúng ai sai còn chờ hậu thế khảo chứng, nhưng là để lộ phủ bụi đã lâu lịch sử. Chúng ta phát hiện, nguyên lai hai người nói tới đều đơn thuần nói nhảm.

Lão Ngô đang lúc bởi vì việc tư tại hai tòa thành trì ở giữa đi tới đi lui, lần thứ nhất đi ngang qua một đầu nhỏ nói lúc vô ý phát hiện tại hôn mê Dịch Nam nằm trên đường, nhìn liếc qua một chút qua đi cũng liền tiếp tục chạy về phía trước đường.

Nạn đói hiện thực tăng thêm cảm cúm tứ ngược, vô luận quan nói vẫn là núi hoang đường nhỏ, khắp nơi đều là người chết thi thể cùng thống khổ **, giãy dụa lấy người. Ngay lúc đó Dịch Nam đối với đi ngang qua lão Ngô tới nói tựa như một con vũng vầy giẫy chết lấy chim sè, chết cũng liền chết rồi, cuối cùng bị kèn kèn ăn vẫn là bị quan phủ người đào hố chôn hóa thành phân bón, đều cùng hán một cái tiền đồng quan hệ đều không có có, hán không có cái kia phần sào lo thiên hạ bách tính sống yên ổn tâm, cũng không có có thể thay đổi vô số nạn dân giãy dụa đến chết hiện thực hoàn cảnh, trong loạn thế có thể bảo đảm mình sống yên phận đã không dễ, huống chi thân phận của hán còn cùng người bình thường không, đối với vô số giống như Dịch Nam như vậy vận mệnh người, chỉ cầu kiếp sau lại ném một người tốt lại hưởng phúc a.

Thế nhưng là để lão Ngô vạn vạn không nghĩ tới chính là, tại hán sự tình xong xuôi về sau. Đang ngày thứ ba trở về lần nữa đi ngang qua nơi đây lúc, hán khóe mắt quét nhìn liếc qua nằm trên mặt đất không nhúc nhích Dịch Nam, tức khắc để hán cảm thấy không thể tưởng tượng.

Bất luận cái gì một người bình thường đoán chừng đều sẽ đem ngay lúc đó Dịch Nam xem như người chết đói dãi. Bởi vì hán hơi thờ mong manh, thậm chí liền tâm nhảy cùng mạch đập đều chậm chạp đến một phút đồng hồ bốn năm lần, thế nhưng là đối với người mang đặc thù Công Pháp lão Ngô tới nói, chỉ cần một đứa bé sinh mệnh thể mà có thể tại không ăn không uống trạng thái hạ chèo chống ba ngày đã đủ để cho hán ngạc nhiên, cái này cực độ không tầm thường nhịp tim cùng mạch đập đối với luyện đặc thù võ công hán tới nói, thật giống như trong đêm tối đèn lồng đồng dạng hấp dẫn ánh mắt của hán.

Lòng hiếu kỳ đại phát lão Ngô đang lúc nhảy xuống ngựa thót, đem Dịch Nam không hề hay biết thân thể lật qua lật lại lập đi lập lại kiểm tra, bắt quá nòng cuối cùng cho ra kết quả lại làm cho lão Ngô buồn bực không thôi, làm sao kiểm tra đều là một cái bình thường tiểu hải tử thân thể, xanh xao vàng vọt, gầy như que củi, trừ cái đó ra cũng không có cùng những đứa trẻ khác có cái gì khác biệt, không có tự hành đã thông kinh mạch, cũng không phải sùng đầu dữ tợn, tướng mạo kỳ lạ. Cuối cùng lão Ngô không hiểu được, chỉ có thể làm là lão thiên gia không muốn thu mệnh của hán, để hán sống lâu rồi mấy ngày a.

"Tiểu tử, gặp được ta, thật không biết là ngươi mấy đời đã tu luyện phúc khí "

Lão Ngô gỡ xuống bên hông túi nước, đem Dịch Nam sớm đã môi khô nứt ẩm ướt một phen, sau đó lại chịu đến nước cháo, đem mảnh quản nhét vào Dịch Nam khoang miệng, cách mỗi một khắc đồng hồ nhỏ vào một giọt, mãi cho đến một ngày sau đó Dịch Nam thể mà Kỳ Tích đồng dạng vừa tỉnh lại. Mặc dù chỉ là mở mắt ra, thân thể còn không thể động dậy, bất quá khi nhìn thấy lão Ngô một trương đen kịt mặt to nở rộ nụ cười quý dị, Dịch Nam chỉ coi mình hạ âm tào địa phủ, cho là mình thấy được Quý Soa, dọa đến lần nữa ngất đi.

Tại lão Ngô cẩn thận chiếu cố cho, Dịch Nam mười lăm ngày về sau khôi phục rồi hành động lực, cũng rốt cục có thể nói chuyện, khi biết được mình dưỡng phụ mẹ đều đã bỏ mình, mà mình người trong thôn cũng không thấy tung tích lúc, năm gần sáu tuổi Dịch Nam trong phòng trọn vẹn khóc cả ngày.

Thẳng đến ngày thứ hai lão Ngô vào nhà về sau, Dịch Nam sưng đỏ con mắt còn không lúc nhỏ xuống hai giọt nước mắt.

"Khóc đủ?" Lão Ngô tiện tay buông xuống hai cái màn thầu cùng một thỏi vàng, lạnh lùng nhìn xem trước mặt mắt đầy tơ máu, một mặt mê mang Dịch Nam

"Ta cho ngươi một canh giờ cân nhắc, hoặc là ngươi cầm vàng mình ra ngoài tìm ngươi thôn nhân, hoặc là ăn màn thầu theo ta cùng lúc xuất phát, bất quá về sau mệnh của ngươi chính là ta, ta để ngươi chế tạo sự tình ngươi nếu là không làm, như vậy hậu quả liền cùng cái bàn này đồng dạng. "

Nói xong lão Ngô tay phải trong nháy mắt đánh vào mặt bàn, sau đó quay người đi ra cửa.

Mà tại Dịch Nam ánh mắt khiếp sợ dưới, tám kia dày đặc gỗ thông cái bàn từ mặt bàn từ trên xuống dưới sinh ra nhất đạo nói vỡ vụn vết tích, cuối cùng "Phanh" một tiếng hóa thành một chỗ gỗ thông khối vụn.

Đội tại sát vách ở giữa lão Ngô đang lẳng lặng chờ đợi rồi một giờ sau, một lần nữa trở lại Dịch Nam trong phòng, chỉ gặp trên mặt bàn hai cái rõ ràng màn thầu đã bị Dịch Nam ăn xong, cái kia một thỏi vàng nhưng cũng bị Dịch Nam thật chặt bóp trong tay.

Nhìn xem Dịch Nam như thế lựa chọn sáng suốt, lão Ngô trong lòng rất là hài lòng.

"Rất tốt, người làm lựa chọn sáng suốt nhất. Đi theo ta sau này thời gian mặc dù không sẽ hưởng hết vinh hoa phú quý, bất quá đối với người bây giờ tới nói, nếu như người thật lựa chọn cầm vàng, ra quán rượu về sau chỉ sợ sống không quá một cái tiếng đồng hồ, hiện tại đem vàng giao cho ta, theo ta cùng lên đường a "

Dịch Nam tay nhỏ nắm thật chặt vàng, thanh âm non nớt lần thứ nhất mở miệng nói chuyện.

"Ta. . . Đại nhân có thể hay không. . . Đem vàng cũng cho ta "

"Ân?"

Lão Ngô trên mặt vẫn nhiều hơn mấy phần bất mãn, như thế tuổi còn nhỏ liền ham tiền tài, coi như nàng thiên phú dị bẩm, thiên tư thông minh, tương lai cũng khó thành đại sự, không bằng sớm làm đem giải quyết, nếu không tương lai không chừng bạch bạch cho mình tăng sinh mầm tai vạ cũng khó nói. Nghĩ đến cái này lão Ngô trong lòng định thần, đã quyết định chủ ý, nếu như tiểu tử này nói chuyện vi phạm với mình mục đích, như vậy liền lập tức động thủ đem giải quyết.

"Người muốn làm bằng vàng cái gì?"

"Ta. . "

Dịch Nam sợ hãi ngẩng đầu nhìn một chút lão Ngô lạnh lùng mặt, lập tức hai đầu gối quỳ xuống, liên tục đập đầu ba cái.

"Đại nhân ân cứu mạng tiểu nhân không thể hồi báo, chính là làm trâu làm ngựa ta cũng không sẽ có câu oán hận nào. Bất quá phụ thân mẫu thân thi cốt chưa lạnh, ta nghĩ lại van cầu ngài để cho ta tiến đến tìm tới bọn hắn, chỉ ít cho bọn hắn xây một tòa mộ bia, để sau khi cha mẹ mất có thể nghỉ ngơi "

Đập đầu xong phía sau hần nhỏ nhỏ nảo trên cửa đã là sưng đỏ một片片, nước nờ nước mắt lại lập tức phải đến rơi xuống.

"Không cho phép khóc "

Lão Ngô đột nhiên một tiếng quát lớn, đem quỳ trên mặt đất Dịch Nam giật nảy mình.

"Nam tử hán đại trượng phu đồ máu không đồ lệ, không lạy trời không quỳ xuống đất. Hiện tại người khóc ta coi như người vì người cái kia chết đi phụ mẫu tống táng, người quý ta là bởi vì ta lòng từ bi cứu được người cái mạng này, nghĩ ta Ngô mỗ người vẫn là đảm đương nổi phần này hồi báo, bất quá nếu như tái phạm lần nữa, đừng nói là câu ta, ta đang lúc nói không chừng liền phải đưa người hai cái đùi đánh gãy. "

Mặc dù ngoài miệng không lưu tình chút nào, bất quá lão Ngô trong lòng giờ phút này lại là đối mình giúp đỡ tiểu tử này cử động càng thêm hài lòng, như thế tiểu nhân niên kỷ gặp đại biến về sau có thể cấp tốc ổn định lại, tâm tính trầm ổn, chỉ ít về sau mang theo hần hành tẩu phiến phức sẽ càng ít, mà lại tuổi còn nhỏ liền biết được hiếu chữ làm đầu, điểm ấy cũng thực sự khó được.

"Người tuổi còn nhỏ hiểu được cũng không phải ít, ta nhìn nhà người cảnh tất nhiên, là ai dạy người những đạo lý lớn này?"

"Hồi bẩm đại nhân, phụ thân ta trước kia từng đọc qua trường tư, mặc dù không có thi đậu công danh, bất quá dạy bảo rồi ta đọc sách viết chữ. "

"Rất tốt, ta cho người thời gian nửa tiếng đem mình rửa ráy sạch sẽ, sau đó ta sẽ sắp xếp người đến đây dẫn người đi tìm kiếm người cái kia chết đi phụ mẫu, sự tình xong xuôi về sau ta sẽ lại tới tìm người. "

Nói xong lão Ngô không còn để ý sẽ vẫn quỳ Dịch Nam, quay người mở cửa trực tiếp đi ra ngoài.

Dịch Nam đột nhiên nghĩ đến, mình còn không có có đem danh tự báo cho vị này ân nhân cứu mạng, thực sự hết sức không có lễ phép, vội vàng đứng dậy hướng ngoài cửa tiến đến

"Đại nhân, đại nhân, ta gọi Dịch Nam. "

Thế nhưng là chờ hần chạy đi ra ngoài, phát hiện ngoài cửa sớm đã không có rồi vị kia Ngô đại nhân thân ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Quan phủ người tới, đột lâm vương phủ

Không ra một hồi, điểm tiểu nhị vội vàng đuổi tới, hầu hạ Dịch Nam tắm một cái tắm nước nóng, vì đó chuẩn bị xong một bộ sạch sẽ y phục, lại cho nàng một lần nữa đổi đưa rồi một gian khách phòng, tại xác định Dịch Nam vị này tiểu chủ khách hàng không có yêu cầu khác về sau, lúc này mới rất cung kính thối lui ra khỏi gian phòng.

Thay đổi quần áo mới, rửa mặt sạch sẽ Dịch Nam mặc dù vẫn có chút xanh xao vàng vọt, bất quá cũng khôi phục rồi mấy phần Thần lấy, trên đầu bởi vì dinh dưỡng không đầy đủ mà có chút khô héo đầu phát triển lên, cũng có một phen đặc biệt đặc biệt khí chất.

Ước chừng đi qua nửa canh giờ, hai tên người mặc quan phục nam tử đi vào khách sạn, tại chường quỹ cung kính cùng đi, đi tới Dịch Nam trong phòng đem hán mang đi.

Chỉ thấy hai người người mặc cùng loại bộ khoái quần áo, thể nhưng là không giống với phổ thông bộ khoái ở tại màu đỏ thẫm phong cách quần áo trên cơ sở, tại ống tay áo cùng cổ áo vị trí lại nhiều hơn một đầu uốn lượn xoay quanh kim hoàng sắc tiểu long.

Trong đó một tên người nam tử cao tại đem Dịch Nam đưa vào xe ngựa sau đối nàng căn dặn nói "Một hồi như có người hỏi người tình huống của cha mẹ, người đem đại khái tình huống thông báo cho bọn hán liền có thể" sau đó tựa hồ sợ Dịch Nam tuổi còn nhỏ nghe không hiểu, lại kiên nhẫn nói một lần "Nếu như không nhớ được những vật này, chỉ cần đem người mặc quần áo kiểu dáng nhan sắc đại khái nói rõ một chút là có thể, một lúc sau chúng ta đến mục đích, người trước tiên có thể nghỉ ngơi một chút" sau đó lưu Dịch Nam một người trong xe ngựa, hai người đi đầu cưỡi ngựa đi rồi.

Lần thứ nhất cưỡi xe ngựa Dịch Nam tại ban sơ mới mẻ cảm giác qua đi, rất nhanh một trận bồi rồi đánh tới, sau đó nhẹ nhàng đánh lên tiếng ngáy.

Hán quá mệt mỏi, Dịch Nam dù sao chỉ có sáu tuổi, phụ mẫu qua đời đã kích cùng trên thân thể hao tổn, bao quát tinh thần bị áp lực đã nhanh siêu việt cực hạn của hán rồi, mà mỗi cái người thân thể tốt nhất bản thân an dưỡng phương pháp cũng chính là giấc ngủ, tại trong giấc ngủ phục hồi từ từ tinh khí thần.

Thế nhưng là không biết có phải hay không tinh thần quá mức hao tổn, hán từ đây rơi xuống ưa thích ngủ mao bệnh, thường xuyên ngăn người một hồi liền sẽ ngủ, mỗi ngày luôn muốn nằm sấp ngủ gật nghỉ ngơi.

"Mau tỉnh lại, mau tỉnh lại "

Dịch Nam cảm giác mí mắt của mình khoảng chừng nặng mấy ngàn cân, hán phí sức mở mắt, chỉ gặp mặt một người đứng đầu người mặc quan phục nam tử đang ra sức lung lay thân thể của hán.

"Người. . Người là ai a?"

Đầu đội mũ ô sa tuổi trẻ quan viên, giữ lại cùng tuổi tác không tương xứng hai phiến bát tự Tiểu Hồ Từ, một đôi tinh minh mắt nhỏ lóe lên quang mang.

"Ồi, ta tiểu tổ tông, người có thể rốt cục tỉnh. Đại nhân đã chờ rồi người một hồi lâu, mau mau theo ta tiến đến a. "

Nói xong Tiểu Hồ Từ mặc kệ như cũ mơ hồ Dịch Nam, lôi kéo tay của hán liền hướng ngoài xe ngựa xông, nhanh chân chạy về phía trước đi.

Dịch Nam vượt vượt mình đau nhức con mắt, bên trong vẩn vẩn tia máu còn có một chút sưng đỏ chưa tiêu, đợi lấy lại tinh thần lúc, hán hết sức kinh ngạc, không nghĩ tới mình thể mà đến rồi nơi này.

Xe ngựa bên ngoài chỉnh chỉnh tề tề đứng đầy bốn tên đại đao thị vệ, mà dọc theo đại lộ một đầu khác phương hướng, một tọa cao ngất nguy nga to lớn dòng dõi, hai bên cửa đứng thẳng lấy hai tọa sinh động như thật nói không bên trên danh tự thạch điêu. Mấy tên cầm trong tay trường kích, người mặc giáp nhẹ, cao lớn mà uy vũ nam tử đứng thẳng đứng ở hai bên. Ngẩng đầu nhìn lên, cao Đại Hoa quý cửa phủ đệ, một khối kim sắc hoành phi bên trên ghi mấy cái Long Phi Phụng múa chữ lớn.

"Nhạc Vương Phủ "

Dịch Nam không để ý bị Tiểu Hồ Từ quan viên dắt lấy hướng phía trước nhanh chân đi đường, vội vàng hỏi nói "Vị đại nhân này, đây là cái nào Nhạc Vương Phủ a?"

Tiểu Hồ Từ quan viên bị Dịch Nam lời nói gạt này mình, vội vàng quay đầu lại làm một cái im lặng thủ thế, một đôi lóe tinh quang mắt nhỏ cùng Dịch Nam đối mắt to khả ái đối tại rồi một khối, bất quá tại Dịch Nam trong mắt, hán một trương gầy gò mặt nghiêm túc lên, râu cá trê ra bên ngoài đảo, lúc hiển nhiên tựa như một con chuột lớn.

"Xuyt, lời này có thể không dám nói lung tung. Cái này thiên hạ hôm nay còn có thể có cái thứ hai Nhạc Vương Phủ không thành, một hồi đến rồi trong vương phủ ngàn vạn không dám nói như thế nữa, người chỉ cần đi theo ta tiến đến yết kiến một vị đại nhân, rõ chưa?"

Dịch Nam dùng sức nhẹ gạt đầu, học trước mắt Tiểu Hồ Từ quan viên bộ dáng cũng chừng chặc đằng hoàng nói ra.

"Đại nhân yên tâm, tiểu tử nhất định không còn nói lung tung. "

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi" nói xong Tiểu Hồ Từ quan viên dẫn Dịch Nam một đường đi thẳng, đi thẳng đến rồi Nhạc Vương Phủ trước cửa mới

ngừng lại được, hắng giọng nghiêm mặt nói

"Hữu Phó Đô Ngự Sử tọa hạ từ Thất Phẩm văn án Thang Giáp Mậu đến đây yết kiến Vương gia. "

Hắn từ ống tay áo lấy ra một phong thư, cũng đem treo ở bên hông thân phận ngọc bài gỡ xuống, đưa cho trong đó một vị tiến lên mà đến hộ vệ.

Hộ vệ tiếp nhận thân phận ngọc bài, cẩn thận chu đáo qua đi lại cung kính đưa trả cho rồi Thang Giáp Mậu.

"Còn mời Thang đại nhân hơi chờ khoảnh khắc, hiện tại trong phủ chính tại nghị sự, bất luận kẻ nào chưa Vương gia cho phép đều không được ra vào. Thuộc hạ cái này đi vào bẩm báo một tiếng. "

"Đâu có đâu có, tại hạ cũng là đột nhiên nhận được mệnh lệnh đến đây, không có trước giờ thông tri, lại là quấy rầy. Còn mời phiền phức thông báo một tiếng. "

Canh hộ quan viên lại cũng không có cái gì giả đỡ, nhận lấy ngọc bài khách khách khí khí nói ra.

"Đại nhân khách khí" hộ vệ lập tức đem thu hồi thư tín, bước nhanh hướng trong vương phủ đi đến.

Mà giờ khắc này Dịch Nam tại khoảng cách gần phía dưới, nhìn xem mấy vị người mặc giáp nhẹ, cầm trong tay trường kích, eo treo bội kiếm hộ vệ, trong lòng không nói ra được kích động cùng sùng bái.

Không nghĩ tới mình thế mà sẽ đến Nhạc Vương Phủ đến, mà lại vừa rồi nghe bọn hắn nói chuyện, mình thậm chí khả năng có cơ hội nhìn thấy Nhạc Vương Gia bản nhân, nho nhỏ đầu cảm giác hiện tại phát sinh hết thảy đều như vậy không thể tưởng tượng nổi, hắn ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu "Nhạc Vương Phủ" ba chữ to, lập tức cảm giác trong mắt nóng lên, hồi tưởng lại mình đường phụ.

Cái kia là cái phổ thông đến lại không có thể phổ thông nông dân, bất quá bởi vì trước kia tự trả tiền đọc qua mấy năm trường tư, tăng thêm sẽ viết lên một tay chữ, trong thôn mọi người cũng tôn xưng hắn một câu Trương tiên sinh.

Trương tiên sinh cũng không dạy học, bởi vì trong thôn tiểu hài không nhiều, bỏ được dùng tiền đi học thì càng ít, mà lại hắn năm đó ngay cả trong trấn khảo thí đều không có đi qua, yên tâm để hắn dạy học người thì càng ít.

Bất quá cái này cũng không ảnh hưởng Trương tiên sinh ở trong thôn thanh danh tốt, mỗi đến ngày lễ ngày tết, Trương tiên sinh liền miễn phí cho thôn dân viết lên hai bức câu đối, mà lại trọng yếu nhất chính là hàng năm tại ngày mùa qua đi, Trương tiên sinh liền sẽ tại cửa thôn lão liễu thụ hạ chống lên một cái bàn, bắt đầu cho các thôn dân giảng bên trên một giảng mình trước kia bên ngoài du lịch cùng từ sách vở trông được đến đặc sắc câu chuyện.

Đến rồi mặt trời lặn lúc phân, Trương tiên sinh liền sẽ đang ngồi ở cửa thôn lão liễu thụ dưới, người trong thôn đơn độc tại cái kia bày biện một cái bàn nhỏ, chính là cho Trương tiên sinh chuyên dụng giảng sách bệ.

Trương tiên sinh thổi gió mát, chờ lấy Dịch Nam lưng la lưng lay từ trong nhà đưa tới vừa pha tốt trà nóng, sau đó một thanh kéo qua Dịch Nam, hai người song song ngồi tại lớn trên ghế.

Nhàn nhả rót một chén trà nóng đặt lên bàn, nhìn qua trước mặt ngồi một đám vò đầu bút tai hài tử cùng đằng sau chuyện phiếm các đại nhân, sau đó hắng giọng một cái lớn tiếng nói ra.

"Yên tĩnh rồi. "

Nhìn xem trước mặt bắt đầu tập trung tinh thần bọn nhỏ cùng không còn chuyện phiếm đại nhân, Trương tiên sinh mỉm cười, chỉ cảm thấy một ngày công tác mệt nhọc giống như đều quét sạch sành sanh, trong lòng tràn đầy vô hạn năng lượng.

"Hôm nay ta muốn cho mọi người giảng một chút ta Vũ Quốc cái thế đại tướng quân, cũng là chúng ta dân chúng quan phụ mẫu. . ." Nói đến đây Trương tiên sinh cố ý thừa nước đục thả câu, hướng ngồi ở một bên Dịch Nam hỏi nói

"A Nam biết không biết ta nói cho đúng là ai câu chuyện?"

"Biết, ta biết, hắn chính là. ." Dịch Nam nho nhỏ khuôn mặt hơi có vẻ khẩn trương, giống như muốn làm một kiện hết sức vĩ chuyện đại sự đồng dạng, cũng học phụ thân giọng điệu, cố ý kéo dài lời nói.

"Nhạc Vương Gia. . "

Thế nhưng là còn không có chờ hắn nói ra miệng, phía dưới sớm đã không nhẫn nại được một đám hài tử nhóm tít khắc đều trăm miệng một lời cướp lời nói.

"Các người. . Các người chơi xấu "

Dịch Nam hiển nhiên không ngờ tới loại tình huống này, thật vất vả tới hôm qua cầu cha cho mình một lần biểu hiện cơ hội, không nghĩ tới thế mà cứ như vậy bị người ta cướp đi, tức khắc cảm giác trong lòng không nói ra được ủy khuất, miệng nhỏ một xep, đã nhanh muốn khóc.

Trương tiên sinh nhẹ nhàng vuốt vuốt Dịch Nam đầu phát, lập tức nói ra

"Tốt, xem ra hôm nay tất cả mọi người đã chờ đã không kịp, như vậy ta liền bắt đầu giảng hôm nay chuyện xưa, có thể bắt đầu chưa, A Nam?"

"A?" Dịch Nam dừng một chút, lập tức minh bạch rồi ý tứ trong đó, cũng học Trương tiên sinh dáng vẻ, cố ý hừ hừ cuống họng, cao giọng hô to "Bắt đầu", sau đó tại trước mặt một đám hài tử nhóm ánh mắt hâm mộ trúng được ý ngồi xuống.

Trương tiên sinh nghiêm sắc mặt, cầm lấy ly trà trước mặt nhấp ngụm trà nóng, chuẩn bị hoàn tất phía sau bắt đầu sáng khoái Thiên nói ra.

"Không sai, hôm nay ta muốn giảng chính là chúng ta bách tính Vương gia câu chuyện. Sinh ra là nam nhi, đang như Nhạc Vương, đây là trên sách ghi chép, cũng là chúng ta Vũ Quốc ngàn ngàn vạn vạn nam nhi theo đuổi một mục tiêu, làm chúng ta Vũ Quốc trấn bách đại tướng quân, cho tới nay đều yên lặng thủ hộ lấy chúng ta bọn này dân chúng, đóng tại tận cùng phía Bắc Ly Hóa thành bên trong. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Nhạc Vương Gia phủ, Nhạc Gia thân quân

. . .

"Tiểu ca nhi, người thế nào?"

Thang Giáp Mậu trông thấy Dịch Nam giờ phút này thật chặt nắm vuốt tay nhỏ bé của hắn, trong mắt ngơ ngẩn xuất thần, quan tâm đầy thân thể của hắn hỏi nói.

"A. . . Không có việc gì a" Dịch Nam dùng sức vuốt vuốt ánh mắt của mình

"Ta vừa rồi có chút mê mắt đâu "

Hắn hướng canh hộ quan viên ngại ngừng cười một tiếng, mặc dù một đôi mắt to nơi tràn đầy linh khí, thế nhưng là trong đó khó tả bi thương lại chạy không khỏi Thang Giáp Mậu cái kia tình thông thể sự hai mắt.

"Ân, vậy là tốt rồi, một hồi làm xong ta sẽ để cho người ta an bài cho người cái địa phương nghỉ ngơi thật tốt. "

"Đa tạ đại nhân. "

"Ân. "

Thang Giáp Mậu nói xong trong lòng thở dài, hắn đã từ Hồ đại nhân nơi đó nghe nói tiểu tử này thân thế, mặc dù may mắn được vị kia "Đại nhân" nhìn trúng, bất quá năng thân thể nhưng cũng bị thâm.

Đương hạ quốc bên trong chính vào chiến sự, lại đúng lúc gặp một năm đại hạn, trong nước nạn dân bốn phía lưu thối, không biết có nhiều ít người cửa nát nhà tan, thê ly tử tán. Bất quá làm Tuần Phủ đại nhân văn án, công tác của hắn chính là chuyên tâm làm tốt chính mình sự tình, về phần những cái kia nạn dân, cũng chỉ có thể tận hết nhân lực, xem thiên mệnh an bài.

Hai người lại đợi một hồi, lúc trước tên kia thông phong báo tin hộ vệ này lúc bước nhanh từ trong phủ ra đón, cung kính nói ra

"Thang đại nhân vừa rồi có nhiều đặc tội, Vương gia phân phó mời đại nhân nhập trong phủ một lần. "

"Dễ nói, dễ nói. "

Thang Giáp Mậu cười ha hả nói xong, cùng Dịch Nam hai người tại hộ vệ dẫn đầu dưới, rốt cục vượt qua đại môn, bước vào Nhạc Vương Phủ bên trong.

Có chút vượt quá Dịch Nam ngoài ý liệu chính là, trong phủ không có hắn từ trong sách chỗ nhìn, mỹ quan mà huy hoàng kiến trúc, cũng không có oanh oanh yến yến nha hoàn thành quần kết đội đi qua. Bên trong không gian ngược lại là ngoài ý liệu lớn, bất quá ngoại trừ đơn giản trồng điểm cây cối bên ngoài, còn lại duy nhất trang trí vật chính là một phương phương sắp hàng chính tề lấy cột gỗ, người già, cùng còn có ngẫu nhiên nhìn thấy mấy người một đội tuần tra vệ binh.

Liên tiếp đi qua ba cái viện tử, trong đó bố trí phần lớn như thế, ngoại trừ sắp xếp tốt vũ khí cung tiễn, chính là luyện võ dùng mộc cái bia cột gỗ.

Thang Giáp Mậu ở một bên vừa đi vừa cảm khái nói:

"Nếu như trong triều tất cả quan viên đều như là Vương gia đồng dạng ưu quốc ưu dân, lo gì ta Vũ Quốc không thể. "

Phía trước dẫn đường hộ vệ nghe nói như thế, trong lòng đối với cái này canh họ quan viên cũng không khỏi công nhận mấy phần, mặc dù không có quay đầu, bất quá miệng nơi lại không ở nói ra:

"Cái kia là tự nhiên, Vương gia tổ kiến chúng ta Nhạc Gia Quân dự tính ban đầu, chính là vì hộ vệ thiên hạ an nguy của bách tính, lại há sẽ cùng những tham quan kia ô lại đồng dạng đem phủ đệ mình làm cho loè loẹt, cả ngày chỉ biết ham hưởng thụ, thịt cá bách tính. "

Nếu như người khác tại Thang Giáp Mậu trước mặt nói lời này, hẳn coi như trên mặt không nói, trong lòng cũng sẽ buồn nôn một phen. Thế nhưng là duy chỉ có đối với Nhạc Vương Gia cùng hần Nhạc Gia Quân, cho dù là trong triều nhất xảo trá, nhất hà khắc nhà sử học cũng vô pháp lấy ra bất kỳ tật xấu gì.

Nhạc Gia Quân thành lập tại Vũ lịch hai năm, từ thành lập được sơ chính là từ Nhạc Vương một người tự mình huấn luyện, tự mình giám sát quân đội. Từ vừa mới bắt đầu tổ kiến lúc chỉ có chút ít năm mươi người đội thân vệ, cho tới bây giờ đi qua bốn năm phát triển cùng huấn luyện, đã trở thành một chi chừng một ngàn người tinh binh.

Rõ ràng thời gian bốn năm, Nhạc Vương chế tạo một chi Truyền Kỳ quân đội.

Trong cung trên sử sách là như thế này ghi lại. Thời gian bốn năm, Nhạc Vương Nhạc Thiên Khánh tự thân đi làm, ngày đêm khổ luyện, rèn đúc hơn ngàn tinh binh. Chi này trên dưới đều khắc lấy Nhạc Gia tiêu chí quân đội, mỗi khi gặp chiến sự tiền tuyến nhất định là trước tiên đã tìm đến giết địch, trong đó mỗi một tên quân sĩ tại hiệu quả và lợi ích sách bên trên ghi chép chỉ ít chêm đầu quân địch hai mươi người đầu trở lên, vô luận khí tài quân sự, ngựa, quân lương toàn bộ từ Nhạc Vương một người tự mình phụ trách, chưa nhận lấy một phần Triều Đình bổng lộc.

Nếu như không phải trong triều người đều biết được Vũ Hoàng cùng Nhạc Vương trong đó không nói rõ được cũng không tả rõ được quan hệ, chỉ sợ quân bộ đã sớm một điều mệnh lệnh đem giải tán. Cái này có thể là chân chân chính chính tư quân, một chi hoàn toàn không nhận Triều Đình thống lĩnh, thậm chí binh lực ưu việt vượt qua hoàng cung tinh nhuệ cấm Vệ Quân quân đội.

Loại chuyện này tại bất kỳ một cái nào Triều Đại đều chưa từng phát sinh qua, cung trong một ít phe phái đã từng không chỉ một lần trong triều tập thể ký một lá thư yêu cầu triệt hồi Nhạc Gia Quân biên chế, một phương diện có thể gọt đi Nhạc Vương quyền lực trong tay, một phương diện khác cũng có thể biểu thị một cái mình vì nước lo lắng.

Về sau nghe nói đem Vũ Hoàng gây phiền, trực tiếp tại triều bên trên chất vấn đại biểu trong đó nhân vật "Đem Nhạc Gia Quân triệt hồi không phải là không thể được, thế nhưng là sau này do ai đến phụ trách chống cự biên cảnh nhiều mặt thế lực? Nếu ai có năng lực như thế hoàn toàn có thể lổi ra một ngàn người quân đội cùng Nhạc Gia Quân đối kháng một cái, chỉ cần đánh thắng Trầm lập tức đem Nhạc Gia Quân triệt hồi. "

Lần này một đám Đại Lão tức khắc tròn mắt, dùng nói một ngàn người quân đội, chính là cho hần ba ngàn người hần cũng không có can đảm này, mọi người mặc dù ngoài miệng không muốn thừa nhận, thế nhưng là cái kia một phần phần quân công thế nhưng là ma diệt không được công tích. Chống cự Ấp Quốc cường quân tiến công, tây nhét nước mạnh cười, sa mạc giặc cướp quấy rối, nếu như không có Nhạc Gia Quân tại biên tái đảm xuống kiên cố căn cứ, bằng vào bản thổ chuyên vận đi qua quân đội vận vận không ngăn cản được tam phương thế lực tiến công.

Mà lại bọn hần giống như cũng quên hiện nay Nhạc Vương thậm chí còn là tiền triều nhạc quốc tam thái tử đâu, loại này tội kỵ Vũ Hoàng Đô có thể bỏ mặc, làm sao huông đề hần thống lĩnh ngàn người người quy mô tư quân đâu, lần này hoàn toàn là dòi lên tăng đá đến đập chân của mình, từ đây rốt cuộc không ai dám trong triều vạch tội Nhạc Vương, đề năng triệt hồi Nhạc Gia Quân.

Mà Nhạc Vương giống như cũng đặc biệt an giữ bốn phận, Nhạc Gia Quân từ khi đầy biên ngàn người về sau rốt cuộc không có mở rộng.

Mặc dù cái này biên chế đầy, thế nhưng là chi quân đội này đều là thuộc về hần một người tư quân, hoàn toàn có thể lại thành lập Nhạc Gia hai quân, tam quân.

Chỉ cần Hoàng đế không nói, đương kim Vũ Quốc lại có ai còn có thể quản chế hần đâu, quân bộ mặc dù trên danh nghĩa có thể thống lĩnh quân đội của hần, bất quá hần thế nhưng là Vũ Hoàng tự mình hạ chỉ sắc phong Vương gia, coi như không mua món nợ của người người còn có thể đi lên cáo? Cuối cùng còn không phải bầm báo Hoàng đế nơi nào đây, lại là tự tìm khổ ăn.

Từ nay về sau Nhạc Gia Quân một mực duy trì ngàn người biên chế, hạ phân ba cái đại đội, chín cái trung đội. Nhạc Vương tự mình Thống Soái đại đội thứ nhất, trở thành Nhạc Gia Quân thứ nhất Đại thống lĩnh.

Chỉ có tại Nhạc Gia Quân bỏ mình về sau, mới sẽ một lần nữa bỏ nhập mới huyết mạch. Mà mỗi lần Nhạc Gia Quân bên trong bỏ mình về sau, trong quân doanh nam nhi đều sẽ giành trước cướp phía sau chèn phá đầu chui vào trong.

Dân gian lưu truyền dạng này một đoạn tên dao: Phàm là nam nhi chí thân ai cũng muốn từ quân, phàm là tông quân ai cũng lấy gia nhập Nhạc Gia Quân vì kiếp này vinh dự cao nhất.

Nhạc Gia Quân bên trong lưu truyền xuất gia huấn cũng làm cho thiên hạ bách tính nghe ngóng động tình, để mọi người càng thêm kính yêu vị này Nhạc Vương, cùng hần Nhạc Gia Quân rồi.

"Phạm ta Nhạc Gia Quân người, lúc này lấy yêu dân hộ quốc làm nhiệm vụ của mình.

Lấy trung can nghĩa đảm vì quân hồn.

Lấy dũng mãnh thiện chiến, phục tòng quân lệnh làm căn bản.

Lấy trừng ác dương thiện, chăm sóc người bị thương vì nói đức.

Lấy thấy chết không sờn, chiến trường bỏ mình vì vinh dự cao nhất biểu tượng. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Vương gia thưởng thức, an ở trong phủ

Hộ vệ đem hai người lĩnh đến một nội viện trước, xoay người lại nói ra:

"Thang đại nhân, Vương gia ngay tại trong nội viện, tại hạ xin được cáo lui trước. "

Nói xong khom mình hành lễ, khách khách khí khí đi rồi.

Thang Giáp Mậu đơn giản sửa sang y phục của mình, lại cúi người xuống đến Dịch Nam trước mặt, vừa giúp hắn lý lấy quần áo bên cạnh thấp giọng khuyên bảo nói "Một hồi đi vào ngàn vạn chú ý nói chuyện hành động, không được vô lễ. "

Khi nhìn đến Dịch Nam dùng sức nhẹ gạt đầu, Thang Giáp Mậu lúc này mới yên tâm cùng Dịch Nam một trước một sau, đi vào rồi đại sảnh.

Chỉ gặp trong nội viện trưng bày lấy hai hàng cái bàn, chính giữa một trương bàn vuông, một nam tử giờ phút này chính phục ở trên bàn viết lấy cái gì, giống như hoàn toàn không có chú ý tới hai người đã tiến nhập trong nội viện.

"Hữu Phó Đô Ngự Sử tọa hạ từ Thất Phẩm văn án Thang Giáp Mậu tham kiến Vương gia. "

Thang Giáp Mậu giờ phút này đem thân thể cong xuống, hai tay làm cúc, rất cung kính nói.

Dịch Nam trông thấy hắn bộ dạng này cũng học hắn đem thân thể cong xuống, nói thật nhỏ nói

"Thảo dân Dịch Nam tham kiến Vương gia. "

Thang Giáp Mậu không nghĩ tới Dịch Nam cho nàng cả cái này vừa ra, lập tức có thể nói dở khóc dở cười, bất quá Vương gia còn không có trả lời chắc chắn hắn cũng không tốt tác quái, tức khắc nhẫn nhịn một cái đồ chột mặt.

Trong tay nam tử Bút Mặc chưa ngừng, cũng không ngẩng đầu lên nói:

"Hò đại nhân gần đây thân thể vừa vặn rất tốt?"

"Tạ Vương gia quan tâm. Trước khi đến Hò đại nhân chuyên môn giao phó cho, đến đây về sau nếu như Vương gia hỏi nàng tình huống thân thể như thế nào, cứ như vậy đối Vương gia nói 'Hồi han ân cần không như lên môn bài phóng, ba thước tiểu táo, một bình Ngọc Thanh dao là đủ bảo đảm thân thể ta an khang. ' "

Nghe được cái này trong tay nam tử bút dừng một chút, rốt cục ngẩng đầu lên, sắc mặt cổ quái.

"Xem ra Hò đại nhân đối ta tư tàng mấy bình Ngọc Thanh dao thể nhưng là rất sốt ruột, vừa Hò đại nhân đều tự mình mở miệng, vậy ta nếu là sẽ không lại cho sẽ phải bị người phía sau nhớ thương rồi. "

"Tạ Vương gia ban thưởng. "

Thang Giáp Mậu lập tức mặt lộ vẻ vui mừng, mở miệng nói.

"Ân, chuyện về sau người đi tìm quân gia liền có thể. " nói xong ánh mắt của hắn chuyển dời đến rồi Dịch Nam trên thân, mở miệng hỏi nói "Cái này chính là tiểu tử kia?"

"Còn mời Vương gia hao tâm tổn trí, như tại bình thời tìm nàng song thân di thể còn tốt, thế nhưng là trước mắt các nơi nạn đói, thêm nữa gần đây dùng Binh khải trưng, đại nhân thủ hạ lại là cũng không nhiều dư binh vệ, lúc này mới đến đây làm phiền Vương gia một phen. "

Nhạc Vương nhẹ gật đầu nói

"Việc này ta đã biết "

Hắn ôn hòa ánh mắt nhìn chăm chú lên Dịch Nam, mở miệng hỏi nói

"Người năm nay mấy tuổi?"

"Hồi bẩm Vương gia, Dịch Nam năm nay sáu tuổi có thừa. "

Lần nữa vượt quá Dịch Nam ngoài ý liệu chính là, vị này giống như Truyền Kỳ đồng dạng Nhạc Vương Gia, không giống mình trước kia tưởng tượng, không có mặt mũi tràn đầy ăn nói có ý tứ cùng thiết diện vô tư, hắn có thể cảm giác được đối phương ánh mắt bên trong cái chủng loại kia ôn nhu, ân, có điểm giống dường phụ bình thời nhìn xem nghịch ngợm gây sự mình lúc cái loại ánh mắt này.

"Sáu tuổi chính là học văn luyện võ thời cơ tốt, ta hỏi người, người có bằng lòng hay không tại ta trong phủ lưu lại, theo ta học văn luyện võ, bảo vệ quốc gia?"

Nhạc Thiên Khánh nhìn xem lúc này Dịch Nam, thế mà nhớ tới mình tuổi nhỏ hướng lúc bộ dáng,

Từ hắn sáu tuổi mẹ đẻ bị đẩy vào lãnh cung, bởi vì bệnh qua đời về sau, cung trong ngoại trừ một cái nguyên lai một mực chiếu cố hắn lão thái giám bên ngoài, to như vậy cung trong lại không có người nào nguyện ý cùng nàng tiếp xúc.

Đến một lần hắn đã đã mất đi tranh đoạt hoàng quyền tư cách, thứ hai cũng vì tránh hiềm nghi, cho nên tuổi nhỏ Nhạc Thiên Khánh trong cung có thể nói vượt qua một cái bi thảm tuổi thơ, thẳng đến về sau gặp phải nàng sư, ở tại sư khuyên bảo hạ cùng ảnh hưởng dưới, mới dần dần thoát ly ấu niên bóng ma.

Nhạc Vương nhìn xem Dịch Nam này lúc xanh xao vàng vọt bộ dáng, lại liên tưởng đến mình tuổi nhỏ lúc cơ hồ giống nhau tao ngộ, nhưng trong lòng thì có rồi đem thu làm đệ tử ý tứ, lúc này mới đột nhiên mở miệng hỏi nói.

Dịch Nam thực sự không nghĩ tới, hôm nay không nhưng thấy đến rồi một mực kính ngưỡng lấy Nhạc Vương, thậm chí còn có cơ hội có thể lưu tại Nhạc Vương Phủ bên trong học văn luyện võ, lập tức cái đầu nhỏ có chút quá tải đến, đợi tại nguyên chỗ không rên một tiếng.

Lần này nhưng làm Thang Giáp Mậu cho lo lắng, có thể từ nhỏ ở Nhạc Vương Phủ bên trong học văn luyện võ, nói không chính xác Nhạc Vương chính là tại cho mình bồi dưỡng người nối nghiệp rồi, muốn biết đương kim Nhạc Vương đến nay cũng không cưới vợ, nàng hạ chỉ có một dưỡng nữ, đây chính là thiên hạ nhiều ít người tha thiết ước mơ sự tình, không nghĩ tới một đường nhìn hết sức cơ linh thông tuệ Dịch Nam thế mà không có lập tức đáp ứng khẩu tạ, bất hãm cho gấp đến độ hận không thể mình mở miệng thay hắn đã đáp ứng, bất quá Nhạc Vương ngay tại trước mặt, Thang Giáp Mậu cũng không có cách nào mở miệng nhắc nhở, đành phải kiên nhẫn chờ lấy Dịch Nam tỏ thái độ.

"Tạ Vương gia đại ân. "

Dịch Nam khom người cúi xuống, rốt cục mở miệng nói.

Thang Giáp Mậu nghe nói như thế trong lòng nhất định, coi là tiểu tử này rốt cục khai khiếu, nhưng mà rất nhanh Dịch Nam câu nói tiếp theo lại đem tim của hắn lần nữa cho xâu ở giữa không trung.

"Bất quá ta cũng không thể lưu tại trong phủ, còn mời Vương gia tha thứ. "

Nhạc Vương tựa hồ cũng có chút ra ngoài ý định, không nghĩ tới mình lần thứ nhất chủ động mời người khác thế mà còn bị nàng cự tuyệt, mà lại đối phương vẫn là một sáu tuổi đứa bé, lập tức cũng là cảm thấy hứng thú, cười hỏi nói.

"Ân, cấp bậc lễ nghĩa liền miễn đi, bất quá người nhưng phải hảo hảo nói một chút người vì sao không thể lưu lại?"

Dịch Nam đứng thẳng người, làm bộ không có trông thấy một bên đối với hắn nháy mắt ra hiệu Thang Giáp Mậu, không kiêu ngạo không tự ti nói ra:

"Dịch Nam cái mạng này là Ngô đại nhân cứu, mà lại ta còn hứa hẹn qua kiếp này đều đi theo Ngô đại nhân bước chân, không dám có hai lòng. Nếu như ta hiện tại bởi vì ham Vương gia ngài quyền quý, đáp ứng lưu tại trong vương phủ, đây chẳng phải là tiểu nhân hành vi, ta nghĩ Vương gia cũng không sẽ trọng dùng dạng này bất trung người bất nghĩa. "

Nhạc Thiên Khánh trầm mặc, hắn không nghĩ tới đây là một cái mới sáu tuổi hài đồng nói ra, nếu như nói vừa rồi mình chỉ là thăm dò một phen, bây giờ lại là thật như muốn làm vì truyền nhân của mình đến nuôi dưỡng, hắn ban đầu sáng lập Nhạc Gia Quân dự tính ban đầu, không chính là vì dẫn đầu một nhóm trung can nghĩa đảm, đỉnh thiên lập địa nam nhi tốt bảo vệ quốc gia, bảo hộ thiên hạ bách tính an khang sao.

Bất quá hấn cũng rõ ràng, Dịch Nam đã bị người kia coi trọng, làm truyền nhân của hấn, hấn cũng không tốt nhúng chàm, chỉ có thể là trong lòng yên lặng tiếc nuối, đã mất đi tốt như vậy người kẻ tặc.

"Tốt chi bằng người hôm nay nói ra lời nói này, Nhạc Gia Quân bên trong liền sẽ lưu lại cho người một vị trí. "

Nhạc Thiên Khánh thâm thúy hai mắt nhìn xem Dịch Nam, thanh âm bỗng nhiên trở nên rất là trầm thấp

"Ta cũng hi vọng người nhớ kỹ, dù là có một ngày thiên hạ này cũng không thể dung hạ người, nhưng là chỉ cần người đi vào Nhạc Gia Quân, Nhạc Gia Quân đều sẽ vĩnh viễn hoan nghênh người. "

"Cái này. . ." Dịch Nam nghe đến lời này trong lòng cũng là một phen rung động, hấn mặc dù tuổi nhỏ nhưng cũng minh bạch lời này trong đó bao dung ý nghĩa.

Thực sự không có nghĩ đến lần đầu gặp mặt phía dưới, mình thế mà sẽ đạt được Nhạc Vương như thế thưởng thức, mặc dù đời này có lẽ đều không có có cơ hội lại thêm vào Nhạc Gia Quân, nhưng là này lúc khuôn mặt nhỏ cũng là kích động đến đỏ bừng.

"Tạ Vương gia hậu ái. "

Dịch Nam vui vẻ đến lớn tiếng đáp nói, hấn ở trong lòng lặng yên suy nghĩ, nếu là mình dưỡng phụ này lúc còn sống, có thể nhìn thấy hấn có như thế tiền đồ, định sẽ cao hứng tại đầu thôn xếp đặt trà yến, về sau có lẽ lại cho đám tiểu đồng bạn giảng câu chuyện chính là hấn như thế nào gặp phải Nhạc Vương Gia, cùng Nhạc Vương Gia đối thoại sự tình, bất quá đây hết thấy rốt cuộc không thể phát sinh rồi. . .

"Phụ thân, ngài tại thiên chi linh nhìn thấy Nam nhi có thể được đến Nhạc Vương như thế tán thành, nhất định cũng sẽ thật cao hứng a. . ." Dịch Nam trong lòng một trận hường về, bất quá khi hấn nghĩ tới song thân vẫn thi cốt chưa lạnh, trong mắt cái kia một phần bi thương càng thêm nồng đậm rồi, nắm thật chặt song quyền.

Nhạc Vương nhìn hấn thần thái, giống như minh bạch rồi cái gì, lập tức đứng lên thân hướng ngoài phòng hô nói.

"Nhạc Phi, Nhạc Uy ở đâu?"

"Mời đại nhân phân phó "

Hai tên người mặc ngân sắc giáp lưới nam tử bước nhanh đi vào trong sảnh, quỳ một chân trên đất, thần thái khiêm cung.

Nhạc Vương cương nghị trên mặt cũng không bất kỳ biểu lộ gì, nhưng là giờ phút này, hấn toàn thân quanh mình toát ra uy nghi khí tức, chỉ là thật đơn giản hướng cái kia vừa đứng, đã đầy đủ cho người ta tạo thành áp lực lớn lao.

Đãi dân như con, mang rất nghiêm, đây cũng chính là Nhạc Vương chương Bình hướng nói.

"Nhạc Uy, lập tức mệnh người cầm tay ta dụ, tiến về quân phòng giữ chỗ, phân phối năm trăm binh sĩ, cùng Nhạc Gia Quân một đại đội tam trung đội toàn bộ nhân viên, mỗi người mang theo ba mươi ngày lương khô cùng mười ngày uống nước suy tính, cấp tốc tại cửa thành đông xếp hàng, một tiếng đồng hồ có thể đủ?"

"Bẩm đại nhân, nửa tiếng đồng hồ là đủ. "

Nhạc Uy ngẩng đầu lên đáp nói, hấn một đôi tuổi trẻ trong con người lộ ra một cổ sắc bén khí tức, giờ khắc này ở trên mặt hấn biểu lộ lấy tuyệt đối Trung Thành.

"Lập tức xuất phát, không được sai sót. "

"Mặt tướng lĩnh mệnh. "

Nhạc Uy tuân lệnh mới xuất hiện thân từ Dịch Nam bên cạnh hai người lướt qua người, đi thẳng tới ngoài phòng, từ đầu đến cuối con mắt chưa lướt qua hai người một chút.

"Nhạc Phi nghe lệnh "

"Nặc. "

Nhạc Vương cái này mới mở miệng, ngữ khí lại đột nhiên ôn hòa xuống tới.

"Người đem Dịch Nam tiểu huynh đệ mang đến hậu viện, cho nàng an bài bên trên chỗ ở, chờ đợi giải hấn song thân tình huống phía sau sẽ cùng Nhạc Uy cùng nhau lĩnh đội ra khỏi thành. Chuyến này có hai nhiệm vụ, một là tìm về nàng song thân di thể, hai là trấn an dân chúng qua đường, đem lương thực cùng nước uống cùng người qua đường, một đường như có gặp phải sơn phi giặc cỏ, trực tiếp ngay tại chỗ hỏi thăm, không chút lưu tình. "

"Mặt tướng lĩnh mệnh "

Nhạc Phi đứng dậy, quay người cùng Dịch Nam nói ra

"Dịch tiểu huynh đệ, mời đi theo ta đến. "

Dịch Nam nhìn xem Nhạc Phi đi ra ngoài, vội vàng đi theo, đợi đi tới cổng lúc lại đột nhiên quay đầu.

"Thang đại nhân, ngài không theo tới sao?"

Thang Giáp Mậu lại là không nghĩ tới Dịch Nam trong lòng còn muốn lấy hấn, đang lúc trên mặt mỉm cười, hai chòm râu lại hướng ra ngoài lật đi ra.

"Dịch tiểu ca, Thang mỗ đến thụ đại nhân phân phó đưa người đưa đến nơi đây, còn phải trở về phục mệnh. Người còn phải bảo trọng thân thể, người ta về sau hữu duyên không chừng sẽ gặp nhau. "

Đối với lúc này Dịch Nam tới nói, thế gian này sớm đã không có bất luận cái gì quen thuộc người, ngoại trừ ân nhân cứu mạng bên ngoài, cái này cùng hấn trò chuyện đến nhiều nhất, lại không có chút giá đỡ Tiểu Hồ Tử quan viên, trong lòng đã bị hấn dần dần tán thành, bất quá không nghĩ tới vừa mới chín tắt mấy phần nhưng lại muốn phân biệt, trong lòng tức khắc cảm giác một trận lo được lo mất.

"Cái kia Thang đại nhân ngài nhiều hơn bảo trọng, ngày sau. . . Gặp lại. . ."

Nói xong hấn vội vàng đi mau mấy bước, cùng lên phía trước dẫn đường Nhạc Phi, thân ảnh biến mất tại rồi Thang Giáp Mậu trong tầm mắt.

Nhìn xem Dịch Nam đi ra đại sảnh, Thang Giáp Mậu trong lòng cũng là thờ dài, đối với lâu dài lưu chuyển khắp quan chức hấn, làm sao không rõ Dịch Nam điểm tiểu tâm tư kia, bất quá đều tại năng vị, các mưu năng chức, hấn có thể làm cũng chính là tận một điểm tâm lực. "Dịch tiểu ca, con đường phía trước gian khổ, chỉ mong còn có gặp nhau ngày. . ."

"Vương gia, vừa sự tình đã làm thỏa đáng. Ngài nếu như không có phân phó khác, ti chức liền cáo lui trước. "

"Ân, đi thôi. Nhớ kỹ đi quản gia cái kia cho Hồ đại nhân mang lên một phần Ngọc Thanh đao "

Nhạc Vương gật đầu ra hiệu, sau đó tiếp tục trở lại trước bàn, cầm lấy Bút Mặc ngồi tại trước bàn viết lấy cái gì.

Thang Giáp Mậu khom người nói tạ về sau, chậm rãi lui ra ngoài. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Mới quen Nhạc Phi, thảo học dã sử

Dịch Nam một đường đi theo Nhạc Phi, hai người một đường đều duy trì trăm mạch, rất nhanh liền đi tới hậu viện.

Vừa tiến vào trong nội viện, một tên đầu phát hơi trắng bệch, mặt mũi hiền lành lão nhân ý cười đầy mặt tiến lên đón.

"Nhạc Phi tướng quân, hôm nay làm sao có thời gian hướng hậu viện chạy. "

Nhạc Phi tấm lấy mặt cũng có rồi mấy phần ý cười, ngữ khí rất là cung kính nói ra

"Phúc Bá, ngài cũng đừng trò cười ta rồi. "

Hắn nhìn phía sau Dịch Nam nói

"Vương gia phân phó cho vị tiểu ca này tại hậu viện an bài cái chỗ ở, còn làm phiên phiên ngài phí tâm "

"Không làm phiền, như thế lớn trong hậu viện ngoại trừ ta cùng tiểu thư bên ngoài chỉ thấy không đến người khác, hôm nay rốt cục có người nguyện ý đến bồi lão nhân gia ta tâm sự giải buồn, ta cao hứng còn không kịp đâu. "

Phúc Bá cười tủm tỉm nhìn xem Dịch Nam, trong mắt không nói ra được ưa thích, hấn năm nay hơn sáu mươi tuổi rồi, dưới gối cũng không con cái, đối với cái tuổi này hài đồng lúc đầu liền rất là ưa thích, nhất là nhìn thấy Dịch Nam xanh xao vàng vọt đáng yêu, trong lòng mình bạch đứa bé này chịu không ít khổ.

"Phúc Bá, ta còn có chút sự tình muốn hỏi một chút Dịch tiểu ca, một hồi lại làm phiền người an bài cho hấn cái phòng chết để hấn nghỉ ngơi thật tốt "

Nhạc Phi đối với Vương gia an bài thế nhưng là nhớ kỹ trong lòng, đang lúc cũng không lo được hàn huyên vội vàng nói ra.

"Ân, làm chính sự quan trọng, trong hậu viện ngoại trừ ta ở số một phòng cùng tiểu thư ở số năm phòng bên ngoài đều là không phòng, tùy thời đều có thể ở lại, người nhìn vị tiểu huynh đệ này ưa thích ở cái nào dẫn hấn đến liền có thể, vừa vặn ta cũng đi trước bận rộn bận rộn rồi. "

"Làm phiền Phúc Bá rồi, Nhạc Phi lần sau nhất định mang lên rượu ngon cùng ngài hảo hảo tâm sự "

Nhạc Phi đưa mắt nhìn Phúc Bá rồi đi phía sau nhìn về phía Dịch Nam, ý là đang trưng cầu ý kiến của hấn.

"Nhạc Phi đại nhân, ta đều có thể. "

Dịch Nam nhìn trước mắt một loạt phòng, đã sớm bị hoa mắt, hấn trước kia ở phòng cùng trong thôn phòng ở thuần một sắc đều lấy tầng đá cùng nhà tranh làm chủ, thế nhưng là trước mắt phòng ở toà nào không phải tinh xảo điêu khắc mộc kiểu phòng ốc, phía trên các thức đồ án hình dạng, tinh xảo mà xinh đẹp màu đỏ sậm tạo hình, đã sớm vượt ra khỏi hấn lý tưởng tiêu chuẩn cao nhất rồi, chính là trước kia thôn trường cái kia tòa nhà tầng hai nhà gỗ nhỏ cũng không có cái này tùy ý một gian phòng ốc xa hoa.

Nhạc Phi cũng nhẹ gật đầu, chỉ vào phía tây chính giữa phòng nói ra

"Vây thì tốt, vậy liền gian kia a. "

Hấn dẫn Dịch Nam đi vào phòng trước đẩy cửa vào, đoán chừng bởi vì còn không có có cái nào gan lớn mạo tặc dám một mình tiến vào trọng binh trấn giữ Nhạc Vương Phủ bên trong trộm đồ, cho nên môn cũng không có khóa lại.

Trong phòng một cỗ nhàn nhạt đàn mộc ngon miệng còn quán, chỉ gặp một cái bàn tròn chét bày ở chính giữa, bên cạnh có một giá sách cùng mấy cái phượng ghế, buồng trong bên trong cũng chỉ có đơn giản bày biện một trương giường lớn cùng bàn trà, đồ dùng trong nhà tuy ít bất quá bày ra đến mười phần sạch sẽ.

Dịch Nam mới vừa vào phòng, ánh mắt liền bị treo ở tây tường bên trên một bộ tự thiếp hấp dẫn, chỉ gặp được sách bốn chữ lớn giống như sắt cắt ngăn câu đồng dạng sôi nổi tại trên giấy, chính là vô số nam nhi vì đó nhiệt huyết phấn đấu mục tiêu -- "Nhạc Gia Quân huân "

"Phàm ta Nhạc Gia Quân người, lúc này lấy yêu dân hộ quốc làm nhiệm vụ của mình. . ."

Dịch Nam thì thảo đọc lên âm thanh, đây là hấn đường phụ Trương tiên sinh lần thứ nhất dạy hấn viết chữ, cũng là hấn cho tới nay ở trong lòng cho mình thiết định mục tiêu.

Mà đứng ở một bên Nhạc Phi nhìn xem Dịch Nam lúc này bộ dáng tức khắc hai mắt tỏa sáng, hấn không nghĩ tới vị này trong mắt che kín nồng đậm bi thương hài đồng, khi nhìn đến Vương gia thân bút viết Nhạc Gia Quân huân sau ánh mắt bên trong thế mà bộc phát ra như thế Thần lấy.

"Dịch tiểu huynh đệ, người liền tạm thời ở chỗ này đi, nếu như có nhu cầu gì có thể tìm Phúc Bá trợ giúp, lão nhân gia ông ta đi theo Nhạc Vương mấy chục năm, tại vương phủ bên trong uy vọng rất cao, ta nghĩ có thể cho người giải quyết rất nhiều không chuyện tất yếu. "

Nhạc Phi trong lòng đối với Dịch Nam là càng xem càng thuận mắt, cũng không khỏi lẩm nhẩm vài câu, vừa rồi tại phòng nghị sự bên ngoài hấn liền nghe đến các huynh đệ nghe đồn, Vương gia đối một tiểu tử cực kỳ coi trọng, mà lại càng làm cho các huynh đệ kinh ngạc tiểu tử kia thế mà cự tuyệt Vương gia mời, đây thật là lần đầu tiên lần đầu.

Nhạc Gia Quân bên trong tổng thể chia làm hai loại người, thứ nhất loại là từng theo theo Vương gia đảm thân vệ chỗ thu lưu cô nhi, bọn hấn từ nhỏ tại Nhạc Vương Phủ bên trong lớn lên, cũng trực tiếp được ban cho họ "Nhạc" họ dòng chính người.

Loại thứ hai là các nơi nghe nói Nhạc Gia Quân uy danh, hay là trước kia tại những quân đội khác bên trong binh sĩ, đi qua tầng tầng tuyển bạt, cuối cùng nhập vây bị chọn lựa đến Nhạc Gia Quân bên ngoài họ người.

Hai loại người tỉ lệ chia đôi, bất kể có hay không chính là Nhạc Gia bản gia người, đều tại gia nhập Nhạc Gia Quân về sau bị Nhạc Vương cùng Nhạc Gia Quân bên trong quân đội tập tục chỗ phục, cả đám đều khăng khăng một mực đợi tại trong đội.

Một thẳng đến về sau Nhạc Gia Quân bên trong cũng phát triển ra một cái quy định bất thành văn, Nhạc Gia Quân bên trong nếu như người nào chiến tử, một bang các huynh đệ sẽ đem huyết mạch thu lưu, cho nàng ban tên cho nhạc họ cũng nuôi dưỡng nàng lớn lên mới thôi, về phần kỳ thành người về sau phải chăng gia nhập quân đội, cái này phải xem hấn ý nguyện cá nhân rồi.

Mà Nhạc Vương thậm chí sẽ tự mình đem trợ cấp tiền cùng nàng đi thư mang đến trong nhà, cũng tại quan phủ cùng địa phương an bài tốt hậu sự, thực sự để thiên hạ tông quân người cũng vì đó cảm động.

Kẻ sĩ chết vì tri kỷ, có như thế tướng lĩnh, dù là chiến tử sa trường thì thế nào?

Nhạc Phi vừa nhìn thấy Dịch Nam lúc cũng cảm thấy đến đây là một hài tử bình thường, thế nhưng là thẳng đến vừa rồi nhìn thấy hấn vào nhà niệm xong Nhạc Gia Quân huân, ánh mắt ấy cùng lưu lộ ra ngoài tình cảm, rõ ràng là một cái Nhạc Gia Quân trên thân người mới có khí chất, cái kia là đi qua chiến trường cùng máu tươi tẩy lễ sau chất biến, cũng là bọn hấn cả đời này thủ vững.

"Ngày khác nếu có kỳ ngộ, định là nhân trung chi long!" Nhạc Phi giờ phút này mới hiểu được Vương gia tâm tình, trong lòng cũng chậm rãi đem Dịch Nam xem như người một nhà.

"Tạ ơn Nhạc Phi đại nhân quan tâm."

"Người cũng đừng gọi ta cái gì đại nhân, ta niên kỷ so sánh người lớn hơn không được bao nhiêu, chẳng lẽ nói ta nhìn có già như vậy sao?"

Nhạc Phi bày ra một trương khô mặt, ngược lại là đem Dịch Nam làm vui vẻ, hần cười hỏi nói:

"Nhạc đại ca, người còn không có cưới vợ a?"

"Không có, bất quá người hỏi cái này làm gì?"

"A, ta là cảm thấy giống như Nhạc đại ca dạng này phong độ nhẹ nhàng, Anh Tuấn tiêu sái nam tử, tương lai nhất định sẽ có không ít tài nữ theo đuổi."

"Ha ha, tiểu tử người, lời này ta thích nghe."

Nhạc Phi cười là mặt mũi tràn đầy xuân quang, nhìn xem Dịch Nam tiểu tử này càng xem càng ưa thích, đột nhiên hần giống như nhớ ra cái gì đó, trong mắt lóe lên một tia gian trá.

"Đại ca ta liền mượn người cát ngôn, tương lai lấy được mấy môn việc hôn nhân, sau đó lại đem xinh đẹp nhất cái kia một đứa con gái gả cho người tiểu tử như thế nào?"

"Khụ khụ. . ."

Dịch Nam nghe nói như thế kém chút một hơi đem mình sắc ờ, nếu là hần đem Nhạc Phi nữ nhi cho cưới, cái kia đến lúc đó Nhạc Phi chẳng phải thành hần nhạc phụ đại nhân? Trục tiếp từ đại ca thẳng cấp đến cha đây cũng quá hồ người a.

"Đại ca cái này không tốt lắm đâu, con gái của người nếu là xuất thế chỉ sợ cùng ta chênh lệch tuổi tác quá lớn, tăng thêm người ta còn lấy gọi nhau huynh đệ, cái này không lộn xộn sao?"

"Cái này người có thể yên tâm, phụ mẫu chi mệnh, mỗi chúc chi ngôn. Đến lúc đó người một mực kêu ta đại ca, nữ nhi của ta người chiếu cưới không lầm. Ân, việc này liền vui vẻ như vậy quyết định."

Nhạc Phi nói xong tự mình gật đầu, vì chính mình cái này quyết định anh mình cảm thấy một trận vui vẻ.

"Thế nhưng là. . ."

Dịch Nam còn muốn giải thích cái gì, thế nhưng là Nhạc Phi lại không cho hần cái này cơ hội.

"Tốt tốt việc này cứ quyết định như vậy đi, vào xem lấy cùng tiểu tử người nói chuyện phiếm kém chút đem Vương gia an bài chính sự quên rồi."

Nhạc Phi đột nhiên thu hồi một mặt trò đùa biểu lộ, nghiêm mặt nói.

"Ân. . ."

Lần này Dịch Nam cũng không tốt lại nói cái gì rồi, dính đến cha mẹ của hần dĩ thể sự tình, vật gì khác hần tạm thời cũng không có tâm tình đi cân nhắc.

Nhạc Phi cẩn thận hướng hần hỏi thăm phụ mẫu quần áo khuôn mặt cùng đại khái địa điểm phía sau vôi vàng bên cạnh đi ra ngoài cửa bên cạnh căn dặn.

"Vi huynh còn phải tiến đến cửa thành đông cùng những người khác tập hợp, lần này thụ lĩnh nhiệm vụ cũng không biết lúc nào mới có thể trở về, bất quá người có thể yên tâm, việc này nhất định sẽ xử trí thỏa đáng."

"Làm phiền Nhạc đại ca rồi."

"Ân, người ngay tại trong vương phủ hảo hảo tĩnh dưỡng, chờ ta sau khi trở về ta hai mới hảo hảo nói chuyện kết hôn sự tình."

Nói xong hần cũng không quay đầu lại, nhanh chân hướng ngoài viện đi đến.

"Nhạc đại ca, đi đường cẩn thận. . ."

Nhạc Phi nghe được thanh âm của hần khoát tay áo lại không có quay đầu, một đường hướng ra phía ngoài dần dần biến mất tại Dịch Nam trong tầm mắt.

Lấy lại tinh thần Dịch Nam quay người vào nhà, trên mặt một trận cười khổ, hần không nghĩ tới lúc này mới một hồi, mình không hiểu thấu lại đột nhiên nhiều hơn một cái tiện nghi "Nhạc phụ".

Nhạc Vương Phủ bên trong không chỉ có Nhạc Vương đối đãi người thân cận, tính cả tại Nhạc Phi, Phúc Bá trên thân hắn cũng cảm nhận được cái kia phần chân thành cùng cảm động, có lẽ cái này chính là Nhạc Gia Quân tinh thần a.

Dịch Nam nghĩ như vậy đi tới trước kệ sách, nhìn xem phía trên sắp xếp chỉnh tề sách, dự định đọc sách đến tiêu hao thời gian kế tiếp.

Ánh mắt đảo qua phía trên sách, ánh mắt của hắn lóe ra điểm điểm quang mang, trước kia tại Trương tiên sinh dạy bảo dưới, 3 tuổi lúc đã có thể đem dạy hắn tất cả lời viết xuống tới. Cái này thần kỳ trí nhớ để Trương tiên sinh cảm thấy một trận ngạc nhiên, xưng mình là hảo vận nhặt được trên trời rơi xuống tới "Văn Khúc tinh", nói Dịch Nam tương lai nhất định có thể thi đậu đại quan.

Bất quá Trương tiên sinh chỗ không biết đến là, kỳ thật Dịch Nam trí nhớ không riêng tốt dùng, thậm chí có thể xưng được biến thái trình độ, phàm là hắn nhìn qua chữ viết trong nháy mắt liền có thể lưng nhớ kỹ, đồng thời đọc sách tốc độ cũng là đọc nhanh như gió, bất quá tuổi nhỏ Dịch Nam vẫn muốn cho hắn một kinh hi, cho nên cũng không có trực tiếp nói cho hắn biết mà thôi.

Mà bây giờ cái kia hết thấy đều trở thành tới, trong nhà còn lại sách đã sớm tại nạn đối giai đoạn trước thì lấy đi đôi một điểm lương thực, mà Trương tiên sinh cũng không có ở đây. . .

Hít một hơi thật sâu, Dịch Nam cố gắng đem tâm tình của mình bình phục xuống tới.

Dịch Nam giống như si mê đồng dạng điên cuồng lật qua lại trang sách, không ra một chút thời gian, trên mặt bàn đã chỉnh tề chất lên một chồng sách, những này sách thật dày giống như in ấn rồi một lần đồng dạng, thật sâu khắc ấn tại trong đầu của hắn, cái này nếu để cho bất cứ người nào biết, chỉ sợ đều sẽ mắng to hắn là yêu nghiệt, có được loại thiên phú này tương lai còn sợ không thể thi một cái tốt công danh sao, chỉ cần tham gia quốc thí hắn nhất định có thể một tiếng hót lên làm kinh người.

"Đại Vũ thông sử", "Bách chế dạy học", "Nhạc nước lịch sử", "Thảo học dã sử". . . Phía trên đặt vào mỗi một quyển sách đều là bên ngoài thành phố trong sách điển tàng cô phẩm, trong đó không chỉ có binh pháp vận dụng, các hướng lịch sử ghi chép, càng có thi từ ca phú, bất quá nhất làm cho Dịch Nam cảm thấy hứng thú vẫn là quyển kia thảo học dã sử.

Quyển sách này tác giả là một tên vân du tứ phương thi nhân, hắn vốn là tiền triều nhạc nước một hộ đại hộ nhân gia, 20 đến tuổi thời gian bởi vì hưởng tới lưu ly xóc nảy, tại đang đi đường sinh hoạt, thế là dứt khoát bước lên chu du tứ phương con đường, căn cứ trên sách ghi chép, hắn bỏ ra thời gian tám năm cơ hồ đi khắp toàn bộ nhạc nước, sau đó lại lẻ loi một mình đi theo thương đoàn, trung đoàn trải qua rồi thiên tân vạn khổ, đem dấu chân của hắn trải rộng rồi tất cả có địa danh đánh dấu địa phương.

Tại Đông Hoang đất cát rồng rã sinh hoạt rồi năm năm, đi theo lui tới trung đoàn trọn vẹn hai lần xâm nhập rồi thần bí Xà tộc bộ lạc. Tại tây nhét thảo nguyên sinh hoạt rồi bốn năm, hiểu rõ rất nhiều dân tộc thiểu số phong thổ cùng bộ tộc ở giữa truyền thống. Tại tinh nhuệ địch quốc Ấp Quốc, sinh hoạt rồi rồng rã mười năm, cơ hồ đạp biển rồi toàn bộ Ấp Quốc bản đồ. Sau đó hai mươi năm hắn bốn phía du lịch, đi khắp danh sơn cao hiểm, làm thơ làm thơ vô số thủ.

Nhưng mà hắn viết thi từ vốn là cũng không có thịnh hành thành sách lưu truyền tới nay, ngược lại là hắn đem mình ven đường gặp chỗ nghe cùng nhìn thấy kỳ văn dị sự cùng phong thổ ghi lại, biên soạn thành bản này thảo học dã sử, để thế nhân vì đó lưu truyền.

Mặc dù hậu thế mọi người đều nghị luận cuốn sách này chân thực tính, nhưng là không thể không thừa nhận bên trong một cái câu chuyện xác thực hấp dẫn rất nhiều người, cho dù là lúc rảnh rỗi xem như chuyện thần thoại xưa đến xem cũng làm cho người say sưa ngon lành, dù sao đối với rất nhiều người mà nói, coi như cuối cùng cả đời cũng rất khó bước ra Vũ Quốc một bước.

Trong sách nhất làm cho Dịch Nam lo nghĩ ghi chép có hai đoạn.

"Đông Hoang đất cát, xâm nhập ngàn dặm có thừa. Hắc Phong khó, nơi hiểm yếu vòng nhìn thấy thánh tộc đời này khó quên. Thánh tộc truyền có tuyệt thế thánh vật, có thể sinh tử người, thịt Bạch Cốt, trị thiên hạ bách bệnh. "

"Nhạc có một tên tắc hộ thần bí tiểu trấn, tọa lạc sơn thủy sừng núi, Băng Hòa Thiên, gặp có thể ngoại cao nhân không trung bay qua, có thể thấy được trường hồng quán nhật hướng kỳ cảnh, xin hỏi trời xanh phải chăng có tiên!"

"Tuyệt thế thánh vật. . Phải chăng có tiên. . "

Dịch Nam đem sách khép lại, trong miệng tự lầm bầm, ánh mắt bên trong giống như bộc phát ra một tia kỳ dị Thần lấy.

Đông Hoang đất cát thánh tộc, chính là sa mạc chi địa chỗ sâu trong truyền thuyết Xà tộc một mạch, bọn hắn bộ lạc nghe đồn chừng trên vạn người, chính là tất cả trong sa mạc tộc cùng giặc cỏ trong lòng thánh tộc.

Nàng trong tộc lấy nữ thị làm chủ, nam thị là tộc, từng cái hình dạng đều khuynh quốc khuynh thành, bất quá cũng có nghe đồn nói bọn hắn chính là thân người đầu rắn, mà lấy hướng phía trước đến các quốc gia lấy mua người cùng đều là nàng thủ hạ làm thay, cho nên vẫn luôn không có người tận mắt nhìn thấy qua nàng chân diện mục.

Thế nhưng là tại thảo học dã sử ghi chép bên trong, vị này tự cho là thi nhân tại trong vòng năm năm liên tục hai lần tiến nhập thần bí Xà tộc bộ lạc, mặc dù trong sách không có qua tại ghi chép tỉ mỉ Xà tộc, bất quá lại có ghi nói Xà tộc chân thực tồn tại ở trong sa mạc, đồng thời ở trong tộc lưu truyền tuyệt thế thánh vật có thể để cho người đã chết cái tử hồi sinh công hiệu nghịch thiên.

Mà đoạn thứ hai ghi chép cũng làm cho vô số người vì đó mơ màng, phải chăng có tiên. Tiên là cái gì? Trong truyền thuyết thần thoại người, hoặc là bọn

hắn đã không thể để cho người. Bởi vì bọn hắn đã vượt ra sinh Tử giới hạn, dung nhan không còn già yếu, có thể phi thiên độn địa, gọi đến gió Hỏa Lôi điện, có được khó lường uy năng.

Mười mấy năm trước thảo học đã sử dụng vừa lưu truyền tới lúc, vền vền bởi vì cái này hai đoạn văn chữ đưa tới dậy sóng, không biết làm nhiều ít vô lâm cao thủ cùng danh môn gia tộc quyền thế dốc hết toàn tộc chi lực đến tìm kiếm sa mạc thánh tộc cùng thần bí tác hộ tiểu trấn.

Sa mạc thánh tộc liền không nói rồi, những cái kia tiền về sa mạc chi địa người mới vừa tới đến phía đông liền trắng trợn tìm người nghe ngóng Xà tộc tin tức, lần này đem trọn cái lúc đầu liền ở vào hỗn loạn trạng thái hạ Đông Hoang triệt để đảo loạn rồi.

Xà tộc thế nhưng là tất cả Đông Hoang trong lòng người thánh tộc, đây chính là từ nhỏ bị bậc cha chú tổ tông dạy bảo, muốn dùng sinh mệnh đến thủ hộ cùng kính sợ, cũng là bọn hắn trong sa mạc thủ hộ thần đồng dạng tồn tại, người thế mà nghĩ đến tìm ta thánh tộc phiền phức? Còn muốn Tướng Tộc bên trong thánh vật lấy đi? Người có can đảm này, có thể, bắt quá còn phải trước hỏi qua ta Đông Hoang ngàn vạn ân huệ lang.

Nhạc nước lịch hai trăm sáu 18 năm, người trong vô lâm cùng các tộc đại phái điều động rồi đại lượng nhân mã tiến về Đông Hoang đất cát tìm kiếm thánh tộc tung tích, chỉ này từ một đại bang vô lâm cao thủ cùng quân đội, tư quân tổ thành đội ngũ nhiều đến hơn ba ngàn người. Cứ như vậy trùng trùng điệp điệp sát nhập vào Đông Hoang sa mạc chỗ sâu, một đường gặp phải đạo tặc cùng giặc cỏ căn bản là không có cách ngăn cản kỳ thế. Trong lúc nhất thời máu chảy thành sông, khắp nơi trên đất thi hài, mà tại chi đội ngũ này xâm nhập trọn vẹn vài trăm dặm về sau, bọn hắn rốt cục thấy được Đông Hoang sa mạc uy lực.

Đầu tiên là một trận đột nhiên xuất hiện bão cát, cho đội ngũ tạo thành hỗn loạn lung tung. Sau đó mà đến là toàn bộ Đông Hoang sa mạc đạo tặc cùng giặc cỏ cùng từng cái bộ lạc ở giữa liên hợp đại quân, rờn rã mấy vạn người sớm ngay ở phía trước giữ lực mà chờ.

Dù là Vô Lâm trong liên minh không thiếu tu vi cao thâm hảo thủ, thế nhưng là tại loại này đại quy mô trong chém giết cũng căn bản chiếm không đến bất luận cái gì ưu thế, một trận thảm liệt chém giết sau Vô Lâm đại quân toàn quân bị diệt, một chỗ từ thi đem vùng sa mạc này chi địa đều nhuộm thành rồi màu đỏ, về sau nâng 3,000 người đầu được bày tại rồi sa mạc chi địa lối vào, trọn vẹn chất lên rồi một tọa đầu người núi.

Tứ phương thế lực tức giận, ngay tại tất cả mọi người coi là sắp đến một trận càng lớn chiến tranh lúc, vượt quá tất cả mọi người dự kiến, ngay lúc đó vô lâm minh chủ tuyên bố hiệu lệnh, phạm Chính Đạo môn phái đều không thể tham dự vào Đông Hoang chi địa phân tranh bên trong đi. Người hữu tâm ở trong đó phát giác giảo hiểm âm mưu, chuyện này thế mà cứ như vậy không giải quyết được gì.

Chiến dịch này về sau lại không có thế lực lớn dám can đảm xông vào Đông Hoang đất cát, mặc dù vẫn có không chịu được dụ hoặc người đơn độc tiến về trong đó, bắt quá cũng bắt quá cho lớn như vậy sa mạc chi địa tăng thêm một bộ Bạch Cốt mà thôi.

Mà trong sách ghi chép một chỗ khác tác hộ trấn, lại lần nữa để mọi người điên cuồng. Từ hoàng cung quan lớn, xuống đến dân gian bách tính, mỗi người đều tại thăm dò tác hộ chỗ nơi nào, có muốn nhìn một chút trên đời là có hay không có Thần Tiên, có muốn được Thần Tiên thu làm đồ đệ, cũng thể nghiệm thể nghiệm trên không trung bay lượn cùng trường sinh bất tử tư vị.

Nhưng mà lần này sóng nhiệt tiếp tục bắt quá mấy ngày, tiêu tán đến càng nhanh. Bởi vì người hữu tâm tra khắp cả toàn bộ nhạc quốc cảnh bên trong, quan bộ ghi chép bên trên căn bản không có cái gì cái gọi là tác hộ trấn nơi này, càng đừng nói cái gì sơn thủy sừng núi, Băng Hỏa ngày, đám người rơi vào đường cùng chỉ có thể đem cái này xem như chuyện phiếm, đều từ bỏ loại này không thiết thực ý nghĩ.

Cái này hai khối sự tình phát sinh Dịch Nam cũng không biết, bắt quá giờ phút này hắn đã ở trong lòng ngầm hạ quyết định, tương lai nhất định phải tìm tới Xà tộc thánh vật hoặc là tìm đến một vị nào đó Thần Tiên, để cho mình dưỡng phụ mẹ một lần nữa sống tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Trong mộng tiên cảnh, Quận chúa Ngân Linh

Dịch Nam này lúc một mình hành tẩu tại một chỗ hắc ám chi địa, hắn chẳng có mục đích đi lên phía trước lấy, chỉ gặp bốn phía không ngừng lóe ra nhất đạo nói bạch quang, phảng phất từng chiếc từng chiếc lưu đèn, đem cái này phiến hắc ám không gian các ngõ ngách không lúc thấp sáng.

"Nam nhi. . Nam nhi."

Đột nhiên nhất đạo yếu ớt tiếng gọi âm ỉ truyền đến trong tai của hắn, Dịch Nam nghi ngờ quay đầu đi, chỉ gặp phía sau mình đứng vững một tòa cự đại mà cổ phác bệ đá, phía trên điêu khắc rất nhiều không biết tên hoa văn cùng chữ viết, cho người ta một loại Hồng Hoang mà cổ lão cảm giác.

Mà thạch đài to lớn đỉnh tán ra mịt mờ thanh quang, lơ lơ có thể thấy được một cái bóng người màu trắng ngồi ngay ngắn ở ghế đá bên trên, thân ảnh

không ngừng thoáng hiện.

"Người là ai?"

Dịch Nam nghi ngờ hỏi nói, âm thanh này để hắn rất cảm thấy đến thân thiết cùng quen thuộc, giống như cực kỳ lâu trước kia ở nơi nào nghe qua đồng dạng. Hắn nhip tim đột nhiên một trận gia tốc, vội vàng muốn nhìn rõ bóng người trong đó diện mạo.

Hắn hướng phía bệ đá phương hướng không ngừng tiến lên, nhưng là toà kia thạch đài to lớn cùng hắn ở giữa dường như cách nhất đạo bức tường vô hình đồng dạng, mặc cho hắn như thế nào đi lên phía trước, bệ đá cùng hắn ở giữa khoảng cách từ đầu đến cuối không có có bất kỳ biến hóa nào, giống như toà kia bệ đá từ khai thiên lập địa tới nay nên đứng vững ở đó, bất luận kẻ nào đều không được đến gần khinh nhờn đồng dạng.

"Người đến cùng là ai. ."

Dịch Nam giờ phút này giống như điên rồi, hắn sử xuất khí lực cả người hướng phía bệ đá chạy, tim của hắn đập càng lúc càng nhanh, trong lòng giống như có cái thanh âm tại nói với chính mình, nhất định muốn gặp đến thanh quang bên trong mơ hồ bóng người.

Ngay tại cái này lúc, trước người hắn cách đó không xa đột nhiên thoáng hiện nhất đạo lóa mắt bạch quang, thẳng tắp hướng phía hắn nghênh đón, Dịch Nam không nghĩ tới cái này tùy ý tràn ngập tại cả vùng không gian bên trong bạch quang thế mà sẽ cho mình tạo thành áp lực lớn như vậy, to lớn khí lưu cùng khó chịu trọng áp trong nháy mắt đập vào mặt, thân thể của hắn giống như bị động lại rồi, chỉ có thể trở mắt nhìn cái kia bồi bạch quang hướng mình tới gần.

Tựa như mặt trời đã khuất hòa tan băng tuyết, bạch quang tại đánh trúng Dịch Nam vị trí sau không có phát ra cái gì tiếng vang, trong nháy mắt từ đó tách ra nhất đạo cầu vồng bảy sắc, sau đó lại điểm điểm tiêu tán tại rồi hắc ám bên trong. .

"A. . ."

Nằm sấp ở trên bàn Dịch Nam đột nhiên đánh thức, đầu hắn bên trên che kín một tầng mờ hôi mịn, chỉ cảm thấy chỗ ngực một trận đau rát, giống như có người tại dùng hỏa thiêu mình đồng dạng, hắn cuống quýt đem áo của mình cởi ra, chỗ ngực thỉnh thoảng có thể thấy được một khối hình nửa vòng tròn ngọc bội, giờ phút này thế mà tản ra yếu ớt hồng quang.

Hắn bị Trương tiên sinh tại điện bên cạnh nhặt được lúc, trên thân duy nhất tín vật chính là như vậy một khối hình nửa vòng tròn ngọc bội. Ngọc bội bốn phía hiện đầy điểm điểm tinh mịn lỗ nhỏ, chính diện trên có khắc một cái cùng loại với "Dễ" chữ, mặt trái bên trên khắc một cái cùng loại với "Nam" chữ. Trương tiên sinh bởi vì vì đó đặt tên là Dịch Nam, mà cũng không có đi theo mình dòng họ đưa cho hắn lấy tên.

Bất quá khối ngọc bội này cũng không phải là cái gì tốt tài năng, Trương tiên sinh căn cứ ngọc thạch phẩm tướng môi giới thiệu, cho rằng khối ngọc này thuộc về kém nhất Thạch Ngọc, trong đó tàng ẩn phần hàm lượng cùng ngọc hàm lượng đồng dạng nhiều, cho nên mới sẽ tại bốn phía tạo thành rất nhiều điểm điểm lỗ nhỏ, bất quá làm Dịch Nam về sau tìm kiếm mình cha để mẹ mầu chốt manh mối, mang tại rồi trên cổ của hắn.

Nhưng là bây giờ để Dịch Nam không hiểu là, nguyên bản chính thể màu xám tro ngọc bội này lúc thế mà biến thành đỏ bùng đỏ bùng, mà lại tán phát ra trận trận nóng bỏng chi ý, lúc này mới đem gục xuống bàn ở vào trong lúc ngủ mơ hắn cho đau tình lại.

"Thật là kỳ quái, mới vừa rồi còn nóng hổi nóng hổi, hiện tại tại sao lại một điểm nhiệt độ cũng bị mất. "

Hắn một trận nói một mình, đem ngọc bội lấy xuống lật đi lật lại kiểm tra, mắt to cẩn thận nhìn chăm chăm khối ngọc bội này, phía trên thông thấu màu đỏ phi thường đậm đặc, giống như từ bên trong muốn nhỏ ra huyết đồng dạng, bất quá vào tay về sau thế mà một điểm lại không cảm giác được nóng, này mới khiến hắn kinh ngạc.

Dịch Nam gãi gãi đầu, không biết mình vừa rồi vì cái gì sẽ làm như thế một cái quái mộng, trong mộng cái kia nói mơ hồ không rõ thân ảnh hắn chỉ cảm thấy đối với mình rất trọng yếu, là mình rất muốn gặp đến một người.

"Chẳng lẽ là trong truyền thuyết tiên nhân sao?"

Chỉ sợ là mình vừa rồi vẫn nghĩ Thần Tiên sự tình, lúc này mới sẽ làm dạng này một cái quái mộng đi, tại cái kia hắc ám địa phương xuất hiện nhất đạo nói màu trắng cùng hào quang bảy màu, chỉ sợ ngoại trừ Thần Tiên đợi địa phương bên ngoài, cũng tìm không được nữa như thế kỳ lạ địa phương.

Hắn đem ngọc bội một lần nữa mang trở về trước ngực, bất kể như thế nào đây cũng là hắn cha để mẹ lưu lại duy nhất tín vật, mặc dù hắn hiện tại không biết cha để mẹ tại sao muốn đem hắn vứt bỏ, bất quá chỉ sợ cũng là có khó khăn khó nói, dù sao nếu không có cực kỳ tình huống đặc thù, ai cũng không sẽ tùy tiện đem thân sinh cốt nhục bỏ qua bên ngoài.

"Nếu như tương lai thật có một ngày có thể gặp nhau lời nói, ta nhất định không sẽ trách tội bọn hắn. "

Dịch Nam trong lòng nghĩ như vậy, đem lên áo một lần nữa mặc, nhìn xem trước mặt trên mặt bàn tản mát một đống sách tức khắc bắt đầu dĩ nộ cười. Không đến hai canh giờ, hắn đem trên giá sách hơn hai trăm quyển sách toàn bộ xem hết rồi, đồng thời mỗi một quyển sách mỗi một trang bên trên nội dung giờ phút này đều rõ ràng sôi nổi tại trong đầu, thậm chí so với chính mình thân bút viết đi ra đồ vật đều nhớ càng rõ ràng.

Bất quá nhìn như vậy sách giống như đặc biệt hao phí tinh thần, hắn cũng là lần đầu tiên một hồi xem hết rỗng rã hơn hai trăm quyển sách, càng xem đến phần sau chỉ cảm thấy mình đầu óc liên càng ngày càng nặng, đang ráng chống đỡ lấy lật hết rồi cuối cùng một quyển sách về sau hắn rốt cực không kiên trì nổi, lúc này mới nằm sấp ở trên bàn ngủ thiếp đi.

Cái này lúc môn đột nhiên bị người đẩy ra, Dịch Nam quay người nhìn lại, chỉ gặp một tên người mặc áo đỏ nữ hài từ đây cửa đi đến.

Một thân lửa y phục màu đỏ, như là nhảy vọt Hỏa Diễm kiều, hai mắt thật to, xinh đẹp da thịt, đỏ búng miệng anh đào nhỏ, cong cong Liễu Diệp Mi, lộ ra thuần chân mà đáng yêu, nàng một đôi màu bạc trắng giày bên cạnh treo một đôi Ngân Linh, mỗi đi một bước đều phát ra thanh thúy tiếng vang.

Thiếu nữ vào cửa về sau đối mặt Dịch Nam trên mặt một trận mỉm cười ngọt ngào ý, đang chuẩn bị mở miệng hỏi đợi hần lúc, ánh mắt đột nhiên nhìn thấy trên bàn vậy xuống lấy một đồng sách, sắc mặt tức khắc liền âm trầm xuống.

"Xấu tiểu tử, ai bảo ngươi động những sách này?"

Nhạc Vương chưa lập gia đình, dưới gối cũng không con cái, bất quá nàng lại có một đường nữ, lấy tên Nhạc Ngân Linh.

Nhạc Ngân Linh cả ngày hôm nay có thể tính vội vàng, giữa trưa nàng trong lúc vô tình nghe được trong phủ mấy tên vệ binh đang nghỉ ngơi lúc đàm luận, nói Vương gia cô ý nạp một tiểu tử làm truyền nhân sự tình, tức khắc cảm thấy rất giật mình, vương phủ ** tuy không tận lực quản chế, nhưng là bọn thủ hạ cũng không sẽ vô cớ nói huyền thuyên.

Mà lại phụ vương có ý lập xuống truyền nhân loại đại sự này làm sao sẽ như thế qua loa quyết định đâu, nóng vội Nhạc Ngân Linh tại dốc hết sức, đem đầu đuôi sự tình nghe ngóng rõ ràng phía sau trong lòng đối với cái kia vốn không che mặt Dịch Nam thế nhưng là rất có phê bình kín đáo, chỉ là một đứa bé trai sáu tuổi thế mà có thể nhận phụ vương như thế ân đãi, mà lại hần thế mà còn tự đại đến cự tuyệt phụ vương mời, loại chuyện này bình thường tới nói làm sao đều rất không có khả năng phát sinh a.

Nhưng mà, cũng may tiểu tử kia không có đáp ứng phụ vương, nếu không mình về sau chẳng phải là muốn thêm ra một cái đệ đệ đến? Làm trong vương phủ trên tay thiên kim, Ngân Linh mặc dù cũng không có bao nhiêu đại tiểu thư tính tình, bất quá trong nội tâm nàng đối với tiểu tử kia thái độ vẫn là rất khó chịu, ần, chính là khó chịu.

Chờ đến buổi tối nhanh ăn cơm lúc, Lý gia gia đột nhiên nói cho nàng, Dịch Nam thế mà lâm thời ở tại rồi hậu viện Tây Sương phòng bên trong, hơn nữa còn để nàng đi mời Dịch Nam đến cùng bọn hần cùng nhau ăn cơm.

Ngân Linh đang lúc liền biểu đạt ra một vạn cái không nguyên ý, để cho mình đường đường Quận chúa đi mời một vị tiểu thí hài ăn cơm, hơn nữa còn là mình chán ghét tiểu hài, nàng làm sao đều không sẽ thỏa hiệp.

Về sau tại Lý gia gia kiên nhẫn giải thích xuống, nàng mới biết rồi Dịch Nam sinh thế, trong lòng đối với Dịch Nam điểm này bất mãn tức khắc liền tan thành mây khói, nguyên lai hần giống như ta. . . Cũng là cô nhi. . .

Nhạc Ngân Linh vào nhà vốn định kêu lên Dịch Nam tiến đến ăn cơm, bất quá vừa vào nhà đột nhiên nhìn thấy Dịch Nam đem phụ thân cất giữ một đồng sách đều ném vào trên bàn, lần này đối Dịch Nam nhưng có ý kiến, vốn là Quận chúa mặc dù quyết định không tìm làm phiên ngoại rồi, thế nhưng là ngoại làm khách nhân cũng không thể như thế không hiểu cấp bậc lễ nghĩa a, cái này cũng quá đáng đi, nơi này vệ sinh đều là bản tiểu thư tự mình thu thập a!

Dịch Nam cũng không rõ ràng Nhạc Ngân Linh thân phận, bất quá vừa có thể tùy ý xuất nhập vương phủ, vậy khẳng định chính là trong vương phủ người, mà mình làm khách nhân bị dạng này chỉ trích, tức khắc có chút ngượng ngùng giải thích nói:

"Ta không có, ta đọc sách lúc không cẩn thận ngủ thiếp đi, lúc này mới không cẩn thận đem bọn hần làm rối loạn. . ."

"Đọc sách?"

Nhạc Ngân Linh mày liễu hơi nhíu, tròn to mắt hạnh trừng mắt Dịch Nam.

"Ngươi tiểu tử hư này có thể xem hiểu những sách này sao? Lại nói ai đọc sách giống như ngươi? Đem tất cả sách đều bày đầy rỗng rã cả bàn, phụ thân bảo tồn những sách này đều là tặng vốn là, làm hư ngươi thường nói sao?"

"Ta. . ."

Dịch Nam tức khắc thẹn rồi cái đỏ chót mặt, không biết nên cùng nàng nói cái gì cho phải.

Chẳng lẽ cùng nàng nói mình cái này một buổi chiều cố gắng đem ba trăm quyển sách toàn bộ xem hết rồi, một ngủ thiếp đi mới đem sách làm loạn? Không nói trước đối phương khẳng định không sẽ tin tưởng, chính là chính hần cũng không muốn đem mình cái này một đặc thù bản lĩnh nói ra.

Tiền tài không để ra ngoài, lực không thể tận, đây là hần mới từ nhìn qua trong sách tổng kết ra tồn thế nói lý.

Nhạc Ngân Linh nhìn xem Dịch Nam sắc mặt trắng hồng, nửa Thiên nói không ra lời, cho là hần đã nhận thức được sai lầm, lại nghĩ tới cha mẹ của hần vừa qua đời không lâu, tức khắc cũng hết giận hơn phân nửa, bất quá cũng không thể dễ dàng như vậy tên tiểu tử hư hỏng này, tự xưng là tỷ tỷ thân phận nàng quyết định cho không hiểu chuyện Dịch Nam hảo hảo tốt nhất bài học.

Nhạc Ngân Linh chăm chú đánh giá Dịch Nam một phen, đột nhiên đưa tay phải ra, tại Dịch Nam ánh mắt khó hiểu bên trong một thanh kéo lại trên đỉnh đầu hần cái kia một đám nhếch lên đầu phát.

"Ai nha, người làm gì, nam nữ thụ thụ bất thân. "

Dịch Nam thụ này tập kích, đang lúc liên giây giữa, làm sao Nhạc Ngân Linh cao hơn hẳn rồi nửa cái đầu, mà lại nắm chặt hẳn đầu phát, cái này quần quai ngược lại đem mình cho đau đến ngóc mồm.

"Phi. Người tiểu tử hư này có thể tính nam sao?"

Nhạc Ngân Linh cái kia đôi mắt to nơi chớp động lên giao hoạt quang mang.

"Ta cho người biết, vốn là Quận chúa nay Thiên Đại đại nhân bắt kẻ tiểu nhân qua, liền tha cho người tiểu tử hư này một lần. Bất quá từ nay về sau người cũng phải nghe lời của ta, ta để người làm gì người liền phải làm gì, rõ chưa?"

Nói xong Nhạc Ngân Linh cố ý nhắc nhắc trong tay nắm cái kia sợi ngóc lông, lại đau đến Dịch Nam là một trận kêu to.

"Không nên không nên, người nếu là ép buộc ta làm ta không nguyện ý sự tình làm sao bây giờ?"

Dịch Nam hai cánh tay thật chặt kéo lấy mình cái kia sợi đầu phát, thế nhưng là để hẳn bắt đắc dĩ chính là khí lực của mình thế mà còn không có có cái này tự xưng Quận chúa nha đầu lớn, tại khí lực tranh đấu bên trên hẳn hoàn toàn ở vào hạ phong.

"Vậy ta mặc kệ, dù sao ta là Quận chúa người liền phải nghe ta. "

"Không nên không nên, không bị tiền bạc cám dỗ, nghèo hèn không thể dòi. "

Dịch Nam sau khi nói xong ngược lại từ bỏ chống cự, thông minh hẳn rất nhanh liền nghĩ mình bạch rồi, dù sao mình cũng không có cái này điều ngoa Quận chúa khí lực lớn, lại giấy dựa xuống dưới mình cũng chỉ sẽ càng ngày càng đau, còn không bằng buông tay đầu.

"Phi, ai muốn đâm người. "

Nhạc Ngân Linh âm thầm gắt một cái, khuôn mặt trắng nõn cũng là hơi đỏ lên, nàng không nghĩ tới tiểu tử hư này trong bụng đồ vật vẫn rất nhiều, nói tới nói lui một bộ tiếp lấy một bộ, bất quá dạng này liền muốn cùng bản tiểu thư đối nghịch vẫn là còn non chút.

Nàng mắt to xách nhất chuyển, ánh mắt giao hoạt nhìn xem Dịch Nam, đột nhiên hỏi nói

"Vậy người đem phụ vương ta sách tùy ý ném loạn, làm nam tử hán đại trượng phu, điểm ấy sai lầm cũng không dám thừa nhận có phải hay không?"

"Cái này. . Thế nhưng là ta không thể bởi vì điểm ấy sai lầm nhỏ liền bán đứng chính mình a. "

Chiều này quả nhiên đối Dịch Nam hữu hiệu, Dịch Nam đang lúc ngủ khi liền mềm nhũn ra, bị trước mặt vị này Quận chúa nói chuyện, Dịch Nam xác thực cảm thấy mình không có có hết trách nhiệm, dù sao dù nói thế nào hẳn cũng là khách nhân, mà lại những sách này hiện tại rải đầy rồi cả bàn cũng là sự thật không thể chối cãi.

"Vốn là Quận chúa cũng không làm khó người, tình người khác nói ta khi dễ người tiểu hài tử này. " Nhạc Ngân Linh nói đột nhiên lời nói xoay chuyển "Bất quá nha, dù sao người đã làm sai trước, sai thì đang phạt, đây cũng là thiên hạ công lý. Ân, vậy liền phạt người đáp ứng bản tiểu thư ba chuyện tốt. "

Chính người còn chẳng phải lớn hơn ta mấy tuổi mà thôi, Dịch Nam trong lòng nghĩ như vậy có thể không dám nói ra, đầu của mình trả về bị trước mặt cái kia điều ngoa Quận chúa cho một mực nắm chắc đầu.

"Ba chuyện cũng được, bất quá không thể vi phạm trung hiếu tín nghĩa, không thể làm người trong thiên hạ vì đó phi nhỏ sự tình, nếu không ta có thể cự tuyệt người. "

Dịch Nam lần này ngược lại là không có phản bác, ngược lại đầu lĩnh là nói mở miệng nói ra.

Nhạc Ngân Linh lần này thế nhưng là sợ ngây người, thật không nghĩ tới cái này nhìn hết sức đáng yêu xấu tiểu tử thế mà so với chính mình còn tinh, ngay cả trung hiếu tín nghĩa đều nói ra, bất quá chỉ cần người mở miệng đáp ứng, rồi xuống trong tay của ta, còn sợ bản tiểu thư không thu thập được người à? Hừ hừ, nghĩ như vậy Nhạc Ngân Linh cũng nhẹ gật đầu nói:

"Vậy thì tốt, quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy. Người nếu là dám nói chuyện không tính toán gì hết, tương lai cũng đừng trách ta lớn tuổi khi dễ người. "

Nói xong nàng lại giật giật Dịch Nam ngóc lông, tức khắc đau đến Dịch Nam lại là một trận kêu to, lập tức hải lòng buông lỏng tay ra nói ra:

"Xấu tiểu tử. Để người trước biết biết bản tiểu thư lợi hại. "

Dịch Nam dùng sức vuốt vuốt da đầu của mình, hẳn không nghĩ tới Nhạc Vương Phủ bên trong Quận chúa cư nhiên như thế điều ngoa tùy hứng, căn bản không giống trong sách nói như vậy tiểu thư khuê các, cử chỉ hữu lễ, đây quả thực so sánh trong thôn một bang đồng bạn còn muốn ngang ngược.

Xem ra sau này trong sách đồ vật cũng không thể tin hoàn toàn, không phải lần này đáp ứng người ta ba chuyện, không chừng lần sau lại phải đụng phải cái gì công chúa a tiểu thư bức bách mình không biết làm chuyện gì đầu.

Nhạc Ngân Linh nhìn xem Dịch Nam bộ kia dáng vẻ ủy khuất, tức khắc liền bật cười, tiểu tử hư này kỳ thật dài vẫn là hết sức làm người khác ưa thích, nhất là cặp kia hai mắt thật to, tràn đầy linh tính, còn có cái kia sợi sấp bị nàng kéo thẳng đầu phát, ở phía trước dựng thẳng đến già Cao lão cao, càng là không nói ra được buồn cười.

"Đi thôi xấu tiểu tử, Lý gia gia vẫn chờ ngươi đây. "

"A? Đi cái nào?"

Nhạc Ngân Linh lườm hán một cái, tức giận nói ra

"Đương nhiên là đi ăn cơm a, không phải ta tới gọi ngươi làm gì. "

"Ta trước tiên đem những sách này cho thu thập xong, ngươi trước đi qua a. "

"Ai nha, đi rồi. Đã ăn xong trở lại bây, dù sao đặt vào cũng không sẽ xấu. "

Nhạc Ngân Linh nói xong trực tiếp một thanh kéo lấy đầu hán bên trên ngọc long, dắt lấy liền hướng bên ngoài đi thẳng.

"Ai ai, ngươi buông tay ngươi buông tay. "

Dịch Nam lần này thế nhưng là ném đến rồi điều ngoa Quận chúa mùi vị, bị nàng lôi kéo liền hướng bên ngoài đi ra ngoài.

Nhanh đến cổng lúc Nhạc Ngân Linh đột nhiên buông lỏng tay ra, xoay người lại giả bộ như hung ác bộ dáng đối Dịch Nam nói ra

"Một hồi lúc ăn cơm không cho phép đem ta khi dễ ngươi sự tình nói cho Lý gia gia, ngươi hiểu chưa? Không phải. " Nhạc Ngân Linh nói xong nâng tay lên nhéo nhéo, làm xuất lại phải túm đầu của hán phát bộ dáng.

"Là. . Quận chúa đại nhân "

Dịch Nam không có cách, tại cái này làm khó dễ Quận chúa cường quyền hạ là không thể không cúi đầu rồi, hán tranh thủ thời gian giả trang ra một bộ nghe lời dáng vẻ nói ra. Bất quá trong lòng lại tại cầu nguyện, Ngô đại nhân ngươi tranh thủ thời gian đến đem ta tiếp đi thôi, đợi tiếp nữa không chừng ta đầu phát liền khó giữ được.

"Tính ngươi thức thời. "

Nhạc Ngân Linh hài lòng nhẹ gật đầu, suất đi ra ngoài trước, Dịch Nam ở phía sau giống như tùy tùng đồng dạng ngoan ngoãn đi theo, ánh mắt của hán nhìn chằm chằm Nhạc Ngân Linh trên chân hai cái đinh đương vang lên Ngân Linh, không biết suy nghĩ cái gì. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Ăn cơm lộ tẩy, tâm tình biến hóa

Dịch Nam đi theo Nhạc Ngân Linh một đường đi vào phía đông phòng, vừa mới đẩy cửa, tức khắc một cỗ nồng đậm vị tươi liền xông vào mũi.

Vào nhà xem xét, chỉ gặp Phúc Bá chính hướng trong chén đựng lấy nóng hầm hấp gạo cơm, trên mặt bàn bày biện ba cái tinh xảo món rau, ở giữa bày chính là một cái bồn lớn hầm gà, chính không ở ra bên ngoài bốc lên bùng bùng nhiệt khí.

"Đến, tiểu ca tới ném thử lão đầu tử tay nghề thế nào, dĩ vãng mỗi ngày đều là ta cùng Ngân Linh nha đầu cùng nhau ăn cơm, hôm nay có thể tính thêm một bộ bát đĩa rồi. "

Phúc Bá nhìn thấy hán hai vào nhà tức khắc nhiệt tình chào hỏi nói.

"Ai nha, gia gia, ngài liền nghỉ ngơi một hồi a. "

Nhạc Ngân Linh mau chóng tới nhận lấy Phúc Bá cái chén trong tay, một bộ nhu thuận hiểu chuyện bộ dáng muốn bao nhiêu ôn nhu liền có bao nhiêu ôn nhu. Lần này có thể để Dịch Nam rất là kinh ngạc, không nghĩ tới vừa rồi điều ngoa Quận chúa đột nhiên liền biến thành cô gái ngoan ngoãn rồi, Dịch Nam trong lòng cảm thán, xem ra vạn vật tương sinh tương khắc đạo lý quả là thế, cổ nhân thật không lừa ta.

"Dịch Nam tiểu đệ đệ, cho người "

Nhạc Ngân Linh đem thừa tốt tràn đầy một chén com cho hắn đưa tới, trên mặt một trận mỉm cười chân thành.

Nếu là Dịch Nam không thấy được nàng vừa rồi chân diện mục, nói không chừng liền để nàng lừa gạt.

"A, tạ ơn Quận chúa. "

Hắn tranh thủ thời gian đuổi ra hai cánh tay cung kính tiếp nhận bát, trên mặt một bộ cái gì đều không biết đến ngốc bộ dáng.

"Dịch Nam tiểu ca, Ngân Linh so sánh người lớn tuổi hai tuổi. Người nếu là không ghét bỏ liền đem nàng xem như tỷ tỷ của mình, không cần quá mức câu thúc. "

Phúc Bá vừa mới đầu còn lo lắng Dịch Nam không thể tiếp nhận vương phủ hoàn cảnh, bất quá bây giờ nhìn xem Dịch Nam cùng Nhạc Ngân Linh chung đụng được như thế hòa hợp, cũng yên tâm lại, vui vẻ nói ra.

"Đúng, Dịch Nam đệ đệ, về sau người liền phải gọi ta là tỷ tỷ rồi, ha ha ha "

Nhạc Ngân Linh thân thiết nhìn xem Dịch Nam, trên mặt cười cùng một đoá hoa đồng dạng.

"Cái này không tốt lắm đâu, dù sao người là Quận chúa, ta chỉ là người bình thường. . "

Dịch Nam vẻ khó khăn, nếu là đổi một cái niên kỷ lớn một chút nhận làm tỷ tỷ của mình còn chưa tính, cái này điều ngoa Quận chúa vẫn là thôi đi, về sau nếu là nàng danh chính ngôn thuận làm tỷ tỷ mình vậy mình coi như thật xong đời.

"Ân?"

Nhạc Ngân Linh mày liễu quét ngang, vừa muốn nói gì, lại bị Phúc Bá đoạt trước.

"Vậy được rồi, việc này đặt sau nhắc lại, ăn com trước, ăn com trước. "

"Hừ "

Nhạc Ngân Linh lặng lẽ hướng Dịch Nam làm quào một cái thủ thế, sau đó ngoan ngoãn ngồi tại trên bàn com rồi.

Dịch Nam bất đắc dĩ ngồi ở Nhạc Ngân Linh bên cạnh, hắn thật đúng là đói chết rồi, ngoại trừ buổi sáng hôm nay ăn hai cái mìn thầu bên ngoài, cả ngày hôm nay đều không có ăn cái gì.

Một chút thời gian, một mình hắn rỗng rã ăn ba chén lớn com, ngồi ở một bên Nhạc Ngân Linh thấy đều ngây người, nàng trong chén vừa ăn xong một nửa đầu.

"Xấu tiểu tử, người là bao lâu chưa ăn qua com?"

"Ngạch. . . Rất lâu chưa ăn qua com no rồi. "

Dịch Nam nói xong cảm thấy mặt có chút nóng lên, từ khi nửa năm trước bắt đầu mất mùa, hắn liền rút cuộc chưa ăn no qua bụng, vừa rồi một cái không có chú ý tưởng ăn, bị Nhạc Ngân Linh cái này một nhắc nhở mới cảm thấy mình làm khách nhân xác thực biểu hiện được có chút thất thố.

Người nói vô tâm người nghe hữu ý, Nhạc Ngân Linh nghe xong về sau tức khắc cũng trầm mặc, nàng biết bên ngoài chính tại tao ngộ lấy mấy chục năm khó gặp một lần nạn đói, mình phụ vương gần nhất cũng bởi vì chuyện này gặp đến độ túi bụi, bất quá mặc nàng như thế nào tưởng tượng, cũng xa xa không có Dịch Nam trực tiếp ở trước mặt nói cho những lời này của nàng, tạo thành trùng kích cảm giác tới mãnh liệt.

Phúc Bá cũng thờ dài, nhìn xem trước mặt hai cái tiểu gia hòa, hai người thân thể đều rất bi thảm, bây giờ tại bên ngoài mỗi ngày trôi dạt khắp nơi, bất hạnh gặp nạn người càng là khắp nơi có thể thấy được, cũng không biết cái này loạn thế gì lúc mới có thể kết thúc.

Phúc Bá nghĩ đến cho hắn hai đôi chủ đề, đánh vỡ cái này bầu không khí ngột ngạt, thế là chủ động hướng Nhạc Ngân Linh hỏi nói.

"Ngân Linh nha đầu, người vừa rồi xưng hô như thế nào Dịch Nam tiểu ca gọi xấu tiểu tử?"

"A. . . Cái kia. . . Ta có sao?"

Lần này nhưng làm Nhạc Ngân Linh cho khăn trương hồng, muốn biết nàng tại Lý gia gia cùng phụ vương trước mặt đều là một bộ dáng vẻ thực nữ, nếu để cho phụ vương biết mình khi dễ Dịch Nam vậy liền thảm rồi, lập tức cho Ngân Linh gặp đến độ là nói năng lộn xộn.

"Phúc Bá, nhưng thật ra là bởi vì ta đọc sách lúc không cẩn thận đem Vương gia cất giữ sách cho làm rối loạn, Quận chúa lúc này mới như thế gọi ta. "

Dịch Nam nhìn xem Quận chúa rất gấp gáp, thầm nghĩ lấy, xem ra cái này Quận chúa cũng không có mình nghĩ xấu như vậy, chỉ bất quá có chút ưa thích

khi dễ mình thôi, thế là chủ động thay nàng giải vây.

"A? Không biết Dịch Nam tiểu ca thích xem cái gì loại hình sách?"

Phúc Bá tựa hồ đối với này cảm thấy rất hứng thú, tiếp lấy truy vấn nói.

"Các phương diện thư tịch đều có nhìn qua đâu, muốn nói thích xem đến loại hình lời nói vẫn là thần thoại phương diện sách, cùng loại thảo học đã sử đi như vậy. "

Dịch Nam nhìn xem Nhạc Ngân Linh hướng nàng đưa tới ánh mắt cảm kích, cũng thừa dịp Phúc Bá không chú ý đối nàng len lén trừng mắt nhìn xem như đáp lại.

"Không nghĩ tới Dịch Nam tiểu ca niên kỷ khinh khinh, sở học đồ vật cũng không phải ít. Thảo học đã sử thế nhưng là vốn là hiếm có sách hay, bên trong mặc dù có chút đồ vật có lẽ là tác giả vọng ngữ, không thể Cầu Chân. Nhưng chỉ chỉ là bên trong ghi lại các loại tài liệu đã làm cho hậu nhân tham khảo học tập "

"Xác thực như thế. "

Dịch Nam từ chối cho ý kiến nhẹ gật đầu.

Hai mươi năm trước vì cái gì thảo học đã sử bên trong ghi lại hai đoạn văn chữ sẽ dẫn phát oanh động cực lớn, đây cũng không phải là tùy tiện cái nào không biết tên tác giả hoặc là thuyết thư tiên sinh, tùy tiện viết quyển sách trước, toàn Võ Lâm cùng người của triều đình liên đều căn cứ mạnh mẽ đi tìm

Sở dĩ thảo học đã sử trong đó hai đoạn ghi chép có thể dẫn phát oanh động cực lớn, cũng là bởi vì bên trong ghi lại những vật khác quá nhiều, quá chân thực rồi.

Tác giả bằng vào trước kia tại nhà đại phú nội tình, từ nhỏ đọc sách, văn học bản lĩnh mười phần vững chắc, lại thêm bên ngoài dài đến hơn bốn mươi năm rồi rạc xông xáo, ở tại lão niên về sau hao tổn thời gian năm năm cuối cùng mới hoàn thành bản này thảo học đã sử.

Bên trong hàm cái các quốc gia, các thành, các trấn, thậm chí hấn từng tới từng cái thôn trang ghi chép, cùng các danh thắng cổ tích, sơn thủy địa danh, Đông Hoang đất cát, tây nhét bên cạnh mục, đầu bắc Ấp Quốc kỷ càng ghi chép đều có. Thậm chí hấn đem một đường đến nay gặp phong tục dân tình, Thảo được bí phương, thiên hạ kỳ văn đều tui nhập trong đó.

Lúc mặc cho tiền triều nhạc nước thứ nhất Đại học sĩ Công Dã thái bình, khi còn sống đem nhập thử đi thi quyền thứ nhất, liền thiết trí vì mặc lưng trong đó quyển thứ nhất tùy tiện một thiên. Phàm đáp thượng giả liên quá quan thành công tấn cấp tiếp theo thử, cái quy củ này một mục truyền thống đến hôm nay Vũ lịch mà chưa từng sửa đổi.

Đọc thảo học đã sử, có biết thiên hạ kỳ văn, hiểu dân sinh muôn màu, giải bách bệnh nghi nan, tập các tộc phong tục. Chính là bởi vì bên trong bao dung tri thức mặt quá nhiều quá rộng, cho nên người trong thiên hạ đều đối nàng ghi chép không chút nghi ngờ, lúc này mới đưa đến năm đó phát sinh Võ Lâm thảm án.

"Không biết Dịch Nam tiểu huynh đệ trước kia có thể đọc qua cỗ này học đã sử?"

Phúc Bá tiếp tục truy vấn nói.

"Không có, trong nhà tiền tài không nhiều, cái này là lần đầu tiên nhìn thấy đâu. "

Dịch Nam nói là lời nói thật, thảo học đã sử hết thảy mười tám quyển, mỗi quyển lại phân làm trên dưới hai sách, bản bạc hết thảy ba mươi sáu sách thật dày một chồng. Ba mươi sáu sách nhân công sắp chữ sách giá trị bao nhiêu?

Đương thời sách vở từ liệu đồng dạng có thể chia làm hai loại chất liệu. Loại thứ nhất là thủ công điêu khắc trúc sách, đồng dạng vận dụng cho hoàng thất cùng quan viên ghi chép sự kiện trọng đại chuyên dùng. Loại thứ hai cũng chính là tương đối thường gặp sắp chữ sách, đem văn chữ sắp chữ tốt về sau lại in ấn tại trên trang giấy, lại hợp thành nguyên một quyển sách. Bởi vì in ấn sách vở liên quan văn chữ số lẻ quá lớn, bình thường chỉ có hoàng thất chỉ định mấy tòa thành thị bên trong mới có in ấn kỹ thuật.

Nhưng là cho dù là rẻ nhất sắp chữ in ấn sách vở, chỉ cần trong đó liên quan đến trang tám cang nhiều, giá cả liền theo tăng lên không ngừng rồi.

Mà xem như trong sách kiệt tác thảo học đã sử, ba mươi sáu sách sách, số trang nhiều đến hơn ngàn trang, tự nhiên phí tổn càng là không ít. Đọc sách cho tới bây giờ cũng không phải là một cái dễ dàng nghề, muốn chân chính khảo thủ công danh có thể không phải chỉ dựa vào học hành gian khổ liền có thể lấy được.

Dân gian có câu ngôn ngữ "Muốn giám khảo, tất nhìn thảo học mười ba người đứng đầu. Muốn nhìn thảo học mười ba người đứng đầu, trước giao bạch ngân mười ba quan" .

Một quan bạch ngân có thể làm cái gì? Người bình thường nói một quan bạch ngân có thể cơm no áo ấm ăn trên một tháng rồi, mà gần một năm tiền mới đủ đủ mua thảo học đã sử mười ba người đứng đầu quyển, có thể nghĩ đến tiếp sau khảo học tiếp tục muốn đầu nhập lớn cỡ nào tiền tài.

Mười ba người đứng đầu quyển chỗ ghi lại cũng chính là tương quan tri thức cùng giới thiệu, về phần cuối cùng năm quyển mười sách ghi chép thì là các

noi đi vẫn cùng phong tục dân tình, trong đó tự nhiên cũng bao gồm cái kia cấp Thần Tiên ghi chép cùng thánh tộc truyền thế thuốc ghi chép.

"A, cái kia Dịch Nam tiểu ca thế mà thấy được trong đó ghi lại Thần Tiên câu chuyện? Lão phu nếu là nhớ không lầm, cái kia hẳn là là quyển 14 hạ sách độ dài rồi. "

Phúc Bá trong mắt lóe lên một tia không dễ dàng phát giác ánh sáng, nhìn như tùy ý hỏi nói.

"Không đúng không đúng, Thần Tiên ghi chép là tại quyển 16 bên trên sách ghi lại nội dung. "

Dịch Nam khẳng định lắc đầu, vội vàng sửa chữa Chính Đạo.

"Có đúng không? Ai, người nhìn ta lão đầu tử trí nhớ này, người đã già xác thực không dễ dùng lắm rồi. "

Phúc Bá nhẹ nhàng vỗ vỗ trán của mình, sau đó lại tiếp tục nói ra

"Cái kia thánh tộc truyền thế thuốc hẳn là tại quyển 15 bên trên sách đi, ân, nhất định là như vậy. "

Dịch Nam nét mặt biểu lộ rồi ý cười, lại nhẹ nhàng lắc đầu.

"Phúc Bá, ngài vẫn là nhớ lắm rồi, cái kia là quyển thứ mười bảy hạ sách ghi lại nội dung đâu. "

"Có đúng không? Lão già ta cũng xác thực thật lâu chưa có xem quyển sách kia, có lẽ thật sự là ta nhớ lắm rồi. "

Phúc Bá trên mặt một trận thần bí ý cười, cặp kia hiền hòa con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Dịch Nam, giống như phát hiện cái gì đồ vật ghê gớm đồng dạng.

"Dịch Nam tiểu đệ, gần nhất lão già ta cái này eo a, mỗi khi gặp ngày mưa dầm liên tục đột đau, nếu như ta nhớ không lầm, Thảo dược cuốn trùng tựa hồ có một vị thiên phương có thể mạnh vốn là cố nguyên, bất quá bên trong ghi chép quá tạp, ta cái này lão thị thật sự là không tìm được. "

Dịch Nam sau khi nghe xong cúi đầu trầm tư một hồi, mở miệng nói ra

"Phúc Bá người nói vị thuốc kia phương hẳn là 'Thảo mễ kim xám phương' Dùng họ lá hai lượng tăng thêm thảo mễ rút đi Bỉ cùng kim chi một tiền, tăng thêm một tiền bụi đất làm vỏ cây, dùng nước sôi hỗn nấu một tiếng đồng hồ kèm phục, tiếp tục bảy ngày có thể mạnh vốn là cố nguyên, tăng cường thân thể, bất quá. . . "

"Bất quá cái gì?"

Đội ở một bên Nhạc Ngân Linh có thể không giữ được bình tĩnh rồi, một mực tĩnh tâm nghe Dịch Nam cùng Lý gia gia hai người vui vẻ đối thoại, trông thấy Dịch Nam bán được cái nút đến tức khắc nhìn không được chen miệng vào.

Dịch Nam nhìn thoáng qua Nhạc Ngân Linh cái kia mong đợi ánh mắt, lại nhìn phía một bên vẫn mỉm cười Phúc Bá, khi nhìn đến Phúc Bá khinh khinh sau khi gật đầu lại tiếp tục mở miệng nói.

"Bất quá Phúc Bá tuổi tác thiên đại, chỉ sợ thân thể không thích hợp loại này tương đối kịch liệt bổ pháp, ta càng đề nghị Phúc Bá phục dùng 'Hà tâm thanh nước ngư khí phương' 'Cái này tề phối phương. Dùng Thanh Vân lá cây chết gạt ra chất lỏng tăng thêm lá sen tam tiết nhỏ căn cứ lại thêm thổ linh thuần hai tiền hỗn nấu một tiếng đồng hồ, liên tục phục dùng nửa tháng, không chỉ có thể loại trừ thể nội hàn khí, mà lại bổ dưỡng thân thể, hơn nữa còn có thể. . . "

Nói đến đây Dịch Nam đột nhiên ngừng lại, hẳn một đôi mắt nhìn chăm chăm vào Nhạc Ngân Linh, biểu hiện trên mặt không nói ra được cổ quái.

"Ai nha, người người này nhìn ta làm gì, người làm sao nói già nói một nửa, người ngược lại là nói tiếp đi a. "

Một bên Nhạc Ngân Linh sốt ruột đến độ nhanh ngồi không yên, tiểu tử hư này làm sao nói già nói một nửa, thật sự là gấp chết người rồi.

Dịch Nam khuôn mặt có chút đỏ lên, nghĩ thầm, đây chính là người để cho ta nói, thế là đem đã thuộc lâu ở trong lòng nguyên thoại nói ra.

"Hơn nữa còn có thể cường tráng nam nhân tính khí, gia tăng chuyện phòng the năng lực. "(ps: Bên trong phối phương đơn thuần ta nào bỏ, các vị nói bạn không muốn phải nhìn cái này mình đi ném thử a. Hắc hắc hắc. . .)

Nhạc Ngân Linh nghe khuôn mặt nhỏ nhắn tức khắc dâng lên hai đoàn đỏ ửng, chỉ cảm thấy mang tai đều tại nóng lên, nàng ngượng ngừng đứng dậy, chỉ nhẹ nhàng nói một câu "Không muốn mặt" sau đó bùm mặt liền chạy ra ngoài đi.

"Ngạch, ta thế nhưng là dựa theo nguyên văn ghi chép nói a. "

Dịch Nam nhìn xem che mặt chạy trốn Quận chúa tức khắc bó tay rồi, muốn ta nói cũng đúng người, hiện tại thế mà còn nói ta không muốn mặt, tâm tư của con gái thật sự là khó suy nghĩ.

"Ha ha, hảo tiểu tử, người phương thuốc này đề cử đến thật tốt, lão đầu tử rất hài lòng. "

Phúc Bá trên mặt giờ phút này tràn đầy nồng đậm vui sướng, không biết phải chăng là thật sự là bởi vì đạt được phương thuốc mà vui vẻ.

"Ân, Phúc Bá ngài cũng muốn chú ý thân thể, sớm ngày khôi phục. "

Đơn thuần Dịch Nam hoàn toàn không có bất luận cái gì suy nghĩ nhiều, bởi vì hắn tại Phúc Bá trên thân chỗ cảm nhận được là một phần chân thành quan tâm

"Tốt, người tàu xe Lawton, một đi ngang qua đến khẳng định hết sức vất vả, liền đi về nghỉ ngơi trước đi. "

Dịch Nam từ chối không được, bất quá tại hắn liên tục kiên trì dưới, tại đem trên bàn bát đĩa thu sạch nhật chỉnh tề về sau, rốt cục bị Phúc Bá cho "Mời" trở về nhà nơi.

Sắc trời đã dần dần tối xuống, Dịch Nam trở lại trong phòng lấy ra lửa dẫn, đem trong phòng ánh nến thấp sáng, sau đó đem cái kia từng quyển từng quyển sách tán loạn sách đều dựa theo ban đầu vị trí lại lần nữa thả trở về.

Hắn ngồi tại trước bàn, sững sờ nhìn xem trước mặt không ngừng khiêu động ánh lửa ngơ ngẩn xuất thần, rốt cục lại chờ đến một trận bão rồi đánh tới lúc, đem lửa thổi tắt hắn an tĩnh nằm ở trên giường.

"Về sau đến tốt cùng sẽ đi hướng con đường nào đâu. . ."

Hồi tưởng cả ngày hôm nay tao ngộ, Dịch Nam cả chậm rãi tiêu hóa lấy một ngày gặp gỡ.

Có mê mang, gặp nạn thụ, có cảm động cũng có sung sướng, vô luận là cứu hắn vị kia mặt đen đại nhân vẫn là râu cá trê chết Thang Giáp Mậu đại nhân, cùng lòng nhiệt tình Nhạc Phi đại ca cùng hiền hòa Phúc Bá, đương nhiên còn có lúc mà điều ngoa Quận chúa cùng thụ dân chúng kính ngưỡng Nhạc Thiên Khánh Nhạc Vương Gia, cái này từng vị nguyên bản cùng Dịch Nam cả một đời đều không sẽ sinh ra bất luận cái gì gặp nhau người, bây giờ thế mà trong vòng một ngày toàn bộ làm quen một phen.

Tựa hồ từ Ngô đại nhân cứu sau này mình, nguyên bản cuộc đời bình thường triệt để lệch hướng rồi trước kia quỹ nói, con đường phía trước một phiến mê vụ bao phủ, cái kia tuổi nhỏ lòng nói không khấn trương đó là không có khả năng, nhưng là kèm theo cũng có vô hạn hướng tới cùng hi vọng.

"Phải chăng có tiền. . Thánh tộc truyền thế thuốc. . ."

Trong đầu không ngừng lượn vòng lấy hai tên này, Dịch Nam tại mơ mơ màng màng ở giữa giống như thấy được dường phụ Trương tiên sinh cái kia gầy gò thân ảnh ở trước mặt quanh quẩn.

Trương tiên sinh ôn hòa ánh mắt nhìn Dịch Nam, trong đó toát ra thật sâu quyền uy cùng quan tâm, còn có khỏe miệng cái kia bồi tiểu dung, cái kia là đối Dịch Nam khẳng định cùng yên tâm, hắn rốt cục có thể an tâm rồi đi rồi.

"Nhớ kỹ chỉ cần thủ vững bản tâm, tương lai hết thảy đều sẽ rộng mở trong sáng. . . Nhìn thấy người bây giờ ta cũng có thể an tâm rồi đi. . ."

"Cha. . ."

Dịch Nam vội vàng muốn vươn tay ra bắt lấy trước mắt cái kia dần dần giảm đi thân ảnh, thế nhưng là Trương tiên sinh thân ảnh lại cách hắn càng ngày càng xa, cuối cùng hóa thành một trận Thanh Phong tiêu tán tại rồi không trung. .

Một giọt thanh lệ từ Dịch Nam khỏe mắt trượt xuống, chỗ trong giác mộng hắn không biết, giờ phút này treo ở trước ngực khối kia màu đỏ ngọc bội thế mà chính đang phát tán ra một mớ thanh quang, sau đó triệt để hóa thành màu xanh. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Bóng đêm chi bí, Quận chúa phục vụ

"Trời hanh vật khô, cẩn thận củi lửa. . ."

Theo phịch một tiếng chuông vang, đã sớm bị bóng đêm bao phủ, tĩnh mịch trên đường phố từ đằng xa truyền đến trận trận vang chuông người cảnh cáo âm thanh, bất tri bất giác đã là đêm khuya một điểm

Trên đường phố ngoại trừ một chút quán rượu cùng cao lớn dòng đời vẫn vẫn sáng hai ngọn ánh đèn bên ngoài, toàn bộ Ly Hòa thành đều bao phủ tại cái này dưới bóng đêm, vô cùng yên tĩnh mà tường hòa.

Nhạc Vương Phủ trước cửa, như là pho tượng đồng dạng năm cái vệ binh vẫn tại cửa ra vào đứng lặng lỳ, trên người bọn họ giáp nhẹ tại ánh trắng chiếu rọi xuống lóe ra điểm điểm ngân quang, giống như Thiên binh đồng dạng không nhúc nhích Trần Thủ lấy.

Trong vương phủ, không lúc nhìn thấy cầm trong tay đèn lồng, bên hông treo hầu kiếm vệ binh lấy bốn người vì một đội, vừa đi vừa về không ngừng trong phủ tuần tra lấy.

Giờ khắc này ở Nhạc Thiên Khánh trong phòng, vẫn như cũ là đèn đuốc sáng trưng.

"Chuyện này là thật?"

Nhất đạo trầm thấp tiếng kinh ngạc khó tin vang lên, thanh âm chủ người lại là Nhạc Vương không thể nghi ngờ.

"Ta đã hỏi Ngân Linh nha đầu, căn cứ suy đoán của ta đến xem, hẳn là không sẽ có lỗi. "

Một cái khác nói tận lực giảm thấp xuống thanh âm, lại là ban ngày Phúc Bá.

Trong thư phòng, Nhạc Vương cầm trong tay một bản sách nhỏ đứng tại phía trước cửa sổ, trên mặt là không che giấu được vẻ ngạc nhiên.

"Không đến ba canh giờ đem trọn thảo mộc học đã sử toàn bộ nhớ cho kỹ, thậm chí khả năng đem trọn cả hai trăm bộ sách toàn bộ công xuống tới?"

Dù là kiến thức rộng rãi Nhạc Vương, giờ phút này trong lòng cũng cảm giác chuyện này thực sự quá mức hoang đường, ba canh giờ dùng nói lưng hai trăm bộ sách, đối với người bình thường tới nói, coi như nghĩ dưới lưng thảo học đã sử trước ba quyển đều tổn sức. Ân, bất quá nếu là lật sách, ba cái tiểu lục ngược lại là không sai biệt lắm có thể đem cái kia hai trăm quyển sách toàn bộ lật hết một lần.

Muốn lời nói nếu là đối lại người khác ở trước mặt hẳn nhắc lên, đang lúc liền bị kéo xuống dưới quân trượng ba mươi rồi, bất quá đối thành Lý Phúc nói, hẳn liền không thể không thận trọng suy tính trong đó tính nghiêm trọng rồi, mà lại dựa theo nàng đủ loại đi qua đến phỏng đoán, trong đó tính chân thực cũng là vô cùng lớn.

Đứng ở một bên Phúc Bá khắp khuôn mặt là trịnh trọng, gật đầu một cái nói nói:

"Không phải không từng có ví dụ như vậy, thế chữ lệ ghi chép ước chừng tại ba trăm năm trước nào đó nước đã từng có một thiếu niên thần đồng, có được đã gặp qua là không quên được bản lĩnh. "

Nhìn xem cười khở Nhạc Vương, Phúc Bá làm sao không rõ hẳn suy nghĩ trong lòng, liền xem như mình ngay từ đầu cũng là ôm thử tâm tư, không nghĩ tới càng là xem kỹ lấy được kết quả càng để hẳn kinh tâm, tại chuyên môn điều tra tương quan điển tịch cùng tư liệu phía sau Lý Phúc mới dám xác định được, thế là mới có cái này đêm khuya báỉ phòng.

"Ân, thiên hạ này năng nhân dị sĩ xác thực đông đảo, bất quá vì sao duy chỉ có là cái này Dịch Nam đầu? Cái này tiểu gia hòa thật là làm cho ta rất là tán thưởng a. "

Nhạc Thiên Khánh nói lại là nhớ tới ban ngày lúc cùng cái kia tiểu gia hòa đối thoại, Dịch Nam cái kia kiên định ngữ khí cùng cái kia non nớt mà kiên nghị ánh mắt, hẳn trong lòng đối nàng là không nói ra được hải lòng, muốn nói mình đường đường một cái Vương gia, mười mấy năm qua duy chỉ có liền nhìn trúng như thế một cái người kẻ tục, thế mà còn bị người đoạt trước, nghĩ đến cái này Nhạc Thiên Khánh lại là một trận cười khở.

"Không phải ta giúp ngươi tìm hẳn nói một chút? Tên kia vẫn là sẽ bán ta mặt mũi này. "

Phúc Bá nhìn thấy Nhạc Thiên Khánh bộ biểu tình này, cũng minh bạch rồi hẳn ý nghĩ trong lòng, thế là mở miệng hỏi nói.

Nhạc Thiên Khánh nghe nói như thế tức khắc hai mắt tỏa sáng, muốn nói hẳn xuất mã biện hộ cho, tên kia khẳng định sẽ bán mặt mũi này, bất quá. . . Hẳn nghĩ lại, mình vừa gặp mặt đều coi trọng như vậy Dịch Nam tiểu tử này, gia hỏa kia chẳng lẽ còn không biết Dịch Nam tiểu tử này tốt? Suy tư liên tục, Nhạc Thiên Khánh đem trong tay sách nhỏ khép lại, nhìn xem Phúc Bá ánh mắt hỏi thăm, chậm rãi lắc đầu.

"Không tốt, dù sao tên kia một cái người qua nhiều năm như vậy cũng không dễ dàng, nếu như hẳn thật bán mặt mũi này cho ngươi, vậy ta về sau coi như thiếu hẳn một cái nhân tình to lớn rồi. "

"Ân. . ."

Phúc Bá do dự một hồi, mở miệng nói ra

"Kỳ thật chúng ta hoàn toàn không cần cân nhắc những này, dù sao tiểu tử kia đến tột cùng phải chẳng hợp cách còn rất khó nói, đến lúc đó nếu quả thật có thể làm, ngươi cũng có thể ra mặt đem hẳn thu làm nghĩa tử, thậm chí đem Ngân Linh nha đầu gả cho hẳn cũng không phải là không thể được. "

"Kẻ này trạch tâm nhân hậu, tuổi còn nhỏ liền biết được lễ nghĩa liêm sỉ, trọng tình trọng nghĩa, đúng là không thể tốt hơn nhân tuyển, bất quá Ngân Linh nha đầu niên kỷ còn nhỏ, ta không muốn bởi vậy để nàng gánh vác áp lực, về sau hạnh phúc của nàng từ chính nàng đến lựa chọn. "

Phúc Bá nghe được Nhạc Thiên Khánh lời này cũng tán thưởng nhẹ gật đầu, đây mới là dân chúng trong lòng Nhạc Vương, nếu vì đạt tới mục đích mà không từ thủ đoạn, vậy cái này Nhạc Vương cũng liền cũng không phải là Nhạc Vương rồi.

"Vậy chuyện này liền giao cho ta đi, nếu như kẻ này coi là thật phù hợp yêu cầu lời nói, ngươi lại tìm hắn nói chuyện. "

"Vậy làm phiền sư huynh. "

Nhạc Thiên Khánh nói lời kinh người, Lý Phúc tại trong vương phủ đã chờ đợi trọn vẹn vài chục năm, mặc dù hàng năm cũng sẽ ở mùa đông lúc phân về lộ "Quê quán", bất quá hắn tại trong vương phủ cũng chính là trợ giúp quét dọn quét dọn hậu viện, thẳng đến về sau Nhạc Thiên Khánh thu dưỡng rồi Nhạc Ngân Linh, Lý Phúc lại gánh vác lên rồi lâm thời chiếu cố tiểu thư trách nhiệm.

Toàn bộ trong hậu viện, thậm chí ngay cả đồ ăn đều là chính hắn tự tay nung, tại mọi người xem ra Lý Phúc cũng chính là một phổ thông bảy mươi lão nhân, bất quá thân thể tương đối kiện khang, tay chân coi như linh hoạt, mọi người đối ngoại đều xưng hắn là Nhạc Vương Gia trước kia lão quân gia, sợ rằng cũng không sẽ nghĩ đến Lý Phúc thế mà sẽ là Nhạc Thiên Khánh sư huynh.

Lý Phúc cười khoát tay áo nói

"Người trong nhà không nói hai nhà lời nói, tốt, ta liền đi về trước rồi, ngươi cũng sớm nghỉ ngơi một chút, chớ có đã thương thân thể. "

"Làm phiền sư huynh. "

Nhạc Thiên Khánh cúi người xuống cung kính hành lễ, hắn hết sức rõ ràng, mình quyền vị coi như lại cao hơn, võ công coi như mạnh hơn, ở tại sư huynh trong mắt cũng mãi mãi cũng là vài thập niên trước cái kia cô tịch mà hoảng sợ thiếu niên.

Đưa mắt nhìn Lý Phúc sau khi đi, Nhạc Thiên Khánh trở lại trước bàn sách, đem trên mặt bàn sắp xếp tốt công văn dần dần mở ra, cẩn thận phê duyệt. .
.
...

Lúc này Dịch Nam chính phục tại đồng cỏ khô bên trong, chỉ gập hắn thân thể dán tại trên mặt đất, hô hấp kéo dài mà nhẹ nhàng, một đôi mắt to chăm chú nhìn chăm chăm phía trước.

Đồng cỏ khô trước mặt, một con hình thể so với người còn cao lớn con chó vàng chính nằm rạp trên mặt đất, phía sau một cái lông xù cái đuôi to đang ở phía trước hắn không ngừng đung đưa.

Dịch Nam khẩn trương đến nuốt xuống một hớp nước miếng, đợi làm tốt tất cả chuẩn bị phía sau hắn bèn nhảy thân thể đột nhiên hướng về phía trước nhào ra ngoài.

"Ha ha, bắt lại ngươi rồi. "

Hắn hai đầu cánh tay ôm thật chặt con chó vàng đuôi, giống như bắt lấy rồi cái gì rồi thứ không tầm thường đồng dạng, con chó vàng thụ này kinh hãi, đột nhiên đứng lên thân chạy vọt về phía trước chạy, chỉ thấy nó phương phương viên tròn trên đầu, hai con mắt chó giống như còn chưa hiểu xảy ra chuyện gì tình huống, chỉ thấy nó hai mắt chính giữa mọc ra một đoàn tròn trịa bộ lông màu đen, ngược lại là cho nó tăng thêm mấy phần khí thế.

"Ngươi chạy chậm một chút a cầu cầu. . ."

Dịch Nam này lúc bị treo ở chân chó bên trên không ngừng lắc lư, tranh thủ thời gian mở miệng muốn cho chó dừng lại, thế nhưng là vừa vịn con chó vàng cái đuôi một cái quét tới, tức khắc phạt hắn mặt mũi tràn đầy lông chó.

"Thật ngứa, ha ha. ."

Dịch Nam vươn tay muốn đem mặt ngăn trở, thế nhưng là cái kia đại cầu giống như thành tinh đồng dạng, hắn cần má trái liền hướng hắn má phải cào, vừa đi vừa về cào đến Dịch Nam chỉ cảm thấy toàn thân phát run, một cổ nói không nên lời cảm giác. . .

"Thật ngứa. . Cầu cầu. ."

Dịch Nam ngứa đến thực sự không chịu nổi, đột nhiên một cái mở ra ngủ say hai mắt, chỉ gặp trước mắt nào có cái gì con chó vàng, rõ ràng là Quận chúa chính đứng đấy hắn trước giường, nhìn lại trong tay nàng chính cầm một cây Không Tước Linh, Dịch Nam tức khắc minh bạch rồi lông chó nơi nào tới.

Nhạc Ngân Linh nhìn thấy Dịch Nam đột nhiên mở hai mắt ra thẳng tắp nhìn mình chăm chăm, khuôn mặt nhỏ tức khắc đỏ lên, bất quá còn tốt trong phòng liền điểm một chiếc ngọn đèn nhỏ, chắc hẳn Dịch Nam cũng nhìn không ra sắc mặt nàng biến hóa.

"Rời giường, xấu tiểu tử. "

"Nguyên lai là nằm mơ a. . ." Dịch Nam thầm nghĩ lấy vuốt vuốt mơ hồ hai mắt, mình trong mộng nghe nói chỉ cần bắt được đầu kia siêu cấp con chó vàng, liền có thể dẫn hắn tìm tới Thần Tiên, thế là hắn chạy thật xa thật xa, thật vất vả bắt lấy nó, không nghĩ tới đột nhiên tỉnh, tức khắc cảm giác có chút

thất lạc.

Hắn trừng mắt nhìn, nhìn xem trong phòng mờ tối tia sáng cảm giác có chút không thích hợp, lại nhìn về phía ngoài cửa sổ, chỉ khách khí mặt đen kịt một màu, tức khắc nghi ngờ hỏi nói

"Quận chúa, mấy giờ rồi rồi?"

"Đều bốn cái nửa điểm, lớn con heo lười. "

Nhạc Ngân Linh tức giận nói, nàng thế nhưng là bốn điểm liền chính xác lúc đi lên, mặc rửa mặt xong mới lặng lẽ đi vào Dịch Nam trước giường, nhìn thấy đang ngủ say Dịch Nam bộ kia an tường bộ dáng còn ngăn ra một hồi Thần đâu, nàng linh cơ khẽ động, liền đem bình phong bên trên lông vũ kéo xuống, trêu đùa rồi Dịch Nam một phen.

"A? Sớm như vậy người liền gọi ta rồi giường?"

Dịch Nam tức khắc bó tay rồi, liền xem như trong thôn gặp phải nông thời điểm bận rộn, cũng là sáu điểm gà trống gáy mình về sau mới rời giường a, hiện tại 4:30 cách mặt trời mọc cũng còn có hơn một cái tiếng đồng hồ, thật không biết cái này Quận chúa bị thần kinh à.

"Hừ, ta đều rời giường người còn muốn ngủ muộn? Nhanh lên rời giường. "

Nhạc Ngân Linh mặc dù là cao quý Quận chúa, thế nhưng là làm Nhạc Vương tử nhỏ thu dưỡng nữ nhi, nàng chẳng những không có bất luận cái gì quan bên trong đại tiểu thư tính tình giá đỡ, thậm chí nhận lấy Nhạc Thiên Khánh tốt đẹp giáo dục hun đúc cùng Phúc Bá kiên nhẫn giáo dục, từ nhỏ đã dưỡng thành sáng sớm thói quen tốt, đồng thời đối đãi dân chúng không có mấy may giá đỡ, ở trước mặt mọi người biểu hiện được có tri thức hiểu lễ nghĩa, có thể nói là toàn vương phủ trong lòng người cực cung quý giá.

Bất quá nếu là đặt ở bình thời, nàng cũng không sẽ sớm như vậy rời giường. Nhưng là từ khi tối hôm qua Lý gia gia chuyên môn tìm nàng hỏi thăm Dịch Nam tình huống phía sau cơ linh cô quái Nhạc Ngân Linh tức khắc cũng cảm giác được không tầm thường, kết hợp tối hôm qua ăn cơm lúc Dịch Nam đủ loại biểu hiện cùng đồng kia bày ở cái bàn bên trên sách, Nhạc Ngân Linh hận không thể đáng tối liền vọt vào Dịch Nam trong phòng hỏi cho rõ.

Thật vất vả dài dằng dặc một buổi tối đi qua, nàng sớm liền tỉnh lại, cái này mới xảy ra tình cảnh vừa nãy.

"Tốt a, ta cái này lên. "

Dịch Nam vừa định xuống giường bỗng nhiên một cái lại ngậy ngăn cả người, ngơ ngác nhìn Nhạc Ngân Linh không nhúc nhích.

"Làm gì? Còn muốn ngủ muộn a? Lại không đừng trách ta không khách khí rồi. "

Nhạc Ngân Linh quơ trắng nõn tay nhỏ làm bộ hù dọa lấy Dịch Nam.

"Quận chúa người không tránh một chút sao? Ta. . Quần còn không có xuyên đâu. "

Dịch Nam nói cũng không tiện rồi, dù sao hắn hôm qua vừa mới đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác, mặc dù niên kỷ còn nhỏ nhưng là đối với chuyện nam nữ cũng biết hẳn là tị húy, bất quá nhìn xem Quận chúa một mực thúc giục mình, lúc này mới thiện ý nhắc nhở nói.

Tự có ghi chép bắt đầu, bất luận người nghèo người giàu có mặc quần áo không có gì hơn hai loại, loại thứ nhất vì phần thể áo mỏng quần. Cái này quần áo chia độc lập áo cùng quần, cả hai có thể tách ra phối hợp, trong đó đa số người trong võ lâm cùng con nhà giàu nữ mặc.

Loại thứ hai thì là thường gặp một thể áo, loại này quần áo bao gồm quần áo cùng quần công năng, mặc tương đối giản tiện, trong đó đa số văn người quan viên mặc.

Mà nói đến thiếp thân quần áo mặc, nữ nhân thì đồng dạng vì đơn giản cơ cấu buộc ngực, cùng một đầu tứ phương quần. Nam nhân càng thêm giản tiện, liền xuyên tạo hình càng lớn một điểm tứ phương quần là đủ rồi. Mà căn cứ thân phận cùng giá cả khác biệt, chất liệu cũng chia là vải bố, tinh bố, tơ lụa cùng hoàng thất chuyên dụng Thiên Tầm Ti chất liệu.

"Ngô, người muốn mặc liền xuyên thôi, tiểu thí hài. "

Ngoài miệng mặc dù nói như vậy, bất quá Nhạc Ngân Linh vẫn là ngoan ngoãn đi tới ngoài phòng, đem cửa đóng lại về sau Nhạc Ngân Linh tựa ở trên cửa, vội vàng sâu hít hai cái mát mẻ không khí, cố gắng bình phục cái kia tăng tốc nhịp tim.

"Xấu tiểu tử, tuổi còn nhỏ không học tốt, nhìn ta một hồi làm sao thu thập người. " chỉ cảm thấy mang tai nóng lên Quận chúa hung tợn nghĩ nói, làm nữ nhân nàng đương nhiên đem tất cả sai lầm toàn bộ đẩy lên Dịch Nam trên đầu, lại quên rồi là mình trước chạy vào Dịch Nam trong phòng.

Dịch Nam nhìn xem Quận chúa đem cửa đóng lại, lưu loát cảm quần áo cùng giường chiếu chỉnh lý tốt, nhìn xem trong gương mình, đi qua một đêm nghỉ ngơi trên mặt khí sắc khôi phục không ít, hai mắt tơ máu toàn bộ tiêu mất, ngoại trừ sắc mặt vẫn nhìn có chút vàng như nền bên ngoài cái khác cũng không có vấn đề gì rồi.

Dùng sức đè ép trên đầu mình nhếch lên tới cái kia buộc đầu phát, hai tay vỗ vỗ khuôn mặt của mình, mặc dù không nghĩ tới có thể hưởng thụ được Quận chúa kêu lên giường phục vụ, bất quá Dịch Nam trong lòng mình cũng rất rõ ràng, hắn rốt cục kiên định tương lai phương hướng.

"Đầu tiên đi theo vị đại nhân kia hồi báo ân đức của hắn, lại đem đến chính mình nhất định phải xâm nhập Đông Hoang sa mạc, tìm tới thánh tộc, cầu đến Bất Tử dược, đem phụ mẫu cứu sống."

"Bất quá muốn làm đến điểm này nhất định phải có thực lực, ta nhất định phải cố gắng, muốn trở nên mạnh hơn. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Phi Hoa Huyền Diệp, đêm xuất vương phủ

"Người rốt cuộc muốn mang ta đi cái nào a, Quận chúa."

Dịch Nam tại Nhạc Ngân Linh dẫn đầu dưới, hai người tránh thoát mấy đội vệ binh tuần tra, vụng trộm chạy tới rồi hậu viện tường lớn bên cạnh, cảm giác không thích hợp Dịch Nam rốt cục nhìn không được hỏi nói.

"Đương nhiên là nơi tốt, một hồi người liền biết rồi."

Nhìn Nhạc Ngân Linh xe nhẹ đường quen đáng vẽ, cũng không phải lần đầu tiên làm như vậy, nàng đối mỗi một đội tuần tra vệ binh thời gian nắm giữ được có thể xưng hoàn mỹ, nhiều lần Dịch Nam kém chút tụt lại phía sau bị người phát hiện đều là nàng cùng lúc xuất thủ mới giải quyết.

"Làm sao cảm giác làm tặc đồng dạng đâu. ."

"Nói thầm cái gì đâu, nhanh lên cây."

Nhạc Ngân Linh chỉ vào chân tường một cây đại thụ, vội vàng thúc giục nói, tiếp qua hai phút đồng hồ tiếp theo đội vệ binh liền sẽ tới, nếu người không đi cần phải bị phát hiện rồi.

"A" Dịch Nam ứng thanh sau bắt đầu hướng trên cây bò, đây cũng là hắc tử nhỏ ở thôn lớn lên, thường xuyên cùng đám tiểu đồng bạn so sánh leo cây, không phải như thể tròn cây người bình thường còn thật bò không bên trên.

Leo đến một nửa cao lúc Dịch Nam cúi đầu nhìn xem Quận chúa chính giữa đầu nhìn xem mình, không hiểu hỏi nói "Người không bên trên tới sao?"

"Bản tiểu thư mới không cần dùng xấu như vậy tư thế đâu, người tranh thủ thời gian nhảy đến trên tường đi, nhanh lên, lập tức có người muốn tới."

Nhìn xem Dịch Nam tay chân thật chặt ôm ở trên cây, Nhạc Ngân Linh trong lòng thế nhưng là trong bụng nở hoa, vốn cho là tiểu tử này còn muốn mình trợ giúp mới có thể leo lên cây đi, bất quá không nghĩ tới hắn tay chân vẫn là hết sức linh hoạt, bất quá chính là leo cây đáng vẽ quá bựa rồi, thật giống như một con nhỏ giống như con khỉ.

"Nhìn người một hồi làm sao bên trên đến, lại còn nói ta leo xấu." Dịch Nam trong lòng tức khắc liền không phục, trong thôn leo cây tranh tài, hắn nhưng là có thể lực áp hơn mười tuổi tiểu hài, nhiều lần thu hoạch được quán quân, bất quá nói thật hắn còn không có nhìn qua nữ hài tử leo cây đâu, còn nói mình tư thế xấu, một hồi nhìn người dùng cái gì tư thế.

Dịch Nam tức khắc tay chân cũng dùng, lại đi bên trên bò lên một đoạn, nhắm ngay khoảng cách về sau thuận thân cây một cái nhảy tới trên tường rào. Nhạc Vương Phủ tường vây rất cao, đại khái là sợ tiết lộ trong đó quân sự bí mật, nàng khoảng chừng năm mét chi cao, bất quá cũng may tường trải đến đủ rộng, đứng ở phía trên ngược lại là hết sức ổn định, không cần lo lắng ngã xuống rồi.

Cái móng hướng trên tường ngồi xuống, Dịch Nam nhìn xem Nhạc Ngân Linh còn không có động tĩnh tức khắc nhạc lên tiếng.

"Quận chúa đừng có gấp, ta sẽ chờ người."

"Có đúng không, vậy người chờ lấy nhìn kỹ."

Vượt quá Dịch Nam ngoài ý liệu, Quận chúa thế mà không khí dậm chân, tương phản còn hướng Dịch Nam ôn nhu cười một tiếng, chỉ bất quá cái này cười tại Dịch Nam nhìn làm sao quý dị như vậy đâu.

Nhạc Ngân Linh khinh khinh hít một hơi, thân thể đột nhiên hướng về phía trước nhảy ra ngoài, thân thể nàng giống như trong nháy mắt hóa thành một con bướm, thế mà nhảy lên đạt đến cao hơn hai mét, Dịch Nam thấy miệng đều bày ra tròn, còn không có lấy lại tinh thần, chỉ gặp Nhạc Ngân Linh mới

chân lại đang trên cành cây điểm một cái, mượn lực phía dưới tức khắc hướng phía bên mình bay tới.

Nhìn xem giắt mình tròn mắt hốc mồm Dịch Nam, Nhạc Ngân Linh trong lòng không nói ra được đắc ý, để người tiểu tử trò cười ta.

Nhạc Ngân Linh trên không trung dường như khiêu vũ, một cái duyên dáng quay người, nhẹ nhàng rơi xuống Dịch Nam bên người, sau đó một tay nhấc lên Dịch Nam quần áo cổ áo, trực tiếp liền hướng ngoài tường nhảy xuống.

"Ai, cứu mạng. . "

Dịch Nam còn không có lấy lại tinh thần liền bị Nhạc Ngân Linh xách lấy hướng xuống nhảy xuống, hắn hai mắt tức khắc dọa đến bé bên trên, một tiếng thở nhẹ. Đây chính là cao năm mét a, xong đời, không nghĩ tới Quận chúa không riêng khí lực lớn, còn sẽ bay, lão cha, xem ra ta muốn tới tìm người. . .

Bên tai một trận gào thét phong thanh vang lên, qua tốt một hồi Dịch Nam đều không có cảm giác được đau, thế là chậm rãi mở mắt.

Chỉ gặp Nhạc Ngân Linh một mặt nghiêng ngả đứng ở trước mặt hắn nhìn xem hắn, hắn lại cúi đầu xem xét mình thế mà đã đứng trên mặt đất rồi, Dịch Nam còn không có đem rõ ràng tình huống như thế nào, Nhạc Ngân Linh một thanh liền kéo lại đầu của hắn phát.

"Tiểu tử thú, hiện tại biết bản tiểu thư lợi hại a. "

"Ai nha, Quận chúa ta sai rồi. "

"Nhận lầm hữu dụng còn muốn quan phủ làm gì, cho ta thành thật một chút. "

Nhạc Ngân Linh cứ như vậy một tay nhấc trượt lấy Dịch Nam đầu phát, hai người một trước một sau đi lên phía trước lấy, còn tốt bây giờ còn chưa đến năm điểm, không phải trên đường cái người nếu là thấy được Quận chúa cùng nam hài dạng này lên đường, ngày mai hắc Dịch Nam danh hào đoán chừng liền truyền khắp toàn bộ Ly Hỏa thành rồi.

"Quận chúa. . "

Dịch Nam vô cùng đáng thương nói ra, hắn cúi đầu đi theo Quận chúa đi rồi mấy phút, cổ đều nhanh chua.

"Làm gì?"

Nhạc Ngân Linh tức giận quay đầu, nhìn xem Dịch Nam một bộ ngốc đầu nga bộ đáng đáng thương, tức khắc nhin không được cười lên.

"Ha ha, người bộ đáng này quá đùa rồi. "

"Ta thật biết sai rồi, ngài đại nhân có đại lượng cũng không cần cùng ta so đo rồi. "

"Ấn. . . Vậy được rồi "

Nhạc Ngân Linh có thể không phải vì Dịch Nam suy nghĩ, mà là nghĩ đến dạng này đi xác thực quá chậm, một hồi đừng đuổi không tốt nhất hí rồi.

"Bất quá một hồi người đến ngoan ngoãn nghe lời của ta, không phải bản tiểu thư nợ mới nợ cũ cùng tính một lượt. "

"Đúng đúng, Tiểu nhân nhất định duy tiểu thư là từ, không dám có hai lòng. "

Dịch Nam tranh thủ thời gian cúi đầu cúi người biểu thị nghe lệnh, vừa rồi nghĩ làm Nhạc Ngân Linh sẽ bay, nhưng làm hắc cho sợ người, bất quá cái này sẽ nghĩ lại, nếu là bay lời nói cũng không dùng giẫm cây trực tiếp liền có thể bay mất a. Nhưng chính là như vậy, Nhạc Ngân Linh một tay bản lĩnh cũng thật sâu đem hắc khuất phục, tròn vẹn hai tầng lầu cao như vậy a, khinh khinh đạp một cái chân liền nhảy lên, bản sự này nếu là hắc học xong, về sau ai leo cây còn có hắc nhanh? Trong lòng nghĩ như vậy Dịch Nam dự định nịnh nọt cái này điều ngoa Quận chúa, không chừng ngày nào nàng tâm tình tốt rồi, liền đem chiều kia leo cây bản lĩnh dạy cho mình.

Nhạc Ngân Linh nếu là biết mình tại tiểu tử này trước mặt cố ý biểu diễn một tay "Phi Hoa Huyền Diệp bước" bị tên tiểu tử thú này xem như leo cây Thần Công, đoán chừng sẽ khí thoải đáng trận đem Dịch Nam đầu phát đều cho nạo, nàng thế nhưng là tròn vẹn khổ luyện rồi hai năm mới có thể làm đến như thế ưu nhã, trong đó ngâm bao nhiêu đắng ngã nhiều ít té ngã đều rõ mồn một trước mắt đầu.

"Tốt, chúng ta phải đi nhanh điểm, không phải một hồi không được xem hảo hí. "

Dịch Nam nghe được có trò hay nhìn tức khắc nhãn tình sáng lên, bước nhanh đi theo hồi nói:

"Cái gì tốt hí? Kịch đèn chiếu sao? Ta ở trong sách nhìn qua giới thiệu đâu, nghe nói vật kia biểu diễn có thể phi thiên độn địa, còn có rất nhiều Thần Tiên đâu. "

"Yên tĩnh, một hồi đến rồi người liền biết rồi. "

Nhạc Ngân Linh ra vẻ thần bí nói, cái gì rách da bị ảnh kịch, đồ chơi kia mắt đến diễn đi chính là mấy cái tiểu nhân vừa đi vừa về lẩn lộn, còn không bằng mình múa kiếm đẹp mắt đầu.

"A "

Dịch Nam ngoan ngoãn ứng thanh, hai cái tiểu gia hòa liền mượn môn lưng ánh trắng cùng còn sót lại đèn đuốc tại trên đường cái một đường ghé qua, được không hài lòng.

...

"Chờ một cái "

Nhạc Ngân Linh đột nhiên khoát tay ra hiệu Dịch Nam dừng lại, hai người bọn họ một đường tiến lên, đảo mắt đã thấy Nam thành công, chỉ thấy phía trước quan khẩu chỗ một cái to lớn nguy nga thành cửa đóng chặt, hơn mười người võ trang đầy đủ vệ binh chính tại dưới cửa thành vừa đi vừa về tuần tra.

"Một hồi đừng nói chuyện a, đi theo ta là được. "

Nhạc Ngân Linh xoay người lại dặn dò Dịch Nam một phen, nhìn thấy Dịch Nam giống như gà con đồng dạng gật đầu, nàng lúc này mới yên tâm tiếp tục hướng phía trước đi tới.

"Dừng lại, cửa thành chưa ra, nhanh chóng lui lại. "

Hai người khoảng cách cửa thành còn có hơn một trăm mét xa lúc, có cái vệ binh tuần tra đã thấy hai người, tức khắc lên tiếng cảnh cáo nói.

Ly Hóa thành bởi vì chỗ Vũ Quốc nhất rìa ngoài, cũng là trọng yếu nhất một tọa quân sự chiến lược thành thị, chỉ cần Ly Hóa thành không bị công hãm, bất kỳ thế lực nào bất luận cái gì đối địch quốc gia đều mơ tưởng đại quân vùng nhập Vũ Quốc khu vực, bởi vậy cửa thành quân khổng càn nghiêm ngặt, mỗi một chỗ cửa thành đều từ Nhạc Gia Quân tinh nhuệ dẫn đội phòng thủ, cho dù là mặt hướng Vũ Quốc cảnh nội Nam thành môn, cũng đầy đủ phân phối trang bị rồi gần trăm người lực lượng thủ vệ, ngày đêm đối thủ, bảo đảm phát sinh tình huống về sau trước tiên liền có thể lên thành môn trợ trận.

Mắt sắc Dịch Nam tức khắc trông thấy đối Phương Chí ít có năm người trở lên cùng lúc từ phía sau lưng lấy ra một cây cung lớn, trong nháy mắt liền nhắm ngay mình, cung tiễn Hàn Thiết mũi tên tại ánh lửa chiếu rọi dưới, lóe ra một chút điểm hàn quang, từ xa nhìn lại thật giống như năm viên Tiểu Tinh Tinh đồng dạng.

"Hoàng Thiên tướng quân tới. . ."

Nhạc Ngân Linh may may không có lý sẽ vệ binh cảnh cáo, tiếp tục dẫn Dịch Nam đi lên phía trước cùng lúc trong miệng đột nhiên tung ra một câu như vậy không giải thích được.

Vượt quá Dịch Nam ngoài ý liệu, đối phương đang nghe câu này kỳ quái lời nói về sau tức khắc liền đem cung tiễn thu vào, mặc dù vẫn tại tăng cường lấy cảnh giới, bất quá trong đó có một tên vệ binh đã hướng bên này bước nhanh chạy tới.

"Tiểu thư, hôm nay ngài tới chậm a. "

Nam từ nhìn qua rất trẻ trung, mi thanh mục tú, ước chừng hai mươi tuổi vừa mới ra mặt đáng vẻ, hần người mặc chế thức giáp nhẹ, bên hông treo một thanh bội kiếm, Dịch Nam từ trước ngực hần công hàm chương hiểu rõ đến, hần thế mà đã là một vị Bách phu trưởng rồi.

"Hàn đại ca, hôm nay ta mang bằng hữu của ta cùng đi ra có thể chứ?"

Nhạc Ngân Linh nhìn đối phương đến rồi trước mặt, tức khắc mang theo nụ cười nói ra.

"Vị tiểu huynh đệ này là?" Hàn mộng nhìn xem Quận chúa sau lưng Dịch Nam, trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Vô ý tin tức, ngọc bội sự tình

"Vị này hẳn là chính là trong truyền thuyết Dịch Nam tiểu huynh đệ?"

Hàn mộng nhìn xem Dịch Nam, thỉnh thoảng đã nói như vậy một câu.

"A, ta đúng là gọi Dịch Nam, bất quá không phải trong truyền thuyết a. "

Dịch Nam ngẩn người, có chút không nghĩ ra, mình lúc nào biến thành trong truyền thuyết người, thật sự là kỳ quái.

"Người cho ta yên tĩnh. "

Nhạc Ngân Linh nhìn xem Dịch Nam mở miệng tức khắc đôi mắt đẹp quét ngang, dọa đến Dịch Nam tại chỗ liền đem miệng cho bế lên, nàng nhìn xem Hàn mộng bất đắc dĩ mở miệng nói

"Hàn Mộng đại ca, gia hỏa này da mặt lại dày, lại ngang ngược vô lý, thật không biết phụ vương vì cái gì coi trọng như vậy gia hỏa này. "

"Ân, Vương gia nhất định có sắp xếp của hần, bất quá ta nhìn tiểu thư cùng Dịch Nam tiểu huynh đệ quan hệ cũng là rất tốt a. "

Hàn mộng cười tủm tỉm nhìn xem Dịch Nam cùng Nhạc Ngân Linh, đột nhiên dạng này tới một câu.

"Nào có, tên tiểu tử hư hỏng này hiện tại là người hầu của ta, cho nên ta mới dẫn hần đi ra làm quen một chút tình huống, Hàn Mộng đại ca, liền nhờ người rồi. "

Nhạc Ngân Linh tức khắc một bộ nũng nịu bộ dáng, ôm Hàn mộng tay lác không ngừng.

"Tốt tốt, bất quá nhớ kỹ nhất định theo lúc trở về. Không phải để Vương gia biết rồi ta nhưng thăm rồi. "

Hàn mộng bị nàng sáng rõ mặc trên người giáp nhẹ đều nhanh rơi mất, tranh thủ thời gian mở miệng đáp ứng.

Nhạc Gia Quân người cùng tiểu thư Vương gia cùng Phúc Bá tự mình quan hệ thật giống như người một nhà đồng dạng, bọn hần rất nhiều người cơ hồ đều là nhìn xem tiểu thư lớn lên, đối với tiểu thư tựa như muối muối của mình đồng dạng chiếu cố.

"Quá tuyệt vời Hàn đại ca, ta liền biết người sẽ đáp ứng. "

Nhìn Nhạc Ngân Linh vui vẻ đến đều nhanh nhảy dựng lên rồi, đây càng để Dịch Nam hoài nghi, nghe Quận chúa lời này giống như muốn dẫn mình ra khỏi cửa thành, bất quá ngoài cửa thành có gì có thể nhìn để nâng cao hứng như vậy.

"Ân, đi nhanh về nhanh, chú ý an toàn. "

Hàn mộng gật đầu cười nói, tại phân phó cấp dưới đem cửa thành mở ra một bên, nhìn xem Nhạc Ngân Linh cùng Dịch Nam hai người thẳng đến hướng ngoài thành mà đi sau. Hần thu hồi nụ cười trên mặt, quay đầu hướng bên người một tên thủ hạ thấp giọng giao phó nói:

"Mau trở về vương phủ, thông tri Vương gia. "

Tên kia thuộc hạ ứng thanh về sau, cấp tốc biến mất ở trong màn đêm.

"Dịch Nam? Quả nhiên là cái quái danh tự. . . "

Hàn mộng nhìn xem khép lại cửa thành, tự lẩm bẩm nói.

Dịch Nam không biết đến là, Nhạc Vương Gia hữu tâm đem hần thu làm đệ tử, bị hần từ chối nhã nhận chuyện này tại gần ngủ một ngày ở giữa truyền khắp toàn bộ Nhạc Gia Quân, mọi người cũng đang thảo luận cái này năm gần 6 tuổi lại lịch tiểu tử lại có gì Mị Lực, thậm chí kém chút trở thành tương lai Nhạc Gia Quân nhân vật thủ lĩnh.

Truyền tin tên kia cấp dưới một đường chạy đến chuồng ngựa, vừa mới chuẩn bị cười Mã Phi chạy về vương phủ, phía sau hần đột nhiên truyền đến nhất đạo hần không thể quen thuộc hơn được thanh âm

"Vương gia đã biết, người trở về đi. "

"Là, đại nhân. "

Tên này cấp dưới một gối quỳ xuống ứng thanh phía sau tự hành đứng dậy chạy chậm trở về cửa thành thủ quan chỗ.

Hàn mộng nhìn thấy quay người chạy về tới thuộc hạ, trên mặt vậy mà không có bất luận cái gì vẻ ngạc nhiên, hần đột nhiên quay đầu, ánh mắt nhìn về phía cửa thành tương đương.

Chỉ gặp tại bóng đêm đen kịt dưới, dường như có nhất đạo mơ hồ không rõ thân ảnh, trong gió rét lác lác. . .

Ra khỏi cửa thành về sau, Dịch Nam liền đằng hoàng đi theo Nhạc Ngân Linh sau lưng, tại Nhạc Ngân Linh dẫn đầu dưới, bọn hần đã đi qua hai đầu đường nhỏ, mà này lúc Đông Phương chân trời cũng có chút nổi lên hồng quang, đại khái đã hơn năm giờ.

"Quận chúa, người hôm nay làm sao không mang theo Ngân Linh a?"

Đi tới đi tới, hơi có vẻ nhàm chán Dịch Nam đột nhiên mở miệng hướng bên cạnh Nhạc Ngân Linh hỏi nói.

"Người nói là cái này sao?"

Nhạc Ngân Linh từ mình ổng tay áo móc ra đôi kia làm công tinh xảo ngân sắc Chuông, tại trước mắt hấn lung lay, Dịch Nam định thần nhìn lại, chính là hôm qua nàng treo ở trên chân đôi kia.

"Đúng a, người hôm nay làm sao không treo trên chân, phóng tới trong túi đi?"

Dịch Nam điểm điểm rồi đầu, kỳ thật hấn là muốn hỏi Nhạc Ngân Linh đến tốt cùng muốn đi đâu, bất quá nghĩ nghĩ đoán chừng nàng cũng không sẽ nói, liền tùy tiện tìm đề tài hướng nàng đáp lời rồi.

"Người đàn a, vừa rồi tại trong vương phủ ta nếu là đeo lên cái này, không phải là nói cho tất cả mọi người ta muốn chạy ra ngoài sao. "

Nhạc Ngân Linh tú khí lườm hấn một cái, tức giận nói ra.

"A, cũng đối. "

"Đôi này Ngân Linh thế nhưng là Lý gia đưa cho ta, hấn nói để cho ta mỗi ngày đều đeo ở trên người, có thể phù hộ ta bình an đâu. "

Nàng như thế vô tâm nói chuyện, Dịch Nam cũng là nghĩ tới, bộ ngực mình mang theo khối ngọc bội kia không phải cũng là mình cha đẻ mẹ lo lắng, mới lưu lại tin vật sao.

"Ta cái này cũng có một khối ngọc bội a. " hấn nói đem trên cổ mình dây đỏ kéo ra ngoài, đem khối ngọc bội kia đưa cho Nhạc Ngân Linh nhìn.

"Ai nha, không nghĩ tới người thế mà còn có loại này bảo bối tốt. "

Nhạc Ngân Linh nhìn kỹ ngọc bội, tức khắc kinh hô nói.

"Bảo bối, cái này không chính là một khối đá ngọc sao. ."

Dịch Nam nghe nói như thế cẩn thận một nhìn mình cầm ngọc, cũng là trùng lớn mắt. Hấn nhớ rõ ràng hôm qua cầm lúc đi ra khối ngọc này biến thành tiền điểm màu đỏ a, hiện tại trời mặc dù không có sáng, nhưng là nhờ ánh trăng nhìn, trên tay mình cầm ngọc rõ ràng biến thành nồng đậm màu xanh, thật sự là kỳ quái.

Dịch Nam cẩn thận một suy nghĩ Nhạc Ngân Linh, đột nhiên bắt lại Nhạc Ngân Linh tay nhỏ, lo lắng hỏi nói "Người mới vừa nói cái gì? "

"Người làm gì. . Mau buông tay. " Nhạc Ngân Linh tay nhỏ bị hấn gắt gao nắm lấy, khuôn mặt nhỏ đặng một cái liền đỏ lên, nàng còn không có chạm qua nam hài từ tay đâu, tức khắc thẹn thùng nói ra.

"Ngạch. . Thật không tiện mới vừa rồi là ta quá nóng lòng. "

Ý thức được mình có chút thất lễ Dịch Nam tranh thủ thời gian buông lỏng ra Nhạc Ngân Linh tay nhỏ, sắc mặt của hấn cũng có chút đỏ lên, mặc dù hai người bọn họ ở độ tuổi này đối với tình cảm giữa nam nữ cũng không có cái gì nhận biết, bất quá cũng biết nam nữ thụ thụ bất thân đạo lý.

Đây cũng là hấn lần thứ nhất nắm chặt nữ hài từ tay, trong thôn nam hài từ trên cơ bản đều không sẽ cùng nữ hài từ đơn độc gặp mặt, không phải khẳng định sẽ bị cái khác tiểu hài từ nói không biết xấu hổ.

"Ấn. . Không có việc gì. " Nhạc Ngân Linh cũng là ấp úng nói ra, sự tình quá đột nhiên, nàng không nghĩ tới Dịch Nam thế mà sẽ nắm chặt tay của nàng, nữ hài từ ở phương diện này bình thường đều so sánh nam hài từ tương đối miễn cảm, không phải bằng vào nàng cái kia so sánh Dịch Nam lớn đặc lực khí cùng thân thủ, hoàn toàn có thể tùy tiện tránh ra Dịch Nam tay.

Vượt quá Dịch Nam dự kiến, Nhạc Ngân Linh thế mà cũng không có sinh khí, hấn còn tưởng rằng Nhạc Ngân Linh sẽ sinh khí đánh cho hấn một trận đâu, leo cây nhanh hơn chính mình, khí lực lại lớn hơn mình, Quận chúa nếu là nóng giận không được so sánh trong thôn cái kia Tiểu Bá Vương a hằng còn muốn lợi hại hơn a.

"Người mới vừa rồi là không phải muốn hỏi khối ngọc này a? Đây cũng là thanh Linh Thạch đi, là rất ít gặp đồ vật mới đúng, là cha mẹ người lưu lại cho người?"

Dịch Nam nghe xong Quận chúa quả nhiên biết khối ngọc này lai lịch, hấn ánh mắt khẩn trương thẳng tắp nhìn qua Nhạc Ngân Linh, liền vội vàng nói nói

"Quận chúa xin đem người biết liên quan tới cái này ngọc lai lịch đều nói cho ta biết được không? Cái này đối ta thật rất trọng yếu. "

"Ấn. . Nhìn xem Dịch Nam ánh mắt mong đợi, Nhạc Ngân Linh nghĩ nghĩ đem mình biết đến toàn bộ nói cho hấn.

"Thanh Linh Thạch là chúng ta Vũ Quốc quốc đô Thanh Linh Sơn bên trên mới có sinh ra đặc thù ngọc chất, bởi vì số lượng thừa thớt, cho nên bị xem như thân phận tượng trưng, chủ yếu bị dùng tại Triều Đình quan lớn thân phận ngọc bài a. "

"Thân phận ngọc bài?" Dịch Nam đột nhiên nhớ tới Thang Giáp Mậu đại nhân từ bên hông lấy ra khối kia ngọc bài, lần này nghĩ phát hiện khối kia ngọc bài tạo hình cùng mình khối này coi là thật rất giống, bất quá Thang Giáp Mậu khối kia tựa như là màu trắng, mà mình khối này hiện tại là màu xanh rồi.

"Đúng a, ta kỳ thật cũng có một khối đâu, bất quá tại ta trong phòng đặt vào. "

"Vậy cái này thanh Linh Thạch còn có thể bị dùng tại địa phương khác sao?"

Dịch Nam tiếp tục truy vấn nói.

Nhạc Ngân Linh khẳng định lắc lắc đầu, bất quá một hồi lại chần chờ nói ra

"Cái này. . Kỳ thật ta cũng không quá xác định, ta là ở trên trường tư khóa lúc tiên sinh dạy ta. "

"Có đúng không. . "

Nhìn xem Dịch Nam có chút thất lạc dáng vẻ, Nhạc Ngân Linh cái kia cơ linh đầu nhất chuyển, tức khắc nghĩ đến rồi một cái phương pháp tốt, nàng cười nói nói.

"Bất quá ta có thể dẫn ngươi đi chúng ta vương phủ tàng thư thất a, nơi đó thế nhưng là ngoại trừ thanh các cùng hoàng cung văn các bên ngoài, toàn bộ Vũ Quốc lớn nhất thư quán rồi, bên trong thế nhưng là có phụ vương ta cất chứa rồng rã hơn hai mươi năm thư tịch đâu. "

"Thật sao?"

Nghe đến lời này Dịch Nam tức khắc hai mắt tỏa sáng, đúng a, hẳn làm sao lại không nghĩ tới đâu. Trước mắt vị tiểu cô nương này có thể không phải người bình thường, đường đường Vũ Quốc Quận chúa, chỉ cần tìm nàng hỗ trợ, còn sợ tra không được thân thế của mình chi mê sao?

"Bản tiểu thư nói chuyện một lời hơn mấy trăm cái đỉnh đầu, bất quá ngươi muốn trước đem khối ngọc bội này lai lịch nói cho ta biết. "

Nhạc Ngân Linh rốt cục tại tên tiểu tử hư hỏng này trước mặt tìm được thuộc về Quận chúa kiêu ngạo, hừ, không cho ngươi một điểm chỗ tốt ngươi còn không biết bản tiểu thư năng lực lớn bao nhiêu rồi.

"Ân. . "

Dịch Nam suy nghĩ một chút, đem thân thế của mình toàn bộ nói cho Nhạc Ngân Linh, vừa Nhạc Ngân Linh có thể không cầu hỏi báo thật lòng trợ giúp hẳn, hẳn cũng nghĩ chân thành đối đãi nàng, đây chính là trước kia Trương tiên sinh đối với hẳn thuần thuần dạy bảo, làm người muốn chính trực, giao người muốn chính tâm, từ người muốn chính mình.

"A. . Như Lai như thế, ta nói ngươi vì cái gì sẽ có như thế một khối thanh Linh Thạch đâu?"

Nhạc Ngân Linh phát hiện mình đối Dịch Nam nhận biết lại tiến một bước, không nghĩ tới hẳn xuất sinh liền bị người vứt bỏ, về sau đường phụ mẹ còn chết rồi, cái này nhưng so sánh thân thế của mình bị thảm nhiều.

"Ngươi yên tâm, vừa về sau ngươi là vốn là Quận chúa người hầu, ta khẳng định sẽ bảo kê ngươi a, nhất định sẽ giúp ngươi tìm tới thân thế của ngươi. "

Nhạc Ngân Linh cố ý vỗ vỗ ngực nhỏ của mình, cho Dịch Nam động viên nói.

"Tạ ơn ngươi, Quận chúa. . "

Dịch Nam chân thành nhìn xem Nhạc Ngân Linh, cảm giác cái này điều ngoa Quận chúa kỳ thật có đôi khi cũng là hết sức đáng yêu, bất quá nếu là không đối với mình giờ trở xấu vậy thì càng tốt hơn.

"Ai nha, được rồi được rồi, chúng ta tranh thủ thời gian đi đường đi, không phải một hồi không nhìn thấy đồ tốt rồi. "

Nhạc Ngân Linh trông thấy Dịch Nam cái kia là lạ ánh mắt, cảm giác tiểu tử này giống như đột nhiên trưởng thành đồng dạng, thẳng thấy nàng có chút xấu hổ, nàng mượn cơ đuổi đường tức khắc sai bước đi, đem Dịch Nam một cái bỏ lại đằng sau.

"Ai, Quận chúa ngươi còn chưa nói chúng ta đến cùng đi xem thứ gì đâu. "

Dịch Nam ở phía sau cũng là nhanh chân theo sau, nếu là một mình hẳn tại cái này trên đường nhỏ lạc đường, cái kia đoán chừng nửa Thiên cũng không tìm tới đường về nhà.

"Rất nhanh liền đến rồi, nhanh lên a. . . "

Hai người một trước một sau tức khắc tại trên đường nhỏ chạy. Bất quá cái này không chạy không biết, chạy về sau lại đem Dịch Nam thế giới quan cho lật đổ nhất đạo.

Trên sách nói tới đại gia khuê tú nữ tử, nhất là quan lớn quý nhân trong nhà nữ tử hành tẩu không đều là hoa sen Tiểu Bộ, nho nhã lễ độ sao?

Nhìn xem ở phía trước chạy nhanh hơn chính mình, vẫn còn so sánh mình vui mừng Quận chúa, Dịch Nam nhìn không được mắt tròn trắng, đây chính là đường dốc a đại tỷ, ta chạy một đoạn như vậy mệt mỏi là thở không ra hơi, nhìn nhìn lại phía trước cái kia lạnh lợi bóng người màu đỏ, đừng nói mệt mỏi, căn bản ngay cả thở không kịp thở.

"Người. . Chờ chút ta à. . Quận chúa. "

Cảm giác sắp mệt là Dịch Nam thực sự không chịu nổi, cái này sườn núi càng chạy càng cao, mặc dù trên đường không có chút nào đột ngột, bất quá không chịu được hần cao a, thân thể của hắn thật sự là ăn không tiêu, tranh thủ thời gian hô nói.

Dịch Nam thốt ra lời này, Quận chúa thể mà còn thật ngừng lại, nàng đứng ở trước mặt không có quay đầu, bất quá lại ngồi xổm xuống, ra hiệu Dịch Nam mau chóng tới.

Dịch Nam chạy chậm đến nàng bên cạnh, tranh thủ thời gian ngồi xuống thở hổn hển hai cái, kỳ quái hỏi nói "Thế nào?"

"Xuyt, chúng ta đến rồi. "

Nhạc Ngân Linh làm một cái im lặng thủ thế, nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn về phía trước, thấp giọng nói ra.

Dịch Nam thuận Nhạc Ngân Linh ánh mắt nhìn, chỉ gặp Đông Phương chân trời một đạo hồng quang đem thiên phủ cắt thành rồi hai nửa, từ giữa đó lộ ra rồi đỏ tươi như máu đồng dạng mặt trời mới mọc, đem đầy trời đám mây đều cho nhuộm thành rồi điểm lệ màu đỏ.

Dịch Nam nhìn xem phần này mặt trời mới mọc mới nổi lên mỹ cảnh, tức khắc cảm thấy trong lòng vô hạn rộng lớn, không nghĩ tới ở chỗ này lại có tốt như vậy phong quang, hắn hiện tại chính đứng tại một chỗ núi thấp đỉnh bằng bên trên, ngoại trừ nhất Đông Phương nơi đó chân trời mới xuất hiện mặt trời mới mọc chiếu sáng bên ngoài, còn thừa ánh mắt chiếu tới chỗ đều là một vùng tăm tối, loại này kỳ dị mà đặc biệt cảnh tượng coi là thật khó được đáng ngưỡng mộ.

Dịch Nam nhìn một chút chỉ cảm thấy mình cả người giống như đều muốn cùng xa như vậy chỗ Thái Dương hòa làm một thể, say mê cho hắn thậm chí nghĩ ngâm một câu thơ trợ hứng.

"Ai nha. "

Thình lình, Quận chúa cái kia tay nhỏ trực tiếp hướng đầu hắn bên trên đập rồi một chưởng.

"Người đánh ta làm gì?"

Dịch Nam không hiểu nhìn xem một bên Quận chúa, kinh ngạc hỏi, hắn thật vất vả vừa mới nhập hí, Quận chúa cái này chơi lại là cái nào một màn?

"Người cái đồ đàn, người đang nhìn làm sao?"

"Ngạch. . Nhìn mặt trời mọc a. "

"Ba" một thanh âm vang lên, Quận chúa tay phải hướng Dịch Nam nảo trên cửa hung hăng gậy một cái, đau đến Dịch Nam nước mắt đều nhanh chảy ra.

"Đồ đàn, ai mạng người đến xem mặt trời mọc rồi, nhìn xem mặt. "

Ủy khuất bụng bít lấy nảo môn Dịch Nam, thuận Nhạc Ngân Linh ngón tay phương hướng hướng xuống nhìn lại, tức khắc hít vào một ngụm khí lạnh, ông trời ơi. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Tinh võ hướng quân, truy tìm sử ký

Dịch Nam đời này cũng chưa từng thấy qua như thế rung động tràng cảnh, đối với tuổi còn nhỏ hắn tới nói, trước mắt một màn này nhưng so sánh vừa rồi kỳ lạ mặt trời mọc càng có lực trùng kích.

Liếc nhìn lại, chỉ gặp dưới núi một khối trên đất bằng, khoảng chừng gần ngàn người. Bọn hán đều người để trần, từng cái trên đầu đều cột một đầu khăn mặt, này tắm cách ăn mặc thật giống như làm việc nhà nông thôn dân đồng dạng.

Bất quá cùng thôn dân trồng trọt khác biệt, bọn hán từng cái sắp xếp có thứ tự, tổ thành một cái cực lớn phương đội, mỗi người đều tại làm lấy đồng dạng động tác.

Hai chân trầm xuống, dưới mông chìm, phần lưng thẳng tắp, cái cổ đứng thẳng, mỗi người hai tay đều nắm lấy một bao thật dày bao cát, hai tay ở trước ngực kéo dài thẳng tắp. Ai có thể nghĩ tới, trời còn chưa sáng, lại có nhiều người như vậy ở chỗ này yên lặng đứng như cọc gỗ, tu luyện hạ bàn công phu.

Từ bọn hán cường kiện thân trên đó có thể thấy được, trên người bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều mang nói nói có thể thấy rõ ràng Đạo Ba, vết kiếm.

Thậm chí, cái kia nói thật dài vết sẹo cơ hồ hiện đầy cả thân, để cho người ta nhìn chỉ biến sắc, khó có thể tưởng tượng dạng này thân thể đến tột cùng đã trải qua hơn trăm đau xót.

Dịch Nam thẳng thấy miệng lưỡi phát khô, hán không có nghĩ đến tại cái này phiên núi thấp dưới chân thế mà sẽ có khổng lồ như vậy một phiên đất trống, khoảng chừng gần ngàn người ở đây luyện võ, mà lại từ mỗi người bọn họ trên thân dày đặc mồ hôi đến xem, đứng như cọc gỗ thời gian khẳng định đã lâu, hán quay đầu nhìn về phía ngồi xổm ở một bên yên tĩnh Nhạc Ngân Linh, thấp giọng hỏi nói

"Cái này chẳng lẽ là. . ?"

Nhạc Ngân Linh trong hai con người giờ phút này cũng chớp động lên quang mang, dạng này rung động tràng cảnh coi như nhìn bao nhiêu lần đoán chừng cũng không sẽ phiền chán, loại kia trần ngập ở đây nghiêm túc khí tức, cái kia cổ phần bất động như núi tinh thần, loại kia không ngừng vươn lên sức mạnh, không chỉ có trùng kích đến rồi Dịch Nam trong lòng, chỉ sợ bất cứ người nào nhìn thấy dạng này một bộ cảnh tượng cũng sẽ thật lâu nói không ra lời a.

"Đây là Nhạc Gia Quân tại thần luyện đâu. "

Nhạc Ngân Linh mở miệng xác nhận Dịch Nam ý nghĩ trong lòng, Dịch Nam kích động nhìn dưới đài đám kia Nhạc Gia Quân, chỉ hận không thể đáng lúc cũng lao xuống núi đi cùng bọn hán cùng một chỗ luyện võ, bảo vệ quốc gia, thụ thiên hạ dân chúng kính yêu.

"Phốc "

Nhìn xem Dịch Nam cái kia kích động bộ dáng, Nhạc Ngân Linh tức khắc nhin cười không được lên tiếng, quả nhiên cùng nàng suy đoán đồng dạng, bất luận cái gì nam hài tử đều ngăn cản không được đối Nhạc Gia Quân hướng tới cùng yêu quý, Dịch Nam bộ kia vô đầu bứt tai, kích động đến nói không ra lời đáng về tuyệt đối đạt đến nàng dự đoán hiệu quả, bất quá trò hay cái này có thể vừa mới bắt đầu, nàng thật sợ Dịch Nam dưới sự kích động té xỉu, tức khắc tranh thủ thời gian hướng Dịch Nam nhắc nhở nói:

"Người đừng có gấp, đẹp mắt vừa mới bắt đầu đâu. "

Dịch Nam vội vàng nhẹ gạt đầu, hán rất nhanh liền thấy được Quân chúa nói tới hảo hỉ.

Đông Phương chân trời chỗ giao giới, cái kia đỏ phừng phừng lớn Thái Dương chậm rãi dâng lên, ngấn gối một hồi, một tầng kim quang liền từ đằng xa tràn ngập mà qua, chậm rãi rải đầy rồi cả vùng, đương nhiên cũng bao quát ở đây đứng như cọc gỗ lấy Nhạc Gia Quân nhóm.

Giữa sân không biết ai đột nhiên phát ra một tiếng to "Thao khóa" âm thanh, tất cả nguyên bản nhắm mắt không nhúc nhích các tráng hán tức khắc đều đồng loạt mở hai mắt ra.

Gần ngàn người thu sạch lưng thân thể, cầm trong tay nắm chắc bao cát vẫn trên mặt đất, cùng nhau phát ra một tiếng chấn thiên hò hét.

"Chiến. . ."

Tất cả Nhạc Gia Quân binh sĩ tự giác chia làm mười cái bài diện, gần ngàn người tại không có bất luận cái gì chỉ huy tình huống dưới, phân bố đến chính chỉnh tề tề, không loạn chút nào.

Đứng tại thủ vị một tên nam tử chạy chậm đến rồi bọn hán chính giữa chỗ, tiếp theo tại hán cao giọng chỉ huy dưới, tất cả Nhạc Gia Quân binh sĩ đều cùng lúc thao diễn lên Nhạc Gia quyền.

Từng bộ từng bộ Nhạc Gia quyền pháp tại người liên can trong tay sử đi ra, Nhạc Gia quyền pháp chính là Nhạc Thiên Khánh mình dung hợp rất nhiều cường thần thuật pháp, cùng các môn phái võ công mình khai sáng một bộ Quân Thể Quyền pháp động tác.

Trong đó bao quát nhiều loại quyền pháp võ nghệ, cùng thói pháp vận dùng, túi đóng đập thể thuật, né tránh kỹ xảo chờ, đã có thể cùng cổ võn võ thuật, lại có thể cường thân kiện thể.

Cương mãnh quyền pháp mang theo quyền phong gào thét mà xuất, đám người chỉnh tề động tác giờ phút này nhìn giống như biểu diễn đồng dạng đặc sắc, mà theo bọn hán kịch liệt động tác, trên người bọn họ cái kia giọt giọt mồ hôi huy sái mà xuất, tại thân Hi chiếu rọi xuống, phát ra điểm điểm kim quang, giống như hạ một trận hoàng kim mưa đồng dạng.

"Thật đẹp. . ."

Dịch Nam ngơ ngác nhìn một cái kia cái cường tráng mà thân ảnh phiêu dật, tại kim quang chiếu rọi xuống đường như Chiến Thần, toàn thân tán phát ra quang mang.

Nhạc Ngân Linh nhìn xem ngơ ngác xuất thần Dịch Nam, cười hì hì nói ra

"Thế nào, có phải hay không nhìn ngây người?"

"Ân" Dịch Nam chăm chú điểm một cái cái đầu nhỏ, con mắt không nháy một cái nhìn xem một cái kia cái bốc lên nhảy vọt thân ảnh, bọn hắn vung vẩy thân ảnh, mỗi một lần ra quyền, mỗi một lần bay lên đều thật sâu khắc ở trong lòng của hắn.

"Trung lai ta muốn giống như bọn họ mạnh. . . Không, so với bọn hắn còn muốn càng mạnh!"

Dịch Nam thật chặt siết chặt nắm đấm của mình, cũng không biết nói là nói cho một bên Nhạc Ngân Linh nghe, vẫn là nói với chính mình.

Hắn khi nhìn đến Nhạc Gia Quân binh sĩ thần luyện về sau, lại là càng thêm kiên định rồi ý nghĩ trong lòng.

Giống như bọn họ mạnh, có lẽ có thể bảo vệ quốc gia, nhưng là nếu như muốn xâm nhập Đông Hoang sa mạc, tìm tới thánh tộc, cầm tới thánh dược. Phục sinh phụ mẫu loại này chuyện nghịch thiên, không biết đến tới cùng muốn thực lực mạnh cỡ nào mới có thể làm đến! Bất quá ta không sẽ ngại bất kỳ khó khăn, chỉ cần kiên định mục tiêu, chỉ cần mình không buông bỏ, dù là chỉ có một tia cơ hội, ta cũng sẽ dùng tận khí lực toàn thân đi liều!

"Ân. . ."

Nhạc Ngân Linh nghe được Dịch Nam, nhưng trong lòng không có phát lên một tia xem nhẹ hắn ý tứ, nàng ngay từ đầu chỉ cảm thấy Dịch Nam là cái cùng nàng đồng dạng thân thể bất hạnh hài tử. Về sau cùng Dịch Nam hiểu rõ càng nhiều, càng phát ra cảm thấy Dịch Nam trên người bí mật càng ngày càng nhiều, thậm chí tại trong lúc lơ đãng đã công nhận ban đầu phụ vương đối Dịch Nam chờ mong.

Hai cái tiểu gia hỏa cúi đầu nhìn chăm chú lên phía dưới đám người, trong lòng đều đang nghĩ lấy tâm sự của mình.

"Thời gian không còn sớm, không quay lại đi một hồi cần phải bị phát hiện rồi. "

Nhạc Ngân Linh đột nhiên đứng lên, dẫn đầu phá vỡ loại an tĩnh này.

"Ân "

Dịch Nam cuối cùng nhìn thoáng qua dưới chân núi huy sai lấy mồ hôi Nhạc Gia Quân, kiên quyết quay đầu lại, đi theo Nhạc Ngân Linh sau lưng thuận ban đầu lên núi đường nhỏ trở về mà đi.

"Quận chúa, tạ ơn người. . ."

Đi tới đi tới, Dịch Nam đột nhiên mở miệng hướng Nhạc Ngân Linh nói cảm ơn.

Nhạc Ngân Linh quay đầu trừng mắt nhìn, tức khắc minh bạch rồi Dịch Nam ý tứ, mỉm cười ngọt ngào nói:

"Không phải nói nha, người là người hầu của ta, ta khẳng định phải bảo kê người kẻo. "

"Ân. . ." Dịch Nam trầm mặc một hồi, đột nhiên mở miệng nói

"Người yên tâm, đáp ứng người ba chuyện ta nhất định sẽ làm được. "

"Ân? Vậy theo người ý tứ, người hôm qua đáp ứng ta là gạt ta đi?"

Nhạc Ngân Linh đôi lông mày nhíu lại, trên mặt mỉm cười trong nháy mắt biến mất.

"A. . . Cái kia, người nhìn, hôm nay Thái Dương hảo hảo a. "

Dịch Nam sờ lấy đầu mình cười ha ha. Thật sự là hồng phúc, mình lập tức chân tình bộc lộ thể mà đem lời nói thật nói ra, hắn vừa rồi nghĩ sự tình quá chăm chú quên đi, trước mắt Quận chúa có thể không phải dễ lừa a.

"Phì, người cho bản tiểu thư tới, nhìn ta không hảo hảo sửa chữa sửa chữa người. "

"Ha ha, Quận chúa người cũng đừng cùng ta tính toán chi li rồi. "

"Ai, người cho bản tiểu thư dừng lại. . ."

Không ngờ tới Dịch Nam lại dám đột nhiên chạy trốn, Nhạc Ngân Linh vội vàng đuổi tới, này lúc nàng giống như quên đi mình sẽ khinh công, giống như phổ thông vui đùa ẩm ỉ hài tử, một đường cùng Dịch Nam đùa giỡn chạy về.

Nhẹ nhõm tiến nhập cửa thành về sau, hai người đuổi tới Nhạc Vương Phủ bên ngoài, lại từ chỗ cũ bò vào vương phủ.

Sau đó tại Nhạc Ngân Linh quen thuộc dẫn đầu dưới, hai người vòng qua mấy đội vệ binh tuần tra, giống như chuyện gì cũng không có phát sinh, về tới riêng phần mình trong phòng.

Buổi sáng dùng bữa ăn cũng hết sức thanh đạm, hai cái thức nhắm một bát cháo loãng, cùng một bàn bánh bao trắng.

Một lớn sớm sẽ theo Quận chúa giày vò Dịch Nam thật là đói chết rồi, tại trên bàn cơm ngay cả ăn bốn cái bánh bao lớn, nhìn Nhạc Ngân Linh lại là dùng lại bạch nhân, tiểu tử thói này thân thể rõ ràng nhỏ như vậy, thế mà có thể giả bộ nhiều đồ như vậy, thật sự là kỳ quái.

Bất quá nàng nếu là biết Dịch Nam trong lòng xem nàng như thành không ăn cơm liền có thể khí lực lớn quái vật, không biết lại sẽ làm cảm tưởng gì.

Ngược lại là một bên Phúc Bá cười ha hả nhìn xem Dịch Nam, nói thẳng có thể ăn là phúc.

Dịch Nam tại giúp Phúc Bá cùng Nhạc Ngân Linh đem cái bàn thu thập xong về sau, về tới trong phòng. Lại ngồi vào trước bàn sách mở ra quyển kia thảo học đã sử, hần hiện tại tất cả tâm tư cơ hồ đều đầu nhập vào trong đó, một lòng nghĩ Đông Hoang thánh tộc cùng Thần Tiên câu chuyện.

Chính phát ra ngốc, đột nhiên ngoài cửa truyền đến một tràng tiếng gõ cửa, vừa mới bắt đầu hần còn tưởng rằng là Quận chúa lại đến đây, vội vàng mở cửa về sau, không nghĩ tới trước cửa đứng đấy lại là Phúc Bá.

"Phúc Bá, ngài sao lại tới đây? Mau mời bên trong ngồi. "

"Ta liền không ngồi, nhưng thật ra là Ngân Linh tiểu nha đầu nói cho ta biết, nói người muốn đi vương phủ tàng thư thất đọc sách, ta lúc này mới ghé thăm người một chút có rảnh hay không, nghĩ đến mang người tới đi dạo. "

"Có thời gian, có thời gian, chúng ta bây giờ đi sao?"

Dịch Nam tranh thủ thời gian nhẹ gạt đầu nói ra, hần tại trong vương phủ dù sao thuộc về khách nhân, lại không tốt ra khỏi phòng khắp nơi đi chuyển, chỉ có thể đợi trong phòng lặp lại một lần lại một lần nhìn thảo học đã sử, đều nhanh ngủ thiếp đi.

"Ân, vậy người đi theo ta đi. "

Phúc Bá cười nói xong, mang theo Dịch Nam một đường hướng tàng thư thất đi tới.

Trên đường đi không ngừng gặp vệ binh tuần tra, trông thấy Phúc Bá về sau đều sẽ thân thiết chào hỏi, Phúc Bá cũng nhất nhất gạt đầu hoàn lễ, không ra một hồi, hai người bọn họ liền đi tới vương phủ bên trong trong tàng thư thất.

"Bình thời cũng chỉ có lão đầu từ một người cùng Vương gia sẽ tới đây đi dạo, tàng thư thất đối toàn vương phủ người đều mở ra, bất quá trong phủ đều là một bang đại lão thô, đối với mấy cái này sách cũng không quá cảm thấy hứng thú. "

Phúc Bá bên cạnh giới thiệu vừa đánh đẩy cửa ra, tia sáng chiếu vào trong nhà, thẳng thấy Dịch Nam nhỏ miệng đều không khép lại được.

Ánh mắt chiếu tới chỗ khắp nơi đều là sách. Một quyển sách sách, nhất điệp điệp sách, chỉnh chỉnh tề tề bày ra tại rồi trên giá sách, từ cổng vào nhà chỗ liền đặt vào bốn tòa cùng người cao bằng giá sách, phía trên lại phân thành sáu tầng, mỗi một tầng đều bày đầy nhiều loại sách. Trong phòng ngoại trừ mấy trương bàn đọc sách bên ngoài, tất cả đều là loại này không nhìn thấy cuối giá sách.

Dịch Nam đơn giản đảo qua một chút, chỉ ít đã nhìn thấy gần ngàn quyển sách, mà cái này, chỉ là cái này trong tàng thư thất một góc mà thôi.

"Trong vương phủ sách truyền thừa cũng có chút lịch sử, nơi đây viện lạc đã từng là Vương gia tông bên trên tổ trạch, về sau thẳng đến Vương gia vào ở về sau lại lần nữa xây dựng một phen, mà bên trong thư tịch cũng rất tốt bảo tồn lại. "

Phúc Bá vừa nói vừa dùng cây châm lửa đem trong phòng bốn tòa chậu than nhóm lửa, nhìn xem Dịch Nam một bộ không kịp chờ đợi bộ dáng tức khắc cười ha hả nói ra

"Đi thôi, Dịch Nam tiểu đệ, các loại thư tịch đều có mình xác phân loại. Ta cũng cùng vương phủ người chào hỏi, về sau người có thể tùy ý ra vào nơi này, ta liền gấp đi trước. "

"Cám ơn Phúc Bá. "

Dịch Nam liền vội vàng khom người hành lễ, cái này thật sự là giúp mình một đại ân, hần hiện tại thiếu nhất chính là một đồng lớn sách, mới tìm được mình suy nghĩ tìm tới đồ vật.

Đưa mắt nhìn Phúc Bá Phúc Bá sau khi đi, Dịch Nam hít một hơi thật sâu, dự định đem toàn thân tâm đều đầu nhập tới đây biển sách bên trong.

Hần thuận trên giá sách ghi chép phân loại, rất nhanh liền đi tới tận cùng bên trong nhất một cái to lớn trước kệ sách, chỉ thấy phía trên thỉnh linh ghi chú

"Sử ký -- nhạc lịch nguyên niên đến ba trăm hai mươi một năm "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Thân thể khó liệu, không có chữ tàn thư

Dịch Nam trước nhất nhất muốn tìm được đông Seamus qua tại thân thể của mình rồi.

Hắn năm nay đã đủ 6 tuổi, ngày hôm nay thời gian vì Vũ lịch 6 năm chính, hướng phía trước suy tính 6 năm, đúng lúc là nhạc nước diệt vong cuối cùng một năm, cũng chính là ba trăm hai mươi một trong năm hắn bị cha đẻ mẹ vứt bỏ, mới bị về sau Trương tiên sinh hai cái tại điện bên cạnh nhặt được.

Dựa theo hắn suy nghĩ, nếu muốn tìm đến thân thể của mình vô cùng đơn giản, cái kia chính là từ nhạc lịch ba trăm hai mươi một năm bắt đầu hướng phía trước ngược lại, trong lòng nghĩ như vậy, hắn đầu tiên tìm được trong đó ngọc thạch bách khoa toàn thư ghi chép, từng tờ từng tờ hướng xuống lật, từng tờ từng tờ nội dung cứ như vậy rõ ràng chiếu vào rồi trong đầu của hắn, rất nhanh Dịch Nam liền tìm tới chính mình cần liên quan tới thanh Linh Thạch ghi chép.

Trong đó ghi chép cùng Quận chúa nói cơ bản giống nhau, thanh Linh Thạch độc sinh tại Thanh Linh Sơn, nang ngọc bản chất vì màu xanh biếc, bên trong có đặc biệt đường vân, giống như nước chảy ba động đồng dạng. Đeo đeo ở trên người đông ẩm hề mát, vì ngọc bên trong tinh phẩm, bởi vì sản lượng thưa thớt, cho nên bị làm ra dùng tại quan viên thân phận lệnh bài, làm thân phận biểu tượng, vì Nhị phẩm chức vị chính đến tứ phẩm chức vị chính quan viên sử dụng.

Dịch Nam đang lúc liền đem đeo tại ngực ngọc bội lấy ra ngoài, hắn đem ngọc bội cầm trên không trung, xuyên thấu qua ánh mặt trời chiếu, quả nhiên thấy được trong ngọc bội ở giữa không quá rõ ràng chỗ giống như có nước chảy đồng dạng ba động vết tích.

"Thật chẳng lẽ không sai. . ."

Dịch Nam tự lẩm bẩm, đem ngọc một lần nữa thả lại rồi ngực thiếp thân chỗ, đem quyền kia ngọc thạch bách khoa toàn thư toàn bộ khắc sâu vào rồi đầu óc về sau, cũng một lần nữa thả trở về.

Ánh mắt của hắn một lần nữa về tới nhạc lịch ghi chép cái kia giá sách, vừa có thể xác định được, như vậy mục tiêu liền rất dễ tìm rồi. . .

Một tờ lại một tờ bị vượt qua, một bản lại một quyển sách bị cầm lấy lại buông xuống, đại khái qua một canh giờ thời gian, Dịch Nam đã trọn vẹn nhìn qua rồi trên trăm quyển sách rồi, ở trong đó còn bao gồm hắn dừng lại suy tư chỗ tổn hao thời gian.

Rất nhanh lại qua một canh giờ thời gian, Dịch Nam cầm trong tay quyền kia hai trăm bảy mươi sáu năm ghi chép thả lại rồi giá sách. Hắn thở dài nhẹ nhõm, đi qua phen này chải vuốt, rốt cuộc tìm được hai cái cũng không Minh Lăng đáp án.

Bởi vì đây là nước lịch hiện nhớ, cũng không sẽ đem tất cả lông gà vò tới sự tình đều ghi chép đi vào, bất quá cũng may có thanh Linh Thạch manh mối này, cùng "Dễ" họ cùng "Nam" chữ cho hắn tương đối đáp án rõ ràng, đang tra duyệt rồi nhạc nước rồng rã bốn mươi lăm năm lịch sử phía sau hắn tìm được hai đầu tương đối phù hợp manh mối.

Điều thứ nhất là tại nhạc nước ba trăm mười năm năm, từng có một họ Dịch chính tam phẩm quan viên, về sau tại nhạc nước diệt vong sau chẳng biết đi đâu.

Điều thứ hai thì là tại Thanh Linh Sơn bên trên từng có một nhà họ Dịch tộc phái, trùng hợp chính là tại nhạc quốc chính giá trị diệt vong lúc, nghe nói tộc này trên chọc một chỗ thế lực cực lớn, cuối cùng tại trong chiến loạn toàn tộc bị diệt, chẳng biết đi đâu.

Cái này hai đầu manh mối đều phù hợp trên người hắn thanh Linh Thạch cùng họ Dịch điều kiện, thế nhưng là đồng dạng đều là rải rác mấy bút ghi chép, thậm chí để cho người ta không có chỗ xuống tay tìm kiếm.

"Có lẽ là ta quá nóng lòng a. . ."

Dịch Nam thầm nghĩ nói, cái kia một nhà họ Dịch quan viên đã chẳng biết đi đâu, bất quá Thanh Linh Sơn cho tới bây giờ đều có chỗ giữ lại, một ngày kia nếu có thời gian có lẽ có thể đi nơi đó tìm kiếm một phen.

Tìm tới chính mình muốn đáp án, Dịch Nam thu thập xong tâm tình của mình, đi vào cái khác phân loại trước kệ sách. Vừa thân thể của mình tạm thời không có đầu mối gì, như vậy cũng có thể nhìn một chút có quan hệ với các nơi dân gian ghi chép câu chuyện, không chừng có thể ở bên trong tìm tới có quan hệ với Đồng Hoàng thánh tộc thánh được cùng Thần Tiên câu chuyện.

Kiên định ý nghĩ Dịch Nam rất nhanh nhào vào một đồng lớn bên sách bên trong, giống như điên đại đồng dạng càng không ngừng lật qua lại một bản lại một quyển sách. . .

Hắn không có chú ý tới, tại thư các tầng cao nhất chỗ góc cua, có nhất đạo bí ẩn thân ảnh một mực chăm chú nhìn chăm chăm nhất cử nhất động của hắn, đem hắn tất cả hành vi đều xem ở rồi trong mắt.

Bất tri bất giác vừa giữa trưa đều sắp tới rồi, Dịch Nam đột nhiên cảm trong tay nhìn một quyển sách thả lại rồi giá sách, vuốt vuốt có chút u ám đầu, hít một hơi thật sâu.

Cái này cho tới trưa rỗng rã nhìn đại khái bốn năm trăm quyển sách, thế nhưng là trong đó hữu dụng, có thể chứng thực Thần Tiên câu chuyện căn bản là không có có, chớ nói chi là đem người chết cứu sống loại này chuyện nghịch thiên rồi.

Dịch Nam lẳng lặng bế lên con mắt, ở trong lòng đem chỗ nhìn sách chậm rãi cắt tia lúc, đột nhiên thuận giá sách vừa vội vội vã đi về.

Từng quyển từng quyển sách sờ qua hắn giữa ngón tay, hắn cứ như vậy dựa vào mình ký ức, rốt cục tại cái thứ ba giá sách bên trong tìm được muốn trong lòng quyển sách kia.

Một bản hơi vàng sắc sách nhỏ, phong trang cũng không có bất luận cái gì đánh dấu, bất quá hơi mỏng mười mấy trang, giống như bị người từ một quyển sách bên trên xé rách xuống một quyển đồng dạng, nhưng chính là như vậy một bản lại so với bình thường còn bình thường hơn sách nhỏ, Dịch Nam trong đầu chãi vuốt lúc, phát hiện mình cái này một hồi thể mà đem phía trên ghi lại đồ vật quên hết sạch. . .

Dịch Nam không hiểu vì sao mình đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, tại quyển sách này trước mặt thế mà hoàn toàn mất đi hiệu quả. Hắn nhìn qua mỗi một quyển sách nội dung đều thuộc nằm lòng, duy chỉ có quyển này ngoại trừ.

Nếu như nói vừa rồi chỉ là nhìn liếc qua một chút, hắn hiện tại thế nhưng là một lần nữa xem kỹ lên bản này lộ ra không tầm thường sách.

"Nhân chi sơ, hoá phân nhị khí. Nói bắt đầu, cùng chia âm dương. Thiên có độ, địa có năm. . ."

Dịch Nam xem sách bên trên ghi chép, từng chữ nói ra nói ra, trên sách chỗ ghi chép nội dung cũng không phức tạp, Dịch Nam đang nhìn qua về sau đem sách khép lại, hai mắt bế bên trên.

Trong đầu chỉ cảm thấy, từng cái quen thuộc chữ thế mà chậm rãi tiêu tán tại rồi trong trí nhớ của hắn, bất quá một chút thời gian, trong đầu hắn liên quan tới quyển sách này chỗ ghi lại đồ vật lại cho triệt để quên sạch.

"Cái này. . . Đến cùng là chuyện gì xảy ra. . ."

Dịch Nam khiếp sợ mở hai mắt ra, lại một lần lại một lần ý đồ đem đoạn này không đủ mấy ngàn chữ văn chữ ghi vào trong đầu, thế nhưng là mỗi lần đang lúc nhớ kỹ hết sức rõ ràng, chỉ cần hắn ánh mắt vừa rời đi quyển sách này, bất quá thời gian mấy hơi thở, đoạn chữ viết này lại thời gian dần trôi qua từ trong đầu của hắn chậm rãi biến mất.

Như thế chuyện quỷ dị để Dịch Nam thực sự không nghĩ ra, hắn nhìn nhiều như vậy sách, bao quát thảo học đã sử bên trên sự tình ghi chép, cho tới bây giờ không có nói nhớ đồ vật sẽ tự động biến mất tại trong đầu, cái này tựa hồ đã không thể dùng lẽ thường để giải thích.

Dịch Nam ngồi dưới đất, bắt đầu lần qua lộn lại nghiền cứu lên quyển sách này đến, mà vị kia trốn ở tầng cao nhất, một mực tại âm thầm nhìn chăm chú lên hắn cái kia không biết tên ẩn giả, cũng trong lúc lặng lẽ biến mất rồi thân ảnh.

Không biết qua bao lâu.

"Kít "

một tiếng, tầng thư thất môn đột nhiên bị người đẩy ra, một bóng người nhanh chóng thoan vào nhà, quay người liền đóng cửa lại rồi.

Nhạc Ngân Linh xuyên thấu qua cửa sổ lên lút lút đánh giá bên ngoài, tại xác nhận không có người phát hiện tung tích của mình về sau, khinh khinh thở phào một cái.

Nàng vừa mới thế nhưng là dốc hết sức mới đem tiên sinh dạy học cho hổng đi rồi, cái này vừa được không lập tức liền vụng trộm chạy tới trong tầng thư thất tới, bởi vì Dịch Nam cái kia xấu tiểu tử không trong phòng, khẳng định là ở nơi này.

Nhạc Ngân Linh đối với Dịch Nam trên người sự tình là càng ngày càng cảm thấy hứng thú, cái kia xấu tiểu tử không biết còn có chuyện gì giấu diếm nàng đâu. Ân, lại thuận tiện giúp trợ giúp tìm một chút thân thể của hắn đi, nghĩ như vậy Nhạc Ngân Linh liền hướng trong tầng thư thất đi đến.

Đi qua mấy cái giá sách qua đi, quả nhiên thấy được Dịch Nam bóng lưng, chỉ gặp tiểu tử kia ngồi xếp bằng trên mặt đất, đầu có chút thấp, không biết đang làm gì.

Nhạc Ngân Linh hơi suy tư, đột nhiên thả nhẹ rồi dưới chân bước chân. Nhiều năm qua khổ tu Phi Hoa Huyền Diệp bước tại cái này sẽ lại có đất dụng võ, nàng yên tĩnh đi tới Dịch Nam sau lưng, thế mà không có phát ra một chút xú thanh âm, hai chân giống như chỉ ở mặt đất khinh khinh điểm một cái, tựa như hồ điệp nhẹ nhàng bước chân đồng dạng.

Nhạc Ngân Linh xoay người một cái, vây quanh rồi Dịch Nam trước mặt, nhìn xem thể mà ngồi dưới đất ngủ thiếp đi Dịch Nam, nàng cũng là một mặt bất đắc dĩ. Tiểu tử hư này thể mà ngủ thiếp đi, thua thiệt mình còn sử xuất một tay khinh công sợ bị hấn phát hiện đâu.

Nhạc Ngân Linh vừa vươn tay muốn đem Dịch Nam đánh thức, sừng sốt ngẩn người, đột nhiên lại thu hồi lại.

"Giống như. . . Hấn ngủ là bởi vì chính mình quá sớm đem hấn kêu nguyên nhân a. . ." Nhạc Ngân Linh vừa nghĩ như thế, tức khắc có chút ngượng ngùng. Ân, đoán chừng hấn xác thực quá buồn ngủ rồi, không phải làm sao sẽ ngồi đều ngủ lấy nữa nha.

Thế là nàng cũng học Dịch Nam dáng vẻ, ngồi xếp bằng xuống, Mặt Đối Mặt khoảng cách gần nhìn xem Dịch Nam bình tĩnh hô hấp, đây đã là nàng lần thứ hai nhìn Dịch Nam đi ngủ rồi.

Mỗi một lần nhìn xem hấn đi ngủ Nhạc Ngân Linh trong lòng đều cảm giác được một loại hết sức cảm giác yên lặng, thật giống như cùng phụ vương đợi cùng một chỗ đồng dạng, phá lệ an tâm.

"Tên tiểu tử hư hỏng này, thật là. . ."

Đột nhiên nàng ánh mắt dừng lại ở Dịch Nam đặt ở trên đùi sách, không nghĩ tới hấn lại đọc sách nhìn xem ngủ thiếp đi. Nhạc Ngân Linh lặng lẽ đem sách từ trên đùi hấn cầm vào tay, muốn nhìn một chút hấn đến tột cùng đang nhìn cái gì sách, thể mà có thể thấy mê mẩn như vậy thậm chí ngủ thiếp đi.

"Kì quái. . ."

Lấy tới như thế lật một cái, Nhạc Ngân Linh tức khắc cảm thấy cảm thấy rất ngờ vực, đây là trong tầng thư thất sách sao? Bìa không có chữ còn chưa tính, thể nhưng là bên trong thể mà ngay cả một chữ cũng đều không có a, hoàn toàn chính là một bản trống không sách nha, thật không biết tiểu tử hư này đến tột cùng đang nhìn cái gì đồ vật. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Hứng thú đùa Quận chúa, một đầu đại cầu

"Uy, nên rồi giường. . ."

Kiên nhẫn chờ rồi Dịch Nam tốt một hồi, Nhạc Ngân Linh đưa tay khinh khinh đẩy hấn, mở miệng nhắc nhở lấy

"Ân. . . ?"

Dịch Nam mở ra mơ hồ con mắt, không nghĩ tới vừa mới mở mắt nhìn thấy lại là Quận chúa, giống như Nhạc Ngân Linh đều nhanh trở thành hấn chuyên trách đánh thức phục vụ.

Dịch Nam dụi dụi con mắt, nhìn xem Quận chúa chính cầm mình vừa rồi nhìn quyển kia sách nhỏ, không hiểu hỏi nói:

"Quận chúa? Ngươi tại sao cũng tới?"

"Ta không sao cho nên ghé thăm ngươi một chút, thuận tiện giúp ngươi tìm một chút manh mối à. "

Nhạc Ngân Linh cười hì hì đứng lên nói ra.

"A, đối. Ta còn không có tạ ơn ngươi đây, nếu không phải ngươi xin nhờ Phúc Bá, ta cũng vào không được tầng thư thất, càng tìm không thấy thân thể của ta rồi. "

"A? Ngươi đã tìm được?"

Nhìn xem Nhạc Ngân Linh ánh mắt kinh ngạc, Dịch Nam cười khổ gật đầu một cái nói ra:

"Ân, vận khí ta tương đối tốt, lập tức đã tìm được manh mối, bất quá vẫn là may mắn mà có ngươi nói cho ta biết thanh Linh Thạch manh mối, không phải ta nghĩ nhất định sẽ hết sức tốn sức. "

Nhạc Ngân Linh khẽ gật đầu một cái, mở miệng nói

"Tìm được là chuyện tốt, vậy ngươi tiếp xuống dự định làm gì đâu?"

"Ân. . . Chờ Ngô đại nhân đến đây, ta liền phải cùng hắn cùng đi, ta cũng không biết tương lai sẽ đi làm cái gì. "

Dịch Nam sờ lên đầu của mình, Ngô đại nhân là làm cái gì hắn không rõ ràng, bất quá vừa cái mạng này là hắn nhặt về, như vậy sau này mình chắc hẳn cũng sẽ một mực đi theo hắn a.

"Ân. . . Vậy ngươi về sau nếu có rảnh rồi nhớ kỹ đến thăm bản tiểu thư. " Nhạc Ngân Linh nghĩ nghĩ nói "Cũng đừng quên còn thiếu ta ba chuyện đâu!"

"Dịch Nam nhất định nhớ kỹ trong lòng, không dám quên!"

Dịch Nam đang lúc liền học Thang đại nhân cho Vương gia khom mình hành lễ đáng vẻ, cho Nhạc Ngân Linh tới cái cúi đầu làm cúc, chọc cho Nhạc Ngân Linh khanh khách cười không ngừng.

"Tốt tốt, vừa nên tìm đồ vật đều tìm đến rồi, vậy bản tiểu thư coi như đi trước. " Nhạc Ngân Linh nói xong nhìn xem trong tay quyền kia sách nhỏ, thuận miệng hỏi nói "Đúng, đây là dùng tới làm gì đây này?"

"Ân?" Dịch Nam nhìn xem Nhạc Ngân Linh trong tay quyền sách kia, theo bản năng liền ý đồ trong đầu nhớ tới trong sách ghi lại nội dung, thế nhưng là thử qua về sau vẫn là cùng bắt đầu đồng dạng, căn bản là không cách nào nhớ kỹ nội dung bên trong.

Dịch Nam bất đắc dĩ buông tay nói

"Đây là ta từ cái kia giả sách nơi lấy ra sách a. "

Nhạc Ngân Linh thuận ngón tay hắn phương hướng nhìn sang, chỉ gặp trên giá sách đánh dấu lấy "Kỳ văn dị ghi chép".

Nhạc Ngân Linh con mắt xách nhất chuyển, thẳng tắp nhìn chăm chăm Dịch Nam nói ra:

"Ngươi không có ở gạt ta a? Tàng thư thất sách làm sao có thể một chữ cũng không có chứ. "

"Một chữ đều không có có? Không có khả năng a, ta mới vừa rồi còn nhìn rất nhiều lần đâu. . ."

Dịch Nam lẩm bẩm miệng nói ra

"Bất quá chính là thấy thế nào đều không nhớ được đồ vật bên trong đâu. "

Nhìn Dịch Nam không giống nói láo đáng vẻ, Nhạc Ngân Linh tức khắc gấp, ngay trước Dịch Nam mặt đem quyền kia hơi mở sách mở ra, tùy ý lật qua lật lại rồi mấy trang, chỉ vào phía trên nói ra

"Ngươi nhìn, phía trên này căn bản là không có có chữ viết a. . ."

"Ngạch. . ."

Lần này đến phiên Dịch Nam tròn tròn mắt, hắn dùng sức vuốt vuốt ánh mắt của mình, đầu tiên xác định mình cũng không có xuất hiện ảo giác. Hắn rõ ràng có thể rõ ràng trông thấy tại mỗi một trang bên trên đều nhớ kỹ mười mấy cái nho nhỏ chữ, chẳng lẽ là Quận chúa đang trêu chọc mình?

"Không đối. . ." Dịch Nam phối hợp lắc đầu, nhìn xem Quận chúa trên mặt biểu lộ hoàn toàn không giống đang trêu đùa hắn, cái kia cũng chính là nói rõ ràng thế mà nhìn không thấy trên sách viết chữ!

Nhạc Ngân Linh cái này sẽ nhìn xem Dịch Nam biểu hiện trên mặt biến hóa không chừng, còn không lúc nhìn lên mình hai mắt, càng là sốt ruột rồi.

"Ngươi đến cùng có ý tứ gì a? Ngươi tiểu tử hư này không sẽ đang trêu đùa bản tiểu thư a!"

"A. . . Ngươi thật nhìn không thấy phía trên này chữ sao?"

Dịch Nam cuối cùng lại liếc mắt nhìn trên sách chữ, giống như tại xác nhận chuyện gì đồng dạng, nhìn thẳng Nhạc Ngân Linh con mắt hỏi nói

"Ân" Nhạc Ngân Linh thận trọng nhẹ gật đầu, trên mặt biểu lộ cũng có kì quái, nàng thận trọng hỏi nói "Phía trên này, đến cùng viết rồi cái gì a?"

"Xuyt!" Dịch Nam ra vẻ thần bí làm ra im lặng đáng vẻ, hắn duỗi duỗi tay ra hiệu Nhạc Ngân Linh dựa vào chính mình gần một chút.

"Làm gì a, lên lên lút lút đáng vẻ. " Nhạc Ngân Linh tròn nhìn Dịch Nam một chút, bất quá vẫn là thành thành thật thật tới gần, trong nội tâm nàng này lúc cùng mèo cào đồng dạng, vội vàng muốn biết trên sách đến cùng viết là vật gì, tại sao mình không nhìn thấy.

"Ta cho ngươi biết. . ." Dịch Nam lặng lẽ đưa tới, hắn thở ra nhiệt khí truyền đến Nhạc Ngân Linh bên tai, Dịch Nam không có chú ý tới nàng mang tai tai trong nháy mắt liền trở nên đỏ bừng đỏ bừng rồi, hắn tiếp tục thấp giọng nói ra:

"Kỳ thật. . . Trong này cái gì đều không có có. Ha ha ha ha. . ."

Nhạc Ngân Linh nháy nháy mắt, rất là khiếp sợ lấy lại tinh thần, nhìn xem ôm bụng nằm trên mặt đất cười lẫn lộn Dịch Nam, lại trừng mắt nhìn nhìn một chút trên tay mình cầm sách, tức khắc hiểu rõ ra. . .

Một ngum rằng nga bị nàng cắn đến kéo kẹt vang lên, Nhạc Ngân Linh đem trên tay sách nhẹ nhàng đặt ở trên bàn sách, trên mặt lại là mặt mũi tràn đầy mỉm cười, một bên hoạt động cổ tay vừa mở miệng nói ra

"Bản tiểu thư hôm nay không cho người biết ta lợi hại, ta cũng không phải là Quận chúa. "

"Ài, ai. . ." Nhìn xem mặt mũi tràn đầy nụ cười quỷ dị hướng về mình cấp tốc tới gần Quận chúa, Dịch Nam tức khắc không cười được, hần quơ tay cầu xin tha thứ nói "Ta sai rồi, ta sai rồi. . ."

"Sai rồi? Đã chậm!" Nhạc Ngân Linh tức khắc thu hồi trên mặt mỉm cười ngọt ngào, một tiếng Kiêu a, giương nanh múa vuốt liền hướng nằm rạp trên mặt đất Dịch Nam nhào tới

"Dám can đảm trêu đùa bản tiểu thư, xem chiêu, Lưu Vân Chương!"

"A! ! !"

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết trong nháy mắt từ tầng thư thất truyền ra, vang vọng rồi nửa cái Nhạc Vương Phủ.

Lần này nhưng làm vệ binh tuần tra dọa cho lấy rồi, đoàn người đều không biết đến tột cùng là ai nhà giết heo, thế mà phát ra như thế cực kỳ bi thảm tiếng kêu.

"Nên không sẽ là Phúc Bá đem Hoàng Điện Tướng Quân giết đi a?"

"Không có khả năng, liền xem như Phúc Bá cũng không động được đầu kia chó chết một phần một lông. "

"Xuyt, người nhỏ giọng một chút. Lần trước ta cùng tiểu Ngũ đang nói đùa nói muốn đem Hoàng Điện Tướng Quân đem ninh như, đồ chó hoang đang lúc một ngum liền cắn Lão Tử trên đùi rồi. Suýt chút nữa thì rồi mạng của lão tử. . ."

"Đúng đúng, đoán chừng cái nào tên gia hoả có mắt không trông lại đắc tội Hoàng Điện Tướng Quân rồi, cái này chó đều nhanh thành tinh. Chúng ta vẫn là cách xa như vậy điếm a. . ."

Một đám vệ binh lòng còn sợ hãi, đều ngoan ngoãn tại trong vương phủ tuần tra, thế mà không có một người lý sẽ Dịch Nam tiếng kêu thảm thiết.

Lúc này ở hậu viện bài học dưới đại thụ, một con hình thể to lớn đến có chút không bình thường con chó vàng chính ghé vào dưới bóng cây, không lúc lay động một cái nó lông xù cái đuôi to, đang đánh lấy chợp mắt.

"A phốc. . ."

Đột nhiên không hiểu thấu một cái phun lớn hắt hơi đưa nó mình cho đánh thức, con chó vàng lay động một chút nó cái kia phương phương viên tròn đầu to, mắt chó kinh nghi bất định nhìn về phía bốn phía, phát hiện không có bất luận người nào thân ảnh, lại không hiểu bé lên hai mắt, tiếp tục hưởng thụ cái này thoải mái mặt trời.

Nếu như Dịch Nam lúc này ở cái này nhìn thấy đầu này con chó vàng, nhất định sẽ kinh ngạc đến không ngậm miệng được, con chó này đáng đáp là hình thể to lớn, đoán chừng đứng lên đều nhanh gấp phải nửa người thân cao rồi. Bất quá càng quan trọng hơn là, nó mắt chó phương phương viên tròn, mắt chó ở giữa cái kia một đám bộ lông màu đen, thế mà cùng hần trong mộng đầu kia siêu cấp đại cầu một lông đồng dạng!

Bất quá Dịch Nam cũng không có nhìn thấy đầu này cự chó, hần hiện tại chính nằm rạp trên mặt đất, nửa bên mặt dính sát đất trên lưng ngồi thỉnh linh chính là Nhạc Ngân Linh.

"Ta sai rồi, ta sai rồi. Quận chúa đại nhân. . . Ngân Linh đại nhân. . ."

Dịch Nam một cái tay đang bị ngồi tại trên lưng hần Nhạc Ngân Linh trái lại cái lấy, một cái tay khác điên cuồng vỗ mặt đất cầu xin tha thứ nói.

"Hiện tại biết sai rồi? Nhìn bản tiểu thư Phân Cân Thác Cốt Thủ!"

"A! ! !"

Một tiếng càng thêm bi thảm tiếng kêu từ trong tầng thư thất truyền ra, ngay cả ghé vào dưới cây ngủ gật Hoàng Điện Tướng Quân nghe được thanh âm này cũng không khỏi toàn thân run lên. . .

"Nhà ai lại đang giết heo. . . Ưông. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Vương gia đột lâm, Thần Tiên chi bí

"Kẹt kẹt" một tiếng, tầng thư thất cửa bị đẩy ra, nhất đạo người mặc người mặc áo tím hình ảnh đi đến.

Nhạc Ngân Linh vừa làm xong một cái Phân Cân Thác Cốt Thủ, nghe được tiếng mở cửa vang tức khắc ngừng đầu lên, đôi nàng thấy rõ nhân ảnh trước mắt, cả kinh miệng nhỏ đều thành O hình. Nàng như bị kinh hãi đến Thở Từ đồng dạng trong nháy mắt từ Dịch Nam trên lưng nhảy dựng lên, áp ứng nói ra

"Cha. . . Cha sao người lại tới đây. . ."

Dịch Nam nghe nói như thế cái đầu nhỏ hướng phía trước tìm tòi, đứng trước mặt người kia không chính là hôm qua vừa thấy qua Nhạc Vương Gia nha, hẳn cũng cuồng quít bỏ người lên, khom mình hành lễ nói

"Dịch Nam gặp qua Vương gia. "

Nhạc Thiên Khánh vào nhà chợt nhìn đến Nhạc Ngân Linh cùng Dịch Nam hai người như thế đùa giỡn cũng là ngẩn người, hẳn không nghĩ tới Dịch Nam cùng Ngân Linh quan hệ thế mà đã chung đụng được tốt như vậy, nhìn xem hai cái tiểu gia hỏa một bộ đáng vẻ quần bách, Nhạc Thiên Khánh khẽ cười nói

"Ngân Linh, vị phụ còn không có hỏi người, làm sao không có ở đọc sách, chạy đến nơi đây cùng Dịch Nam tiểu huynh đệ nào đi lên?"

"A. . . Cái kia. . . Tiên sinh trong nhà có việc, cho nên hôm nay về sớm một chút rồi. Ta trong lúc rảnh rồi, lúc này mới tới giúp Dịch Nam tiểu đệ tìm một điểm cần thư tịch. "

Nhạc Ngân Linh khẩn trương đến trong lòng bàn tay ứa ra mồ hôi, thanh âm đều nhanh phát run, làm sao bây giờ! Phụ vương đến cùng có thấy hay không mình khi để Dịch Nam đâu, theo đạo lý thời gian này phụ vương hẳn là bề bộn nhiều việc mới đứng a, làm sao sẽ đột nhiên có rảnh chạy đến tầng thư thất đến đâu. . . Ô ô ô. . .

"Có đúng không? Người nha đầu này ngược lại là có lòng. " Nhạc Thiên Khánh khoe miệng một vòng kỳ quái ý cười nhìn xem Nhạc Ngân Linh, lập tức nhìn xem Dịch Nam hỏi nói

"Dịch tiểu đệ, Ngân Linh không có cho người thêm phiền a?"

"Không có không có, Quận chúa đối ta quan tâm có thừa, mà lại may mắn mà có Quận chúa cùng Phúc Bá chào hỏi ta mới có thể đi vào cái này tầng thư thất, ta cảm tạ còn đến không kịp đâu. "

Dịch Nam tranh thủ thời gian quơ kém chút bị Nhạc Ngân Linh bề gãy tay lớn tiếng nói ra, hẳn hiện tại miệng nơi nào còn dám tung ra Nhạc Ngân Linh một cái xấu chữ, vừa rồi lần này hẳn xem như hảo hảo kiến thức rồi Quận chúa uy lực rồi.

"Vây là tốt rồi. " Nhạc Thiên Khánh tựa hồ rất hài lòng nhẹ gật đầu, giống như vừa rồi xác thực không có nhìn thấy Nhạc Ngân Linh cùng Dịch Nam đùa giỡn, hẳn nhìn xem Nhạc Ngân Linh mở miệng nói

"Ngân Linh, người trước đi ra ngoài một chút, ta có việc muốn cùng Dịch Nam tiểu huynh đệ nói chuyện. "

"Tốt phụ vương, Ngân Linh liền cáo lui trước. "

Nhạc Ngân Linh khẽ khom người hành lễ, tại phụ vương trước mặt nàng có thể vẫn luôn là biểu hiện được có tri thức hiểu lễ nghĩa, lễ nghi cử chỉ đoan chính, hoàn toàn một bộ nhu thuận nghe lời bộ dáng.

Nhìn xem Nhạc Ngân Linh nhẹ nhàng đem cửa đóng lại, Nhạc Thiên Khánh hướng phía Dịch Nam đưa tay nói "Mời hướng ngồi bên kia, Dịch tiểu đệ. "

"Tạ ơn Vương gia, mời ngài ngồi. "

Dịch Nam vội vàng khách khí nói ra, hẳn mặc dù không biết đường đường Vương gia cùng chính mình cái này tiểu hài đến tột cùng có chuyện gì đàm, bất quá cơ bản lễ nghi vẫn là hiểu được.

Hai người tại sách trước bàn ngồi xuống, Dịch Nam dẫn đầu hỏi nói

"Vương gia, không biết ngài lưu lại ta là...?"

Nhạc Thiên Khánh ánh mắt sáng ngời có thần, nhìn chăm chăm Dịch Nam nhìn tốt một hồi, mới mở miệng đem sự tình nói ra

"Lần này có hai chuyện muốn thương lượng với ngài, chuyện thứ nhất là ta nhận được Nhạc Phi chim bồ câu truyền tin..."

"Cha mẹ ta bọn hắn...?"

Dịch Nam kinh thành nói, cái này chính là hắn lưu tại Nhạc Vương Phủ bên trong nhớ thương nhất sự tình, không nghĩ tới lúc này mới một ngày đi qua liền nhận được tin tức.

"Ân" Nhạc Thiên Khánh nhẹ gật đầu, không có bởi vì bị Dịch Nam đánh gãy hắn mà cảm thấy may mắn bất mãn, tiếp tục mở miệng nói nói

"Cha mẹ ngài đi thể đều đã tìm được, tin tức tốt là trước mắt đến xem di thể đảm bảo còn tốt hơn, không có lọt vào phá hư. Bất quá..."

"Bất quá cái gì...?"

"Nhạc Phi đưa ngài phụ mẫu di thể vận chuyển trở về gần nhất kỳ ngay cả trấn, vốn định sử dụng xe ngựa vận chuyển trở về. Bất quá phụ cận giặc cỏ cùng nạn dân đột nhiên đột nhiên gây khó khăn, đem thôn trấn vây lại. Ta chỉ sợ cái này phía sau việc quan hệ Áp Quốc hắc thủ, kỳ ngay cả trấn tao ngộ trùng kích đã phong trấn, chỉ sợ trong thời gian ngắn cha mẹ ngài đi thể không thể vận chuyển trở về, ý kiến của ta là bản xứ tu kiến mộ bia, ngay tại chỗ an táng. Không biết Dịch tiểu đệ ý kiến như thế nào?"

Dịch Nam một trận trầm mặc, có thể tìm về song thân di thể đã là vận khí tốt, hắn đối với trước mắt chiến sự cũng hơi có nghe thấy, trước mắt quốc sự căng thẳng, giao chiến không ngừng, bất quá không nghĩ tới nghiêm trọng đến rồi tình trạng như thế. Nếu như lúc này lại cho các tướng sĩ tạo thành làm phức tạp, cái kia chính là mình một vạn cái không phải, trong lòng nghĩ như vậy, Dịch Nam ngay cả vội vàng đứng dậy cung kính nói ra

"Hết thảy nghe theo Vương gia an bài, Vương gia đại ân Dịch Nam nhất định nhớ kỹ trong lòng, suốt đời khó quên!"

"Tiện tay mà thôi mà thôi, Dịch tiểu huynh đệ mời ngồi, ta chuyện thứ hai này hy vọng có thể đạt được ngài trợ giúp."

"Ta?"

Dịch Nam tọa hạ hơi kinh ngạc chỉ mình hỏi, cái này chuyện thứ nhất nếu như là Vương gia thiện tâm trung cầu ý kiến của mình, còn có thể thông cảm được. Thế nhưng là chuyện thứ hai Vương gia thế mà mở miệng hi vọng đề cho mình trợ giúp, cái này để hắn hơi kinh ngạc rồi.

"Đúng, chuyện này cần trợ giúp của ngài!" Nhạc Thiên Khánh này lúc mặt mũi tràn đầy nghiêm mặt, chậm rãi nói ra

"Tiếp xuống những việc mà ta nói, ta hi vọng vĩnh viễn không sẽ lại có người thứ ba biết, ngài có thể đáp ứng điểm ấy sao?"

"Tất cả mọi người?"

"Đúng, này lúc can hệ trọng đại, bao quát Ngân Linh, thậm chí cứu ngài vị kia Ngô đại nhân, trừ ngài bên ngoài bất luận kẻ nào cũng không thể biết."

Tại Dịch Nam giọng nghi vấn bên trong, Nhạc Thiên Khánh đưa cho hắn khẳng định trả lời chắc chắn.

"Tốt ta hiểu được."

Dịch Nam trịnh trọng nhẹ gật đầu nói ra, vừa Vương gia đều như thế giao phó, hắn cũng minh bạch rồi việc này tầm quan trọng, Vương gia ân tình còn không có hồi báo, chút chuyện này nếu là hắn cũng không thể đáp ứng, chỉ sợ hắn chính mình cũng sẽ lương tâm bất an.

"Rất tốt" Nhạc Thiên Khánh mỉm cười, hài lòng nói ra. Ngay sau đó tại Dịch Nam ánh mắt khó hiểu bên trong, hắn chậm rãi đem để ở một bên quyền kia sách vàng cầm lên, nhìn xem Dịch Nam hỏi nói

"Ngài có biết đây là sách gì?"

"Ta... Ta xem qua rất nhiều lần, thế nhưng là bìa không có đánh dấu, mà lại... Mà lại từ đầu đến cuối không nhớ được nội dung phía trên."

Dịch Nam áp ứng nói ra, hắn không xác định Nhạc Vương Gia đến cùng hành động này cái gọi là có gì, bất quá lại theo bản năng đem lời nói thật nói ra.

"Cái kia rất bình thường."

Nhạc Thiên Khánh đem sách một lần nữa thả lại rồi trên bàn, đột nhiên lại mở miệng nói ra

"Vừa rồi Ngân Linh nha đầu nhìn thấy quyền sách này là không phải cùng ngài thấy khác biệt?"

"Ân" Dịch Nam nhẹ gật đầu đáp nói, vừa Vương gia xuất ra quyền sách này đến nói chuyện, nghĩ như vậy tất chuyện thứ hai liền cùng cái này có liên quan rồi, Dịch Nam cũng không có cất giấu nắm vuốt, đem ngọn nguồn toàn bộ nói cho Nhạc Vương, dù sao chính hắn cũng đối quyền sách này hiểu kỳ

cực kỳ.

"Quận chúa nàng nói nàng nhìn quyển sách này cái trước lời không có. . . Đây rốt cuộc là bởi vì cái gì?"

"Không biết Dịch tiểu đệ ngươi đối thảo học đã sử nội dung cái nào cấp ấn tượng khắc sâu nhất?"

Nhạc Thiên Khánh hỏi một đấng, trả lời một nẻo, đột nhiên lại hỏi tới hần liên quan tới thảo học đã sử đồ vật.

"Tắc hộ tiểu trấn Thần Tiên chi mê cùng Đông Hoang thánh tộc truyền thế thuốc!"

Dịch Nam không có bất cứ chút do dự nào liền nói ra, cái này không riêng gì hần, chỉ sợ là người khắp thiên hạ mong đợi.

"Ân, ta nghĩ ta đại khái cũng có thể đoán được tâm nguyện của ngươi. . ." Nhạc Thiên Khánh dừng một chút, nói tiếp đi nói

"Thánh tộc đến tột cùng có hay không có truyền thế thuốc lưu tồn tại ở thế gian ở giữa, cái này ta không biết, bất quá ta lại có thể nói cho ngươi, liên quan tới trong truyền thuyết liên quan tới Thần Tiên bí mật!"

"A? !"

Nhạc Thiên Khánh nói lời kinh người, Dịch Nam đang thật không nghĩ tới mình dự định đi theo cả đời mục tiêu, giờ phút này thế mà đơn giản như vậy bày tại trước mặt mình, nhưng mà này còn là Nhạc Vương Gia chính mệnh thuật!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Chân tướng hay không, tiếp nhận khảo nghiệm

Nhạc Thiên Khánh cầm cái kia lên trên tay sách vàng, nhìn thẳng Dịch Nam mở miệng nói

"Ngươi có biết vì sao Ngân Linh nhìn không thấy phía trên này chữ? Vì sao ngươi có thể một chút ghi lại tất cả sách, lại duy chỉ có không nhớ được quyển này?"

"Không biết. . ."

Dịch Nam đầy bụng nghi vấn lắc đầu, hần không nghĩ tới Nhạc Vương thế mà ngay cả mình cái kia đọc nhanh như gió bản lĩnh đều biết, bất quá vừa Nhạc Vương chủ động tìm tới hần, chắc hần cũng không có hại hần tâm tư, thế là lẳng lặng chờ đợi lấy Vương gia nói ra hạ vấn.

"Thiên thư không thể mắt thường nhìn tới, phàm thế không thể gánh chịu nói ngắn!"

Nhạc Thiên Khánh nhìn xem quyển sách kia, chậm rãi nói ra

"Quyển sách này chính là thượng cổ thánh hiền sở hữu, trong đó ghi chép chính là trong truyền thuyết tu tiên bí thuật. Chỉ cần dựa theo trong đó thuật, cuối cùng có thể siêu thoát phàm thế, có được phi thiên độn địa, miệng phun thủy hỏa, quỷ thần khó dò năng lực!"

"Vương gia, ngài. . . Chẳng lẽ là Thần Tiên?"

Dịch Nam thận trọng hỏi nói.

"Ta? Ta không phải. Ta chỉ là vô số hướng phía cái mục tiêu kia mà nỗ lực một người trong đó mà thôi. " Nhạc Thiên Khánh hình như có nhận thấy, lạnh nhạt nói ra. Hần ánh mắt nhìn Dịch Nam, nói tiếp đi nói

"Cái này mặc dù là thượng cổ thánh hiền sở hữu, bất quá ta phải nói cho ngươi khác một sự thật chính là, thế này đã Vô Tiên!"

"Vì cái gì? Thần Tiên không đều là không Lão Bất Tử sao? Thảo học đã sử bên trên cũng rõ ràng viết đến có Thần Tiên a. . ."

"Ta cũng không biết. " Nhạc Thiên Khánh lắc đầu nói "Không biết bắt đầu từ khi nào, thế gian này tất cả Thần Tiên tất cả đều đột nhiên biến mất, căn cứ ghi chép đến xem, đã có mấy ngàn năm không có phát hiện qua chân chính thần tiên. "

"Vậy ngài tìm ta. . ."

"Người có điều kiện này, ta muốn chế tạo cũng là vô số tiền bởi một mực không hối hận truyền thừa xuống ý nguyện. Cũng là người muốn thực hiện mục tiêu của người muốn có được năng lực!"

Nói xong Nhạc Thiên Khánh tại Dịch Nam trong ánh mắt khiếp sợ, thế mà tiện tay đem quyền kia sách vàng hướng một bên trong chậu than ném tới.

"A. . ."

Dịch Nam không biết Nhạc Vương Gia vì sao đột nhiên làm xuất cử động như vậy, bất quá đãi hắn nhìn thấy quyền kia thật mỏng sách vàng tại hừng hực thiêu đốt lên trong đồng lửa thế mà không hư hao chút nào lúc, hắn mở ra lớn hai mắt, trong miệng thì trào nói ra

"Đây là sự thực sao. . ."

Nhạc Thiên Khánh tựa hồ rất hài lòng Dịch Nam phản ứng, tay phải hắn tùy ý duỗi ra, hai ngón tay xâm nhập hỏa điểm bên trong mà không bị tổn thương mấy may, đem quyền kia sách vàng lại lấy ra ngoài.

"Thượng cổ thánh hiền uy năng vô song, có thể thay đổi Nhật Nguyệt Tinh Hà, tay không nắm chắc đầy sao! Hắn để lại hạ Tu Đạo pháp thư, cũng đang yên lặng truyền thừa lấy ý chí của hắn. " Nhạc Thiên Khánh nói xong chậm rãi nhìn xem Dịch Nam, đang chờ câu trả lời của hắn.

"Ta. . . Ta về sau cần muốn làm gì sao?"

Dịch Nam qua tốt một hồi mới chậm tới, không quá chắc chắn hỏi, lần này trùng kích thực sự quá lớn. Hắn lần thứ nhất thật sự rõ ràng thấy được cái gọi là có quan hệ Thần Tiên năng lực, chỉ là cái kia một quyền thật mỏng giấy vàng, lại có thể tại hừng hực hỏa điểm bên trong không nhận ảnh hưởng chút nào. Đây chỉ là Thần Tiên tiện tay viết xuống tới chữ a, cái kia nếu là chân chính Thần Tiên, khẳng định cũng có thể Phi Thiên, có thể cứu sống cha mẹ của mình.

"Không biết "

Không nghĩ tới Nhạc Thiên Khánh nghe xong Dịch Nam trả lời, thế mà lắc đầu, không chịu trách nhiệm nói một câu không biết.

"Có thể. . . Không phải ngài lựa chọn ta sao?"

Dịch Nam cũng có chút hồ đồ rồi, Vương gia ý tứ hắn là muốn để mình học tập Thần Tiên pháp thuật, thế nhưng lại còn nói không biết, đến cùng có ý tứ gì đâu.

"Ta làm bất quá là lựa chọn đến người thích hợp, dẫn hắn đạp vào thành tiên con đường này, về phần về sau người muốn làm gì, người muốn làm cái gì, lại hoặc là người đến tốt cùng có thể hay không trở thành chân chính Thần Tiên, hết thấy hết thấy đều muốn xem chính người rồi. "

Nhạc Thiên Khánh đem chân tướng sự tình nói ra, sau đó hắn một đôi mắt chăm chú nhìn chăm chăm Dịch Nam, khuyên bảo nói

"Con đường này tuyệt đối không sẽ cùng người nghĩ đơn giản như vậy, giang hồ Võ Lâm con đường cả ngày gió tanh mưa máu có lẽ đã hết sức tàn khốc, thế nhưng là so sánh con đường thành tiên bên trên phân tranh, nhưng căn bản không đáng giá được nhắc tới! Người có thể muốn cân nhắc rõ ràng, một khi bước lên con đường này, liền tuyệt đối không cho phép lại quay đầu! Con đường phía trước khó khăn gian khổ, có chút sợ xuất thì sẽ rơi đến chỗ vạn kiếp bất phục!"

"Ta biết. . ."

Dịch Nam cúi đầu suy tư, cái kia vừa mới định ra không lâu, thật sâu chôn giấu ở trong lòng mục tiêu, giờ phút này cách mình gần như vậy, chẳng lẽ mình nguyên nhân quan trọng vì đối chưa biết đường sợ hãi mà từ bỏ? Đường phụ mẹ chiều có mình xưa nay không kể bất luận cái gì hồi báo, cũng cho tới bây giờ không có bởi vì hắn không phải con ruột của bọn họ liền nhìn bằng con mắt khác xưa hắn. Tại Dịch Nam trong lòng, Trương tiên sinh đồng dạng là hắn sinh sinh phụ mẫu a!

Hắn hít một hơi thật sâu, tại Nhạc Thiên Khánh ánh mắt mong chờ bên trong, chậm chạp nhưng lại kiên quyết nhẹ gật đầu

"Dịch Nam không phải là vì trường sinh bất lão mà muốn trở thành tiên, chỉ là vì cứu trở về thân nhân của mình! Con đường phía trước gian khổ lại nhiều, chỉ cần ta còn không có ngã xuống, liền tuyệt đối không sẽ dừng lại bước tiến của ta. "

"Tốt người có thể nghĩ như vậy không thể tốt hơn. Người tu đạo bất luận ra ngoài cái mục đích gì, bất luận là tìm kiếm tiên đồ hay là cái khác tâm nguyện, trọng yếu nhất chính là người nhất định phải kiên định ý nghĩ trong lòng, nếu như người ngay cả mình muốn là cái gì đều không biết, đối với còn chưa tới tới đồ vật liền sợ hãi rụt rụt, cái này Tu Đạo cánh cửa, người cũng không bước qua được!"

Nhạc Thiên Khánh đối với Dịch Nam một phen rất hài lòng, mở miệng tán thưởng rồi hắn một phen.

"Đã người đã làm tốt rồi quyết định, ta sẽ cho người mở mở đây hết thấy chìa khoá. Về phần phải chăng có thể thông qua khảo nghiệm, chân chính bước vào Tu Đạo cánh cửa, đi đến cùng người khác con đường khác nhau, hết thấy đều muốn xem chính người. "

"Tạ Vương gia đại ân. . ." Dịch Nam vừa muốn đứng lên đi, Lẽ không nghĩ tới lại bị Nhạc Thiên Khánh một cái tay ấn xuống. Tại Dịch Nam ánh mắt khó

hiểu bên trong, Nhạc Thiên Khánh mỉm cười nói "Trước qua thí nghiệm, lại tạ không muộn. "

"Vương gia, không biết ta cần muốn làm thế nào?"

Nhạc Thiên Khánh một mặt trịnh trọng, nói

"Ngươi đã có một đôi linh mắt, cho nên có thể đủ thấy rõ trong sách này chỗ ghi lại thánh hiền còn sót lại. Bất quá thân thể của ngươi vẫn là nhục thể phàm thai, lại là không thể gánh chịu cái này thánh hiền đối với thiên địa vạn vật ở giữa cảm ngộ, mà cái này thí nghiệm, chính là cuốn sách này đối với ngươi một loại khảo nghiệm. "

"Sách đối khảo nghiệm của ta?" Dịch Nam không hiểu hỏi nói.

Nhạc Thiên Khánh nhẹ gật đầu, một mặt lạnh nhạt nói ra "Không sai, là sách khảo nghiệm đối với ngươi, cũng có thể nói là vị kia di truyền hạ cuốn sách này thánh hiền đối với ngươi một phen khảo nghiệm. "

"Vậy ta muốn làm thế nào mới có thể thông qua khảo nghiệm?" Dịch Nam kinh nghi bất định hỏi nói.

Hắn không nghĩ tới muốn tu tiên còn có nhiều như vậy yêu cầu, bất quá nhưng cũng từ đó cảm nhận được loại kia tuyệt không thể tả cảm giác, trước kia biết hết thấy sự vật giống như đều bị đánh phá, thậm chí ngay cả một quyển sách thế mà đều sẽ có khảo nghiệm chờ đợi hắn, loại cảm giác này đã để cho người ta chờ mong lại khiến người ta khẩn trương.

"Ngươi trước bế bên trên con mắt, ta sẽ dẫn đạo ngươi tiếp xuống nên làm cái gì. "

Nghe được Nhạc Thiên Khánh, Dịch Nam ngoan ngoãn bế lên hai mắt, tức khắc chỉ cảm thấy một vùng tăm tối bao phủ, cái gì cũng nhìn không thấy rồi.

"Không muốn ý đồ dùng con mắt của ngươi đi xem phá hắc ám, muốn dùng tâm của ngươi đi tìm. "

Nhạc Thiên Khánh chậm rãi nói ra, hắn đem quyền kia sách vàng giơ lên, bảo trì tại rồi cùng Dịch Nam trước mắt giống nhau độ cao.

"Hiện tại nhìn thấy cái gì?"

"Ngạch. . . Cái gì cũng không thấy được. "

Dịch Nam cố gắng ý đồ dựa theo Nhạc Vương Gia nói, dùng mình "Tâm" đi tìm, thế nhưng là mặc kệ ánh mắt hắn ra sao dùng sức, hay là trong lòng suy nghĩ cái gì, trước mắt từ đầu đến cuối đen kịt một phiên, không thấy bất kỳ vật gì.

"Ân, không nhìn thấy là bình thường, bởi vì ta còn cái gì cũng không làm đâu. "

"Phốc "

Nghe được Nhạc Thiên Khánh như thế không rời đầu một câu, Dịch Nam tức khắc nhìn không được cho phun tới, hắn mở mắt ra nhìn xem trước mắt một mặt cổ quái Nhạc Vương Gia, đang thật không nghĩ tới Vương gia còn có như thế tính trẻ con một mặt.

"Nhắm mắt!"

Nhạc Thiên Khánh có thể mặc kệ Dịch Nam biểu tình gì, hắn một mặt nghiêm túc cảnh cáo nói "Để ngươi dùng tâm đi tìm, không phải để ngươi nhắm mắt ra hiệu, ngươi chính là đem nước mắt gạt ra rồi cũng không có dùng. "

Nhìn xem Dịch Nam nhắm mắt lại cái hiểu cái không nhẹ gật đầu, Nhạc Thiên Khánh lại kiên nhẫn dẫn dắt đến hắn

"Nhớ lấy dùng tâm cùng dùng lực khác nhau, đầu tiên bình ổn hô hấp của ngươi. "

"Hiện tại cảm giác thế nào?"

"Hết sức dễ chịu, hết sức buông lỏng. . . "

"Rất tốt, tiếp xuống đưa ngươi suy nghĩ sự tình toàn bộ tạm thời buông xuống, thử chạy không đầu óc của ngươi. "

Dịch Nam dựa theo Nhạc Thiên Khánh nói, đem trong đầu nghĩ đến tất cả mọi thứ toàn bộ để xuống, lại khẽ gật đầu, ra hiệu mình đã theo hắn nói tới làm.

Nhạc Thiên Khánh hai mắt thần quang trong trẻo, nhìn xem Dịch Nam một mặt biểu tình bình tĩnh, biết là thời gian xuất thủ. Tay phải hắn giơ lên, trong nháy mắt đem quyển sách kia nhân tại rồi Dịch Nam đỉnh đầu.

Chạy không toàn bộ thể xác tinh thần, lẳng lặng chờ đợi Dịch Nam đột nhiên cảm giác được bốn phía một trận to lớn mà quỷ dị hấp lực hướng mình đánh tới, hắn vội vàng mở mắt xem xét, chỉ gặp trước mặt mình đâu còn có Nhạc Vương Gia thân ảnh, ánh mắt chiếu tới chỗ lại là một phiên không giới hạn hắc ám khu vực!

Hắn giờ phút này chính đứng một đầu tản ra yếu ớt bạch quang, hoàn toàn vận vẹo màu trắng chỉ riêng trên đường, trước mặt không gian bên trong, từng cái mơ hồ không rõ quang cầu đang hướng về hắn chậm rãi tới gần.

Đội hai mắt thấy rõ trước mặt quang cảnh phía sau Dịch Nam khắp khuôn mặt là vẻ mặt bất khả tư nghị

"Đây là sự thực sao. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Thần bí không gian, Nhân Hoàng đại đạo

Từng cái mô phỏng như nước chảy đồng dạng hướng hắn bơi lại to lớn màu trắng quang đoàn chính giữa, là một vài bức hình tượng đang không ngừng chớp động. . .

Từ hắn có ký ức bắt đầu mỗi một bức tranh.

Hắn ba tuổi lúc chân trần nha trên đồng cỏ cùng tiểu đồng bọn chạy tràng cảnh. . .

Hắn bốn tuổi lúc tại Trương tiên sinh kiên nhẫn dạy bảo hạ viết ra cái thứ nhất xiêu xiêu vẹo vẹo dễ chữ. . .

Hắn năm tuổi lúc tại ngày mùa mùa cho Trương tiên sinh đánh lấy bả vai. . .

Còn có sáu tuổi lúc cùng thôn một đoàn người ly biệt quê hương, tại nạn đói hạ không thể không rời đi thôn lúc mọi người cái kia mê mang mà thống khổ ánh mắt. . .

Mỗi một cái trôi qua cùng hắn gặp thoáng qua to lớn chum sáng, trong đó cái kia một gương mặt lưu động hình tượng đều là hắn tràn đầy hồi ức, có thống khổ cũng có mê mang, có bi thương và hướng tới. . .

Dịch Nam thật giống như người ngoài cuộc, lẳng lặng nhìn mình hồi ức hướng mình càng ngày càng xa, thẳng đến thế giới này lại trở nên một vùng tăm tối.

"Cái này chính là ta hồi ức hành trình sao?"

Hắn tự lẩm bẩm, nhìn qua trước mặt hoàn toàn yên tĩnh không gian, lại không có chảy xuống một giọt nước mắt.

Hắn không thể khóc nữa, coi như lại khổ lại một mối, cũng phải hướng trong bụng nuốt xuống, bởi vì. . . Đáp ứng vị đại nhân kia a.

"Thời gian trăm năm bất quá Hoàng Lương nhất mộng, sinh lão bệnh tử nhân luân hướng thường, người cần gì phải đau khổ truy tìm cái này hư vô mò mẫm hết thấy đâu. "

Không cùng yên lặng trong bóng tối đột nhiên vang lên một tiếng cảm thán, đạo thanh âm này huyền diệu mà trầm thấp, giống như từ xa xôi Hồng Hoàng xé rách bầu trời mà truyền ra, lại hình như người này ngay tại Dịch Nam bên tai tự lẩm bẩm đồng dạng.

"Người là ai? Người ở đâu?"

Dịch Nam lớn tiếng la lên, muốn tìm được thanh âm này nơi phát ra. Thế nhưng là nhìn quanh tứ phương, ngoại trừ dưới chân chỉ riêng nói vẫn tản ra nhàn nhạt bạch quang lưu chuyển bên ngoài, ánh mắt chiếu tới chỗ ngoại trừ không cùng tĩnh mịch hắc ám bên ngoài, căn bản là không nhìn thấy cái khác bất kỳ vật gì.

"Tu tiên khó, khó mà bên trên Thanh Thiên! Người có biết cái này vạn năm đến có bao nhiêu so sánh người càng thêm kỳ tài ngất trời, thiên tư thông tuệ người bước vào con đường tu tiên, có thể cả đời tầm thường, cuối cùng tô thêm một vòng đất vàng, lại có ai có thể biết bọn hắn không hối hận cố gắng cùng nỗ lực. . . Ai "

Thanh âm thần bí không có lý sẽ Dịch Nam la lên, không biết là tại cùng Dịch Nam giảng thuật vẫn là tại vẫn cảm thán, cái kia nói nòng đậm tiếng thờ dài giống như no bụng ản giấu vô số tiền bối cổ nhân bi thương, để cho người ta nghe hướng vô cùng thương cảm.

"Người nhìn người phía trước. . ."

Vừa dứt lời, vô biên hắc ám bên trong nhất đạo thần huy đột nhiên trống rỗng hạ xuống, Dịch Nam nhìn về phía trước, chỉ gặp hắc trước mặt không đủ mười bước chỗ, từ vô biên hắc ám bên trong thế mà chậm rãi dâng lên một thanh lưu chuyển ánh sáng thần thánh vàng óng, hùng vĩ và cổ điển từ phương ghế dựa.

Đột nhiên xuất hiện cái ghế, có thể thấy được hai cái lan can chỗ là hai đầu Kim Bích Huy Hoàng Ngũ Trảo Kim Long, tứ phương chèo chống chỗ lại là Long cùng Giao cùng không biết tên dị thú giao xoa, xen lẫn mà thành bốn chân. Bình phong chỗ điêu khắc chính là danh tuyên đại sơn, thiên hạ dân chúng yên vui sinh hoạt hoàn cảnh cùng các loại tường thủy Thần thú, được không long trọng!

Thanh này tạo hình kỳ lạ cái ghế mới vừa xuất hiện, Dịch Nam chỉ cảm thấy một cổ vượt lên trên chúng sinh khí tức đập vào mặt, cái kia thân thể nhỏ phát ra không thể tự đề xuống run rẩy, hai chân mềm nhũn, cái mông trực tiếp liền ngồi trên mặt đất.

Dịch Nam bên tai truyền đến trần trần thần chuông mộ vang, mới đầu thanh âm yếu ớt càng lúc càng lớn, đến cuối cùng đều nhanh tràn ngập đến cái này cả phiến thiên địa trống, hắc cũng rất cực nghe rõ cái kia xen lẫn trong đó mọi người cao giọng la lên

"Nhân Tộc cường thịnh, ta hoàng bảo hộ tộc ta. . ."

"Ta hoàng chi uy, thiên địa lui tránh. . ."

"Vạn tộc cùng tồn tại phồn thịnh, lớn long trọng đơm. . ."

"Ngô Hoàng đại hạnh, chúng ta không hối hận sinh tại đương thời. . ."

. . .

Từng đợt cầu nguyện âm thanh cùng tiếng chuông tiếng nhạc xen lẫn quán quanh, muốn phá thiên tế! Dịch Nam tại trong thoáng chốc giống như thấy được dạng này một bộ cảnh tượng

Chúng sơn lan tràn thành đàn, tựa như mấy trăm đầu lượn vòng lấy Ngọa Long đồng dạng hùng vĩ hùng vĩ, thanh này đặc biệt tạo hình cái ghế lẳng lẳng đứng ở đỉnh núi, nhất đạo người mặc hoàng bào, toàn thân tản ra Hồng Hoàng mà cổ lão khí tức thân ảnh ngồi ở tại bên trên, bộ mặt của hắn một phiến Hồn Độn lưu chuyển, khiến người nhìn không rõ ràng, nhưng là hai mắt của hắn lại nhìn thẳng Thương Thiên, từ trong mắt của hắn phảng phất bắn ra hai thanh kim sắc thần kiếm, giáo động cả phiến thương khung.

Tại dưới đỉnh núi, lít nha lít nhít quỳ sát đếm không hết bóng người, cùng tương mạo quái dị toàn thân tản ra các loại quang hoàn dị thú, các loại dị thú tường thủy, khác biệt dị tộc vạn thể tại lúc này đều từ bỏ chủng tộc thù hận, đều phát ra từ nội tâm quỳ rạp dưới đất, hướng cái kia nói đứng ngồi tại hoàng trên ghế thân ảnh biểu đạt mình từ đáy lòng kính ý. . .

"Đây là. . . ?"

Lấy lại tinh thần Dịch Nam tự lẩm bầm, này tám quang cảnh đối với hắn tạo thành lực trùng kích thực sự quá lớn, hắn ngay từ đầu còn tưởng rằng thanh này chỗ ngồi chính là Hoàng đế long ý, thế nhưng là tại vừa rồi bộ kia quang cảnh bên trong, cái kia nói thân ảnh mặc dù đồng dạng người mặc hoàng bào, thế nhưng là cái kia nói cùng trời tranh chấp khí tức, chỉ sợ chính là Hoàng đế thân xe cũng so sánh không bên trên người kia một tởm một hào.

"Đây là thụ chúng sinh cúng bái bảo tọa, vạn tộc chân chính cộng chủ biểu tượng, Nhân Hoàng ghế dựa!"

Cái kia nói cổ lão thanh âm rốt cực chính diện đáp lại Dịch Nam

"Nhân Hoàng ghế dựa? Nguyên lai vừa rồi cái kia nói thân ảnh chính là Nhân Hoàng. . ."

Dịch Nam mặc dù không biết Nhân Hoàng là người nào, bất quá vừa rồi nhìn thấy cái kia phiến rung động tràng cảnh, người kia có can đảm cùng Thiên chống lại khí thế, nghĩ đến ngoại trừ Nhân Hoàng cái này một xưng hô bên ngoài cũng không có cái khác có thể phù hợp thân phận của hắn xưng hô rồi.

"Người cái gọi là gì mà đến?"

Một phen yên lặng qua đi, cái kia nói Thiên Âm rốt cực chủ động hỏi tới Dịch Nam

"Vân bối Dịch Nam vì trở thành tiên mà đến, xin tiên bối hiện thân truyền thụ phương pháp tu đạo. "

"Như thế nào Tu Đạo, vì sao thành tiên. "

"Vân bối Tu Đạo vì tìm Cầu Chân Lý, truy tìm bản thân. Thành tiên là vì cứu sống đã chết song thân. "

"Tốt một cái tìm Cầu Chân Lý, truy tìm bản thân, Tu Đạo hướng giải có ngàn vạn, người niên kỷ rất coi thường đến cũng rất minh bạch. Thế nhưng là người muốn cứu sống đã chết song thân, khó khó khó!"

Dịch Nam nghe nói như thế quá sợ hãi, hắn cuống quýt mở miệng nói

"Tiên bối xin ngài nhất định cáo tri bên ta pháp, ta không sợ khổ không sợ mệt mỏi, cũng không sợ con đường phía trước gian khổ hung hiểm, dù là liều lên cái mạng này ta cũng không sẽ hối hận. "

"Ngươi có phần này tâm khó được đáng ngưỡng mộ, bất quá đáng tiếc ta cũng không giúp được ngươi. "

"A? Ngài không phải Thần Tiên sao? ?"

Dịch Nam ngắm nhìn bốn phía, không thể tin được hỏi nói.

"Thần Tiên? Ta không phải. . . Ta bất quá là ngươi vừa rồi vượt qua quyền sách kia, lại hoặc là nói là trong sách trang, cũng có thể xưng ta là thượng cổ tiên bối lưu lại một vòng ý chí mà thôi. "

Thần bí Thiên Âm trả lời để Dịch Nam thật lâu không lên tiếng, không muốn tại đến cái này huyền diệu như thế thể giới thần kỳ nơi, một mực đối thoại với hắn, biểu hiện ra đây hết thấy thể mà chỉ là một vị nào đó cổ nhân lưu lại một phần ý chí mà thôi. Vậy nếu là cổ nhân ở đây, cái kia phân uy thể coi như tuy tiện xé rách phiến thiên địa này, Dịch Nam đoán chừng cũng không sẽ có bất kỳ hoài nghi.

"Vậy ta đến cái này lại có ý nghĩa gì đâu. . ."

Dịch Nam cảm giác trở nên hoảng hốt, ngay từ đầu là Nhạc Vương Gia đột nhiên nói cho hắn biết Thần Tiên bí mật, tiếp xuống hắn liền coi chính mình thật đi tới Thần Tiên địa phương, vốn cho là phục sinh phụ mẫu hi vọng đang ở trước mắt, không nghĩ tới thể mà thấy chỉ là trong sách ý chí mà thôi.

"Mặc dù ta không thể nói cho ngươi cứu sống song thân phương pháp. . . Bất quá ta lại có thể cho ngươi cái này phiến thiên hạ chí cường Tu Đạo tâm kinh, Nhân Hoàng tâm kinh!"

"Nhân Hoàng tâm kinh! ?"

Dịch Nam vừa nghĩ tới vừa rời ngồi ngay ngắn Nhân Hoàng trên mặt ghế thân ảnh, ở sâu trong nội tâm chính là một trận sôi trào. Nếu như có được Nhân Hoàng như vậy có can đảm cùng trời chống đỡ tranh thực lực, nhất định có thể cứu sống song thân. Nghĩ đến cái này trong mắt của hắn Thần lấy sáng láng, lớn tiếng hô nói

"Xin tiên bối ban cho ta. "

"Nhân Hoàng tâm kinh liền ở trước mặt ngươi, có thể hay không đạt được toàn bộ đều phải xem chính ngươi. "

Dịch Nam nghe tiếng nhìn về phía trước, không đủ mười bước xa chỗ, toà kia Nhân Hoàng ghế dựa lẳng lẳng địa đứng ở thần huy bên trong, nghiêm nghị mà uy nghiêm.

"Ta cần muốn làm thế nào?"

Hắn chăm chú nhìn chăm chăm toà kia Nhân Hoàng ghế dựa mở miệng hỏi nói, nội tâm một phiến kiên quyết.

"Tới gần hắn, để Nhân Hoàng còn sót lại tại trong minh minh đại đạo ý chí tán đồng ngươi. "

"Tốt ta sẽ đạt được Nhân Hoàng nhận đồng. "

Dịch Nam nhẹ gạt đầu nói ra, trong mắt của hắn hào quang rực rỡ, giống như ở trong đó đốt lên nhất đạo Hỏa Diễm, mặc dù nhỏ bé nhưng lại bao hàm vô hạn hi vọng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Chín bước khổ sở, qua thì đang phạt

Dịch Nam hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm trước mặt Nhân Hoàng ghế dựa, trán của hắn giữa bất tri bất giác thể mà dày đặc rồi một tầng mồ hôi.

Nguyên lai từ vừa rồi hắn quyết định xuất thủ một nháy mắt, cái kia cổ phần nguyên bản đã biến mất, vượt lên trên chúng sinh mưa lớn đại khí thể mà lại xuất hiện! Nếu như nói lần trước hắn cảm nhận được chính là Nhân Hoàng vô cùng mệnh mông mà Chí Tôn khí tức, lần này hắn cảm nhận được chính là Nhân Hoàng sắc bén mà Vô Dịch bá khí!

Cái kia cổ phần trùng trùng điệp điệp khí tức dường như nhằm vào hắn, đập vào mặt, phảng phất Đại Hải đồng dạng khí tức tràn ngập cái này một cả

vùng không gian, Dịch Nam cẩn bản tránh cũng không thể tránh!

Khí cơ ép ở trên người hắn, giống như trên thân đột nhiên tiếp nhận rồi mấy chục cân gánh nặng, mà lại không chỉ có là thân thể tiếp nhận trọng lượng, hắn hiện tại mỗi hít vào một hơi, đều giống như lửa hộp bên trên không khí nóng bỏng, từ cái mũi của hắn tiến nhập phổi, thân bên trong cũng cảm thấy một trận dày vò.

Trước mặt không đủ mười bước xa Nhân Hoàng ghé dựa lẳng lẳng đứng ở đó, nhưng là tản ra khí tức nhưng thật giống như đem trọn thiên bầu trời đều giảm thấp xuống ba phần!

Nhân Hoàng ghé dựa giống như ở vào mảnh không gian này điểm trung tâm, tuy nhỏ nhưng lại đại biểu cả thiên địa ý chí, không dung bất luận người nào coi nhẹ cùng khiêu khích, mà cái này, vẹn vẹn thượng cổ thánh hiền dưới ngời bút một vòng ý chí, là hắn đang nhìn qua Nhân Hoàng Vô Dịch uy thế về sau xúc động, về một phần Nhân Hoàng tâm kinh mà thôi!

"Hô. . . Hô" Dịch Nam nặng nề thở hổn hển, hít vào phổi không khí rất nóng hết sức buồn bực, nhưng là không có cách, hắn một phen gầy dựa qua đi cuối cùng đứng thẳng sống lưng của chính mình, thế nhưng là cái kia mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu đã thuận gương mặt của hắn cùng lộn tóc hướng xuống thẳng rơi mất.

Dịch Nam lấy lại bình tĩnh, rốt cục bắt đầu bước ra chân trái bước đầu tiên.

"Ba "

Bước chân rơi xuống đất một khắc này, hắn thân thể đan bạc một cái lão đảo, thế mà kém chút lần nữa ngã sấp xuống! Lúc này mới bước ra bước đầu tiên mà thôi, hắn cảm giác trên người mình lần nữa lưng đeo chỉ ít ba mươi cân trọng lượng!

"Cố lên. . . Còn thừa bất quá tám bước mà thôi, ta nhất định có thể có được Nhân Hoàng tán đồng!" Dịch Nam ở trong lòng âm thầm động viên, hắn dùng ống tay áo xoa xoa mồ hôi trên đầu châu, mồ hôi chảy vào trong ánh mắt của hắn, để trước mắt hắn một trận mơ hồ.

Hơi thở hổn hển mấy cái phía sau Dịch Nam chậm chạp nhưng lại kiên định lại bước ra chân phải.

Bước thứ hai. . . Bước thứ ba. . . Bước thứ tư. . .

Đến bước thứ năm chân trái vừa phóng ra một nửa, Dịch Nam thân thể rốt cục bởi vì không chịu nổi khoảng cách gần phía dưới cái kia cổ phần phô thiên cái địa nồng đậm khí cơ, mất thấy hai chân mềm nhũn, không tự chủ được liền phải quỵ xuống.

Dịch Nam trong mắt tàn khốc lóe lên, khoe miệng thế mà chảy ra một vệt máu. Nguyên bản sấp quỵ xuống thân thể lại sinh ra lực mới, hắn ra sức nhào về phía trước, mặc dù ngã âm ỉ ở trên mặt đất, thế nhưng là giờ phút này khoảng cách Nhân Hoàng ghé dựa thế mà không đủ một tay xa.

Thời khắc mấu chốt Dịch Nam hạ nhãn tâm cẩn sát đầu lưỡi, kịch liệt đau nhức phía dưới thân thể lại là khai quật ra không biết tiềm lực, thôi động rồi thân thể của hắn.

Đây cũng là hắn tại thảo học dã sử trông được đến một môn ngầm phương ghi chép, nhân thể bên trong ẩn tàng lực lượng lớn bao nhiêu, ai cũng không biết, có người có thể ngày đi nghìn dặm, có người có thể một tay giơ lên nặng ngàn cân thạch, có mắt người lực có thể thấy rõ trăm mét có hơn con ruồi. Trong thân thể ẩn tàng lực lượng ngoại trừ thông qua luyện võ từng bước mở ra tăng cường bên ngoài, còn có một cái khác phương pháp chính là tiến hành kích thích!

Thông qua kích thích huyết nói, thân thể bộ vị mấu chốt, có thể đưa đến trong nháy mắt tăng cường thân thể năng lực. Mà Dịch Nam cũng chính là dựa theo trên đó ghi chép, cẩn sát đầu lưỡi, đầu lưỡi đối ứng trái tim! Trái tim là địa phương nào? Người máu trong cơ thể chuyển vận khí, cũng là trong thân thể trọng yếu nhất khí quan một trong.

Cẩn sát lưỡi một sát na, ngoại trừ sinh ra kịch liệt đau nhức bên ngoài, còn hung hăng kích thích rồi Dịch Nam trái tim, để trái tim cực tốc co vào một nháy mắt chuyển vận ra đại lượng huyết dịch, tự nhiên cũng liền sinh ra một cỗ lực mới, trợ giúp hắn chống cự rồi cái kia nói ép tới thân thể không thể động dậy khí tức.

Thế nhưng là giống như cùng hắn suy đoán còn kém một chút như vậy. . .

Cái này lúc Dịch Nam trên đầu cơ hồ đã không có mồ hôi rồi, vừa rồi cái kia ba bước đường vượt qua hao tổn hắn thời gian dài cùng khí lực, trên đường đi nhỏ xuống mồ hôi đều nhanh để hắn hư thoát, hắn giờ phút này bờ môi hơi trắng bệch, đây là bởi vì thân thể mất nước dẫn đến, mà khoe miệng nhưng lại có một vệt tiền điểm màu đỏ, tạo thành mãnh liệt tương phản.

Nguyên bản dựa theo ý nghĩ của hắn, cái này một cái đánh ra trước là có thể đụng chạm đến Nhân Hoàng ghé dựa, thế nhưng là trong khoảnh khắc đó hắn mặc dù bạo phát ra trước nay chưa có lực nói, nhưng là một khoảng cách gần tới gần Nhân Hoàng ghé dựa, chỗ cảm nhận được cỗ khí tức kia càng sâu!

Nếu như nói vừa mới cảm nhận được chính là gọi lên lộn tóc gió nhẹ, giờ phút này chỗ cảm nhận được chính là có thể thổi ngã phòng ốc Cụ Phong, thậm chí càng sâu! Cái kia cổ phần trên tinh thần áp lực thật lớn ép tới hắn toàn thân đều thờ không nổi, lồng ngực của hắn giống như nhanh hít thở không thông, giống như khuyết dưỡng khí người đồng dạng liều mạng thở.

Lại hướng phía trước một chút xui liền tốt. . . Chỉ cần lại cho ta một điểm khí lực. . .

Trước mặt cái kia nói Nhân Hoàng ghé dựa đã không đủ một tay xa, thế nhưng là hán giờ phút này toàn thân bị áp bách đến hô hấp đều khó khăn, làm sao hướng là lại hướng phía trước bỏ như vậy một khoảng cách đâu.

"Người có thể đi đến một bước này đúng là khó được, đáng tiếc thất bại trong gang tấc, từ bỏ đi, người tuy có một đôi trời sinh linh mắt, bất quá cuối cùng tiền duyên bình thường, không thích hợp gánh chịu Nhân Hoàng đại đạo, lại kiên trì chỉ sợ người sẽ không chịu nổi cỗ khí tức này, cuối cùng chết đi..."

Cái kia nói thần bí Thiên Âm nhìn thấy Dịch Nam thế mà mưu lợi, đạt tới bước thứ tám nửa xa cũng là một trận ngạc nhiên, hán mặc dù chỉ là thượng cổ thánh hiền về Nhân Hoàng trải qua sinh ra nhất đạo linh trí, thế nhưng là cái này vạn vạn năm đến không biết đã trải qua nhiều ít nhân thủ, không biết gặp nhiều ít Căn Cốt bất phạm, trời sinh thần thể người tu đạo.

Nhân Hoàng ghé dựa khảo nghiệm căn cứ người tới tu vì mà nói, giống như Dịch Nam thân thể như vậy phạm thai, khảo nghiệm cùng cái khác người tu đạo đơn giản không thể so sánh so sánh, bất quá hán lại là cái thứ nhất bằng vào phạm nhân chi thể đi đến tám bước nửa xa người, đáng tiếc là, cái này chín sai bước càng lại là Nhân Hoàng tâm kinh lưu lại khảo nghiệm, nhất định phải một bước tiếp lấy một bước, cuối cùng đến Nhân Hoàng ghé dựa trước mới có thể có được Nhân Hoàng tán đồng. Dịch Nam mặc dù thông qua mưu lợi đạt tới tám bước nửa, thế nhưng là còn lại nửa bước lại giống như nơi hiểm yếu là không thể nào vượt qua được.

"Người phẩm tính khó được đáng ngưỡng mộ, ta có thể cho người lần thứ hai cơ hội. Người từ bỏ về sau, ta có thể cho người những năm gần đây gặp tuyệt thế Công Pháp, người mặc dù không chiếm được Nhân Hoàng tâm kinh, bất quá lại có thể giữ được tính mạng, tương lai lại cố gắng nhất định đạt tới vô đạo đỉnh phong chi cảnh, thành là chúa tể một phương cũng là một chuyện may lớn."

Thần bí Thiên Âm cũng là động lòng trắc ẩn, hán trông thấy Dịch Nam tuổi còn nhỏ có thể có như thế tâm nói, không đành lòng bị hủy bởi trong đó mới mở miệng khuyên bảo.

Vạn vạn năm đã qua, thế này sớm đã không còn vạn vạn năm trước quang cảnh, hán tùy tiện xuất ra một bộ Công Pháp, đều có thể vị xưng chi đương thời Vô Lâm tuyệt thế Thần điển, chớ nói tranh bá Vô Lâm, coi như chinh phục toàn bộ cái này toàn bộ thế giới chưa chắc không phải không thể. Thế nhưng là nếu như nói đến Tu Đạo thành tiên, vậy cũng không phải hán có thể chi phối được, dù sao mảnh trời này đã thay đổi!

"đa tạ. . . Trước. . . Bối. . . Hào ý. . ."

Dịch Nam cơ hồ đã hao hết khí lực toàn thân mới mở miệng nói ra như thế mấy chữ, hán không có nói tiếp, bởi vì hán muốn giữ lại còn lại khí lực, đến đối kháng trên thân chỗ phụ nặng mấy trăm cân gánh! Cùng cái kia cỗ phần vượt lên trên chúng sinh, để cho người ta phát ra từ linh hồn run rẩy uy áp.

Ánh mắt của hán nửa khép, cái kia là thụ năng áp lực bố trí, bất quá còn thừa một nửa trong ánh mắt lộ ra, là không đạt mục đích thế không bỏ qua chơi đùa.

"Ta muốn. . . Đạt được tán đồng. . ."

Dịch Nam còn tại chống cự lại cái kia cỗ phần mệnh mông uy áp lúc, hán hướng về phía trước đuổi ra hai cánh tay đột nhiên một trận run rẩy, trên cánh tay của hán vô thanh vô tức xuất hiện hơn mười đầu vết rách, chảy nhỏ giọt máu tươi trong nháy mắt tuôn ra, vải đầy mặt đất.

"A. . ."

Hán đau hừ một tiếng, trên cánh tay ông tay áo thế mà biến thành nhàn nhạt điểm sáng, ngay tại trước mắt hán chậm rãi lán tan. . .

Nhân Hoàng ghé dựa uy áp như vậy! Chẳng biết tại sao, nguyên bản yên tĩnh chìm nổi Nhân Hoàng ghé dựa giống như sinh ra nộ khí, chủ động đối Dịch Nam phát khởi công phạt!

Đầy trời uy áp tại lúc này thu nạp, tại Nhân Hoàng trên mặt ghé nhất đạo mạnh mẽ luồng khí xoáy lưu chuyển, cỗ này thanh thế to lớn, trải rộng cả vùng không gian bên trong luồng khí xoáy trên không trung thế mà dần dần ngưng tụ, biến thành nhất đạo phát ra nhàn nhạt được ánh sáng bóng người, hán người mặc tuyệt thế hoàng bào, đầu đội cỗ phác Krono, chỉ bất quá trên mặt một phiến Hỗn Độn, nhìn không thấy diện mạo.

"Cái này. . . Nên không sẽ là Nhân Hoàng ghé dựa phần nộ dẫn đến? Thế mà đem chúng sinh chi ý chuyển hóa làm rồi Nhân Hoàng hư ảnh, chẳng lẽ muốn đối tiêu từ kia chủ động công kích không thành!"

Thần bí Thiên Âm cũng bị lần này tình cảnh rung động, Nhân Hoàng tâm kinh giấu ở Nhân Hoàng ghé dựa hư ảnh bên trong chưa hề hiện thân, không phải hán cũng không trở thành bị bảo tồn đến hiện thế! Mà giờ khắc này Nhân Hoàng ghé dựa thế mà đem Nhân Hoàng hư ảnh chuyển hóa đi ra, cái này mặc dù không phải Nhân Hoàng chân chính ý chí phân thân, bất quá là ngưng tụ vạn vạn năm đến vô số tiến vào cái này phiên bí pháp không gian bên trong nhân lực dành dụm, giữ lại nhân tính ý chí, không thể bỏ qua! Loại tình cảnh này vạn vạn năm từ không phát sinh, từ vừa rồi Dịch Nam thụ thương một màn đến xem, Nhân Hoàng ghé dựa thế mà đối Dịch Nam chủ động phát khởi công kích.

Cái kia nói Nhân Hoàng hư ảnh mặc dù không có ngũ quan, bất quá rõ ràng chính cú đầu, nhìn xem nằm sấp trên mặt đất, ánh mắt bên trong không sợ hãi chút nào chỉ sắc Dịch Nam, không thấy hán Hỗn Độn diện mạo có bất kỳ động tác gì, nhưng ở cả vùng không gian bên trong thế mà vang lên nhất đạo tiếng kim loại rung

"Vi phạm quy tắc người, đang phạt!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Giận phạm Nhân Hoàng, nếu như sinh tử

Nhân Hoàng hư ảnh vừa dứt lời, không thấy hấn có bất kỳ động tác, Dịch Nam chỉ cảm thấy từ nơi sâu xa một cỗ không thể địch nổi cự lực còn như thủy triều đồng dạng hướng mình đập mà đến.

"Phốc. . ."

Cái kia nói thân ảnh đơn bạc tại cái này đạo lực nói trước mặt đơn giản mật mù nhỏ đến thương cảm, một nháy mắt hấn liền bị cái kia cỗ phản lớn "Thế" đánh bay ra ngoài, từ trong miệng của hấn phun ra nhất đạo huyết vụ, trên không trung giống như hạ một trận màu đỏ nước mưa đồng dạng xinh đẹp mà diễm lệ.

Dịch Nam ngã ầm ầm ở trên mặt đất, công bằng, vừa vặn chín bước có hơn!

"Nhân Hoàng uy nghi không cho phép kẻ khác khinh nhờn!"

Thần bí Thiên Âm giờ phút này cũng bị tình cảnh này rung động, chín bước hướng khảo nghiệm chính là Nhân Hoàng tâm kinh sở thiết, cũng có thể nói là gánh chịu rồi từ nơi sâu xa Nhân Hoàng vô thượng ý chí, tất cả tiến vào cái này phiên bí pháp chi địa người đều đều là thành thành thật thật tuần hoàn theo chín bước khảo nghiệm, từng bước một tiến về phía trước đi đến, không nghĩ tới Dịch Nam vừa rồi chỗ cách sử dụng thể mà để tâm kinh phần nổ, từ đó đã dẫn phát khiên phạt.

Dịch Nam nằm rạp trên mặt đất trọn vẹn nửa Thiên mới bớt đau đến, cái kia cỗ phản Nhân Hoàng chi thể cũng không có đem hấn trực tiếp đánh giết, bất quá hấn lại cảm giác được thể nội ngũ tạng lực phủ giống như đều bị điện đảo, hấn trong lỗ chân lông đều toát ra điểm điểm Huyết Châu, cái kia là Nhân Hoàng mệnh môn khí thể ngạnh sinh sinh bức ra bên ngoài cơ thể huyết dịch!

"A. . . Ha ha "

Dịch Nam một bên cúi đầu thấp xuống phát ra khô lạnh tiếng cười, một bên ý đồ giãy dụa lấy bò lên, đau nhức!

Toàn thân cái này hơi nhức nhích, vô biên đau đớn lan tràn tiến vào não hải, toàn thân kinh mạch giống như đều đã bị chém đứt rồi, trên tay của hấn khắp nơi đều là tinh mịn vết máu, giãy dụa thời điểm từng đợt đau đớn thanh tỉnh truyền nhập đầu óc của hấn thần kinh, mãnh liệt kịch liệt đau nhức hạ mặt của hấn đều nhanh bóp méo.

"Cái này chính là cái gọi là Nhân Hoàng sao. . ."

Giãy dụa té ngã nhiều lần, dùng lấy hết sức lực toàn thân rốt cục miễn cưỡng đứng lên Dịch Nam cúi đầu thấp xuống, tản mát đầu phát rú xuống, nhìn không thấy bộ mặt của hấn, cái kia non nớt tiếng nói đều trở nên khô cạn khàn giọng, thật giống như sắp chết lão nhân, để cho người ta nghe hướng tê cả da đầu.

Giờ này khắc này Dịch Nam cơ hồ đã không cảm giác được Nhân Hoàng cái kia cỗ phản phổ thiên cái địa uy áp, cái này một phiên bí pháp chi địa đại thể cơ hồ toàn bộ ngưng kết, mới biến thành cái kia trên không trung thấy không rõ diện mục thân ảnh, nếu như không phải thân thể thụ thương quá nhiều, hấn thậm chí đã có thể coi nhẹ phần này áp bách lực.

"Cái này chính là cái gọi là Nhân Hoàng sao. . ."

Dịch Nam giọng khàn khàn một lần lại một lần tái diễn nói đến đây câu nói, xuyên thấu qua cái kia rú xuống tản mát đầu phát, nhìn thấy ánh mắt của hấn cơ hồ nửa khép, trong mắt Thần lấy cũng đã biến mất hơn phân nửa.

"Đừng lại nói, ta lập tức đưa ngươi đưa ra cái này phiên bí pháp chi địa, Nhân Hoàng chính là vạn tộc cộng chủ, không dung bất luận kẻ nào khinh nhờn, cái này mặc dù chỉ là một cái bóng mờ bất quá dù sao cũng là Nhân Hoàng uy thế a. . ."

Thần bí Thiên Âm không đành lòng tại Dịch Nam trong lòng phát ra âm thanh khuyến nói, hấn thực sự nghĩ không ra Dịch Nam thể mà sẽ trêu đến Nhân Hoàng tâm kinh tức giận, tạo thành như thế cục diện như vậy thực sự không phải hấn suy nghĩ, nhìn xem Dịch Nam sinh mệnh tại trong lúc vô hình trôi qua, làm phiên thiên địa này trực tiếp chương khống giả, hấn ngược lại là có năng lực có thể đem người truyền ra mảnh không gian này.

"Nhân Hoàng? Ha ha, hấn không xứng. "

Dịch Nam đột nhiên ngừng đầu, trong ánh mắt của hắn lần nữa bộc phát ra một trận Thần lấy, giống như thân thể toàn bộ khôi phục lại, nhìn thẳng cái kia nói đứng ở trong hư không Nhân Hoàng hư ảnh, không có chút nào tị huy, nói thẳng lối ra.

"Ầm ầm . ."

Trên bầu trời đột nhiên sấm sét tiếp theo nói kinh thiên nổ lòi.

Cả ngày hắc ám không gian một trận lay động, chìm nổi không chừng. Mắt thường có thể thấy rõ ràng, mảnh không gian này bên trong đột nhiên xuất hiện vô số tĩnh mạch lỗ đen, chính tại vô ý thức thôn phệ lấy lấy xung quanh hắc ám.

Nhân Hoàng hư ảnh không động mây may, hắn thân ảnh màu trắng tại thời khắc này giống như ngưng thật mấy phần, nguyên bản trên thân nhàn nhạt hoàng bào thể mà chớp động lên thánh khiết kim hoàng sắc thần huy, phảng phất một đầu Thần Long trong cơ thể hắn vừa ẩn mà không.

Cái kia nguyên bản một phiến Hỗn Độn trên mặt phẳng phát xuất hiện một đôi nhợt mắt thần màu vàng óng, còn chưa mở ra, cổ khí tức kia đã phảng phất hai vòng mặt trời giữa trời, đem trọn phiến bí pháp chi địa chiếu sáng.

Từ nơi sâu xa giống như nào đó nói cổ lão mà vĩnh cửu xa ý thức tiến nhập mảnh không gian này, chui vào Nhân Hoàng hư ảnh bên trong. Giờ khắc này từ hắn trên người tán phát ra khí tức đề thiên hạ thương sinh vì đó kính phục, đề vạn vật sinh linh thậm chí cỏ cây vì đó thần phục, Nhân Hoàng trôi qua tại trong minh minh một sợi ý thức dường như trở về. . .

Thần bí Thiên Âm một trận thôn thức, tại thời khắc này hắn đã hoàn toàn mất đi đôi chỗ này bí pháp chi địa chương không quyền, bởi vì Nhân Hoàng cái kia mệnh mông như biển uy thế đã vượt ra khỏi hắn cấp độ rất rất nhiều.

Ai có thể nghĩ tới Dịch Nam một câu, thể mà dẫn phát như thể dị biến.

Nhân Hoàng hư ảnh trên mặt con mắt màu vàng óng nhợt cũng không mở ra, bắt quá cái kia nói thanh âm lại phát sinh rồi biến hóa về chất, lại không giống như tiếng kim loại rung động dạng băng lãnh vô tình, dường như cả người đã sống đi qua đồng dạng.

"Niệm tình ngươi phẩm hạnh đoan chính, không đành lòng tại chỗ hủy tính mệnh của ngươi, vì sao nhiều lần đối Nhân Hoàng bất kính!"

Từ cái này nói mang theo nô khí câu nói đến xem, nguyên lai trở về Nhân Hoàng thể nội cái kia nói ý chỉ vẫn không phải chân chính Nhân Hoàng, nhưng lại đồng dạng sâu sắc cảm nhận được quanh người hắn tản ra thần uy như biển, không thể kháng cự bá chủ ý chí!

Dịch Nam dường như chưa nghe thấy thanh âm của hắn, lưng lay bất ổn thân thể, chân trái âm vang hướng về phía trước bước ra một bước! Lên chân rơi xuống đất qua đi, một cái rõ ràng dấu chân máu khắc ở cái này phiến hắc ám không gian bên trong.

"Nhân Hoàng là cao quý vạn vật cộng chủ, nếu như chỉ có khí độ như thế, như vậy ta bất kính cũng được. "

Dịch Nam kiên quyết nói xong, trùng điệp thờ dốc một hơi, hướng về phía trước lại đi rồi một bước!

"Buồn cười ngươi hoàng khẩu tiểu nhi, miệng đầy cuồng vọng ngữ điệu. Ngươi có biết Nhân Hoàng vì vạn tộc cùng tồn tại bỏ ra nhiều ít tâm huyết? Vì vạn vật thương sinh tìm được nhiều ít sinh cơ? Nhân Hoàng chi vị đáng tôn sùng cỡ nào há lại cho ngươi đến đánh giá không phải là!"

"Ta đối Nhân Hoàng tiến hành mặc dù không biết, bắt quá trong lòng đồng dạng vạn phần kính ngưỡng, càng không khinh nhờn chi ý! Ta đến đây đến chỉ là vì đạt được mạnh nhất kính pháp, phục sinh song thân!"

"Ngươi đã trái với rồi khảo nghiệm yêu cầu, bắt tử đã đại hạnh. Nhân Hoàng trong lòng vô hạn từ bi, chưa hề giết qua người vô tội, nếu không dù là ngươi vừa rồi chỉ là vô tâm ngôn luận, cũng chấp nhận này tiêu tán. "

Màu trắng Nhân Hoàng hư ảnh đậm mực nói ra, không chút nào có bất kỳ biểu lộ gì ba động.

"Ta nguyện ý lần nữa ném thủ. . . Khụ khụ. . ."

Dịch Nam nom nớp lo sợ hướng phía trước lại bước ra rồi một bước, thân thể của hắn cùng ý chí cùng lúc đạt đến cực hạn, tại chỗ mềm nhũn ngã xuống, đành phải yếu ớt thờ phỉ phò, rốt cuộc không có khí lực giãy dụa lấy bò dậy.

"Ngươi còn lại không đến mười hơi thời gian. "

Nhân Hoàng hư ảnh từ trên cao nhìn xuống Dịch Nam, nhàn nhạt nhắc nhở nói, hắn trong lòng đối với Dịch Nam cũng không có biểu hiện ra chút nào thương hại.

"Có đúng không. . ."

Dịch Nam phát ra thanh âm yếu ớt, ánh mắt của hắn lẳng lặng nhìn cái kia nói đứng lẳng trên không trung Nhân Hoàng hư ảnh, trong mắt lại không có chút oán hận chi ý.

"Ta chỉ là. . . Không nghĩ tới sẽ ở chỗ này kết thúc. . ."

Con người của hắn bắt đầu chậm rãi tan rã, ý thức theo thời gian một chút trôi qua, vô hình tiêu tán tại rồi bên trong vùng không gian này, Dịch Nam rốt cục lắng lặng bể lên con mắt, trong đầu cuối cùng lóe lên từng khuôn mặt.

Có Nhạc Ngân Linh nghịch ngợm cười, cũng có Nhạc Vương Gia kiên nhẫn dạy bảo, có Ngô đại nhân không giận tự uy mặt đen, Thang Giáp Mậu cười lên ra bên ngoài tách ra bát tự Tiểu Hồ Tử, còn có Nhạc Phi cười mở cười. . .

Mười hai thời gian thời gian chớp mắt liền tới, tại sau cùng một nháy mắt, khóe miệng của hắn có chút cong lên, rốt cục đã mất đi ý thức sau cùng.

Cả phiên bí pháp chỉ địa sau cùng chỉ riêng nói biến mất, lần nữa biến thành cả phiên hắc ám không gian.

. . .

Thân thể của hắn liền như vậy vô ý thức trong bóng đêm trầm luân, dường như lọt vào vực sâu không đáy bên trong, một mực tại hạ lạc, không có cuối cùng cũng không có hi vọng. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Lần đầu gặp mặt, ta gọi Bình Phàm

"Ha ha ha, mọi người mau đến xem, Dịch Nam cái này nhỏ theo đuôi lại ngủ thiếp đi. . ."

"Hi hi, a hằng người lại đang khi dễ Dịch Nam rồi. . ."

"Tiểu Nam, mau tỉnh lại, một hồi chúng ta lại đi leo cây tranh tài đi, ta phát hiện một cái thật là lớn tổ chim. . ."

. . .

"Là a hằng sao? Tiểu Vân, còn có Phi ca ca thanh âm. . ."

Dịch Nam nghe thấy bọn hắn la lên, cố gắng muốn mở ra ánh mắt của mình, bất quá hắn cảm giác thân thể của mình thật mệt mỏi quá mệt mỏi quá, toàn thân trên dưới không có một tia khí lực, đi qua một phen phí công giãy dụa, thân thể của hắn lại tiếp tục hướng phía cái kia phiên vực sâu không đáy trở nên yên lặng.

. . .

"Nhỏ dễ, mau tỉnh lại, người làm sao còn đang ngủ giấc thẳng. Một hồi ta và người nương muốn đi trong đất bận rộn rồi, người nhớ kỹ ngoan ngoan ở nhà đọc sách. . ."

"Cha nó, dễ hắn ngủ nhiều một hồi a. Chúng ta đi trước bận bịu, một hồi nhỏ dễ liền mình tỉnh. . ."

"Ân, vậy chúng ta đi trước a. . ."

. . .

"Không. . . Không muốn đi, chờ chút ta, ta cái này rồi giường. "

Dịch Nam nghe được Trương phụ cùng mẹ thanh âm, cái kia yên lặng trong thức hải tức khắc sôi trào khắp chốn, dưới thân thể hắn lặn tốc độ tựa hồ đang trong lúc vô hình chậm chạp.

"Hi hi. . . Tên vô lại, nên rồi giường. . ."

"Dịch tiểu đệ, khảo nghiệm thế nào. . ."

"Người tiểu tử này, uổng phí ta bạch bạch cứu người một cái mạng, thế mà như vậy không có dùng. . ."

"Dịch tiểu ca, con đường phía trước gian khổ, người phải bảo trọng. . ."

...

Nhất đạo lại nhất đạo thanh âm quen thuộc tại vô biên hắc ám bên trong vang lên, một trương lại một trương thân thiết gương mặt ở trước mắt hiện lên, Dịch Nam từ từ nhắm hai mắt không ngừng chìm xuống, hắn giống như nhìn thấy tất cả mọi người thất vọng rời đi bộ dáng. . .

"Không. . . Không nên để lại hạ ta một người. . ."

Hắn ở trong lòng lớn tiếng hò hét, lại như cuồng phong bên trong một cộng cỏ giới, là như vậy bất lực.

"Con ta. . ."

Đột nhiên nhất đạo cực kỳ ám áp mà thanh âm quen thuộc truyền vào trong lòng của hắn, thế nhưng là cái này lại không phải Trương tiên sinh thanh âm.

"Thí nghiệm còn chưa kết thúc. . . Người muốn. . . Tin tưởng vững chắc. . ."

Thanh âm đứt quãng như vậy tan biến, Dịch Nam thậm chí còn chưa kịp hỏi hắn là ai, vì sao quen thuộc như thế, vì sao sẽ xuất hiện trong lòng của hắn chỗ sâu. . .

Thân thể của hắn không ngừng hạ xuống, không biết đến tột cùng lặn xuống rồi đến tột cùng nhiều ít vạn mét, tại cái này phiền u ám đến nỗi ngay cả một tia thanh âm đều không có có thể giới bên trong, căn bản không có thời gian cùng bạch thiên hắc dạ khái niệm, dường như Dịch Nam liền sẽ dạng này một mực đắm chìm trong phần này trong bóng tối, không cách nào tự kèm chế đồng dạng.

"Ta muốn. . . Đạt được. . . Nhân Hoàng tâm kinh!"

Hắn lưu lại tại thể nội sau cùng một tia ý thức, chuyển hóa làm rồi thân thể duy nhất động lực, nói ra hắn sau cùng tiếng lòng.

Từ Dịch Nam chỗ ngực đột nhiên tản ra một điểm bạch quang, sau đó trong nháy mắt hướng ra phía ngoài khuếch tán, thật giống như một điểm ánh lửa lọt vào trong cỏ khô, Dịch Nam thiêu đốt lên thân thể của mình, tản ra trận trận bạch quang lập loè.

Hào quang của hắn cùng cái này phiền mênh mông vực sâu so ra là như vậy hơi không đủ nói, nhưng từ trong cơ thể của hắn lại toát ra một cỗ lại một cỗ lửa nóng hùng hực, một màn kia bởi ánh lửa càng lúc càng lớn, càng ngày càng sáng, thân thể của hắn hạ xuống tốc độ cũng càng ngày càng chậm, tựa như là bị thân thể của hắn Hỏa Diễm nhóm lửa, cái này phiền u ám vực sâu bên trong đột nhiên nhiều hơn điểm điểm tinh quang.

Giống như nhất đạo sáng chói lưu tinh xẹt qua vô biên hắc ám, lúc này Dịch Nam quanh thân tản ra thần huy, cái kia nói khiến người ta cảm thấy vô hạn ám áp, nhu hòa Hỏa Diễm lấy Xunlei chỉ thể hướng ra phía ngoài khuếch tán, bao phủ vực sâu giống như một mặt cái gương vỡ nát, rốt cục bị hắn đánh vỡ, cái này nguyên một phiền bí pháp chi địa tại lúc này hiện ra nguyên hình.

Đây là một chỗ không có thổ địa núi đá, không có Nhật Nguyệt Tinh Hà, không có phi cầm tẩu thú thần bí không gian, đứng im lặng hồi lâu đứng ở giữa không trung Nhân Hoàng ghé dựa cùng cái kia nói Nhân Hoàng hư ảnh tại lúc này thế mà thời gian dần trôi qua hóa thành trong suốt chi sắc, sau đó đồng hóa tại rồi cả vùng không gian bên trong.

Mà mảnh không gian này tầng dưới chót nhất, lại là một bản to lớn đến vô biên cũ kỹ sách vàng, cái kia có chút ố vàng góc sách, không có có một chữ đánh dấu trang bìa, giống như bị người xé rách qua đi một quyển sách hư, cái này phiền gánh chịu lấy thần bí không gian chân thực trụ cột thể mà chính là Dịch Nam đội trên đỉnh đầu quyển kia sổ không thể nghi ngờ!

Cái này biến thành cự Đại Lục địa sách cũ, nguyên bản một mực giấu ở vô biên trong vực sâu, hiện tại bởi vì Dịch Nam toàn thân tán phát quang mang đuổi cả vùng không gian hắc ám, rốt cục hiện ra nguyên hình.

Dịch Nam cái kia một bộ đã hoàn toàn mất đi ý thức thân thể chậm chạp chìm xuống, nhẹ nhàng rơi xuống sách chính giữa.

"Ngang" một tiếng vang thật lớn truyền đến, dường như từ vô tận tuế nguyệt bên trong bị đè nén ngàn vạn phủ bụi chân tướng, lại hình như là phá vỡ cả mảnh trời trống không to lớn điếc tai tiếng vang, một tiếng tang thương mà uy nghiêm rống lên một tiếng từ trong lúc vô hình truyền mà đến, chấn động đến cái này một cả vùng không gian đều phát ra "Ong ong" vang động.

Hai con trợn mắt tròn xoe, uy phong凛冽 cự đầu phá vỡ vô tận hư không, từ ẩn nấp không gian bên trong xuất hiện, hai đầu sắt thép đổ vào long thân tràn đầy lực biểu tượng, sáng chói vậy phiền phát ra kim sắc cùng màu bạc thần huy, làm vạn thú đứng đầu biểu tượng, làm cổ đại trong chuyện thần thoại xưa thần bí nhất tồn tại, hai đầu dài đến ngàn mét, kim sắc dị sắc Thần Long trên không trung một trận bay lượn, đang phát ra rồi nhất đạo chấn động thương khung tiếng long ngâm phía sau kim sắc hai đầu Thần Long một cái lao xuống, thế mà toàn bộ chui vào cái kia to lớn sách vỡ bên trong.

Hai nói vàng bạc bạch quang ở trong sách chớp động, đây chính là vừa rồi chui vào trong sách hai đầu vàng bạc sắc Thần Long, bọn chúng giờ phút này thế mà hóa thành vàng bạc Thần câu, lấy thân hóa bút, ở trong sách vũ động ưu mỹ thể gian này huyền diệu nhất thân ảnh.

Trận trận quang ảnh chớp động, hai nói giảng khắp nơi vàng bạc quang ảnh tại xẹt qua quyển kia to lớn sách vỡ về sau, thế mà buộc vòng quanh bốn cái thần quang sáng chói, cổ phác mà già nua chữ tiểu triện văn.

"Nhân Hoàng tâm kinh!"

Bốn chữ lớn vừa mới hiện hình, hai đầu vàng bạc Thần Long biến thành trận trận điểm sáng hòa tan tại rồi sách vở bên trong. Sau đó, nhất đạo nói loa mất quang hoa từ trong sách dâng lên, mấy trăm lưu chuyển lên vô tận vàng bạc thần huy, như có sinh mệnh đồng dạng kiểu chữ thể mà lao ra rồi sách vở, bọn chúng trên thân đều tản ra trận trận thần uy, giống như từng khỏa thu nhỏ Tinh Thần đồng dạng sáng chói chói mắt.

Những này chữ nhỏ giống như sống tới, tại Dịch Nam thân thể bốn phía không ngừng bồi hồi, sau đó lại từng cái chui vào tứ chi của hắn, đầu lâu, ngũ tạng lục phủ, liền lại cũng không có bất kỳ tung tích.

Mà theo chữ nhỏ không ngừng biến mất, quyền kia to lớn tựa như lục địa đồng dạng Nhân Hoàng tâm kinh cũng đang không ngừng co vào, đến cuối cùng tất cả kiểu chữ toàn bộ biến mất, Nhân Hoàng tâm kinh cũng co lại Tiểu Thành rồi một cái giường trải lớn nhỏ sách vở, chờ vẫn còn vô ý thức Dịch Nam, chậm chậm lên cao, đột ngột biến mất tại rồi mảnh không gian này bên trong. . .

"Không nghĩ tới, đây mới là Nhân Hoàng tâm kinh khảo nghiệm chân chính. . ." Thật lâu qua đi, cái kia nói thanh âm thần bí đột nhiên vang lên lần nữa.

Nó làm người đứng xem ở một bên một mực nhìn lấy Dịch Nam biến hóa, thẳng đến nhìn thấy cuối cùng Nhân Hoàng tâm kinh dị loại truyền nói, hắn mới thật sự rõ ràng minh bạch rồi Nhân Hoàng dụng tâm lương khổ.

Chín bước khảo nghiệm kì thực là hư ảo, chỉ sợ cái kia nói xuất hiện Nhân Hoàng hư ảnh cũng bắt quá là khảo hạch một vòng mà thôi, cái này vạn vạn năm đến, vô số thiên tư thông minh, thiên phú dị bẩm người không biết trải qua bao nhiêu lần khảo nghiệm, thế nhưng lại như cùng hắn, từ đầu đến cuối cực hạn tại cái kia chín bước Nhân Hoàng khảo nghiệm, cũng trách không được cái này vạn vạn năm đến, từ đầu đến cuối không ai có thể kế thừa Nhân Hoàng thật Chính Đạo thống.

Đây hết thấy hết thấy, cùng cái gọi là tư chất cùng thiên phú căn bản là không có có một chút xíu liên quan.

"Hi vọng ngày sau người ta có thể tại thượng giới gặp nhau, đến lúc đó chắc hẳn người đã trở thành một phương cự kinh, lại hoặc là hóa thân một vòng đất vàng. . ."

"Biết đánh nhau hay không phá cái này phiền giam cầm thiên địa. . . Phải xem người rồi. . . Tiểu tử "

Thần bí Thiên Âm một trận cảm thán, Nhân Hoàng tâm kinh chính thức tìm được người thừa kế, sứ mạng của hắn cũng hoàn thành, mảnh không gian này lại không có tồn tại ý nghĩa, cả phiền cực đại không gian tựa như mặt trời đã khuất tuyệt động, chậm rãi hòa tan tại rồi trong lúc vô hình.

Ngủ yên lấy Dịch Nam chỉ cảm thấy mình bị một phiền ám áp vây quanh, thân thể nằm địa phương cảm giác so sánh trước kia bãi cỏ còn muốn mềm mại, toàn thân lỗ chân lông giống như đều mở ra, hắn trên dưới quanh người không có một điểm cảm giác đau đớn, có chỉ là vô tận thỏa mãn cùng đối tượng lai ước mơ.

Không biết qua bao lâu, Dịch Nam đột nhiên tránh ra nhắm hai mắt, chỉ gặp trên người mình cái nào còn có một chút thương thế, thậm chí ngay cả vừa rồi làm tan ông tay áo cũng toàn bộ cùng mới đồng dạng.

"A. . ."

Hắn nhìn xem chân mình hạ kinh ngạc phát ra âm thanh, giờ phút này hắn thể mà dưới chân lơ lửng, đứng ở vô tận hư không bên trong.

"Đây rốt cuộc là cái nào. . ."

Ánh mắt của hắn nhìn về phía trước, khắp nơi đều là từng cái to lớn hình tròn không biết tên hình cầu, trưng bày ở trước mắt, còn có rất nhiều hạt cát cùng tảng đá to lớn vùng hòa hoãn, lại địa phương xa một chút lại có rất nhiều lăm ta lăm tằm quang mang chớp động, thật giống như hắn mùa hè thời gian nằm trên đồng cỏ giữa đầu thấy Tinh Tinh có chút giống nhau.

Trên đỉnh đầu không biết cao bao nhiêu địa phương thể mà không phải bầu trời màu lam, mà là nhất đạo nói màu vàng cùng khí lưu màu trắng xen lẫn mà thành một con sông lớn, dựng ngược lấy trên không trung chảy xuôi.

Trước mắt một bức huyền diệu mà lý kỳ cảnh tượng đem hắn đều nhìn ngây người, Dịch Nam chỉ cảm thấy mình ở chỗ này là như thể nhỏ bé, cùng trước mắt cái kia to lớn hình cầu so ra đơn giản có thể bỏ qua không tính. . .

"Người đã tỉnh. "

Nhất đạo ôn hòa giọng nam đột nhiên từ hắn phía sau truyền đến, Dịch Nam vội vàng xoay người nhìn lại, chỉ gặp cách mình chỗ không xa nhất đạo gầy gò bóng người cũng như hắn, lẳng lẳng trôi lơ lửng ở không trung, đứng chấp tay.

Người kia quần áo một thân trường bào màu vàng kim nhạt, đầu đội một đỉnh cổ phác mộc quan, đen như mực tóc dài tùy ý rũ xuống bả vai, đưa lưng về phía Dịch Nam, lại là thấy không rõ trên mặt hắn bộ dáng.

"Người. . . Người. . . Nhân Hoàng! ?"

Dịch Nam mặc dù không có nghe qua Nhân Hoàng thanh âm, bắt quá cái kia một thân màu vàng kim nhạt hoàng bào cùng dáng người của hắn đã sớm thật sâu khắc sâu vào rồi trong lòng, giờ phút này Nhân Hoàng mặc dù không có tản mát ra cái kia cổ phần mệnh mông như biển đồng dạng uy nghiêm khí thế, bắt quá chắc hẳn ngoại trừ Nhân Hoàng bên ngoài cũng không có người nào khác rồi có thể cho hắn loại cảm giác này.

"Nhân Hoàng?"

Nam tử tựa như tự giễu cười một tiếng, thời gian dần trôi qua xoay người lại, chỉ gặp hắc diện mục thanh tú, ngày thường một bộ tuấn lang bộ dáng, tinh mày như kiếm, sắc mặt như thường, cặp mắt của hắc tử tựa như hai viên nội liễm đầy sao, Dịch Nam từ đó giống như nhìn ra vô tận sơn hà lưu chuyển, thế nhưng là để Dịch Nam cảm thấy ngoài ý muốn chính là, hình dạng của hắc tử cũng bất quá một vị mười bảy mười tám thiếu niên đồng dạng.

Hắn nhìn xem Dịch Nam một bộ bộ dáng khiếp sợ, lộ ra rồi hai hàm răng trắng, mỉm cười nói:

"Lần đầu gặp mặt, ta gọi Bình Phàm".

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Thiên ngoại thiên bên trong, Thiên trối buộc thể

"Bình Phàm?" Dịch Nam tò mò nhìn nam tử trước mặt, chắc hẳn cái này chính là Nhân Hoàng tên thật đi, chỉ là không biết hắn vì sao muốn nói với chính mình đầu.

"Người mà theo ta đến." nam tử ôn nhuận như ngọc bàn tay đột nhiên duỗi ra, Dịch Nam còn chưa kịp đáp ứng, thân thể của hắn đột nhiên từ biến mất tại chỗ, trực tiếp vượt qua đến rồi Nhân Hoàng bên người, đang Dịch Nam lấy lại tinh thần lúc, phát hiện tay phải của mình đã bị Nhân Hoàng kéo trong tay.

Nhân Hoàng tay thoáng có chút lạnh buốt, nhưng là từ trên người hắn tản ra khí tức lại làm cho tới gần hắn Dịch Nam cảm giác được hết sức dễ chịu, đó là một loại dễ cho người ta có thể triệt để an tâm, đối với hắn tín nhiệm vô điều kiện cảm giác.

"Tốt."

Dịch Nam bình tĩnh gật đầu nói nói, mặc kệ hắn là Nhân Hoàng cũng tốt, Bình Phàm cũng được, hắn trong lòng chỉ biết đối phương cũng không sẽ gia hại mình, vậy liền đủ.

"Chúng ta lên đường đi."

Nhân Hoàng lạnh nhạt nói xong, không thấy thân thể của hắn làm ra cái gì cử động, cảnh vật bốn phía lại đột nhiên bị người kéo về phía sau lớn, nhanh chóng hướng về sau kéo dài. Bất quá ngắn ngủi một sát na công phu, tất cả cảnh vật đều phát sinh rồi biến hóa nghiêng trời lệch đất, Dịch Nam quay đầu nhìn lại, chỉ gặp phía sau bọn họ giống như có nhất đạo hẹp dài hư ảnh, tại vô tận hư không bên trong lưu lại vô số chỗ chỗ thân hình.

"Nơi này là?"

Dịch Nam không hiểu hỏi, chỗ này không gian đặc thù cho hắn ấn tượng mười phần khác sâu, hắn thậm chí hoài nghi cái này chính là cái gọi là Tiên giới rồi.

"Nơi này là thiên ngoại thiên, ân, về sau ngươi liền biết rồi." Nhân Hoàng cúi đầu nhìn xem Dịch Nam, diện mục ôn hòa nói ra.

"A... Tốt a"

Dịch Nam cái hiểu cái không nhẹ gật đầu, thiên ngoại Thiên là cái gì Thiên, hắn còn thật không hiểu rõ.

"Nhìn phía trước, ngươi có biết cái kia là cái nào?"

Dịch Nam thuận Bình Phàm ngón tay phương hướng nhìn về phía trước, chỉ gặp mặt trước một viên to lớn hình cầu chính tại không trung tán ra úy hào quang màu xanh lam, phía trên hiện đầy các loại màu sắc bản khối phân bố, mà hư không bên trên đầu kia màu trắng cùng màu vàng xen lẫn khí lưu sông lớn, thế mà từ đó rủ xuống rồi vạn cái tơ lụa, đem cái kia to lớn hình cầu vây quanh, lần này kỳ dị cảnh tượng khó mà nói rõ, thế nhưng là tại những cái kia tơ lụa nhanh gấp muốn tiếp cận khối cầu cực lớn lúc, khí lưu lại đột nhiên hướng hai bên tách ra, giống như bị vật gì đó ước thúc, từ đầu đến cuối không thể tới gần mây may.

"Không biết, nơi đây cảnh sắc quái dị, ta giống như nhìn thấy không trung không hiểu đầy sao cùng lớn đến vô biên hình cầu, xin ngài chỉ giáo." Dịch Nam biểu hiện khiêm tốn, nơi này cảnh tượng đã vượt ra khỏi hắn đối sự vật nhận biết tính, hắn biết Nhân Hoàng tuyệt đối không sẽ vô cớ mang mình tới mảnh không gian này tới, vừa mang mình tới đây nơi đến, nhất định là có chuyện muốn nói với chính mình.

"Rất nhiều người xưng hô cái kia hình cầu là trời nguyên, người chỗ Vũ Quốc chính là cái kia dưới góc phải một khối màu vàng chi địa. "

Nhân Hoàng nhìn xem trước mặt Thiên Nguyên đại lục, sắc mặt lạnh nhạt, giống như đang nói cái gì chuyện rất bình thường đồng dạng.

"Người nói là sự thật? !" Dịch Nam một tiếng kinh hô, hẳn làm sao cũng không dám tưởng tượng, cái này to lớn hình cầu lại là hẳn sinh hoạt rồi mấy năm địa phương, mà như vậy một khối nhỏ màu vàng bản đồ tại hình cầu bên trên chiếm đoạt bất quá một khối mà thôi, thế mà chính là cái kia danh xưng mệnh mông vô ngân Vũ Quốc.

"Đúng vậy, vậy cũng từng là quê hương của ta. "

Nhân Hoàng lẳng lặng nhìn trước mặt, không biết hẳn nói tới quê quán là Vũ Quốc vẫn là chỉ cái kia tên là Thiên Nguyên Đại Lục.

"Ta nghĩ người nhất định có rất nhiều vấn đề, bất quá đừng có gấp, để cho ta chậm rãi cho người nói đến. " hẳn chuyển qua nhìn về phía Dịch Nam, lại là chủ động vì Dịch Nam giảng giải.

"Tại trong ấn tượng của người, người cảm giác người sinh hoạt địa phương chính là như thế nào một cái khung?"

"Ta vị trí. . ." Dịch Nam cúi đầu hơi suy nghĩ một chút, cũng đem tâm tình bình tĩnh lại, hẳn hiện tại đầy bụng nghi vấn, bất quá vừa hẳn cái gì cũng đều không hiểu, cũng không quan tâm lại nhiều như thế một vấn đề rồi, Dịch Nam liền đem mình từ sách vở trông được đến ghi chép nói ra

"Ta đi qua địa phương không nhiều, bất quá trong sách ghi chép, Vũ Quốc quốc thổ mệnh mông, phương viên năm ngàn dặm chùng, về phần khung đương nhiên là trời tròn địa phương mà nói. "

"Vậy ta hỏi người, có thể từng có người từng đi ra Vũ Quốc?"

"Chắc là có, bất quá không nhiều. " Dịch Nam tiếp tục trả lời nói.

"Vậy người có thể từng nghe nói qua có người đến qua cuối đường?"

Dịch Nam nghe cúi đầu, Nhân Hoàng cùng hẳn phen này đối thoại quả thật làm cho hẳn cái biến hết sức nhìn thêm pháp. Bởi vì hẳn xác thực vẫn chưa từng nghe nói ai đạt tới cuối đường, bởi vì địa vực mệnh mông vô ngân, đường xá thực sự xa xôi, sông núi hồ nước các loại hiểm cảnh phía trước, cũng không có người sẽ hoa bên trên một thời gian cả đời đi chuyên môn dò xét sự thật này.

Hắn nhỏ nghiêng đầu một cái, đang nhìn trước mặt viên kia to lớn mà mỹ lệ hình cầu, tức khắc cảm khái nói

"Ta đến bây giờ còn thật không dám tin tưởng, nguyên lai ta một mực sống ở một cái viên cầu cầu phía trên. "

Nhân Hoàng tiếp tục dẫn đạo nói cường điệu, nói

"Tuyệt đối không nên bị thế hệ trước quan điểm cổ hóa rồi tư tưởng của người, người nhìn phương này thiên ngoại thiên cũng giống như vậy, mệnh mông đến có thể chứa hạ vô số cái Thiên Nguyên đại lục, nhưng là chỉ cần người lòng vừa nghĩ, như vậy ngày này bên ngoài Thiên kỳ thật cũng liền trong lòng của người. "

Dịch Nam trầm ngâm nói

"Ta tựa hồ. . . Có chút minh bạch rồi "

Nhân Hoàng lạnh nhạt gật đầu, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú lên những cái kia tại Thiên Nguyên đại lục một bên sôi trào phí công hoàng khí lưu, lẳng lặng hỏi nói

"Người có biết vì sao trên đời này không có tiên? Tất cả mọi người nhưng lại hướng tới thành tiên?"

Dịch Nam lắc đầu, lại đột nhiên nhẹ gật đầu

"Ta không biết vì sao không có rồi Thần Tiên tung tích, thế nhưng là tất cả mọi người hướng tới thành tiên, là bởi vì trong lòng mỗi người đều có mộng tưởng, cũng có chờ mong. "

"Đúng là như thế" Nhân Hoàng nhẹ gật đầu, ánh mắt thâm thúy, nói "Chính là bởi vì trong lòng mỗi người có chấp mộng tưởng, mới sáng tạo ra vô số tiên nhân thần thoại, thế nhưng là phiến thiên địa này, vì "Thiên" chỗ không dung, vì vậy thế gian rốt cuộc không ai có thể đạt Thượng Tiên đường, đến nói chính quả. "

"Vì sao sẽ bị Thiên chỗ không dung? Thiên chỉ là người nào đó sao?" Dịch Nam không hiểu hỏi, Nhân Hoàng nói tới quá mức huyền diệu, hẳn còn không thể toàn bộ tìm hiểu được.

"Người có biết cái kia phí công hoàng khí lưu là vật gì?"

Nhân Hoàng không có trả lời vấn đề của hắn, tiếp tục hỏi nói.

"Không biết "

"Cái kia chính là trong mình mình đại đạo hiển hóa, có thiên phú tu luyện người có thể thông qua tu tập huyền diệu Công Pháp, dẫn động đại đạo chi khí nhập thể, rèn luyện thân hồn nhục thể, cuối cùng đạt tới "Phá cấm" chi cảnh, lại có tiên quang tiếp dẫn, phi thăng thượng giới, đến cái kia lúc mới tính chân chính bước lên con đường tu tiên. "

"Cổ khí tức này không tiến vào được Thiên Nguyên đại lực, cho nên cái này chính là đưa đến Thần Tiên toàn bộ biến mất chân tướng à?" Dịch Nam suy tư khoảnh khắc, suy nghĩ minh bạch đạo lý trong đó, bởi vì chỉ từ ánh mắt của hắn đến xem, đều có thể nhìn thấy cái kia cái gọi là "Đại đạo" chi khí từ đầu đến cuối tại Thiên Nguyên đại lực xung quanh vờn quanh, mà không tiến vào được trong đó.

Nhân Hoàng nghe xong tán dương nhẹ gật đầu, nói

"Người có thể nghĩ rõ ràng đạo lý trong đó rất tốt, cái này chính là ta mang mục đích của người tới" hắn quay đầu chăm chú nhìn chăm chăm Dịch Nam, ánh mắt thâm thúy, nói

"Người đã thông qua được tâm kinh khảo nghiệm, cái vấn đề khó khăn này từ nay về sau cũng liền giao cho người đến giải quyết. "

"A? Ta?" Dịch Nam kinh hô một tiếng, tựa hồ không nghĩ tới Nhân Hoàng sẽ đột nhiên lên tiếng như vậy, lằm bằm nói

"Thế nhưng là ta đều không biết ta là thể nào thông qua khảo nghiệm. . ."

"Tâm kinh vừa lựa chọn người, người liền từ chỗ hơ hơn người. Người lại nhìn cái kia. . ."

Nhân Hoàng không có cho Dịch Nam dư thừa giải thích cơ hội, đột nhiên tay phải hướng về phía trước có chút phát một cái, chỉ gặp lòng bàn tay của hắn đột nhiên tản mát ra nồng đậm một phiến kim quang, theo hắn phát tay, cái kia phiến kim quang lập tức hướng về phía trước mà xuất, kim quang tuốt tay sinh trưởng tốt, bất quá khoảnh khắc thể mà đã biến thành một vùng biển mênh mông con sóng lớn màu vàng óng, hướng về Thiên Nguyên đại lực mãnh liệt tấn công mà đi.

Cả phiến thương khung đều tại Nhân Hoàng chi lực hạ rất nhỏ chấn động, ngay tại cái kia nói đại dương màu vàng óng sóng lớn sắp đánh ra đến Thiên Nguyên đại lực hướng lúc, từ vô tận hư không bên trong đột nhiên hiện bốn đầu rung động xiềng xích.

Cái này bốn đầu xiềng xích giống như trải qua ngàn vạn năm thời gian lắng đọng, phía trên có pha tạp rỉ sắt, cùng chói mắt điểm điểm máu tươi, một cổ vượt qua Hồng Hoàng khí tức cô phác khí tức cơ hồ tràn ngập cả phiến hư không, dẫn động vô tận thiên ngoại thiên lại run rẩy một hồi, từ bốn đầu giăng khắp nơi xiềng xích bên trong đột nhiên tản ra nhất đạo mắt trần có thể thấy ngân sắc ba động, từ hướng nội bên ngoài nhanh chóng khuếch tán, lấy Thiên Nguyên đại lực làm trung tâm, im ắng bao trùm ra.

Nhân Hoàng tay phải có chút giơ cao lên, từ lòng bàn tay của hắn đột nhiên tản mát ra nhất đạo hào quang màu vàng kim nhạt, luồng hào quang màu vàng óng này giống như một viên quả trứng lớn màu vàng óng, vừa mới đem hắn cùng Dịch Nam hai người vây quanh ở bên trong, cái kia nói màu bạc ba động thoáng qua liền quét qua hai người bọn họ đứng thẳng chỗ, kim sắc vòng sáng cùng ngân sắc sóng ánh sáng chạm vào nhau, dẫn tới quả trứng lớn màu vàng óng phía trên quang mang như nước đồng dạng không ngừng lay động.

Bốn đầu xiềng xích xuyên tới xuyên lui, một mực đem trọn cái Thiên Nguyên đại lực thật chặt quán quanh ở trong đó, con sóng lớn màu vàng óng âm vang đập tại rồi dây sắt phía trên, lại không có nhấc lên một tơ một hào ảnh hưởng, thật giống như vừa rồi cái kia rung động một kích chỉ là hư ảo đồng dạng.

"Đây là. . ."

"Này liền tên là Thiên khóa, cũng là mọi chuyện kể cầm đầu. "

Nhân Hoàng thu hồi tay phải, hắn hai lần xuất thủ về sau thần sắc tựa hồ có chút mỏi mệt, nhìn xem cái kia bốn đầu to lớn xiềng xích, hắn diện mục một trận biến hóa, khinh khinh mở miệng nói

"Thiên chi giam cầm, chân tướng vạn năm phủ bụi. Hôm nay ta đã trải qua hiện thân, hết thảy cũng muốn phủ ở mặt nước rồi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Nhân Hoàng đã chết, cuối cùng cơ hội

Qua trọn vẹn nửa ngày, cả phiến oanh minh vang động thiên ngoại thiên rốt cục yên tĩnh trở lại, cái kia nói ngân sắc sóng ánh sáng hướng ra phía ngoài khuếch tán không biết nhiều ít vạn dặm, cái kia bốn đầu thần bí to lớn xiềng xích rứt lại một hồi, lại dần dần biến mất tại rồi vô tận hư không bên trong.

Phen này cảnh tượng nhìn Dịch Nam là nghẹn họng nhìn trân trối, Nhân Hoàng vừa rồi hồi hột kia một phen xuất thủ, cái kia nói to lớn vô biên đại dương màu vàng óng trung lưu lộ ra một cổ vô tận ý sát phạt, dù cho cách xa nhau như thế xa, cũng đem hấn toàn thân cả kinh ứa ra mồ hôi lạnh.

Thế nhưng là không nghĩ tới cái kia cổ phần đại dương màu vàng óng đập nện tại "Thiên khóa" phía trên, thế mà không có có bất kỳ biến hóa nào, mà cái kia nói "Thiên khóa" phát ra ngân sắc ba động, nếu như không phải là bởi vì Nhân Hoàng quanh thân phát ra kim sắc quang mang đem mình bảo hộ ở bên trong, hấn không hoài nghi chút nào mình sẽ tại chỗ hóa thành hư không.

Bởi vì hấn rõ ràng nhìn thấy, tại cái kia nói ngân sắc ba động ba động quét ngang mà qua phía sau phụ cận mười mấy khóa Tinh Thần trong nháy mắt liền bị nghiền thành rồi bột phấn, biến thành một đám bụi trần.

"Cái này bốn đầu xiềng xích, chính là trở ngại đại đạo chi khí tiến vào Thiên Nguyên đại lục, cũng dẫn đến tất cả mọi người không cách nào thành tiên giam cầm sao?"

Dịch Nam trầm tư nửa ngày, quay đầu nhìn xem Nhân Hoàng nói.

Nhân Hoàng mặt không biểu tình, nhàn nhạt gật đầu.

"Như vậy ngại vì sao không trực tiếp xuất thủ đem cái này giam cầm bài trừ đâu? Lấy thực lực của ngài cũng không thể đánh vỡ cái này mấy nói xiềng xích sao?" Dịch Nam có chút kích động hướng Nhân Hoàng hỏi nói.

Hấn phát hiện mình càng là xâm nhập hiểu rõ con đường tu tiên, hấn trong lòng hoang mang cùng nghi vấn liền chồng chất đến càng sâu, đến tột cùng vì sao sẽ có cái này bốn nói giam cầm xiềng xích, xiềng xích là ai bố trí? Nhân Hoàng lại vì cái gì muốn tìm mình? Một đồng lớn vấn đề chồng chất ở trong lòng, hấn biết mình cũng không có khả năng một mạch toàn bộ hỏi ra, dựa theo hấn lý giải, thế là liền hướng Nhân Hoàng hỏi cái này đơn giản nhất cũng là trực tiếp nhất vấn đề.

"Ta làm sao không muốn đâu. . ." Nhân Hoàng xoay người đối mặt Dịch Nam, hấn nụ cười trên mặt mang theo ba phần bi thương, tại Dịch Nam buồn ngủ ánh mắt mê hoặc bên trong, Nhân Hoàng đem vừa rồi rút về ống tay áo tay phải đưa ra ngoài.

"A. . . Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Dịch Nam quá sợ hãi, chỉ gặp Nhân Hoàng vừa rồi cái kia ôn nhuận như ngọc bàn tay, giờ phút này thế mà trở nên già nua vô cùng, giống như ngón người một nháy mắt đã trải qua mấy trăm năm gian nan vất vả, hoàn toàn biến thành rồi một tầng vô khô bao trùm tại xương cốt bên trên.

"Như người thấy, kỳ thật ta trước đây thật lâu liền đã chết. " Nhân Hoàng trên mặt vẫn treo cười nhạt ý, giống như nói tới sự tình không có quan hệ gì với hấn đồng dạng. "Ta đem cái này nói tàn niệm phong tồn tại Nhân Hoàng tâm kinh bên trong, một mực chờ đợi hậu nhân, chỉ cần có người kế thừa đạo thống của ta, như vậy cái này một sợi tàn hồn tự nhiên là sẽ đứng hạn thức tỉnh. "

Nhân Hoàng nói xong giống như đem trong lòng đè ép gánh nặng buông xuống, nhẹ nhàng thở phào một cái, trong ánh mắt của hấn giờ phút này tràn ngập nhàn nhạt bi thương, lại không phải đang vì mình bỏ mình.

"Vừa rồi ta mượn nhờ lưu lại Nhân Hoàng chi thể, dẫn động vô tận hư không bên trong bản nguyên chi lực, mới đưa thiên chi tóa liên tạm thời bức bách đi ra, cũng tốt tại ta đã bỏ mình, mà người bất quá một giới nhục thể phàm thai, không phải trận này Thiên Khiển chi sợ cũng không sẽ đơn giản như vậy rồi. "

Dịch Nam nghe xong lời này có thể nói triệt để điên đảo hấn nhận biết, giờ phút này cùng hấn nói chuyện Nhân Hoàng thế mà sớm tại rất nhiều năm trước đó liền đã chết, hấn hiện tại có thể nói là cùng Nhân Hoàng quý hồn tại trò chuyện, cái kia có được uy thế như thế Nhân Hoàng vì sao sẽ bỏ mình? Chẳng lẽ còn có so sánh Nhân Hoàng người càng mạnh mẽ hơn sao?

"Ta biết trong lòng ngươi nhất định có rất nhiều nghi vấn, bất quá bây giờ lúc máy chưa tới, hết thấy còn không thể nói cho ngươi. Đến lúc hết thấy chân tướng đều sẽ nổi lên mặt nước, mà ngươi như là đã kế thừa đạo thống của ta, như vậy sau đó ngươi đem làm Nhân Hoàng một mạch truyền nhân, không ngừng tiếp nhận khảo nghiệm. Thế gian chỉ sợ bất quá thời gian mười năm, hết thấy đều sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, đến lúc ngươi như nắm chắc cơ hội, hết thấy đều có thể vì đó!"

Nhân Hoàng cũng mặc kệ Dịch Nam trong lòng làm cảm tưởng gì, đem một đồng lớn tin tức toàn bộ một mạch truyền cho rồi Dịch Nam, sau đó hấn lẳng lẳng nhìn Dịch Nam, giống như đang chờ hấn trả lời.

"Vì sao đem như thế lớn gánh nặng giao phó cho ta. . . Ta có thể làm được sao?" Dịch Nam một trận mê mang, trước mắt dính đến Nhân Hoàng, cùng cái kia thần bí "Thiên chi tóa liên", cái này từng kiện sự tình huyền diệu thậm chí đã vượt ra khỏi hấn đối Thần Tiên nhận biết, để hấn không thể nào tiếp thu được.

"Chỉ cần trong lòng không buông bỏ, liền có thể làm đến. "

Nhân Hoàng lộ ra hai hàm răng trắng, thật giống như thôn bên cạnh Đại ca ca đồng dạng thân thiết, trong mắt đều là yêu mến.

"Nhân Hoàng tâm kinh khảo nghiệm kỳ thật nhất không coi trọng chính là cái gọi là thể chất, tư chất. Mà trọng phẩm hạnh, tâm tính, chấp niệm, lo lắng, mấy thứ này mới là có thể chèo chống người một đường tiến lên, đăng lâm đỉnh núi nơi máu chốt, cái gọi là chín bước khảo nghiệm, dù là người chỉ bước ra một bước lại như thế nào. Đừng quên người đang lúc trong lòng đối với ta tức giận, người thậm chí có thể lấy phạm nhân chỉ tư chống cự Nhân Hoàng chỉ thế, người còn sợ tương lai không thể đánh phá cái này cái gọi là chỉ là xiềng xích sao?"

"A. . . Cái kia, đang lúc ta cũng không phải cố ý. " hồi tưởng lại hẳn vừa rồi đối Nhân Hoàng bắt kính, Dịch Nam một trận xấu hổ, đều không có ý tứ nhìn Nhân Hoàng con mắt rồi.

"Ngô. . . Ta khí lượng cũng không có nhỏ như vậy. " Nhân Hoàng cố ý xụ mặt, giống như sinh khí nói ra, chọc cho Dịch Nam kém chút cười ra tiếng.

Ánh mắt của hắn thâm thúy, giống như nhìn thấu Dịch Nam nội tâm.

"Nếu như người có thể đạt tới ta ban đầu cảnh giới, như vậy phục sinh cha mẹ người sự tình chưa chắc không thể. "

"Coi là thật? ? ?"

Lời này vừa nói ra Dịch Nam ánh mắt như đuốc, hẳn giờ phút này thậm chí không có cân nhắc đến Nhân Hoàng chi vị độ cao đến tột cùng có bao nhiêu khó, mà chỉ đem phục sinh phụ mẫu sự tình đặt ở trong lòng.

"Ta vì Nhân Hoàng, sao sẽ lừa người. " Nhân Hoàng mỉm cười gật đầu nói, hẳn cũng chính là nhìn thấu Dịch Nam trong lòng chấp niệm, thế là mới đưa việc này nói ra.

"Cái kia tốt. . . Vậy ta nhất định sẽ cố gắng!" Dịch Nam trong lòng một phiên kiên định.

Có đôi khi biết rất rõ ràng mình sắp tiến lên đường sẽ hết sức gian khổ, dù là một đường đi xuống sẽ đi được hết sức khổ rất mệt mỏi, nhưng cái này lại không phải khó khăn nhất, nhất là cho người khó chịu lại là ngay cả đường đều không biết nên đi phương nào. Nhân Hoàng một phen cho hắn tiến lên mục tiêu phương hướng, cũng đốt lên

"Vậy thì tốt, vậy ta liền đưa người trở về. "

Việc này một, Nhân Hoàng tựa hồ có chút vội vàng, mở miệng liền phải đưa Dịch Nam trở về.

"Vậy ngài đâu?"

Dịch Nam quan tâm hỏi nói.

"Ta đã chết sớm người, sau này người ta chỉ sợ không sẽ gặp lại. Nhớ kỹ ta, đánh vỡ cái này phiền bị giam cầm thiên địa, sẽ có người đến chỉ dẫn người sau này đường, cố thủ bản tâm, có thể hay không hoàn thành tâm nguyện của người, hết thấy đều nhìn chính người. " Nhân Hoàng nói xong khinh khinh phát tay, Dịch Nam thậm chí không kịp nói ra nói những lời khác, thân ảnh của hắn đã từ vô tận hư không bên trong biến mất không thấy gì nữa.

"Tiếp đó, để cho ta hoàn thành cuối cùng này một vòng a. "

Nhân Hoàng ánh mắt thâm thúy lạnh nhạt nhìn xem cái kia bốn nói biến mất ở trong hư không, chìm chìm nổi nổi lấy xiềng xích. Tay trái bóp xuất huyền diệu pháp quyết, từng đợt kỳ dị ba động tản ra, Nhân Hoàng thân ảnh cũng giữa bất tri bất giác lại trở thành nhạt rồi mấy phần.

Qua tốt một hồi, từ trong cơ thể của hắn thế mà tản mát ra một đạo quang mang, trong nháy mắt phân hoá ra ba nói thân ảnh, có lão giả, có thanh niên, cũng có một nữ tử.

Ba người đối Nhân Hoàng rất nhỏ gật đầu, riêng phần mình tay bấm pháp quyết, biến mất tại rồi vô tận hư không bên trong.

Nhân Hoàng thân thể càng phát ra trong suốt rồi, hẳn cuối cùng lưu luyến nhìn thoáng qua Thiên Nguyên đại lục, thần niệm vô hạn lưu chuyển, thân hóa một đạo bạch quang phóng hướng thiên khung.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Võ Đạo thịnh thế, Tu Đạo hướng đồ

Dịch Nam tại Nhân Hoàng khinh khinh phát tay về sau, chỉ cảm thấy cả người lại lọt vào vô biên hắc ám bên trong, thân thể không bị khống chế hướng xuống cũng không biết muốn rút xuống chỗ nào.

Không biết đến tột cùng qua bao lâu, hắc mội rút cục một lần nữa cảm thấy thân thể tồn tại, rút cục chậm rãi mở hai mắt ra.

"Phản phạt" một trận vang động.

Một trận không hiểu quái phong phá đến, đem quyền kia dán tại Dịch Nam đỉnh đầu sách vàng gọi lên ra, tiếp xuống cả quyền sách thể mà biến thành nhàn nhạt điểm sáng, tiêu tán tại rồi không trung, giống như cho tới bây giờ không có xuất hiện qua đồng dạng.

"Chúc mừng ngươi thông qua thí nghiệm. "

Nhạc Thiên Khánh ý cười đầy mặt, nhìn xem giờ phút này phiên tràng cảnh, hắc chỗ nào không rõ, đây là thượng cổ thánh hiền ý chí đã bị Dịch Nam truyền thừa, sách vở đã mất đi thánh hiền ý chí chỉ lực, rốt cuộc chịu đựng không được lịch sử tây lễ, biến thành bột phấn.

"Vương gia, ta hôn mê bao lâu?"

"Bất quá hai ba phút đồng hồ mà thôi, ngươi có thể nhắm mắt, tinh tế thể sẽ hiện tại cảm thụ. "

Dịch Nam lập tức lần nữa bệ bên trên hai mắt, tâm niệm lưu chuyển ở giữa, nội tâm hoàn toàn tĩnh lặng, cả bản Nhân Hoàng tâm kinh mấy trăm chữ nhỏ giống như rơi xuống phạm trần sáng chói Tinh Thần đồng dạng đánh thẳng vào trong đầu của hắn, cái kia gần từng chữ huyền diệu khắc ấn tại tâm thần, rốt cuộc không sẽ vô cơ đi tới.

Tại thời khắc này hắn chỉ cảm thấy trên dưới quanh người vô số lỗ chân lông cũng mở miệng, hô hấp lấy phiến thiên địa này bản nguyên nhất, thuần túy nhất năng lượng.

Tinh thần của hắn trong nháy mắt hóa thành thiên ti vạn lữ lấy mình làm trung tâm hướng ra phía ngoài diễn đưa ra ngoài, thông qua loại cảm ứng này, hắn "Nhìn" đến rồi ngoài phòng một đội chính đang tuần tra vệ binh, góc tường một con nhện chính tại một lần lại một lần dệt lưới, trên ngọn cây một phiến lá xanh theo gió bay xuống. . .

Ngắn ngủi một sát na giống như qua trăm năm dài như vậy, bất quá mấy trăm chữ nhỏ Nhân Hoàng tâm kinh, lại hoàn mỹ trình bày rồi đại đạo đơn giản nhất, lớn âm như hiểm chân lý, con đường tu tiên đại môn lấy một loại Dịch Nam có thể lý giải phương thức, hoàn toàn đối với hắn không giữ lại chút nào mờ ra.

Con đường tu tiên từ từ xa này, cái này mấy trăm chữ nhỏ cũng bất quá là Nhân Hoàng tâm kinh quyền thứ nhất mà thôi, dựa theo trên đó thuật, mỗi người thành tiên đến nói con đường đều không giống nhau, nếu như muốn đạt tới thể này đỉnh phong, nhất định phải đi ra con đường của mình, Nhân Hoàng tâm kinh danh xưng người mới học mạnh nhất tu quyền một trong, càng quan trọng hơn là dạy bảo người mới học đối với tâm tính, vạn vật nhận biết thái độ, đồng thời thông qua năng dạy bảo phương pháp, dẫn đạo sơ tu giả đối với con đường tu tiên nhận biết, càng hiểu rõ phương pháp.

Vạn tòa cao lâu đất bằng lên, Nhân Hoàng coi trọng nhất chính là sơ lúc tu hành.

Nhưng mà đối với thành tiên tới nói, chân chính đường nhưng thật ra là đang phi thăng thượng giới về sau mới bắt đầu, bất quá thông qua Nhân Hoàng tâm kinh cái kia một cổ đột nhiên tràn ngập tiến vào đầu óc hắn dẫn đạo, hắn hiện tại đối với tu tập con đường rốt cục có rồi một cái minh xác nhận biết.

Một người bình thường có thể thông qua rèn luyện, cường kiện thể da, rèn luyện gân cốt, cường hóa thể nội huyết khí, cái này có thể nói hướng luyện thể sơ giai cảnh giới.

Thế nhưng là thân thể rèn luyện từ đầu đến cuối có hạn, một người có lẽ có thể thông qua một năm, ba năm Luyện Lực, đạt tới một cái so với người bình thường mạnh mẽ rất nhiều trạng thái, nhưng là không thể nào thông qua ba mươi năm hoặc là năm mươi năm đến đều cường hóa thân thể, nhân thể khí huyết càng về sau chỉ sẽ dần dần khô kiệt, càng về sau không tiến ngược lại thụt lùi.

Thế là tại cổ nhân trí tuệ phía dưới, mọi người đi qua giao lưu, thực tiễn, dần dần mở ra giai đoạn thứ hai tu tập con đường, cái kia chính là nội kinh con đường. Nội kinh cũng có thể gọi là nội công, khí công, thông qua quanh năm suốt tháng luyện tập cùng đối với "Lực" sử dụng cảm ngộ, mọi người phát hiện loại này nhìn không thấy, vô hình lực nói lực phá hoại thậm chí so sánh ngoại lực càng sâu! Đồng thời nội kinh không sẽ theo tuổi tác già yếu mà suy yếu, mà là càng thêm tinh thuần.

Tranh đấu cũng là đẩy hướng mọi chuyện tiến bộ nhân tố trọng yếu, có rồi nội kinh về sau, tại mấy đời người nghiên cứu đấu tranh dưới, mọi người đem tu tập con đường đẩy hướng rồi cao hơn điểm xuất phát. Đang một ngày nào đó một vị tiên bối phát hiện mình trong lúc vô tình đem nội kinh cùng thân thể ngoại lực hoàn toàn Dung Hợp phía sau hắn đạt đến một cái tất cả mọi người chưa đạt tới cảnh giới.

Hậu nhân gọi chung hắn vì Hậu Thiên cảnh giới, bởi vì đây là thông qua nhân lực tu tập, người rốt cục bắt đầu có rồi đủ để bài trừ truyền thống tư tưởng không thể tưởng tượng nội chi lực. Có thể đem nội kinh ngoại phóng ngăn địch, có thể tay không di chuyển gần cự thạch ngàn cân, toàn thân có một vị chi lực, thậm chí ngay cả tuổi thọ đều chiếm được rồi mấy chục năm tăng trưởng.

Mà nếu như nói ngày mai con đường tu hành khó, không phải có được đại nghị lực người không thể làm hướng, như vậy lúc có một ngày, một vị tu

thiên hạ vô lâm nhân sĩ tiền bối tôn sùng, một vị tuổi tác gần trăm lão già, tại sơn thôn Lão Lâm một chỗ ba mươi năm, cảm ngộ vạn vật tự nhiên hướng nói, tại cái nào đó ban đêm xem sơn lâm mưa gió chấp chôn, lòng có cảm giác, một khi đồn ngộ, rốt cục đến Tiên Thiên cảnh giới.

Nếu như nói võ học hướng nói dừng ở tại ngày mai cảnh giới tối cao, như vậy Tiên Thiên cảnh giới chính là hết thảy tân sinh bắt đầu.

Đầu tiên là thọ nguyên Nghịch Thiên tăng trưởng, vị kia tuổi tác gần trăm tiền bối tại đạt tới Tiên Thiên cảnh giới phía sau dường như giành lấy cuộc sống mới, cuối cùng thọ hết chết già thể mà sống rồi rỗng rã hơn 250 năm, mà tại hần tuyên bố Tiên Thiên cảnh giới tồn tại phía sau vô số vô lâm cao thủ mộ danh mà đến, trong đó không thiếu các phái tuyệt đỉnh cao thủ, cùng ẩn cư hướng sĩ.

Hậu thế Võ Lâm sách sử ghi chép, Tiên Thiên chi cảnh không thể nghịch, lực lượng một người nhưng cùng thiên địa Dung Hợp, phảng phất tự nhiên chi lực mưa lớn Hám Sơn, nhẹ nhàng như gió, mềm đến nước chảy.

Mà vị kia lần thứ nhất đến Tiên Thiên chi cảnh lão già, trong vòng một ngày cùng một hơn trăm vị hậu thiên chi cảnh tu vi người luận võ, đã sức một mình sẽ tại trận gần ngàn hơn người toàn bộ tin phục, trước mặt mọi người thiên hạ, nói là Tiên Thiên chi cảnh cũng không phải là tối cao chi cảnh, sau đó nhẹ lướt đi, một người tiếp tục tại sơn dã bên trong khổ tu, không biết tung tích.

Thiên Nguyên đại lục Võ Đạo chi phong bởi vậy mở ra, thiên hạ bố võ, mọi người một lòng truy cầu thượng đẳng Võ Đạo, chỉ vì tìm kiếm truyền thuyết kia bên trong đỉnh phong chi cảnh, chỉ vì đánh vỡ cái này sinh Tử giới hạn, tìm kiếm Vĩnh Sinh.

Không biết qua bao nhiêu năm, một vị nào đó thiên tư thông minh, tuổi nhỏ ngộ võ thiếu niên, tại đã trải qua gần một trăm năm mười 18 năm khổ tu qua đi, rốt cục nghênh đón trong truyền thuyết cảnh giới kia.

Đánh vỡ sinh Tử giới hạn, không còn bị thể xác trói buộc, ý thức có thể bay ra bên ngoài cơ thể, đạt đến giữa trần thế cảnh giới tối cao -- phá cấm!

Đánh vỡ phiên thiên địa này trói buộc, bài trừ hết thảy quy tắc ước định.

Thiên Nguyên đại lục nghênh đón lần thứ nhất phi thăng quang cảnh, ngày đó nguyên bản chính là vào lúc giữa trưa, bầu trời lại không hiểu bị bóng tối bao trùm, nặng nề trùng trùng điệp điệp chong chát Hắc Vân, trong đó mang theo trận trận lôi quang chớp động.

Vô số người bị cái này chấn động lay trảng cảm thấy tim đập nhanh, sau đó bọn hắn đều thấy được trên bầu trời đột nhiên đánh xuống nhất đạo nói ẩn chứa kinh khủng lực lượng hủy diệt Lôi Điện, một loạt núi non thay nhau nổi lên núi cao tại cái này giận Hỏa Thần lôi phía dưới có như băng tuyết đồng dạng tan rã.

Mà tại võ vụn núi đá bên trong, lại có thể gặp nhất đạo ngồi xếp bằng thân ảnh.

"Là hần. . . Trăm năm trước Võ Lâm thiên tài."

"Nghe đồn hần đã sớm chết già rồi a. . . Làm sao có thể phát sinh cảnh tượng như vậy."

"Không có khả năng không có khả năng. . . Chẳng lẽ hần đạt tới trong truyền thuyết cảnh giới kia. . ."

"Sư huynh. . . Trăm năm cảnh xuân tươi đẹp. . . Ta thể mà còn có thể gặp lại ngươi. . ."

Tại chỗ chạy đến hơn mười vị Võ Lâm danh túc, trong đó không thiếu Tiên Thiên chi cảnh người ẩn cư, thể nhưng là cho dù bọn họ đã có thể điều động bộ phận tự nhiên đại đạo chi lực, nhưng ở khoảng cách gần nhìn qua cái kia nhất đạo Lôi Điện chi uy cũng cảm thấy một trận kinh hồn táng đảm.

Đây là thiên uy, không phải sức người có thể chống cự!

Trộn vụn sáu nói thiểm điện oanh minh, mỗi một nói vụn vụn thiên uy hướng lôi đều không giữ lại chút nào đánh vào cái kia nói xoay quanh giữa không trung thân ảnh.

Vị kia nguyên bản toàn thân bị tóc dài bao trùm thiên tài, tại Lôi Điện Thần Hỏa tẩy lễ phía dưới, quanh thân bị đánh đến một mảnh hỗn độn, nhưng mà hần cuối cùng chống cự lại rồi thiên uy.

Khi hần hình dạng lộ ra lúc, tất cả mọi người cảm thấy kinh hãi, ở đây Võ Lâm danh túc không thiếu tại trăm năm trước từng chịu qua chỉ điểm của hần, thậm chí có chính là hần trực tiếp hậu bối.

Nam tử trung niên hình dạng, như sắt thép đồng dạng đen kịt mà kiên nghị gương mặt, vị này sống rồi rỗng rã hơn hai trăm năm thiên tài, thể mà tại thiên uy tẩy lễ hạ trở nên phản lão hoàn đồng rồi!

Hần ngược đầu nhìn lên bầu trời, chỉ gặp nguyên bản Hắc Vân tế nhật bầu trời, tiêu tán vô tung, mấy nói thần lôi tới cũng nhanh, đi đến càng nhanh. Bầu trời giống như phá một cái động lớn, bên trong là một áng mây lưu chuyển, để cho người ta nhìn không rõ ràng, một đạo quang hoa từ đó tung xuống, đột nhiên chiếu xạ tại rồi trên người hần.

Tại tất cả mọi người trong ánh mắt khiếp sợ, hần tại cái kia nói không thể tưởng tượng nổi thần quang tiếp dẫn dưới, bay thẳng đến hướng về phía thiên ngoại, cuối cùng chỉ nghe thấy nhất đạo mừng rỡ như điên thanh âm vang vọng trên không trung

"Tiên giới. . . Trên đời này thật sự có tiên. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Vạn năm truyền thừa, nhất mạch đơn truyền

Võ Đạo thịnh thế, vô số hậu nhân từ vô hướng nói, bạch nhật phi thăng, tiến về Tiên giới. Phong trào tu đạo cấp tốc quét sạch rồi toàn bộ Đại Lục, không biết thành tựu nhiều ít người hậu thế.

Nhưng mà không biết tại bao nhiêu năm về sau, bốn nói to lớn Thiên khóa từ vô tận hư không bên trong lan tràn duỗi ra, mới đầu mọi người đối với hiện tượng này cũng không có nhiều hơn lý sẽ, thế nhưng là không lâu sau đó mọi người liền phát hiện rồi một kiện làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy hoảng sợ sự tình.

Nguyên bản chỉ cần tấn thăng đến Tiên Thiên chi cảnh tu võ người, liền có thể cảm nhận được giữa thiên địa tối tăm tồn tại đại đạo chi khí, thông qua tu luyện bí thuật, để thân thể dung nạp càng nhiều đại đạo chi khí, đạt tới hồn xác một thể, liền có thể siêu thoát tại phiên thiên địa này, chân chính đạt tới phá cấm.

Từ đó đánh vỡ thiên địa trói buộc, hồn phách rời đi thể xác, võ vận thương khung phi thăng thượng giới.

Nhưng là từ Thiên khóa xuất hiện về sau, nguyên bản tràn đầy đại đạo khí tức càng ngày càng ít, bất quá ngắn ngủi thời gian trăm năm, cả phiên Thiên Nguyên đại lục thể mà rốt cuộc không có một người phi thăng!

Phá cấm hướng nói giống như từ đó mất đi tung tích, từ đây Tiên Thiên cảnh giới cũng đã không thể tái hiện thượng cổ đủ loại thủ đoạn nghịch thiên, Thiên Nguyên đại lục tiên nhân cũng dần dần biến mất tại rồi trong lịch sử, không có tung tích gì nữa!

...

Dịch Nam yên lặng nhận lấy cái này một đoạn lớn tin tức trong đầu trùng kích, chậm rãi cất tia biết hết thấy.

"Cảm giác thế nào?"

Nhạc Thiên Khánh kiên nhẫn chờ rồi tốt một hồi mới mở miệng hỏi nói.

"Một loại trước nay chưa có cảm giác, đầu não một phiên thanh minh, vừa rồi một nhọc toàn bộ quét sạch sành sanh. Cảm giác thân thể có dùng không hết khí lực đồng dạng, bất quá. . ."

Dịch Nam muốn nói lại thôi, tựa hồ trong lòng có chỗ cố kỵ.

"Bất quá cái gì? Cứ nói đừng ngại. "

"Luôn cảm giác trong lòng giống như thiếu một khối đồng dạng, không biết có phải cảm giác của ta sai lầm hay không. " Dịch Nam như nói thật nói.

"Àn. . . Kỳ thật đây là bình thường. "

Nhạc Thiên Khánh tựa hồ sớm có đoán trước, hần biểu lộ ngưng trọng, nói

"Từ Thượng Cổ về sau, Nhân Tộc cũng đã không thể tái hiện đã từng huy hoàng một màn, trên trời rơi xuống thần phạt, nguyên bản có được tu tiên tư chất người cũng càng ngày càng ít, cái này từ trên căn bản liền giảm bớt người tu tiên số lượng, cho tới bây giờ chỉ sợ trong một vạn người cũng khó tìm xuất một cái có được Tu Đạo tư chất người. Đại đạo có khuyết, trong số mệnh có lay, cho nên người mới có như thế trống rỗng cảm giác. "

"Chẳng lẽ liền không có người đi tìm kiếm chân tướng sự tình sao? Thượng cổ nhiều như vậy tiên bối cổ nhân, không đều là có được đại năng lực giả sao?"

Dịch Nam cảm xúc thoáng có chút kích động nói, đây cũng là hần trong lòng thâm tàng nghi vấn, Nhân Hoàng ban đầu vì sao không xuất thủ? Thực lực như thế Nhân Hoàng thể mà đã bỏ mình, còn có ai có thể giết chết hần? Đến cùng là cái gì người bố trí xuống Thiên khóa, từng đoàn từng đoàn nghị hoặc quần quanh ở trái tim của hần, không cách nào xóa đi.

"Tự nhiên có. "

Nhạc Thiên Khánh ánh mắt thâm thúy, nói

"Vô số thượng cổ thánh hiền tiền bối có khó lường uy năng, có thể tùy tiện treo núi đặng nhiều. Bọn hán cũng là tại trước tiên phát hiện phiến thiên địa này biến hóa người, ta không biết bọn hán có hay không có tiến về thiên ngoại tìm Cầu Chân cùng nhau, bắt quá từ hiện tại vẫn như thế phiến thiên địa này đến xem, mặc kệ bọn hán lấy hành động gì, cuối cùng khẳng định đều thất bại rồi!"

Dịch Nam một phen trầm mặc, hán nhận đồ vật so với hán tưởng tượng được còn trầm trọng hơn được nhiều, chuyện bây giờ duy nhất chuyện cơ chi sợ chính là Nhân Hoàng ly biệt hướng lúc nói tới mười năm kỳ hạn rồi.

"Ta hiểu được. "

Dịch Nam giống như nhận mệnh kiểu nhẹ gật đầu, hán một phen suy tư qua đi, quyết định vẫn là không nên đem Nhân Hoàng sự tình nói cho Nhạc Vương Gia tốt việc này tư quan trọng lớn, mà lại hán cũng không hiểu Nhân Hoàng cụ thể ý tứ, chỉ sợ nói ra có biến.

"Người cũng không dùng quá mức uể oải, bởi vì vạn tộc kỳ thật vẫn luôn đang cố gắng lấy. " Nhạc Thiên Khánh lời nói xoay chuyển, đột nhiên nói ra.

"Gặp thiên địa đại biến về sau, ban đầu cường thịnh nhất mấy cái môn phái gia tộc đi qua thương nghị, cuối cùng quyết định mặc kệ tổn hao khí lực lớn đến đâu, cũng muốn đem con đường tu tiên truyền thừa tiếp. "

"Bọn hán một mực tại thế gian tìm kiếm có được tiên duyên người, truyền thụ nói pháp, bảo đảm truyền thừa bất diệt. Chỉ cần phiến thiên địa này bất diệt, luôn có thể tìm tới đã thức tỉnh bộ phận thượng cổ huyết mạch người, truyền thừa di thống. "

Dịch Nam nghe xong hơi có sở ngộ, nhìn xem Nhạc Vương Gia mở miệng hỏi nói "Vương gia ngài chính là trong đó một mạch sao?"

Nhạc Thiên Khánh gật đầu chỉ rõ, nói

"Đúng vậy, con đường phía trước mặc dù mờ mịt vô hạn, nhưng dù sao vẫn cần có người đến một mình đảm đương một phía, đây là vì cả phiến thiên địa chúng sinh đại nghĩa. "

"Vậy ta nếu là sinh thời chưa thể hoàn thành sứ mệnh, tương lai làm sao tìm kiếm tiếp theo mạch người thừa kế?" Dịch Nam nghĩ đến tương lai quang cảnh, không có chút nào tự huy liên mở miệng hướng Nhạc Vương Gia nói ra, hán đến nay vẫn không biết Nhạc Vương Gia là làm thế nào nhìn ra được mình có được Tu Đạo hướng tư.

Nhạc Thiên Khánh mặt chứa ý cười, chậm rãi lắc đầu nói

"Không cần đi tìm, cũng không cần để ý huyết mạch ước thúc, nhớ kỹ hữu tâm người, từ nơi sâu xa vạn tộc truyền thừa là không sẽ tùy tiện đoạn tuyệt. "

"Ân, ta nhớ kỹ. " Dịch Nam cái hiểu cái không nhẹ gật đầu, có nhiều thứ hán hiện tại còn không thể Dung Hội Quán Thông, cho nên tất cả mọi thứ hán đều sẽ ghi ở trong lòng, chậm rãi lý giải.

"Đúng, kém chút quên nói cho người một kiện chuyện rất trọng yếu rồi" Nhạc Thiên Khánh giống như đột nhiên nhớ ra cái gì đó, ra vẻ thần bí nói.

"Ân?" Dịch Nam cũng là sững sờ, chuyện rất trọng yếu, chẳng lẽ là truyền thụ mình tiên pháp sao? Hán hai mắt tỏa sáng, mong đợi nhìn qua Nhạc Vương Gia.

Nhạc Thiên Khánh cười cười, giống như nhìn ra Dịch Nam tiểu tâm tư, mở miệng nói ra "Là có về chúng ta môn phái truyền thừa sự tình. "

"A, thì ra là thế. "

Dịch Nam bừng tỉnh đại ngộ, mặc dù không phải truyền thụ đã tiên pháp, bắt quá mình từ nay về sau hán cũng coi là gia nhập Tiên gia một mạch người đi, nghĩ đến đây tâm tình của hán vẫn tương đối tăng cao.

Nhạc Thiên Khánh đột nhiên thu liễm lại rồi trên mặt ba phần ý cười, trịnh trọng nhìn xem Dịch Nam, nói

"Bắt đầu từ hôm nay, người chính là Tà Nguyệt Động hạ duy nhất chân truyền đệ tử, cũng là tiếp theo mạch chương môn nhân hậu tuyến. "

"A?" Dịch Nam bị Nhạc Thiên Khánh một phen nói có chút choáng váng, mình vô duyên vô cớ làm sao lại thành tiếp theo mạch Chương Môn người hậu tuyến, mình lúc này mới mới nhập môn a.

Bất quá hán nhìn Nhạc Thiên Khánh một mặt biểu lộ cũng không giống như đang nói cười, thế là thận trọng nói ra "Vương gia, Dịch Nam tài sơ học thiếu, chỉ sợ không thể đảm nhiệm này gánh nặng a. "

"Người về sau cũng không dùng lại xưng hô ta là Vương gia, người ta như là đã có này duyên phận, ta kì thực thay mặt sư phó thu người nhập môn, có thể sư huynh tương xứng. " Nhạc Thiên Khánh nhẹ gật đầu, hán đã sớm suy tính Dịch Nam trong lòng cố kỵ, thế là nói

"Đây cũng là người chưa từng gặp mặt sư phụ truyền lại chỉ mệnh, liền xem như ta cũng không thể vi phạm, bất quá người cũng không dùng quá mức tại ý, đi qua vô số năm lưu truyền, Tà Nguyệt Động trung môn người chỉ sợ bất quá một tay số lượng, dù cho tương lai người thật trở thành Chương Môn cũng không dùng quá mức phiền não. "

"Nguyên lai là dạng này, bất quá ta thật có thể xưng hô ngài là sư huynh sao?"

Dịch Nam phối hợp nhẹ gật đầu, lập tức hỏi nói.

Hắn đối cái gì Tà Nguyệt Động nhận biết quá mức mờ mịt, chẳng qua nếu như có thể xưng hô Nhạc Vương Gia là sư huynh ngược lại là một kiện hết sức dễ cho người ta kích động sự tình, truyền đi chỉ sợ người trong thiên hạ đều không sẽ tin tưởng, Nhạc Vương Gia thế mà sẽ là như thế này một cái miệng còn hôi sữa sáu tuổi tiểu đồng sư huynh.

Mà lại cứ như vậy, dựa theo bối phận về sau mình tránh không được Quận chúa sư thúc a, nghĩ đến cái này hắn trong lòng một trận mừng thầm. Ân, bất quá tạm thời không thể nói cho cái kia điều ngoa Quận chúa, mình bây giờ còn không phải là đối thủ của nàng, chờ đến sau này hãy nói. . .

Nhạc Thiên Khánh khẽ cười nói

"Người tu đạo không cần cố kỵ thế tục lễ tiết, bất quá vì phòng ngừa thân phận của ngươi tiết lộ, về sau tại có người ngoài tình huống dưới ngươi còn xưng hô ta là Vương gia, ngươi ta đơn độc ở chung lúc có thể Hành huynh đệ hướng Lễ. "

"Cám ơn sư huynh dạy bảo. " Dịch Nam khom mình hành lễ, đây là hắn phát ra từ nội tâm cúi đầu, không chỉ có bởi vì Nhạc Vương Gia dẫn đạo hắn tiến nhập Tu Đạo con đường, càng là vì sự quan tâm của hắn cùng trợ giúp thành tâm cúi đầu.

"Tốt, sau này ngươi ta chính là người một nhà, ngươi cũng không dùng quá khách qua đường khí. Sư huynh nơi này còn có một chuyện nhất định phải dạy bảo ngươi, ngươi nhất định phải nhớ kỹ trong lòng. "

"Mời sư huynh chỉ điểm. "

"Ân, chúng ta Tà Nguyệt Động một mạch truy tìm tự nhiên đại đạo, đối với môn nhân tuy không quá nhiều trật tự ước thúc, bất quá lại có hai câu di huấn từ xưa truyền thừa, tất cả môn nhân tự nhiên làm thước treo lệnh, ai cũng dám quên!"

Nhìn xem Dịch Nam một bộ trận địa sẵn sàng đón quân địch dáng vẻ, Nhạc Thiên Khánh ngữ khí nhẹ nhàng, nghiêm túc mà chăm chú nói

"Tà Nguyệt Động tổ huấn: Thăng tiên cầu sinh mời học cách khác, tham sống sợ chết -- chớ nhập cửa này. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Dừng bước ở đây, cảm ngộ tâm kinh

"Tham sống sợ chết chớ nhập cửa này. . ." Dịch Nam nhắc tới vài câu, cũng bị lời này lây nhiễm, mở miệng cảm thán nói

"Xem ra tổ sư cũng là tính tình bên trong người, nhìn như đơn giản trong lời nói lại ẩn chứa vô tận chân ý!"

Nhạc Thiên Khánh nhẹ gật đầu, phụ họa nói

"Người tu đạo trọng tâm nhất tính, nhất niệm có thể chịu được phá Vĩnh Hằng, nhất niệm có thể sa đọa nhập ma. Tương lai mặc kệ ngươi tu vì đến gì cảnh giới, nhớ lấy đừng quên dự tính ban đầu!"

"Dịch Nam định không dám quên. " Dịch Nam như là thành tâm nói ra.

Nhạc Thiên Khánh hài lòng nhẹ gật đầu, hắn nhìn xem Dịch Nam, thân thiết hỏi nói

"Ngươi nhưng còn có cái khác nghi vấn?"

Dịch Nam một trận do dự, hắn biết cái này chỉ sợ là sau cùng cơ hội, thậm hạ quyết tâm, rốt cục đem mong mỏi đồ vật nói lỏ ra

"Ta. . . Ta có thể tu tập pháp thuật sao?"

. . .

Màn đêm buồn xuống, Dịch Nam một người một mình trong phòng, lẳng lặng suy tư một ngày kinh lịch.

Ban ngày tại chính miện hỏi qua Nhạc Vương Gia về sau, hẳn rốt cục xác định thế giới này đã không cách nào sử dụng ra cái gì tiên pháp hiện thực.

Cả ngày hôm nay tao ngộ thực sự quá mức kỳ diệu, mình tại trời xui đất khiến phía dưới thu được Nhân Hoàng truyền thừa, đồng thời kế thừa Tà Nguyệt Động truyền nhân thân phận, còn biết rồi cái kia kinh thiên bên trên Gusion bí. Thế nhưng là cuối cùng kết quả là, lại bị cáo tri bây giờ Tu Đạo chi thuật đã không thể được, dù là thân là "Tu Đạo" người, nhưng vẫn là muốn lấy luyện võ làm chủ.

Bất quá Nhạc Vương Gia sau cùng dạy bảo hẳn cũng toàn bộ ghi tạc rồi trong lòng, không dám quên

"Thiên hạ hôm nay mặc dù lại không thể Tu Đạo, bất quá thu hoạch được nói pháp truyền thừa về sau, dù là tại võ học hướng trên đường, so sánh người khác cũng sẽ đi được nhanh hơn xa hơn. Nếu như nói người bình thường đến Hậu Thiên cảnh giới phải hao phí ba mươi năm, chúng ta khả năng mười năm liền có thể đến cảnh giới như thế, đây là ưu thế của chúng ta, người phải chuyên cần luyện pháp trải qua, không thể lười biếng tự thân! Nhớ lấy nhất định không muốn cực hạn ở trước mắt con đường, tương lai hết thấy tràn ngập không biết, cái gì đều có thể phát sinh. . ."

Thu thập một phen tâm tình, Dịch Nam quyết định bắt đầu ném thử lần đầu tiên tu luyện.

Dựa theo tu luyện miêu tả, hai chân xếp bằng ở giường địa chi bên trên, bước đầu tiên là trước hết để cho hô hấp của mình bình ổn xuống tới, đem trong đầu tạp niệm chạy không.

Sau đó hẳn nhất nhìn mũi, mũi nhìn tâm, ý thức thu nạp tại trong óc, bắt đầu rồi nội thị.

Thời khắc này Dịch Nam ngồi khoanh chân ở trên giường, giống như lão tăng nhập định, rõ ràng sinh ra dung mạo non nớt bộ dáng, nhưng là cho người cảm giác nhưng thật giống như một tên nhìn thấu thế sự thánh nhân đồng dạng huyền diệu vô cùng.

"Hô. . . Hô "

Một cỗ gió lạnh chạm mặt tới, nhắm mắt Dịch Nam cảm giác một trận mừng rỡ, chẳng lẽ mình vừa mới bắt đầu tu luyện, cái này liền tiến vào trong truyền thuyết cảm ngộ cảnh giới?

"Hô. . . Hô. . . Hô "

Phong thanh càng lúc càng lớn, còn kèm theo cửa sổ kẹt kẹt âm thanh, cảm giác không thích hợp Dịch Nam mở mắt ra xem xét, phía tây cửa sổ không biết từ lúc nào đột nhiên mở ra, nguyên lai vừa rồi cảm giác của hắn căn bản không phải tiến nhập Tu Đạo cảnh giới, mà là thật gió Tây Bắc phá trên mặt!

"Kì quái, hảo hảo cửa sổ làm sao sẽ đột nhiên mở ra đâu. "

Dịch Nam một trận buồn bực, hẳn vừa mới còn nhớ rõ cửa sổ là đang đóng, cái này gió cũng không lớn, không có khả năng đem cửa sổ cho phá ra a.

Có chút không nghĩ ra Dịch Nam vẫn là thành thành thật thật xuống giường, đem đầu hướng ngoài cửa sổ thăm dò, đã thấy bên ngoài Thiên đã tối hẳn, chỉ có mấy ngọn đèn chỉ riêng ở phía xa lập loè, thế là hắn lại thành thành thật thật đem cửa sổ đóng lại, lại ngồi sẽ rồi trên giường.

Dịch Nam không có chú ý tới, tại giá sách phía sau một bóng người, này lúc khinh khinh thờ phào nhẹ nhõm.

Nhạc Ngân Linh vừa rồi mở cửa sổ ra một cái xoay người nhẹ nhàng nhảy vào trong nhà, rơi xuống đất về sau may may không có phát ra một điểm tiếng vang, nguyên bản ôm dự định trực tiếp ép hỏi Dịch Nam ý nghĩ, thế nhưng là vào nhà về sau nhìn thấy Dịch Nam thần thần bí bí trên giường ngồi xuống, Quận chúa ý nghĩ trong nhảy mất liền thay đổi.

Nàng đen nhánh xinh đẹp mắt to xách nhất chuyển, trong lòng tỏa ra một kế, một cái nhẹ nhàng xoay người núp ở giá sách đằng sau, nàng ngược lại muốn xem xem tiểu tử hư này đến tột cùng còn ẩn tàng nhiều ít bí mật.

Ban ngày phụ vương một cái đột nhiên tập kích kém chút đem Quận chúa trái tim nhỏ đều dọa sợ, để nàng cả ngày nom nớp lo sợ, thận trọng, cũng không dám lại đến tìm Dịch Nam phiền toái. Dù sao đối với phụ vương, Nhạc Ngân Linh trong lòng ngoại trừ vô tận thân thiết bên ngoài chỉ còn lại sợ hãi.

Nàng ổn định lại tâm thần hồi tưởng, lúc ban ngày, xấu tiểu tử bộ dáng ngay từ đầu cũng không giống lừa gạt mình, thế nhưng là về sau mới đột nhiên thay đổi, còn có phụ vương thế mà có thể có chuyện gì muốn cùng hắn cái này sáu tuổi thẳng nhóc rách rưới thương lượng. . . Vừa nghĩ như thế, Nhạc Ngân Linh càng thêm khó kiềm chế hiếu kỳ tâm tư, thật vất vả ghen đến rồi trong đêm, rốt cục bắt đầu rồi hành động.

"Nhìn người cái tên này đến tột cùng ẩn giấu bí mật gì, một hồi toàn bộ cho người móc ra, hừ. "

Tại giá sách đằng sau lẳng lặng mà nhìn xem Dịch Nam, Nhạc Ngân Linh nghĩ như thế nói.

Dịch Nam trở lại trên giường ngồi xếp bằng tốt về sau, tập trung ý chí, ý thức trở về trong thức hải.

"Nhân chi sơ, hoá phân nhị khí. Nói bắt đầu, cùng chia âm dương. Thiên có độ, địa có năm. . ."

Dịch Nam có thể cảm giác được rõ ràng từng cái thoảng như Tinh Thần đồng dạng chữ nhỏ tại trong đầu của hắn quanh quẩn, ý thức của hắn khẽ dựa gần cái kia phiến kim quang chỉ địa, giống như đại đạo truyền pháp, Thiên Âm giống như từ dưới chín tầng trời trút xuống mà đến, không giữ lại chút nào tràn vào lỗ tai của hắn, não hải.

Từ nơi sâu xa dường như có cái mơ hồ không rõ bóng người chính tại vì hắn giảng giải nói pháp, cái kia nói thanh âm lúc mà trầm thấp, lúc mà kiêu nộ, lúc mà tang thương, là vạn vật tiếng lòng, cũng là người trong thiên hạ cộng minh.

Nhân Hoàng tâm kinh lần thứ nhất lấy hoàn toàn phương thức, ở trước mặt của hắn triển khai, thể hiện ra vô thượng huyền diệu cảnh giới.

"Nói cùng vạn vật tương liên, người cũng là nói một trong phần. "

"Chúng sinh cùng vạn vật, đại đạo, tự nhiên, giữa thiên địa đều tồn tại một phần vô hình liên quan. "

"Tìm tới đầu này liên quan manh mối, nhìn rõ vạn vật ở giữa liên quan, thể sẽ tự nhiên, vạn vật, thiên địa hướng nói uẩn. "

"Đem tự thân tinh thần, khí huyết lấy nói uẩn thua đến vạn vật tự nhiên, cảm ngộ vạn vật nói, Dung Hợp mình "Pháp", gánh chịu chúng sinh ý chí, là vì Nhân Hoàng tâm kinh!"

Người bình thường Tu Đạo con đường chính là từng bước một thu hoạch giữa thiên địa đại đạo nhị khí, dung nạp thể nội, thông qua pháp môn tu luyện đến hấp thu, đồng thời chuyển hóa làm tự thân năng lượng, cường hóa thể xác hồn phách Nguyên Thần là vì một lần lại một lần thuế biến tại bản thân.

Mà Nhân Hoàng tâm kinh đi đường lại khác, đem tự thân Dung Hợp tại vạn vật tự nhiên, vạn vật là ta, ta là vạn vật, lại gánh chịu vô số người ý chí, trực tiếp mượn dùng thiên địa chi thể đến dung luyện tự thân, cuối cùng khiến cho tự thân chân chính siêu thoát ở thiên địa, vượt lên trên vạn vật, không chế nói hướng toàn pháp, là vì Nhân Hoàng chi cảnh.

Cái này một dòng lũ lớn đánh thẳng vào Dịch Nam não hải, cả người hắn đều say mê tại rồi chúng sinh truyền pháp bên trong, không thể tự thoát ra được.

Hai tay của hắn chậm rãi nâng lên, giống như trải qua vô số lần luyện tập, đặt ở trước ngực, bắt đầu kết xuất vô cùng huyền diệu pháp ấn.

Từ chậm đến nhanh quá trình, nhất đạo nói hoàn toàn chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy pháp ấn xuất hiện tại hai tay của hắn, năng kết ấn tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, càng về sau thậm chí chỉ nhìn nhìn thấy nói nói tàn ảnh, để cho người ta vì đó kinh hãi.

Ý thức của hắn giống như cùng toàn bộ thân thể tách ra, tại một loại huyền hướng lại huyền cảnh giới bên trong, Dịch Nam cảm giác cả người giống như bay ra bên ngoài cơ thể, mình thể mà biến thành một cái nhân nhạ màu đỏ điểm sáng nhỏ.

Như trước vẫn là một phiến trống trải vô ngần thế giới, ngoại trừ hắn bên ngoài, xung quanh có rất nhiều nhiều vô số kẻ nhan sắc khác nhau điểm sáng chính tại chớp động, mà đều không ngoại lệ, mỗi cái điểm sáng nội bộ lại hình như có một chút kim sắc thần huy đang nhảy nhót.

Dịch Nam đồng dạng "Nhìn xem" thân thể của mình, trong thân thể của hắn đồng dạng có như vậy nhất đạo kim quang nhân nhạ, kim quang nội bộ là một thanh tạo hình kỳ lạ kim sắc nhỏ khóa, xung quanh còn chớp động lên mấy đầu giống như tiểu xà đồng dạng rời rạc ngân sắc hồ quang điện.

Trong thân thể mình tại sao có thể có một thanh nhỏ khóa đầu, ôm hiểu kỳ tâm tình, hắn quyết định tiếp xúc một chút thanh này kỳ dị kim sắc nhỏ khóa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Dọa sợ Quận chúa, vô ý giải tỏa

Dịch Nam vừa mới dâng lên ý nghĩ này, từ trong cơ thể của hắn tức khắc liền vuron hai con từ chỉ riêng tổ thành tay nhỏ, dưới sự chỉ huy của hắn không chút do dự đưa về phía thể nội cái kia thanh kim sắc nhỏ khóa.

Dị biến đột nhiên phát sinh, mấy đầu nguyên bản yên tĩnh rời rạc lấy ngân sắc hồ quang điện tức khắc giống như xù lông, đột nhiên điên đại đồng dạng múa.

Trong đó một đầu tiểu xà hướng ra phía ngoài rời rạc mà xuất, không biết vô tình hay là cố ý, hướng phía Dịch Nam hướng khóa vàng đuổi tới hai tay liền thẳng đụng tới.

"A. . ."

Một trận tiếng kêu thảm thiết phát ra, nếu như hắn còn có thể lấy nhục thể phát ra âm thanh, đạo thanh âm này đoán chừng có thể vạch phá cả thiên an tinh Nhạc Vương Phủ.

Hồ quang điện tại đưng phải hắn tay nhỏ một nháy mắt, Dịch Nam chỉ cảm thấy trong đầu giống như đột nhiên bị người dùng một cây thiêu đến đỏ bừng châm ghim đi vào, một trận cực hạn cảm giác đau đớn từ thể nội truyền ra, kèm chút hắn liền ngất đi.

Hắn hóa thân mà thành màu đỏ tiêu quang cầu bề ngoài nhan sắc tro bụi, dường như tùy thời muốn dập tắt, giống như trong gió ánh nền, không ngừng chớp động lên.

Một cỗ kịch liệt đau nhức từ trong đầu lan tràn mà xuất, dần dần truyền khắp toàn thân của hắn, để hắn thật lâu không thể tự thoát ra được.

Mà đối với đang núp ở giá sách đằng sau, lặng lẽ đánh giá Dịch Nam Nhạc Ngân Linh tới nói, cái này một hồi có thể nói để nàng mở rộng rồi một phen tầm mắt.

Vừa mới bắt đầu nhìn thấy Dịch Nam ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, Nhạc Ngân Linh còn một trận không hiểu thấu, không biết gia hỏa này đang chơi đùa thứ gì, thế nhưng là rất nhanh nàng cũng cảm giác được một điểm không thích hợp.

Bởi vì từ Dịch Nam trên thân thể mà như có như không tản ra một cỗ Đế Hoàng chi khí, mặc dù cái này nói hoàng khí cực kỳ yếu ớt, nhưng đối với Nhạc Ngân Linh tới nói nàng đối với loại khí tức này nàng thế nhưng là không thể quen thuộc hơn được rồi. Cái này nói khí tức hỗn tạp, giống như có điểm giống hần thức phụ cảm giác, lại có chút giống cha vương cảm giác, để Nhạc Ngân Linh rất là mâu thuẫn.

Ngay sau đó nàng lại nhìn thấy Dịch Nam hai tay để ở trước ngực, thế mà bắt đầu kết xuất rồi không hiểu thấu ẩn, vừa lúc bắt đầu đặc biệt chậm, chậm đến giống như để Nhạc Ngân Linh sinh ra ảo giác, dường như cái này phiên thời gian đều bị Dịch Nam lấy nhể, tiếp theo hắn kết ấn tốc độ càng lúc càng nhanh, đến cuối cùng lấy nhãn lực của nàng thế mà chỉ có thể nhìn thấy không trung nói nói tàn ảnh thoáng qua, nhưng không thấy nàng thủ thế động tác.

Nhạc Ngân Linh hít vào một ngụm khí lạnh, nàng luyện võ cũng mấy năm có thừa, không phải không gặp qua Nhạc Gia Quân bên trong cao thủ võ công, thế nhưng là còn không có nghe qua như thế nghe rộn cả người công phu, hai tay tốc độ nhanh đến xuất hiện tàn ảnh, đây quả thực không thể dùng lẽ thường để giải thích!

Thế nhưng là tên tiểu tử hư hỏng này bị mình khi dễ thảm như vậy, rõ ràng không giống võ công cao thủ a, Nhạc Ngân Linh âm thầm may mắn còn tốt mình đêm nay vụng trộm chạy vào Dịch Nam trong phòng, không phải không biết tiểu tử hư này còn có bao nhiêu bí mật lén gạt đi mình đâu.

Nàng mở to hai mắt, sợ bỏ lỡ đặc sắc một màn, Dịch Nam tay kết thành một cái kỳ quái ấn phía sau đột nhiên liền ngừng lại, cả người như là pho tượng, lại cũng không có một chút xú động tĩnh.

Nhạc Ngân Linh lại kiên nhẫn chờ rồi một nhỏ sẽ, đột nhiên nhìn thấy Dịch Nam thân thể chấn động, chỉ gặp hắn cái mũi chính giữa giống như có hai nói màu đỏ chỉ riêng chọt lóe lên, Nhạc Ngân Linh định thần nhìn lại, tiểu tử hư này thế mà vô duyên vô cớ chảy máu mũi.

Một giọt một giọt máu mũi thuận Dịch Nam người bên trong thẳng hướng hạ trôi, còn không có mấy hơi thở công phu, liền chảy đến cái cằm của hắn, sau đó lại tiếp tục hướng xuống rơi thẳng, giống như vậy xuống Tiểu Vũ nhỏ đồng dạng, không có một chút thời gian liền đem hần cổ áo quần áo đều làm ướt một nhỏ phiền.

Nhạc Ngân Linh lần này không ở lại được nữa, nàng không biết Dịch Nam đang làm gì, làm sao sẽ vô duyên vô cớ chảy máu mũi, bất quá nhìn tiểu tử hư này ngay cả chảy máu thế mà còn không có có một điểm động tĩnh, nàng suy nghĩ một chút, đột nhiên kinh hô nói

"Hồng bát, gia hỏa này không sẽ là tẩu hỏa nhập ma a!"

Mặc dù không biết tẩu hỏa nhập ma đến cùng là như thế nào biểu hiện, cũng không biết Dịch Nam vì cái gì đột nhiên sẽ lợi hại như vậy thủ pháp, nhưng là bây giờ nhìn hắn không nhúc nhích, nhưng lại máu mũi chảy đầm đìa, rất như là trong tiểu thuyết ghi chép tẩu hỏa nhập ma biểu hiện. Luyện võ đến tẩu hỏa nhập ma lúc, thường thường ý thức không thanh tỉnh, thân thể thụ thương, thậm chí tính tế chết khả năng.

Nhạc Ngân Linh một cái nhẹ nhàng quay người đến rồi Dịch Nam trước mặt, từ ống tay áo móc ra một phương tú tay không lụa, cuống quýt lau lên Dịch Nam cái cằm Huyết Châu, nàng không dám quá mức dùng lực quấy nhiễu Dịch Nam, chỉ nhẹ nhàng vỗ vỗ khuôn mặt của hắn, thanh âm mang theo lo lắng hô nói

"Xấu tiểu tử, ngươi tranh thủ thời gian tỉnh a. . ."

Kết quả mặc cho nàng như thế nào la lên, Dịch Nam nhưng căn bản không có mấy may tỉnh lại dấu hiệu, mà lại cái kia máu mũi cũng không có ngừng ý tứ, giống như tia nước nhỏ, thẳng hướng hạ trôi, cái này một chút thời gian đem nàng tay không lụa đều cho nhuộm đỏ rồi.

Nhạc Ngân Linh nhanh lo lắng, nàng không có khả năng nhìn xem Dịch Nam cứ như vậy bạch bạch đỏ máu mà chết, cho dù là quấy rầy hắn trạng thái tu luyện cũng tốt, chỉ cần có thể đem gia hỏa này đánh thức, như thế nào đều được rồi.

Cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, nàng hít vào một hơi thật dài, cưỡng ép để cho mình bình tĩnh lại.

Ngón trỏ tay phải duỗi ra, hướng phía Dịch Nam huyết thiên đột một chỉ liền nhún tới, nàng ý đồ lấy đập nện huyết thiên đột hiệu quả, trực tiếp cường ép tĩnh lại Dịch Nam tu luyện ý thức.

"Ồi . ."

Nhạc Ngân Linh một tiếng duyên dáng gọi to, không nghĩ tới ngón trỏ dùng lực điểm ra về sau, chẳng những không có có một chút huyết thiên đột bên trên, mà là giống như điểm tới một khối trên miếng sắt, nàng không lo được ngón tay đau đớn, lại là đưa tay bắt lấy Dịch Nam trên cổ dây đỏ, một cái đem kẻ cầm đầu cho tách rời ra.

Nguyên lai là khối kia Dịch Nam thân thể ngọc bội vừa vặn ngăn tại rồi huyết thiên đột vị trí, Nhạc Ngân Linh vừa rồi chỉ tay điểm vào chính là cái vật này, khó trách cảm giác ngón tay bỗng đau đớn rồi.

Nhắm ngay vị trí về sau, Nhạc Ngân Linh hai độ xuất thủ, lần này đổi thành nàng ngón giữa, rốt cục chính xác điểm vào huyết thiên đột phía trên.

Nhạc Ngân Linh thu tay lại khẩn trương nhìn xem Dịch Nam, tựa hồ đang đợi Dịch Nam thức tỉnh, cảm xúc kích động nàng may mắn không có chú ý tới, vừa rồi Dịch Nam cái cầm tụ tập một giọt Huyết Châu vô ý rơi xuống, may mắn thế nào vừa vặn nhỏ xuống tại rồi ngọc bội phía trên.

"Ba" một cái, cực kỳ nhỏ tiếng vang lên phía sau Huyết Châu nhỏ xuống tại ngọc bội phía trên, trong nháy mắt hóa thành vô số giọt nhỏ hướng bốn phía vẩy ra.

Khối kia màu xanh ngọc bài thụ này trùng kích, ở bên trong giống như phát ra một điểm mịn mờ thanh quang, không trung nguyên bản tung tóe bay hắt là rơi xuống đất Huyết Châu thể mà hư không tiêu thất, điểm điểm vết máu màu đỏ thuần ngọc bài chính diện cái kia cổ phác dễ chữ xẹt qua, phát ra một trận huyền diệu ba động, thanh quang từ bên trong cùng bên ngoài chọt lóe lên, hiện đây toàn bộ dễ chữ vết máu tức khắc liền biến mất không thấy.

Dịch Nam máu mũi thật ngừng không chảy máu nữa rồi, Nhạc Ngân Linh còn tưởng rằng là mình điểm huyết lên hiệu quả, nàng tức khắc thở dài một hơi, hiện tại liền chờ tên tiểu tử hư hỏng này đã tỉnh lại.

Mà cái này lúc tại Dịch Nam trong thức hải, cái kia một trận mãnh liệt kịch liệt đau nhức cảm giác kéo dài thật dài một đoạn thời gian, rốt cục dần dần chậm đi qua.

Hắn khổ não nhìn xem cái kia thanh nhìn như người vật vô hại kim sắc nhỏ khóa, cùng xung quanh vẫn rồi rạc lấy ngân sắc hồ quang điện, lần này hắn có thể không còn dám tùy tiện xuất thủ dây vào cái kia thanh nhỏ khóa.

Hắn chính buồn rầu hướng lúc, đột nhiên toàn thân quang cầu chấn động, từ trong thân thể của hắn bộ không hiểu dâng lên một cỗ khí lưu màu xanh.

Cỗ khí lưu này cũng không có tán phát ra cái gì khí cơ, nhưng là ở trong cơ thể hắn một chỗ vờn quanh, cuối cùng thể mà hướng phía trong cơ thể hắn điểm trung tâm cái kia thanh kim sắc nhỏ khóa trực tiếp vọt tới.

Mấy nói ngân sắc hồ quang điện lần này giống như gặp rồi thiên địch, toàn bộ đều giống như nổi điên đồng dạng xông về đoàn kia khí lưu màu xanh, mà ở cái kia cổ phần yếu ớt khí lưu màu xanh quét sạch về sau, nhìn như cường hãn ngân sắc hồ quang điện trong nháy mắt tại trong lúc vô hình chôn vùi.

Khí lưu màu xanh giống như không chút nào yếu thế, tại tiêu diệt rồi chín đầu hồ quang điện về sau lại hướng phía cái kia thanh kim sắc nhỏ khóa thẳng tắp đụng tới.

Nhất đạo im ắng nhưng lại rõ ràng ba động từ khóa vàng nội bộ phát ra, ngăn ngừa bất quá mấy hơi thở công phu, cái kia thanh nguyên bản kim quang sáng chói nhỏ khóa tại Dịch Nam ánh mắt dưới, giống như đã trải qua ngàn vạn năm lúc chỉ riêng ăn mòn, từ bên trong ra ngoài trở nên vết rỉ pha tạp, nguyên bản một thanh thần huy xán lạn khóa vàng tại thanh quang phía dưới, thể mà trở nên giống như hư thối gỗ đồng dạng, sinh đầy ngấm động, rách nát không chịu nổi.

Làm người trong cuộc Dịch Nam này lúc một mặt mộng bức, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là nếu như hắn hóa thân thành quang cầu còn có thể biểu đạt trên mặt mình cảm xúc lời nói. . .

Do dự một hồi, hắn quyết định xuất thủ lần nữa thử một chút, cái kia nói thanh quang chẳng biết vật gì, bất quá khẳng định không sẽ cố ý thương tổn tới mình, mà cái kia thanh khóa vàng lại lộ ra mấy phần quý dị, dù sao đây là sinh trưởng ở mình "Trong bụng" đồ vật, trực giác nói cho hắn biết cái này tuyệt đối không sẽ là thứ gì tốt.

Hai con từ bạch quang tổ thành tay nhỏ duỗi ra, lần thứ hai chậm rãi hướng phía cái kia thanh rách nát nhỏ khóa đưa tới.

Lần này không có rồi hồ quang điện trở ngại, Dịch Nam tay thành công đi đến xâm nhập, tại tay nhỏ vừa mới đụng chạm đến cái kia thanh khóa lúc, chỉ nghe một tiếng thanh thúy "Cùm cụp" tiếng vang.

Nhỏ khóa kỹ giống như không chịu nổi gánh nặng, tại Dịch Nam tay vừa mới chạm đến lúc liền tự động gãy ra, giống như phong hoá, biến thành trận trận điểm sáng, hòa tan tại rồi trong lúc vô hình.

Chương 27: Thiên khung dị biến, Phong Khởi Vân Dững

Thiên Nguyên đại lục bên ngoài, mệnh mông vô ngần thiên ngoại thiên bên trong, nguyên bản ẩn vào vô tận hư không phía dưới Thiên khóa đột nhiên hiện ra chân hình, bốn đầu giống như diệt thể cự long đồng dạng to lớn xiềng xích tại vô tận thiên ngoại thiên bên trong một trận bốc lên, năng xung quanh không biết nhiều ít Tinh Thần bị hủy bởi trận này ba động bên trong.

"Ngâm" một tiếng rống to từ xiềng xích giao giới bên trong phát ra, dẫn phát hư không bên trong từng đợt vô hình ba động, cái này nói vô hình sóng âm tại vô tận thiên ngoại thiên không biết truyền xa nhiều ít cách xa ngàn tỉ dặm.

Nhất đạo rất nhỏ đến gần như không thể gặp khe hở đột nhiên xuất hiện ở xiềng xích một tiết, sau đó toàn bộ Thiên khóa trong hư không lại lần nữa biến mất rồi chân hình, chỉ có phiêu phù ở hư không hướng không nhiều như bột phấn đồng dạng đá vụn chứng kiến tình cảnh vừa nãy.

Vũ Quốc hướng đông không biết bao nhiêu dặm xa, bay qua dãy núi lan tràn đỉnh núi về sau, đột nhiên nhìn thấy một cái ẩn cư Sơn Cốc, trong cốc cây cối thanh thủy tươi tốt, màu xanh biếc dạt dào, có thể thấy được ba lượng phòng ốc ở dưới bóng đêm trung bày, này lúc đã đêm khuya, chính là chính là vạn vật nghỉ ngơi hướng lúc.

Sơn Cốc về sau dựng nên lấy một tọa hiềm trở đại sơn, chỉ gặp chân núi một tấm bia đá thành linh mà đứng, xuyên thấu qua bản tại trên đó ánh trăng có thể rõ ràng trông thấy chỗ khắc hai chữ.

"Cấm địa" !

Dãy núi vô danh nơi hiểm yếu khó liệu, từ xa nhìn lại thật giống như một thanh dựng ngược kiếm, dọc theo cấm ở đại địa phía trên, bất quá cái này nói mũi kiếm ở giữa giống như bị người ngạnh sinh sinh chặt đứt, chỉ lưu lại một nửa phong ý!

Trên núi khắp nơi đều là loạn thạch cô đại, năng tại chỗ đỉnh núi có một chỗ một người cao sơn động nhỏ, cũng không biết là ai tại ngày này hiềm phía trên ra lấy, thuận trong động nhìn lại, chỉ gặp tinh mạch trong động lại là một tứ phương cổ phác bệ đá, phía trên ngồi ngay thẳng một tôn nói người thạch tổ.

Không biết toà này thạch tổ trong động đã trần liệt bao lâu, phía trên hiện đầy râu xanh, dây leo, cùng hai ba không biết tên tiểu trùng đem cái này thạch điều làm vì mình ổ động.

Một con thạch sùng thuận thạch điều còn như quý mị đồng dạng bò tới thạch điều trên tay, nó đã sớm khóa chặt một con ở một bên Tiểu Thanh Trùng, đợi cái kia Tiểu Thanh Trùng di chuyển thân thể, tiến vào hấn xạ kích dây nổi đất về sau, cái kia sớm đã vận sức chờ phát động, ẩn chứa to lớn lực đàn hồi đầu lưỡi trong nháy mắt bắn nhanh ra như điện, Tiểu Thanh Trùng lại hồn nhiên không biết mình đã ở vào bên bờ sinh tử khu vực.

Bữa ăn khuya rốt cục có chỗ dựa rồi, muốn nhìn liền muốn đánh bên trong đầu kia sâu ăn lá, thạch sùng mắt nhỏ trong nháy mắt đều cười thành hình trăng lưỡi liềm.

"Ai . . ."

Một tiếng không hiểu thở dài đột nhiên vang vọng rồi toàn bộ sơn động, Tiểu Thanh Trùng thụ này kinh hãi, chỉ gặp vận vẹo thân thể, dùng lực đập một cái, hoàn toàn tránh thoát thạch sùng lưỡi dài công kích.

Thạch sùng một kích thất bại, cũng không lo được từ bên miệng chạy trốn mỹ thực, nó cuống quýt từ cái này nói một mực đứng ở trong động không biết tồn tại bao nhiêu năm thạch điều bên trên nhảy xuống, bởi vì cái này cả tòa thạch điều từ trên xuống dưới giờ phút này chính lộ ra nhàn nhạt kim quang, bên ngoài một tầng thật dày nam thạch dần dần phá vỡ tróc ra, dường như có đồ vật gì muốn từ bên trong phá vỡ mà xuất đồng dạng.

Một trận Thanh Phong từ trong động nổi lên, đợi tất cả hòn đá sau khi rơi xuống đất, một tên nói người từ thạch điều bên trong hiện thân, hấn nhắm mắt tinh tư, thật giống như sớm đã chết đi đồng dạng.

Nói người niên kỷ bất quá ba mươi có thừa, mặc trường bào in một cái bát quái đồ án, tay phải hấn cầm một phương trường phạt, đỉnh đầu một phương băng tóc, ngày thường một bộ trung thực diện mục, trên thân nhưng không thấy chút nào khí tức.

"Hôm nay trùng hợp cứu ngươi tính mệnh, ngày sau hi vọng có thể báo lại cái này một ân đức. "

Thanh âm của hấn bình thân, thể mà tại đối cái kia Tiểu Thanh Trùng nói chuyện.

Cảnh tượng khó tin hiển hiện, đứng ở hấn đầu vai Tiểu Thanh Trùng thể mà tựa như nghe hiểu nói người, khinh khinh điểm một cái đầu nhỏ, sau đó lại hướng một bên cỏ cây bên trong nhảy lên mà đi.

Nói người nhẹ nhàng mở ra hai mắt khép hờ, cả trong son động một phiến bạch quang chợt lóe lên, trong động lại không thân ảnh của hắn.

"Trần trọc trần thế ba trăm triệu năm, không thấy âm dương không thấy Thiên. Chúng sinh đều là nguyên cùng ta ý, chúng ta tác nói muốn Vãn Thiên. "

Nhất đạo mờ mịt thân ảnh đứng ở đỉnh tuyết bích chỗ, chỉ gặp cả người hắn thế mà giẫm trên không trung, theo đỉnh núi gào thét gió lạnh thổi qua, lại không có lay động hấn lộn tóc.

Người này lại chính là vừa rồi trong son động khôi phục cổ quái nói người, giờ phút này hắn hai mắt đã mở ra, trong đó giống như ẩn giấu đi vô tận Tinh Thần Nhật Nguyệt, hắn đột nhiên ngửa đầu thẳng tắp nhìn qua đỉnh đầu cái kia phiến tinh không mênh mông, qua thật lâu, rốt cục há miệng ra môi

"Rốt cục. . . Bắt đầu rồi. . ."

Một trận gió đêm gào thét mà qua, đỉnh núi cỏ cây chấp chôn, cũng rốt cuộc nhìn không thấy nói người thân ảnh.

. . .

Vân Vụ bao phủ, một tọa Kim Bích Huy Hoàng cổ phác cung điện thế mà tọa đứng ở một phương nước xanh phía trên.

Chỉ gặp kim lân cá bạc trên không trung vừa đi vừa về nhảy vọt, mấy phương tiểu Hà tọa lạc ở trong mây chấp chôn, nhất đạo nói tiếng trời đồng dạng vịnh xướng âm thanh mở ra cả vùng không gian, như có như không.

Kim tòa án ngọc trụ, ngọc lư tiên ý đều khó mà hình dung vùng cung điện này đại khí cùng mộng ảo, nhân nhật ánh sáng thần thánh vàng óng vậy xuống, càng thêm cái này phiến biến mất ở trong mây tiên ở bằng thêm ba phần thần bí.

"Bảo --!"

Một tiếng vội vàng la lên đột nhiên vạch phá cả phiến an tường yên tĩnh, mấy cái kim lân dường như bị kinh sợ, vạch phá không trung, thế mà giống như vào nước như vậy biến mất tại rồi không trung.

Một tên người mặc áo tuổi tác bất quá hai mươi nam tử thế mà trông rỗng mà hiện, vừa rồi vội vàng la lên lại đúng là hắn không thể nghi ngờ, chỉ gặp hắn đỉnh đầu hình như có điểm điểm tinh quang thoáng hiện, hắn quanh thân hoàn toàn hư ảo mê ly, cái này giống như Cửu Thiên chi thượng tiên nhân khí thế đồng dạng nam tử, giờ phút này lại lại có như nô bộc đồng dạng quỳ rạp trên đất, không dám phát ra đại khí.

Qua thật lâu, trong cung điện mới truyền đến một trận trống rỗng tiếng vang.

"Chuyện gì như thế kinh hoàng, cần đến đây quấy rầy ta thanh tu. "

"Tôn Thượng đại nhân, thiên cơ trong điện phát sinh đột biến, thuộc hạ thực sự không quyết định chắc chắn được, lúc này mới tới mạo muội quấy rầy đại nhân. "

"Ngươi khổ tu mười vạn năm có thừa, còn có như thế không nắm được chủ ý, chớ là uyên địa bị phá không thành?"

"Thuộc hạ không dám. . . Nhưng thật ra là Hạ Giới bên trong một chiếc Thiên Minh đèn đột nhiên tắt. . ."

"A? Như thế việc, cái nào một giới?"

Thanh âm thần bí chủ người tựa hồ thấy hứng thú, lập tức hiếu kỳ hỏi nói.

Quỳ xuống đất nam tử ấp a ấp ứng, tựa hồ trong lòng có kiêng kỵ, nói

"Thuộc hạ. . . Không dám nói. . ."

"Lập tức chỉ có hai người chúng ta, tha thứ ngươi vô tội, cứ nói đừng ngại. "

"Là. . . Thiên Nguyên giới!"

"Cái gì!"

Thanh âm thần bí chủ người một tiếng kinh hô, giống như tuyệt đối không có nghĩ đến kết quả, theo tâm tình của hắn kịch liệt biến hóa, cả phiến trần ngập mộng ảo tiên sương mù đồng dạng tiên địa thế mà giống như thổi lên một trận cuồng phong, khí cơ bốn phía quấy, đem trọn phiến tiên cảnh chi địa nhiều phải là một chỗ bừa bộn.

"Nhưng có dùng Cửu Thiên nghi nhìn rồi!"

"Về Tôn Giả, chuyện xảy ra trước tiên thuộc hạ đã dò xét qua, bất quá Thiên Nguyên giới bên trong không thể dò xét, về phần giới ngoại nhưng cũng không có bất cứ dị thường nào. "

Quỷ nam tử cung kính trả lời, tựa hồ đối với cái này phiến tiên cảnh chi địa phá hư không có chút nào bất luận cái gì thương tiếc.

"Rất tốt, việc này ngươi xử lý rất khá. Sau đó ta sẽ đưa ngươi dời thiên cơ điện, thủ hạ ta vừa vặn còn thiếu một phải tay. "

Thanh âm thần bí nam tử một trận trầm mặc, mở miệng khen ngợi nói.

"Tạ tôn giả đại nhân!"

Quỷ sát nam tử hớn hờ ra mặt, đang lúc không để ý đến thân phận liên hướng phía trên mặt đất một trận dập đầu cảm kích.

"Ngươi mau trở về thiên cơ điện, mật thiết chú ý các giới động tĩnh, có bất cứ tin tức gì trước tiên truyền về cho ta, việc này không thể đi lên báo, ngươi nhưng có biết?"

"Thuộc hạ minh bạch!"

"Đi thôi. "

"Thuộc hạ cáo lui. "

Nam tử nói xong quay người qua đi đột nhiên biến thành một đạo bạch quang, trông rỗng dăng lên, chớp mắt liền biến mất ở rồi vùng cung điện này bên ngoài.

Cung điện nội bộ, các loại hình thù kỳ quái, chớp động lên thần huy dị khí trung bày, phát ra trận trận khí cơ giống như muốn áp sập mảnh không gian này đồng dạng đáng sợ.

Mà tại cung điện chỗ sâu nhất thành linh có thể thấy được một phương tuyệt thế long ý, trên đó có chín đầu Thần Long điêu khắc cùng nhau quấn, trận trận khí tức cổ xưa từ bên trên truyền ra, áp bách đến cái ghế xung quanh không gian một phiến Hỗn Độn, để cho người ta căn bản là không có cách thấy rõ trong đó người đang ngồi hình ảnh diện mục.

"Thiên Nguyên giới, Thiên Nguyên giới . . Ha ha ha. . ."

Nam tử tự nói một phen, đột nhiên cất tiếng cười to.

"Huyền mô ở đây khô tọa ba mươi sáu vạn năm, rốt cục chờ đến ngươi rồi. . . Ha ha ha "

Nam tử giống như điên đại đồng dạng cuồng tiếu, sau đó chỉ gặp hấn ánh mắt chớp động, từ Hỗn Độn bên trong khinh khinh khoát tay áo, cả phiến cung điện từ trong đến ngoài bắt đầu hướng tới chôn vùi.

Nguyên bản thần huy kim mang cung điện ầm vang sụp đổ, cái này phiến tiên cảnh chi địa tại hấn khinh khinh phát tay về sau bất kỳ vật gì đều lại không còn tồn tại, toàn bộ biến thành một phiến Hỗn Độn hư vô.

Toà kia Cửu Long thần tọa chỗ nam tử thần bí biến mất tại rồi Hỗn Độn bên trong, cũng không còn tung tích.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Thần bí thanh quang, Quận chúa ép hỏi

"Kỳ quái, làm sao đột nhiên liền không có đâu. "

Dịch Nam một trận nói thầm, hấn cảm giác phạm là cùng Tu Đạo con đường đập vào quan hệ về sau, hết thấy sự vật phát triển cũng đã không thể dùng lẽ thường để giải thích, bất quá còn tốt hấn cũng nghĩ đến thông suốt, vừa hết thấy không thể dùng lẽ thường để giải thích, vậy liền đi được tới đâu hay tới đó a.

Phá vỡ cái kia thanh thần bí khóa vàng về sau, trong lúc rảnh rỗi Dịch Nam trên không trung lại lượn quanh mấy cái vòng lớn, cũng coi là cho mình thể nghiệm một thanh dị dạng phi hành cảm giác.

Bay tốt sau khi, hấn hiểu kỳ nhìn kẻ bên này cách gần nhất một cái quả cầu ánh sáng màu xanh lam bên cạnh, dùng thân thể của mình khinh khinh đụng

đụng Tiểu Lam cầu, lại phát hiện mình thế mà trong nháy mắt bị một cỗ cực mạnh lực đàn hồi bắn bay ra.

Tỉnh trẻ con chưa hẳn Dịch Nam cứ như vậy càng không ngừng xuyên thẳng qua tại bên trong vùng không gian này, cái này một hồi trên dưới xuyên thẳng qua vừa đi vừa về nhảy nhót, chơi được không tận hưởng.

"Ngạch. . . Lại nói ta làm như thế nào ra ngoài. . ."

Thoả thích bay múa Dịch Nam đột nhiên nghĩ đến vấn đề này, đang lúc mộng tại rồi không trung.

Hắn không biết mình cái trạng thái này đến cùng tính là cái gì chuyện, bất quá từ trước mắt đến xem, mình quả thật bị vây ở rồi phương thiên địa này bên trong.

Vừa nghĩ tới đi ra vấn đề, Dịch Nam liền không có tâm tư lại bay xuống đi. Ân, dùng bay khẳng định không được, mảnh không gian này không có Thái Dương mặt trăng mà nói, ngoại trừ từng cái số không Thanh Nhan sắc khác nhau chùm sáng bên ngoài, liền thừa từng cây không hiểu thấu thẳng tắp xuyên thẳng qua, không biết dọc theo đi bao xa.

Hắn chẳng có mục đích phiêu phù ở bên trong vùng không gian này, ngăn người đồng dạng nhìn chăm chăm trước mặt màu lam tiểu cầu, đột nhiên đầu một phiến linh quang, nghĩ đến rồi một kế.

Tại cái này phiến không hiểu không gian bên trong có thể đối với mình tạo thành ảnh hưởng, ngoại trừ cái khác tiểu cầu bên ngoài, nhưng còn có một vật!

Trong cơ thể mình cái kia một thanh khóa vàng đã không hiểu thấu biến mất rồi, như vậy phải chăng có thể đối với những khác tiểu cầu xuất thủ thử một chút đâu? Ôm ý nghĩ như vậy, Dịch Nam không có hảo ý chậm rãi tiếp cận màu lam tiểu quang cầu.

"Ai da, không nên động a, ta nhẹ nhàng. "

Cái kia quả cầu ánh sáng màu xanh lam giống như nghe được rồi hắn tiếng lòng, lần này tại hắn chậm chạp tới gần sau thế mà thật không có loại kia cỗ quái lực đàn hồi đem hắn cho bắn bay.

Dịch Nam trong lòng hơi động, lần nữa đổi thành rồi bên ngoài cơ thể vượn hai con màu trắng tay nhỏ, hướng phía gần ngay trước mắt quả cầu ánh sáng màu xanh lam chậm rãi đưa tới.

Hai cái tay nhỏ khi tiến vào quả cầu ánh sáng màu xanh lam lúc, hai tay giống như đụng chạm đến mặt nước cảm giác, hắn cảm giác được quang cầu mặt ngoài nổi lên một trận gọn sóng, trừ cái đó ra liền không có khác dị động rồi.

Hai tay của hắn vừa đi đến xâm nhập rồi một điểm, quả cầu ánh sáng màu xanh lam nội bộ cái kia thanh kim sắc nhỏ khóa tức khắc có thể không bình tĩnh rồi, chỉ gặp khóa vàng rất nhỏ chấn động, phảng phất tiểu xà đồng dạng tại xung quanh rồi rạc chín đầu ngân sắc hồ quang điện giống như gặp kích thích, tức khắc đều hướng phía Dịch Nam hai tay di chuyển chen nhau mà lên.

"A nha. . ."

Dịch Nam thấy cảnh này một tiếng kinh hô, một đầu tiểu xà liền để đầu hắn đau muốn nứt, cái này nếu là chín đầu cùng tiến lên hắn còn không tại chỗ ngơ ngác rồi.

Thế nhưng là ngân sắc hồ quang điện tốc độ quá nhanh, hắn còn chưa kịp rút lui, hồ quang điện đã hướng phía hai tay của hắn đánh tới. Dịch Nam thấy trước mắt là một trận không rõ, ngay tại hắn cho là mình sắp nhanh đến nhận cực hình lúc.

Trong cơ thể của hắn đột nhiên trống rỗng sinh ra một cỗ khí lưu màu xanh, hướng về hai tay của hắn liền mạnh vọt qua, chín đầu va chạm tới hồ quang điện thẳng tắp xông về phía trước đụng mà đến, thế mà bị hai tay của hắn tản ra một cỗ hấp lực hút vào rồi thể nội, tức khắc liền trung thực xuống dưới.

Chín đầu ngân sắc hồ quang điện giờ phút này giống như bị hắn hàng phục, ở trong cơ thể hắn an tường rồi rạc lầy, Dịch Nam một trận tìm tòi qua đi, thế mà phát hiện mình có thể nghĩ thao túng tay của mình đồng dạng dùng ý niệm điều khiển cái này mấy đầu tiểu xà rồi.

Vô luận là đem bọn hắn dung hợp làm một con đại xà, vẫn là đem bọn hắn biến thành cái khác hình dạng, thậm chí có thể bay ra bên trong thân thể, lại đem nàng thu hồi, cái này mấy đầu hồ quang điện tại thanh quang tẩy lễ giống như từ đây trở thành rồi một phần của thân thể hắn, kỳ diệu vô cùng.

Thường thức rồi tốt một hồi, Dịch Nam mới nhớ tới chính sự, thế là hai tay của hắn tiếp tục hướng phía quả cầu ánh sáng màu xanh lam nội bộ chậm chạp xâm nhập, chậm rãi tới gần rồi cái kia thanh khóa vàng.

Khóa vàng dường như biết Dịch Nam chính không có hảo ý tới gần, càng không ngừng phát ra ong ong chấn động âm thanh, nhưng mà lại rất cuộc không có hồ quang điện phát ra, đành phải trở mắt nhìn Dịch Nam tay nhỏ hướng hắn không ngừng tới gần.

Lần này hắn rốt cục không trở ngại chút nào đụng phải cái kia thanh khóa vàng, tại đụng chạm đến khóa vàng một nháy mắt, khóa vàng từ trong ra ngoài phát ra một tiếng vang trầm, "Cùm cụp" một tiếng, lần này khóa vàng lại không có phong hoá hóa thành điểm sáng biến mất, mà là cùng chín đầu hồ quang điện, lại bị nơi lòng bàn tay của hắn chọc lóc lên thanh quang thu phục, cũng thay đổi thành Dịch Nam thân thể một bộ phận, trong cơ thể hắn an tĩnh chìm nổi lầy.

Khác biệt duy nhất chính là, thanh này khóa vàng đã không phải là khóa trạng thái, mà là mở ra một thanh khóa.

"Kỳ quái. . . Làm sao như thế choáng. . ."

Lần này Dịch Nam cũng không có tâm tư lại đi mân mê cái chìa khóa vàng rồi, hai tay của hắn tại chạm đến khóa vàng một nháy mắt, thể nội khí lực giống như bị rút sạch rồi, hắn toàn thân quang cầu đều tròn vẹn nhỏ một vòng, đầu não một trận u ám, qua một trận Dịch Nam chỉ cảm thấy trước mắt ngất đi, thế mà như vậy đã mất đi ý thức.

Không biết ngủ mê bao lâu, Dịch Nam đột nhiên cảm giác được trên mặt một trận lạnh buốt, giống như có người tại dùng khăn lông ướt lau mặt của hắn đồng dạng.

Rốt cục một lần nữa cảm thấy thân thể của mình, Dịch Nam cao hứng đột nhiên mở hai mắt ra, chỉ gặp trước người lại là Ngân Linh Quận chúa chính cầm khăn mặt đang sát lau mặt của hắn, Dịch Nam một phát miệng, lộ ra nguyên hàm răng trắng, cười hi hi nói

"Ai, thật là đúng dịp nha. . ."

"Xảo người cái đại đầu quý!" Nhạc Ngân Linh vừa mới đem trên mặt hắn vết máu lau xong, không nghĩ tới tiểu tử hư này đột nhiên tỉnh, còn cười đùa tí tưng cùng mình chào hỏi, lập tức khí không đánh một chỗ, đem khăn mặt ném đi Dịch Nam một mặt.

"Ngô. . . Hảo hảo làm gì a, oa, trên người của ta làm sao nhiều như vậy máu. "

Dịch Nam đem khăn mặt lấy ra, cúi đầu xem xét mình nguyên bản bạch bạch quần áo thể mà bị máu nhuộm đỏ rồi một lớn phiền, hắn u oán nhìn xem Quận chúa, yếu ớt nói

"Quận chúa. . . Người mới vừa rồi là không phải vụng trộm đâm ta một đao. . ."

"Phi, ai biết người vừa rồi luyện cái gì tà công, những này đều là chính người lưu máu mũi. "

"Chính ta?" Dịch Nam đưa tay tại mũi thử sờ một cái, quả nhiên phía trên còn lưu lại một điểm vết máu.

"Hừ, hại bản tiểu thư tự mình cho người múc nước rửa mặt, ta cho người biết, người bày ra chuyện!" Nhạc Ngân Linh hai tay chống nạnh, hung tợn hướng phía Dịch Nam nói ra.

"Thế nhưng là ta lại không đề người đánh cho ta nước. . ." Dịch Nam một trận nói thâm, hắn còn không hiểu thấu đâu, mình làm sao hảo hảo liền chảy máu mũi, mà lại vì sao Quận chúa lại chạy đến mình trong phòng tới, rõ ràng mình là người bị hại mới đúng a.

"Nói nhỏ nói cái gì đó? !"

Nhạc Ngân Linh đôi lông mày nhíu lại, nói.

"A, ta nói Quận chúa đại tiểu thư trạch tâm nhân hậu, như thế thiện tâm cử động, thực sự để cho ta cảm động vạn phần, tương lai tích thủy chi ân, không lau mặt chi ân sẽ làm xả thân cùng nhau ôm. "

Dịch Nam đem khăn mặt buông xuống dừng lại lấy lòng, nam tử hán đại trượng phu muốn có được dân được, mình bây giờ còn không phải cái này nha đầu phiền từ đối thủ, bất quá về sau hươu chết vào tay ai còn khó nói sao.

"Phi, ai muốn người xả thân tương báo. " nhạc ngân nói xong đột nhiên lời nói xoay chuyển, hai mắt cười tủm tỉm hỏi nói

"Người vừa rồi luyện là võ công gì? Ân? Thủ pháp nhanh như vậy. "

"Ngạch. . . Ta không có luyện võ a. "

"Còn muốn gạt ta? Vừa rồi ta ở một bên thế nhưng là nhìn rõ rõ ràng ràng, người cái tên này trên thân đến cùng giấu bao nhiêu bí mật? Ân? Mau mau từ thực đưa tới, không phải. . . Hừ hừ "

Nhạc Ngân Linh nói giương lên nàng nắm tay nhỏ, ý tứ trong đó tự nhiên không cần nói cũng biết.

Dịch Nam nghe xong lời này tức khắc phía sau lưng liền bốc lên mồ hôi lạnh, chính hắn vừa rồi trong tay kết ấn là cái gì hắn bây giờ căn bản liền không nhớ rõ, khi đó hắn chỉ cảm thấy mình cả người đều muốn cùng Nhân Hoàng tâm kinh trình bày dung hợp làm một thể, động tác trên tay có thể nói là không tự chủ được liền làm đi ra, hiện tại lại để cho hắn lại làm đi ra căn bản không có khả năng, mà lại nếu như bị Quận chúa biết mình bí mật, vậy nhưng ghê gớm rồi.

"Cái này. . . Cái này nhưng thật ra là Vương gia truyền thụ cho võ công của ta. " nhìn xem Nhạc Ngân Linh cái kia lóe điểm điểm tinh quang mắt to, Dịch Nam ấp úng nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Bị đánh một quyền, Khai Nguyên chi cảnh

"Có đúng không?"

Nhạc Ngân Linh nghe xong lời này trên mặt cười đến cùng đóa hoa đồng dạng, tinh thần phấn chấn nói

"Vậy ngươi mau đưa cái này võ công tâm pháp truyền cho ta, bản tiểu thư thiên tư thông minh, học võ công gì đều rất nhanh, chờ ta học xong dạy ngươi mới càng nhanh à. "

Dịch Nam trong lòng lộ bộ một tiếng, bất quá còn tốt thông minh như hấn vừa rồi đầu nhất chuyển, sớm đã nghĩ kỹ ứng đối chi pháp.

Hắn một mặt đáng vẻ đắn đo, thờ dãi, nói

"Ài, Quận chúa ngươi có chỗ không biết, Vương gia đã giao phó cho ta, không cho phép đem cái này võ công truyền cho ngoại nhân, sợ là rơi vào người xấu trong tay ừ thành đại họa sẽ không tốt. "

"Thế nhưng là ta không phải ngoại nhân a, bản tiểu thư thế nhưng là vương phủ thiên kim, lại là đại tỷ của ngươi, sao có thể là người ngoài đâu. " Nhạc Ngân Linh có thể không để mình bị đẩy vòng vòng, nàng nháy nháy mắt to, có ý giả bộ như nghe không hiểu Dịch Nam lời nói đồng dạng, vô tội nói ra.

"Điều này cũng đúng. " Dịch Nam phối hợp gật đầu nói,

"Bất quá. . . "

"Bất quá cái gì?"

"Àn, sau khi nói xong ngươi có thể không cho phép sinh khí. "

"Ngươi yên tâm đi, ta giận ngươi làm gì. "

Nhạc Ngân Linh nghe xong Dịch Nam, lập tức vỗ bộ ngực của mình, nói như vậy nói.

Dịch Nam tại Nhạc Ngân Linh chờ mong trong ánh mắt, giống như ngậm hạ quyết tâm, một bộ thấy chết không sờn đáng vẻ, thân thể hướng về phía trước thẳm dò, nói ra "Tốt a, ta cho ngươi biết. . . "

"Àn ân. " Nhạc Ngân Linh một mặt hiếu kỳ, cũng thức thời hướng về phía trước nhích lại gần, bất quá để nàng cảm giác có chút kỳ quái là, cảnh tượng này làm sao quen thuộc như vậy đâu. . .

". . . "

Dịch Nam một phen kể tai nói nhỏ, lại là đem vừa rồi kế hoạch đồ tốt giao phó rồi cái rõ ràng.

Lại trái lại Nhạc Ngân Linh, tựa hồ còn đắm chìm trong Dịch Nam trong lời nói, ngờ ngác nhìn chăm chăm gần ngay trước mắt Dịch Nam khuôn mặt, đột nhiên rít lên một tiếng

"A. . . Ngươi cái này đồ lưu manh!"

Ngay sau đó Dịch Nam chỉ thấy một cái trắng nõn nắm đấm ở trước mắt không ngừng phóng đại, sau đó thân mật cùng mặt phải của hấn tới một số 0 khoảng cách tiếp xúc.

"Đụng" một tiếng, Dịch Nam ứng thanh ngã xuống trên giường, bụng bít lấy mặt phải của chính mình tức khắc liền lớn tiếng la lên nói

"Giết người rồi!"

"Ngươi. . . Hừ!" Nhạc Ngân Linh nhìn Dịch Nam một bộ vô lại bộ dáng, khí giận chân một cái, trực tiếp liền đi ra ngoài.

Nghe ngoài cửa dần dần đi xa tiếng bước chân, tru lên Dịch Nam mới ngừng lại được, hấn nhẹ nhàng vuốt vuốt có chút thấy đau mắt phải, ừm khuất nói một mình nói

"Ta không rồi cùng nàng nói cái này võ công chỉ có nam hài tử mới có thể luyện, nữ hài tử không thể luyện nha, tại sao phải đánh ta. . . "

Nhìn xem trong gương có chút bầm đen mắt phải, Dịch Nam một trận phiền muộn, lần này tốt, ngày mai đi ra ngoài chỉ có thể nói mình là không cẩn thận đập ở trên giường.

Đi qua phen này giày vò, Dịch Nam cũng không có tâm tư suy nghĩ tiếp Nhân Hoàng tâm kinh sự tình, hắn đem áo ngoài cởi, đơn giản hết tắm một cái, phơi tại rồi trong phòng, cũng may hiện tại đã dần dần đi vào rồi Hạ Quý, trong đêm cũng không mát, nếu không y phục này khẳng định không dễ dàng như vậy làm.

Hắn an thân nằm xuống, yên lặng bế lên mắt, rốt cục dự định đi ngủ.

Mà cái này lúc Nhạc Ngân Linh vừa mới trở lại trong phòng, tổng kết cả ngày hôm nay hành trình, thông minh như nàng thể mà bị Dịch Nam liên tiếp đùa nghịch hai lần, Nhạc Ngân Linh tức khắc cảm giác mình bị thiệt lớn, nàng vất hết óc, thậm chí chuyên môn tìm ra binh pháp điển tịch, tại chỗ định một phen "Bảo thủ kế hoạch" về sau, nghĩ đến rồi Thiên Dịch nam khẳng định một bộ xui xẻo bộ đáng, mới hả giận đến bình yên thiếp đi.

Chỉ chớp mắt nửa cái canh giờ đã qua rồi, Dịch Nam nằm ở trên giường nhẹ nhàng trở mình.

Một cái canh giờ đã qua rồi, Dịch Nam lại lật rồi cả người.

Lại qua nửa cái tiếng đồng hồ, hắn rốt cục nằm không nổi nữa. Cái này trọn vẹn hai canh giờ đi qua, hắn phát hiện mình thể mà không có một điểm buồn ngủ, mà lại hắn cảm giác thân thể của mình giống như một mực thiếu thứ gì, nhưng lại may may không có bất luận cái gì muốn ăn đồ vật suy nghĩ.

Dịch Nam cái này một hồi nằm ở trên giường nghĩ đến chìm vào giấc ngủ, lại phát hiện mình giống như nghe được rồi gõ mõ cầm canh thanh âm, thể nhưng là Nhạc Vương Phủ nội viện cách đường phố khoảng chừng hai dặm địa, gõ mõ cầm canh thanh âm theo đạo lý là không thể nào truyền đến lỗ tai hắn nơi mới đối.

Lại qua hai lần, đang gõ mõ cầm canh thanh âm lần nữa truyền vào trong lỗ tai của hắn, hắn lúc này mới xác định đây là gõ mõ cầm canh thanh âm không thể nghi ngờ, bởi vì hắn bên tai không chỉ nghe thấy đến rồi tiếng báo canh, thậm chí ngay cả ngoài phòng từng đội từng đội hộ vệ chính xác dựa theo quy định tuần tra thời gian xuất động chính tề bước chân âm, bao quát gió đêm gọi lên ngoài phòng lá cây sà sạt tiếng vang, mãi cho đến cuối cùng hắn thậm chí nghe được rồi mình phù phù phù phù tiếng tim đập.

Hắn không hiểu thân thể vì cái gì xuất hiện loại tình huống này, bất quá cứ theo đà này hắn là khẳng định không ngủ được.

Cái này lúc đã là trong đêm mười một lúc rồi, Dịch Nam do dự mãi, vẫn là quyết định xuống giường, vừa ngủ không được, chẳng bằng đến ngoài phòng đi một vòng, trở lại đọc sẽ sách cũng là cực tốt.

Đem nửa làm áo mặc vào người, đi ra ngoài về sau hắn mới cảm giác được rồi trong đêm từng tia từng tia ý lạnh.

Yên tĩnh dưới bóng đêm, trong bụi cỏ phát ra thanh thúy tiếng côn trùng kêu cùng giọt sương nhỏ xuống thanh âm tại trong đêm nghe được hết sức rõ ràng, toàn bộ Nhạc Vương Phủ bên trong bao phủ tại dưới bóng đêm nhưng lại mười phần yên tĩnh, hai loại khác lạ trạng thái giờ phút này đều tràn ngập trong mắt hắn, vừa đi vừa về giao thế.

Dịch Nam lại hướng chỗ xa hơn nhìn lại, tại âm đậm dưới ánh trăng, một片片 ngói đỏ mái hiên giờ phút này đều tản ra nhàn nhạt ánh sáng, để cho người ta nhìn cảnh đẹp ý vui.

Dịch Nam lẳng lặng thể sẽ cái này mấy loại khác biệt ý cảnh, hắn nhẹ nhàng bế lên mắt, cái kia một gương mặt hình tượng lại càng thêm rõ ràng. Trong phòng ngủ say đắm người kéo dài hô hấp, trong bụi cỏ khiêu động tiểu trùng tại cẩn thận cắt tia trên người giọt sương, thậm chí còn có ánh trăng nhu hòa chiếu ở trên người hắn, xuyên thấu qua hắn lỗ chân lông, giống như tiến nhập thân thể của hắn đồng dạng.

Cả người hắn giống như đều đắm chìm tiến vào phiến thiên địa này, cùng cái này phiến bóng đêm hòa làm một thể, thể xác bên trong hồn phách dường như đều muốn bay khỏi thân thể.

"Đại đạo như là, một âm một dương, một ngày một đêm, một ngọn cây cọng cỏ, thế gian ngàn vạn biến hóa, ngay tại cái này vô tận Bình Phàm bên trong, chỉ cần tâm đến nơi địa phương, dù là phía trước không đường, làm theo có thể thực hiện." một cái bóng mờ đột nhiên xuất hiện ở Dịch Nam trong đầu, cười từ từ nói chuyện chính là Nhân Hoàng không thể nghi ngờ.

"Tim thế gian này hết thảy nhân quả, gánh chịu vạn vật hướng nói, đi ra con đường của mình, là vì Nhân Hoàng."

Nhân Hoàng hai mắt trán phóng kỳ dị thần quang, hắn chăm chú nhìn chăm chăm Dịch Nam, từng chữ nói ra nói

"Chúc mừng ngươi, thành công bước lên con đường này!"

"Oanh" một tiếng, Dịch Nam nào hải giống như trong nháy mắt sụp đổ, từ vô tận hư không hướng không, nhất đạo nói giống như Cửu Thiên Ngân Hà đồng dạng ngân sắc dòng lũ trút xuống, đem cả người hắn bao phủ tại rồi trong đó.

Nguyên bản một vùng tăm tối trong óc, từ giữa đó đột nhiên ra đời một điểm kim quang, sau đó dần dần hướng ra phía ngoài khuếch tán, chảy nhỏ giọt dừng tuyến từ hư không chảy ra, cổ này nương theo lấy trận trận tiên âm Thần suối bốn phía chảy xuôi, đưa tới vô tận sóng nước, huy sai đến giữa không trung nhưng lại biến mất không thấy gì nữa.

Một thanh khóa vàng vạch phá hắc ám, xuất hiện ở trong đầu của hắn, kèm theo còn có chín đầu tựa như tiểu xà đồng dạng ngân sắc hồ quang điện, cũng từ trong bóng tối rời rạc mà xuất, vòng quanh khóa vàng chậm rãi du động.

Mấy trăm giống như sáng chói Tinh Thần đồng dạng chữ nhỏ xuất hiện, cái này đến cái khác bay về phía ở giữa cái điểm kia kim quang, sau đó đều hòa tan tại rồi điểm này kim quang bên trong, cuối cùng trong đầu hắn chậm rãi hiện ra rồi một đoàn hơi nước đồng dạng khí lưu màu vàng óng, chậm rãi chuyển động.

Chín đầu ngân sắc hồ quang điện bao quanh cái kia thanh bị mờ ra khóa vàng, chậm rãi dời đến cái kia phiến kim sắc trong hơi nước, hoàn toàn mờ lung.

Võ Giả lịch luyện ngàn khó vạn hiểm, cảm ngộ Tiên Thiên chi cảnh, tấn thăng phá cấm.

Sáu lượt thiên kiếp tẩy lễ, là vì kiểm nghiệm Võ Giả, càng là vị năng rèn luyện thân thể, cô động thần hồn, trợ giúp năng mở ra não hải bóng đêm vô tận, khiến cho tu giả mở thức hải, chân chính đạp vào Tu Đạo con đường, cùng phạm nhân từ đây cách xa nhau giống như cách nhau một trời một vực, là vì Khai Nguyên chi cảnh!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Đêm khuya người tới, đột nhiên biệt ly

Đến phá cấm cảnh giới, có thể dẫn động trên trời rơi xuống thần lôi, rèn luyện tự thân thể phách linh hồn, mượn nhờ thượng thiên chi lực vạch phá u ám não hải, mở Tu Đạo chi căn, là vì Khai Nguyên cảnh giới.

Nhưng mà Dịch Nam lại bởi vì cảm ngộ tự nhiên, đem Nhân Hoàng tâm kinh khúc đạo đầu tiên văn Dung Hợp tại tự thân, tại dưới cơ duyên xảo hợp mượn Nhân Hoàng lưu lại trong lòng trái qua bên trong nói chi khí, mới phá vỡ mà vào này cảnh giới, hắn cảnh giới bây giờ chỉ có thể xưng là ngụy Khai Nguyên, bởi vì phương thiên địa này sớm đã không có bất luận cái gì Tiên Linh chi khí, càng tìm không đến bất luận cái gì đại đạo cảm ứng.

Hắn chính là mượn dùng Nhân Hoàng tâm kinh bên trong còn sót lại năng lượng, dẫn động tâm linh cảm ngộ, cưỡng ép mở não hải, đi ra cùng tất cả mọi người vì đó khác biệt một con đường.

Dịch Nam cảnh giới bây giờ thật giống như có được ngàn vạn hoàng kim, nhưng lại không thể động dùng mây may, chỉ có thể trở mắt nhìn thể sẽ cái kia rất nhỏ lại dị thường năng lượng tinh thuần, chảy nước miếng.

Về phần cái kia trống rỗng xuất hiện khóa vàng cùng chín đầu hồ quang điện, lại chẳng biết tại sao tiến nhập nguyên khí của hắn bên trong, rất là quái dị.

Dịch Nam lẳng lặng thể sẽ lấy loại này cảm giác huyền diệu, thật lâu qua đi mới mở cặp mắt ra, cùng phiến thiên địa này ngăn ngừa dung hợp làm một thể, loại cảm giác này phi thường mỹ diệu, giống như mỗi một lần hô hấp liền trở thành không trung Thanh Phong, mỗi một lần ý động đều sẽ có giọt sương nhỏ xuống trên mặt đất, có thể thấy rõ ràng.

Nguyên bản thể nội cái kia từng đợt thiếu thốn cảm giác cũng biến mất theo không thấy, nói thì tại Nhân Hoàng tâm kinh hòa tan về sau đèn bù xuống, đã chu toàn. Bất quá hắn cảnh giới mặc dù đến rồi, lại cách phi thăng tiêu chuẩn còn kém mười vạn tám ngàn dặm, nếu không Dịch Nam không chừng sẽ bởi vậy trống rỗng phi thăng, trong nháy mắt chịu đựng lỗi kiếp hóa thành tro bụi cũng khó nói.

Một đội vệ binh tuần tra từ đằng xa mang lấy đèn lồng đi tới, trông thấy là Dịch Nam sau lại tiếp tục tự mình đi làm việc, cũng không biết có phải hay không Phúc Bá đã sớm cùng bọn hắn đã hảo chiêu hô, bọn hắn mới đối Dịch Nam không quan tâm.

Dịch Nam thờ phào rồi thể nội một ngụm trọc khí, quay người trở về nhà bên trong, hắn rốt cục rốt cuộc không sẽ nghe được các nơi truyền đến rất nhỏ dị hưởng, một phen an thần về sau liền an tường ngủ thiếp đi.

Cảm giác ngủ rất lâu rất lâu, ngủ say Dịch Nam cảm giác được có người tại lay động thân thể của hắn, hắn mở mắt xem xét, mượn nhờ trong phòng mờ tối tia sáng, trong phòng thể mà xuất hiện một cái hắn tuyệt đối nghĩ không ra người.

"Ngô đại nhân, ngài sao lại tới đây. "

Thân cao một mét tám có thừa, mặc dù đổi lại một thân vải thô áo gai, thể nhưng là trên mặt cái kia lạnh lùng đáng vẻ cùng sắc mặt ngăm đen dù cho trong đêm tối đều như vậy để cho người ta khó quên, đánh thức hắn người thành linh chính là ân nhân cứu mạng của hắn, Ngô đại nhân không thể nghi ngờ.

"Sự tình như là đã xong xuôi, thu thập qua đi liền theo ta lên đường đi. "

Lão Ngô cặp kia bình tĩnh hai mắt lẳng lẳng mà nhìn xem Dịch Nam, nói như vậy nói.

"Tốt, đại nhân. "

Dịch Nam trùng điệp nhẹ gật đầu ứng nói, mặc dù không biết Ngô đại nhân là thế nào biết trong vương phủ tin tức, bất quá đối với hắn mà nói, bây giờ cùng Ngô đại nhân hiện tại có thể nói là hắn ký thác chỗ, Tu Đạo con đường quá xa, con đường thành tiên càng là cần nỗ lực không cách nào tưởng tượng cố gắng cùng mồ hôi.

Trong mắt hắn, dù là trong lòng mình ẩn giấu đi bí mật kinh thiên như vậy, Tà Nguyệt Động tương lai Chương Môn lại như thế nào, làm xuất hứa hẹn nhất định phải dốc hết cả đời đi hoàn thành, chuyện đã đáp ứng nhất định phải làm đến, đây cũng là hắn trong lòng thủ vững.

Về phần thu thập đồ vật kỳ thật cũng không có gì tốt thu thập, ngoại trừ hôm qua Thiên Phúc bá tiễn hắn một bộ quần áo bên ngoài, hắn cũng không có cái gì khác hành lễ.

Hắn đem bọc hành lý chỉnh lý tốt, đột nhiên nhớ ra cái gì đó sự tình, cầm sách lên trên bàn Bút Mặc một trận viết nhanh, lại đối tấm gương, đem đỉnh đầu của mình cái kia một chùm "Chỉ lên trời phát" răng rắc cắt xong, dùng dây đỏ trói tốt sau tính cả thư cùng một chỗ đặt ở trên bàn sách.

Dịch Nam mấy bước đi đến ở một bên lẳng lẳng chờ đợi ngô bên người đại nhân, nhẹ nhàng nói,

"Đại nhân, tốt. "

"Àn. " lão Ngô gật đầu ra hiệu, mang theo Dịch Nam đẩy cửa liền đi ra ngoài.

Đợi đi tới trong hậu viện dưới tường, hắn đột nhiên đưa tay một thanh kéo qua rồi Dịch Nam thân thể, dưới chân đột nhiên phát lực, một cái lẳng không đập hiện, thể mà bay thẳng qua cao tới bốn mét tường vây.

Dịch Nam trên không trung thấy là chờ ra một lúc, chiều này công phu so sánh Quận chúa có thể lợi hại hơn nhiều, Quận chúa muốn qua tường còn phải dưới chân mượn lực đầu, bất quá không nghĩ tới Ngô đại nhân thể mà dùng phương pháp như vậy đem mình mang đi, hắn còn tưởng rằng Ngô đại nhân là đi cửa chính tiến đến đây này.

Nhẹ nhàng rơi xuống đất, hắn tại u tĩnh trên đường phố thậm chí không có phát ra một tia tiếng vang, phần này cao thâm khinh công đủ để cho bất kỳ người nào nhìn thấy vì đó biến sắc. Hắn cứ như vậy một tay nắm cả Dịch Nam thân thể nho nhỏ, cũng không quay đầu lại hướng về đen kịt trong bóng đêm đi đến.

Dịch Nam không nói một lời, hắn cuối cùng thoáng có chút lưu luyến nhìn thoáng qua tại điểm điểm dưới ánh đèn cao lớn uy phong Nhạc Vương Phủ, kiên quyết quay đầu lại.

"Gặp lại. . . Lại gặp nhau. "

Một lớn một nhỏ hai cái thân ảnh biến mất tại môn Long Dạ sắc dưới, không biết tung tích.

...

"Hết thấy đều giao cho một mình hắn, thật được không?"

Nhạc Vương Phủ bên trong, Nhạc Thiên Khánh trong thư phòng một chiếc ảnh nền trường nhiên, chiếu vào Nhạc Thiên Khánh kiên nghị gương mặt bên trên, lộ ra hân điểm điểm lo lắng.

"Ta cũng không biết đi vẫn chưa được, bất quá chúng ta một mực chờ đợi không chính là hắn sao?"

Phúc Bá từ trong bóng tối chậm chạp đi ra, hắn nhìn xem thoáng có chút mê mang Nhạc Thiên Khánh mở miệng nói ra, không biết là tại cho Nhạc Thiên Khánh giải thích vẫn là tại thuyết phục mình.

"Cũng đúng. " Nhạc Thiên Khánh nghe lời này dần dần giãn ra rồi mình nhú chặt lông mày, mình chờ đợi nhiều năm như vậy, như là đã tìm được "Mục tiêu", lại vì cái gì còn muốn đi hoài nghi đâu.

"Việc này vừa đã xong, ta cũng muốn động thân. " Lý Phúc nhìn ngoài cửa sổ ánh trăng, nhàn nhạt nói ra.

"A?" Nhạc Thiên Khánh xoay người lại có chút khiếp sợ nhìn xem Lý Phúc, lập tức lại là tự giấu cười một tiếng, nói

"Sur huynh vì thế hao hết tâm máu, đáng tiếc ta lại không thể giúp đỡ ngài bất kỳ bận bịu. "

"Chớ cần suy nghĩ nhiều. " Lý Phúc mỉm cười nhìn xem Nhạc Thiên Khánh, nói

"Nhiệm vụ của ngươi đã hoàn thành, tiếp xuống liền để sư huynh tận hết sức a. "

"Sư huynh. . ." Nhạc Thiên Khánh chăm chú nhìn chăm chăm đã hơi có vẻ về già nua sư huynh, cảm giác được trong mắt có nhiệt ý phun trào.

"còn có thể. . . Gặp lại sao?"

"Đương nhiên, nhất định có gặp lại ngày. " Lý Phúc lạnh nhạt gật đầu, ánh mắt của hắn thâm thúy, trên mặt lại đều là thoải mái.

"Ta hiểu được. . ."

"Ân, ta đi. "

Nhìn xem Lý Phúc cái kia một thân tố y thân ảnh dần dần rời đi, Nhạc Thiên Khánh nhuyển động bờ môi, đầy ngập lời nói cuối cùng vẫn không có thể nói xuất, hắn cong xuống hạ thân, cuối cùng chỉ có thể nói một tiếng

"Cung tiễn sư huynh. . ."

Trong thư phòng ánh nến bỗng nhiên bị một trận cuồng phong thổi tắt, nhìn như yên tĩnh tường hòa trong đêm, không biết có mấy người khó mà ngủ.

...

Sáng sớm, một tiếng thanh thúy la lên đột nhiên phá vỡ Nhạc Vương Phủ bên trong yên tĩnh.

"Xấu tiểu tử, còn chưa chịu rời giường, Thái Dương đều muốn sai cái mông. "

Một buổi sáng sớm, Nhạc Ngân Linh chính xác lúc đẩy ra Dịch Nam cửa phòng, thẳng tắp chạy về phía phòng ngủ của hắn.

Nàng còn tưởng rằng Dịch Nam đang có như bé heo đồng dạng nằm lỳ ở trên giường ngủ say, lại không nghĩ rằng trên giường đệm chăn đã dọn dẹp chỉnh chỉnh tề tề.

Nàng đi dạo một vòng cũng không có ở trong phòng tìm được Dịch Nam thân ảnh, mà khi nàng đem trên bàn sách gấp giấy mở ra, nhìn thấy phía trên xinh đẹp kiểu chữ lúc, mới hiểu được rồi hết thấy.

Quận chúa thân mở:

Thảo dân Dịch Nam bởi vì chuyện quan trọng đường đột rời đi, cấp bậc lễ nghĩa không đủ phiền phiền ngài thông cảm.

Ở lại trong phủ ba ngày có thừa, Dịch Nam không lắm cảm kích.

Vương gia đại ân đại đức, Phúc Bá chân tình đối đãi.

Đương nhiên còn có Quận chúa sự giúp đỡ của ngài cùng chiếu cố.

Dịch Nam chung thân không dám quên tình này nghị, ngày khác nếu có rảnh rỗi, nhất định đến nhà bái phỏng, đến đây thỉnh tội.

Ba chuyện ta đang khắc trong tâm khảm, nếu có duyên lại nối tiếp nhờ ơn.

Khác thỉnh cầu Quận chúa lại thay ta hướng Phúc Bá, Nhạc Phi đại ca hỏi một tiếng tốt.

Nơi này nhắc lại một điểm người đề nghị, Quận chúa nếu là có thể lại nhiều một điểm tiểu thư khuê các chi khí, ta nghĩ sẽ tốt hơn.

-- Dịch Nam chữ

Nhạc Ngân Linh sau khi xem xong một cái đem tối hôm qua bố trí tỉ mỉ tốt kế hoạch quên rồi cái không còn một mảnh, không nghĩ tới xấu tiểu tử đi được đột nhiên như vậy, không nghĩ tới mới ba ngày thời gian, nàng đổi tên tiểu tử hư hỏng này thái độ liền phát sinh rồi biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Từ lúc mới bắt đầu có chút tức giận càng về sau đồng tình, lại đến hiểu kỳ, lại đến buồn bực xấu hổ. Quận chúa tại vương phủ bên trong cư ngụ tám cái năm tháng có thừa, thậm chí ra vào qua hoàng cung, cũng cùng rất nhiều quan lớn thậm chí hoàng thất tử đệ tiến hành qua tiếp xúc, thế nhưng là nàng nhưng vẫn không từng có một cái bằng hữu chân chính.

Cái này so với chính mình còn nhỏ hai tuổi, còn thường xuyên khí mình, nói chuyện còn một bộ một bộ xấu tiểu tử, nàng ở trong lòng đã đem Dịch Nam trở thành mình bạn chơi, đây là cho tới bây giờ đều chưa từng có thể nghiệm, chỉ sợ bởi vì thân phận của nàng, về sau lại cũng không sẽ có giống như Dịch Nam đồng dạng hoành không xuất hiện cổ quái nghịch ngợm tiểu tử.

Nàng đem cái kia buộc cắt tóc thận trọng gấp tại trong giấy, nhìn ngoài cửa sổ, chỉ sợ lúc này tên tiểu tử hư hỏng kia đều ra khỏi thành đi.

Một sợi Thanh Phong xuyên thấu qua cửa sổ đưa nàng lộn tóc gọi lên, Nhạc Ngân Linh dường như thấy được tối hôm qua tại ánh nến hạ múa bút thành văn Dịch Nam, nàng cười khúc khích, nhẹ nhàng nói ra

"Đi đường cẩn thận, xấu tiểu tử. Về sau nếu là lại để cho ta nhìn thấy ngươi, ta nhất định sẽ hung hăng thu thập ngươi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Địa phương mới, khởi đầu mới

Ở trong thành khách sạn dừng lại sau một đêm, sáng sớm cửa thành vừa ra, lão Ngô liền dẫn Dịch Nam mang theo hành lễ ra khỏi cửa thành.

Ngoài thành một gã sai vặt nắm lấy hai thót hoàng nguyên ngựa, một mực lắc đầu nhìn xem cửa thành, xem ra đã sớm chờ đợi đã lâu.

Dịch Nam lúc này lần thứ nhất thể nghiệm cưỡi ngựa tư vị, trước kia hắn trong thôn cho tới bây giờ đều là cưỡi trâu, nhưng là cái nào nam nhi không huyền tường cưỡi ngựa Mercedes-Benz khoái cảm, nhưng là chân chính cưỡi đến lập tức lúc lại là một phen khác mùi vị.

Hắn toàn bộ thân thể còn không có cái này ngựa một nửa cao, phí hết khí lực thật là lớn mới tại cái kia gã sai vặt trợ giúp hạ bò lên lưng ngựa, lão Ngô phía trước cũng không lên tiếng, một mực yên lặng chờ lấy hắn mân mê tốt một tiếng "Xe" dưới, hai con ngựa tức khắc hướng về phía trước chạy ra đến.

Dịch Nam không nghĩ tới cái này ra lệnh một tiếng hắn liền cưỡi rồi cơ hồ một buổi sáng, cũng làm cho hắn chân chính thể nghiệm cưỡi ngựa khó chịu, dẫn đến Dịch Nam về sau đều nhanh đàm ngựa biến sắc rồi.

Trên đường đi dừng phải bằng phẳng điểm con đường còn tốt, dừng phải núi đá đường, Dịch Nam tại trên lưng ngựa trên dưới chấp trùng, xóc nảy không ngừng. Chờ lão Ngô ở phía trước tốc độ rốt cục chậm lại, Dịch Nam chỉ cảm thấy cả người đều nhanh tan thành từng mảnh, nhất là bên đùi đau rát, không biết phải chăng là mài hông rồi Bì, khiến cho thịt các loại quần đều dính sát vào cùng một chỗ, hơi liên lụy một cái liền đau đến hắn thẳng nhếch miệng.

Lão Ngô nhìn xem về sau cơ hồ một đường ghé vào lập tức trên lưng Dịch Nam, trong mắt cũng hiện lên vẻ tán thưởng, xương cốt như thế nào đi nữa ngay nhiên, như không có chịu khổ tính tình, vậy cũng không có tư cách kế thừa hắn lão Ngô võ công.

"Đến rồi, xuống đây đi. " lão Ngô một cái tung người xuống ngựa, vừa nói vừa dắt ngựa hướng trước mặt cửa thôn đi đến.

Cổ Lan thôn lệ thuộc vào Ly Hỏa thành đầu nam quận trưởng huyện một cái bình thường thôn, thôn dân dân phong thuần phác, lấy trồng trọt làm chủ, nhân khẩu không hơn trăm, bất quá địa thế tốt hơn, lưng tựa núi cao trùng điệp, trước có Toyota rộng đất bất luận đi săn vẫn là lấy thuốc, gieo hạt đều có thể thu hoạch được hơi tốt thu hoạch, cũng coi là giàu có hướng thôn.

Mấy tên gánh vác cung tiễn cùng đoàn đao, lộ ra khoan hậu lồng ngực, dài cao lớn thô kệch Đại Hán từ ngoài thôn đúng lúc ra ngoài, bọn hắn là trong thôn "Đội đi săn", chuyên môn tại buổi chiều xuất phát, tiếm phục tại rừng bên trong chờ đợi ban đêm đến, đánh một chút lợn rừng, thỏ rừng, Hồ chồn loại hình thịt rừng, dùng da lông đem đổi lấy tiền tài, phụ cấp nhà dùng.

"Ngô đại ca, ngài trở về rồi. "

Mấy tên Đại Hán nhìn thấy lão Ngô nhao nhao thân thiết mở miệng chào hỏi, nhìn ra được bọn hắn đều đối lão Ngô thái độ rất là cung kính thân thiết, từng cái trên mặt giống như đều đón về rồi thân nhân đồng dạng.

"Ân. " lão Ngô lạnh nhạt mở miệng gật đầu, xem như cùng bọn hắn chào hỏi.

"Ngô đại ca, đồ ăn vừa vận vừa mới làm tốt, ngài nhanh đi về đi, chúng ta trước hết lên núi. "

Mấy tên Đại Hán đối lão Ngô thái độ cũng không nóng giận, giống như lẫn nhau đã sớm quen biết thật lâu, bắt chuyện qua sau mấy người công cung tiễn công cụ liền lên núi.

Dịch Nam thật vất vả từ trên lưng ngựa gầy vò xuống dưới, vì thế còn kém chút ngã một phát, hắn dắt ngựa chịu đựng đau bước nhanh đuổi đến đi lên, nhìn xem đám đầu đi tới mấy tên thôn dân, tức khắc nhiệt tình chào hỏi "Thức thức tốt. . . Ca ca tốt. . ."

"Thật hiểu chuyện tiểu hài. " mọi người đối với mới đến Dịch Nam không có bất luận cái gì xa lạ, một cái niên kỷ thiên đại một điểm nam tử trung niên còn đưa tay vuốt vuốt cái đầu nhỏ của hắn, ý cười đầy mặt.

Dắt ngựa đi theo lão Ngô sau lưng, trọn vẹn đi vào trong rồi mấy trăm mét, đi ngang qua rồi mười mấy nơi thảo thạch dựng phòng, cuối cùng tại một chỗ cửa viện, lão Ngô tùy ý đẩy ra cửa sân, đi thẳng vào.

Hắn đem trên lưng ngựa hành lễ bái phục ném đi sau lưng Dịch Nam một cái đầy cồi lòng, nhìn xem hắn nói

"Đem ngựa dắt đến chuồng ngựa nơi, bên trong có cỏ khô, còn có lông bò xoát, cho ngựa tốt sinh xoát quét một cái." Nói xong hắn lại là mình hướng phía ở giữa phòng lớn đi vào.

"Tốt." Dịch Nam vui vẻ ứng nói, xem ra nơi này về sau không chừng sẽ thành vì mình "Nhà" đâu, nơi này như thế lớn, thật làm cho người vui vẻ.

Hắn đem hai thớt Marat đến chuồng ngựa nơi, rút rồi cỏ khô, lại cho con ngựa tí mĩ xoát rồi xoát, còn đem chuồng ngựa bên trong phân ngựa cho dọn dẹp đi ra, lại đem y phục của mình sửa sang, đột nhiên phát hiện lão Ngô đã ở ngoài cửa hầu lấy hắn rồi.

"Vào nhà ăn cơm đi."

Trong phòng cơm phong phú đến ra ngoài hắn dự liệu, trên mặt bàn có tam đại món ăn đĩa, nguyên một chi hầm gà, một đầu cá chưng, còn có một nồi lớn giáp ngư thang, bất quá mỗi cái trong thức ăn lại nổi lơ lửng thật nhiều sợi cỏ đồng dạng đồ vật, chẳng biết vật gì.

"Cô cô cô..."

Một tiếng không đúng lúc bụng tiếng kêu vang lên, Dịch Nam tức khắc đỏ mặt một phen, lão Ngô nhìn xem âm thầm nuốt nước miếng Dịch Nam, mình bạch hắn đã rất đói bụng.

"Những này trong thịt thả chà bông linh, rêu quyết chết, mộc Ngọc Linh, đối thân thể người tốt đẹp, mau ăn đi."

Dịch Nam nghe được cái này nhân tình sáng lên, cái này ba vị dược tài giá cả cực kỳ đắt đỏ, không chỉ có thể củng cố thân thể, còn có thể cải tiến nhân khí máu, tăng cường thể chất, xương cốt, có thể tính là thượng đẳng dược liệu rồi.

Những này dùng đến ăn với cơm dược liệu giá cả thể nhưng là so sánh trên bàn giá thịt cách đất mười mấy lần không chỉ rồi.

"Thân thể người hao tổn, khí huyết không vượng, vừa vận nhờ vào đó cơ hội cải thiện cải thiện thân thể, về phần về sau sự tình lại nói." Lão Ngô nói lại là đi ra ngoài cửa.

"Ngô đại nhân, ngài không ăn sao?"

"Chính người ăn nghỉ, giữa trưa nghỉ ngơi thật tốt, người về sau ở tại phía đông trong phòng nhỏ, buổi chiều ta sẽ tới tìm người."

Lão Ngô lạnh nhạt nói xong đẩy cửa mà đi, lưu Dịch Nam một người độc hưởng mỹ vị.

Dịch Nam cái này sẽ nhiều ăn một bữa, bất quá đối với hắn nhỏ thể trạng tới nói, hắn đem bụng đều nhanh no bạo rồi, thể nhưng là trên bàn đồ ăn cũng không ít mấy phần.

Hắn thu thập xong về sau, ngoan ngoãn cầm mình hành lễ tiến vào phía đông phòng nhỏ, đây coi như là hắn sau này phòng nhỏ rồi.

Bên trong một trương giường có đủ hắn ngủ, trên bàn nhỏ còn có một cái bình nhỏ, Dịch Nam tiến lên cầm lên, chỉ gặp bình nhỏ phía trên đều dán thanh linh nước ba cái chữ nhỏ.

Thuốc này phương tại thảo học đã sử bên trong có ghi chép, chính là trị liệu hỏa thiêu, ngoại thương cực phẩm dược tề, năng dược liệu trân quý, ngưng đầu hiệu quả nhưng cũng là vô cùng tốt bất quá.

Hắn đem nắp bình mở ra, một cỗ Thảo dược mùi thơm ngát vị tức khắc lan tràn toàn bộ phòng nhỏ, từ nơi này vị nói đến nghe, lại là vừa phối tốt không lâu Thảo dược.

Dịch Nam trong lòng một trận cảm động, mình bạch Ngô đại nhân có ý tốt.

Hắn đem dính tại trên đùi quần ngoài trút bỏ, đau đến lại là một trận nhe răng trợn mắt, phía trên thỉnh linh một phen huyết hồng, da đều đã bị mài hồng rồi.

Hai giọt màu xanh biếc dược trấp nhỏ tại trong lòng bàn tay, khinh khinh xoa nắn qua đi xoa tại rồi trên đùi, tức khắc một cỗ thanh lương cảm giác từ trên đùi lan tràn ra, thật giống như trong sa mạc đi lại cả ngày sau đột nhiên uống một ngụm thanh tuyết, cảm giác đau đớn một hồi liền tiêu mất, không hổ là cực phẩm hảo dược.

Hắn không dám dùng quá nhiều, đến một lần về sau đoán chừng thường xuyên muốn dùng lần trước thuốc, thứ hai tiết kiệm một chút luôn luôn tốt.

An tĩnh nằm thẳng tại trên giường cỏ, Dịch Nam kỳ thật cũng không có bất luận cái gì buồn ngủ, vốn cho là tối hôm qua thụ Quận chúa một quyền, mắt phải khẳng định sẽ biến thành Hùng Miêu, bất quá hôm nay buổi sáng xem xét mắt phải may mắn không có bất kỳ biến hóa nào, mà lại mình ngày kế cũng cảm giác thể lực cùng phương diện tinh thần có rồi rất lớn cải thiện, nếu không lấy hắn trước kia thể lực, khẳng định ngay cả vừa rồi cười ngựa đều kiên trì không xuống.

Dịch Nam ổn định lại tâm thần, tâm thần đắm chìm trong đầu, lẳng lặng thể sẽ lấy trong đầu đoàn kia màu vàng kim nhân nhạ sương mù, cùng cái kia

chín đầu thụ hấn chỉ huy, có thể tùy ý điều khiển tiểu ngân rấn, một lúc chơi đến quên cả trời đất.

Thời gian trôi qua rất nhanh, buổi chiều lúc phân, lão Ngô tiếng bước chân từ ngoài phòng truyền đến, khinh khinh đẩy cửa vào trong nhà, Dịch Nam hình như có nhận thấy, xoát một cái mờ mắt ra, con mắt nhìn chăm chăm vào hấn, ngược lại là một cái ngoài lão Ngô ngoài ý liệu.

"Đi thôi. "

Lão Ngô lời ít mà ý nhiều, nói xong cũng đi ra ngoài phòng.

"Tốt" Dịch Nam ứng thanh bước nhanh đuổi theo, cũng không hỏi lão Ngô đi nơi nào, thành thành thật thật đi theo hấn phía sau, hai người một trước một sau, giống như một đôi phụ tử, hướng ngoài thôn đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Mới vào võ môn, ba ngày cải mệnh

Ra cửa thôn, hai người một đường dạo bước bay qua hai ngọn núi, đến tòa thứ ba núi sườn núi lúc, ở phía trước dẫn đường không nói một lời lão Ngô đột nhiên chủ hỏi tới Dịch Nam.

"Ngươi có biết ta là người nào?"

"Không biết, đại nhân. " Dịch Nam thành thật trả lời.

"Vừa không biết, vì sao muốn gọi ta đại nhân? Không chừng ta là một giết người không chớp mắt đạo tặc, việc ác bất tận, hay là phản tặc, mưu đồ soán vị đâu!" Lão Ngô nói trong mắt mắt lộ ra hung quang, toàn thân sát khí bộc lộ, không nói ra được dọa người.

Ai ngờ Dịch Nam không chút nào vì hấn mà thay đổi, một mặt hồn nhiên ngây thơ, vui vẻ nói "Dịch Nam một mực thề chết cũng đi theo đại nhân, mặc kệ cái khác. "

"Hừ, ngươi tiểu tử này. "

Lão Ngô hậm hực nói xong, cảm giác không còn gì để nói.

Chính hấn cái này mấy chục năm phong phú nhân sinh lịch duyệt giống như tại cái này 6 tuổi tiểu thí hài trước mặt hoàn toàn không có bất kỳ ưu thế nào, Dịch Nam trả lời để hấn trong lòng phát lên một tia không hiểu rung động cùng không nói gì.

Tiếp xuống một đường không nói gì, đại khái đi rồi nhanh hai giờ đường núi, chỉ gặp rừng cây phía trước bên trong đột nhiên xuất hiện một phương nhà cỏ, lão Ngô cũng nhân nhậ một giọng nói "Đến rồi. "

Phía trước một khối to lớn mà trông trái trên đất trống, một tọa so với người còn cao, toàn thân đen nhánh lộ ra nhân nhậ quý dị khí tức chum đựng nước đột ngột bày ở trên đất trống, chỉ gặp vạc nước phía trên che kín một phương thật dày thạch đóng, không biết bên trong có đồ vật gì.

Vạc nước một bên lại là đặt vào một loạt giá gỗ, phía trên trưng bày đao, kiếm, thương, câu, cung tiễn chờ chút vũ khí lạnh.

"Cứu ngươi cũng không phải là phí công giúp đỡ, ta Ngô mỗ người tự xưng là không phải sở trường, bất quá không muốn cái này một thân truyền thừa công phu tại trên người của ta hoang phế, trùng hợp gặp gỡ ngươi, lại là tiểu tử ngươi đòi trước tích đức có được phúc báo. "

Lão Ngô đối Dịch Nam lẳng lẳng nói xảy ra sự tình ngọn nguồn, có lẽ cái này chính là hấn đang lúc đột phát thiện tâm cứu Dịch Nam động cơ.

Trong mắt của hấn lóe tinh quang, ánh mắt nhìn ở một bên trầm tư không biết nghĩ thế nào Dịch Nam, tiếp tục êm tai nói

"Ngươi gân cốt tuy thuộc trung thượng chi tư, bất quá sáu tuổi tập võ nội tình đã không thật, ta muốn truyền thụ cho ngươi một thân võ nghệ có thể nói khô bên trong nổi khổ, không phải người thường có thể chống cự. Thậm chí động một tí nguy hiểm đến tính mạng, ngươi sớm làm tốt dự định, hiện tại rời khỏi ta cho ngươi thêm một lần cơ hội, nếu không đến lúc ngươi nếu là chịu đựng không nổi, chớ trách ta vô tình. "

"Ta có thể gọi đại nhân sư phó sao?"

Không nghĩ tới Dịch Nam hỏi như thế, làm cho lão Ngô cho đã hỏi tới.

"Gọi ta là sư phụ làm gì! Lão Tử đời này không sẽ thu bất luận cái gì đồ đệ, đồ đệ chính tay đâm thân sư Lão Tử cũng không phải chưa thấy qua, đừng tìm ta kéo cái kia đồ vô dụng."

Lão Ngô ngoài miệng nói đến sinh lạnh, nhưng trong lòng thì một trận buồn bực, mẹ nó, hợp lấy mình mới vừa nói cái kia dừng lại lời nói tiểu tử này căn bản là không có nghe vào, thật không biết tiểu tử này là không phải thật sự ngốc vẫn là xuất sinh con nghé không sợ cọp, không biết cái gì gọi là sợ hãi.

"Đại nhân ngài yên tâm, lại khổ ta cũng sẽ tiếp nhận đi xuống." Dịch Nam gật gật đầu kiên quyết nói ra.

"Thật can đảm, hi vọng xương cốt của ngươi cùng ngươi đồng dạng cứng rắn!" Lão Ngô lạnh lùng nói xong, nhìn xem chỗ này hoàn cảnh quen thuộc, hít một hơi thật sâu, nói ra

"Vậy thì bắt đầu a. . ."

Cứ như vậy, Dịch Nam có thể nói chính thức đập vào hần luyện võ con đường, cũng chân chính trên ý nghĩa cảm nhận được luyện võ gian khổ!

"Muốn học tập một môn thượng thừa võ công, đầu tiên muốn tự cường! Cường hóa da của ngươi, gân cốt, nhục thể, tăng cường ngươi mềm dẻo, phản ứng, lực bộc phát. Những này chính là truyền thống võ học sáo lộ, ta Ngô mỗ người võ học hướng nói mặc dù thuộc về tốt nhất hướng thừa, đủ để khinh thường cổ kim, bất quá nhưng cũng không thiếu được cái này cơ sở chi học, về phần ngươi hôm nay việc cần phải làm, chính là thể sẽ khổ cùng đau nhức!"

Không nói nổi một cùng khổ, tại lão Ngô tự mình dạy bảo dưới, Dịch Nam cảm nhận được môn võ học này nhập môn hướng nói học tập. Y phục của hắn bị ướt đầm mồ hôi về sau, lại đang gió núi gọi lên cùng Thái Dương bắn thẳng đến hạ bị hơi cho khô, như thế lặp đi lặp lại đã ba lần có thừa, thời gian cũng thời gian dần trôi qua tri hoãn đến rồi mặt trời lặn hướng lúc.

Tại không có bất luận cái gì võ học nội tình tình huống dưới, lão Ngô tự mình dạy bảo, đứng như cọc gỗ, quyền pháp, thối pháp, chưởng pháp, bộ pháp. . . Đi qua cái này một buổi chiều khổ luyện, Dịch Nam chỉ cảm thấy toàn thân mồ hôi đều chảy khô, đến cuối cùng nghỉ ngơi lúc cả người hắn giống như cá ướp muối đồng dạng nằm trên mặt đất có chút thờ đờ, toàn thân ngay cả một điểm khí lực đều không thừa rồi.

"Tốt hôm nay buổi chiều huấn luyện liền đến chỗ này." Lão Ngô hài lòng nhẹ gật đầu, huấn luyện hiệu quả có chút nằm ngoài sự dự liệu của hắn, tại Dịch Nam cắn chặt răng chống đỡ dưới, hắn không nghĩ tới cái này buổi chiều thể mà thật đem cơ sở khoa mục hoàn thành, xem ra tiểu tử này xác thực phù hợp "Tiêu chuẩn", vô luận từ phẩm đức, tư chất vẫn là gân cốt đều đạt đến yêu cầu của hắn.

Lão Ngô không nhanh không chậm đi tới, đem nằm rạp trên mặt đất Dịch Nam một tay nhắc lên, đi đến cái kia đen nhánh vạc nước trước mặt lúc, đột nhiên một chưởng đánh ra, đem trùm lên vạc nước phía trên tảng đá đóng đẩy ra.

"Ầm ầm" một tiếng, thạch đóng rớt xuống đất, đập dày đặc mặt đất phát ra một tiếng oanh minh, nhìn cái này thạch đóng trọng lượng chỉ sợ không sẽ ít hơn so với năm mươi cân.

Nhìn qua vạc đạt được da đen nhem nước, lão Ngô tâm thần trở nên hoảng hốt, tay phải hắn hướng về phía trước bải xuống, thể mà đem Dịch Nam cả người ném vào.

"Bịch" một tiếng, Dịch Nam cả người giống như lợn chết đồng dạng chìm vào rồi vạc đạt được.

Từ đen nhánh dưới mặt nước cuộn cuộn lên một trận bọt biển, lộc cộc lộc cộc âm thanh theo vang lên.

"Oa. . ."

Dịch Nam chỉ cảm thấy toàn thân giống như lọt vào đầm băng bên trong, cái này một vạc đen kịt nước nhìn như bình thần không có gì lạ, kì thực bên trong hàn khí bức người, từng đợt ý lạnh như băng thẳng vào hần não môn, thân thể đột nhiên thụ này kích thích, ngược lại là cho hắn khôi phục không ít thể lực.

Dịch Nam thân trên lao ra mặt nước, vội vàng thở hổn hển mấy cái, vừa rồi lần này kém chút không có đem hắn sặc chết.

Vạc lớn cao gần hai mét, đối với hắn cái này thân cao tới nói thật giống như một cái nhỏ hồ nước, bất quá còn tốt hắn thủy tính không kém, cũng là có thể ở bên trong giẫm lên nước hiện lên.

Dịch Nam dùng tay khinh khinh nâng. . . lên cái này màu đen nước, nói cũng kỳ quái, rõ ràng nhìn da đen nhem một vạc nước, trong tay lại lại biến thành thanh tịnh trong suốt nhan sắc.

Hắn lẳng lẳng hưởng thụ lấy nước này bên trong nhàn nhạt hàn khí, thân thể mỗi cái lỗ chân lông giống như đều tại nước này bên trong mở ra, tham lam hấp thu cái này một ao hắc thủy, cùng này cùng lúc hắn có thể cảm giác được rõ ràng, thân thể đau nhức cùng mệt nhọc tại hắc thủy ngâm hạ thể mà chính tại cực tốc thoái lui.

Đột nhiên một trận cảm giác kỳ quái từ dưới chân truyền đến, Dịch Nam chân nguyên bản chính giẫm lên nước, chỉ cảm thấy một trận trơn trượt, Băng Băng mát cảm giác từ dưới hạ thể chính thuận thân thể của hắn đi lên mà đến.

Dịch Nam một trận tê cả da đầu, loại này kỳ dị xúc cảm tuyệt đối không phải chuyện gì tốt.

Đội cái kia thân bí đồ vật nổi lên mặt nước, Dịch Nam giật mình phát hiện, đáy nước này thế mà còn có một đầu tiểu xà!

Bất quá cái này rần toàn thân màu xanh, nho nhỏ hai con mắt nhưng lại hiện ra trắng xóa hoàn toàn, cùng phổ thông rần so ra cao quý vô cùng, nó nhô ra gần nửa người bên trên thể mà tản ra nhạt màu trắng nhạt hàn khí, muốn biết rần đều là động vật máu lạnh, tại nhiệt độ thấp hạ giống như rần chết, cơ hồ không cách nào động đây, thể nhưng là con rần này mình lại giống như khối băng, thật sự là vô cùng thần kỳ.

"Cái kia. . . Ngươi tốt. . ."

Dịch Nam cùng đầu này tiểu xà Mặt Đồi Mặt bắt quá mấy chục centimet, hần ngốc ngốc cùng tiểu xà lên tiếng chào, nhưng trong lòng thì mong mỗi nó tranh thủ thời gian lặn xuống nước đi.

Tiểu xà cũng nghi hoặc nhìn trước mặt người này, đây là nó xuất sinh về sau thấy qua cái thứ nhất "Người", nó một mực đến một lần đều tại vạc đạt được hoạt động, lại tại vừa rồi Dịch Nam quấy nhiễu hạ tính lại, đối với trước mặt người này cũng là hiếu kỳ vô cùng.

"sa- "

Một người một rần hiếu kỳ nhìn nhau lúc, tại vạc bên ngoài đột nhiên truyền đến một trận khiêu âm, màu xanh tiểu xà nghe được này âm thanh tức khắc bạo tẩu, mở ra miệng nhỏ hướng phía Dịch Nam ngực nhanh chóng bắn mà xuất, Dịch Nam tại như thể khoảng cách phía dưới căn bản không tránh kịp, chỉ cảm thấy trước ngực một trận nhói nhói, hần cúi đầu xem xét chỉ gặp ngực có hai cái nhân nhạt điểm nhỏ màu đỏ, hướng ra phía ngoài chảy ra hai sợi tơ máu.

Dịch Nam đột nhiên cảm giác được toàn thân nhiệt độ cực tốc hạ xuống, bất quá ba cái hô hấp công phu, hần chỉ cảm thấy lạnh cả người, trên hàm răng hạ cóng đến tóc thẳng rung động, thậm chí tại chỗ trần thể mà kết xuất rồi một tầng băng sương, đem lông mày của hần nhiễm đến trắng bệch.

"Ha ha, rần này tên là Thanh Xà, lại là Ngô mỗ người tổn sức tâm máy tại lạnh trong ao khổ chờ ba năm, mới có được chí bảo. Phối hợp ta cái kia đặc biệt phương thuốc, tại cái này ô trong vạc sớm đã lắng đọng mười năm có thừa, trong đó chỗ huyền diệu coi như ta cũng khó liệu!"

Lão Ngô tung người một cái nhảy lên ô vạc vùng ven, nhìn cả người đều sắp bị đông cứng rồi Dịch Nam, ánh mắt không chừng, lấy làm kỳ nói

"Chắc chắc chắc, cái này Thanh Xà thụ được tính dung luyện, chỉ sợ đã có mấy chục năm nói được không chỉ có, lại là tiện nghi người tiểu tử này. Nếu như có thể chống nổi cái này cực hàn chi lực, nói không chừng vô duyên vô cớ tăng thêm người năm năm nội lực chỉ ít, bất quá nha, nếu là không chịu đựng được, chỉ sợ người mạng nhỏ khó đảm bảo, hóa thành cái này Thanh Xà chất dinh dưỡng cũng khó nói. "

Lão Ngô nói xong cũng không để ý tới sẽ cóng đến toàn thân phát run Dịch Nam phải chăng nghe đi vào, nhảy xuống rồi ô vạc, một tay nắm lên cái kia nói đá dày tám, vẫn hướng vạc bên trên ném đi, năm mươi cân trọng lượng giống như đối với hần không có ảnh hưởng chút nào, mây may không có sai lầm vừa vụn rơi vào rồi vạc tương đương, đem ô vạc cho chôn đến rần rần chắc chắn.

"Ba ngày sau, sống hay chết liền nhìn vận số của chính ngươi. "

Lão Ngô sắc mặt lạnh lùng, trong mắt lóe lên một vòng hào quang kì dị, vung qua ống tay áo, tự mình một người xuống núi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Hàn khí nhập thể, thoát thai hoán cốt

Lên núi trọn vẹn hao tổn hơn bốn cái tiếng đồng hồ cước trình, lão Ngô mình dưới một người núi nhưng thật giống như một trận cuồng phong thổi qua, hai chân của hần cơ hồ một đường cơ hồ không chạm đất, dưới chân điểm nhẹ, lập tức liền hướng về phía trước phiêu nhiên mà đi.

Bất quá thời gian một chén trà công phu hần đã bay qua vài toà đại sơn, một mình về tới trong nội viện.

Lão Ngô đi vào trong phòng, đem bàn ăn nâng lên đặt ở một bên, chỉ gặp phía dưới một khối gỗ nhan sắc hơi nhạt, hần đem tám ván gỗ nâng lên, phía dưới thế mà xuất hiện một chỗ phòng tối.

Lão Ngô không có mây may do dự, tung người một cái nhảy xuống trong đó, dưới mặt đất truyền đến một trận rất nhỏ tiếng vang, qua tốt một chút thời gian, chỉ gặp hần hai tay thận trọng bưng lấy một màu sắc cổ xưa hộp thuận cầu thang đi tới.

Lão Ngô nhìn xem trong tay hoa văn cổ phác, chăm chú đóng chặt hộp, trong mắt đầy vẻ không muốn.

"Mẹ nó, Thanh Xà mười năm lạnh vô cùng nội lực nếu là uống phí tại rồi tiểu tử nguoi trên thân, cái kia Lão Tử thật sự là đến bồi lên một nửa tài sản. "

Lão Ngô mục quang lãnh lệt, khinh khinh thờ ra một hơi, mười mấy năm qua bố trí tỉ mỉ, có thể không dung một tia có sai lầm.

"Hi vọng tiểu tử nguoi đừng để ta thất vọng, ta chỗ này nhưng còn có một phần tuyệt thế đại lễ chờ lấy nguoi đây, ha ha. "

...

Dịch Nam này lúc lẳng lẳng chìm ở vạc đạt được, thân thể của hắn cuộn mình thành một đoàn, quanh thân thể mà kết xuất rồi cùng loại khối băng đồng dạng kết tinh, toàn thân tại cái này đen kịt vạc đạt được tán phát ra trận trận màu trắng kỳ dị hàn khí.

Thanh Xà âm hàn chi lực tại mấy hơi thờ ở giữa lan tràn đến rồi trái tim của hắn, thuận hắn trái tim tuôn ra máu tươi, truyền khắp thân thể của hắn.

Này Thanh Xà chính là trong hàn đàm độc sinh ra tuyệt thế dị vật, bản thân cũng không cái gì độc tính, thế nhưng là Thanh Xà lại có một đặc tính, càng là tại âm hàn chỗ đợi đến càng lâu, thể nội tồn trữ hàn khí liền càng phát ra tinh thuần.

Đa số Thanh Xà nhưng tại băng hàn chi địa, có thể không ăn không uống nghỉ ngơi mười năm mà bất động mây may, nếu là người bình thường chớ nói bị Thanh Xà cắn một cái, chính là làn da chạm đến Thanh Xà, thể nội cũng sẽ lưu lại lạnh tạt, mấy ngày về sau bất trị mà chết.

Mà đầu này Thanh Xà, chính là lão Ngô trước kia từng tại dưới cơ duyên xảo hợp, tại hàn đàm bên ngoài trọn vẹn chờ đợi ba năm, mới lấy được chí bảo.

Hắn đem cái này Thanh Xà trướng chìm ở nước này vạc bên trong, mà cái này ô vạc nhưng cũng không tầm thường vật liệu, dùng nguyên liệu chính là lấy Hàn Thiết chế tạo, tăng thêm đưa vào rồi huyền băng nước, cùng lão Ngô những năm gần đây không ngừng hướng cái này ô trong vạc đầu nhập không biết nhiều ít trân quý quý báu dược liệu, lúc này mới dung luyện ra cái này một vạc đen kịt hàn đàm nước, vên vên cái này một vạc hắc thủy xưng là thánh dược chữa thương cũng không dù.

Tại cái này lão Ngô bố trí tỉ mỉ dưới, Thanh Xà từ xuất sinh về sau liền hưởng thụ lấy tốt nhất hoàn cảnh, thể nội đựng dục ra âm hàn chi lực chỉ sợ hơn mười năm cũng không chỉ.

Nếu là bị tu luyện âm hàn nội lực người trong võ lâm lao đi, thông qua phương pháp đặc thù ăn vào, chỉ sợ trực tiếp liền có thể gia tăng nhiều năm tinh túy nội lực. Mà đối với Dịch Nam, lão Ngô cũng sớm đã có tính toán, hắn đương nhiên không sẽ ngốc ngốc để Dịch Nam đi chịu chết, càng không sẽ uống phí đầu này hiếm thấy Thanh Xà.

Lúc này ở Dịch Nam trong thân thể, cái kia cổ phần cực âm lạnh vô cùng lực nói chính tại tứ ngược, quét sạch qua nội tạng của hắn, gân mạch, toàn thân mỗi một chỗ huyết vị đều bị cổ này lạnh lực trùng kích, không ngừng quanh quẩn, mãi cho đến cuối cùng, cổ này lực nói lại là lưu động đến rồi trong đầu của hắn.

Mạnh mẽ đâm tới âm hàn chi lực không biết như thế nào cổ ky, hướng phía Dịch Nam trong đầu cái kia cổ phần nhàn nhạt kim sắc mê vụ liền xung kích tới, ngoài ý liệu là, càng là hướng kim sắc mê vụ tới gần, âm hàn chi lực thế mà giống như băng tuyết đồng dạng cực tốc tan rã, cuối cùng chỉ còn lại có một đoàn nhỏ xông vào trong sương mù, lại không bất kỳ tung tích nào.

Cái kia một đoàn nhỏ thần bí kim sắc mê vụ hấp thu âm hàn chi lực qua đi, từ đó dẫn phát một trận chấn động nhẹ nhẹ, một tia khí lưu màu vàng óng từ đó phân lưu mà xuất, thuận Dịch Nam quanh thân bị phong đông lạnh rồi huyết dịch, ở trong cơ thể hắn vờn quanh qua một vòng, cuối cùng hòa tan tại rồi máu của hắn bên trong.

Quanh người hắn băng cứng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhanh chóng tan rã, cái kia bị đóng băng lông mày cũng tại từ từ giãn ra, gần như bị đóng băng trái tim cũng bắt đầu khôi phục rồi nhảy lên, tại cái này hắc ám mà yên tĩnh ô vạc bên trong phát ra hữu lực tiếng vang.

Dịch Nam toàn thân chấn động, máu trong cơ thể trong nháy mắt toàn bộ làm tan.

Quanh người hắn ba vạn sáu ngàn cái lỗ chân lông tại lần này toàn bộ há miệng ra, tham lam bắt đầu hấp thu lên cái này ô vạc bên trong hắc thủy, mỗi một cái lỗ chân lông hấp lực cơ hồ yếu ớt không thể gặp, thế nhưng là ba vạn sáu ngàn cái lỗ chân lông hấp lực hợp thành hợp lại cùng nhau, thậm chí tại cái này ô vạc bên trong tạo thành một cổ lượn vòng hấp lực, tại vạc đạt được tự thành nhất đạo vòi rồng dòng nước, khiến cho trong vạc oanh minh không thôi.

Thanh Xà trong giấc mộng bị lần này cảnh tượng bừng tỉnh, nó ngo ngác nhìn cổ này cường thế vòi rồng dòng nước tại phía trước tứ ngược, lại không có biện pháp gì, chỉ có thể ở một bên vừa đi vừa về du động, lo lắng suông.

Từ Dịch Nam thể nội đột nhiên phát ra một luồng áp lực vô hình, cả phiến trong nước vòi rồng oanh minh bỗng nhiên đình chỉ, từ ô vạc hướng ra phía ngoài kéo dài, trong rừng cây nguyên bản vô số chính bình yên ngủ say đã thú, thậm chí tiểu trùng đều cảm nhận được cổ này vô thượng Vương Giả khí tức, nhao nhao đều từ trong lúc ngủ mơ chuyển tỉnh lại, kinh nghi bất định nhìn qua vạc nước phương hướng, một lúc không biết như thế nào cho phải.

To lớn ô vạc giống như đặt phiến thiên địa này chính giữa, nhất đạo mông lung ánh trắng xuyên thấu qua tầng mây chiếu xuống, chính giữa ô vạc.

Tự nhiên ánh trăng thậm chí xuyên thấu qua rồi vạc tương đương thật dày thạch đóng, thẳng tắp chiếu ở Dịch Nam trên thân, xuất vào lòng của hắc lỗ, bị thân thể của hắc hấp thu.

Thanh Xà giờ phút này cuộn thành một vòng, tại vạc đạt được một góc run lấy bảy. Nó vốn là khoảng cách Dịch Nam gần nhất, cổ khí thể kia bộc phát nó tự nhiên cảm thụ sâu nhất. Cái kia là đến từ sâu trong linh hồn uy áp, dường như tại trong khoảnh khắc thiên từ giá lâm dân gian, lại giống là chúng tiên để lâm phạm trần, lại hoặc là một con ngao ngao gầm rú mãnh hổ đồng dạng vô thượng uy nghiêm.

Nó một đôi màu trắng mắt nhỏ kinh nghi bất định nhìn xem Dịch Nam, không dám động đây mảy may.

Nguyên bản bị thạch đóng chỗ che ô vạc, bên trong vốn không cái gọi là đêm tối ban ngày phân chia, vẫn luôn là đen kịt một phiến, không thể thấy vật.

Đột nhiên hai nói kim quang dưới đáy nước chỗ sâu hiển hiện, không biết hôn mê bao lâu Dịch Nam tại cái này lúc rốt cục mở ra hai mắt nhắm chặt, trong con mắt của hắc hình như có nhất đạo ánh sáng thần thánh vàng óng lưu chuyển, trong nháy mắt chiếu sáng cái này vạc lớn.

Kim sắc quang mang dần dần âm đạm, bất quá chớp mắt vạc lớn bên trong lại trở thành rồi một vùng tăm tối, thế nhưng là tại Dịch Nam trong mắt, toàn bộ vạc lớn hết thảy giờ phút này đều mờ lung hiện ra tại rồi trong mắt của hắc, tựa hồ cái này phiến hắc ám đã không thể quấy nhiễu hắc ánh mắt đồng dạng.

Bị Thanh Xà chỗ cắn, cái kia cổ phần âm hàn nội kinh xen lẫn Thanh Xà một giọt máu tươi rót vào Dịch Nam thể nội, nguyên bản dựa theo lão Ngô suy nghĩ, cổ hàn khí kia ở trong cơ thể hắc vòn quanh ba ngày qua đi, trong đó bộ phận có lẽ liền sẽ bị thân thể của hắc hấp thu, còn lại bộ phận thì sẽ tại trong lúc vô hình tiêu hao, đây cũng là lão Ngô kế hoạch nơi máu chốt.

Thế nhưng là không nghĩ tới tại tiếp xúc đến Dịch Nam nào hải cái kia phiến kim sắc làn khói loãng qua đi, cả cổ phần âm hàn chi lực còn chưa kịp tiêu hao, liền đều bị kim sắc mê vụ hấp thu, về sau kim sắc mê vụ giống như trả lại, lại từ đó phân ra một sợi màu vàng kim nhân nhợt quang mang, đem Dịch Nam toàn bộ thân thể toàn bộ từ trên xuống dưới rửa sạch rồi một lần, đồng thời đem cổ này âm hàn chi lực toàn bộ hấp thu, chuyển hóa làm rồi tinh thuần hơn mười năm nội lực, mà lại bởi vì nhận Thanh Xà huyết dịch ảnh hưởng, hiện tại Dịch Nam hai mắt thậm chí có rồi một điểm Thanh Xà thiên phú, nhìn trong ban đêm!

Mặc dù không đủ để giống như Thanh Xà, hai cái con người trong đêm tối có thể nhìn thấu hết thảy hắc ám, bất quá tại quanh thân bên trong, Dịch Nam đã có thể thấy rõ rất lớn một bộ phận đồ vật.

Cái này cả một cái vạc lớn bên trong, ngoại trừ vô tận thủy chi bên ngoài, chỉ còn lại xoay quanh tại nơi hẻo lánh Thanh Xà, Dịch Nam trông thấy Thanh Xà không ngừng phun phần ngọn lưỡi rắn, chỉ cảm thấy mình cùng Thanh Xà ở giữa giống như có rồi một loại không hiểu liên hệ, cảm giác thân thiết tự nhiên sinh ra.

Hắc giãn ra một thoáng làm tan thân thể, ở trong nước nhảy lên hai bước, đi đến Tiểu Thanh rắn trước mặt, to gan đưa tay ra, nhẹ nhàng sờ lên Thanh Xà cái đầu nhỏ, vào tay chỗ chỉ cảm thấy giống như sờ tới một khối đỉnh cấp dương chi mỹ ngọc, không nói ra được tron nhẵn cùng dễ chịu, một trận thanh lương cảm giác theo ngón tay của hắc tiến nhập thể nội, Dịch Nam chỉ cảm thấy trong đầu toàn thân chấn động, đầu não một trận thanh minh.

Thanh Xà bị hắc khinh khinh mon trốn về sau, khẩn trương mà bất an thân thể cũng dần dần trầm tĩnh lại, hắc cảm nhận được Dịch Nam đối với hắc cũng vô ác ý, chỉ là đơn thuần hiếu kỳ mà thôi.

Thanh Xà giống loài khan hiếm, nàng sinh ra hoàn cảnh cực độ hà khắc, nhất định phải đi qua nơi cực hàn thụ râm mát chi thủy đổ vào một năm trở lên, đồng thời tại trứng rắn trong lúc đó đạt được sung túc chất dinh dưỡng tươi tiêu, mới có thể từ một trăm mai Thanh Xà trứng bên trong sản xuất như vậy một viên, trước kia bị trị bệnh nói tông sư phát hiện Thanh Xà cực lớn thuốc dùng giá trị, nàng thân thể dùng đến chế biến qua đi rắn canh, không chỉ có thể giải rất nhiều kỳ độc, đồng thời có thể điều trị người huyết mạch, cường tráng Tinh Nguyên, đồng thời da rắn dùng đến chế tác trang trí vật, có thể so với tới cao Đẳng Cấp mỹ ngọc, đao kiếm khó thương, lâu dài đeo thậm chí có thể tinh thần tâm thần, hữu ích luyện võ.

Toàn thân trên dưới đều là bảo vật Thanh Xà, lúc đầu bởi vì số lượng không nhiều, sinh sôi khó khăn Thanh Xà số lượng càng là kịch liệt hạ xuống, đến những năm gần đây chỉ sợ đều đã diệt tuyệt, dần dần phai nhạt ra khỏi rất nhiều tầm mắt của người.

Mà lão Ngô bởi vì nàng trước kia đặc thù kinh lịch, biết rồi Thanh Xà đặc tính, tại mấy năm trước càng là tại phát lạnh trong đầm ngẫu nhiên đạt được một viên Thanh Xà trứng, thiên tài đồng dạng hắc thể mà lợi dụng Thanh Xà sẽ chứa đựng hàn khí cái này một đặc tính, hao tổn cực lớn đại giới, chế tạo cái này ô vạc, đồng thời không biết hao tổn bao nhiêu đại giới, đem vô số kỳ trân dị thảo chế biến thành được trấp đổ vào cái này phiến ô vạc, nhiều năm qua bồi dưỡng Thanh Xà, mà tại ô vạc đặc tính ảnh hưởng dưới, một mực không có bất luận cái gì dương lực quấy nhiễu, mới cho Thanh Xà thể nội tồn trữ rồi tinh thuần như thể hơn mười năm âm hàn chi lực.

Lão Ngô tại giữa trưa cho Dịch Nam ăn cơm trong thức ăn đã sớm hạ thủ chân, để bảo đảm hắc không trực tiếp bị âm hàn chi lực chết cứng, mấy cái kia trong thức ăn có thể không chỉ có thả một chút cường tráng khí huyết thuốc, còn có trân quý nhất, máu chốt nhất một vị thiên hạ khó cầu thánh dược - xà linh thảo.

Nói đến Thanh Xà loại dị thú này cũng xác thực kỳ quái, đồng dạng Thanh Xà niên hạn bất quá mười lăm năm, thì sẽ chết già mà đi. Chết đi Thanh Xà nếu như không có bị người đào đi thi hài, tại trong đất đi qua mấy năm thai nghén, tại thi cốt phía trên sẽ không hiểu mọc ra một gốc xà linh thảo đến.

Thảo học đã sử bên trong đối với xà linh thảo như thế ghi chép -- nàng thảo sinh trưởng cần chí hàn hoàn cảnh, ăn vào qua đi lại có thể giải thiên hạ hàn độc, có thể nói âm chi cực thì làm dương, dương đã đến thì hóa âm lý lẽ. Dược thảo phục dùng có thể trúng nguyên các vị trí cơ thể bệnh tật, hóa giải thân thể âm thương, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Có được rồi xà linh thảo cùng Thanh Xà hai thứ đồ này, lão Ngô mới dám lớn mật như thế buông tay đi làm, dù sao đông lạnh bắt từ hắc, chỉ cần công thành như vậy hắc lão Ngô xem như khai sáng Vô Lâm khơi dòng, có thể nói tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả rồi.

Hắc đem Thanh Xà chìm ở ô vạc đạt được năm năm có thừa, lần này tay chân bố trí sát phí rồi hắc nhiều ít khổ tâm, đồng thời nhất định phải bảo lưu lấy Thanh Xà cái thứ nhất âm hàn chi lực, bất quá Dịch Nam nếu là biết lão Ngô sớm tại mấy năm trước giống như này nhọc lòng, chờ lấy một cái người thừa kế đến bị rắn cắn một cái, không biết lại nên cảm tưởng thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Một mình về nhà, mười năm nội lực

Một con non nớt tay nhỏ trời lên đen kịt mặt nước, hướng lên một trận tìm tòi, vào tay chỗ chỉ cảm thấy một phiến ướt lạnh, Dịch Nam cái đầu nhỏ tức khắc hoa một cái nổi lên mặt nước.

Hắc toàn thân dùng lực phía dưới, cái kia dày đến hai thước, nặng đến mấy chục cân to lớn thạch đóng thế mà liền một chút như vậy điểm bị hắc hai cái tay nhỏ giơ cao.

Xuyên thấu qua khoảng cách, một tia ánh trắng vẩy xuống tiến vào ô trong vạc, cái này phiến nặng nề hắc ám rốt cục bị vạch phá.

Dịch Nam kim nén khẩu khí, khuôn mặt nhỏ giống như uống rượu, sắc mặt ứng hồng, hắc cảm thấy trong thân thể dường như có một cỗ dùng không hết khí lực, vừa rồi cái này thường thức thử không nghĩ tới thật đem thạch đóng giờ lên, bất quá bởi vì lần thứ nhất sử xuất lớn như thế khí lực, thân thể giống như có chút không thích ứng được, hai tay thẳng phát run.

Hai chân của hắc một mực tại đáy nước không ngừng giẫm lên nước, liền chỉ dựa vào lấy này đôi mảnh khảnh cánh tay đem to lớn thạch đóng giờ lên.

"Hắc" Dịch Nam cuối cùng hung hăng cắn chặt răng răng, đem to lớn thạch đóng một cái ra bên ngoài ném ra ngoài.

"Phanh" một tiếng, thạch đóng bay ra cách xa hơn một mét, nện rơi trên mặt đất phát ra một tiếng vang thật lớn.

"Cô cô cô cô. . ." Yên tĩnh trong rừng đột nhiên phát ra dạng này một tiếng trọng hưởng, đem mấy chục con chim chóc đều cả kinh bay ra ngoài.

Dịch Nam ngẩng đầu nhìn một cái, một vòng tròn trịa mặt trắng trên không trung chính trực treo trên cao, không nghĩ tới hôm nay thế mà còn là trắng tròn thời gian, bất quá từ mặt trắng phương vị đến xem chỉ sợ đã là lúc rạng sáng rồi.

Bên người mặt nước đột nhiên một trận bốc lên, một con màu xanh cái đầu nhỏ từ dưới nước lộ ra, Thanh Xà thế mà học Dịch Nam dáng vẻ, ngửa đầu nhìn xem treo ở không trung mặt trắng, màu trắng mắt nhỏ giống như hai viên bảo thạch đồng dạng đẹp mắt.

Dịch Nam nhìn một chút Tiểu Thanh rắn, đột nhiên mở miệng hỏi nói

"Ta phải đi, ngươi có muốn hay không ra ngoài a?"

Nằm ngoài sự dự liệu của hắc, Tiểu Thanh rắn nghe vậy thế mà nghĩ người đồng dạng nhẹ gật đầu, nhẹ nhàng phun ra lưỡi rắn, hai con mắt nhỏ trông mong nhìn chăm chăm Dịch Nam, Dịch Nam từ trong mắt của hắc thế mà nhìn ra một vòng chờ đợi.

"Ân, vậy được rồi, bất quá trên đường ngươi phải cẩn thận a. "

Dịch Nam quan tâm nói ra, dù sao đầu này tiểu xà đáng đáp rất xinh đẹp, nếu như bị người xấu chop tới vậy cũng không tốt.

Thanh Xà lại hình như người đồng dạng điểm một cái cái đầu nhỏ, nó như thủy ngọc đồng dạng thân thể hướng vạc miệng đi vòng quanh, thân thể cuộn thành một đoàn, thả người hướng phía dưới nhảy xuống.

Thanh Xà lục sắc thân thể tại ánh trắng chiếu rọi xuống phát ra ánh sáng, trên không trung lưu chuyển tựa như nhất đạo bóng xanh, nó nửa thân thể ở giữa không trung vụn vụn vỡ ra, lại giống như nhất đạo tia chớp màu xanh lục, trọn vẹn hướng về phía trước nhảy lên rồi năm mét không chi.

Nhẹ nhàng rơi vào rồi trên đồng cỏ phía sau Thanh Xà tựa hồ có chút cao hứng, nó tuôn rơi phun lưỡi rắn, xuyên tới xuyên lui. Đây là nó xuất sinh về sau, lần thứ nhất chân thực tiếp xúc đến đại địa truyền đến trận trận mạch đập, cảm nhận được bùn đất cùng cỏ xanh mùi thơm ngát, tại vạc đạt được thời gian vĩnh viễn chỉ có một vùng tăm tối cùng lạnh buốt, nó bị đè nén quá lâu rồi.

Dịch Nam nhìn tiểu xà đáng vẻ cao hứng, hai tay chống tại vạc một bên, một cái nô nức tấp nập nhảy xuống rồi vạc lớn, hẳn cảm giác toàn thân đau nhức cùng khó chịu đều biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, bên trong thân thể của mình từng đợt khí huyết quanh quẩn, mặc dù cảm giác thân thể có chút mát mẻ mát, bất quá cũng không lo ngại, chỉ là không biết vì cái gì nguyên bản một vạc tràn đầy nước hiện tại mực nước giảm xuống không ít, hẳn có thể không biết cái kia là bởi vì chính mình hôn mê lúc thân thể hút vào rồi đại lượng hắc thủy.

Lúc này trong rừng một phiến u tĩnh, từng khỏa cao ngất cây ở dưới ánh trăng lộ ra hẹp dài cùng thần bí, cái kia to lớn vạc nước thật thà tại trên đất trống, hết thảy đều là như vậy tự nhiên.

"Ai, ta phải đi về. "

Nhìn xem Thanh Xà tại trên mặt cỏ chơi đến vui vẻ, lẳng lặng chờ chờ đợi tốt một hồi Dịch Nam đột nhiên mở miệng nói.

Thanh Xà nghe sững sờ, tại trong bụi cỏ ngừng lại, chống lên mạnh mẽ nửa người trên, nhìn chăm chăm vào Dịch Nam.

"Chính ngươi phải cẩn thận a, không nên bị người xấu bắt được. "

"Tuôn rơi. "

Giống như tại đáp lại Dịch Nam, Thanh Xà phun ra lưỡi rắn, phát ra tiếng vang.

"Gặp lại. "

Dịch Nam khinh khinh phát phát tay, hướng về lên núi đến lúc đường bước nhanh tới, Thanh Xà lưu tại nguyên địa thẳng tắp nhìn một hồi Dịch Nam, sau đó thấp thân thể, thuận cỏ xanh trượt, biến mất tại rồi rừng bên trong.

Nhờ ánh trăng, Dịch Nam thân ảnh tại trên sơn đạo phi nhanh, tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, vô luận là trần trụi núi đá vẫn là bằng phẳng đất vàng, cản đường bụi gai đều không thể ngăn cản hắn chạy trạng thái, Dịch Nam chạy trước chạy trước gần như sắp cảm giác không thấy hai chân của mình nặng nề, hắn bật lên lực cùng sức chịu đựng, tốc độ đều có rồi kinh người bay vọt, chạy đến cuối cùng thậm chí cảm giác có một loại sắp bay khỏi mặt đất mộng ảo cảm giác.

Tại Cổ Lan trong thôn lớn nhất một tòa đình viện bên trong, ngũ yên lão Ngô đột nhiên một cái mở ra nhắm hai mắt, hắn thông suốt đứng dậy, không chút hoang mang đem lên áo cho mặc, chỉnh lý tốt rồi quần áo, đi từ từ rồi ra ngoài.

Vừa rồi ngũ yên lão Ngô đột nhiên cảm giác được đại địa truyền đến run sợ một hồi, tu vi võ học thâm hậu như hắn, căn cứ cổ này người bình thường căn bản không phát hiện được ba động, kết luận rồi có người chính tại cao tốc hướng mình tiếp cận, người đến bước chân nhẹ nhàng, rơi xuống đất lực nói lúc trọng lúc nhẹ, có được dạng này một thân nội lực tu vi người tại trên võ lâm lừng danh trước xác nhận một thanh niên kiệt xuất, chỉ là không biết đối phương vì sao lại không dùng khinh công, ngược lại lấy đi bộ chạy vội, có lẽ là đang cố ý nhắc nhở mình, báo cho đối phương sắp đến a.

Già Ngô Vọng lấy ở ngoài viện, hẳn cái viện này chính là thôn ở giữa nhất chỗ một cái đại viện lạc, tầm mắt khoáng đạt, từ cổng có thể tùy tiện nhìn thấy vào thôn đường.

Bất quá thời gian một chén trà công phu, đầu thôn quả nhiên mơ hồ có thể thấy được một cái cấp tốc Mercedes-Benz bóng người, đang hướng về viện lạc chỗ chạy tới.

Lão Ngô hí mắt, thị lực của hắn tự nhiên so với thường nhân muốn tốt rất nhiều. Mượn vậy xuống ánh trăng, cái kia hướng hắn tới gần hình dáng càng ngày càng rõ ràng.

"TaX, thật hay già. . ."

Đang cái kia tên nhỏ con bóng người xông vào nội viện, dừng ở lão Ngô trước mặt lúc, hắn bình tĩnh thần sắc tức khắc một mặt kinh ngạc, cái này một thân vải thô áo, không đủ một mét tên nhỏ con, đầu đầy bị gió thổi đến hướng về sau lắc lư loạn phát, một mặt ngây thơ hai mắt thẳng tắp nhìn hắn người, ngoại trừ Dịch Nam lại còn có thể là ai. . .

Cái này hoàn toàn ngoài lão Ngô ngoài ý liệu, hẳn đi lúc đem thạch đóng một lần nữa đắp kín, thứ nhất là vì phòng ngừa Thanh Xà chạy trốn, thứ hai cũng là vì rồi phòng ngừa ô trong vạc được tính bị Thái Dương sai không có.

Căn cứ Thanh Xà rót vào Dịch Nam thể nội âm hàn chỉ lực, chỉ ít cũng phải ba ngày qua đi mới sẽ toàn bộ tiêu hao hầu như không còn, thế nhưng là lúc này mới ngày đầu tiên trong đêm, tiểu tử này thế mà xuất hiện ở trước mặt mình. Mà lại từ phen này quan sát đến xem, Dịch Nam huyết thái dương có chút nâng lên, hai mắt ẩn tinh quang, hồ hấp kéo dài, cùng trước kia hẳn có thể nói thoát thai hoán cốt đồng dạng.

"Ngô đại nhân, ta trở về. "

Dịch Nam nho nhỏ khuôn mặt một phiến ửng hồng, đây là bởi vì hắn còn không thể hoàn toàn khống chế thân thể của mình, đưa đến khí huyết loạn tràn.

"Ngươi làm sao đi ra?"

"Không biết a, ta tỉnh ngủ phát hiện mình chìm ở đáy nước, sau đó liền mở ra thạch đóng mình chạy về tới. "

Dịch Nam chớp liếc trông mắt, ngoan ngoãn nói ra.

"Cái gì? Vậy cái kia đầu Thanh Xà đâu?"

Lão Ngô nghe xong giật mình, liền vội hỏi nói.

Nhìn xem lão Ngô tựa hồ đối với tiểu xà hết sức đáng vẻ khấn trương, Dịch Nam có chút khiếp đảm nhìn lão Ngô một chút, cúi thấp đầu nhỏ giọng nói "Ngạch, chạy. "

"Trân quý như thế dị thú, người thế mà để hần chạy, người có thể biết cái này Thanh Xà giá trị. . ." Lão Ngô lần thứ nhất tại Dịch Nam trước mặt biểu hiện ra như thế cảm xúc, hần có chút kích động chỉ vào Dịch Nam, nhìn xem Dịch Nam một bộ xấu hổ bộ dáng, lại khe khẽ thở dài

"Ai, được rồi, vật này có thể là thể gian một đầu cuối cùng Thanh Xà, cái này có lẽ cũng là thiên ý. "

Lão Ngô mấy bước đi lên phía trước, bắt lại Dịch Nam cổ tay, hai ngón tay nhẹ khoắc lên Dịch Nam mạch đập phía trên, đột nhiên nhãn tinh sáng lên, nghẹn ngào nói

"Quái sự, tại sao có thể có tinh thuần như thế nội lực!"

Hần đem Dịch Nam một thanh kéo vào trong nhà, bưng tới một bát nước thả ở trên bàn, lập tức đối không hiểu Dịch Nam nói ra "Duỗi ra ngón tay "

"Là, đại nhân. " Dịch Nam cảm xúc tựa hồ có chút thấp, mới vừa rồi bị Ngô đại nhân phê bình một phen để da mặt mỏng hần áy náy không thôi. Nghĩ đến đầu kia tiểu xà nhất định rất là trân quý, không phải Ngô đại nhân cũng không sẽ tức giận như vậy rồi, thế nhưng là mình lại tự tiện chủ trương đem tiểu xà thả chạy, thực sự hổ thẹn Vu đại nhân ân tình.

Tính cách thuần phác Dịch Nam trong lòng may mắn không có bất luận cái gì trách tội lão Ngô đem hần vẫn đến trong vạc ý nghĩ, hần ở trong lòng đã nhận định lão Ngô là ân nhân cứu mạng của hần, đồng thời đem cái này trở thành tương lai mình nhà, đối với nho nhỏ hần tới nói, chỉ cần Ngô đại nhân không vứt bỏ hần, cái này đủ.

Lão Ngô đưa tay vì chưởng, hóa thành nhất đạo lăng lệ bạch quang vùng hướng Dịch Nam ngón tay.

"Xoẹt" một tiếng rất nhỏ mảnh vang, Dịch Nam còn không có kịp phản ứng, đầu ngón tay của hần liền tràn ra một giọt Huyết Châu, hướng phía dưới sa sút.

"Tí tách" một tiếng, rơi xuống giọt máu vừa vắn tích nhập để ở trên bàn trong chén nhỏ, một đoá yêu diễm huyết hoa nở rộ, sau đó chậm rãi hướng ra phía ngoài khuếch tán.

Dịch Nam cúi đầu nhìn xem chén nhỏ, chỉ gấp theo máu của hần nhỏ hướng trong chén dần dần khuếch tán, từ nhỏ trong chén ở giữa thế mà không hiểu thấu xuất hiện một tầng băng tinh, bất quá mấy hơi thở công phu, một bát nước chảy toàn bộ bị đông cứng thành một cái tầng băng đồng, mượn trong phòng đèn đuốc, Dịch Nam thậm chí còn có thể nhìn thấy chén nhỏ hướng ra phía ngoài bốc lên hàn khí âm u.

"Cái này. . Đây là thế nào. " lần này ly kỳ một màn đem Dịch Nam dọa sợ, đây chính là ***, mà lại từ trong cơ thể hần một giọt máu thế mà để một bát nước đều kết băng, đối thành người khác không có tại chỗ dọa ngất cũng không tệ rồi.

"Ta sở liệu quả nhiên không sai. " lão Ngô ý vị thâm trường nhìn Dịch Nam một chút, lập tức giải thích cho hần nói

"Nguyên bản dựa theo suy đoán của ta, Thanh Xà rót vào trong cơ thể người cái kia cổ phần hàn khí là muốn đi qua ba ngày ba đêm thời gian, cũng tại phương thuốc trung hoà tác dụng dưới, giảm đi trong đó nhất bá đạo hàn khí, chỉ còn lại bộ phận âm hàn chỉ lực bị thân thể của người hấp thu. " hần dừng một chút, nhẹ nhàng cảm lấy trên mặt bàn vẫn bốc lên hàn khí chén nhỏ, nói tiếp đi nói

"Thế nhưng là không biết vì sao duyên cớ, hàn khí toàn bộ trung hoà tại rồi trong cơ thể của người, Dung Hợp tại rồi trong huyết dịch của người, hiện tại có thể nói đã biến thành thân thể người một phần. "

Dịch Nam không hiểu nhiều lão Ngô lời nói, bất quá vẫn là biết mình thân thể xem như phát sinh rồi biến dị, hần nhỏ giọng hỏi nói

"Vậy ta về sau đồ máu đều sẽ như vậy sao? Tắm rửa đâu?"

Lão Ngô không nghĩ tới Dịch Nam thế mà hỏi ra như thế ngây thơ vấn đề, vừa định giáo huấn hần một phen, đột nhiên nghĩ đến hần cũng bất quá sáu tuổi tiểu đồng, xem ra chính mình là quá mức tại quan tâm.

Hần đem chén nhỏ một lần nữa thả lại rồi trên mặt bàn, nhìn xem Dịch Nam nói "Người đây chính là được thiên đại kỳ ngộ rồi, vô duyên vô cớ tăng trưởng hơn mười năm tinh thuần nội lực, loại chuyện tốt này không biết thiên hạ nhiều ít người muốn có được. "

"Nguyên lai ta cảm giác thể nội có một cỗ dùng không xong lực nói, nguyên lai cái kia chính là cao thủ nội lực a. " Dịch Nam lần này cảm xúc tức khắc tăng vọt, hần không phải không nhìn qua nhân thư, bên trong cao thủ có nội lực thế nhưng là có thể Phi Diễm Tảo Bích, đồng thời có thể làm xuất rất nhiều người thường không thể lý giải sự tình.

"Người huyết dịch cả người nội uẩn hàm lấy tài sản to lớn, bắt quá cái này cần một đoạn thời gian rất dài rèn luyện, mới có thể chân chính chuyển hóa làm nội lực, tiếp xuống ta trước truyền cho người một bộ nội công khẩu quyết, người lại ghi lại. "

Lão Ngô nói xong đem một bộ dài dòng, quán miệng khẩu quyết học cho Dịch Nam nghe, sau đó hỏi nói

"Nhớ kỹ mấy phần?" Hần cũng là đang thử thăm dò Dịch Nam thông minh, võ học con đường không riêng phải có thân thể tư chất, đầu não thông minh linh mẫn cũng là ắt không thể thiếu đồ vật, người bình thường chỉ nghe cái này một lần mấy trăm chữ khẩu quyết, có thể nhớ kỹ 1/5 thế là tốt rồi rồi.

"Ân. ." Dịch Nam trầm ngâm một hồi, đột nhiên mở miệng đoạn đoạn chính chính đọc

". . ."

"Đại nhân, ta chỗ nào học sai lầm rồi sao?" Hần một mặt ngây thơ nhìn xem lão Ngô, lại bởi vì lão Ngô mặt đen, không có chú ý tới sắc mặt của hắn biến hóa.

"Không có, một chữ không kém. " lão Ngô âm thầm nuốt xuống một hớp nước miếng, hắn phát hiện mình càng là hiểu rõ tiểu tử này càng là cảm thấy mình hơn bốn mươi năm thời gian sống uống phí rồi, mỗi một lần tiểu tử này đều có thể làm cho mình rất là thất sắc, đơn giản có thể so với yêu nghiệt rồi.

Lão Ngô liền tranh thủ cảm xúc thu liễm, ra vẻ cao thâm nói "Người trước khi ngủ lại dựa theo này tâm pháp tại thể nội lưu chuyển ba mươi sáu cái chu thiên, ngày mai ta lại tìm người. "

"Tốt, Ngô đại nhân. " Dịch Nam ứng thanh đáp nói, tại lão Ngô khinh khinh khoát tay phía sau mình ngoan ngoãn trở về nhà.

Lão Ngô tay phải chấp sau lưng, lại không để Dịch Nam nhìn thấy, hắn toàn bộ trên bàn tay này lúc đã ngưng lên một tầng băng sương, bên bị không thay đổi.

"Ta Ngô mỗi người chỉ sợ sẽ cho thể giới này mang đến một cái trước nay chưa có kinh hi cũng nói không chừng đấy chứ, hừ hừ, chờ lấy a. . ."

Dịch Nam ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, dựa theo Ngô đại nhân truyền thụ cho nội công tâm pháp, dần dần cảm nhận được ẩn chứa tại thể nội, cùng huyết dịch hòa làm một thể trập trập nội lực, hắn dẫn dắt đến cổ này vô hình lực tại thể nội lưu chuyển, giống như vĩnh viễn sinh sôi không ngừng, ẩn chứa vô số bí mật.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Chân chính lực, ta sẽ cố gắng

"Như thế nào Võ Giả?"

"Luyện thể kiện cơ, khí huyết tràn đầy, khí lực cường thịnh, mới học võ công sáo lộ người, có thể gọi là Võ Giả. "

"Võ Giả phía trên đâu?"

"Thân thể khí huyết tràn đầy, nhục thể cường độ đạt tới cảnh giới nhất định, có thể tu tập nội công tâm pháp, là vì cao thủ. "

"Cao thủ xưng hô có phải hay không quá mức sơ lược?"

"Xác thực không rõ ràng, bắt quá đây cũng là không cách nào tránh đi một loại cảnh giới, tu tập nội công tâm pháp, nội lực thâm hậu cùng tuổi tác, Công Pháp, Đan Dược đều có quan hệ, cho nên cái này Đẳng Cấp phân lớn lấy thể nội nội lực niên hạn đến phân chia cao thấp!"

"Nội lực tu vi không có bình cảnh giới hạn sao?"

"Tự nhiên có. Đang nội lực tu vi cảnh giới đạt tới độ cao nhất định lúc, căn cứ mỗi người thân thể khác biệt, nội công cùng ngoại lực hợp nhất, có thể phá nhập Hậu Thiên cảnh giới!"

"Cái kia. . . Ngày mai phía trên đâu?"

"Tiên Thiên. "

"Tiên Thiên phía trên đâu?"

"Tiên Thiên phía trên. . . Cái kia chính là truyền thuyết rồi. "

"A. . . Cái kia Ngô đại nhân ngài hiện tại là cảnh giới gì?"

"Ta là. . . Ngươi quản Lão Tử cảnh giới gì!"

"Ai nha. . ."

Lão Ngô chính nhãn nại tính tình cho Dịch Nam giải đáp lấy hần nghi hoặc, kém chút trong lúc vô tình liền bị Dịch Nam lời nói khách sáo, lộ mình đạt được, đang lúc không chút khách khí một cước liền đạp đến rồi Dịch Nam trên móng.

Lần này hần nhưng là hơi sử xuất một điểm khí lực, đem Dịch Nam ròng rã đạp bay xa mấy mét. Thế nhưng là khi thấy Dịch Nam nhưng thật giống như cùng người không việc gì đồng dạng, chỉ là một mặt u oán sờ lấy mình cái móng nhỏ lại bỏ lên, lão Ngô tức khắc âm thầm nhẹ gật đầu.

"Quả nhiên a, tiểu tử này trông rỗng thu hoạch được mười năm nội lực, giống như thoát thai hoán cốt, cũng không tiếp tục là cái kia bóp liên chết yếu ớt tiểu tử. "

Lão Ngô như thế ác ý nghĩ nói, như thế rất tốt rồi. Trước kia sợ Dịch Nam thân thể nhịn không được, rất nhiều chương trình học đều không thể triển khai, thế nhưng là lần này hoàn toàn khác biệt.

Thế nội có được mười năm nội lực Dịch Nam, mặc dù bây giờ còn không cách nào tự nhiên sử dụng, thế nhưng là lại lập tức lại đạt đến thường nhân không cách nào đến nơi độ cao.

Hần hiện trong thân thể đã có một tọa mở ra một nửa bảo tàng, hiện tại cần muốn làm chính là đem vàng từng cái, toàn bộ cất vào mình miện túi.

Vừa lão Ngô kế hoạch lập tức đạt đến như thế kỳ hiệu, hần cũng không có ý định sẽ dạy Dịch Nam những cái kia cơ bản công phu, như quý mới đồng dạng lão Ngô, quyết tâm trước giờ đem kế hoạch hướng về phía trước chuyển một bước dài!

"Khục, tốt, đừng dùng loại kia tiểu thí hài ánh mắt nhìn ta. Ngươi thấy gốc cây kia không có?"

Lão Ngô tăng hăng một cái, phát hiện Dịch Nam còn tại dùng giống như bị trộm kẹo que đồng dạng ánh mắt nhìn mình, tức khắc vội vàng chỉ hướng ở giữa một cây đại thụ.

"A? Nhìn thấy. "

Dịch Nam quả nhiên lập tức liền dời đi lực chú ý, ánh mắt của hần nhìn về phía ở giữa một viên to lớn cây.

Viên này đại thụ thụ linh chỉ sợ đã dụ trăm năm. Thân cây thô đạt mấy trượng có thừa, chỉ sợ cần bảy tám người trưởng thành mới có thể vây quanh bên trên một vòng. Nâng trên tán cây là một đóa tựa như cây nấm đồng dạng to lớn dù lá, tầng tầng lớp lớp, rậm rạp thanh thủy cảnh lá đem ánh nắng che cái kín, dẫn đến dưới cây có một khối lớn bóng ma.

Lão Ngô nhìn xem Dịch Nam, ngữ khí chậm rãi nói

"Hôm nay muốn dạy ngươi, chính là đánh cây!"

"Đánh cây?" Dịch Nam hiếu kỳ hỏi nói "Đánh cây cũng có thể luyện võ sao?"

"Ta nói có thể chính là có thể. Ngươi đi thử xem, để ta nhìn ngươi tối hôm qua vận dụng Công Pháp hiệu quả a. "

Lão Ngô không nhịn được khoát tay áo, như không phải là vì để Dịch Nam không đi nhập đường nghiêng, hần mới lười nhác cùng Dịch Nam như thế nói nhảm

"Tốt. " Dịch Nam lòng tin tràn đầy ứng nói

Tối hôm qua cả đêm hần cơ hồ đều không có có đi ngủ, cơ hồ đều tại thể nội vận hành Ngô đại nhân truyền thụ tâm pháp của hần, không ngừng vận chuyển trong cơ thể hần ẩn tàng cái kia cô phần tinh thuần nội lực, cho tới bây giờ có thể nói đã có chút thành quả rồi.

Dịch Nam mấy bước đi tới đại thụ trước mặt, Cổ Lan thôn phụ cận dãy núi cây cối cơ hồ đều không có có nhận đến qua cái gì phá hư, từng khóa đều là mấy chục năm cây già tuổi đại thụ, mà cây này lớn nhỏ chỉ sợ có thể xưng là cây vương cũng không phải là quá đáng!

Đi đến trước cây ngừng đầu nhìn lên, Dịch Nam mới càng thêm rõ ràng cảm giác được viên này đại thụ hùng vĩ cùng hùng vĩ, bất quá hần lại không có chút nhụt chí, bởi vì thể nội cái kia cô phần sinh sôi không ngừng lưu chuyển nội lực khiến cho thân thể của hần tràn đầy lực lượng, đây là trước đó chưa từng có qua cường tráng cùng tự tin!

Thân thể có chút chìm xuống, Dịch Nam nhẹ nhàng bẻ lên ánh mắt của mình, đi qua cả ngày hôm qua bù lại huấn luyện, chỉ ít hần cũng bắt đầu như cái

hữu mô hữu dạng vô giả.

Trung bình tấn trầm ổn, hai chân có chút hướng về phía trước dôi non nửa bước, đang Dịch Nam điều chỉnh đến rồi tốt nhất tư thế qua đi, hấn đem tay phải chậm rãi thu tại rồi bên hông.

"Hô ~" một ngụm thở dài thở ra thể nội, đang cái kia cổ phần không khí thanh tân theo Dịch Nam hô hấp tràn vào trong cơ thể của hấn lúc, cái kia cổ phần ẩn tàng ở trong cơ thể hấn mệnh môn nội lực cũng tại hấn tâm pháp dẫn đạo hạ bắt đầu sôi trào lên.

Vô số so sánh bụi bặm còn nhỏ hơn hơi vụn phần điểm sáng từ trong máu của hấn mọc ra, tại cái kia cổ phần huyền diệu lực nói dẫn đạo dưới, hướng về tay phải của hấn chỗ tập kết.

Dịch Nam tay phải đột nhiên tăng thô, hấn non mịn trên cánh tay từng cây gân mạch đáng sợ bạo khởi, trong nháy mắt này tay phải của hấn so sánh tay trái lớn chỉ ít ba phần trở lên!

"A!"

Đang cái kia cổ phần nội lực ngưng kết đến rồi cực hạn lúc, trong cơ thể hấn cái kia cổ khí cũng trong nháy mắt bộc phát ra, Dịch Nam từng tiếng quát, sớm đã vận sức chờ phát động hữu quyền tức khắc âm vang đánh vào trước mặt đại thụ bên trên!

"Phanh" một tiếng tiếng nổ tung ứng thanh vang lên, nặng nề vô cây tại Dịch Nam một quyền chi lực bừa sau lúc bị đánh bạo, một cái tràn đầy 3 tác quyền hồ rồ ràng giữ lại tại rồi đại thụ bên trên.

"Tí tách. . . Tí tách. . ." Mấy giọt đỏ tươi Huyết Châu theo Dịch Nam nắm đấm thẳng hướng hạ nhỏ xuống, vừa rồi hấn mặc dù trong nháy mắt đánh ra uy lực như thế một quyền, thế nhưng lại cũng đem nắm đấm của mình phá vỡ.

Dịch Nam thu hồi nắm đấm của mình, khinh khinh quay người mà qua, hấn mặt mũi tràn đầy tràn đầy hưng phấn ý cười, nhìn xem Ngô đại nhân kích động nói ra

"Đại nhân, đại nhân, vừa rồi ngươi thấy được sao!"

"Thấy cái gì? Nhìn thấy ngươi đem mình quyền cho phá vỡ?"

Không nghĩ tới mình không chỉ có không có đạt được Ngô đại nhân khen ngợi, ngược lại bị Ngô đại nhân một chậu nước lạnh giội đến rồi trên đầu của hấn.

Dịch Nam không có cam lòng, hấn cho là mình đã rất lợi hại rồi, thế nhưng là vì cái gì sẽ nhận phê bình đâu? Hấn đem quả đấm nhỏ của mình cảm thật chặt, khiến cho vết thương tức khắc lại rách ra ra.

"Nội lực không phải giống như ngươi dùng, địch nhân cũng không phải cây, không sẽ chờ ngươi làm chuẩn bị thật đầy đủ mới đến ứng chiến. " lão Ngô nhìn xem Dịch Nam thần sắc biến hóa, một bên lạnh lùng nói ra, một bên hướng về đại thụ đi đến.

"Cây cắm rễ ở phía dưới mặt đất, gốc rễ tràn đầy mây trượng không biết, chiếm cứ rắc rối, ngươi dùng man lực đập nện này cây, chẳng khác nào là tại cùng một phương này đại địa đầu sức, há có thể không thương tổn!" Lời của hấn cứng nhắc mà hữu lực, tiếng nói mặc dù sinh lạnh, bất quá lại bao hàm sự kiên nhẫn của hấn dạy bảo.

"Ngự lực như nước, vừa thì mưa lớn sóng kích, mềm đến gánh chịu nhẹ vũ. Vận lực như ý, đi thì lực đến, lui thì nhất niệm mà thôi. "

Nhìn xem Dịch Nam giống như dần dần minh bạch đáng vẽ, lão Ngô biết mình nói đến đã đủ nhiều, tiếp xuống chính là cần mình xuất ra bản lãnh chân chính thời điểm rồi.

Cả người hấn giống như nhàn nhã đi dạo đồng dạng đi tới Dịch Nam vị trí mới vừa đứng, rộng lượng bàn tay nhẹ nhàng mon tron cái kia bị Dịch Nam kích nứt thân cây, đột nhiên nhẹ nhàng vỡ ra một chường.

Không có bất luận cái gì xóc nổi lực nói biểu hiện ra ngoài, cũng không thấy chút nào khói lửa thế, cứ như vậy thật đơn giản một chường vỡ đánh vào trên đại thụ.

Dịch Nam một nháy mắt mở to ánh mắt của mình, ánh mắt của hấn chăm chú nhìn chăm chăm cây đại thụ này, sợ bỏ lỡ đặc sắc một màn.

Nhưng mà vượt quá ngoài ý liệu của hấn, thẳng đến Ngô đại nhân thu hồi bàn tay của hấn, cây này nhưng thủy chung không có có bất kỳ biến hóa nào.

"Hảo hảo thế sẽ, nhớ kỹ ngự lực, vận lực. "

Ngô đại nhân tại khinh khinh nói xong câu đó sau lại không còn để ý sẽ Dịch Nam, vận dùng lên cái kia tuyệt thế khinh công bộ pháp, giống như một trận gió đồng dạng phiêu nhiên mà đi.

Dịch Nam vội vàng chạy đến tiến lên, vây quanh viên kia đại thụ, trái sò sò, nhìn bên phải một chút, một phen cẩn thận tra tìm về sau nhưng thủy chung không có phát hiện một điểm biến hóa.

"Kì quái! . . Ngô đại nhân không hề có ý gạt ta a. . ." Dịch Nam có chút xuất thần gãi đầu của mình phát, từ đầu đến cuối không rõ Ngô đại nhân vừa rồi một phen biểu hiện rốt cuộc là ý gì.

"A. . ." Hắn đang buồn bực lúc, đột nhiên một phiến lá rụng vừa vụn phiêu nhiên rơi vào rồi đỉnh đầu của hắn.

Tiện tay đem lá rụng lấy vào tay bên trong, Dịch Nam cảm thấy rất ngỡ vực, hiện tại hắn là còn chưa tới lá rụng mùa a?

Hắn chậm rãi ngẩng rồi cái đầu nhỏ, tức khắc thấy được kiếp này vĩnh viễn khó quên một màn.

Chỉ gặp nguyên bản bị to lớn quan một thụ bụi bao phủ bầu trời bị nhất đạo nói ánh nắng xuyên thấu, vô số xanh biếc thanh non lá xanh dường như mây ngàn vạn, vài ức con bướm, lật qua lại xanh biếc thân thể, biến thành đầy trời đầy sao.

Vô số bay tán loạn lá xanh một tầng lại một tầng vẩy xuống, Thanh Thanh trên đồng cỏ rất nhanh liền rơi đầy rồi một tầng thật dày lá rụng, sau đó đây chỉ là mới bắt đầu mà thôi.

Như thế lớn một cái trên tán cây đến cùng có bao nhiêu phiến lá xanh? Một ngàn vạn? Vẫn là một trăm triệu? Thậm chí một tỷ? Dịch Nam không biết, trong mắt của hắn chỉ còn lại có vừa rồi Ngô đại nhân cái kia tùy ý một chương, tại trong đầu của hắn vô hạn lặp lại chiếu lại, chiếu lại.

"Nguyên lai. . . Đây mới là lực vận dùng. . ."

Dịch Nam tự lẩm bẩm, nhìn xem mới vừa rồi còn là một phiến cảnh lá rậm rạp đại thụ trong khoảnh khắc biến thành một cây trụ lõi thân cây, Dịch Nam càng thêm thể hội Ngô đại nhân dùng ý.

Trong mắt của hắn đầu chỉ đang bỗng chốc bị thấp sáng, Dịch Nam lần này càng thêm dùng lực nắm chặt nắm đấm của mình, bất quá lần này, hắn giống như cảm giác cùng lần trước có chỗ khác biệt rồi.

"Phanh -" một tiếng vang trầm, hữu quyền của hắn đánh vào một viên khác trên cành cây, lần nữa ném ra rồi một cái quyền hổ, bất quá lần này hắn tự lực thời gian giống như ngắn hơn, mình cũng rất giống cảm giác khó hiểu đến rồi cái gì.

"Lại đến! Ta nhất định, phải giống như Ngô đại nhân đồng dạng lợi hại mới được, dạng này mới có thể. . . Mới có thể có tiếp tục đi tới đích hi vọng a!"

"Phanh -- "

Không đứng, tiếp tục!

"Phanh -- "

Không được, còn kém rất xa đâu.

Dịch Nam cả người thật giống như mê muội rồi, không biết mỗi một, không biết đau đớn đánh đánh một quyền lại một quyền.

Mấy chục quyền về sau tay phải của hắn cơ hồ bị xé rách, cái kia cổ phần đau đớn cơ hồ đem hắn mặt vặn vẹo. Ngay sau đó hắn bắt đầu đổi tay trái, tiếp tục ra quyền.

Lại về sau hắn lại dùng vài quần quanh ở quyền thượng, tiếp tục ra quyền.

Mỗi một lần ra quyền qua đi, Dịch Nam đều sẽ trong đầu một lần nữa hồi tưởng vừa rồi Ngô đại nhân lời nói, cũng trong đầu càng không ngừng chiếu lại Ngô đại nhân vừa rồi cái kia nhìn như không có gì lạ một chương.

Không biết mấy trăm quyền qua đi, hắn rốt cục có thể không dựa vào tự lực đến đánh ra đồng dạng uy lực một quyền rồi, lại sau đó hắn dần dần tìm được tại ra quyền trong nháy mắt điều động thể nội nội lực quyết khiếu, lại về sau hắn một quyền uy lực đủ để xâm nhập thân cây năm tác có thừa!

Rõ ràng cho tới trưa lúc ánh sáng, cả phiến rừng cây bên trong quanh quần chỉ có hai loại thanh âm.

Loại thứ nhất là tiếng vang nặng nề, thanh âm này không lúc vang lên, lúc mà thanh thúy, lúc mà hữu lực, lúc mà thâm trầm, lúc mà đục ngầu.

Loại thứ hai quanh quần chính là Dịch Nam tiếng thở dốc, đến cuối cùng hắn hai con cánh tay sưng lên rõ ràng một vòng lớn, phía trên hắc tím một phiến, nếu như không phải trong cơ thể hắn nội lực chèo chống, chỉ sợ hai tay của hắn cũng sớm đã phế đi.

Lão Ngô tại gần như sắp đến giữa trưa mới trở lại rừng bên trong, khi thấy cơ hồ nửa toà trên núi trên cành cây đều trải rộng Dịch Nam quyền ấn lúc, cho dù là lão Ngô cái kia mặt âm trầm cũng không nhịn được toát ra biểu tình khiếp sợ.

"Mẹ của ta ai, tiểu tử này còn thật liều mạng. "

Hắn vội vàng vận dùng đứng dậy pháp, cơ hồ bay đồng dạng thuận quyền ấn một đường hướng bắc, rốt cục thấy được hai cánh tay sưng cùng đùi đồng dạng thô Dịch Nam cười khúc khích ngồi trên đồng cỏ, nhìn xem mình.

"Ngô đại nhân, ta hết sức cố gắng, thể nhưng là xin lỗi. . ."

". . ."

(các vị không có ý tứ rồi, cả ngày hôm nay ra sẽ tăng thêm các loại sự vật, cho nên muộn như vậy mới đổi mới, kỳ thật ta cũng không biết có người hay không tại chờ ta đổi mới, bất quá vẫn là muốn biểu thị một cái ý này, thật không có ý tứ!)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Thanh Xà cáo biệt, gian khổ bắt đầu

"Ngô đại nhân, ngài đã tới. "

Dịch Nam giống như làm chuyện sai lầm đồng dạng cúi thấp xuống cái đầu nhỏ, ngượng ngùng nói ra

"Ngô đại nhân, ta hết sức cố gắng, thế nhưng là hay là không thể làm đến cùng ngài đồng dạng. "

"X! @! #@" lão Ngô mặt mo tức khắc co lại, người nếu là cho tới trưa liền đạt tới rồi ta mấy chục năm cảnh giới, vậy ta còn không bằng mua khối đậu hũ đập đầu chết đâu.

"Khục, người đem thuốc này bôi lên tại trên tay người! . "

Vì tránh cho bị Dịch Nam nhìn ra hấn thất thố, lão Ngô vội vàng nói sang chuyện khác nói.

Dịch Nam tiến lên tiếp nhận Ngô đại nhân đưa cho bình thuốc, bên trong là một đoàn màu nâu đen cao trắng được vật, hấn hiểu kỳ đem được cao này tó tại rồi hai đầu súng trên cánh tay, từng đợt thoải mái thanh lương cảm giác thẳng vào hấn não môn, mắt trần có thể thấy hiệu quả thần kỳ phía dưới, hai đầu súng cánh tay rất nhanh liền khôi phục rồi đáng đáp ban đầu.

Ngô đại nhân nhẹ gạt đầu, tiện tay đem bao phục ném tới, Dịch Nam lẳng không vọt lên một tay lấy bao phục tiếp tại rồi trong ngực, tức khắc cảm giác được một trận kỳ dị mùi thịt xông vào mũi.

Hấn mở ra túi, chỉ gặp trong đó là một đoàn đã khô cạn ó vàng lá sen, lá sen nơi bao vây lấy một đoàn nóng hổi viên cầu.

"Lá sen gà! !" Dịch Nam ngạc nhiên nói ra.

Hấn đem đoàn kia phẩm tướng không tốt lá sen mở ra, bên trong quả nhiên là một con đã chín mộng rồi gà nướng, cái kia kim hoàng sắc thịt gà bên trên hiện ra một tầng thật mỏng gà dầu, lá sen nhàn nhạt mùi thơm ngát đã toàn bộ dung nhập rồi toàn bộ gà bên trong, thấy Dịch Nam ngậm nuốt nước miếng.

"Ngô đại nhân, ngài ném qua sao?" Dịch Nam ngây thơ nhìn qua lão Ngô, lại là đem đựng lấy gà chủ động đưa cho lão Ngô.

"Người quản ta làm gì, ăn người chính là, tranh thủ thời gian ăn, một hồi còn có người được người thụ. "

Lão Ngô trong lòng ấm áp, đồng dạng tiểu hài sao có thể chống cự phần này tuyệt thế mỹ thực, lập tức đoán chừng liền đã ăn như gió cuốn rồi, hấn biết Dịch Nam thiện tâm, lại là lúc thời khắc khắc để người bên cạnh suy nghĩ, ngoài miệng lời nói mặc dù vẫn lộ ra có chút bất cận nhân tình, bất quá đối với hấn mà nói đã đúng là khó được.

"Đa tạ đại nhân. " Dịch Nam ngòn ngọt cười, khuôn mặt nhỏ của hấn còn dính lấy mấy điểm bùn đất, giống như chỉ tiêu hoa miêu đồng dạng.

Chờ Ngô đại nhân sau khi đi, Dịch Nam vui vẻ kéo xuống một cái đùi gà, từng ngậm từng ngậm liền gặm.

An tĩnh buổi chiều, gió nhẹ lướt qua bãi cỏ, cỏ xanh như là bọt nước đồng dạng phun trào, Dịch Nam một người ngồi trên đồng cỏ, cầm đùi gà gặm thật tốt không hài lòng.

Sau lưng đột nhiên một trận "Tác tác" tiếng vang truyền đến bên tai, Dịch Nam theo tiếng quay đầu nhìn lại, chỉ gặp cái kia cao cao trong bụi cỏ không biết có đồ vật gì chính tại cực tốc hướng về mình tới gần, lúc này mới đưa đến trong bụi cỏ một trận đập trùng không chừng.

Dịch Nam khẩn trương nhìn chăm chăm đồng kia phát sinh dị động bụi cỏ, tại hấn trọn to trong con mắt, đột nhiên một cái nhọn viên viên, hiện ra màu

xanh tiểu xà đầu đột nhiên từ đó ló ra, một đôi thuần trắng mắt nhỏ chính trực ngoắc ngoắc nhìn chăm chăm Dịch Nam.

"Ngô. . Dọa ta một hồi, ngươi làm sao còn chưa đi a. "

Dịch Nam vội vàng đem miệng nơi một ngum thịt nuốt xuống bụng, có chút hiếu kỳ hỏi nói.

Từ lần trước tiếp xúc qua phía sau hẳn liền biết rồi cái này Thanh Xà có thể nghe hiểu hẳn, mặc dù cảm thấy rất kỳ quái, bất quá Dịch Nam trong lúc vô hình liền cũng đem Thanh Xà xem như bạn hẳn bình thường đến đối đãi, dù sao hẳn hiện tại bên người ngoại trừ Ngô đại nhân bên ngoài, rốt cuộc không có một cái quen thuộc người rồi.

Thanh Xà khinh khinh gật đầu một cái, lại lắc đầu không biết tại biểu đạt cái gì.

"Ngạch, ngươi lại không sẽ nói chuyện, ta không hiểu rắn nói a. " Dịch Nam cảm bóng nhảy tay nhỏ kéo xuống rồi một cái đuôi gà, coi là nó là đói bụng mới tìm đến mình.

Thanh Xà tiến lên giống như hít hà đuôi gà, đột nhiên cái đầu nhỏ một trận cuồng bầy, giống như mười phần chán ghét đuôi gà này đồng dạng.

"Kì quái, rắn không ăn thịt sao, như thế đồ ăn ngon. "

Thanh Xà lại tự mình dao động lên cái đầu nhỏ, hẳn đột nhiên một cái mở ra đóng chặt miệng nhỏ, một cái màu đỏ viên cầu nhỏ từ miệng nơi xách liền lặn đi ra.

"Đây là vật gì?" Dịch Nam hiếu kỳ đem Tiểu Hồng cầu cầm ở trong tay, phát hiện vào tay về sau cảm giác tựa hồ có chút ẩm áp, hẳn nhẹ nhàng nhéo nhéo, trận ban này mặc dù hết sức mềm, bất quá lại có một cỗ tính bên dẻo, cam đoan nó không sẽ bị bóp nát.

Thanh Xà hướng hẳn dừng một chút thủ, đột nhiên thuận thân thể của hẳn hướng lên một trận quán quanh, nó tựa hồ có chút phản cảm cái kia là sen giả tính chất của vật chất có chứa dầu, tránh đi Dịch Nam trên người dầu điểm, đầu tại Dịch Nam nửa bên mặt bên trên thân mặt cọ xát, tức khắc một cỗ thanh lương cảm giác thẳng vào Dịch Nam não môn.

"Ha ha, thật mát, ngươi làm gì a. "

Dịch Nam tay nhỏ duỗi ra muốn bắt lấy Thanh Xà, bất quá có lẽ là bởi vì trên tay hẳn vẫn lưu lại điểm điểm văng dầu, Thanh Xà thân thể thoắt uốn éo, liền linh xảo tránh khỏi, nó khinh khinh vọt lên, trên không trung vạt áo đầu liền đem Dịch Nam một cây đầu phát kéo đứt cần lấy rồi trong miệng, ngay sau đó liền lại nhảy xuống.

Thanh Xà xoay người lại, hướng phía Dịch Nam lại điểm một cái cái đầu nhỏ, nó cuối cùng nhìn Dịch Nam một chút, đột nhiên cúi xuống thân thể, chui vào cái kia thật dày trong bụi cỏ.

Cái kia nói chấp trùng thảo sóng lại bắt đầu cuộn cuộn, Dịch Nam giờ mới hiểu được tới, nguyên lai Thanh Xà là chuyên tới cùng mình cáo biệt. Tay hẳn cầm đuôi gà phát phát tay, phát ra từ thật lòng nói ra "Một đường cẩn thận a. "

Thảo sóng tại trước mặt hẳn chuyển rồi mấy cái vòng tròn, đây là Thanh Xà tại đáp lại lời của hẳn, một trận gió mát phát phơ thổi, thảo sóng tức khắc đảo hướng rồi một bên, đợt từng cơn gió nhẹ thổi qua, Thanh Xà tung tích cũng biến mất tại rồi hẳn ánh mắt bên trong.

Thế gian vạn vật đều có linh tính, không nghĩ tới Tiểu Thanh rắn vẫn quái niệm lấy mình, Dịch Nam cảm khái không thôi, hẳn đem viên kia nho nhỏ quả cầu đỏ cất vào túi áo nơi, hẳn không biết cái này tiểu cầu làm gì dùng, bất quá nếu là từ Thanh Xà miệng Barry rơi ra ngoài, phía trên khẳng định đều là tiểu xà nước bọt, hẳn đương nhiên không sẽ ngốc ngốc phóng tới miệng nơi ăn, cho nên chỉ có thể gác lại lấy sau này hãy nói.

Sau giờ ngo Thái Dương hơi có chút nóng bỏng, bất quá cũng may trên núi nhiệt độ lại là thấp không ít, Dịch Nam an tâm nằm tại dày đặc trên đồng cỏ, ánh nắng đầm vào hẳn có chút không căng ra mắt, hẳn liền hípc mắt lẳng lẳng hưởng thụ lấy cái này an nhàn thời khắc, Ngô đại nhân cố ý dặn dò qua, cái này hai canh giờ là chuyên môn cho hẳn thời gian nghỉ ngơi.

Thể xác tinh thần buông lỏng Dịch Nam liền như vậy bình yên mà hài lòng tại trong bụi cỏ ngủ gật, nặng nề ngủ thiếp đi.

...

"Hô. . . Hô. . ."

Kéo dài núi cao, hi vọng không thấy cuối xanh biếc cây xanh vờn quanh thành đàn, trời chiều nhiễm dưới, cho đại địa huy sái rồi một tầng như huyết y vạt áo.

Ở trong đó vài toà trên ngọn núi thấp, trong sơn đạo ở giữa lại có một đầu thật sâu vết cắt, cái kia là bị to lớn vật nặng ma sát mặt đất sinh ra khe rãnh, một mực lan tràn qua hai ngọn núi, hướng về phía trước kéo dài mà đi.

Tại tòa thứ ba núi chân núi một đầu, một cái thân ảnh nho nhỏ chính cất lực đi về phía trước, cái cầm của hẳn hướng phía dưới không ngừng sa sút lấy mồ hôi, cái trán nhưng lại hướng ra phía ngoài bốc lên hàn khí âm u, dường như mỗi một bước rơi xuống đều phá lệ phí sức đồng dạng.

Tại cái hồng của hẳn chính một mực cột một cây màu xanh biếc dây leo, dây leo bên kia lại cái chốt lấy một tảng đá lớn, cùng nhau đi tới, xuống đất ba

phần, đầu kia kinh khủng vết cắt chính là cự thạch kiệt tác không thể nghi ngờ.

Đang Ngộ đại nhân xuất hiện lần nữa tại Dịch Nam trước mặt lúc, bờ vai của hắn chỗ thỉnh linh giờ cao lên một khối trường 4 xích, rộng 2 xích cự thạch, hẳn liền như vậy không chút nào phí sức mà tùy ý vác lên cự thạch, một mặt nhẹ nhõm đi tới đỉnh núi.

"Phanh" một tiếng vang thật lớn, cự thạch rơi xuống đất trong nháy mắt ném ra rồi một cái hố to, đem ngủ say Dịch Nam một cái liền đánh thức.

"Khối này sắt Thạch Trọng một trăm năm mươi cân, người buổi chiều nhiệm vụ chính là đem hắn vận chuyển đến phía đông ao hoa sen bên cạnh, dùng người lực lượng của mình, lúc nào đến rồi hôm nay nhiệm vụ huấn luyện liền hoàn thành."

Lão Ngộ lạnh lùng nói xong, còn không có chờ Dịch Nam hoàn toàn thanh tỉnh, quay người liền đi xuống núi, lưu lại Dịch Nam một người trong gió lộng xôn.

Khối này sắt đá chính thể thành hình đa giác, phía trên một phiến đen kịt, Dịch Nam khinh khinh sờ lên, vào tay thể mà một phiến bóng loáng, thật không muốn còn có loại này đặc thù tảng đá.

Cái này một khối đá đứng ở trên mặt đất gần như sắp cùng Dịch Nam cả người đồng dạng cao, để hẳn lưng cái kia là khẳng định không thể nào, Dịch Nam mới đầu vốn còn muốn đem khối này sắt đá một đường lăn đi, thể nhưng là chờ hẳn sử xuất khí lực cả người, thể mà chỉ đem khối này sắt đá thôi động rồi hai centimet không đến lúc, tức khắc liền từ bỏ loại ý nghĩ này.

Dịch Nam cúi đầu một phen suy nghĩ sâu xa, cuối cùng hắn đột nhiên bò lên trên phụ cận một viên cỏ thụ, hẳn cảm sắc bén cục đá tại trên đại thụ phải đi rồi nữa Thiên, rốt cục lấy được một đoạn lớn dây thường xuân.

Dây thường xuân thuộc về tương đối thường gặp dây leo, sinh trưởng điều kiện giản tiện, loại này dây leo có một chỗ tốt, năm càng là xa xưa, trong đó tính bền dẻo lại càng lớn, tại quần đội thường dùng roi cùng thùng gát ngựa chính là dùng loại vật này chế tác. Tại cái này cỏ thụ bên trên dây leo chỉ ít cũng có vài chục năm tuổi tác rồi, hẳn dùng sắc bén cục đá cắt trọn vẹn nửa cái tiếng đồng hồ mới cắt đứt, tính bền dẻo nhất định không tệ.

Hắn đem dây leo cành lá gọt đi, dùng rồi ba cổ dây leo kết thành một sợi thừng, lại đang bên hông đem rồi một khối mềm nhũn thâm cỏ, phòng ngừa tiếp xuống bị dây thừng siết xuất một thân máu, đợi đem dây thừng tại bên hông cố định lại phía sau một chỗ khác dây leo đương nhiên liền bọc tại rồi sắt đá bên trên.

Vừa mới phóng ra bước đầu tiên kém chút liền đem mình dẹp đi, khối kia sắt đá rơi xuống đất thành hố, căn bản không phải dựa vào hắn thân thể lực nói có thể kéo theo, Dịch Nam đương nhiên không sẽ bởi vì điểm ấy độ khó từ bỏ, khối này hòn đá mặc dù nặng nề, bất quá cùng ban đầu đối mặt trong không gian thân bị Nhân Hoàng ghé dựa phát ra hạo đăng chi lực đơn giản không thể so sánh, hẳn ngay cả Nhân Hoàng uy áp đều có thể chống cự, lại há sẽ bị cái này một khối sắt đá ngăn cản bước chân.

Hắn một lần nữa kích phát thể nội cái kia ẩn tàng nội lực, dẫn dắt đến cái kia cổ phần tinh thuần nội lực quán chú sức eo, toàn thân run rẩy phía dưới, hẳn thành công hướng về phía trước bước ra bước đầu tiên.

Nếu như đem nội lực so sánh là nước, như vậy thân thể của hắn chính là một hồ lũ lụt, mặc dù có được được trời ưu ái tài nguyên, bất quá muốn điều động lại cũng không dễ dàng, bình thường tu luyện tồn trữ toàn bộ nội lực quy về trong Đan Điền, bởi vì đi qua thiên chuy bách luyện, mỗi một phần tăng trưởng nội lực đều trải qua trăm ngàn lần tuần hoàn, sớm đã thuận buồm xuôi gió, có thể nói ý động nội lực thì lao nhanh không thôi.

Chính vì vậy, Dịch Nam mặc dù có được một thân tinh thuần nội lực, bất quá mỗi lần điều động lại phải hao phí so sánh thường nhân gấp mấy lần tinh thần, đem ẩn tàng tại trong máu điểm điểm nội lực dẫn đạo tiến vào đan điền, đem đan điền làm một chỗ con suối, lại đem quán chú nội lực tán phát ra, như thế lập đi lập lại tuần hoàn, mỗi một lần sử dụng qua đi cái kia cổ phần nội lực lại sẽ một lần nữa quy về trong máu, bất quá hẳn mỗi một lần sử dụng qua đi, trong Đan Điền cũng sẽ nhiều một phần nội lực, quá trình này khả năng cần hơn vạn lần chuyển đổi, mới có thể chân chính đem tất cả nội lực quy về mình dùng, thuận buồm xuôi gió.

Mượn dùng cổ này chảy ra chi lực, Dịch Nam từng bước một tiến về phía trước đạp đi, phía sau hắn to lớn sắt đá dường như cây địa, tại thổ địa bên trên xẹt qua nhất đạo ngắn sâu, thẳng thấy nhìn thấy mà giật mình.

Vừa mới bắt đầu hẳn mượn nhờ bản ra nội lực, một lần chỉ có thể đi về phía trước hai bước, liền phải lập tức dừng lại nghỉ ngơi vài phút, sau đó lần nữa điều chỉnh trạng thái, dẫn động nội lực lần nữa đi về phía trước bên trên hai bước, như thế lập đi lập lại hơn một canh giờ phía sau hẳn thử nghiệm mượn dùng cái này một ngưng kinh một hơi đi về phía trước ra ba bước, mới đầu chỉ cảm thấy đại não một trận mê muội, bất quá tốt xấu là kiên trì nổi rồi.

Chờ đến hoàng hôn hướng lúc, hắn đã có thể duy nhất một lần đi ra sáu bước xa, mà lại mỗi một lần khoảng cách thời gian nghỉ ngơi bất quá mười mấy hơi thở, tốc độ tiến bộ có thể nói kinh người.

Đã trọn vẹn bay qua ba tòa núi thấp, thể nhưng là phía trước căn bản không có mặc cho Hà Liên hoa tri vết tích, Dịch Nam cứ như vậy không biết mệt, không sợ khổ luyện, cần rằng, một mực hướng về phía trước chậm chạp đi về phía trước.

Sau lưng, khối kia to lớn sắt đá cùng đại địa một trận ma sát, phát ra nổ thật to.

Chương 37: Vô sự tự thông, lại làm quái mộng

"Ừ ừ. . ."

Một tiếng trầm thấp tiếng chim hót trong núi truyền, ánh trăng mờ lung, từ xa nhìn lại những cái kia cao ngất mà tương mạo quái dị cây trong bóng đêm để cho người ta cảm thấy tim đập thình thịch.

Nhất đạo đen kịt thân ảnh giống như viên hầu đồng dạng tại cây ở giữa bay vút lên nhảy vọt, hần đủ ở giữa điểm nhẹ, cả người lại giống như trong đêm quý mị, cùng với trận trận trong gió đêm phiêu đăng, không có phát ra cái gì tiếng vang.

Cái này một thân khinh công chỉ sợ sớm đã Phản Phác Quy Chân, tại trong lúc vô hình đã có thể mượn dùng bộ phận tự nhiên chi lực, theo gió phấp phới.

Lão Ngô quý mị đồng dạng thân ảnh như là một phiến lá rụng, nhẹ nhàng rơi vào rồi một cây trên cành cây, tại cách hần bên cạnh không đủ năm mươi centimet chỗ, một tổ chim sẽ chính tại bình yên chìm vào giấc ngủ, thế mà mây may không nhận thấy được người tới tung tích.

Hần hai mắt như sắc bén Ưng Nhãn, xuyên thấu cái này phiến đêm tối lờ mờ sắc, rõ ràng thấy được phía trước hai trăm mét chỗ cái kia khom người phủ phục tiến lên thân ảnh.

Thật lâu, hần khoe miệng giật một cái, trong giọng nói mang theo vài phần bất đắc dĩ, nói một mình nói

"Quả nhiên là cái đồ biến thái a. "

Dẫn bạo nội lực pháp càng phổ biến, cơ hồ bất kỳ một cái nào thân có mấy năm nội lực cao thủ đều có thể làm đến. Thông qua đan điền chấn động, áp súc đan điền, đem bên trong nội lực trong nháy mắt còn như nước đồng dạng phun ra đến toàn thân, nhưng tại trong nháy mắt thu hoạch được vượt xa khỏi tự thân thực lực cường đại, một chiêu này cũng bị người xưng là lặn bạo.

Nhưng là muốn thành công sử xuất lặn bạo lại không phải tưởng tượng dễ dàng như vậy, đầu tiên chính là lâu dài huấn luyện, nghiền ép nội lực hành vi không chỉ có nương theo lấy thực lực tăng cường, còn kèm theo thống khổ to lớn. Mà lại bình thường tới nói một người sử dụng lặn bạo đồng dạng không sẽ vượt qua ba lần, lại nhiều lời nói liền sẽ cho thân thể mang đến to lớn gánh vác, càng về sau cái kia cảm giác đau đớn cũng là rất có lên cao. Vài thập niên trước từng có một cao thủ tuyệt thế, tại hơn mười người cao thủ vây công phía dưới, ngành sinh sinh sử xuất tám lần lặn bạo, thành công đánh chết tất cả mọi người địch nhân, có thể là chính hần cũng bởi vì cái kia nỗi đau đớn người thường không chịu nổi, cuối cùng kinh mạch vỡ vụn mà chết.

Dịch Nam thân thể có gì đó quái lạ, bởi vì cái kia cổ phần âm hàn chi lực mặc dù bị kim sắc mê vụ hấp thu, đồng thời phản hồi cho hần Thân thể, chẳng qua nếu như không phải cái kia một tia thần kỳ kim sắc mê vụ tẩy lễ, hần đừng nói vượt qua ba tòa núi, chính là vừa đi ra vài chục bước không chừng đã kinh mạch đứt từng khúc, thất khiếu chảy máu mà chết.

Kinh mạch của hần tại sử xuất lặn bạo qua đi, cái kia cổ phần lạnh tính nội lực đầu tiên liền che lại kinh mạch của hần, chờ tại hạ nhiệt độ đồng dạng đem tất cả kinh mạch đi qua, thật to hóa giải lặn bạo mang tới thống khổ cùng tổn thương, tiếp theo bởi vì hần nội lực cùng tất cả mọi người khác biệt, người ta đều là chứa đựng trong đan điền, mà hần nội lực lại là lưu chuyển tại trong máu, cho nên điểm xuất phát khác biệt, tạo thành kết quả cũng liền khác biệt, đây cũng là lão Ngô nghĩ sâu tính kỹ qua đi nghĩ tới đồ vật.

Hần muốn cho Dịch Nam tự mình tìm tòi đến lặn nổ sử dụng, đây cũng là rất máu chốt một vòng, loại này nội lực sử dụng bình thường đều phải dựa vào tự mình tìm tòi, bởi vì tiền nhân coi như lại thế nào ngôn truyền, nếu như mình ngu dốt đó cũng là không thể nào hiểu được. Dịch Nam quả nhiên không phụ lão Ngô tâm tư, ngay từ đầu liền mò tới lặn nổ pháp môn, trực tiếp liền sử dụng ra, sau đó còn lại máu chốt khâu chính là nhìn hần có thể chịu đựng được mấy lần lặn phát nổ.

Ở một bên nhìn coi lão Ngô từ lúc mới bắt đầu quá sợ hãi đến phía sau mặt như màu đất, lại đến tập mãi thành thói quen, hần một ngày này không biết kinh lịch bao nhiêu tình cảm biến hóa, hần trong lòng cũng sợ, sợ Dịch Nam lại đi một bước liền sẽ giống như một cái heo của đồng dạng "BOOM" nổ tung, bất quá nom nớp lo sợ mấy chục lần, lão Ngô rốt cục bắt đầu tiếp nhận rồi sự thật này, tiểu tử này nhất định là cái không tầm thường, không phải ban đầu cũng không sẽ nằm tại cái kia mấy ngày mấy đêm bắt từ rồi.

Hần còn chưa đủ bảy tuổi a, thế nhưng là đã ở tại thể nội có được rồi dạng này một cỗ tinh thuần nội lực, hần lão Ngô xuất sinh về sau cũng có thể vị được trời ưu ái rồi, thế nhưng là tại hần bảy tuổi lúc còn không biết nội lực là cái gì đâu. Mà lại Dịch Nam Ngô Tính có thể nói cực giai, xương cốt tư chất thuộc về trung thượng chi tu, càng làm khó hơn đáng ngưỡng mộ chính là tiểu tử này tâm tính, có thể nói Xích Tử Chi Tâm, thông thấu vô cùng!

Dạng này thiên thời địa lợi nhân hoà cơ hội bày tại lão Ngô trước mặt, hần xa nghĩ tới tương lai Dịch Nam trưởng thành quang cảnh, thậm chí kích động đến hai tay có chút phát run.

"Ông trời a, người đem cái này không phải người tiểu tử đưa đến trong tay của ta, chẳng lẽ đang khảo nghiệm ta à?" Lão Ngô một trận âm hiểm cười, rút cục đem bên cạnh một tổ chim sẻ bình tĩnh, hai con chim nhỏ hoảng sợ ánh mắt nhìn xem gần trước người cao Đại Hắc hình ảnh, bị lão Ngô trên người tán phát ra trận trận mùi huyết tinh áp chế, chỉ có thể toàn thân run lấy bầy.

"Hắc hắc. ." Hắc cười quái dị vươn tay đem hai con nhỏ chim sẻ nhẹ nhàng đặt ở trong lòng bàn tay, ngoài ý liệu khinh khinh vuốt ve hai con nhỏ tước trên người lông vũ, hoảng sợ chim sẻ tức khắc không còn run rẩy, ngược lại thân mật dùng cái đầu nhỏ xát lão Ngô ngón tay.

"Ngủ đi, ngủ đi. ." lão Ngô dường như có ma lực đồng dạng lời nói nói xuất, hai con nhỏ chim sẻ hé mắt thật tại hắc lòng bàn tay ngủ thiếp đi đi qua, hắc đem hai con nhỏ tước lại bỏ lại ở nhỏ, ánh mắt nhìn về phía trước mặt cái kia nói không ngừng tiến lên thân ảnh.

"Hô" một trận gió đêm thổi qua, lão Ngô giống như một con Đại Điều, từ cao cao nhánh cây nhảy xuống, cánh lá rất nhỏ lắc lư, sau đó cả người hắc liền biến mất trong bóng đêm.

Phía trước, Dịch Nam cái kia đơn bạc mà thẳng tắp thân ảnh lại nặng nề thở hổn hển mấy hơi thở hồng hộc, mỗi khi hắc nhanh kiên trì không xuống lúc, tinh thần của hắc liền đắm chìm trong rồi trong đầu kim sắc trong sương mù, chỗ ấy cho hắc một loại vô cùng cảm giác ám áp, mà thể nội cái kia cỗ phần sinh sôi không ngừng quanh quẩn lạnh tính nội lực, nhưng lại không ngừng cho hắc nhục thể lấy kích thích, Dịch Nam tựa như tham lam đồng dạng tác thủ lấy trong cơ thể mình nội lực, hắc có thể "Nhìn" đến mình trong Đan Điền, đang lấy cực kỳ yếu ớt, cơ hồ không tốc độ rõ rệt không ngừng tăng trưởng nội lực, tuy nhỏ nhưng là Dịch Nam lại có thể cảm giác được thân thể của mình chính tại một phần lại một phần cường hóa.

Ánh mắt của hắc nhìn về phía phương xa, dường như đã thấy cái kia hư ảo ao hoa sen đồng dạng.

"Ta không sẽ từ bỏ. . ."

Phịch một tiếng, phía sau khối kia to lớn sắt đá lại bị hắc túm động, tại u tĩnh trong rừng cây phát ra một tiếng vang thật lớn.

"Ừc ừc. . ."

Mấy cái chim đêm bay qua, cho cái này phiến không yên tĩnh dãy núi lại thêm vào rồi ba phần thân bí huyền tường.

...

Dịch Nam mở ra rồi gầy gò hai chân, nện bước cực nhanh bước chân, tại Thanh Thanh trên thảo nguyên hướng về phía trước lao vút lên, bên cạnh là một vùng mênh mông vô ngần hồ lớn, bốn phía có vài đầu trâu cùng dê chính cúi đầu tại uống nước bên hồ, mấy cái màu trắng Đại Điều bay qua mặt hồ, kéo theo rồi một phiến màu trắng bạc bọt nước.

Dưới chân của hắc đột nhiên hiện lên một đoàn trắng noãn đám mây, đứng lấy Dịch Nam không ngừng bay lên trên đi, gào thét lớn gió thổi vào mặt, ánh mắt của hắc bị thổi làm đều không mở ra được.

Không biết tăng lên cao bao nhiêu, nơi đó mặt cái kia cự hồ nước lớn tại Dịch Nam trong mắt đều chỉ còn lại một cái điểm nhỏ lúc, đám mây rút cục cũng ngừng lại.

Dịch Nam dùng tay nhỏ ngăn trở trước mặt ánh sáng chói mắt, trước mặt bầu trời đột nhiên phát ra một tiếng điếc tai oanh minh, mấy nói màu đỏ cương loi ở chân trời không hiểu chớp động, theo một tiếng vang thật lớn, bầu trời xanh thẫm thể mà đã nứt ra nhất đạo sâu không thấy đáy khe hở, cái kia nói khe hở bên trong lóe điện quang hỏa hoa, trong đó có thân bí hắc sắc quang mang lưu chuyển, giống như muốn đem Dịch Nam linh hồn đều hút đi vào, nhìn qua một chút thể mà liền cũng không dời đi nữa tầm mắt.

Cứ việc cách xa nhau rất xa, Dịch Nam lại có thể rõ ràng cảm nhận được trong cái khe kinh khủng lực lượng hủy diệt, da của hắc cảm thấy một trận nhói nhói, cái kia là trời sập tạo thành to lớn uy áp.

Bất quá thời gian mấy hơi thở, càng làm cho hắc hoảng sợ sự tình phát sinh rồi, mười cái người mặc kỳ dị trang phục bóng người thể mà từ cái kia nói hắc ám trong cái khe "Bay" rồi đi ra, Dịch Nam còn chưa tới phải gấp thấy rõ bộ mặt của bọn họ, dưới chân hắc đám mây đột nhiên hư không tiêu thất, cả người hắc không bị khống chế liền hướng xuống thẳng tắp rơi đi.

"Bịch" một tiếng, từ trên cao rơi xuống Dịch Nam rơi xuống tiến vào cái kia cự hồ nước lớn, gây nên mặt hồ một trận bốc lên, hắc giãy dụa lấy thân thể muốn bơi lên bờ đi, hắc trông thấy từ không trung trong cái khe bay ra ngoài bóng người càng ngày càng nhiều, có người có lão hồ, thậm chí còn có nói không nổi danh quái vật, dưới hồ không biết xuất hiện thứ gì, một con bàn tay vô hình đột nhiên bắt lấy rồi hai chân của hắc, lôi kéo hắc dưới đường đi chìm, Dịch Nam bị uống mấy ngụm nước, trong phổi dưỡng khí càng ngày càng ít, hắc mắt tối sầm lại, tại đáy hồ đã mất đi tri giác.

Chương 38: Đạp hà qua sông, đáy hồ bia cổ

Ba quang Như Yên, thanh tịnh trong suốt trên mặt hồ, trải rộng từng đoàn từng đoàn mượt mà mà xanh biếc lá sen, hai ba buộc hoa sen ở chính giữa, có thể thấy được mấy cái chuồn chuồn chính tại lá sen cạnh góc vũ động cánh, điểm nhẹ lấy mặt hồ, tán phát ra trận trận gọn sóng.

Chỗ này hồ chính giữa có một tiểu đình, trong đó một phương cổ phác lư hương đang phát ra lượn lờ mây khói, một bên khác bình yên trung bày lấy một mặt cổ cầm, lẳng lẳng nằm trên bàn, giống như đang chờ người đến gảy đàn này đây cung.

Để cho người ta nghĩ ngờ là chỗ này trên mặt hồ thế mà không có có bất kỳ cầu đá cùng thông nói, mà tiểu đình Ly Ngạn bên cạnh chỉ ít cũng có mấy chục mét xa, không biết ban đầu kiến tạo hồ này người là nghĩ như thế nào, chẳng lẽ để cho người ta mỗi lần trèo lên hồ đều phải đi thuyền hoặc là đi qua mới tính à.

Bên bờ một trận màu trắng bọt khí cuộn cuộn, từ dưới nước từng đợt ba động truyền đến, một cái Hắc Ảnh đột nhiên vọt ra khỏi mặt nước.

"Oa. ."

Dịch Nam cả người thuận cổ này thế xông liền nhảy lên bờ, vừa rồi tại dưới đáy nước một trận bốc lên, hắc kếm chút liền hít thở không thông.

"Thật là kỳ quái. " Dịch Nam lau mặt một cái bên trên nước, hắc nhớ rõ ràng mình ngủ lúc cách bên hồ có rất lớn một khoảng cách a, vừa rồi làm sao sẽ đột nhiên trong hồ tỉnh lại đây.

"Người ngược lại là ngủ được an tâm. " sau lưng một tiếng lời nói lạnh lùng truyền đến, Dịch Nam tức khắc cả kinh xoay người, cúi thấp đầu ngược ngừng nói "Ngô đại nhân ngài đã tới. ."

"Mặt trời lên cao ba sào, người ngủ quên mất rồi. "

"Tối hôm qua đến cái này ao hoa sen hơi mệt, lúc này mới không cẩn thận ngủ quên mất rồi. "

Dịch Nam nhỏ giọng đáp nói, giờ mới hiểu được nguyên lai mới vừa rồi là Ngô đại nhân bắt mình ném vào trong ao.

"Người thủy tính ngược lại là rất tốt. "

"Trước kia cùng mấy cái ca ca học qua xuống sông mò cá đây. "

"Vậy liền không thể tốt hơn rồi. " lão Ngô thuận nhẹ gạt đầu, nói chuyện mặc dù cổ quái nhưng lại không có mấy may trách tội Dịch Nam ngủ nướng ý tứ.

Hắn vừa tới cái này ao hoa sen lúc, liền trông thấy Dịch Nam giống như một con cá ướp muối đồng dạng nằm trên đồng cỏ, toàn thân lỗ chân lông đều tại ra bên ngoài thấm vào Huyết Châu.

Cái kia là tối hôm qua sử dụng quá nhiều lần lặn bạo qua đi di chứng, thể nội hoại tử máu ngưng theo lấy thể nội có hại vật chất toàn bộ bị loại bỏ bên ngoài cơ thể, nhưng cũng là một chuyện tốt, lão Ngô vì phòng ngừa Dịch Nam tỉnh lại lúc bị mình hù dọa, trực tiếp đem hắn nắm lên tiện tay vẫn tiến vào trong hồ, thứ nhất là đem hắn đánh thức, thứ hai cũng có thể đem hắn trên người máu đen rửa sạch sẽ.

"Đi thôi, qua sông" lão Ngô lạnh nhạt nói xong, đột nhiên hướng phía trước mặt thanh tịnh mặt hồ vừa sai bước rồi ra ngoài.

Nhẹ nhàng như yến, toàn thân như gió.

Lão Ngô cái kia cao túc đủ một mét tám có thừa cường tráng thân thể giờ phút này lại dường như biến thành một trận Thanh Phong đồng dạng hướng về phía trước mà đi, hắc chân trái điểm nhẹ lá sen, thân thể còn chưa hạ xuống, đã phiêu khởi, lên như điều gặp gió.

Như thế lặp đi lặp lại, lão Ngô tựa như Tinh Đình Điểm Thủy, không ngừng mà giẫm tại rồi lá sen bên trên, trên mặt hồ nổi lên có chút gọn sóng, hắn toàn thân giống như không có một điểm trọng lượng, mỗi một bước đều là tự nhiên như thế, không mang theo một tia pháo hoa.

"Đất" một tiếng vang nhỏ, lão Ngô tựa như nhân nhả tản bộ đồng dạng chân đạp lá sen, một đường tiến lên, trực tiếp rơi xuống đình giữa hồ bên trên.

"Ngô đại nhân, ngài là làm sao làm được. "

Dịch Nam hướng đình giữa hồ hô to, cái kia phiến động tác tự nhiên như thế, nhưng so sánh Quận chúa leo cây Thần Công cao minh nhiều, mà lại ở trong nước chân đạp lá sen tiến lên, khi đó Ngô đại nhân tại Dịch Nam trong mắt liền tựa như Thần Tiên, viên kia nhuận lá sen còn chưa chìm xuống ba phần, Ngô đại nhân cả người đã hướng về phía trước phiêu nhiên mà đi, có thể nói một mình phiến hà không dính nước hồ, một đường phiêu miểu không giống phạm trần!

"Khí ngự toàn thân, túc hạ sinh phong, tâm vô tạp niệm, bất lực càng hơn hữu lực. . ."

Lão Ngô rằng môi không động mảy may, Dịch Nam lại tại bên tai nghe thấy được Ngô đại nhân kiên nhẫn dạy bảo, chiều này cao thâm truyền âm nhập mật thuật càng có thể vị để Dịch Nam chấn kinh.

"Muốn ăn cơm, liền đến hồ này tâm đình đến. " Ngô đại nhân câu nói sau cùng càng làm cho Dịch Nam đỡ khóc đỡ cười, chỉ gặp hần đem sau lưng gánh vác lấy bao phục đặt ở trên mặt bàn, sau đó không còn để ý sẽ Dịch Nam kêu to, cả người như là tiên nhân, hướng về hồ một bên khác, chân đạp lá sen, phiêu nhiên mà đi.

"Cô. . ." Trãi qua Ngô đại nhân cái này một thiện ý nhắc nhở, Dịch Nam tức khắc nhớ tới mình bây giờ bụng đều nhanh đói đến ngực dán đến lưng rồi.

Hôm qua kéo lấy khối kia lớn sắt đá, từ buổi chiều xuất phát mãi cho đến đêm khuya không biết mấy điểm, đến rồi hồ này tâm đình lúc hần đã đói đến là hai mắt ngất đi, đang lúc nâng ly rồi một bụng sạch sẽ nước hồ mới u ám thiếp đi, thế nhưng là nước dù sao cũng là nước, dù là uống lại nhiều cũng chỉ sẽ cảm thấy vị trướng khó chịu, cảm giác đói bụng từ đầu đến cuối khó tiêu.

Dịch Nam nhẹ nhàng vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ của chính mình trứng, tay chân của hần đói đến có chút chột dạ, trước hết tìm một chút đồ vật lấp lấp bao tử mới được.

Từ trong hồ gầy một đoạn lá sen căn cứ bỏ vào trong miệng dừng lại nhai, loại này sen căn cứ mặc dù không có gì vị nói, không quá thừa tại tron nhần sướng miệng, cũng là tính cả một vị rau dại rồi, đáng tiếc hiện tại vào tháng năm củ sen chưa thành, không phải hần nói không chừng trước muốn chui vào dưới hồ sờ hai đoạn trong veo củ sen lấp lấp bao tử.

Vừa Ngô đại nhân tại trong lời nói giao phó hần muốn đi qua sông, vậy hần cũng là không sẽ thừa dịp hiện tại Ngô đại nhân không có ở, vụng trộm đi qua, quân tử thân đáng đáng, có việc nên làm có việc không nên làm, một đoạn này ghi chép thể nhưng là bị Dịch Nam thuộc nằm lòng lời nói.

Hần nhẹ nhàng vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ, hai cây sen căn hạ bụng về sau quả nhiên cảm giác tốt hơn nhiều, chỉ ít không có rồi loại kia toàn thân rã rời cảm giác suy yếu, Dịch Nam cho mình âm thầm động viên, "Vừa Ngô đại nhân có thể làm đến, chỉ cần ta cố gắng, cũng nhất định có thể làm được. "

Hai bước đi đến bên hồ, Dịch Nam nhìn xem cách mình gần nhất một phương lá sen, phía trên có hai giọt óng ánh giọt nước dưới ánh mặt trời lấp lư, tựa như ngân châu đồng dạng loá mắt, hoàn toàn là tròn rồi câu nói kia, ngọc trai rơi trên mâm ngọc.

Hần thận trọng bước ra chân phải, tại lá sen bên trên nhẹ nhàng điểm một cái, tức khắc một trận gọn sóng hiện ra, mặt hồ gọn sóng nổi lên bốn phía.

"Thử một chút đi, không chừng cái này lá sen thật sự có thể nằm ở người cũng nói không chừng đấy chứ. ." Một phen tự lẩm bầm, dù sao Dịch Nam cũng chưa từng thấy qua ai thật giẫm tại lá sen bên trên, có lẽ chỉ cần mình đi được khá nhanh lời nói, nói không chừng cái này lá sen thật có thể nâng đỡ ở một người cũng nói không chừng đấy chứ.

Dịch Nam hít một hơi thật sâu, liếm liếm hơi có chút tron nhần bờ môi, cái kia là ném qua sen căn cứ dấu vết lưu lại, hần lần này quả quyết bước ra chân phải, một bước liền bước lên.

"Phù phù" một tiếng, Dịch Nam chân trái còn chưa tới phải gấp đạp ở một cái khác phiến lá sen bên trên, cả người hần cũng bởi vì mất trọng lượng trực tiếp cảm đến rồi đáy hồ, đưa tới mặt nước một trận cuộn cuộn, cả kinh đáy hồ Tiểu Ngư nhóm một trận tháo chạy.

"Oa. . ." Dịch Nam tại dưới hồ giầy vò rồi tốt một hồi mới bơi bên trên đến, hồ này nhắc tới cũng hết sức kỳ quái, tại bên bờ nhìn đáy hồ thanh tịnh như gương, thế nhưng là đáy hồ lại sâu có mười mấy mét, không biết ban đầu là ai hao tổn dạng này lớn công phu xây thành dạng này một đoàn hồ nước, cái này không hoàn toàn là giầy vò người à.

Dịch Nam hai tay chống lên, khinh khinh nhảy đến bên bờ, cũng may hần hiện tại thân thể cùng trước kia hoàn toàn tương như hai người, tại dưới nước nín thở cũng có thể tiếp tục một đoạn thời gian, tăng thêm kỹ năng bơi của hần cũng là không kém, hồ này đối với hần cũng không tạo được cái uy hiếp gì.

"Hoàn toàn không được a, còn chưa kịp làm bên trên khí lực đâu, liền rơi xuống rồi. " một trận nói thầm, Dịch Nam đem ướt đầm quần áo cùng giầy cời ra, hần đã hoàn toàn nghĩ thông suốt rồi, không chừng y phục này còn sẽ ẩm ướt tốt nhất mấy lần, còn không bằng thoát thống khoái đâu.

Hần thân trên còn sót lại một kiện áo ngắn chết, gầy gò mà trắng nõn trên cánh tay còn treo mấy điểm nước đọng, ướt dầm dề đầu phát lên giọt nước cũng chính không ngừng rũ xuống, gió nhẹ nhàng thổi đến, ngược lại là cảm giác hết sức thoải mái.

Lần thứ hai Dịch Nam vươn trắng nõn chân nhỏ, khinh khinh điểm vào lá sen bên trên, lá sen xúc cảm lộ ra làn da truyền to lớn nào, cảm giác một trận thanh lương, Dịch Nam linh cơ khẽ động, hần nghĩ tới rồi một cái phương pháp.

Hần thử nghiệm đem thể nội nội lực truyền đến hai chân, muốn thử lấy tốc độ cực nhanh trực tiếp chạy qua mặt hồ.

Lui về phía sau vài chục bước có thừa, đang có chút điều chỉnh tốt rồi hô hấp phía sau Dịch Nam trong nháy mắt liền dẫn nổ thể nội tinh thuần nội lực, chân phải của hần đạp đất gior lên một phiến bụi đất, giờ khắc này hần giống như một con côn tập báo sẵn, thư triển mạnh mẽ đánh thép thân thể hướng về phía trước mau chóng đuổi theo.

"Phanh" một tiếng vang thật lớn, nhất đạo con sóng lớn màu trắng bốc lên có cao bảy tám mét, lá sen lá sen căn cứ cùng Tiểu Ngư đều bị cổ này sóng lớn vọt lên, bốn phía bay tứ tung.

Dịch Nam bước đầu tiên dựa vào bức đồng xác thực phóng qua rồi một mặt lá sen, thế nhưng là bước thứ hai vừa hạ xuống chân, yếu ớt lá sen tại hần

cái kia cuồng bạo nội lực bữa sau lúc nổ tung, Dịch Nam thể nội lực mất khống chế, hướng phía dưới chân lan tràn mà xuất, lần này tựa như cùng giống như cương liệt tạc đạn, trên mặt hồ nổ vang ra đến.

Cao cao nâng lên nước hồ chiếu xuống rồi bên bờ trên cỏ xanh, thể mà trong nháy mắt biến thành hạt hạt băng tinh, cái kia là Dịch Nam thể nội lực mất khống chế đổ xuống mà ra nội lực dẫn đến, mặt hồ một khối lớn địa phương cũng kết rồi một tầng thật mỏng tầng băng, mấy cái Tiểu Ngư trong nháy mắt đông lạnh thành băng điều, hồn nhiên Thiên Thành.

Trộn vụn ba phút trôi qua, khối kia tầng băng mới bị phá ra, Dịch Nam cả người cuồng quật bơi về rồi bên bờ, hắc toàn thân phát xanh, bờ môi phát tím, nằm trên đồng cỏ nửa Thiên mới hồi phục thần trí.

Nguyên lai vừa mới dưới chân hắc luồng sức mạnh lớn đó lập tức phá vỡ rồi lá sen, cả người hắc cũng phảng phất một thanh hạ xuống kiếm đồng dạng chặn ngang mà xuống, trong nháy mắt hướng dưới hồ lặn rồi xa mười mấy mét.

Vừa mới bắt đầu còn tốt, thể nhưng là hắc một cái lặn xuống rồi mười ba mười bốn gạo phía dưới lúc, đột nhiên cảm giác trong nước nhiệt độ đại biến, nguyên bản bình thường nhiệt độ nước trong nháy mắt dường như biến thành lạnh quật, cái kia cổ quỷ dị nhiệt độ không giống với phổ thông lạnh, một loại âm hàn khí tức trong nháy mắt giống như tiến nhập Dịch Nam thể nội, liền dường như có đồ vật gì chui được bên trong thân thể của hắc đồng dạng thuận máu của hắc liền hướng phía não hải mà đi.

Dịch Nam bị này đại biến cuồng quật hướng thượng du đi, hồ thấp hơn mười mét chỗ ánh nắng cũng vô pháp chiếu xuống, thể nhưng là cái kia biến dị con mắt rõ ràng thấy rõ ràng, tại tĩnh mịch đáy hồ hắc ám bên trong, thể mà đặt vào một khối to lớn bia đá, phía trên có mấy nói dây sắt xen lẫn quần quanh, chỉ là đáy hồ thực sự quá mờ, hắc không dám ở này ở lâu, trong lúc nhất thời cũng không thấy rõ ràng phía trên điều khác chữ.

Hắc ngồi xếp bằng trên đồng cỏ, đợi thân thể chậm rãi hồi phục bình thường về sau, đắm chìm quyết tâm Thần, lẳng lặng thể sẽ lấy biến hóa trong cơ thể, vừa rồi giống như cảm giác được có cái gì kỳ quái đồ vật chui vào trong thân thể của hắc, loại kia chân thực cảm giác bất an một mực tại hắc trong lòng bao phủ, hắc nhất định phải hảo hảo kiểm tra một phen mới được.

Tâm thần lưu chuyển ở giữa, Dịch Nam lại phát hiện trong cơ thể của mình cũng không bất kỳ biến hóa nào, cẩn thận kiểm tra rồi nhiều lần, Dịch Nam cuối cùng chỉ có thể làm là mình quá mức cẩn thận, chỉ tốt không giải quyết được gì.

Hắc không biết đến là, vừa rồi tại đáy đắm lại có nhất đạo màu đen khí cơ thuận lòng của hắc lỗ liền tiến vào trong cơ thể của hắc, cái này nói màu đen khí cơ lại không có ẩn tàng tại bên trong thân thể của hắc, mà là tại tiến vào thân thể của hắc về sau, hướng thẳng đến trong đầu của hắc liền mãnh liệt mà đi, Dịch Nam cảm giác bất an chính là bởi vậy sinh ra, thể nhưng là tại màu đen khí cơ vừa mới tới gần đoàn kia màu vàng kim nhàn nhạt mê vụ lúc, trong đó rồi rạc lấy một đầu ngân sắc tiểu xà đột nhiên lấy càng thêm mãnh liệt tư thế lao ra, trong nháy mắt cái kia nói màu đen khí cơ liền bị ngân sắc hồ quang điện cho tiêu diệt không còn thấy bóng dáng tăm hơi, rốt cuộc không còn tồn tại.

Tĩnh mịch đáy hồ, khối kia bị tỏa liên quần quanh cự thạch đột nhiên phát ra một trận trầm đục, từng đợt lượn vòng màu đen dòng nước từ cự thạch xung quanh dâng lên, những này đen kịt dòng nước bên trong đều mang từng đoàn từng đoàn màu đen khí cơ, cùng vừa rồi chui vào Dịch Nam thể nội khí cơ không có sai biệt.

Những này màu đen khí cơ tốt giống như có sinh mệnh, cả đám đều tranh nhau chen lấn ý đồ hướng về phía trên thủy vực bơi đi, thể nhưng là đang lên cao rồi không đủ năm mét qua đi, trong thủy vực đột nhiên sáng lên nhất đạo kỳ dị bạch quang, màu đen khí cơ giống như gặp được thiên địch, tại cái này bơi bạch quang chiếu rọi xuống toàn bộ biến thành điểm điểm bạch quang, hòa tan tại rồi trong nước.

Cự thạch phía trên xen lẫn quần quanh cũ kỹ xiềng xích cũng tản ra từng cơn ánh sáng xanh, phát ra vù vù âm thanh cự thạch trong nháy mắt liền yên tĩnh trở lại, tĩnh mịch đáy hồ đã nứt ra một khe hở khổng lồ, cự thạch dần dần chìm xuống phía dưới đi, biến mất tại rồi đáy hồ. Một phiên u ám thủy vực giống như đem trộn cái mặt hồ phân thành hai nửa, trên đó hơn mười mét chỗ con cá vẫn tự đắc bãi động thân thể, giống như vừa rồi cái gì đều không có có phát sinh đồng dạng, mà toàn bộ cổ quái đáy hồ theo cái kia nói khe hở dần dần khép lại, hết thảy đều yên tĩnh trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Ngư khí mà tới, giữa hồ cổ cầm

"Phù phù" một thanh âm vang lên, Dịch Nam cả người giống như một con cá lớn đồng dạng một cái Mãnh Tử thẳng tắp đâm vào mặt hồ.

Lần này hắc làm đủ rồi chuẩn bị đầy đủ, chuyên vì cái gì chính là tìm tòi trong hồ khối kia bị tỏa liên khóa lại bia đá.

Nhìn qua một chút về sau, khối kia to lớn bia đá giống như khắc ở trong óc của hắc, vùng đi không được. Vừa kiểm tra rồi nhiều lần phát hiện thân thể

cũng không có cái khác dị dạng, bị động đến lòng hiếu kỳ Dịch Nam đang lúc liền quyết định lần nữa xuống nước tìm tòi hư thực.

Nước trong hồ thanh tịnh có thể thấy được, lá sen căn cứ ở trong nước phân bố đến xen vào nhau có thứ tự, những này là sen cùng hắt trong ánh sáng vũng bùn lá sen có chút sai lệch, bọn hắt căn cứ quá ngắn dẫn đến không thể cảm nhận ở tình mạch đáy hồ, chỉ ở trong nước trôi nổi, hấp thu trong nước chất dinh dưỡng.

Mấy cái con cá bị hắt mở ra nước kinh động, vội vàng du tẩu. Dịch Nam hơi quan sát một phen dưới nước xung quanh hoàn cảnh, mượn nhờ lặn xuống chỉ lực một hơi đột nhiên hướng về phía dưới mò tới thủy vực lặn xuống.

Đến đáy nước hơn mười mét sâu lúc, nơi này đã không có con cá tung tích, vùng nước này nhìn qua cũng không bất kỳ biến hóa nào, bất quá bởi vì ánh sáng không cách nào chiếu xạ đi vào, nơi này thủy vực một phiến đen kịt, còn tốt đây đối với Dịch Nam con mắt tới nói ảnh hưởng cũng không lớn, mượn nhờ một hai sợi xuyên thấu qua mặt hồ lấp lóe, hắt có thể rõ ràng phân rõ quanh thân hoàn cảnh, tiếp tục chìm xuống.

Xâm nhập thủy vực tiếp cận mười lăm mười sáu mét lúc, Dịch Nam xem chừng mình đi tới vừa rồi vị trí, bốn phía nhiệt độ nước cũng tại kịch liệt hạ xuống, bất quá cái này cùng lần trước hạ nhiệt độ có rời bản chất khác nhau, lần này là bởi vì đáy hồ nước không chịu được ánh sáng chiếu xạ, là loại kia có chút lạnh buốt cảm giác, nhưng là lần trước thấu xương rét lạnh dường như muốn đem linh hồn của con người đều cho đông cứng, thật là đáng sợ.

"Kì quái, tấm bia đá kia làm sao không thấy. " Dịch Nam gần như sắp muốn tại đáy hồ đi chào hàng bên trên một vòng lớn, nhưng thủy chung không có tìm được khối kia quý dị bia đá, cái này mà tới đáy hồ có thể nói không có vật gì, đừng nói là cái gì bia đá rồi, liền ngay cả tảng đá lớn đều không có có một khối, trụi lủi ra phá lệ khiếp người.

Khối này hồ tạo hình đúng là mười phần quý dị, từ mặt hồ đến xem, toàn bộ hồ hiện lên tứ phương chi thể, dài rộng cơ hồ đều là hơn ba mươi trượng, thế nhưng là tại xâm nhập đáy hồ hơn mười mét qua đi, Dịch Nam càng hướng xuống phát hiện cái này đáy hồ liền càng hẹp, đến sau cùng đáy hồ, mặc dù một phiến đen kịt, không thể dòm hướng toàn cảnh, bất quá tứ phương này thủy vực đến xem, toàn bộ đáy hồ tạo hình hiện lên một cái ngược lại tam giác, cái này toàn bộ mặt hồ thật giống như có người dùng một cái siêu cấp lớn cái dùi cắm vào, hình thành phương này tạo hình đặc biệt đỉnh giữa hồ.

Dịch Nam trong đầu không hiểu hiện lên ý nghĩ này, hắt dùng sức lắc đầu, cái kia phải là bao lớn cái dùi mới có thể ném ra như thế cự hồ a, mà lại coi như thật có lớn như vậy cái dùi, chỉ sợ trong thiên hạ cũng không có có người có thể cử động như là núi nhỏ đồng dạng thiết trụ.

Tại đáy hồ một trận tìm kiếm không có kết quả, Dịch Nam cũng đành phải từ bỏ tìm kiếm bia đá ý nghĩ, có lẽ là đang lúc mình bởi vì dùng lực quá mạnh, lập tức xông vào đáy hồ, tại ánh sáng chiếu xạ hạ sinh ra ảo giác cũng nói không chừng đấy chứ.

Hắt một lần nữa về tới bên bờ, hiện tại việc cấp bách hắt là nghĩ biện pháp giẫm lên lá sen không rơi xuống, ăn vào đồ vật mới là mấu chốt.

Mà lại đi qua vừa rồi một phen không hiểu thấu giầy vò, tiêu hao hắt đại lượng thể lực, dẫn đến bụng của hắt lại đói ục ục vang lên.

Đem loạn thất bát tao ý nghĩ toàn bộ vứt qua một bên, Dịch Nam ngồi xếp bằng trên đồng cỏ, ở trong lòng mặc niệm Nhân Hoàng tâm kinh, hắt trong óc đoàn kia kim sắc mê vụ cũng chậm rãi chuyển động ra, rất nhanh liền đem hắt cái kia có chút cháy nóng này nội tâm bình tĩnh lại.

Không biết từ khi nào, Dịch Nam phát hiện mỗi lần mình chỉ cần ở trong lòng mặc niệm Nhân Hoàng tâm kinh, đoàn kia kim sắc mê vụ liền sẽ giống như lưu sa đồng dạng chuyển động, mà này lúc tâm tình của hắt liền sẽ trở nên phá lệ thanh minh.

Thời gian dần trôi qua, Dịch Nam giống như quên đi trong bụng trận trận cảm giác đói bụng, cũng quên đi mình muốn đến nơi mục tiêu, Ngô đại nhân dạy bảo lời nói ghé vào lỗ tai hắt vừa đi vừa về vờn quanh, thật giống như thần chuông mộ cổ, thẳng vào tinh thần của hắt, thật lâu không thể nào quên.

"Khí ngự toàn thân, túc hạ sinh phong, tâm vô tạp niệm, bất lực càng hơn hữu lực. . ."

Dịch Nam thao túng thể nội quanh thân dày đặc điểm điểm nội lực, đây là cái cực kỳ tốn sức công phu, có một số việc biết là một mặt, thế nhưng là làm lại là một phương diện khác, muốn khống chế toàn thân tất cả khí, quá trình này đối với hắt mà nói vô cùng vô cùng khó.

Đầu tiên chính là muốn dẫn đạo thể nội cân đối nội lực, làm toàn thân cao thấp nội lực hóa thành vô số bình quân, liền giống với là đem một đoàn loạn thất bát tao, thất nút thành trói dây nhỏ toàn bộ sợi thành từng đầu thẳng tắp sắp xếp, không chỉ có cực kỳ phí công phu, mà lại quá trình này có thể làm cho rất nhiều ý chí không kiên định người sụp đổ.

Trùng hợp Dịch Nam niên kỷ còn nhỏ, đối với rườm rà sự tình ngược lại là không có quá nhiều khái niệm, thêm nữa thời khắc này trong óc hắt kim sắc mê vụ không ngừng lưu chuyển, Nhân Hoàng tâm kinh một lần lại một lần đánh thẳng vào trong đầu của hắt, khiến cho hắt toàn thân trên dưới trong suốt, không nói ra được tự nhiên hải lòng.

Bên ngoài xem ra, Dịch Nam thật giống như một vị đến nói lão tăng, lẳng lẳng xếp bằng ở bên bờ, có chút mảnh gió lay động hắt lộn tóc, cả người hắt lại không nhúc nhích chút nào, tâm thần toàn bộ nội liễm, Dịch Nam đối với ngoại giới lại không bất kỳ cảm giác.

Dịch Nam cứ như vậy không hề phiền phức, không sợ thất bại, một lần lại một lần, một lần lại một lần, kiên nhẫn dẫn dắt đến thể nội tạp nhập nội lực, chỗ nào nhiều một điểm đem hắt dời đi, chỗ nào ít một chút lại cẩn thận bổ nhập, trong lúc nhất thời Dịch Nam đem cái này trở thành một cái trò chơi, hết sức chuyên chú tiến hành.

Hơn hai canh giờ đảo mắt đã qua, không biết trải qua bao nhiêu lần nếm thử, Dịch Nam rốt cục thành công đem toàn thân khí điều chỉnh đến rồi cân đối trạng thái, trong cơ thể hắt cái kia cỗ phân tinh thuần lại tán loạn nội lực giờ phút này cũng dường như biến thành một khối thép tinh, có thứ tự dày đặc tại hắt quanh thân các nơi, cái này tức là hắt cố gắng đối lấy kết quả.

Dịch Nam đột nhiên mở hai mắt ra, hô hấp của hắn kéo dài mà nhẹ, toàn thân trên dưới đều tản ra một loại khí thể không tên, cái kia là toàn thân nội liễm, khí tức điều tiết đến tự nhiên nhất trạng thái hạ mới có thể có đặc thù chi cảnh.

Nhẹ nhàng đứng dậy, Dịch Nam hướng về phía trước phóng ra mỗi một bước tựa hồ cũng có một loại đặc biệt ý vị lưu chuyển, hắn giẫm qua trên đồng cỏ, cỏ xanh thê mà mây may không có bị vật nặng vượt trên vết tích, dường như Dịch Nam cả người trọng lượng đều hóa giải trong không khí, toàn thân hắn nhẹ nhàng như là bất lực đồng dạng.

Đi tới bên hồ, Dịch Nam tâm tình vào giờ khắc này bình tĩnh đến như là hồ này mặt, trong mắt của hắn ngoại trừ phía kia nho nhỏ lá sen bên ngoài, không có vật gì khác nữa.

Mũi chân điểm nhẹ mà qua, Dịch Nam rốt cục cảm nhận được loại kia bất lực càng hơn hữu lực cảnh giới.

Lá sen nhu hòa, mặt hồ ba động, con cá tại dưới nước rồi rạc truyền đến trận trận ba động, chuồn chuồn điểm nhẹ mặt nước, sinh ra từng con sóng gợn, đây đều là lực phản hồi, muốn trên mặt hồ đặt chân ở lá sen phía trên, nhất định phải khống chế lại trong cơ thể mình khí tức, khống chế lại thể nội nội lực, điều chỉnh đến cùng hà Diệp Tường thông lực nói, mà không phải lấy ngang ngược chỉ lực đi khống chế bọn hắn, vạn cân lực nói đập nện ở trên mặt nước, chỉ sẽ nhấc lên một trận sóng lớn, thế nhưng là dùng nhu hòa chỉ lực đi khống chế nước, khống chế rồi nước ba động, không chừng có thể gây nên một trận thao thiên cự lãng cũng khó nói.

Dịch Nam hai chân nhẹ giẫm, đứng yên ở lá sen bên trên, thân thể của hắn khinh khinh theo gió đông đưa, túc hạ lá sen nhưng thủy chung không có động tĩnh, giống như cả người hắn lẳng không giẫm tại lá sen bên trên đồng dạng, Dịch Nam cẩn thận thể sẽ lấy cái này đặc thù cảm giác, thời khắc này hết thấy đều là như vậy tự nhiên, giống như sớm đã quen thuộc ngàn vạn lần đồng dạng.

Hắn khí tức trong người lưu chuyển, thân thể giống như chuồn chuồn, lá sen bị hắn cái này khinh khinh giẫm mạnh, vào nước ba phần, Dịch Nam cả người đã mượn nhờ cổ này rất nhỏ phản lực, thân thể hướng về phía trước phiêu nhiên mà đi.

Một bước hướng về phía trước nhảy ra hai mét có thừa, thời khắc này Dịch Nam chân đạp lá sen, một đường tiến lên, mặt hồ nhàn nhạt ba quang cùng sương mù ở bên cạnh hắn vờn quanh, thật giống như tiên nhân đồng dạng thẳng hướng đình giữa hồ mà đi.

"Bẹp bẹp. . ."

Một trận ăn như hồ đói về sau, rỗng rã một bao lớn mỹ vị đều bị Dịch Nam ăn bụng, loại kia thoải mái chắc bụng cảm giác từ trong ra ngoài, hắn bụng nhỏ có chút nâng lên, thoải mái đều không khép lại được chân.

Bởi vì trải qua chân chính nạn đói, cho nên Dịch Nam mỗi lần đều phá lệ trần quý ăn no bụng hạnh phúc cùng cảm giác thỏa mãn.

Bình yên nhàn nhã Dịch Nam rất nhanh liền bị cái kia mặt cổ cảm hấp dẫn lực chú ý, trong đình giữa hồ cái kia cổ phác lư hương vẫn tản ra lượn lờ khói nhẹ, nhắc tới cũng kỳ quái, cái kia cổ phản khói nhẹ lại là lấy đao lưu tư thể không ngừng trào ra ngoài, một mực chảy đến cổ cảm bên cạnh, Dịch Nam nhìn một cái, cái kia mặt cổ cảm thật giống như là Tiên Nhân dùng nhạc khí đồng dạng.

Tay nhỏ bé của hắn khinh khinh mon tron cổ cảm, cổ cảm tạo hình cổ phác đơn giản, ngoại trừ bên phải góc dưới điêu khắc một đoá Đào Hoa bên ngoài, lại không bất kỳ trang sức gì.

"Đình" một tiếng vang giòn, một tiếng du dương tiếng đàn từ cổ đình truyền đến toàn bộ mặt hồ, như thế không linh tiếng vang Dịch Nam đơn giản chưa từng nghe thấy, lòng hiếu kỳ đại phát Dịch Nam đang lúc liền dùng tay nhỏ, tiếp tục kích thích rồi mấy sợi dây đàn.

"Đình "

"Lánh "

"Đình "

Vài tiếng linh hoạt kỳ ảo mà cổ phác tiếng đàn truyền ra, đơn độc âm phù phát ra tiếng đàn đều tuyệt vời như vậy, thật không biết như thực sự có người có thể đem cả thủ khúc bắn ra, sẽ là như thế nào thần kỳ hiệu quả, Dịch Nam đắm chìm trong trong thật lâu, hắn mặc dù không hiểu từ khúc, bất quá cũng có thể phân biệt ra được tiếng đàn này mỹ diệu.

Đội Dịch Nam lấy lại tinh thần lúc, đột nhiên liền phát hiện chỗ không đúng.

Từ đình giữa hồ hướng ra phía ngoài, nhất đạo lại nhất đạo sóng không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch tán, toàn bộ mặt hồ bình tĩnh đều bị đánh phá, mặt nước con cá hoảng sợ đến thẳng hướng dưới nước bỏ chạy, tầng tầng lớp lớp lá sen bị cái kia nhất đạo nói chập trùng gợn sóng đẩy lên, trong lúc nhất thời bình tĩnh mặt hồ dường như thổi lên bão tố đồng dạng bừa bộn.

Dịch Nam gấp đầu đầy đỏ mồ hôi, đây là cái gì cổ quái đàn a, bất quá khinh khinh gảy mấy lần, thế mà dẫn tới cả phiến nước hồ cũng bắt đầu khởi động sóng dậy, cái này nếu là hắn vừa rồi thật sẽ đạn từ khúc, không phải đạn đến cái này cả phiến nước hồ đều nổ tung không thành.

"Hi hi, đây là nhà ai tiểu oa nhi a. "

Ngay tại Dịch Nam gấp không biết làm sao hướng lúc, nhất đạo hơi có vẻ nghịch ngợm lời nói ghé vào lỗ tai hắn vang lên, Dịch Nam theo tiếng kêu nhìn

lại, chỉ gặp bên bờ không biết gì lúc thế mà xuất hiện một tên cô gái mặc áo trắng, nữ tử này mặt mang lụa mỏng màu trắng, thân thể thướt tha, một đầu thanh ti ở sau ót bàn rồi cái đuôi phượng, cổ quái nhất là hiện tại rõ ràng là ngày nắng, nàng lại chống đỡ một thanh dù nhỏ, xanh tươi lục trúc cùng hơi vàng giấy dầu giao nhau, khiến người ta cảm thấy cái này thấy không rõ diện mạo nữ nhân khắp nơi đều lộ ra cổ quái.

Nữ tử thần bí dạo bước đi tới, tại Dịch Nam trong ánh mắt khiếp sợ, nàng thế mà cũng sử xuất một tay thần bí giẫm hà bộ pháp, mà lại so với Dịch Nam cái kia sinh sơ bước chân, tuyệt đối tinh minh rồi không chỉ một cấp độ, nàng chỗ sử xuất bước chân cùng Ngô đại nhân lại kiên quyết khác biệt.

Ngô đại nhân bước chân chính là là đại trương đại hợp ở giữa, bước chân giẫm lên Thanh Phong mà đi, không nói ra được tự nhiên phiêu dật.

Nữ tử thần bí bước chân càng giống là tại khinh khinh mạn múa, nàng màu trắng giày vải có chút giẫm tại rồi xanh nhạt lá sen phía trên, lập tức toàn bộ thân thể giống như một con màu trắng hồ điệp đồng dạng bay lên, mỗi một bước vượt qua biên độ cực lớn, đình giữa hồ cách Ly Ngạn bên cạnh chừng hơn ba mươi mét, nữ tử chân đạp lá sen bất quá mấy bước ở giữa, càng nhiều thời gian nàng chống đỡ ô giấy dầu, dường như trên không trung mạn múa, mặt hồ cái kia nhất đạo nói ba động gọn sóng căn bản chưa ảnh hưởng nàng mây may, tương phản, nổi lên giọt nước tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng phát ra màu bạc ánh sáng, nữ tử thật giống như đạp phá đám mây mà đến tiền nữ đồng dạng, từ không trung chậm rãi hạ xuống, rơi xuống Dịch Nam trước mặt.

"Tiểu oa nhi, người lớn nhà ngươi là ai a?"

Nữ tử thần bí một đôi linh động hai mắt lộ ở bên ngoài, lông mi thật dài có chút mang một điểm quyền, đang tò mò nhìn chăm chăm Dịch Nam đặt câu hỏi.

"Đại nhân nhà ta không tại cái này, xin hỏi tỷ tỷ ngươi là ai a?"

Dịch Nam nhu thuận trả lời, vừa có thể sử xuất dạng này đặc thù bước chân người, chắc hẳn cũng không sẽ là người bình thường.

"Ngươi cái tiểu oa nhi thật không ngoan, người lớn nhà ngươi không có nói ngươi, đàn này là không thể loạn động sao?"

Nữ tử lại không trả lời Dịch Nam vấn đề, nàng dạo bước đi qua Dịch Nam bên người, một trận nhàn nhạt mùi thơm ngát tức khắc xông vào mũi mà tới. Nữ tử vừa nói vừa đi đến cái kia mặt cổ cầm phía trên, chỉ gặp nàng tú trưởng xanh nhạt ngón tay nhu hòa mon tròn mới vừa rồi bị Dịch Nam kích thích rồi bốn cái dây đàn, một trận tiếng ông ông từ đàn hướng ra phía ngoài khuếch tán mà xuất, từ đình giữa hồ hướng ra phía ngoài, cái kia nhất đạo nói chập trùng ba động gọn sóng bỗng nhiên đình chỉ, mặt hồ thế mà lần nữa khôi phục rồi hoàn toàn yên tĩnh.

"Ai nha. "

Nữ tử thần bí đột nhiên một tiếng Kiều a, một đôi tú lệ con mắt mang theo mấy phần nộ khí thẳng tắp nhìn chăm chăm Dịch Nam, nguyên lai tại cái kia phương cổ cầm phía dưới, một con nho nhỏ bóng nhảy chương ẩn thành linh ẩn ở bên trên, Dịch Nam trộm liếc một cái, trong lòng hơi hơi hộp một chút, mình bạch mình giống như tại trong lúc vô tình làm chuyện không tốt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Thần Tiên tỷ tỷ, nguyên là bạn cố tri

"Tiểu phối đản, đây là ngươi chương ẩn a?"

Nữ tử lông mày khinh khinh bốc lên, thẳng tắp nhìn chăm chăm Dịch Nam thẩm vấn nói.

"A, ta không phải cố ý. . ."

Dịch Nam một cái mau đem hai tay công ở rồi sau lưng, vừa rồi ăn đồ vật quên xoa tay, kết quả sờ đến đàn trên thân, không nghĩ tới thế mà ở phía trên lưu lại một cái bóng nhảy nhỏ chương ẩn.

"Ngươi cái này không nghe lời tiểu oa nhi, ăn cái gì làm sao còn chạy đến cái này thánh tâm đình tới? Còn làm dơ bẩn lòng ta đàn, mau nói, là ai mang ngươi đến cái này cái đình nhỏ tới?"

Nữ tử thanh âm linh hoạt kỳ ảo, thế nhưng là nói tới nói lui lại tia không e dè, nếu không phải nàng so sánh Dịch Nam cao hơn rồi một mảng lớn, Dịch Nam thậm chí coi là đây là Ngân Linh Quân chứa vai trò tới hù dọa mình rồi.

"Thần Tiên tỷ tỷ, ta không phải có ý đến cái này cái đình đi lên, ta là nhìn đàn này quá đẹp, không cần thận mới sờ đến đàn này. "

"Ta có thể không phải Thần Tiên tỷ tỷ, tiểu oa nhi, ngươi nói cho ta biết, ngươi là thế nào qua hồ này?"

Nữ tử nhìn Dịch Nam trên thân mặc một cái đơn giản áo ngắn chết, hơi kinh ngạc hướng hắn hỏi nói.

Cái này hồ có thể không phải đồng dạng ao hoa sen, Dịch Nam nếu như là phổ thông tiểu hài tự nhiên là không thể nào có thể bơi tới cái này thảng tâm đình đến mới là a.

"Tựa như Thần Tiên tỷ tỷ ngươi đồng dạng, giẫm lên lá sen đi tới nha. "

"Thật?" Nữ tử nghe được Dịch Nam lời này tức khắc nhãn tình sáng lên, nàng đôi mi thanh tú nhẹ chau lại, trầm ngâm nói

"Có thể ngự hà bước qua cái này thảng tâm hồ người ta đều biết, thế nhưng là liền xem như Tư Không xương cũng không dám hứa chắc có thể tại gần gũi trong vài canh giờ dạy sẽ ngươi tiểu oa nhi này ngự hà chi thuật a. "

Ánh mắt của nàng lóe kỳ dị Thần lấy, lập đi lập lại đánh giá trước mặt hình dáng này mạo chất phác, tướng mạo đáng yêu tiểu hài, hai con mắt có chút cong thành cái tiểu Nguyệt răng.

"Tiểu oa nhi, người lớn nhà ngươi dạy ngươi cái này bộ pháp về sau có thể không thể loạn dùng a, không phải bị người xấu biết sẽ không tốt. "

"Ân, Thần Tiên tỷ tỷ ngươi yên tâm đi, Ngô đại nhân đối với ta rất tốt, sẽ bảo hộ ta. "

Dịch Nam một mặt ngây thơ trả lời, hoàn toàn không nghĩ tới mình lại bị người sáo lộ.

"Ngô thủ?" Nữ tử có chút giật mình gọi ra tên của một người, lập tức lại ngọt ngào hướng Dịch Nam hỏi nói "Người lớn nhà ngươi ngoại trừ dạy ngươi cái này bộ pháp còn có không có dạy ngươi võ công khác?"

"Ân. . Đại nhân dạy ta đánh cây a, kéo tăng đá a, còn có chính là đi lá sen rồi. Thần Tiên tỷ tỷ, ngươi biết Ngô đại nhân sao?"

Dịch Nam nghiêng đầu nghĩ nghĩ, giống như Ngô đại nhân còn thật không có dạy qua hắn lợi hại gì võ công, hắn vừa rồi nghe được tỷ tỷ này nói ra ngô thủ cái tên này, liền tưởng đến nàng vừa rồi lời quan tâm, còn có cặp chân kia giẫm lá sen bộ pháp, nguyên liệu nghĩ đến cái này Thần Tiên tỷ tỷ có lẽ cùng Ngô đại nhân nhận biết cũng không nhất định.

"Dạy ngươi đánh cây còn có kéo tăng đá. . . ?" Nữ tử thần bí tức khắc nghẹn lời, nàng lường trước Dịch Nam đối với võ công nhận biết đoán chừng quá mức phiền mất tính, dù sao cái gọi là đi hà Diệp Khả không chỉ là đơn giản đi lá sen, như vậy đánh cây cùng kéo tăng đá chỉ sợ cũng không sẽ là chuyện dễ dàng rồi, nữ tử gãi ra lông mày, nhẹ nói nói

"Tỷ tỷ không biết như lời ngươi nói Ngô đại nhân có phải hay không ta vị kia bạn cũ, ngươi đi theo người lớn nhà ngươi bao lâu? Hắn có gì đặc thù?"

"Ta đi theo đại nhân bắt quá mấy ngày mà thôi, đại nhân ngoại trừ sắc mặt có chút biến thành màu đen bên ngoài, cũng không rõ ràng đặc thù nha. "

Nữ tử có chút cúi đầu, nàng chỗ nhận biết mấy vị tinh thông cái này qua hà chi pháp người, vị kia không phải tinh thông thuật dịch dung, nếu là không muốn lấy chân diện mục gặp người, chỉ sợ trên thế gian biến ảo vô tận, cuối cùng cả đời đều tìm tìm không được tung tích dấu vết, vừa tiểu oa nhi này có thể có được cái này đặc thù bộ pháp truyền thừa, chắc hẳn cũng là một vị nào đó cổ nhân truyền nhân, nàng từ vừa mới bắt đầu liền ôm thuận tùy ý tò mò mà thôi, hiện tại vừa biết là nàng cổ nhân truyền nhân, càng không sẽ đi trách cứ tại cái này năm gần mấy tuổi tiểu oa nhi rồi.

"Người lớn nhà ngươi đến đây hướng lúc nhưng có cô ý cùng ngươi giao phó lời gì nói?"

Dịch Nam cẩn thận nghĩ nghĩ, giống như ngoại trừ hôm qua Ngô đại nhân có ý giao phó hắn muốn đem sắt đá kéo đến cái này ao hoa sen bên ngoài, liền không có rồi phân phó khác rồi, để hắn đáp hà mà qua chỉ là vì để hắn ăn được cơm canh, cái này cũng không tính giao phó sự tình, Dịch Nam cẩn thận đem nguyên do chuyện cáo cho rồi Thần Tiên tỷ tỷ, tức khắc dẫn tới Thần Tiên tỷ tỷ một trận cười khê.

"Nguyên lai cái gọi là kéo tăng đá chính là như vậy, tiểu oa nhi, đi theo người lớn nhà ngươi khẳng định hết sức vất vả a. "

"Không khổ cực, không khổ cực, đại nhân cho ta làm rất nhiều đồ ăn ngon, mà lại đối ta cũng hết sức quan tâm. " Dịch Nam vội vàng bày đầu nói ra, hiện tại đi theo Ngô đại nhân thời gian là hắn gần nhất vui vẻ nhất đến một đoạn thời gian rồi, lại nhiều khổ cùng mệt mỏi hắn đều không sẽ ngại.

"Ân. " Thần Tiên tỷ tỷ mắt to toát ra một phen thần thiết chi ý, nàng nhẹ giọng hỏi nói

"Ngươi còn có thể qua sông sao? Ta cũng nghĩ nhìn một lần như lời ngươi nói khối kia lớn sắt đá. "

"Đương nhiên có thể a, khối đá lớn kia ngay tại cái kia. "

Dịch Nam đang lúc liền gật đầu, chỉ vào bờ một bên khác nói ra.

"Ân, vậy chúng ta đi. "

Thần Tiên tỷ tỷ nói xong hướng về phía trước khinh khinh dâng lên, lần này nàng đồng dạng nhẹ nhàng rơi vào rồi phạm vì một dặm tròn lá sen phía trên, Dịch Nam chỉ nhìn đến Thần Tiên tỷ tỷ bước liên tục có chút khê giậm chân lá sen, cái kia đóa mướt mà lá sen thể mà tự động liền hướng về phía trước dòi ra ngoài, thần kỳ như thế trắng cảnh so sánh vừa rồi một màn kia càng hơn, thẳng thấy Dịch Nam trong lòng âm thầm lấy làm kỳ.

Nhìn xem Thần Tiên tỷ tỷ huyền diệu như thế đáng người, Dịch Nam không cam lòng yếu thế, trong đầu Nhân Hoàng tâm kinh trống rỗng vang lên, Ngô đại nhân truyền thụ cho cái kia cấp tâm pháp tức khắc sôi nổi trong lòng, lần này Dịch Nam chỉ tốn bất quá mười mấy ngừng thời gian, liền đem khí tức trong người cùng nội lực điều chỉnh đến rồi một cái trạng thái tốt nhất, hần một bước hướng về phía trước nhảy ra, mũi chân khinh khinh điểm vào lá sen phía trên, cả người như là cùng cái này phiến hồ Dung Hợp làm một thể, mỗi một khối lá sen dường như đều vì hần rơi vào rồi tốt nhất vị trí.

Lần này bộ pháp so với một lần trước càng thêm trôi chảy, Dịch Nam trên mặt hồ vọt lên ở giữa, đã thời gian dần trôi qua có rồi mấy phần loại kia Phản Phác Quý Chân vị nói, đây là hần đặc biệt khí tức, cùng Ngô đại nhân hào phóng cùng Thần Tiên tỷ tỷ linh động khác biệt, cảm giác của hần chính là cá nhân hần cảm giác, đó là một loại chất phác mà thiên nhiên cảm giác, giống như cái này vốn là liền hần là hần đi ra bước chân đồng dạng, trong lúc vô tình, Dịch Nam đã cùng Nhân Hoàng tâm kinh nói vì đó Dung Hợp, cái kia là quy về vạn vật ở giữa, lại truyền lại từ tự nhiên bản nguyên chỉ lực hiển hiện.

Nữ tử thần bí trong mắt dị sắc lưu động, tiểu oa nhi này quả nhiên sử xuất một tay huyền diệu đến cực điểm < tứ khí chân không sách >, cái này tứ khí chân không thiên bộ pháp danh xưng thống ngự ngàn vạn bộ pháp thứ nhất, Võ Đạo bên trong thậm chí có truyền ngôn, tứ khí vừa ra, ai cũng bá phục danh ngôn.

Thông qua cái này tứ khí chân không sách tu tập, phối hợp hô hấp khí quyết, đang một người chân chính hoàn toàn khống chế rồi thể nội bốn loại khí cơ qua đi, danh xưng có thể đất bằng phi hành, không nhận tự nhiên trời buộc.

Cái này thảng tâm hồ nhìn như cùng phổ thông ao hoa sen không khác, thế nhưng là trong đó huyền diệu há lại người bình thường có thể hiểu, nếu không phải tu có tuyệt thế Thần Công, chỗ nói vượt qua cái này mấy chục mét khoảng cách, coi như tới gần trong đó cũng có khó lường nguy cơ, thảng tâm hồ trong đó duy nhất sinh môn chỗ chính là trên hồ phiêu lưu lá sen, liền xem như làm thảng tâm hồ thủ hộ giả, nàng cũng một mực tại bên cạnh canh chừng một phương này thánh địa.

Bất quá nữ tử thần bí cũng không biết Dịch Nam đã xuống rồi hồ, cơ hồ còn lặn xuống rồi đáy hồ này chỗ sâu nhất, không phải khẳng định tại chỗ thất thổ, tuyệt đối không sẽ tùy tiện buông tha Dịch Nam rồi đi.

"Như lời ngươi nói chính là tảng đá kia sao?" Nhìn xem cao cao đứng ở một bên to lớn sắt đá, nữ tử thần bí ngũ khí cũng có chỗ biến hóa, to lớn như vậy sắt đá, lường trước tại 140~150 cân ở giữa, tiểu oa nhi này thế mà liền dựa vào lấy sắt đá bên trên trời buộc một cây dây thường xuân, một đường đem khối này sắt đá kéo lại thảng tâm hồ, nhìn xem tảng đá một đường lưu lại to lớn khe rãnh, nữ tử thần bí cũng không nhìn được động dung, cái này cần cần muốn bao lớn nghị lực cùng sức chịu đựng a, hần có thể vẫn còn con nít.

"Đúng a, Thần Tiên tỷ tỷ, chính là khối này hòn đá đen. "

Dịch Nam liền tranh thủ phơi nắng tại sắt đá bên trên áo choàng ngắn mặc vào, sắc mặt của hần có chút đỏ ửng, lại là không hiểu xấu hổ.

"Thật sự là vất vả ngươi rồi tiểu gia hỏa. " nữ tử thần bí sóng mắt lưu chuyển, nhìn xem Dịch Nam không ngừng gật đầu, nàng nhìn thấy khối này sắt đá liền xác định vị kia bạn cũ, chỉ là không nghĩ tới hần nhanh như vậy liền bắt đầu bồi dưỡng truyền nhân.

"Tảng đá kia liền đặt ở cái này đi, trở về nhớ kỹ chuyển cáo người lớn nhà ngươi, liền nói ta đã minh bạch hần ý tứ rồi. "

"Thật có thể chứ? Ngô đại nhân không sẽ trách tội ta đi. . "

Dịch Nam có chút nhỏ giọng nói, bất quá nghĩ lại như thế một khối tảng đá vận đoán chừng cũng không ai sẽ muốn, lập tức đối với cái này Thần Tiên tỷ tỷ lời nói cũng tin tưởng mấy phần.

"Ngươi yên tâm đi, tiểu gia hỏa. Đi thôi, lại không chạy trở về một hồi Thiên càn phải đen, đến lúc đó lạc đường sẽ không tốt. " Thần Tiên tỷ tỷ nói đột ngột vươn trắng nõn tay, Dịch Nam trông thấy trên mu bàn tay của nàng có một đóa nhàn nhạt màu hồng Đào Hoa hình xăm, cùng cổ cảm phía trên ấn ký giống nhau như đúc.

Không nghĩ tới Thần Tiên tỷ tỷ sẽ đột nhiên vì hần chải vuốt trên đầu loạn phát, Dịch Nam khuôn mặt nhỏ tức khắc trở nên đỏ bừng, đầu của hần nhu thuận thấp, an tĩnh hưởng thụ cái này một phần quan tâm.

Nếu như nàng thật chính là tỷ tỷ của mình liền tốt, trong lòng đột nhiên hiện lên cái này không hiểu ý nghĩ, Dịch Nam ngẩng đầu lên, lại vừa vận đón nhận Thần Tiên tỷ tỷ buông xuống ánh mắt.

Trong ánh mắt của nàng mang theo vài phần thân thiết cùng quan tâm, cặp kia đẹp mắt con mắt thật giống như thế gian này nhất thanh tịnh ngọc thạch, Dịch Nam dường như từ trong mắt của nàng thấy được cái bóng của mình.

"Đi thôi, tiểu gia hỏa, trên đường đi chú ý an toàn. "

"Ân, gặp lại, Thần Tiên tỷ tỷ. . "

Dịch Nam rất là hiểu chuyện nói sau khi từ biệt phía sau hần thuận cái kia nói rõ ràng vết tích nhanh chân trở về chạy tới,

"Tạ ơn người, tiểu tử tỳ. ." Giờ khắc này trong lòng của hắn không có lại xưng hô nàng là Thần Tiên tỳ tỳ, bởi vì tại vừa rồi trong ánh mắt Dịch Nam rõ ràng cảm nhận được cái kia phần chân thành quan tâm, cái kia là như là đối đãi thân nhân mình đồng dạng ôn nhu tình ý, Dịch Nam đối với phần này đột nhiên xuất hiện ám áp mười phần trân quý, hắn cũng càng hi vọng về sau còn có thể tiếp tục gặp lại vị này mỹ lệ hiền lành tỳ tỳ.

Nữ tử thần bí nhìn xem Dịch Nam dần dần đi xa bóng lưng, phát ra một tiếng nhẹ bé không thể nghe thờ dài, tại cực kỳ lâu trước kia, hắn đã từng có một cái như thể thiên chân khả ái đệ đệ.

Vừa rồi nàng xa như vậy đi ký ức cùng Dịch Nam đột nhiên trùng điệp ở cùng nhau, thêm nữa đối với "Người kia" quan hệ, nàng mới sẽ tại vô ý ở giữa biểu lộ ra như thể chân tình.

"Nếu có duyên gặp lại thôi, tiểu đệ đệ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Đầy phòng Công Pháp, tuyệt thế điển tịch

Thuận đầu kia bị sắt đá kéo đi ra tới to lớn khe rãnh, Dịch Nam một đường chạy về đến liền ngay cả phương vị đều không dùng nhận ra rồi.

Hắn bước trĩ như bay, trong núi bất kỳ trở ngại nào đều khó mà ngăn cản bước tiến của hắn, vô luận là hô hấp vẫn là thể nội nội lực điều động sử dụng, Dịch Nam đều cảm giác càng thêm thuận buồm xuôi gió, một ngày này gặp trắc trở xuống tới thêm có thể nói tiến bộ thần tốc.

Đội trở lại Bắc Sơn tảng đá lớn vạc bên cạnh lúc, Dịch Nam nhìn về phía trước, chỉ gặp cái kia thân ảnh quen thuộc chấp hai tay sau lưng yên lặng nhìn trời xuất thần, thế mà coi là thật như là Thần Tiên tỳ tỳ nói, Ngô đại nhân đang chờ mình.

Dịch Nam bước nhanh về phía trước, hắn nhỏ phiền một phiền đồ bùng, có chút xấu hổ nhẹ nói

"Đại nhân, ta trở về. "

"Người nhìn thấy nàng?"

Ngô đại nhân cũng không quay người trở lại, Dịch Nam cảm giác giờ khắc này hắn bóng lưng nhìn qua lộ ra một phần thể nhân khó hiểu cô tịch cùng đau thương.

Hắn biết Ngô đại nhân chỉ nàng chính là vị tiểu thư kia tỳ, thế là gật đầu ứng nói

"Đại nhân, vị kia Thần Tiên tỳ tỳ để cho ta chuyển cáo ngài, nói nàng minh bạch ý của ngài rồi. "

"Phải không. " lão Ngô nhàn nhạt ứng thanh, hắn trầm mặc thật lâu, đột nhiên mở miệng hỏi nói

"Nàng. . Trôi qua thế nào?"

"Thần Tiên tỳ tỳ sao? Hắn là sống rất tốt đi, nàng còn khuyên bảo ta không nên tùy tiện đem giẫm lá sen bộ pháp biểu diễn ra. "

Dịch Nam nghĩ nghĩ nói như vậy nói, đối với cái kia đáy hồ đột nhiên xuất hiện bia đá, cùng mình không cần thận đem cái kia mặt cổ cầm làm bản sự tình Dịch Nam liền tự động tóm tắt đi qua, dù sao hắn cũng là hài tử, đối với mình trưởng bối bối chắc chắn sẽ có chút ít bí mật giấu ở trong lòng.

Lão Ngô khẽ gật đầu một cái, hắn chậm rãi xoay người lại, nhìn xem Dịch Nam một bộ tinh lực dồi dào dáng vẻ, trên mặt vừa mới có chút hòa hoãn biểu lộ tức khắc lại trở nên sinh lạnh, hắn chỉ vào một bên khác toà kia nhà gỗ nói

"Đi thôi, tiếp xuống người muốn làm đến chính là đem trong phòng tất cả nội công tâm pháp, bao quát võ học các môn phái cương lĩnh toàn bộ mặc học thuộc. Bên trong sớm đã vì người chuẩn bị xong tất cả mọi thứ, lúc nào người cảm thấy đầy đủ rồi, vậy liền đi ra tìm ta, đi thôi. . ."

Lão Ngô nói xong nguyên ngồi xếp bằng dưới, bệ lên hai mắt, hô hấp nội liễm, thật giống như một khối pho tượng, không nhúc nhích.

Dịch Nam hướng Ngô đại nhân có chút hành lễ, đè nén tâm tình khẩn trương của mình, từng bước một liền đi hướng rồi cái kia nhìn như phổ thông nhà gỗ nhỏ.

"Két" một tiếng, hần đem cái kia nói cũ kỹ cửa gỗ đẩy ra, tức khắc liền thấy được bên trong nhà gỗ một hàng kia xếp từng quyển từng quyển trưng bày tại trên giá sách sách đóng chỉ vốn là.

Hần tiện tay đem gần nhất trên giá sách một bản hơi mỏng sờ cảm lấy, bìa vài cái chữ to tức khắc liền ánh vào rồi tầm mắt của hần.

< Kinh Đào Hải Lăng chương > này Công Pháp đứng hàng tam phẩm trung giai, nguyên từ Thiên Nhai phái chương môn nhân tuần kiếp phù du sáng lập, Công Pháp Tiểu Thành về sau thể nội nội lực giống như dâng lên đồng dạng sinh sôi không ngừng, chương pháp biến hóa vô tận, chung chia làm bốn tầng cảnh giới ba mươi sáu bộ biến hóa, uy lực khó lường. . .

Dịch Nam dựa theo trong đó thuật nội lực lưu chuyển bức vẽ, yên lặng đóng lại rồi hai mắt, đem thể nội nội lực tại mấy cái kinh mạch huyết vị ở giữa dẫn động, quả nhiên không ra một hồi liền cảm nhận được thể nội nội lực lưu động biến hóa, quả nhiên là như thủy triều nước chảy, không nói ra được kỳ diệu.

Hần nhanh chóng lật qua lại bản này < Kinh Đào Hải Lăng chương >, lại đem nó toàn bộ mặc đeo tại trong lòng về sau ngay sau đó lại cầm lên cuốn thứ hai Công Pháp.

< tức giận Kim Cang Quyền > này Công Pháp đứng hàng tam phẩm thượng giai, nguyên từ nhỏ Lâm Hồ ngang tàn chùa trọn mắt kim cương thiên sư sáng tạo, này Công Pháp Tiểu Thành về sau quyền so sánh kim cương, được nhóm lửa lửa giận trong lòng, uy lực được tùy tiện vỡ vụn cự thạch, quyền kinh chấn vỡ người hướng kinh mạch, uy lực khó lường. . .

Dịch Nam vẫn như cũ dựa theo trong đó công tâm pháp lưu chuyển, tại thể nội mấy cái kinh mạch chỉ gấp du tẩu, tại cái kia hơn mười năm tinh thuần nội lực thâm hậu nội tình chèo chống, cùng trong đầu của hần Nhân Hoàng tâm kinh lưu chuyển trợ giúp dưới, nội tâm của hần một phiến không minh, cấp tốc liền tiến nhập tự nhiên nhất cảnh giới, điều này sẽ đưa đến vô luận cái gì Công Pháp, chỉ cần bị hần sau khi xem, liền có thể tại thể nội nhanh chóng diễn hóa, lập tức tu hành thành công.

Một bản thêm một quyển võ học Công Pháp, nội lực tâm kinh bị hần cảm lấy thêm buông xuống, mỗi buông xuống một quyển sách về sau hần nhắm mắt trầm ngâm thời gian cũng càng lúc càng ngắn, đến cuối cùng, những cái kia Nhị phẩm Công Pháp ở trong tay của hần dừng lại thời gian thậm chí bất quá một nén nhang khoảng cách, hần trong thời gian ngắn ngủi đã học xong trong đó quyết khiếu chỗ.

Một mực sau khi thấy tới giá sách, đang Dịch Nam mở ra một bản không giống bình thường Công Pháp, hần mới bắt đầu cảm giác được phí sức.

< Vô Tương Hồn Nguyên Công > này Công Pháp đứng hàng nhất phẩm trung giai, nguyên từ hồn mây Chân Nhân sáng tạo, nó Công Pháp tu tập về sau thể nội nội lực biến ảo vô tận, uy lực quỷ thần khó dò.

Dịch Nam nhân tình sáng lên, tức khắc hướng về sau lật đi, đáng tiếc sau khi thấy đến hần mới phát hiện quyển sách này nguyên lai chỉ là Tàn Quyền, bởi vì ban đầu Vô Tương Hồn Nguyên Công tại Vô Lâm tạo thành oanh động cực lớn, vô số người vì cướp đoạt bản này chí cường Công Pháp nhắc lên một trận thêm một trận gió tanh mưa máu, cuối cùng một vị nào đó ẩn thế cao nhân xuất thủ, ngay trước thiên hạ tất cả Võ Đạo đồng liêu mặt đem này Công Pháp tại chỗ tổn hại, phía sau chỉ còn lại một ít người hữu tâm lưu lại tàn thiên đứt nhớ, gần như không thể tu luyện.

Dịch Nam tại Nhân Hoàng tâm kinh trợ giúp hạ ở trong lòng mặc niệm cái này Vô Tương Hồn Nguyên Công thiên thứ nhất, tức khắc cảm giác trong lòng trong suốt, rất nhiều nghi hoặc trong nháy mắt liền bị giải khai, Hồn Nguyên chân nhân kiến thức cùng rất nhiều người pháp môn tu luyện khác biệt, hần chính là cờ xí độc thụ, cuối cùng từ thiên môn đi vào võ học điểm cuối cùng, thông qua nghiên cứu cái này Công Pháp cũng là cho Dịch Nam không duyên cớ tăng trưởng rất nhiều đặc biệt kiến giải.

Hần đối với những này võ học tâm kinh phẩm giai lại là không hiểu nhiều, thẳng đến hần nhìn thấy một bản thiên hạ võ sử mảnh giải, mới hiểu được rồi cái nhà gỗ nhỏ này nội ân giàu to lớn phân lượng!

Trong chốn võ lâm, đem tất cả nội công tâm kinh, kiếm phổ quyền pháp, Thần Công bá học tổng thể phân làm năm cái phẩm cấp, mỗi cái phẩm cấp từ cao xuống thấp, lại phân biệt phân làm bên trên trung hạ ba tầng.

Bất quá đối với tuyệt đại đa số người tới nói, kém nhất thứ năm phẩm võ học cơ hồ không bị thừa nhận, bởi vì đây chẳng qua là một chút cường thân kiện thể con đường, căn bản tính không được bước vào võ đạo đại môn.

Từ thứ tư phẩm võ học bắt đầu, đó mới là có thể tính là chân chính bước vào võ đạo cánh cửa.

Bình thường một chút võ học, tỉ như thường thấy nhất Kim Chung Tráo, lớn cương quyền, quét dăm bông, cùng một chút thường thấy nhất Công Pháp đại thể chia làm thứ tư phẩm võ học, cái này võ học vì đại đa số người tu vi cơ sở, cũng là rất nhiều người đều có thể đụng chạm đến Đăng Cấp.

Mà tông tam phẩm võ học bắt đầu, phần lớn liền không bị thế tục lưu truyền, mà là nhất định phải gia nhập tương ứng môn phái, gia tộc, cùng quân đội cao tầng, đặc thù thể lực mới có thể tu tập, cái này võ học đã thuộc về trung thượng tầng cảnh giới, giống như tam phẩm thượng giai < long trảo thủ >, cùng Tinh môn đường < Tinh Ma mười ba kiếm > đều là trong đó uy lực cực lớn chiêu số.

Về phần Nhị phẩm võ học, cơ hồ đều là đỉnh cấp môn phái bảo vật trấn phái, thậm chí hoàng thất, ẩn thế trong gia tộc cũng chưa có trân tàng, cái này võ học không nói trước số lượng thưa thớt, cũng không phải tất cả mọi người có thể tùy ý tu hành.

Giống như Bắc Băng đường < hàn băng thần chương > trừ phi từ nhỏ bắt đầu tu tập lạnh tính tâm kinh, đang thể nội lạnh tính nội lực Đại Thành về sau phương có thể tiến hành tu hành, nếu không lung tung tu hành, cái kia chính là một cái chết hạ tràng.

Mà trong truyền thuyết nhất phẩm võ học, đến nay duy nhất bị toàn Võ Lâm chỗ nhận biết liền chỉ có ba bộ Công Pháp, cái này ba bộ Công Pháp bị thiên hạ lưu truyền, cũng là toàn người trong thiên hạ đều khát vọng lấy được đỉnh cấp Công Pháp.

Ba bộ Công Pháp theo thứ tự là Hồn Nguyên chân nhân sáng lập nhất phẩm trung giai, nó danh xưng nội công mạnh nhất < Vô Tương Hồn Nguyên Công >, cùng Lưu Vân đại sư sở hữu nhất phẩm hạ giai, nó mạnh nhất luyện thể quyết < bất động Tứ Linh Long công > còn có chính là danh xưng trong thiên hạ thần bí nhất Công Pháp, cũng là lưu truyền xa xưa nhất, không biết người nào sáng lập nhất phẩm hạ giai < tứ khí chân không sách >.

Ngoại trừ Hồn Nguyên đạo người Vô Tương Hồn Nguyên Công cơ hồ chờ tại thất truyền bên ngoài, mặt khác hai sách một trong số đó < bất động Tứ Linh Long công > làm võ học chí cao Bảo Điển, bây giờ chính nắm giữ tại Võ Lâm Thánh Chủ trong tay.

Mà đối thành bên ngoài một bản lưu truyền xa xưa nhất < tứ khí chân không sách > mặc dù đã biến thành bản thiếu, bất quá may mắn cũng chừng nửa sách bị giữ lại, nắm giữ tại thể lực thần bí trong tay.

Cái này ba bộ Công Pháp dung hợp nội công tâm kinh, bộ pháp biến hóa, sát phạt công thuật cùng huyền diệu Bảo Điển, có thể nói là thiên hạ chúng sinh vì đó khát vọng lấy được thánh kinh. Giang hồ truyền ngôn dù là chính là một tên không sẽ bất luận võ công gì cùng tâm pháp đồ đàn, chỉ cần đạt được rồi cái này ba bộ Thánh Điển trong đó nửa bản, nhất định tùy tiện khai khiếu, trùng hoạch trí tuệ, trong vòng mười năm có hi vọng phá vỡ mà vào ngày mai tu vi, vì vạn người kính ngưỡng.

Cái này nho nhỏ một cái bên trong nhà gỗ, thế mà trưng bày chừng đủ ba trăm bảy mươi sáu sách tam phẩm Công Pháp, cùng mười mấy sách Nhị phẩm Công Pháp, thậm chí bao gồm tàn thiên Vô Tương Hồn Nguyên Công trong đó cũng có thu nhận sử dụng, Dịch Nam nhẫn nhịn lại trong lòng rung động, ánh mắt của hắn đột nhiên lướt qua đông đảo tâm pháp, có chút xuất thần nhìn qua đặt ở trên bàn sách, dùng đến đệm ở ngọn nến nên một bản tàn thư.

Hắn vẫn nuốt xuống một hớp nước miếng, tựa hồ có chút không dám tin vào hai mắt của mình. Bởi vì vừa rồi khóe mắt quét nhìn đảo qua, ánh mắt của hắn liền rút cuộc không thể rời bỏ quyền kia tàn thư rồi, quyền kia có chút khô héo, dùng tới làm làm nên cái đệm trong sách vỡ, rõ ràng là năm cái gần như sắp muốn bị tuế nguyệt ma diệt chữ lớn

< tứ khí chân không sách >

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 42: Quyết tâm tu hành, nhất phẩm Thánh Điển (bên trên)

"Cái này nên không sẽ là đùa giỡn a. . ."

Dịch Nam dùng sức vuốt vuốt ánh mắt của mình, ôm rung động tâm tình, tại lập đi lập lại quan sát cũng thận trọng thôi diễn mấy lần về sau, hắn rốt cục xác định quyền sách này xác thực chính là truyền thuyết kia bên trong nhất phẩm hạ giai đỉnh cấp Công Pháp, < tứ khí chân không sách >.

Vừa cái này trong nhà gỗ hết thấy võ học Bảo Điển đều là Ngô đại nhân chuẩn bị cho hắn, như vậy Ngô đại nhân đem giấc mộng này huyền Công Pháp lấy ra làm làm nên đồ lót chuồng, ở trong đó có lẽ không có ai biết cố sự cũng khó nói.

Dịch Nam một phen cảm thán, từ khi gặp Ngô đại nhân về sau, vận mệnh của mình mạng liền bắt đầu phát sinh rồi Nghịch Thiên đồng dạng thay đổi, đầu tiên là Ngô đại nhân cứu trở về rồi nhiều lần chết tính mạng của mình, ngay sau đó mình không hiểu thấu được đưa đến rồi Nhạc Vương Phủ, làm quen Ngân Linh Quân chúa, Phúc Bá, Nhạc Phi đại ca cùng Nhạc Vương Gia, sau đó lại đang dưới cơ duyên xảo hợp bị Nhạc Vương Gia "Chọn trúng", tiếp xúc đến trước nay chưa có một phiên thế giới, kế thừa thượng cổ Nhân Hoàng di chí, lớn như vậy gánh cũng đặt ở hắn non nớt trên bờ vai.

Hiện tại đi theo Ngô đại nhân đi vào cái này Cổ Lan thôn, bắt đầu rồi võ đạo tu hành, không chỉ có ngoài ý muốn thu được hơn mười năm tinh thuần lạnh tính nội lực, còn có một đồng lớn người bình thường tha thiết ước mơ cũng không chiếm được Công Pháp, giống như rau cải trắng đồng dạng bày tại trên kệ, tùy ý tự mình lựa chọn, đây hết thấy hết thấy có thể nói đều cùng Ngô đại nhân cùng một nhịp thở.

Bất quá theo càng ngày càng hiểu rõ Ngô đại nhân, hắn ở trong lòng thậm chí đối với mình những ngày này thời gian cảm thấy một trận âm thầm sợ hãi cảm giác, món này thêm một kiện sự tình ngay sau đó ở trên người hắn phát sinh, thật giống như từ nơi sâu xa có người tại phía trước vì chính mình trải đường đồng dạng đáng sợ.

Dịch Nam lắc lắc đầu, đem trong đầu tạp niệm toàn bộ đẩy ra ngoài, bây giờ không phải là hắn suy nghĩ nhân sinh thời điểm.

Cái này chỉ trong chớp lát đi qua, trong phòng tia sáng cơ hồ đều hoàn toàn đen lại, nghĩ đến Ngô đại nhân còn tại ngoài phòng chờ lấy mình, Dịch Nam một lần nữa nâng lên tâm tình, vội vàng đem ánh nến nhóm lửa, cố gắng yên lặng hạ tâm thần, cầm cái này nửa bản < tứ khí chân không sách > chăm chú

nghe nghiên cứu.

Cái này tứ khí chân không sách dựa theo phân chia chung có thể chia làm bốn bộ phận, hiện trong tay hán cầm trên nửa vốn là bên trong ghi lại hai bộ phận nội dung, phân biệt là bộ pháp thiên Hành tự quyết, cùng nội công thiên tứ khí ghi chép.

Dịch Nam một phen cẩn thận nghiên cứu, quả nhiên phát hiện nhất phẩm võ học cùng Nhị phẩm, tam phẩm võ học trong đó chênh lệch thật lớn.

Đầu tiên chính là lấy sách Nhân Cảnh giới chênh lệch thật lớn cùng đối Võ Đạo cảm ngộ sâu cạn khác biệt, nếu như nói tam phẩm võ học chính là một thanh tráng niên băng vào người đầy ngập nhiệt huyết cùng tâm nguyện viết, như vậy nhất phẩm võ học liền giống với là một vị dải dầu sương gió, trải qua tuế nguyệt tây lể về sau thánh nhân lưu lại cảm ngộ, đối với thể sự muôn màu nhận biết cùng đối với Võ Đạo nhận biết hoàn toàn không tại một cái cấp độ.

Bất quá để Dịch Nam ngạc nhiên là, tại nghiên cứu Hành tự quyết lúc, hán ngoài ý muốn phát hiện cái kia khúc đạo đầu nội lực Công Pháp chính là Ngô đại nhân tại đỉnh giữa hồ phía trên truyền thụ mình cái kia cấp thần bí Công Pháp, bất quá nơi này ghi lại càng thêm cẩn thận, trong đó còn bao gồm có cái kia thần bí người sáng lập chú giải cùng tâm đắc, lần này để hán đối với Hành tự quyết cảm ngộ có thể nói tiến không chỉ một phần, được gọi ý lớn.

Bộ phận thứ hai nội công tâm pháp càng thêm huyền diệu dị thường, mà lấy trong óc Nhân Hoàng tâm kinh lưu chuyển dẫn dắt, Dịch Nam lý giải bộ phận này Công Pháp cũng càng tôn sức.

Tứ khí ghi chép nội công tâm pháp Đẳng Cấp tổng cộng chia làm ba cái Đẳng Cấp, từ thấp đến điểm cao hán là bát hơi quyết, nuốt khí kiểu, cùng cao cấp nhất tứ khí chân không.

Đây cũng không phải là đơn giản bát hơi nuốt khí, trong đó kém nhất thứ nhất Đẳng Cấp bát hơi quyết có thể nói trực tiếp đem thể nội nội lực hóa thành khí thể, từ thể nội phun ra, thông qua quá trình này đến rèn luyện tự thân nội lực, không chỉ có thể làm thân thể dung nạp càng nhiều nội lực, tại đạt tới bát hơi cảnh giới tối cao người về sau thậm chí có thể vận dùng trong lúc vô hình khí lực vì bản thân dùng, không hổ là nhất phẩm đỉnh cấp Công Pháp, từng cái từng cái nghịch thiên mà đi!

Nhưng mà uy lực nghịch thiên Công Pháp, tu luyện nhưng cũng là cực kỳ cực khổ, thức thứ nhất mở đầu huấn luyện liền muốn cầu người sử dụng chí ít có được hơn mười năm tinh thuần nội lực, mới có thể tiếp tục tu hành, nếu không đến tiếp sau nội lực không đủ, nhẹ thì tẩu hỏa nhập ma, võ công tấn phế, nặng thì tại chỗ uống mạng, thất khiếu chảy máu.

Tiêu diệt triệt để trong sách này ghi chép, người bình thường nếu là tu hành cái này tứ khí ghi chép, cần thời gian năm năm nhập môn, mới có thể đạt tới thức thứ nhất bát hơi quyết, về phần thức thứ hai nuốt khí kiểu, thì cần muốn mười lăm đến năm mươi năm không giống nhau, mà thức thứ ba tứ khí chân không, chỉ sợ cộng lại đã trăm năm có hơn rồi, nhất phẩm võ học cũng không phải là cái gọi là là cái kẻ ngu đạt được rồi cũng có thể lập tức thành là trời mới, nếu không trên đời này thêm há hội có nhiều như vậy đến nạn dân bách tính, nếu là người người m2 chờ, làm sao tới giàu nghèo quý tiện.

Dịch Nam quyết định thật nhanh, dựa theo bát hơi quyết lời mở đầu lập tức liền ngồi xếp bằng, bắt đầu rồi bước đầu tiên tu luyện.

Bước đầu tiên này chính là cực kỳ chặt vật khí rút chu thiên huyết vị!

Nhân thể quanh thân chung 7 20 chỗ huyết vị, trong đó lại phân làm rồi 52 cái đơn huyết, 309 cái song huyết, cùng 50 cái trải qua bên ngoài kỳ huyết, bước đầu tiên này liền cần người tu hành lấy lớn lao nghị lực, đem thể nội hơn mười năm toàn bộ nội lực rút vào 3 6 chỗ tuyệt đỉnh huyết vị, lấy thân bên trong đại huyết tự hành hóa thành chu thiên vận hành, tự quay không thôi.

Một đoạn này lời nói liền có thể dọa lùi chí ít một nửa tu võ người, đem thể nội hơn mười năm tinh thuần toàn bộ nội lực rút vào 3 6 chỗ máu chốt huyết vị, không nói trước vô duyên vô cớ tổn thất hôm đó đem tu hành có được hơn mười năm nội lực, máu chốt huyết vị chính là là địa phương nào? Đây chính là trong cơ thể con người mệnh môn chỗ, một chút mất tập trung nếu là nội lực quán chú qua đây, chỉ sợ huyết vị tại chỗ nổ tung, lập tức chết oan chết uống.

Tu đây cái này tứ khí ghi chép chung cần quán chú đầy 7 20 cái huyết vị, chính là 7 20 tái sinh chết lựa chọn, Dịch Nam không phải không biết trong đó hung hiểm chỗ, cho dù là tứ khí chân không ghi chép bên trên cũng dùng chuyên môn chữ nhỏ đánh dấu ra trong đó hung hiểm chỗ, khuyên nhủ về sau tu Võ Giả nghĩ lại mà thoái hoá.

Giờ khắc này Dịch Nam giống như đột nhiên minh bạch rồi Ngô đại nhân thâm ý, trách không được Ngô đại nhân đem lục thức quy về thể nội, xếp bằng ở phía ngoài trên đồng cỏ, cũng nói với chính mình hán lúc nào mình cảm giác đủ lúc nào liền ra ngoài.

Trách không được Ngô đại nhân muốn đem cái này tứ khí chân không ghi chép làm đồ lót chuồng, đặt ở nền phía dưới, nhưng lại không hoàn toàn che giấu. Hán chính là minh bạch trong đó hung hiểm chỗ, cho nên đem quyền lựa chọn để lại cho Dịch Nam, đến tột cùng phải chăng tu hành cái này tứ khí chân không ghi chép nội công tâm pháp, hoàn toàn ở Dịch Nam một ý niệm.

Dịch Nam trong lòng không phải không có do dự, không có người không sợ chết, hướng chỉ hán trên người mình lưng đeo lớn như vậy "Gánh", mình còn có nhiều chuyện như vậy cần hoàn thành, nếu là hôm nay tại tu tập cái này Công Pháp thân trên chết, chỉ sợ chính mình cũng không thể tha thứ mình.

Thế nhưng là vừa rồi phen này hồi tưởng, Dịch Nam phát hiện mình nguyên bản chính là đã muốn người đã chết, mà lại hiện tại thời gian của hán có thể nói qua một ngày liền ít một ngày, Nhân Hoàng trước khi đi lúc nói tới mười năm kỳ hạn nhìn như dài đằng dặc, kỳ thật bất quá một cái búng tay, mình không có khả năng chỉ riêng chờ lấy mười năm kỳ hạn đến, ngóng nhìn trên trời rơi xuống thân vật, rơi xuống tại đỉnh đầu của mình.

Hắn hiện tại làm ra đến, một là không cô phụ Ngô đại nhân chờ đợi, thứ hai cũng là vì rồi chính hắn, cái này thời gian mười năm hắn nhất định phải làm chút gì, trước mắt như thế cơ hội bày tại trước mắt, mặc dù hung hiểm, thế nhưng là đây chính là trong thiên hạ danh xưng mạnh nhất một bộ Công Pháp, nếu như mình bởi vì sợ không biết hung hiểm mà từ bỏ, tương lai nhất định hối hận cả một đời.

Trong óc Nhân Hoàng tâm kinh còn tại trận trận quanh quẩn, tinh thần của hắn đắm chìm trong thể nội, vừa làm ra quyết định, Dịch Nam liền không sẽ từ bỏ, giống nhau ban đầu thần bí không gian bên trong đối kháng Nhân Hoàng uy thế tu hành, ngay cả Nhân Hoàng tâm kinh đều bị hắn khuất phục, cái này khu khu tứ khí chân không ghi chép, còn không phải dễ như trở bàn tay sao.

Cũng may mắn trong cơ thể hắn hơn mười năm nội lực chính là trống rỗng thu hoạch, lần này tổn thất tại máu trong cơ thể bên trong nội lực lại trở thành hắn phúc báo, bởi vì từ trong đan điền điều động nội lực không chỉ có phí sức phí sức, mà lại nội lực khổng lồ chế cang vì nhốt hơn khó, lấy một thí dụ tới nói, liền giống với người từ nhà người trong lòng đất trong hầm tôn sức lấy ra một mang gạo, khẳng định không có trực tiếp từ trong phòng bếp mức xuất gạo dùng thuận tiện là một cái đạo lý.

Dịch Nam điều động lấy thể nội cái kia tản bộ khắp các nơi âm hàn nội lực, thận trọng hướng về cái thứ nhất huyết vị, cũng chính là huyết Bách Hội quán chú mà đi.

Huyết Bách Hội trải qua thuộc Đốc Mạch, vì tay chân tam dương, Đốc Mạch hướng hội, có thể nói là nhân thể 108 cái yếu huyết bên trong đỉnh cấp huyết vị một trong, Dịch Nam thể nội nội lực dưới khống chế của hắn, giống như một cây thật nhỏ đầu sợi tóc, nhu hòa mà đâm vào huyết Bách Hội bên trong, sau đó hướng về bên trong cẩn thận quán chú như nước đồng dạng lưu động nội lực.

Tinh thần của hắn mặc dù toàn bộ đắm chìm trong rồi thể nội, thế nhưng là hai tay lại không bị khống chế đang run rẩy, đây là bởi vì cái kia quán chú nhập huyết vị nội lực mang tới khó tả đau đớn, thật giống như đem nước đá hướng đầu khớp xương quán chú đồng dạng cảm giác đau đớn, nếu như không phải Nhân Hoàng tâm kinh cái kia không ngừng lưu chuyển mà mang tới từng tia từng tia thanh lương cùng nội tâm linh hoạt kỳ ảo cảm giác, Dịch Nam chỉ sợ hội bởi vì khống chế không nổi thân thể run rẩy, thể nội nội lực trực tiếp mất khống chế tại huyết Bách Hội bên trong bạo nổ rồi.

Hắn trên trán trong bất tri bất giác đã dày đặc rồi một tầng mồ hôi, Dịch Nam đột nhiên mọc ra rồi một ngum trục khí, lần này đoán chừng trọn vẹn hao tổn hắn thời gian một tiếng, mới đưa toàn bộ huyết Bách Hội quán chú hoàn tất.

Hắn xiêm áo trên người giữa bất tri bất giác đã bị mồ hôi trôi ẩm ướt, mà bây giờ vẫn còn có còn lại 35 chỗ huyết vị đang chờ hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Quyết tâm tu hành, nhất phẩm Thánh Điển (hạ)

Ngoài cửa sổ một vầng loan nguyệt không biết sao lúc đã treo lên thật cao, đang Dịch Nam trong phòng làm đủ rồi tất cả chuẩn bị phía sau ngay sau đó liền bắt đầu rồi vòng thứ hai quán chú.

Ngoài phòng trên cỏ, lão Ngô cái kia an tường nhắm mí mắt đột nhiên một trận nhảy lên, hắn quy về thể nội lực thức tức khắc toàn bộ thả ra, lão Ngô chậm rãi mở mắt ra, khi nhìn thấy bề cửa sổ một cái kia ngồi xếp bằng trên mặt đất cái bóng lúc, cái kia đen kịt mặt lần thứ nhất lộ ra rồi nụ cười vui mừng.

"Coi người có thể chịu được thể gian này cực hạn thống khổ qua đi, liền không còn có người có thể ngăn cản người bước chân tiến tới rồi. . ."

Lời nói nói xong, hắn lực thức lần nữa quy về thể nội, thân thể tức khắc trở nên yên lặng.

Tại đen kịt mà thần bí trong bầu trời đêm, một viên tân sinh Tinh Tinh chớp động lên hào quang nhỏ yếu, chính tại dần dần Quật Khởi. . .

Đang thứ hai chỗ Thần Đình huyết bị toàn bộ quán chú tốt về sau, tiếp theo chính là nơi thứ ba huyết thái dương, cùng thứ tư chỗ tại kỳ môn.

Mỗi đem nội lực quán chú đến một viên huyết vị bên trong, Dịch Nam liền có thể cảm giác được rõ ràng trong cơ thể mình nội lực tại kịch liệt hạ xuống, loại kia cảm giác trống rỗng cùng cảm giác đau đớn xen lẫn quán quanh, có đến vài lần hắn kém chút cũng nhịn không được muốn từ bỏ rồi.

Mà mỗi khi hắn sắp kiên trì không xuống hướng lúc, trong óc đoàn kia kim sắc mê vụ liền hội chậm rãi chuyển động, thật giống như uống xong khổ nhất một chén mật về sau đột nhiên lại ăn một viên mứt táo, Dịch Nam tại cái này lặp đi lặp lại giãy vò tuần hoàn bên trong, thần kinh thời gian dần trôi qua chết lặng, cuối cùng cái kia muốn mạng cảm giác đau đớn đối với hắn tạo thành ảnh hưởng càng ngày càng ít, chỉ ít không sẽ phát sinh bởi vì kịch liệt đau nhức mà đối thể nội nội lực mất khống chế bạo nổ cục diện.

Ngoài cửa sổ trắng khuyết treo lên thật cao, một vòng ánh trắng đầu nhập vào bên trong phòng của hắn, ánh nến nhiên đến nửa đêm liền hoàn toàn dập tắt, Dịch Nam đối với mấy cái này phát sinh cảnh tượng mắt điếc tai ngơ, hắn đem lực thức thu nạp ở thể nội, một lòng một ý quán chú còn lại huyết vị.

Không biết qua bao lâu, ngoài cửa sổ trập trập thanh thúy tiếng chim hót truyền đến, trập trập nhu hòa gió thổi nhập trong phòng, thổi đến đầu của hắn phát có chút đông đưa.

Buổi chiều nóng bỏng Thái Dương cũng thuận cửa sổ ném vào trong nhà, bắn thẳng đến tại Dịch Nam trên thân, chiếu lên hắn toàn thân quần áo nóng hổi.

Đang một vòng ánh trắng lần nữa đầu nhập Dịch Nam trong phòng lúc, hắn bá một cái đột nhiên mở ra hai mắt nhắm chặt, giờ khắc này Dịch Nam ánh mắt bên trong phong mang không còn, cái kia nguyên bản có chút nhỏ ra huyết thái dương cũng ở trong quá trình này thu về.

Thể nội hơn mười năm lạnh tính tính thuần nội lực tại thời khắc này bị nghiền ép một chút không dư thừa, cho tới bây giờ không có cảm giác suy yếu khiến cho Dịch Nam hai mắt có chút ngất đi, bởi vì thể nội nội lực xói mòn, lại trải qua rồi một ngày một đêm qua nhiều ngời xuống, thể chất của hắn đột nhiên một cái suy yếu rồi mấy cái Đẳng Cấp, khôi phục rồi phổ thông bảy tuổi trẻ con tiêu chuẩn, tự nhiên cũng liền không cách nào chống cự trận này đến chậm cảm giác suy yếu rồi.

Mặc dù sắc mặt hơi hơi tái nhợt, khỏe miệng khô cạn, bất quá trên mặt của hắn lại lộ ra một phần thông suốt ý cười, quanh người hắn bên trong ba mươi sáu chỗ đại huyết giờ phút này như là ngâm liễm bảo thạch, mặc dù mười phần yếu ớt, bất quá lại đều đang nhấp nháy lấy điểm điểm hàn quang, nội lực quán chú đã toàn bộ hoàn thành, tiếp xuống chỉ cần đem bên trong nội lực cùng huyết vị dung hợp làm một thể, như vậy hắn liền chính thức đi vào rồi tứ khí ghi chép cảnh giới thứ nhất, bát hơi quyết!

Người bình thường cần tốn hao thời gian năm năm nhập môn, trong đó còn không tính cái kia mười năm nội lực cơ sở tu luyện, chờ cùng với hắn một ngày một đêm qua liền đạt đến người bình thường chỉ ít mười năm năm khổ tu, Dịch Nam trong lòng đã mười phần thỏa mãn, hắn toàn thân chợt dạ chân căng như nhũn ra, giống như bệnh nặng mới khỏi, một bước run lên hướng về ngoài phòng đi đến.

"Kẹt kẹt" một tiếng, cũ kỹ cửa gỗ bị Dịch Nam đẩy ra, tại trong đêm phát ra rõ ràng tiếng vang.

Một cổ thoáng có chút hàn ý không khí lạnh chạm mặt tới, bị Dịch Nam hút vào rồi phổi, thế mà dẫn tới hắn một trận kịch liệt ho khan, hết sức hiển nhiên một ngày một đêm qua hắn chịu đựng được rồi như thế nào đau khổ, trong thân thể đã xuất hiện hao tổn.

"Người đi ra rồi. . ."

Lão Ngô bị Dịch Nam ho khan âm kinh động, mở ra nhìn thấy Dịch Nam bước chân phù phiếm, sắc mặt tái nhợt đáng vẽ, chỗ nào vẫn không rõ rồi hắn đã thành công hoàn toàn kinh mạch quán chú đâu.

"Ngô đại nhân, hết thấy ba trăm bảy mươi sáu sách tam phẩm Công Pháp, cùng mười bốn sách Nhị phẩm Công Pháp, một quyển Vô Tương Hồn Nguyên Công tân thiên cùng nửa bản tứ khí chân không ghi chép, Dịch Nam đã toàn bộ lưng nhớ tại tâm. . . Khụ khụ. . ."

Dịch Nam ráng chống đỡ thở ra một hơi, trên mặt giả bộ như một bộ nhẹ nhõm bộ dáng, thế nhưng là lời còn chưa dứt tức khắc nhẹn không được lại ho khan lên.

"Ta biết rồi, ngươi làm được rất tốt. "

Lão Ngô trong mắt hiếm thấy toát ra một vòng ân cần, hắn biết Dịch Nam tiếp nhận rồi bao lớn thống khổ, cũng đã sớm vì hắn chuẩn bị xong tất cả đến tiếp sau bảo hộ.

"Đi thôi, tiến vào ô vạc bên trong, bên trong được thủy không chỉ có thể bổ về thân thể ngươi hao tổn, mà lại lắng đọng ở trong đó được tính tinh hoa còn có thể trợ giúp ngươi tẩy lễ toàn thân huyết mạch, hiện tại là thời cơ tốt nhất. "

Lão Ngô đứng dậy về sau đem ô vạc phía trên bao trùm to lớn thạch đóng nâng lên, gạt đầu ra hiệu Dịch Nam tiến vào bên trong.

Dịch Nam một phen tay chân cũng dùng, rốt cục dùng lấy hết thân thể sau cùng khí lực bò vào ô vạc.

Bốn phía kỳ dị hắc thủy dường như có sinh mệnh đồng dạng đem hắn vây quanh, Dịch Nam có thể cảm nhận được cái kia một cổ hắc thủy có linh tính đồng dạng thẳng hướng trong cơ thể của mình chui vào, Nhân Hoàng tâm kinh giờ phút này trong đầu đột nhiên bắt đầu tự hành vang lên, đoàn kia kim sắc mê vụ cũng bắt đầu chậm rãi chuyển động, Dịch Nam mắt tối sầm lại, rốt cục lại cũng không chịu nổi cái kia cổ phần áp lực cực lớn, dưới đáy nước không hiểu thấu đã ngủ mê man.

Lão Ngô nhìn xem Dịch Nam thời gian dần trôi qua chìm vào rồi ô trong vạc bộ, không chút nào không lo lắng cho hắn, đã thành công mở ra tứ khí ghi chép bước đầu tiên, cơ hồ đã có đủ loại chỗ huyền diệu, hắn cũng không sợ hắn dưới đáy nước chết đuối.

Chậm rãi từ trong tay áo móc ra một cái vuông vức cổ phác hộp gỗ, lão Ngô trong mắt vô cùng lo lắng, hiện tại mặc dù là thời cơ tốt nhất, thế nhưng là hắn thật có chút lo lắng Dịch Nam thân thể chịu không được cổ này lực nói giầy vò, kinh mạch toàn thân tấn phế, từ đây thật biến thành một tên phế nhân.

"Hô" hắn thở phào một cái, tự giễu rung đầu, không nghĩ tới mình thế mà cũng bắt đầu lo lắng lên tiểu tử này an nguy tới, xem ra mấy ngày nay nhìn xem Dịch Nam trưởng thành, hắn cũng trong lúc vô tình đem Dịch Nam trở thành truyền nhân của mình bình thường đến đối đãi.

Hắn lão Ngô là người nào? Tuổi trẻ hường lúc tung hoành giang hồ, khoái ý ân cừu, dám can đảm lẻ loi một mình một thương trực tiếp giết tới tuyệt thể môn phái, sau đó lại đang Vô Lâm Đại hội thượng độc chiến thiên hạ danh túc, thông dong trở ra, năm đó thiếu lúc chuyện cũ từng màn xông lên đầu, lão Ngô sắc mặt phát lạnh, rốt cục không do dự nữa.

Hắn thận trọng đem trong tay hộp gỗ mở ra, mông lung đi hồng quang chớp động, chỉ gặp một trong hộp trưng bày một viên hình thoi màu đỏ bảo thạch đồng dạng không biết tên vật phẩm, chính tại dưới bóng đèn tán ra hồng quang nhàn nhạt.

Hắn tay trái vừa mới cảm chắc lấy viên kia hình thoi màu đỏ bảo thạch, tức khắc lông mày liền hơi nhíu lại. Khối này lửa Linh Thạch bên trong ẩn hóa tính ba động tựa hồ có chút vượt quá dự liệu của hắn, không hề là truyền thừa mấy trăm năm bảo bối.

Đối mặt cái này giá trị liên thành bảo bối, lão Ngô không có do dự chút nào, trực tiếp đem đầu nhập vào ô trong vạc.

Lửa Linh Thạch gặp nước trong nháy mắt đột nhiên hóa ra, nó biến thành một cỗ màu đỏ dòng nước, Dung Hợp tại rồi hắc thủy bên trong, sau đó từ Dịch Nam trong lỗ chân lông tràn vào, không có tung tích gì nữa.

"Có thể hay không đạt được trận này tạo hóa, liền nhìn chính ngươi. "

Thạch đóng lần nữa mềm bên trên, ô trong vạc khôi phục rồi một phiến lơ mờ.

...

Nóng . Nóng bỏng cảm giác từ bên ngoài đến bên trong truyền đến Dịch Nam thân thể, ngay sau đó thêm từ trong tới ngoài trải rộng rồi Dịch Nam toàn thân.

Đây là một loại cảm giác thật kỳ diệu, hắn cảm giác máu của mình tốt giống như sôi trào, kinh mạch của hắn biến thành từng đầu rộng lớn con đường, mà huyết dịch giờ phút này thật giống như nham tương đồng dạng chảy xuôi mà qua, Dịch Nam này lúc chìm ở ô vạc dưới đáy, lớn như vậy ô vạc bắt đầu từ dưới lên trên không ngừng bốc lên khí màu trắng cua, thật giống như nấu ra nước nóng đồng dạng, giống như muốn đem Dịch Nam cả người đều đun sôi rồi đồng dạng.

Hắn dưới đáy nước miệng lớn ngậm lớn uống vào ô vạc bên trong hắc thủy, hiện tại ý thức của hắn mặc dù tiến nhập trạng thái hôn mê, thể nhưng là thân thể vì không bị cái này sôi trào nhiệt ý bỏng quen, tự phát bắt đầu nuốt lên ô trong vạc nước đến.

Vừa mới bắt đầu hiệu quả còn rất rõ ràng, từ lỗ chân lông cùng trong miệng tràn vào hắc thủy giống như một dòng suối trong, nhanh chóng hóa giải thể nội to lớn nhiệt ý, thể nhưng là ngay sau đó càng cường hãn hơn một cỗ nhiệt ý bỗng nhiên từ thể nội bạo phát ra.

Cái này một chút thời gian, ô vạc bên trong nước thể mà trọn vẹn giảm xuống một nửa, rất khó tưởng tượng hắn như vậy tiểu nhân thân thể là như thế nào hút vào nhiều như vậy hắc thủy. Một thẳng đến về sau, hút vào nước mới vừa tiến vào Dịch Nam thể nội, cấp tốc liền bị cái kia cỗ kích nhiệt chi ý bốc hơi, biến thành từng cái to lớn màu trắng bọt khí, không ngừng ở bên trong cuộn cuộn.

"Lộc cộc lộc cộc" tiếng vang từ ô trong vạc hướng ra phía ngoài truyền ra, giờ khắc này ô trong vạc nước coi là thật đã bị nấu sôi trào, xuyên thấu qua thạch đóng khe hở, hướng ra phía ngoài bốc lên hơi nước.

"A" hô to một tiếng, Dịch Nam đột nhiên mở ra hai mắt nhắm chặt.

Cặp mắt của hắn hiện tại thật giống như hai viên tán ra hồng quang bảo thạch, trong con ngươi tràn đầy huyết hồng chi sắc, một nhiều sợi gân xanh ở trên người hắn bạo khởi, ngay sau đó mỗi một cây gân xanh đều cấp tốc biến thành màu đỏ, đang cỗ này nhiệt ý đến cực hạn hướng lúc, mắt thấy một giây sau cả người hắn liền phải nổ tung lên.

"Đình" một tiếng vang nhỏ, hai mắt đỏ bừng Dịch Nam trong con mắt đột nhiên xuất hiện cuối cùng một tia thanh minh.

Tay phải của hắn trực tiếp xé toang mình túi áo, từ trong đó móc ra một viên màu đỏ viên cầu nhỏ, cả người hắn chỉ cảm thấy mình thiếp thân chỗ vẫn tản ra duy nhất thanh lương, dường như vật này có thể giải thoát trong cơ thể mình nóng bỏng thống khổ, đã mất đi lý trí Dịch Nam đang lúc liền đem cái kia viên cầu nhỏ nhét vào miệng nơi, thuận một ngụm hắc thủy liền nuốt vào rồi bụng.

Màu đỏ viên cầu nhỏ thuận cỗ họng của hắn một đường trượt xuống, vừa tiến vào rồi trong cơ thể của hắn, tức khắc cũng biến thành nhất đạo khí màu trắng thể, tại Dịch Nam thể nội dường như một đầu màu trắng tiểu xà đồng dạng mạnh mẽ đâm tới.

"A. . ." Dịch Nam thoải mái ** rồi đi ra, cái này nói khí màu trắng thể mang đến chính là lạnh vô cùng lực lượng, cái kia vừa mới huyết dịch sôi trào bị cái này nói khí thể đảo qua, tức khắc kết thành một cỗ băng sương đồng dạng băng tinh, máu của hắn thể mà trong nháy mắt ngưng kết lại.

Từ Dịch Nam nơi đan điền đột nhiên xuất hiện một đoàn màu đỏ hư ảnh, đây chính là khiến cho Dịch Nam kém chút bạo tạc kẻ cầm đầu, giờ phút này đoàn kia màu đỏ hư ảnh giống như bị khiêu khích, một cỗ đỉnh cấp nóng bỏng chi ý từ đó toát ra, cái kia là so sánh vừa rồi càng thêm nóng bỏng được nhiều thuộc tính hòa nguyên lực, tức khắc hướng về hắn nửa người trên quán chú mà đến hàn khí đối diện phóng đi.

Màu trắng hàn khí chi lực cũng biến thành sinh mạng thể, một đoàn màu trắng lạnh hình ảnh trong nháy mắt biến thành một đầu thấy không rõ diện mục Bạch Xà, nó không chút nào yếu thế, hướng về xông lên phía trên tới màu đỏ hư ảnh đánh tới.

Hai đoàn hư ảnh vừa mới xông đụng vào nhau, Dịch Nam cả người toàn thân chấn động, vừa mới có chút thanh tỉnh ý thức tức khắc kêu lên một tiếng đau đớn, hai mắt khẽ đảo ngay sau đó thêm hôn mê đi.

Cổ này Băng Hỏa chi lực xoắn xuýt trong cơ thể hắn, đem thân thể của hắn làm rồi chiến trường, không chút khách khí ở bên trong như hỏa như đồ đại chiến lấy.

Một hồi hắn tay trái toàn bộ cánh tay đột nhiên tản mát ra cực nóng hồng quang, một hồi tay phải cánh tay thêm kết đầy băng sương, hắn nửa người đỏ bừng, nửa người thân thể băng hàn, lộ ra vô cùng quái dị cùng đáng sợ.

Ô trong vạc còn lại hắc thủy tại cổ này đại chiến sinh ra to lớn hấp lực tác dụng dưới, không ngừng từ hắn trong lỗ chân lông tràn vào, chuyển hóa làm rồi năng lượng, bị đoàn kia màu đỏ hư ảnh cùng màu trắng bóng rảnh hấp thu.

Hai đoàn năng lượng không biết ở trong cơ thể hắn đại chiến bao nhiêu hồi hợp, đang hai đoàn có thể số lượng lớn chiến đến cuối cùng chiến trường, Dịch Nam trong óc lúc, đột nhiên hai đoàn năng lượng đều không để ý lẫn nhau, giống như điên rồi bình thường đều xông về đoàn kia kim sắc mê vụ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Thủy hỏa tương dung, kể chuyện xưa

Đoàn kia trưng bày tại Dịch Nam trong óc kim sắc mê vụ, tại cái này hai đoàn năng lượng xem ra chính là siêu cấp mỹ vị điểm tâm, đây là thuần túy nhất năng lượng, sinh ra tại trong óc, tuy không hình thể, lại thần bí nhất.

Đến lúc đó mình nếu là hấp thu cái này đoàn vô chủ năng lượng, lớn mạnh tự thân, liền nhất định có thể đem đối phương cho hấp thu, đến lúc ba cổ năng lượng tương giao, không chừng có thể diễn hóa thành một loại nào đó siêu thoát ở thiên địa bên ngoài linh vật.

Hai đoàn sinh có rất nhỏ linh trí năng lượng thật giống như cái gì cũng đều không hiểu tiểu hài tử, bọn hắn chỉ biết thông qua tác thủ năng lượng đến cường tráng tự thân, còn có chính là tiêu diệt một cái khác đoàn mình cực độ chán ghét năng lượng, chỉ cần có thể thôn phệ hết hắn, mình liền nhất định hội trở nên càng thêm cường đại.

Ôm ý nghĩ như vậy, một đỏ một trắng hai đoàn năng lượng cơ hồ tại cùng lúc vọt tới kim sắc mê vụ trước mặt, bọn hắn còn chưa tới phải gấp há mồm thôn phệ, kim sắc mê vụ bên trong ngược lại là có hai đầu không hiểu thấu đồ vật từ bên trong vọt ra.

Cái kia là màu trắng bạc hồ quang điện hóa thành hai đầu tiểu xà, bọn hắn mở ra hồ quang điện đồng dạng miệng rộng, hướng phía hai đoàn năng lượng thẳng tấp lao đến.

Một đỏ một trắng hai đoàn có thể số lượng lớn vì thất sắc, không nghĩ tới kim sắc trong sương mù lại có quái dị như vậy đồ vật, bọn hắn muốn chạy trốn, thế nhưng là cái kia hai đầu tiểu xà trên thân đột nhiên tản ra nồng đậm khí cơ áp chế đến bọn hắn một cử động cũng không dám dạn, cái kia là nguồn gốc từ trong thiên địa quy tắc ước thúc, là thượng vị giả cùng hạ vị giả ở giữa không thể vượt qua Thiên khe.

Hai đầu ngân sắc tiểu xà chậm rãi từ bơi đến một đỏ một trắng hai đoàn năng lượng trước mặt, sau đó đột nhiên mở cái miệng to ra, từng miếng từng miếng đem hai đoàn năng lượng nuốt vào trong bụng.

Mãi cho đến cuối cùng bị ăn sạch, hai đoàn năng lượng trong đó ý thức vẫn không dám có chút dị động, đây là không giữ lại chút nào, phát ra từ sâu trong linh hồn tuyệt đối tôn sùng.

Hai đầu tiểu xà đang ăn xong hai đoàn năng lượng về sau, giống như thật như là tiểu xà, thế mà nhân tính hóa ợ một cái, sau đó du động thoáng có chút thân thể mập mạp, an nhàn du dàng trở về kim sắc mê vụ bên trong.

Dịch Nam thể nội còn thừa giao chiến Băng Hỏa năng lượng đã mất đi chủ đạo, rất nhanh liền tương giao tương dung, biến thành một cổ nhất năng lượng tinh thuần Dung Hợp tại rồi trong cơ thể của hắn.

Một hồi qua đi, kim sắc mê vụ thêm giống như lần trước, từ đó phân ra một sợi kim sắc tơ mỏng, tại Dịch Nam trong thân thể hoàn toàn du dàng rồi một lần, tơ mỏng bơi qua về sau, tất cả bởi vì Băng Hỏa năng lượng giao chiến mà bị thương kinh mạch, nội tạng chẳng những khôi phục như lúc ban đầu, ngược lại trở nên càng thêm cường tráng.

Cái kia sợi kim sắc tơ mỏng cuối cùng hòa tan tại rồi Dịch Nam thể nội, biến thành một cỗ so sánh dĩ vãng không biết mạnh mẽ bao nhiêu mãnh liệt nội lực, cổ này nội lực tại trong thân thể của hắn còn như thủy triều, sinh sôi không ngừng.

Ô vạc bên trong một phiến lò mờ, không biết qua bao lâu, Dịch Nam cuối cùng từ trong ngủ mê vừa tỉnh lại.

Vào tay chỗ hoàn toàn lạnh lẽo, Dịch Nam mở mắt về sau đột nhiên phát hiện ô vạc bên trong tất cả hắc thủy thể mà toàn bộ đều không hiểu thấu mất tích, đang lúc hắc cũng là sững sờ.

Nhất là trong cơ thể hắc một cỗ thêm một cỗ dồi dào đến gần như bão hòa nội lực cảm giác không ngừng truyền đến, giống như muốn xé rách thân thể của hắc đồng dạng.

Dịch Nam ngạc nhiên phát hiện mình một giấc qua đi, cái kia biến mất nội lực thể mà không chỉ có toàn bộ trở về rồi, mà lại cỗ này kinh khủng nội lực ba động chỉ ít tiếp cận hơn hai mươi năm tinh thuần hướng suy tính.

Hắc ngồi xếp bằng thổ tức, thử nghiệm vận chuyển Công Pháp đem cái kia có chút bão hòa nội lực bài xuất bên ngoài cơ thể.

Thể nội ba động nội lực trong nháy mắt giống như tìm được chỗ tháo nước, nhao nhao giống như ngựa hoang mất cương, hướng phía đan điền của hắc chỗ tụ tập.

Dịch Nam hai tay ở trước ngực vây quanh, nhất đạo cỗ quái Toàn Phong từ hai tay của hắc bên trong quét sạch mà xuất, theo hắc rống to một tiếng, hai tay của hắc trong lòng bàn tay vỗ tay, trong nháy mắt đẩy về phía trước xuất.

"Phanh" một tiếng vang thật lớn, lớn như vậy một cái ô vạc từ trong ra ngoài nhận một cỗ cự lực trùng kích, tức khắc vỡ thành rồi hàng trăm hàng ngàn khối đá vụn, hướng ra phía ngoài bay tứ tung mà đi.

"Phốc phốc. ." tiếng trầm truyền đến, từng khối đá vụn bên trên bổ sung lấy uy lực to lớn hướng ra phía ngoài bay ra, có thật nhiều nát phiến giống như tên rời cung, trực tiếp xuất vào cây bên trong mấy tấc có thừa, may mắn đây đã là đêm khuya, trong núi cũng không có gì người, nếu không phần này lực trùng kích chỉ sợ có thể trong nháy mắt giết chết gần mười người không chỉ.

Dịch Nam chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, hắc vừa rồi sử dụng chính là Thiên Cương phái tam phẩm hạ giai võ học < khí trùng quyền >, lấy thể nội lực trực tiếp chuyển hóa làm công kích pháp môn, phát xạ mà xuất.

Một chiêu này mặc dù uy lực to lớn, thể nhưng là lớn nhất tệ nạn chính là cực độ hao tổn thể nội lực, đồng thời lên thủ thể cần thời gian nhất định, không phải chỉ là phần này uy lực liên tục đối không chỉ tam phẩm hạ giai võ học.

Hắc nội lực quá thừa, thông qua loại phương pháp này lại là vừa vận đem dư thừa nội lực bài xuất bên ngoài cơ thể, lần này qua đi chẳng những không có chút nào suy yếu cảm giác, ngược lại cảm thấy là toàn thân thư sướng, thân thanh khí sáng.

"Người đã tỉnh. "

Sau lưng ngô lớn thanh âm của người đột nhiên nhớ tới, Dịch Nam vội vàng đứng dậy nhìn lại, đột nhiên gặp được trước mắt cảnh tượng khó tin.

"A, Ngô đại nhân ngài. . ."

Chỉ gặp lão Ngô hai tay chấp sau lưng, chính đưa lưng về phía hắc.

Mà tại lão Ngô trước mặt, cái kia một tòa hùng vĩ thiêu đốt lên chính là toà kia trần ả giấu vô tận trần quý võ học nhà gỗ. Nguyên bản cỗ phác nhà gỗ bị đại hỏa thiêu đến gần như sụp đổ, Dịch Nam rõ ràng có thể nhìn thấy, cái kia một bản thêm một bản tại hùng vĩ trong liệt hỏa biến thành tro bụi võ học bí tịch, đây chính là vô số người năm mộng cũng nhớ có được đồ vật a.

"Đốt đi, cũng liền không có. Những vật này tại rất nhiều năm trước vốn là nên hủy đi rồi. "

Lão Ngô đứng lẳng lẳng lửa lớn rừng rực trước nhàn nhạt nói nói, cái kia sắc mặt ngăm đen giờ phút này bị hùng vĩ liệt hỏa chiếu lên đỏ bừng một phiến, trong mắt của hắc không biết ẩn rồi như thế nào quá khứ, dường như ở trước mặt hắc thiêu hủy chỉ là một phòng củi mục mà thôi.

Hắc xoay người lại, ánh mắt thâm thúy nhìn xem Dịch Nam, không chút hoang mang nói nói

"Vốn cho rằng kiếp này ta sẽ dẫn lấy đây hết thảy thăng đến bị đất vàng vui lấp, thể nhưng là không nghĩ tới Lão Thiên lại đem ngươi đưa đến trước mặt của ta, những ngày tiếp theo ta hội đưa ngươi bồi dưỡng thành siêu thoát tại ta bên ngoài tuyệt thể Vô Giả, ngươi nhưng có chuẩn bị?"

"Đại nhân, Dịch Nam sau này đường hướng phương nào, bồi ngài đến định. "

Dịch Nam nắm thật chặt nắm tay nhỏ, trịnh trọng nói nói.

"Ngươi nguyện ý nghe cái cổ sự sao?"

"Ân, đương nhiên nguyện ý. " Dịch Nam không nghĩ tới Ngô đại nhân hội cùng hắc giảng tu võ bên ngoài sự tình, đang lúc trướng đỏ lên khuôn mặt nhỏ tranh thủ thời gian nhẹ gật đầu đáp ứng.

"Cực kỳ lâu trước kia. . ."

Có một vị thuờ nhỏ liền bị cha mẹ ruột vứt bỏ hải nhi, gia tộc của hần nguyên bản cũng là một thân thể hiển hách truyền thừa gia tộc, làm tộc trưởng chỉ từ hần, xuất sinh về sau vốn nên hưởng thụ vinh hoa phú quý, thế nhưng là Lão Thiên cùng hần mở một trò đùa, vừa ra đời hưởng lộc hần liền bị người phát hiện, trên đỉnh đầu của hần lớn một cái nhọn sừng thịt.

Bị gia tộc coi là vì bất hạnh, vừa mới ra đời hần liền bị chuyển giao cho kho củi một cái lão bộc, kế hoạch thừa dịp trời tối người yên hưởng lộc đầu nhập trong sông chết chìm.

Lão bộc không đành lòng, đem đó ra khỏi thành về sau, không chỉ có không có đem hần nhảy sông chết chìm, ngược lại tìm được hần đã từng trợ giúp qua một cái lão khát cái, giao cho hần năm lượng nát bạc, cũng phó thác cái này lão khát cái đem cái này hải nhi đưa đến phương xa, hết sức nuôi dưỡng.

Về sau sự tình bại lộ, lão bộc vừa mới về thành liền bị bắn giết, lão khát cái thì một người mang theo hải nhi bốn tẩu rồi trốn vẹn ngàn dặm, hần đã bắt đầu nuôi dưỡng lên cái này hải nhi.

Vận mệnh trên người, ai biết cái này bị coi là không rõ sừng thịt, kỳ thật chính là sừng đầu dữ tợn, trời sinh Vũ gia biểu tượng, loại thể chất này chẳng những có được cơ hồ đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, đồng thời tu tập bất luận võ công gì đều làm ít công to, mà lại cái này sừng thịt cũng hội theo luyện võ, dần dần biến mất, cuối cùng khiến người một đường cơ hồ không trở ngại chút nào đạt tới Hậu Thiên cảnh giới.

Mà càng thêm kỳ sự tình phát sinh ở về sau, cái này lão khát cái nhìn như hồn lão sắp chết, kì thực chính là vừa ẩn thể môn phái truyền nhân duy nhất, lão khát cái vì hồi báo ban đầu một bát cháo nóng cùng hai cái màn thầu ăn đức, cuối cùng quyết định thu dưỡng cái kia cô nhi, đồng thời truyền thụ cho hần tuyệt thế Công Pháp.

Mười lăm năm về sau, lão khát cái chết đi, thiếu niên mới biết, sự phụ hần trốn vẹn sống rồi 19 2 tuổi.

Mười lăm tuổi thiếu niên tuân thủ sự mệnh, vừa khổ tu có hai năm, tại 17 tuổi hưởng lộc, lấy thiếu niên chi tư hoành không xuất hiện ở trong chốn võ lâm, tức khắc liền nhắc lên một trận sóng to gió lớn.

Năm gần 17 tuổi ngày mai cao thủ, trong lịch sử không phải không từng có, nhưng tuyệt đối không nên xuất hiện tại dạng này một cái Võ Đạo gần như xuống dốc thời đại.

Thiếu niên giống như sao chổi đồng dạng lóe sáng đăng tràng, chấn kinh rồi thiên hạ Võ Lâm.

Các môn các phái, tất cả gia tộc, thế lực đều ý đồ lôi kéo vị này trống rỗng sơ thể tuyệt thế thiên tài, thậm chí trong đó còn có nguyên bản từ bỏ gia tộc của hần.

Nhưng mà làm ẩn thể môn phái đương kim truyền nhân duy nhất, hần cần tuân lấy môn phái bên trong quy định kỳ quái, một thể chỉ lấy một người làm đồ đệ, một mạch vẹn vẹn có một người tương truyền.

Thế là thiếu niên cự tuyệt tất cả môn phái cùng gia tộc mời, vẫn một mình xông xáo lấy giang hồ, tiếp tục dốc lòng tu luyện võ đạo chi lộ.

Thiên tính thiện lương, chính trực hần kết giao rất nhiều Võ Lâm thanh niên tuấn kiệt hảo hữu, cái kia một năm đã qua võ công của hần trình độ cũng một đường thẳng tắp lên cao, mãi cho đến cuối cùng cơ hồ có thể đã có thể cùng trên võ lâm một đời cao thủ tuyệt thế tranh chấp.

Nhưng mà thiên tài luôn luôn bị người đổ kỵ, tại hữu tâm người khai quật dưới, thân thể của hần cuối cùng bị khen người phát hiện. Ngay sau đó trên giang hồ càng có nghe đồn, cái này thiên tài thiếu niên chính là tu tập trong truyền thuyết nhất phẩm võ học Thánh Điện, mới có thể tại băng chừng ấy tuổi có được như thể cái thể tu vi.

Dựa vào tu tập nhất phẩm võ học, vô danh tên ăn mày thiếu niên mười bảy tuổi phá vỡ mà vào Hậu Thiên cảnh giới.

Cái này một truyền ngôn truyền ra về sau, tất cả môn phái cùng gia tộc đều điên rồi, nghe tin lập tức hành động một đám người cấp tốc tập kết, tại người hữu tâm đây làm dưới, tìm được hần đã từng ẩn cư qua Sơn Cốc, cả đám đều ý đồ tìm kiếm xuất cái kia cái gọi là nhất phẩm Thánh Điện.

Thiếu niên lấy lực lượng một người ý đồ thuyết phục mọi người, thế nhưng là háms lợi đen lòng, đều đồ mất đám người thêm há hội nghe theo hần một người chi ngôn?

Theo không ngừng xung đột bộc phát, tất cả mọi người đồ mất, một mực phát triển đến già tên ăn mày thì hải bị người lấy cường lực đào ra lúc, thiếu niên dưới kiếm cùng lần thứ nhất chân chính uống nhân mạng!

Trong cốc xung đột tức khắc chuyển biến xấu, người hữu tâm đều biết đây là các thế lực lớn đẩy tay bỏ trí, ai bảo hần chỉ có tài năng ngút trời, nhưng lại không gia nhập bất kỳ thế lực cùng môn phái, vừa ta không lấy được, như vậy thì để hần đi chết tốt.

Vô số máu tươi chảy ngang tại chỗ, thiếu niên cũng giết đồ cả mắt, cùng ngày đã tìm đến Sơn Cốc lại đa số vì một số cao thủ bình thường, trong đó không thiếu dựa thể tiến đến xem náo nhiệt, ý đồ kiếm một chén canh giang hồ lưu manh.

Lực lượng một người lấy ngày mai chi uy như muốn Nghịch Thiên, thiếu niên tại tru sát ròng rã hơn một trăm người về sau, cuối cùng thân chịu trọng thương, rốt cục thành công giết xuất cốc, mang theo lão khát cái thì thể trốn chạy.

Ngày thứ hai, giang hồ một đám thể lực liên thủ, ban bố Võ Lâm lệnh truy sát. Phàm là tru sát hoặc là bắt sống thiếu niên người, ban thưởng Nhị phẩm trung giai Công Pháp một bộ, hoàng kim ngàn lạng.

Đã từng vang danh thiên hạ thiên tài thiếu niên trong một đêm hóa thân thành rồi cùng hung cực ác sát nhân cuồng ma, giang hồ đám người nhìn chăm chăm, đều đang tìm kiếm tung tích của hắn.

Thế nhưng là thiếu niên cả người thoáng như từ trên đời biến mất, tất cả mọi người cơ hồ tìm khắp cả hắn tất cả khả năng xuất hiện địa phương, từ đầu đến cuối cũng không có tìm tới tung tích của hắn.

Ba tháng về sau, Võ Lâm đột phát cáo lệnh, nguyên Thượng Quan gia tộc, bởi vì cùng thân bí sát nhân cuồng ma thiếu niên có quan hệ, vào khoảng sau ba ngày tại dãy núi Hoành Đoạn toàn thể hồi bẩm.

Tại người hữu tâm đẩy tay phía dưới, thiếu niên đã từng thân thể đều bị tra không còn một mảnh, vì bức bách thiếu niên hiện thân, cho nên bọn họ liền công bố thiên hạ, mượn nhờ thiên hạ đám người chỉ thế, trực tiếp phá Thượng Quan gia tộc, bắt sống Thượng Quan gia tộc hết thảy mọi người, ngồi chờ thiếu niên đến đây chịu chết.

Ba ngày sau dãy núi Hoành Đoạn m2 nhưng mà trên núi, Thượng Quan gia tộc trọn vẹn hơn một trăm nhân khẩu đều bị trói lại tại rồi trên gỗ, liền chờ buổi trưa lúc vừa đến, liền tập thể hồi bẩm.

Tại chỗ đủ có mấy ngàn người tại đỉnh núi tụ tập quan sát, mọi người nghị luận âm ỉ, đều đang suy đoán sát nhân cuồng ma thiếu niên hội không sẽ trình diện.

Nhưng mà ra ngoài dự liệu của mọi người, khoảng cách buổi trưa lúc còn có mấy cái giờ, thiếu niên đã hiện thân đỉnh núi, vẫn là một người một kiếm, bất quá về mặt thân phận của hắn cũng đã phát sinh rồi chất chuyển đổi.

Đối mặt tại chỗ gần ngàn người vũ nhục chỉ trích, thiếu niên nhưng lại chưa cãi lại một câu, hắn một mình đi vào đỉnh bằng trên núi, ra ngoài dự liệu của mọi người, hướng về ngôi ngay ngắn ở trên đỉnh núi hơn mười vị Võ Lâm danh túc, hắn thế mà tại chỗ liền quỳ xuống.

Hắn chỉ nói một câu nói như vậy "Văn bối tự biết nói cái gì cũng đã chậm, nhưng văn bối chỉ cầu các vị tiền bối có thể mở một mặt lưới, đem Thượng Quan gia tộc tất cả mọi người thả, việc này không có quan hệ gì với bọn họ, hoàn toàn là một mình ta gây nên. "

Sự tình phát triển ngoài dự liệu của mọi người, cuối cùng hơn mười vị danh túc đi qua một phen thương nghị, thế mà quyết nghị ra một cái cổ quái quyết định.

Sự tình phát triển ra ngoài dự liệu của mọi người, cuối cùng hơn mười vị danh túc đi qua một phen thương nghị, thế mà quyết nghị ra một cái cổ quái quyết định.

Tại chỗ tại m2 nhưng mà trên núi cử hành lời đài giải thi đấu, tất cả cùng thiếu niên có huyết cừu người đều có thể khiêu chiến hắn, mà thiếu niên mỗi thắng một lần tranh tài, liền thả Thượng Quan gia tộc một người, đám người xôn xao, bất quá nhưng cũng đáp ứng cái này nhìn như đối thiếu niên có lợi điều kiện.

Cái này Thượng Quan gia tộc chỉ ít cũng có hơn một trăm người bị trói ở chỗ này, cái kia cũng nói đúng là thiếu niên chỉ ít muốn thắng bên trên một trăm lần mới được rồi, đồng thời ở đây cử hành vẫn là xa luân chiến, bất quá cũng may quy định này cho phép, đành phải ba mươi tuổi tác trở xuống người tiến về khiêu chiến, cũng là vì trận đấu này tăng thêm không ít xem chút.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Âm Ảnh trùng sinh, nổi giận chém ngày mai

Thiếu niên may may không có do dự, tại chỗ liền đáp ứng xuống.

Tranh tài lập tức đứng hạn triển khai, mười mấy người đứng đầu đi lên khiêu chiến người trẻ tuổi trên tay hắn cơ hồ chèo chống không quá ba chiêu, toàn bộ bại lui xuống tới, mãi cho đến thứ hai hơn mười trận đấu bắt đầu lúc, hết thảy mới đột nhiên xuất hiện chuyển cơ.

Một tên nhìn như phổ thông, trên giang hồ không có danh tiếng gì Võ Giả, thế mà sử xuất một tay như lửa ngậy thơ tam phẩm thượng giai quyền pháp.

Thiếu niên nôn bị biến hóa, dưới sự khinh thường né tránh không kịp, nganh sinh sinh bị quyền của hắn đánh trúng vào phần bụng, hắn tức khắc khóc

miệng máu tươi chảy xuôi, nhưng mà suy nghĩ lại không có bất kỳ bối rối, ngay sau đó hấn trở tay một chưởng đem đối phương đánh lui hạ tràng về sau, thiếu niên mặt không đổi sắc tiếp tục nghênh chiến tiếp xuống ra sân đám người.

Ngay sau đó ra sân hơn mười người tuổi trẻ Vô Giả đều là trên giang hồ mây may không có bất kỳ danh tiếng gì người, thế nhưng là bọn hấn hoặc là một tay khinh công khiến cho tuyệt diệu, hoặc là quyền pháp, thối pháp, kiếm pháp tinh thông một loại trong đó, trọng yếu nhất chính là, bọn hấn mỗi lần xuất thủ hấn là ngoan chiêu, rất có cá chết lưới rách khí thế.

"A, những người này Công Pháp, chẳng lẽ là trong truyền thuyết Âm Ảnh nói không thành!"

"Cái gì? Cái kia đã bị diệt tuyệt trăm năm Âm Ảnh nói lại phục hồi rồi?"

"Nghe đồn Âm Ảnh nói truyền thừa chuyên môn chuyên môn tìm kiếm trẻ nhỏ, mười cái trẻ nhỏ nhất tại một cái phòng bên trong, chỉ có một người còn sống sót mới truyền thụ nó võ công. Nó phái cao thủ đông đảo, võ công kỳ dị, lại bởi vì tại trăm năm trước làm xằng làm bậy, cuối cùng chọc giận một cao thủ tuyệt thế, cuối cùng cả nhà bị diệt a. "

"Thật hay giả, Âm Ảnh nói làm sao có thể phục sinh tới tham gia cái này lời đài tranh tài, không có khả năng a. "

Mọi người dưới đài nghị luận ầm ĩ, cuối cùng đi qua một chút lão tiền bối khẳng định, rốt cục xác nhận cái này quả nhiên là đã từng bị diệt Âm Ảnh nói am hiểu võ công kỳ nghệ.

Đang thứ bốn mươi người lên đài hướng lúc, hấn người khoác một thân áo bào đen, sắc mặt âm lãnh, rốt cục chính miệng xác định cái này chính là trong truyền thuyết Âm Ảnh nói một mạch.

Sắc mặt âm lãnh người trẻ tuổi ra sân về sau lại không vội muốn ra tay, mà là sử dụng truyền âm nhập mật chi thuật, đem hết thảy chân tướng đều báo cho rồi thiếu niên.

"Hắc hắc, có phải hay không thật bất ngờ? Trăm năm trước cái kia lão khất cái tự cho là diệt chúng ta môn phái, thế nhưng là không nghĩ tới chúng ta môn phái trong đó một vị sư thúc đang lúc bên ngoài du lịch, hiện tại lão nhân gia ông ta đã đã thương nặng chúng ta Âm Ảnh nói, đáng tiếc lão gia hỏa kia đã chết già, bất quá cũng may người tiểu tử này kế thừa lão gia hỏa truyền thừa, đây hết thảy hết thảy đều là chúng ta Âm Ảnh nói ở sau lưng điều khiển kết quả. "

Thiếu niên sau khi nghe xong sóng mắt lưu chuyển, rốt cục biết rồi chân tướng, hấn cười lạnh, nói nói:

"Nói nhiều như vậy, người một mực chờ cho tới bây giờ mới lên trận, không chính là muốn tiêu hao ta thể lực, sợ đánh không lại ta sao? Còn có người kia cái gì sư thúc, ban đầu nếu là thật sự lợi hại, cũng không sẽ co đầu rút cổ một trăm năm, một mực chờ đến sư phụ ta sau khi chết mới dám một lần nữa vận hành Âm Ảnh nói, phế vật thúi chung là phế vật, vĩnh viễn cũng không ngừng đầu được lên. "

Sắc mặt âm lãnh thiếu niên đang lúc tức điên, trong cơ thể hấn cuồng bạo nội lực phun trào, nhìn hấn tuổi tác bất quá hai mươi ba hai mươi bốn, lại không có nghĩ đến hấn thế mà cũng gần như bước vào hậu thiên chi cảnh giới, cái này nguyên bản cũng coi là đủ để khinh thường đám người thiên phú, bất quá cùng cái này mười bảy tuổi liền hoàn toàn phá vỡ mà vào hậu thiên chi cảnh giới thiếu niên đến so sánh, tức khắc liền thật to thất sắc.

Đại chiến hết sức căng thẳng, một phe là lòng mang oán khí, cùng mãnh liệt đồ kị. Một phương khác nhìn như linh hoạt kỳ ảo, kì thực trong lòng đối với đối phương hành vi càng thêm tức giận, bất quá thiếu niên lại đem phần này nội khí chuyển hóa làm rồi hùng hực chiến ý, một lòng gắng đạt tới giết địch.

Dù là tại hấn tiêu hao hơn phân nửa thể lực về sau, âm lãnh thiếu niên vẫn không phải địch thủ của hấn, giao thủ bất quá mấy chục chiêu về sau, âm lãnh nam tử điểm yếu liền bại lộ ra, gần như bước vào hậu thiên chi cảnh giới cùng hoàn toàn bước vào hậu thiên chi cảnh giới chênh lệch chính là như thế rõ ràng.

Đang chủ động bại lộ khuyết điểm, ngạnh sinh sinh khiêng âm lãnh nam tử một chiêu phía sau thiếu niên trong mắt tan mất ra một vòng ý lạnh âm u, hấn mãnh liệt mà xuất nội lực coi là thật tựa như màu đỏ liệt hỏa đồng dạng bao trùm tại rồi lòng bàn tay của hấn, đúng là hấn nắm giữ, uy lực bá tuyệt thiên hạ Nhị phẩm trung giai Công Pháp < đốt người liệt hỏa chương >.

Tại âm lãnh nam tử phát hiện đối phương chính là cố ý bại lộ nhược điểm, tại thân thể ngạnh kháng hấn một chiêu hướng lúc, đối phương bí kỹ đã hoàn toàn khác ở trên lòng ngực của hấn.

"A. . ." Cực kỳ bị thảm tiếng kêu rên truyền khắp cả phiên m2 nhưng mà núi, cái kia danh xưng Âm Ảnh nói tuổi trẻ một mạch mạnh nhất một người, bị thiếu niên nóng bỏng nội lực tươi sống thiếu đốt trọn vẹn thời gian một nén nhang về sau, sau đó mới mang theo vô tận oán hận chết đi.

Đám người xôn xao, đây là thiếu niên lần thứ nhất sử dụng xuất đỉnh cấp võ học, cũng là lần đầu tiên tại đỉnh bằng trên núi giết người, cái kia bá đạo chương pháp cũng không muốn mạng đầu pháp thật sâu khắc sâu vào rồi mọi người nội tâm, nguyên lai cái này nhìn như bình thường thiếu Niên Triền lộ ra răng nanh là đáng sợ như vậy.

"Âm Ảnh nói những con chuột, bắt luận tuổi tác, bắt luận thân phận, đều lên tới đi. Ta từng cái lĩnh giáo thực lực của các người, giống ta sư phụ ban đầu đồng dạng, một ngày nào đó ta hội tự mình giết tới các người Âm Ảnh nói quê quán, đem bọn người cái gọi là thúc tổ đầu chặt đi xuống tể bái thầy ta. "

Thiếu niên sắc mặt hiển thị rõ tái nhợt, nhưng là cái kia bá nói vô song lời nói lại lần nữa chấn kinh rồi hết thảy mọi người, giờ khắc này lại không có người mở miệng chỉ trích thiếu niên, đều bị cái kia Vô Địch khí thế cho lấy nhiễm.

"Kiệt kiệt kiệt. . Hoàng mao tiểu nhi không che đậy miệng, lão phu thay thế thiên hạ Võ Lâm cùng nói bên trong người đến đây thảo phạt ngươi. "

Một tên ước chừng ngoài năm mươi tuổi gầy còm lão già giống như Đại Điều đồng dạng từ trên trời giáng xuống, cái kia cổ phần ngoại phóng cường thịnh khí thế đã trực tiếp hướng tất cả mọi người nói rõ, hẳn đây là chân chính bước vào rồi ngày mai tu vi cao thủ tuyệt thế.

"Ngươi là Ám Ảnh nói người nào?" Thiếu niên không chút nào vì lão già khí tức mà thay đổi, lạnh lùng hỏi nói.

"Lão phu chính là Ám Ảnh nói bên trong Tam Thế Trường Lão Quý thiên, tiểu tử hiện tại ngươi cầu xin tha thứ cũng đã chậm, đánh chết ta phải thanh niên một mạch đệ nhất cao thủ, lão phu nhất định phải vận hạ đầu của ngươi tể bái giáo phái. "

Lão già coi là thiếu niên thế lực chống đỡ hết nổi, sắc mặt lãnh ngạo giới thiệu mình một phen thân phận.

"A? Chỉ là Tam Thế Trường Lão, lấy cao tuổi như vậy mới đi vào ngày mai tu vi, liền cuồng ngôn muốn thay thế thiên hạ Võ Lâm cùng nói, chẳng lẽ ngươi cho rằng thiên hạ này Võ Lâm lấy ngươi Ám Ảnh nói là cao nhất giáo phái? Ngươi Ám Ảnh nói còn muốn xưng thủ thiên hạ Võ Lâm, cướp đi Võ Tôn chi vị không thành?"

Thiếu niên một phen dẫn tới mọi người dưới đài một mảnh xôn xao, Ám Ảnh nói thanh danh tuyệt đối cũng không khá hơn chút nào, trăm năm trước nó phải thế lực cường đại, lấy thủ đoạn cường ngạnh trấn áp tiểu phái, ức hiếp bách tính, thậm chí truyền có môn nhân ** phụ nữ tiếng xấu, bất quá về sau trong môn một Trường Lão làm ác hướng lúc bất hạnh bị lão khát cái gặp được, vốn là thần bí ẩn thế cao thủ lão già vì thiên hạ thương sinh nói nghĩa cuối cùng quyết định xuất thủ, hiện ra rồi ra có thể nói nghịch thiên thực lực.

Tại đang lúc danh xưng hung hiểm nhất, đệ nhất thiên hạ Ám Ảnh nói trong phái giết cái bảy vào bảy ra về sau, đang lúc thực lực đã đạt tới Tiên Thiên cảnh giới sơ giai Ám Ảnh Đạo Giáo chủ tại chỗ bỏ mình, tả hữu hộ pháp cùng Phó giáo chủ, thậm chí Hậu Thiên cảnh giới phía trên một đám Trường Lão bị giết đến cái kia là một cái gà bay chó chạy, xưng bá Võ Lâm mấy chục năm Ám Ảnh nói tại trong vòng một ngày sụp đổ, vậy mà hủy ở một cái lão khát cái trong tay, dẫn tới thiên hạ chấn kinh.

Sau đó mấy mươi môn phái nghe tin lập tức hành động, cấp tốc tập kết thế lực, tiến về công phạt lên án, lớn như vậy Ám Ảnh nói cuối cùng tại sau một ngày, tất cả giáo chúng gần như bị tru sát, viên này trong chốn võ lâm ác độc lớn thú cũng rốt cục bị trừng.

Vị kia tu vi Thông Thiên, được xưng là đương thời ẩn thế đệ nhất cao thủ lão khát cái thanh danh truyền khắp cả phiên Đại Lục, các môn các phái thanh niên kiệt xuất thậm chí ngay cả Chương Môn đều khát vọng nó thu mình vì đệ tử, dẫn tới thiên hạ danh tiếng nhốn nháo.

Bất quá cuối cùng lão già lại như cùng hán hoành không xuất thế, vừa thần bí mất tích tại thế gian, biến mất tại rồi tầm mắt của mọi người bên trong.

Bọn hán lại không biết, lão già một người lấy sức một mình độc chiến Ám Ảnh nói hơn mười vị đỉnh cấp cao thủ cùng núp trong bóng tối cao thủ tuyệt thế, cuối cùng mặc dù đắc thắng, bất quá mình cũng thân chịu trọng thương, cuối cùng chính là may mắn còn sống, thực lực lớn vì tổn thất.

Sớm đã nhìn thấu Võ Lâm thế sự hán thêm há hội không rõ cái này hiện thực Võ Lâm, nguyên bản liền vì ẩn thế người hán về sau liền thêm sửa đổi dung mạo đổi dung mạo, tiếp tục làm lên một tên phổ thông lão khát cái.

Tam Thế Trường Lão Quý thiên không nghĩ tới thiếu niên như thế nhanh nhẹn nhanh miệng, một cái đem hán Ám Ảnh nói thêm đẩy hướng rồi thiên hạ võ đạo nơi đầu sóng ngọn gió, lập tức cũng thu liễm lại rồi cuồng thái, hãnh hãnh nhiên nói nói

"Chúng ta Ám Ảnh nói lần này tái xuất giang hồ, nhưng cũng là vì giúp đỡ chính nghĩa tiến hành, hôm nay tới đây cũng là luận sự, lên án ngươi ngày đó đồ sát hơn một trăm Võ Lâm cùng nói cùng người vô tội sự tình, căn bản là không có có muốn độc tôn Võ Lâm ý nghĩ. "

"Ám Ảnh nói dư đảng kéo dài hơi tàn, ẩn tàng trăm năm, không chỉ có thực lực không còn lúc trước, liền ngay cả thực chất bên trong cũng biến thành cùng chuột đồng dạng ti tiện rồi. "

Thiếu niên lại là một câu hoành miệng mà đến, đánh lão già đang lúc liên bạo tẩu.

Tại người hữu tâm đây làm dưới, trận chiến đấu này cuối cùng vẫn triển khai, thiếu niên liền xem như tên kia Thánh Giả lão khát cái hậu nhân thì sao? Trăm năm đã qua, thánh nhân thi hài đều khó mà bình yên bảo tồn, ngay cả mộ đều bị bọn hán cho đào.

Ám Ảnh nói cái này đã từng đại phái đệ nhất, bây giờ cũng không tiếp tục phục lúc trước, rất nhiều người liền không để hán vào trong mắt, một trăm năm đủ để thay đổi mấy đời Võ Lâm tuần kiệt, đây cũng không phải là trăm năm trước rồi.

Hai người đại chiến kéo dài hơn ba trăm cái hiệp mà không phân cao thấp, lão già thừa tại nội lực kéo dài, chiêu số tàn nhẫn. Thiếu niên nội lực mặc dù đã hao tổn, đồng thời có mang ám thương, nhưng là nó lại trong tay nắm giữ rất nhiều cô quái nội công tâm pháp cùng thần bí chiêu số, trong lúc nhất thời hai người đánh cho là khó phân cao thấp, mỗi người mỗi về.

Cuối cùng hai người đều đánh nhau thật tình, tương hổ lấy mạng đổi mạng, lấy chiêu đổi chiêu. Đang riêng phần mình sở trường nhất Nhị phẩm võ học âm vang xuất thủ, đều đánh vào trên người đối phương lúc, hai người cùng lúc phun máu ngã xuống đất, thật lâu không thể đứng dậy.

Cuối cùng vẫn là thiếu niên nương tựa theo bảo mệnh chi thuật, cờ thắng một chiêu. Thành công đem đối Phương Lập bỏ tại chỗ, một cao thủ tuyệt thế máu tươi m2 nhưng mà núi, dẫn tới dưới đài người thật lâu không có lấy lại tinh thần.

Nhưng mà sự tình cũng không về lên dấu chấm tròn, ngay sau đó lại có một tên tự xưng Ám Ảnh nói năm thế Trường Lão lần nữa lên đài lúc, đám người

tức khắc có chút nhịn không được, bắt đầu có người nhỏ giọng vì thiếu niên lên tiếng phê phán rồi, dù sao hắn chính là thánh nhân hậu nhân, dù là phạm vào sai lầm lớn cũng không trở thành như thế đối đãi với hắn.

Có rồi một phần nhỏ người duy trì, nhưng mà phần lớn người lại như cũ ôm ý kiến phản đối, có cho rằng thiếu niên phạm vào sai lầm lớn chính là đáng chết, cái này cùng thánh nhân truyền nhân không quan hệ, thiên tử phạm pháp còn cùng thứ dân cùng tội đâu, còn có người thì ôm việc không liên quan đến mình treo lên thật cao tâm thái, lần này mấy ngàn người phân làm hai phái tức khắc làm cho túi bụi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Tiên Thiên truyền thuyết, Âm Ảnh đạo diệt

Thiếu niên sắc mặt trắng bệch, hoàn toàn không có Huyết Sắc.

Hắn thân thể đan bạc đứng thẳng tại m2 nhưng mà trên núi, giống như tùy tiện một trận gió núi thổi qua là có thể đem hắn phá ngược lại, nhưng là cái kia thanh tú trong con ngươi lại ẩn giấu hai thanh bất khuất tuyệt thế chi kiếm, cái kia hùng lực thiếu đốt lên chiến ý từ trong cơ thể hắn dâng lên mà xuất, không giữ lại chút nào đối với vị kia tự xưng Âm Ảnh nói Ngũ Trường Lão nam tử.

Cuối cùng tại cái kia hơn mười vị võ lâm tiền bối danh túc trầm mặc dưới, một trận chiến này vẫn là bắt đầu rồi.

Hắn đã thân chịu trọng thương, hoàn toàn nương tựa theo nghị lực chèo chống, cùng vị kia vừa mới bước vào ngày mai tu vị Ngũ Trường Lão triển khai một trận chiến.

Nhưng là chiến ý cuối cùng hội tiêu hao hầu như không còn, hắn cũng không thể Nghịch Thiên, tại miễn cưỡng đối chiến mười mấy cái hiệp về sau, hắn rốt cục bởi vì nội lực chống đỡ hết nổi, nội thương phát tác lúc bị đối phương tìm được rồi thời cơ, một kiếm xuyên thấu bộ ngực của hắn, tại chỗ ngã xuống đất.

Ngay tại Ngũ Trường Lão cười gằn muốn chặt xuống đầu của hắn một khắc này, dị biến đột nhiên phát sinh.

Từ dưới núi phiêu nhiên bay tới một tên áo trắng tóc trắng lão giả, chỉ gặp hắn tiện tay về đến một viên lá xanh, khinh khinh bắn ra, cái kia nói yếu ớt lá xanh tức khắc giống như nhất đạo tuyệt thế Hồng ánh sáng, trực tiếp đem Ngũ Trường Lão tại chỗ đánh bay ra ngoài.

Đám người tức khắc trở nên huyên náo, không có nghĩ đến lúc này thế mà còn không người nào dám tới đập phá quán, thế nhưng là đang ngồi tại đỉnh núi hơn mười người Võ Lâm danh túc tại nhìn người nọ diện mục về sau, toàn bộ sắc mặt đại biến.

Hơn mười người danh túc thế mà toàn bộ cũng không hẹn hợp đồng đứng dậy cung kính hành lễ, đám người lúc này mới biết nguyên lai cái này nhìn như phổ thông lão giả lại là một vị nào đó ẩn thế đại phái đỉnh cấp nhân vật, khó trách ở đây rất nhiều người đều chưa thấy qua như thế một phương nhân vật.

Lão giả nhưng cũng trực tiếp, đang lúc liền hướng mọi người biểu lộ hắn đến ý.

Vị lão giả này tự xưng đã sống rồi một trăm bảy mươi tuổi hơn, hắn tại trăm năm trước đó đã từng nhận qua vị kia lão khát cái ân đức, vì hồi báo phần này trăm năm ân huệ, cố ý lại tới đây muốn mang đi hắn duy nhất hậu nhân.

Ngũ Trường Lão mặc dù sợ hãi tại lão giả này thực lực kinh khủng, bất quá hắn làm sao có thể tại chỗ trợ mắt nhìn sắp bị mình trăm dưới kiếm thiếu niên bị người mang đi, ý vào tại hiện trường nhiều người, hắn linh cơ khẽ động, liền muốn muốn nhờ quần chúng đại thế tới áp chế lão giả một phen, thế là liền trưởng đó mặt kêu gào lên,

"Người nói mang đi liền mang đi? Người cho rằng người là ai? Võ Lâm Thánh Tôn? Vẫn là Thiên Hạ Đệ Nhất? Đừng nói ta đáp ứng, chính là ở đây mọi người cũng không thể qua loa đáp ứng a."

"Làm càn, nơi này cái nào có phần của người nói chuyện!"

Ngũ Trường Lão vừa dứt lời, trên đài hơn mười vị đức cao vọng trọng Võ Lâm danh túc cùng các đại gia tộc nhân vật trọng yếu đang lúc sắc mặt chính là một trận biến thành màu đen, trong đó một vị tính khí nóng nảy lão giả càng thêm trực tiếp, tại chỗ liền tức giận mở miệng trực tiếp giận dữ lên Ngũ Trường Lão tới.

"Cái gì? Người dám cùng ta nói như thế!"

Ngũ Trường Lão tự nhiên cũng không phải ăn chay, làm có được ngày mai cao thủ tu vi hần, đây chính là đủ để khinh thường Võ Lâm tồn tại, hần vừa bước vào ngày mai tu vi bất quá mấy tháng, hiện tại chính là lòng tự tin tăng vọt thời điểm, rất có một bộ một lời không hợp liền xuất thủ tranh chấp bá chủ khí thế, bất quá giờ phút này hần giống như quên rồi, ngày mai tu vi cho dù đối với phổ thông Võ Giả tới nói đích thật là cao không thể chạm tồn tại, nhưng là đối với những cái kia tuyệt thế đại phái cùng ẩn thế gia tộc tới nói, coi như không được đình cấp tu vi tồn tại.

Hai người hết sức căng thẳng, liền tại bọn hần riêng phần mình vén tay áo lên chuẩn bị đại chiến hướng lúc, tên kia người mặc trường bào tóc trắng phơ Đại Hồ từ lão giả đột nhiên cười nói một câu làm cho tất cả mọi người khiếp sợ lời nói.

"Võ Lâm Thánh Tôn? Ta hiện tại hoàn toàn chính xác không phải, bất quá bảy mươi năm trước ta đã từng làm qua, Thiên Hạ Đệ Nhất ngọc người nào đó không dám cưỡng ngôn, bất quá luận tu vi chỉ sợ thiên hạ còn thật tìm không thấy mấy cái so sánh ta thâm hậu hơn người. "

Lão giả như thế khiêm tốn nói ra mấy câu nói như vậy tại chỗ sợ ngây người đám người ánh mắt, trong chốn võ lâm vì phòng ngừa không có ý nghĩa các phái tranh đấu cùng nội loạn, cách mỗi mười năm liền hội tại sáu mươi tuổi trở xuống, hai mươi tuổi trở lên thanh niên tuần kiệt bên trong tiến hành tranh cử, tổng hợp võ công, tu vi, phẩm tính cùng các phương diện nhân tố, cuối cùng bình chọn xuất một tên Võ Lâm Thánh Tôn, lãnh đạo toàn thể võ lâm nhân sĩ, hiệu lệnh thiên hạ mười năm lâu.

Một chút biết rõ giang hồ chuyện cũ lão giả đang lúc nghe được vị lão giả này tự xưng ngọc người nào đó, trong đó có một trăm tuổi lão giả đang lúc liền kinh nghi bất định hỏi nói

"Chẳng lẽ ngài là Ngọc Chân Nhân? ? ?"

"Cái gì? Minh Nguyệt sơn trang trong truyền thuyết còn sống tổ sư Ngọc Chân Nhân?"

"Đây không phải là trong truyền thuyết môn phái sao? Thật chẳng lẽ có Minh Nguyệt sơn trang? ?"

Lão giả Doanh Doanh cười một tiếng, lại không có hay không nhận, gật đầu cười nói "Không nghĩ tới trong giang hồ còn có người nhận biết lão hủ, thực sự hồ thẹn. "

"Ngọc sư tổ, vẫn bối từ nhỏ nghe ngài cổ sự lớn lên, về sau mới gia nhập hiện tại môn phái tu võ, trên giang hồ một mực lưu truyền ngài là thiên hạ còn sót lại một vị duy nhất Tiên Thiên cảnh giới cao thủ, ngài có thể nói cho mọi người ngài đến cùng có hay không có đến Tiên Thiên cảnh giới sao?"

Một vị thanh niên nhiệt huyết khó nhịn trong lòng kích tình, đang lúc liền lớn tiếng hô nói.

Đám người nghe vậy nhưng cũng không có trách tội tại vị thanh niên này, tất cả mọi người một chút mong đợi nhìn xem vị này mặt mũi hiền lành lão giả, đây cũng là trước mắt tất cả mọi người hướng tới vấn đề.

Ngọc Chân Nhân khinh khinh chải vuốt mình thật dài sợi râu, nhìn xem đám người nóng bỏng ánh mắt, rốt cục khinh khinh gật đầu thừa nhận

"Nói ra thật xấu hổ, lão hủ kỳ thật tại năm mươi năm trước mới tiến vào Tiên Thiên chi cảnh, cũng không có trên giang hồ lưu truyền như vậy thần thoại, mà ta cũng không phải một vị duy nhất Tiên Thiên cảnh giới cao thủ. "

Ngũ Trường Lão nghe xong lão giả một phen tròn mắt đều nhanh tròn lời ra, chớ nhìn hần năm nay lấy hơn bốn mươi tuổi tác phá Hậu Thiên cảnh giới, thế nhưng là cái này tu vi cảnh giới tăng lên càng là về sau đi thì càng thêm gian nan không chỉ.

Từ ngày mai sơ giai đến ngày mai trung giai, liền xem như thiên tài chỉ sợ cũng phải tổn hao mười năm đi lên, về phần hần, rất có thể kiếp này cả một đời liền vĩnh viễn dừng lại tại ngày mai sơ giai cảnh giới, đây cũng là cực kỳ bình thường sự tình.

Sống sờ sờ Tiên Thiên cao thủ đại biểu cho cái gì?

Cơ hồ có thể lấy lực lượng một người sáng lập một cái tuyệt thế đại phái, cũng có thể lấy lực lượng một người lập up một cái tuyệt thế đại phái, ban đầu Âm Ảnh nói vì sao như thế bá nói, tung hoành Võ Lâm lâu đến mấy chục năm, chính là bởi vì bọn họ giáo chủ chính là Tiên Thiên cảnh giới cường giả, đương thời cơ hồ không người có thể tranh.

Đến cái này Đẳng Cấp cao thủ chỉ sợ cũng rất ít hội tại ý thế tục quyền lực, cơ hồ một lòng lặn võ, đều muốn hướng phía cảnh giới càng cao hơn tiến lên.

Lão giả có chút đưa tay ra hiệu, đám người tiếng ồn ào tức khắc toàn bộ yên tĩnh trở lại, trong lòng bọn họ đối lão giả kính ý không thể nghi ngờ, muốn biết nếu là lão giả nguyện ý, hần hoàn toàn có thể lấy lực lượng một người tùy tiện đồ sát rơi tại trận mấy ngàn người.

Lão giả mỉm cười nhìn Ngũ Trường Lão, không nhanh không chậm nói

"Âm Ảnh nói Ngũ Trường Lão? Năm đó Âm Ảnh nói đã từng cùng ta có quan hệ liên quan, bất quá ngọc nào đó tự nhiên không có khả năng lấy tổ tông thân phận ức hiếp người, nghe nói Âm Ảnh nói còn có một vị cùng ngọc nào đó cùng thế hệ người đến nay chưa chết? Nếu là thuận tiện không ngại thông tri người phái thúc tổ, ngọc nào đó tại Minh Nguyệt sơn trang bên trong xin đợi hần tới chơi. "

Nói Ngọc Chân Nhân dừng một chút, cười nhìn về phía ngã xuống đất người trẻ tuổi, tận tình nói

"Người nhìn ta được không thể mang đi gã thiếu niên này? Dù sao hần chính là ta cái kia ân nhân huyết mạch duy nhất, giết người bất quá đầu chạm đất, trăm năm trước ân oán không cần so đo tại thế hệ này, không bằng liền để hần theo gió mà đi a. "

"Đó là đương nhiên là vô cùng tốt, vừa Ngọc tiền bối đều đã nói như vậy, văn bối há có không dám chi ý, ngài nói như thế nào thì như thế đó, khanh khách. "

Ngũ Trường Lão giờ phút này toàn thân mồ hôi lạnh, Ngọc Chân Nhân lời nói này rõ không đủ rõ ràng sao, nếu là hắn bây giờ bỏ đi thân phận đối thiếu niên xuất thủ, cái kia Ngọc Chân Nhân tự nhiên cũng có thể bỏ qua thân phận tới đối phó hắn, mà lại mình trong phái thúc tổ tình huống, hắn so với ai khác đều rõ ràng, hắn thật sự là sợ một giây sau trên đến vị tổ sư gia này cấp bậc nhân vật tức giận, chỉ sợ mình đầu này mạng nhỏ trong tay hắn đi bất quá một lần.

"Hừ, cặn bã đồng dạng Âm Ảnh nói con mắt thật sự là dài đến cầu thân đi lên rồi. "

Tên kia tính khí nóng nảy lão già đang lúc liền không chút khách khí châm chọc hắn một phen, Ngũ Trường Lão lần này lại cũng không dám lại mạnh miệng, mà là cười theo cụp đuôi, đang lúc dẫn đầu mấy chục tên thủ hạ cấp tốc triệt hồi.

"Đã như vậy, lão hủ liền đem gã thiếu niên này mang đi. Hôm nay lão phu nhận mọi người tình cảm, nếu là các vị đồng liệu ngày khác có rảnh, được đến đây ta Minh Nguyệt sơn trang nghỉ ngơi một hồi, uống một chén trà xanh, xem như lão phu còn lớn hơn nhà tình cảm rồi. "

Ngọc Chân Nhân một phen càng là dẫn tới mọi người tốt cảm giác gấp tăng, không nghĩ tới cái này Chân Nhân không chỉ có võ công thứ nhất, tính tình càng là tốt mọi người nhao nhao khách khí đáp lễ nói.

"A, tiền bối khách khí, văn bối trẻ chút nhất định tới cửa bái phỏng. "

"Đúng a đúng a, văn bối kỳ thật sớm đã có tiến về sơn trang bái phỏng chi ý rồi, tùy ý nhất định mang lên trọng lễ tiến về. "

"Ngọc tiền bối, ngài khuyết đồ đệ sao? Văn bối cũng là từ nhỏ ngưỡng mộ ngài uy danh, một lòng hướng ngài làm chuẩn a. "

Một đám đám người gặp Ngọc Chân Nhân tính tình tốt như vậy nói chuyện, lập tức cũng không để ý mặt mũi nhao nhao mặt dạn mày dày ngênh hợp, mà trong đó một vị tuổi gần trăm tuổi lão già càng là không muốn mặt hỏi Ngọc tiền bối có cần hay không thu đồ đệ, dẫn tới đám người một trận cười to.

"Lão hủ còn có chuyện khác, hôm nay như vậy cáo biệt. "

Ngọc Chân Nhân sao có thể không biết trong lòng bọn họ tính toán, lập tức cũng không còn nói nhảm, khinh khinh nâng lên cái kia gần như trọng thương hôn mê thiếu niên, thi triển tuyệt thế kinh công phiêu nhiên mà đi, lưu lại một chỗ đám người trông mong tương vọng.

Phía sau lại qua năm năm lúc ánh sáng, đang tên thiếu niên kia xuất hiện lần nữa tại trong chôn vùi lâm lúc, hắn thế mà đã tới ngày mai trung giai tu vi, tựa như năm năm trước lời hứa của hắn, hắn một người cơ hồ đem trọn cái Võ Lâm quấy lật, đồng thời tại nỗ lực dưới, cuối cùng bị hắn tìm được Âm Ảnh nói chỗ ẩn thân.

Thiếu niên như là trăm năm trước hắn sư, lấy lực lượng một người giết tiến vào toàn bộ Âm Ảnh nói, nguyên lai cái kia cái gọi là tổ sư sớm tại mấy năm trước đã chết già, về phần còn lại hai vị ngày mai cao thủ tuyệt thế cũng toàn bộ chết bởi dưới kiếm của hắn, Âm Ảnh nói tái xuất bất quá năm năm, lần này rốt cục trong tay hắn chân chính bị nhổ tận gốc, từ đó Âm Ảnh nói tại Võ Lâm xoá tên.

Lần này xuất thế về sau, hắn cũng làm thật thi triển ra Võ Lâm bên trong truyền thuyết nhất phẩm Thánh Điện, thế nhưng lại không còn có người dám can đảm tiến lên thảo phạt thiếu niên rồi. Bởi vì mọi người trong lòng đều biết, sau lưng của hắn từ đó có rồi Minh Nguyệt sơn trang, có rồi một vị thiên hạ tuyệt đỉnh tu vi Truyền Kỳ chỗ dựa.

Lão Ngô rốt cục kể xong cái này thật dài cổ sự, hắn hồi tưởng đã từng chuyện cũ, giống như rõ mồn một trước mắt, bất quá bây giờ hắn Phù Hoa diệt hết, đã cũng không tiếp tục đi đã từng cái kia nhiệt huyết thiếu niên rồi.

"Đại nhân, ngài chính là thiếu niên kia sao?"

Dịch Nam cũng vì lão Ngô giảng thuật cổ sự mà động tình, thiếu niên cả đời nhìn như vô cùng huy hoàng, lại là hắn lại cảm nhận được Ngô đại nhân cái kia phần nồng đậm bi thương, cái kia là sâu đến thực chất bên trong, đối thế tục lạnh lùng cùng đau thương.

Đêm dài đằng đẵng, đêm này ngay tại Dịch Nam cùng ngô người lớn nói chuyện bên trong rất nhanh đi qua, đang luồng thứ nhất thần chỉ riêng phá vỡ rồi nồng đậm tấm màn đen, cũng một lần nữa ngênh đón một ngày mới, nhìn xem Ngô đại nhân thân ảnh dần dần đi xa, Dịch Nam hít một hơi thật sâu.

Cái này trên vai gánh, thật sự là càng ngày càng nặng a. . .

Chương 47: Sáu năm như nước, đã thành thiếu niên

Sáu năm lúc chỉ riêng thoáng như nước chảy, sáu năm qua, giang hồ phân tranh không ngừng, Triều Đình cung trong tình thế không ngừng, địch quốc xâm phạm không ngừng, đã từng có tên người động giang hồ Võ Lâm, vì đó tân tinh đồng dạng Quạt Khôi.

Nhưng mà mà hết thấy này phát sinh đều cùng Dịch Nam không quan hệ, sáu năm qua Dịch Nam vẫn luôn không có đi ra Cổ Lan dãy núi, tại lão Ngô kiên nhẫn chỉ đạo dưới, hần trọn vẹn tiến hành trong vòng một năm cơ sở công huấn luyện.

Mỗi ngày thời gian đều hết sức phổ thông, cái kia chính là buổi sáng đánh cây, buổi chiều kéo cự thạch, buổi tối tự mình tu luyện các lộ võ công tâm pháp.

Rõ ràng thời gian sáu năm đi qua, cái này phiền lan tràn thành đàn Cổ Lan dãy núi tất cả cây đều gặp nạn, ngoại trừ Cổ Lan người trong thôn không cảm thấy kinh ngạc bên ngoài, bất luận một vị nào xa nói thế nào người vừa mới tiến núi đều coi là nơi này ra yêu quái.

Viên kia khóa cao tới mười mấy thước đại thụ, từ xuống đến bên trên, mỗi trên một thân cây đều trải rộng rồi lít nha lít nhít đếm không hết hỏ nhỏ, những này hỏ có sâu đạt mười mấy centimet, có hiện ra vết rách hình, có giống như mũi nhọn, cả phiến Cổ Lan dãy núi dãy núi thành đàn, nhiều đến hơn vạn thậm chí mười mấy vạn khóa đại thụ, thế mà không có một viên có thể may mắn thoát khỏi.

Mà lại những này đại thụ mỗi một khóa cơ hồ đều là trụi lủi, cho dù là Xuân Thiên cùng mùa hè mùa, trên cây từ đầu đến cuối trọc một phiến, đã từng còn một lần náo ra qua Cổ Lan dãy núi xuất yêu giang hồ thông cáo.

Cổ Lan dãy núi tất cả cây tao ương, Cổ Lan dãy núi địa điểm cũng không thể may mắn thoát khỏi, từ vừa mới bắt đầu Dịch Nam kéo động đến trăm cân cự thạch, một mực gia tăng đến hai trăm cân, ba trăm cân, năm trăm cân, cuối cùng Ngô đại nhân không biết từ chỗ nào làm ra một khối núi nhỏ đồng dạng sắt đá, đủ nặng tới ngàn cân! Ngay từ đầu Dịch Nam lôi kéo mấy trăm cân tảng đá trong núi chạy, không chỉ có đem trên núi động vật dọa đến quá sức, chính là thôn dân cũng hội cái này tiếng oanh minh quấy nhiễu.

Vì không quấy rầy thôn dân, Dịch Nam chỉ có thân phụ cự thạch tiến về dãy núi thâm xử tiến hành huấn luyện, càng về sau hần mỗi ngày đều muốn lôi kéo ngàn cân sắt đá, trong núi tiến hành huấn luyện, tại cứng rắn núi đá cũng chịu không được Dịch Nam như thế giày vò, ngoại trừ Cổ Lan thôn phụ cận vài toà đại sơn bên ngoài, phụ cận mấy chục phiến dãy núi toàn bộ đều gặp tai vạ, bị Dịch Nam kéo đến là thùng trăm ngàn lỗ, một mảnh hỗn độn.

Sau đó Dịch Nam tại Ngô đại nhân kiên nhẫn dạy bảo dưới, bắt đầu tu tập bàng môn trái nới. Trong đó bao quát có Dịch Dung Thuật, nhận ra dược thảo, tự chế Thảo dược, săn giết dã thú, dã ngoại cầu sinh, đang các loại giết người phóng hỏa nhà ở lữ hành thiết yếu Kỹ Năng Dịch Nam toàn bộ nắm giữ về sau, Ngô đại nhân đối với hần tiến hành dài đến ròng rã bốn năm "Ngược đãi".

Từ Ngô đại nhân trực tiếp xuất thủ, tự mình cùng Dịch Nam đánh nhau.

Vừa mới bắt đầu lúc Dịch Nam còn tưởng rằng Ngô đại nhân tại cùng mình nói đùa, thế nhưng là không nghĩ tới lập tức hần liền bị thể thâm đau đón đối đãi.

Chỉ khinh khinh một quyền đánh ra, Dịch Nam trọn vẹn nửa tháng đều không thể xuống giường, mặc dù trong thời gian này vẫn là từ lão Ngô bận trước bận sau đang chiếu cố hần.

Đến thân thể của hần vừa mới khôi phục, Ngô đại nhân lại bắt đầu lần thứ hai đối chiến, lần này Dịch Nam không dám khinh thường, hần biết Ngô đại nhân không sẽ tùy tiện nói đùa, nếu như mình lại ngu như vậy ngốc ngay thơ lời nói đoán chừng chính là mình tìm tội tự tử.

Lâm chiến kinh nghiệm thiếu nghiêm trọng Dịch Nam tại miễn cưỡng chống đỡ sau mấy hiệp lần nữa bị đánh ngã xuống đất, lần này hần chỉ nghỉ ngơi mười ngày thời gian, liền toàn bộ khôi phục lại.

Nằm ở trên giường Dịch Nam tại cái này trong vòng mười ngày cũng không là chuyện gì đều không có làm, hần trong đầu không ngừng mô phỏng lấy cùng Ngô đại nhân đối chiến, cũng là bởi vì khuyết điểm của hần cùng không đủ quá nhiều, cho nên hần tại lão Ngô chỉ điểm tự nhiên tiến bộ thần tốc.

Lần thứ ba đối chiến Dịch Nam kiên trì chừng mười mấy cái hiệp mới bị đánh bại, đương nhiên đây là đang lão Ngô áp chế thể nội công lực tình huống dưới, vì chèn ép Dịch Nam có chút đắc ý khí thế, lão Ngô thậm chí đều không có sử dụng xuất một tia nội lực, hoàn toàn nương tựa theo võ thuật kỹ xảo cùng thể thuật, nhẹ nhõm đánh bại rồi có được hơn hai mươi năm tinh thuần nội lực Dịch Nam.

Lần này Dịch Nam nằm ở trên giường bất quá năm ngày liền khôi phục lại, thân thể của hần từ khi đem ô trong vạc hắc thủy toàn bộ hấp thu về sau, biến dị vì thân kỳ thể chất.

Dựa theo lão Ngô mà nói, cái kia vài năm đã qua không biết hướng ô vạc hắc thủy nơi đổ vào rồi nhiều ít loại năm mấy chục năm, thậm chí là trăm năm trân quý dược liệu.

Thanh Xà tại nuốt ăn rồi một bộ phận được tính chi lực về sau, còn lại tuyệt đại bộ phận được tính tinh hoa hòa tan tại rồi trong nước, cho nên cái kia vạc nước mới hội biến thành "Hắc thủy", mà Dịch Nam bởi vì nuốt vào lửa Linh Thạch nguyên nhân, trong bất tri bất giác đem trọn cả một vạc lớn hắc thủy toàn bộ dung luyện tiến vào thể nội, hắc thủy tiến vào thân thể của hần trong nháy mắt liền bị hơ cho khô rồi, nhưng là cái kia được tính tinh hoa lại

tại lửa Linh Thạch dung luyện phía dưới, may mắn hòa tan tại rồi trong máu của hắn.

Những năm gần đây lão Ngô không biết thả Dịch Nam nhiều ít máu đến ngồi thí nghiệm, bởi vì máu của hắn từ lần đó sự kiện về sau, thế mà hội tàn nát ra nhân nhật được thảo mùi thơm, ẩn chứa trong đó được lực hiệu quả thậm chí so sánh hắc thủy càng qua.

Nếu như Dịch Nam không phải truyền nhân của hắn, lão Ngô coi là thật nhện không được đem Dịch Nam cho giải phẫu, nhìn xem tiểu tử này trong đầu cùng trong thân thể đến tột cùng ẩn giấu đi thứ gì, vì cái gì mỗi lần hảo vận đều giáng lâm đến rồi tiểu tử này trên đầu, mỗi lần hắn đều có thể biến nguy thành an, như có thần trợ.

Dịch Nam từ đó rốt cuộc không cần lo lắng trong thân thể độc, bởi vì máu của hắn liền có thể làm giải độc thánh dược, thậm chí có một lần hắn lười biếng tại trong núi sâu đi ngủ, tỉnh lại sau giấc ngủ phát hiện một đầu kịch độc ngũ bộ xà chính cắn cánh tay của hắn cuồng hút lấy máu của hắn.

Rắn độc thể mà bắt đầu hút máu, việc này coi là thật chưa từng nghe thấy, đầu này ngũ bộ xà hút Dịch Nam máu về sau giống như uống rượu say, hắn rằng độc cần nhập Dịch Nam thể nội, không biết hướng trong thân thể của hắn quán chú bao nhiêu nọc độc, thế nhưng là Dịch Nam may mắn không có bất kỳ ảnh hưởng gì, ngược lại là con rắn này phát hiện Dịch Nam máu trong cơ thể chỗ thần kỳ, đang lúc liền bắt đầu rồi rắn sinh hành trình lần thứ nhất hút máu.

Dịch Nam đêm đó đem con rắn này đưa đến lão Ngô trước mặt, đáng thương vừa mới ném đến hút máu tư vị ngũ bộ xà liền bị kết thúc rồi tính mệnh, đêm đó liền bị làm thành dừng lại canh rắn, tiến vào lão Ngô cùng Dịch Nam trong bụng, cái gì? Người nói ngũ bộ xà có độc không thể ăn? Người cảm thấy Dịch Nam sợ độc sao? Người cảm thấy lão Ngô sợ độc sao? Tự nhiên không sợ.

Cũng không biết có hay không là nuốt chửng Dịch Nam máu trong cơ thể nguyên nhân, con rắn này làm sau khi đi ra tàn ra một cổ dị thường mùi hương đậm đặc, tại mùi thịt bên trong thể mà xuất hiện một cổ nhân nhật được thảo mùi thơm ngát, ẩn lão Ngô đang lúc con mắt chính là sáng lên, đêm đó qua đi lão Ngô nhìn Dịch Nam ánh mắt đều phát sinh biến hóa, từ nay về sau lão Ngô liền thường xuyên lấy các loại lý do thả Dịch Nam máu, trong đó một nửa là dùng tới thử nghiệm, một nửa khác lại cho ăn các loại dị thú, biến thành hắn trong bụng mỹ vị.

Cùng lão Ngô đánh nhau rồi cơ hồ rỗng rã bốn năm, Dịch Nam từ một tên cái gì cũng đều không hiểu hài đồng, nhanh chóng trưởng thành là rồi một tên kinh nghiệm tác chiến phong phú Vô Giả.

Nhất là tại cái kia hai mươi năm tinh thuần nội lực chống đỡ dưới, cùng tứ khí ghi chép truyền thuyết kia bên trong nhất phẩm Công Pháp biến thái thuộc tính dưới, Dịch Nam thế nhưng là trọn vẹn hao tổn thời gian ba năm, mới chính thức bước vào tứ khí ghi chép tầng cảnh giới thứ nhất, bật hơi quyết!

Sau đó thời gian sáu năm đi qua, hắn không chỉ có thể thuần thực vận dùng gần trăm loại cao thâm Công Pháp, học xong các loại binh khí sử dụng, lợi hại nhất vẫn là võ học của hắn tạo nghệ, hắn thế mà giữa lúc bất tri bất giác, một chân bước vào Hậu Thiên cảnh giới!

Đây là lão Ngô sợ hắn tu vi tấn cấp quá nhanh, về sau sinh ra tâm ma, cưỡng ép áp chế kết quả. Không phải chỉ sợ hắn sớm tại nửa năm trước đã bước vào Hậu Thiên cảnh giới rồi, nhất phẩm võ học Công Pháp biến thái như thế, trách không được thiên hạ tất cả mọi người nghĩ ra được.

Đương nhiên, hắn tại cái này sáu năm đến nay từ đầu đến cuối không có buông xuống qua Nhân Hoàng tâm kinh tu tập, mỗi khi gặp nghỉ ngơi lúc phân Dịch Nam liền hội ngồi xếp bằng, trong đầu cảm ngộ Nhân Hoàng tâm kinh "Nói", "Nói" đến tột cùng là cái gì hắn không rõ ràng, bất quá hắn lại phát hiện đoàn kia kim sắc mê vụ mỗi lần tại đêm trăng tròn liền hội tự hành chuyển động, về sau mỗi khi gặp đêm trăng tròn Dịch Nam liền hội ngồi xếp bằng tại đất trống, để thân thể tắm rửa tại dưới ánh trăng, mấy năm xuống tới, đoàn kia kim sắc mê vụ thế mà cũng đã nhận được một chút xú tăng trưởng.

Nhất làm cho Dịch Nam ngạc nhiên chỉ sợ vẫn là kim sắc trong sương mù chín đầu hồ quang điện tiểu xà rồi, nguyên bản chín đầu đều là màu bạc trắng tiểu xà, hiện tại lại có ba đầu biến dị, một đầu giống như lửa đồng dạng màu đỏ, một đầu giống như băng đồng dạng thanh bạch, còn có một đầu toàn thân đen kịt tiểu xà, ngoại trừ nhan sắc biến hóa bên ngoài, cái này ba đầu tiểu xà cũng đã không thể cùng cái khác sáu đầu tiểu xà dung hợp lại cùng nhau, Dịch Nam một lần còn cho là bọn họ riêng phần mình cãi nhau, bắt đầu chia nhà đầu.

Mãi cho đến năm thứ bảy, Dịch Nam tại Ngô đại nhân ra hiệu hạ đi ra Cổ Lan dãy núi, chuẩn bị bắt đầu tiến hành trong vòng ba tháng giang hồ tập huấn, mỹ danh nó nói trải nghiệm cuộc sống.

Thân phụ tuyệt thế Công Pháp có được phong phú đối chiến kinh nghiệm, cùng tinh thuần nội lực, bao gồm các loại cầu sinh, khẩn cấp thủ đoạn, nhưng ở Ngô đại nhân yêu cầu dưới, trừ phi nguy cơ sinh mệnh tình huống dưới bên ngoài, cái khác bất cứ lúc nào hắn đều không được sử dụng nội lực cùng võ thuật, lần này khiến cho Dịch Nam tuyệt chiêu liền bị hạn chế rồi, cuối cùng Dịch Nam thời gian trôi qua cực bị bi thảm, thậm chí kém chút đi đầu đường làm ăn mày.

Dịch Nam vừa mới bắt đầu lúc đầu muốn tìm bên trên công việc, dạng này ba tháng xuống tới chỉ ít áo cơm không lo, không dùng vì cuộc sống sầu lo.

Thế nhưng là hắn dù sao mới 14 tuổi a, mà lại lại là từ nông thôn người tới, thử nghĩ một tên mặc trần đầy miếng vá cùng tẩy tới trắng bạch quần áo, toàn thân nhìn như gầy yếu, một đầu thoáng có chút tạp nhạp đầu phát tiểu hài tử mặt mũi trần đầy mím cười nhìn lão bản, không lúc nói lên hai câu nói còn đồ mặt, loại này làm việc vật lạng đầu thanh ai hội muốn.

Đang chạy rồi mười mấy khách sạn thậm chí khách sạn, cùng các loại cửa hàng về sau, Dịch Nam Bộ Hành đi tới một nhà Kim Bích Huy Hoàng trước cửa từ lâu, cùng ngày đã là trong đêm, bên ngoài rất nhiều cửa hàng đều nhanh về mẫu thiết kế rồi, thế nhưng là từ lâu này chẳng những đèn đuốc sáng trưng, thậm chí còn có thật nhiều nam nam nữ nữ đứng ở một bên chuyện trò vui vẻ.

Ôm cuối cùng thử một chút tâm thái, Dịch Nam đem mình toàn thân có chút cũ cũ cùng niềng vá quần áo sửa sang, làm tốt tất cả công tác chuẩn bị phía sau hắn bước vào nhà này ngay cả danh tự đều cực kỳ ý thơ cao lớn quán rượu bên trong, cái kia một khối to lớn mà bắt mắt biển chữ vàng bên trên, rõ

ràng là ba cái sậy lấy kim huy hoàng chữ lớn -- pháo hoa lâu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Chịu nhục sinh giận, ngoài ý muốn lưu lại

Vượt qua cái kia nói to lớn cửa lầu qua đi, Dịch Nam liền bị bên trong xa hoa đồ vật bên trong cùng các loại lóe ra tia sáng kỳ dị đèn màu hấp dẫn, nam nam nữ nữ thành đàn tại trên bàn rượu uống rượu làm vui, trên mặt bàn các loại tản ra nồng Úc Hương vị cùng nhan sắc tạo hình khác nhau bánh ngọt thấy Dịch Nam tròn cả mắt lên rồi.

Nhất là bên trong còn có thành đàn xinh đẹp tỷ tỷ, các nàng từng cái người mặc màu hồng hoặc là màu lam, lụa mỏng màu trắng, đều giống như Thần Tiên tỷ tỷ đồng dạng vũ động nổi bật đáng người, từng cái hai má đỏ bừng, trên môi cũng chớp động lên điểm lệ sắc thái, bất quá những này Thần Tiên tỷ tỷ mặc quần áo hơi ít, Dịch Nam vừa nhìn thấy lúc mặtแดง một cái liền biến thành táo đỏ.

Hắn vội trộm vận dùng lên nội công tâm pháp, yên lặng hạ tâm thần. Mặc cho bên người oanh oanh Yến Yến Hồng Hồng Lục Lục, không chút nào không vì nó động, trực tiếp hướng về trong lầu đi đến.

Bên trong đại sảnh có một phương to lớn sân khấu, phía trên đang có lấy hơn mười người Thần Tiên tỷ tỷ ở trên vũ động đáng vẻ thướt tha mềm mại vũ đạo, dưới đài mấy chục người chính tại trong đó quan sát gọi tốt, bụng phải là náo nhiệt vô cùng.

Dịch Nam chỉ nhìn thoáng qua Thần Tiên tỷ tỷ nhóm vũ đạo liền cũng không dám lại nhìn, nguyên lai tại trong ấn tượng của hắn chỉ cần là nữ, người mặc lụa mỏng, cơ hồ đều biến thành Thần Tiên tỷ tỷ, bất quá những này Thần Tiên tỷ tỷ đều không có có ban đầu tại ao hoa sen bên cạnh gặp phải cái kia đẹp mắt, cái kia mới là hắn trong lòng đẹp nhất Thần Tiên tỷ tỷ.

Bất quá để Dịch Nam nghi ngờ là, cái này to lớn trong lầu làm sao ngay cả quầy hàng cũng không tìm tới một cái, hắn ở bên trong vòn quanh rồi một vòng, ngoại trừ không ngừng vội vàng mang thức ăn lên tiểu ca, còn có uống rượu ăn thịt ngâm thơ làm vui khách nhân, cùng cái kia từng đôi chuyện trò vui vẻ nam nữ bên ngoài, liền chưa từng thấy một cái giống như là chương quỹ ăn mặc người.

"Đại ca, quầy rầy ngài một cái, xin hỏi chương quỹ ở đâu?" Roi vào đường cùng Dịch Nam chỉ có nhẹ nhàng vỗ vỗ một tên đang cùng Thần Tiên tỷ tỷ uống rượu nam tử trẻ tuổi, rất là xấu hổ nói nói.

"Cái gì mẹ hắn đại ca, ngươi cái này ăn mày cút sang một bên. " nam tử đã uống say chuẩn choáng, đang lúc bên miệng rượu kém chút phun ra Dịch Nam một mặt.

Dịch Nam vội vàng nói xin lỗi rồi đi, hướng về một bên khác người tiếp tục hỏi nói

"Đại ca, quầy rầy ngài một cái, xin hỏi chương quỹ ở đâu?"

"Nha, tiểu khiếu hóa chết làm sao cũng tiến pháo hoa lâu rồi, chẳng lẽ ăn mày cũng nghĩ đến hưởng hưởng phúc sao? Ha ha ha. "

Tên nam tử này người mặc cảm y, thoát nhìn như là đại phú người, lại không nghĩ rằng nói chuyện như thế thô bỉ, chỉ gặp hắn chế giễu xong Dịch Nam về sau thêm hào sảng từ trong túi lấy ra một thỏi bạc, vắn đến Dịch Nam trước mặt, cười đối bên người nữ tử từ cười hắc hắc nói: "Tiểu gia ta hôm nay cho ngươi hảo hảo nhạo vui lên. "

Dịch Nam một phen trầm mặc, nhưng vẫn là khom người xuống đem cái kia thỏi bạc nhặt lên, trên mặt hắn xấu hổ cười đem tiền thả lại rồi trên bàn, nói "Đại ca, tiền của ngài. "

Nam tử sắc mặt tức khắc trở nên cô quái, có chút kinh ngạc nhìn Dịch Nam một chút, nói "Nha? Ngươi vẫn còn ché ít?"

Dịch Nam có chút đỏ mặt lắc đầu, vài năm đã qua hắn đều là một người đội trong núi, Ngô đại nhân tự nhiên là khó được cùng hắn nói câu nói trước, hắn ngẫu nhiên về một lần thôn, cũng cực ít cùng các thôn dân trò chuyện, mà lại các thôn dân tương đối giản dị, tự nhiên không sẽ như là người này đồng dạng nói chuyện.

"Đại ca, ta không thể lấy không tiền của ngươi. "

"Mẹ nó, ai là ngươi đại ca, ngươi cái thói này ăn mày còn dám cùng Lão Tử trèo lên quan hệ tới. " nam tử đằng một cái đứng lên, đem chén rượu ngã ầm ầm ở trên mặt đất, dẫn tới bên cạnh mấy cái nữ rít lên một tiếng.

Lần này tức khắc hấp dẫn tầm mắt của mọi người, bất quá khi nhìn đến gia hỏa này thế mà tại cùng một cái tiểu khiếu hóa chết đồng dạng ăn mặc người đầu khí lúc, mọi người cũng đều nghiêng đầu qua đi, tất cả mọi người là đến uống rượu hưởng lạc, còn có người nào nhân tâm cùng cái này không biết làm sao trà trộn vào tới tiểu yếu com đầu võ mồm a.

"Ồi, ta trần đại quan nhân, chuyện gì đáng giá tức giận như vậy a. "

Một tên người mặc diêm lệ phần trang phục màu đỏ cách ăn mặc, trên mặt bôi thật dày một tầng son phấn phụ nữ dặt nũng nịu cuồng hống, lắc lắc phi phi bờ mông cười vội vàng chạy tới, lại là thuốc lá này hoa lâu quân sự ra tay.

"Mẹ nó, các ngươi pháo hoa lâu làm cái gì đâu? A? Ngay cả này ăn mầy đều bỏ vào đến rồi, hết sức Lão Tử hào hứng, còn mẹ hần kêu lên ta đại ca tới. " tên kia người mặc cẩm y phú hào cách ăn mặc bộ dáng trần đại quan nhân nhìn xem quân sự rốt cục đi ra rồi, chỉ vào tại cái kia không nói một lời Dịch Nam, bắt nắn trách móc nói.

Trần Tú cái này xem xét Dịch Nam cách ăn mặc, trong lòng cũng nghi hoặc, cái này ăn mầy còn thật không có sợ chết, dám can đảm trà trộn vào pháo hoa lâu đến nháo sự, bản địa ai không biết pháo hoa lâu bởi cảnh phía sau đài hùng hậu, dĩ vãng trước cửa ngoài ngàn mét căn bản là không có có phải tổn chết dám can đảm tới gần a.

Nàng linh cơ khê động, đang lúc liền chủ động tiến lên cho trần đại thiếu rót một chén rượu, tiếp tục dặt nhon cuồng hống cười làm lạnh nói

"Ồi, trần đại quan nhân, ngài đại nhân bắt kẻ tiểu nhân qua, đáng giá cùng cái này tiểu khiếu hóa chết so đo sao? Không muốn hồng hào hứng, tới tới tới, Tiểu Hồng, tiểu Ly, mau đưa đại quan nhân đưa về trong phòng nghỉ ngơi. "

"Tú tỷ, ngươi cũng đừng cho ta dùng bài này, Lão Tử tại quận trưởng huyện uy danh ai không biết? Ân? Lúc đầu ta cũng là không đáng cùng cái này tiểu yếu com so đo, thế nhưng là cái này này ăn mầy thế mà còn không muốn tiền của lão tử, còn cùng ta trò lên quan hệ tới, ngươi nói ta cứ cừu nếu là biết ta tại pháo hoa lâu còn thu một người xin com "Đệ đệ", ha ha ha, không biết được cao hứng biết bao nhiêu đâu!"

"Ta không phải này ăn mầy. " một mực trầm mặc Dịch Nam đột nhiên xen vào trầm giọng nói một câu nói.

"Ngươi xem một chút ngươi xem một chút, mẹ nó, lão tử hôm nay thật sự là đập cút chó, ngay cả một cái tiểu yếu com cũng dám cùng Lão Tử mạnh miệng rồi!"

Trần đại thiếu đang lúc cùng điên cuồng đồng dạng, gân cổ dặt cuồng hống dùng tay không ngừng chỉ vào Dịch Nam, mắt thấy liền hận không thể đem Dịch Nam giết đi mới tốt.

"Ta nói thêm câu nữa, ta - không - là - muốn -- com --!" Dịch Nam đột nhiên ngẩng đầu lên căm tức nhìn thiếu niên, cái kia sạch sẽ mà thanh tú con ngươi trong nháy mắt dường như muốn phun ra lửa giận ngập trời, hần mỗi nói một chữ, liền đi về phía trước động một bước, mỗi một bước qua đi đều tại cái kia thật dày bàn đá xanh trên mặt đất lưu lại một cái sâu đạt tấc hơn đầu chân.

"Ngươi. . . Ngươi. . "

Trần đại thiếu bị Dịch Nam cái kia xuất thế khí thế bức bách, cổ của hần dường như bị người bóp lấy rồi, thế mà ngay cả một câu đều nói không ra miệng, cái này tiểu yếu com trong nháy mắt giống như biến thành một vị trọn mắt kim cương, cái kia cổ phần khí thế kinh người không giữ lại chút nào toàn bộ đặt ở trên người hần, hần nếu không phải ngồi tại trên ghế, chỉ sợ đang lúc liền ngã trên mặt đất rồi.

Toàn bộ pháo hoa lâu tất cả mọi người chỉ cảm thấy động một cổ khí thế kinh người trống rỗng mà xuất, tất cả mọi người dừng việc làm trong tay mà tĩnh, từng cái con mắt thẳng trừng nhìn xem Dịch Nam, đang lúc chỉ nghe hít một hơi lạnh khí cùng âm thầm nuốt xuống nước bọt thanh âm.

Cái này bàn đá xanh mặt đất có bao nhiêu cứng rắn? Liền xem như dùng kiếm đến cầm đều không nhất định có thể cầm đi vào, thế nhưng là cái này ăn mầy ăn mặc thiếu niên thế mà trực tiếp giẫm ra rồi mấy cái sâu đạt tấc hơn đầu chân, thật sự là kinh thế hãi tục.

Trần Tú dù sao cũng là kinh nghiệm sa trường, thấy qua việc đời người, đang lúc liền bỏ xuống rồi trần đại quan nhân, một mặt hiền lành xệt tới, nàng ôn nhu mà thân thiết quan tâm nói "Vị tiểu huynh đệ này hảo hảo lạ mặt, nhất định là từ bên ngoài đến người a?"

"A. . Ân. . " Dịch Nam không nghĩ tới vị này trên thân vị nói nồng đậm, hơi có chút mập mạp Thần Tiên tỷ tỷ hội tới quan tâm mình, hần toàn thân khí tức trong nháy mắt thu liễm, sắc mặt đỏ lên khê gật đầu một cái.

"Trần đại quan nhân mới vừa rồi là uống say, không có mạo phạm tiểu đệ ngươi ý tứ, ta nhìn tiểu đệ một thân cách ăn mặc kỳ dị, không biết ngươi đến pháo hoa lâu có gì muốn làm đâu?"

Thân là nhân tinh Trần Tú nhìn thấy Dịch Nam cái kia đồ bưng khuôn mặt, cùng không yết thế sự biểu hiện, đang lúc liền hơi mò thấy rồi tính tình của hần, tại là to gan xưng hô hần là tiểu đệ đi lên.

Dịch Nam đương nhiên cũng không ngốc, hần mặc dù không yết thế sự, bất quá cũng may đã từng tiếng đồng hồ cũng coi là đọc qua rất nhiều điển nổi tiếng tịch, lập tức tâm tư lưu chuyển, liền cho mình viện một cái nhìn như hoàn mỹ lý do.

"Trong nhà bởi vì náo loạn nạn đói, vì ăn được một ngum com no chính mình mới tìm khắp nơi việc để hoạt động, ngươi là chương quỹ sao? Ngươi có thể lưu lại ta sao?"

Trần Tú giờ phút này trong lòng cũng tràn đầy hồ nghi, tình cảm người còn thật sự là này ăn mày? Bất quá này ăn mày làm sao có thể tại bàn đá xanh bên trên giẫm lên mấy cái hố đầu, nàng tại thuốc lá này hoa lâu đợi thời gian không ngắn, ban đầu cái này vật liệu đá đều là nàng thân tuyền, đều là tốt nhất bàn đá xanh, đừng nói là người, chính là con voi lớn cũng khó ở phía trên lưu lại dấu chân.

Cứ việc trong lòng hồ nghi, bất quá vì mau chóng đem việc này tình lắng lại, Trần Tú vẫn là giả ra một mặt thân thiết bộ dáng, hiền lành nói

"Đó là đương nhiên có thể, chúng ta pháo hoa lâu khác không có, quần người một miếng cơm ăn vẫn là có thể, Ly Ly. "

"Tới rồi ~ "

Một tiếng nũng nịu đáp lại, Dịch Nam chỉ nhìn đến từ lâu các bên trên một tên người mặc màu hồng nhạt sa y, mặc màu hồng nhạt giày thêu, trên mặt sát nhàn nhạt son phấn Thần Tiên tỷ tỷ bước nhanh đi xuống, thân mật rúc vào tú bà bên cạnh, một đôi hai mắt thật to đang tò mò đánh giá Dịch Nam.

"Đi, đem vị tiểu đệ này đưa đến hậu viện, an bài cho hắn một gian phòng ốc, lại đem sự tình cho hắn bàn giao rõ ràng, về sau để hắn đi theo lão Hồng. "

Trần Tú phân phó xong về sau vừa cười nhìn xem Dịch Nam

"Tiểu đệ người trước nghỉ ngơi cho tốt một đêm, ngày mai lại bắt đầu làm việc người thấy có được không?"

"Tạ ơn chương quý, ta nhất định siêng năng làm việc, tuyệt không lười biếng. "

Dịch Nam trong lòng một phiền cảm kích, rốt cục có người chịu thu lưu mình rồi, bằng vào bản lĩnh của mình ba tháng này làm sao đều không lo ăn mặc rồi.

"Hi hi, đi thôi, tiểu đệ đệ, cùng tỷ tỷ ta đến. "

Tên kia bị gọi là Ly Ly cô gái trẻ tuổi giọng dịu dàng nói xong, cũng không chê Dịch Nam một thân lời thôi lếch thếch cách ăn mặc, tiến lên liền kéo lại Dịch Nam tay, thẳng hướng hậu viện mà đi.

Bằng vào Dịch Nam bản sự đương nhiên có thể nhẹ nhàng né tránh đi qua, bất quá mình vừa rồi bởi vì một lúc kích động, đã tại cái này lộ tẩy rồi, hắn sợ mình nếu là lại làm xuất cử động gì khó đảm bảo không vì người biết, nếu là võ công của mình bị người hữu tâm phát hiện, đến lúc đó khó tránh khỏi rước lấy phiền toái không cần thiết.

Hắn khuôn mặt nhỏ một phiền đồ bưng, liền mặc cho lấy vị kia gọi Ly Ly tiểu tỷ tỷ lôi kéo tay của hắn, ngoan ngoãn đi theo nàng hướng hậu viện mà đi.

Đội Dịch Nam cùng Ly Ly sau khi đi, bên trong đại sảnh một đám người tức khắc thờ phào một cái, tiểu tử này thực sự quá quái dị, có người vội vàng tính tiền liền đi, cũng có người hữu tâm chạy đến Dịch Nam lưu lại dấu chân bên trên một trận quan sát, rất là kinh dị.

Chỉ gặp cái kia sáu cái dấu chân tràn đầy hai thốn, mỗi một cái nhìn qua đều mười phần đáng sợ, thấy mọi người trọn vẹn hít vào một ngụm khí lạnh.

Trần đại thiếu cái này hội cũng rốt cục chậm lại, nhìn xem cái kia tiểu khiêu hóa chết vừa mới lưu lại dấu chân, lại nhớ tới hắn vừa rồi cái kia kinh thiên khí thế, hắn thậm chí có chút hoài nghi mình vừa mới có phải là uống nhiều hay không rồi sinh ra ảo giác.

"Đại quan nhân, ngài nhìn việc này cứ định như vậy đi? Tiểu tử này lai lịch chi sợ bất chính, không bằng từ ta hảo hảo điều tra điều tra, lại cho đại thiếu gia ngài một cái tin chính xác thế nào?"

Trần Tú tức thời tại trần đại thiếu bên tai hóng gió, cũng coi là cho hắn cố gắng vấn hồi một điểm mặt mũi.

"Việc này bàn lại, bàn lại. Ta làm sao có thể cùng cái này muốn. . Nạn dân đồng dạng so đo, thực sự có hại thân phận của ta. "

Trần đại thiếu gấp có chút nói năng lộn xộn, vừa nghĩ tới vừa rồi cái kia ăn mày ánh mắt nhìn hắn, cùng cái kia cổ vô hình lực áp bách, tim của hắn liền phù phù trực nhảy, lập tức đổi giọng, cũng không dám lại xưng hô hắn là này ăn mày, hắn trong lòng sợ muốn chết, sợ hãi cái kia này ăn mày được nghe lại, một cước kia nếu là giẫm trên người mình, nói không chừng mình tại chỗ liền ngóm củ tỏi rồi.

"Trần đại thiếu quả nhiên tốt độ lượng, đến a. Tiểu Hồng, Tiểu Yến, mau đỡ đại thiếu vào nhà nghỉ ngơi thật tốt, cho đại thiếu ép một chút. "

"Là, mụ mụ. "

Tú bà một tiếng chào hỏi, hai tên người mặc lụa mỏng cười tủm tỉm nữ tử tức khắc từ sau bên trên đến, một trái một phải đỡ lấy chân nhũn ra trần đại thiếu, đem hắn nhấc vào trong nhà.

"Mọi người tất cả giải tán đi, tản, khối này phiến đá dưới mặt đất là lâu dài ngầm động, phiến đá bị ăn mòn mới có thể xuất hiện cái hố, chuyện hôm nay cũng hi vọng mọi người đừng để trong lòng, hôm nay rượu toàn miễn, xem như cho các vị an ủi rồi. "

Trần Tú dựa vào già nói xử sự kính lịch, bốn phía lôi kéo khách nhân chu du, mọi người cũng không phải người ngu tự nhiên không sẽ tin vào nàng miệng đầy hồ ngôn loạn ngữ một phen, bất quá không chịu nổi ăn người ta nhu nhược, tăng thêm thuốc lá này hoa lâu phân lượng xác thực không nhẹ, rất nhanh mọi người vậy xem cũng cảm thấy không thú vị đều ai đi đường nấy, nên uống rượu uống rượu, nên hưởng lạc hưởng lạc đi.

Trần Tú đến tận đây thở phào một cái, thật không biết từ đâu tới cái này cổ quái tiểu tử, thế mà tìm sống tìm tới pháo hoa lâu tìm đến làm việc tới. Đến lúc này còn liền chọc cái này quận trưởng huyện nổi danh đại thiếu trần bách, cái này trần đại quan nhân trong nhà mặc dù bất quá một Tiểu Tiểu gia tộc, bất quá hẳn lại có một cái cừu cừu chính là Ly Hỏa thành thành chủ thân tín, liền xem như quận trưởng huyện thủ quan đích thân đến, cũng phải cho nó mấy phần chút tình mọn.

Có rồi cái tầng quan hệ này, trần đại thiếu tại quận trưởng huyện có thể nói tự thành một phương bá chủ, bất quá quận trưởng huyện dân phong tốt hơn, thêm nữa hẳn cừu cừu cũng không phải cái gì tham quan ô lại, cái này trần lớn Thiếu Bình trong ngày cũng nhận qua nó cừu cừu không ít giáo dục, mặc dù bình thời ăn một bữa cơm không trả tiền, uống cái dùng tiền quyết nợ, bất quá nhưng cũng không có làm ra chuyện thương thiên hại lý gì, cũng chỉ là cái bại gia tử mà thôi.

Cũng may không gặp phải cái đại sự gì, bất quá tiểu tử này lai lịch nhưng vẫn là được thật tốt tra một chút, năng tâm tư khê động, cảm giác việc này cũng không có năng nghĩ đơn giản như vậy.

Vì phòng ngừa phát sinh sự tình khác, năng vội vàng lên lầu, thân bút viết xuống một phong thư, thêm tự mình cột vào rồi bỏ câu đưa tin trên thân đưa ra, mới an tâm thở phào nhẹ nhõm, chỉ mong tiểu tử này không giống mình nghĩ như vậy thân bí. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Ta gọi Ngô Hạnh, võ công làm việc

47 ta gọi Ngô Hạnh, dùng võ làm việc

Dịch Nam một đường bị tên kia gọi là Ly Ly tiểu tử tỷ tỷ nắm tay, chỉ cảm thấy mình khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, vành tai nóng lên. Mấy năm qua này hẳn cơ hồ không cùng người đồng lứa trò chuyện qua, bất quá hẳn chính vào tuổi nhỏ, trong lòng đối với tiếp xúc da thịt loại chuyện này tự nhiên càng thêm miễn cảm.

"Ai nha, đệ đệ tay của người thật nóng a. "

Ly Ly một tiếng duyên dáng gọi to, cuống quýt buông lỏng ra Dịch Nam tay, năng chỉ cảm thấy mình nắm chặt tay đột nhiên một cái ảm lên, cảm giác tay của đối phương giống như đốt lên nước đồng dạng bỏng người.

"A. . Thần Tiên tỷ tỷ người không sao chứ. "

Dịch Nam không nghĩ tới mình thế mà bởi vì một lúc quần bách mà khiến cho trong cơ thể mình nội lực hơi không khống chế được, hẳn cuống quýt điều tiết thể nội nội lực, may mà cũng tạo thành trở ngại.

Từ khi lần kia ô vạc sự kiện về sau, hẳn thể nội nội lực sinh ra dị biến, tùy ý khống chế của hẳn có thể hướng lạnh tính cùng cương liệt nội lực chuyển biến.

Cái này hai cổ nguyên bản thủy hỏa bất dung, trời sinh là dịch năng lượng không biết lên con diên gì, thế mà tại Dịch Nam thể nội nước ** tan, lại không phân khác biệt, kết quả này đang lúc cả kinh lão Ngô kém chút đem đầu lưỡi cắn đứt.

Cho tới bây giờ liền không có nghe nói qua ai có thể tại thể nội cùng lúc tu luyện hai loại thuộc tính khác nhau nội lực, còn lại là băng cùng lửa hai loại cực đoan mà trời sinh chống đỡ nội lực, chỉ sợ trừ phi tu một quyền khác đã thất truyền nhất phẩm Công Pháp < Vô Tương Hỗn Nguyên Công > bên ngoài, thể nội nội lực mới có thể dưới điều kiện nhất định tiến hành chuyển đổi, nhưng là cùng lúc có được hai loại cực đoan nội lực, hoàn toàn chính là hành động tự sát.

Mấy năm qua này, lão Ngô mỗi lần thả Dịch Nam máu cũng là tại đối thân thể của hẳn tiến hành các loại thí nghiệm, một lòng đắm chìm trong trong đó lão Ngô ngoại trừ tìm kiếm thiên hạ các loại cổ quái phương thuốc bên ngoài, chính là nghiên cứu Dịch Nam thân thể, hẳn quyết tâm muốn tìm xuất Dịch Nam thể nội ẩn tàng bí mật, bởi vì dựa theo lão Ngô ý nghĩ, nếu quả như thật đem Dịch Nam thể nội những cái kia đủ loại không thể tưởng tượng nổi sự tình phá giải ra đến, chỉ sợ toàn bộ Võ Lâm hội nghênh đón một lần khó có thể tưởng tượng biến hóa.

Bây giờ xuống tới, thể nội có được hợp lại nội lực thuộc tính Dịch Nam cuối cùng không có trở thành giống như lão Ngô lo lắng như vậy, bịch một cái nổ thành hai nửa, cổ này chưa bao giờ nghe kỳ quái nội lực cho hẳn cũng mang đến đếm mãi không hết biến hóa, đầu tiên là nội lực sử dụng, có thể tự do tại âm hàn cùng nóng bỏng hai loại nội lực ở giữa biến hóa, tiếp theo chính là uy lực lên cao.

Dựa theo lão Ngô nhiều lần phỏng đoán, Dịch Nam thể nội cái kia biến dị nội lực so sánh đồng niên nội lực chỗ sử xuất nội công tâm pháp uy lực trọn vẹn cường thịnh ba thành không ngừng, loại này chỗ tốt hiện tại cũng không rõ ràng, thế nhưng là chờ đạt tới hậu thiên chi cảnh giới, có thể lấy tự nhiên điều dùng thể nội nội lực xuất thể công kích lúc, cái kia uy lực coi như kinh khủng đến mức không chỉ ba thành rồi.

Bất quá có chỗ tốt tự nhiên cũng có chỗ xấu, Dịch Nam thể nội bởi vì cái kia cổ phần kỳ dị nội lực tồn tại, khiến cho hắn nhất định phải thời khắc phân ra tâm thần đến tiến hành điều tiết thể nội nội lực, nếu không sẽ xuất hiện Băng Hỏa mất cân đối hiện tượng, có một lần hắn đã hôn mê về sau, toàn thân nóng bỏng, bất quá một hồi thể mà trực tiếp đưa tới đại hòa, đem trọn cái phòng chết đều đốt sạch rồi.

Chờ đến già ngô trở về hướng lúc, Dịch Nam mới từ đã tràn đầy than cốc tro than bên trong bò lên đi ra, dẫn tới lão Ngô thở dài một tiếng.

Hiện tại bảy năm lúc chỉ riêng đi qua, Dịch Nam đã đem cái kia cổ phần tinh thuần toàn bộ nội lực dung luyện với bản thân trong Đan Điền, thêm nữa hắn từ ba năm trước đây bắt đầu chính thức tu tập tứ khí ghi chép, hiện tại hắn trong Đan Điền lắng đọng nội lực chừng 23 năm không chỉ!

Lý Ly nghe được tiểu tử này thể mà xưng mình vì Thần Tiên tỷ tỷ, đang lúc liền dùng khăn tay che miệng nhỏ của mình, phốc phốc một cái cười nói

"Tiểu đệ đệ, người gọi ta cái gì?"

"Ngạch. . Thần Tiên tỷ tỷ a?"

Dịch Nam lớn quýnh, nơi này Thần Tiên tỷ tỷ cả đám đều đối xử mọi người "Thân thiết", giống như mây may không có kiêng kỵ, lại làm cho hắn cảm giác có chút không thích ứng.

"Hi hi, người làm sao như vậy xưng hô tại ta, tỷ tỷ được không phải Thần Tiên tỷ tỷ, tỷ tỷ nhũ danh là Lý Ly, Chu Tinh, về sau người nếu là không ghét bỏ ta có thể gọi ta một tiếng Lý Ly tỷ. "

Lý Ly đối với cái này quái tiểu tử hảo cảm tỏa ra, đi vào thuốc lá này hoa lâu nam nhân, từng cái nhìn như vô cùng yêu thương nàng nhóm, thế nhưng là sau lưng không biết hội dùng dạng gì ô ngôn uế ngữ đến nhục mạ bọn hắn, đừng nhìn pháo hoa lâu trang trí cao như thế ngăn, nhưng thủy chung khó thoát một cái thanh lâu thanh danh, mà cuộc sống của các nàng cũng bất quá so với cái kia phổ thông thanh lâu thoáng tốt đi một chút, như người uống nước, âm lạnh tự biết.

"Thật có thể chứ? Vậy ta về sau liền xưng người là Lý Ly tỷ. "

"Đương nhiên có thể, đúng, tỷ tỷ còn không biết người tên gì vậy. "

Lý Ly cũng là phát ra từ thật lòng cười, dù sao nhà nàng tại phía xa trăm dặm bên ngoài, trong nhà cũng có một cái như Dịch Nam đồng dạng lớn nhỏ đệ đệ, bất quá một năm xuống tới chỉ có thể gặp được một lần mặt, bây giờ nhìn gặp Dịch Nam cũng là cảm giác rất là thân thiết.

"Lý Ly tỷ, ta gọi Ngô Hạnh. "

Dịch Nam lần này xuất hành về sau đã sớm nghĩ kỹ thay thế danh tự, không phải hắn hữu tâm giấu diếm, lại là Ngô đại nhân cố ý nói lên yêu cầu, không thể tùy tiện bại lộ tên thật của chính mình, nếu không tương lai rất dễ dàng cho mình thậm chí người nhà mang đến tai họa, Dịch Nam ban đầu nghĩ kỹ cái tên này tự nhiên cũng là bởi vì Ngô đại nhân họ, cùng một chỗ sinh hoạt rồi bảy năm hắn lại cho tới bây giờ hắn vẫn không biết Ngô đại nhân danh tự, cho nên tự nhiên là đương nhiên lấy cái họ Ngô.

"Ha ha, người cái tên này giống như người quái, không may hơn điểm xấu, hắn là lấy tên ngô tại cho phải đây. "

Lý Ly che miệng cười khê, trên đường đi cùng hắn thân thiết một phen trò chuyện, cũng coi là hiểu rõ hắn tình huống căn bản, cũng đúng lúc đi tới hậu viện.

Đừng nhìn này lúc đã là trong đêm, thế nhưng là tiền viện cùng hậu viện đều như thế, vẫn như cũ là đèn đuốc sáng trưng, tại mảnh liệt đèn đuốc chiếu rọi xuống, Dịch Nam nhìn rất nhiều thân thể trắng kiện Đại Hán chính tại từ từ chiếc mộc trên xe hướng xuống chuyển gỡ lấy đồ vật.

Pháo hoa lâu hàng năm thu lợi tuyệt đại bộ phận liền tới từ ở cái này tỉ mỉ chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn. Ngoại trừ bồi tửu nhìn khúc, cùng một chút cấp cao phục vụ bên ngoài, tại pháo hoa lâu có thể ăn được một mỹ vị đồ ăn, lại hô đến ba năm bạn chơi uống hai chén hoa tửu, chính là rất nhiều nhà giàu sang trong lòng thường ngày tiêu khiển.

Những này đáng người cao lớn Đại Hán, đều là Yên Vũ lâu mình bồi dưỡng lên nhân tài, ngoại trừ chiếu cố nhìn trộm bảo an tác dụng bên ngoài, còn lại chính là làm thời vận chuyển một chút vận tới nguyên liệu nấu ăn cùng việc khổ cực rồi.

Lý Ly chạy chậm tiến lên, đi đến một tên mặt mũi tràn đầy dữ tợn, hình thể trắng kiện mặt người trước thấp giọng nói gì đó, hai người không lúc quay đầu nhìn qua hắn, tức khắc khiến cho Dịch Nam lòng hiếu kỳ tăng nhiều, tâm phòng bị người không thể không, Dịch Nam suy nghĩ một chút, liền bắt đầu vận dụng lên Ngô đại nhân dạy hắn nhìn pháp, đọc lấy hai người môi ngữ tới.

"Hong ca, mụ mụ cố ý dẫn dò qua, để người hảo hảo chiếu cố một chút vị tiểu đệ này, hắn gọi Ngô Hạnh, là trong nhà nạn đối đi ra. "

"Người tú tỷ chừng nào thì bắt đầu lòng từ bi chi tâm? Thế mà còn để cho ta hảo hảo chiếu cố người khác? Người cho rằng thuốc lá này hoa lâu là thiện đường? Chẳng lẽ tiểu tử này là thân thích của nàng vẫn là con riêng không thành?"

"Mụ mụ xác thực cố ý cho ta dận dò qua, mong rằng Hồng ca người nhiều hơn hao tâm tổn trí một cái. "

"Được rồi được rồi, đừng tìm ta kéo cái kia vô dụng, đến ta cái này đâu còn có thiên kim đại thiếu? Một bang các huynh đệ từng trưng miệng đều mở lớn chờ com ăn, tiểu tử này đáng đáp cùng cái khi đồng dạng, còn muốn ta hảo hảo chiếu cố, có phần com ăn cũng không tẻ rồi. "

"Người. . . Hừ. "

Hai người một phen trò chuyện với nhau không vui, mắt thấy Ly Ly quay người liền quay đầu, nàng mặc dù cùng lão Hồng một phen trò chuyện với nhau không vui, nhưng cũng biết hậu viện này tập tục, lập tức liền chăm chú căn dặn Dịch Nam nói

"Tốt đệ đệ, người về sau tại hậu viện đợi làm rất tốt, chỉ cần hảo hảo nghe lời, nhất định có thể trở nên nổi bật. Nếu như người có cái gì chuyện gấp gáp cũng nhất định phải cùng lúc đến tiền viện tìm tỷ tỷ nha. "

"Ân, Ly Ly tỷ người yên tâm đi, ta hết sức có thể chịu được cực khổ. "

Dịch Nam cảm nhận được Ly Ly chân tình quan tâm, đối với nàng đột nhiên cảm giác ngược lại không có như vậy khách khí, cho dù là lão Hồng vừa rồi một phen hấn cũng không để ý, một mặt là bởi vì lòng tốt của hấn, một phương diện khác lão Hồng cũng không có biểu hiện ra cố ý làm khó dễ hấn ý tứ.

"Ân. . Cái này cho người. "

Ly Ly một phen do dự, đột nhiên từ trong tay áo móc ra một hạt kim châu, không nói hai lời liền nhét vào Dịch Nam trong lòng bàn tay.

"Có lẽ dùng được, bắt quả người đến nắp kỹ, chớ bị người khác nhớ thương. Tỷ tỷ ta còn có việc, liền đi trước rồi. "

Giao phó xong sau Ly Ly vội vàng mà đi, Dịch Nam nhìn xem Ly Ly đi xa bóng lưng vội vàng vẫy tay từ biệt, hấn chỉ cảm thấy trong lòng bàn tay viên kia kim châu bên trên nhàn nhạt dư ôn dường như so với hấn nhiệt huyết còn muốn bóng hơn mấy phần.

"Ai, gọi người đấy, tiểu tử người tên gọi là gì, còn phát cái gì ngốc, tranh thủ thời gian tới đây cho ta. "

Lão Hồng một trận hô to, thoáng có chút xuất thần Dịch Nam lấy lại tinh thần mới biết hấn đang kêu mình, vội vàng chạy chậm đi qua, một mặt ngại ngùng, tư thái khiêm tốn nói

"Hồng đại ca, ta gọi Ngô Hạnh. "

"Nha, tiểu tử người nhanh như vậy liền biết lời kéo làm quen rồi? Có phải hay không Ly Ly cái kia nương môn dạy người? Ta cho người biết, ta lão Hồng nhận sự tình không nhận người, tiểu tử người về sau đi theo ta an tâm làm việc, ta nói không chừng an bài cho người một cái thoải mái việc phải làm, người nếu là trộm gian dùng mảnh lối, chính là ta lão Hồng đáp ứng, tay ta thấp các huynh đệ cũng không đáp ứng. "

Lão Hồng mặt mũi tràn đầy dữ tợn, hơi hơi hí mắt lộ hung quang, hấn đây là đang cho Dịch Nam một hạ mã uy.

Hành tẩu giang hồ nhiều năm, giống như Dịch Nam loại này từ ngoại thành lang thang tìm việc làm chủ, đừng nhìn từng cái trung hậu trung thực, lại là dễ dàng nhất biến thành vô lại người, nhất là tại pháo hoa lâu loại này ngợp trong vàng son, coi trọng vật chất địa phương, nếu như ý chí hơi không kiên định, phá hủy khách nhân sinh ý vậy nhưng sẽ không tốt.

"Hồng đại ca ngài yên tâm, tiểu tử nhất định hảo hảo nghe lời, chăm chú làm việc. "

Dịch Nam vội vàng tỏ thái độ, phối hợp hấn một mặt thanh tú đáng vẽ, cũng là nhìn thấy người thuận mắt.

"Ân, tiểu tử người da mịn thịt mềm, thật nhìn không ra là mất mùa tới người, làm rất tốt, tương lai làm xong nói không chừng ta hướng đại lão bản đề cử, cho người đi tiền viện làm cái chủ sự. "

Dịch Nam da mịn thịt mềm tăng thêm thanh tú đáng vẽ ngược lại là cho hấn tăng thêm không ít Mỹ Lực phân, khiến cho lão Hồng lập tức cũng là nhìn hấn thuận mắt rất.

"Chu Phi, người qua đây. "

Lão Hồng dất cuống họng hô to một tiếng, một tên thân thể gầy gò, tặc mi thử nhân nam nhân thân sắc khảm trương, từ phía sau một loạt trong phòng nhanh chân liền chạy ra, mặt mũi tràn đầy vui cười nói

"Hồng gia, ngài tìm ta. "

"Tiểu tử này, về sau đi theo người, trước cần một đoạn thời gian, ai, tiểu tử người gọi là cái gì nhỉ. . "

"Hồng gia, ta gọi Ngô Hạnh. "

Dịch Nam vội vàng mở miệng nhắc nhở, cũng học tên nam tử kia đáng vẽ sửa lại xưng hô.

Hấn hơi đánh giá một phen mình sau này muốn đi theo nam tử, chỉ gặp trên người hấn lưu lại điểm điểm mờ đông cùng một cổ nhàn nhạt dầu vùi, mà người

này hai tay thoáng có chút trắng bệch, đó có thể thấy được là trường kỳ ngâm ở trong nước kết quả, chỉ sợ hẳn tiếp xuống làm việc cùng nhà bếp có quan hệ rất lớn rồi.

"A, Ngô Hạnh. Đi thôi, đi làm việc. " Lão Hồng căn bản là không có tại ý hấn danh tự, lung tung cho cái kia gầy gò gọi Chu Phi hạ nhân giao phó rồi một phen, sau đó liền đi ra.

"Hồng gia ngài đi thông thả. " Chu Phi tranh thủ thời gian cúi người dừng lại cúi đầu khom lưng, trong lời nói không nói ra được cung kính cùng phục tùng, thế nhưng là đợi lão Hồng sau khi đi xa, hẳn vội vàng ngóc đầu lên đến, hướng dưới mặt đất nhỏ ngum cục đàm, miệng đầy hùng hùng hổ hổ nói

"Phi, chết Bàn Tử. "

Dịch Nam trong lòng đối với cái này gọi Chu Phi nam tử tức khắc sinh ra ác cảm, làm người hai mặt Tam Dao, ở trước mặt một bộ phía sau một bộ, người này hành vi đơn thuần thế uế người.

Chu Phi khinh miệt nhìn Dịch Nam một mặt, may may cũng không tị hiềm Dịch Nam, cái này mới tới một thân miếng vá, đoán chừng không phải nạn dân chính là xa nói mà đến người.

Hắn ngóc lên rồi cái kia cầm thon thon, cổ làm ra vẻ nói

"Mới tới, ngươi tên là gì?"

"Ta gọi Ngô Hạnh. " Dịch Nam ngắn gọn nói xong, trên mặt hẳn nhưng lại không có toát ra bất luận cái gì chán ghét cảm xúc, vì đi đến cái này tiếp xuống ba tháng thể nghiệm, hẳn đã làm tốt rồi tất cả chuẩn bị.

"Nha, tiểu tử ngươi nói chuyện vẫn rất có tính cách. Đi đi đi, cùng Lão Tử rửa chén bát đi. "

Chu Phi đôi kia mắt nhỏ vận cùng một chỗ, tức khắc đối với cái này mới tới sinh ra bất mãn, vừa vừa rồi cũng biết rồi Lão Tử họ Chu, không chủ động gọi Lão Tử một tiếng Chu ca, nhìn Lão Tử một hồi làm sao chính ngươi.

Dịch Nam sau đó liền bị Chu Phi đưa đến nhà bếp, chỉ gặp trong phòng chừng mấy trăm bước đầy mờ đông cùng đồ ăn thừa bát đĩa tạp bậy loạn tám bầy trên mặt đất, trong phòng còn có mấy cái hơi so với hắn lớn mấy tuổi thiếu niên đang ở bên trong đem từng cái bát đĩa bỏ vào trong thùng gỗ.

Nhìn thấy Chu Phi mang theo Dịch Nam vào phòng, mấy cái thiếu niên nhao nhao ngừng lại trong tay sống, đều cẩn thận nhìn xem Chu Phi, cùng nhau vắn an nói

"Chu ca tốt. "

"Ân. " Chu Phi cái mũi nhẹ nhàng hừ hừ xem như đáp lại, hẳn đối với mấy cái thiếu niên biểu hiện rất là hài lòng, ban đầu mấy người vừa phân đến dưới tay hắn lúc có so sánh Ngô Hạnh còn muốn hoành bên trên không ít, bất quá tại thử qua chính mình thủ đoạn về sau từng cái còn không phải đều biến thành ngoan Bảo Bảo.

"Mấy người các ngươi, trở về đi ngủ, ngươi, cái kia mới tới, đem những này đĩa đều phóng tới trong thùng đi, sau đó chọn đến cửa sau đi. " Chu Phi một phát lời nói, mấy cái thiếu niên tức khắc minh bạch rồi cái này yêu tình hại người ý nghĩ, cho dù đối với cái này mới tới có chút đồng tình, bất quá bọn hắn cũng không dám ngỗ nghịch Chu Phi phân phó, đang lúc cả đám đều đứng dậy hướng ngoài phòng đi đến, liền lưu lại Dịch Nam cùng Chu Phi hai người.

"Ta cho ngươi biết, những này bát đĩa từng cái phí tổn thế nhưng là không ít, tiểu tử ngươi một tháng bốn lượng bạc còn chưa đủ mua lấy một cái bát, nếu là rớt bể một cái ngươi liền đợi đến chịu roi a. "

Chu Phi nói xong đem môn trùng điệp đóng lại, lại là ngay cả hắn về sau ở phòng ốc đều không có có an bài cho hắn, bởi vì cái này tràn đầy một phòng bát đĩa đĩa phân loại cất kỹ, lại chọn đến cửa sau đi, chờ hắn đem mặt đất lau sạch sẽ, chỉ sợ trời cũng nên sáng lên.

Trong phòng tràn ngập một cỗ nồng đậm mùi lạ, cái kia bị một mạch ném vào tới bát đĩa, phía trên đồ ăn thừa cơm thừa tại cái này tháng bảy Thiên nhiệt độ cao hạ đã phát sinh rồi biến vị, lần này coi như khổ Dịch Nam lỗ mũi, thân thể của hắn thị lực, thính lực, khứu giác xúc giác tại lão Ngô mấy năm ** dưới, lúc đầu liền so với thường nhân muốn linh mãnh bên trên không ít, đối mặt cái này phong bế phòng càng là khó chịu.

Dịch Nam đối với những này hiện đầy tràn dầu đồ vật mặc dù chán ghét đến nhũn chặt mày lên, bất quá khi hắn thoáng vận khí lên lấy hơi quyết về sau, đang cái kia cổ phần có chút mùi gay mũi không còn, tức khắc cũng dễ chịu hơn khá nhiều, dù sao đối với hắn loại này nội lực thâm hậu người tới nói, tùy tiện nín thở thời gian đều có thể dài đến thời gian một nén nhang rồi.

ps: Nơi này cho mọi người phổ cập một cái cổ đại kể lúc thời gian. (một năm có tháng mười hai, một tháng có năm tuần, một tuần có sáu ngày, một ngày có mười hai giờ, một giờ có bốn khắc, một khắc có ba chén trà nhỏ, một chén trà có hai nén hương, một nén hương có năm phần, một phần có sáu trong nháy mắt, gáy ngón tay một cái có mười sát na. Một sát na chính là một giây đồng hồ.)

Xem ra chính mình đối Chu Phi thái độ khiến cho hắn bất mãn, cho nên nguyên bản công việc của mấy người một cái toàn bộ giao cho mình. Dịch Nam hơi tưởng tượng liền minh bạch rồi đạo lý trong đó, bất quá những vật này đối với hắn mà nói thực sự tính không được cái gì, Dịch Nam linh cơ khẽ động, hiện tại trong phòng không ai lại vừa vận làm thỏa mãn ý của hắn. Lập tức hắn không có chút nào dừng lại, kết hợp hắn bén nhạy thân pháp cùng thủ pháp, liền buông tay buông chân làm lớn.

Giống như Cuồng Phong Tảo Lạc Diệp, Dịch Nam những nơi đi qua, nguyên bản lộn xộn một chỗ mâm thức ăn cùng bát đĩa vừa đựng phải Dịch Nam đông đưa bàn tay về sau liền một cái tiếp một cái bay ra ngoài, nó trên không trung xẹt qua nhất đạo duyên dáng đường vòng cung về sau, từng cái đĩa cùng bát toàn bộ nhẹ nhàng rơi tại rồi trong thùng, bày ra phải là vô cùng chỉnh tề, giống như bị người chuyên môn tân trang qua đồng dạng.

Nếu là võ công người sáng lập biết, mình vất hết óc hao tổn mấy chục năm tinh lực mới cuối cùng thành hình tam phẩm trung giai bay thạch lá rụng chương pháp giờ phút này bị Dịch Nam dùng đến bày bát, không phải bị hấn tức giận đến phun máu ba lần không thể.

Bất quá một nén nhang thời gian, rỗng rã mười cái to lớn thùng gỗ bên trong toàn bộ tràn đầy bát đĩa đồ ăn bàn, trên dưới chỉnh tề giống như tỉ mỉ điều khắc tác phẩm nghệ thuật, để cho người ta liếc nhìn lại trong mắt lập lòe tỏa sáng.

"Giải quyết." Dịch Nam nhìn xem trước mặt mười cái to lớn thùng gỗ bên trong bày biện chỉnh tề bát đĩa, trên mặt cũng không nhìn được lộ ra rồi ý cười. Hắn nhẹ nhàng vỗ vỗ tay, trên tay lại ngay cả một điểm hơi đều không có có dính vào, vẫn như cũ là một phiến trắng nõn bóng loáng.

"Ân. . Sau đó phải đem đến cửa hậu viện miếu, cùng một chỗ dời đi qua lời nói hội không sẽ quá làm người khác chú ý. . Ân, vẫn là từng cái chuyển tốt."

Cái đầu nhỏ có chút nhất chuyển, hắn một tay khinh khinh nhắc lên cái kia to lớn thùng gỗ, đẩy cửa liền đi ra ngoài.

(hôm nay một chương 5000 chữ a (? ? ? ? ? ? ?) xấu hổ)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Đám người chấn kinh, đổi việc rồi

"Cái kia ai, tay chân lưu loát điểm, chưa ăn cơm a người, a?"

Lão Hồng chính tại bên cạnh nhìn chăm chăm người liên can đỡ xuống bột gạo bánh bột tãi, tức khắc khí không đánh vừa ra tới, mẹ nó, đám gia hỏa này từng cái tiêu cực biếng nhác, xem ra chính mình tay chân quá lâu không có chào hỏi bọn hắn, cả đám đều mau tìm không đến bắc.

Ánh mắt của hắn bốn quét, đang chuẩn bị tìm ra một cái lười biếng gia hỏa hảo hảo chỉnh đốn một phen lúc, đột nhiên một bóng người cấp tốc từ phía sau hắn chạy qua, lão Hồng thật giống như phát hiện bảo bối, có chút ngạc nhiên nheo lại hắn mập mạp hai mắt.

"Bát trong phòng lúc nào ra cái khí lực lớn như vậy gia hỏa? Trước kia đám này oắt con không đều là ba người khiêng một cái thùng gỗ sao?"

Lão Hồng ánh mắt một mực đi theo cái kia ô to lớn thùng gỗ đơn bạc thân ảnh di động, chỉ gặp cái kia có chút quen mặt bóng lưng một đường chạy chậm thẳng đến cửa sau mà đi, dưới đường đi đến đều chưa từng dừng lại nghỉ khâu khí.

Tiểu tử kia đem to lớn thùng gỗ đặt ở cửa nhỏ về sau lại là dừng lại chạy chậm trở về bát phòng, không ra mấy lần công phu lại ôm một cái tràn đầy bát thùng gỗ lớn, lại là một phen vừa đi vừa về.

Không riêng gì lão Hồng, mấy cái ở một bên liếc trộm đến tiểu tử này mắt người đều nhanh thẳng, gia hỏa này không sẽ ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu đi? Lúc nào vận chuyển thùng gỗ trở nên nhẹ nhàng như vậy rồi?

Trợn vện lập lại vừa đi vừa về rồi mười lăm, tiểu tử kia cuối cùng chạy trở về bát phòng, rốt cục không có lại ôm thùng gỗ đi ra.

Lão Hồng đang lúc từ trên ghế nhảy xuống tới, giây dựa cái kia có chút thân thể mập mạp, hấp tấp liền hướng phía cửa sau mà đi.

Nhìn thấy lâu dài bất động Hồng gia thế mà tự mình chạy bắt đầu chuyển động, một đám bọn thủ hạ cũng đều bị hấp dẫn chú ý, cả đám đều dừng tay lại bên trong sông, cùng nhau hướng về sau môn chen chúc mà đi.

Lão Hồng hai tay vẫn ôm trước ngực, con mắt có chút híp, một đôi mắt lẳng lẳng nhìn trước mặt mười cái thùng gỗ, hai mắt xuất thần, không biết tại cái kia tự hỏi cái gì.

Mọi người hồ nghi lấy hướng phía trước đứng đứng, tức khắc thấy được trong thùng gỗ hiện tượng kỳ dị.

"Ông trời ơi. "

"Bát phòng những tên kia đều điên rồi đi?"

"Không có khả năng a, bọn hán lúc nào làm việc tốc độ vẫn còn so sánh chúng ta nhanh? ?"

Đoàn người người một câu ta một câu, tức khắc nghị luận. Chỉ gặp mười cái thùng tròn bên trong, chỉnh chỉnh tề tề trưng bày nhiều loại bát đĩa cùng đĩa bàn, từng cái xen vào nhau có thứ tự, trên dưới chỉnh tề, thật giống như Quý Phủ thần công, hồn nhiên tự thành.

Trừ bỏ những cái kia bát đĩa bên trên vẫn lưu lại đồ ăn canh, mỡ đông bên ngoài, đây quả thực có thể làm thành một kiện vật sưu tập đến giữ.

"Tiểu Ngũ, người đi thử xem cái này một cái thùng đa trọng. " Lão Hồng một phen trầm ngâm, đột nhiên hướng phía bên trong một cái đen kịt lớn cái mở miệng phân phó nói.

"Tốt. "

Cái kia đen kịt lớn cái mấy bước tiến lên, hai đầu cánh tay trắng kiện duỗi ra, vây quanh lên thùng gỗ, trên tay gân mạch bạo khởi mấy cây, một cái đem cái này thùng gỗ nâng quá mức tương đương.

"Hồng gia, trọng có hơn một trăm cân. " tối lớn cái đột nhiên đem thùng gỗ buông xuống, bên trong bát đĩa tức khắc cũng không còn nguyên hình, đều nhao nhao loạn thành một phiến.

Lão Hồng vươn tay sờ lên mình phì phì cái cảm, một đoạn nhỏ tối cứng rắn sợi râu xẹt qua ngón tay của hán, phát ra tiếng vang xào xạc. Trầm ngâm nửa ngày, lão Hồng đột nhiên mở miệng hỏi nói

"Vừa rồi chuyển thùng tối tiểu tử kia rất là lạ mặt, ta làm sao chưa thấy qua bát trong phòng nhiều hơn người như vậy?"

Một đám các huynh đệ hai mặt tướng dòm, bình thời ai còn hội đi quản bát trong phòng làm việc người, ra Chu Phi gia hoá kia bên ngoài, người ở bên trong bọn hán cơ hồ đều chưa từng tiếp xúc.

Bát quá trong đó cũng là có cái người hữu tâm, hán không quá chắc chắn nhắc nhở một câu

"Hồng gia, tiểu tử kia không phải vừa mới đến trong viện sao?"

"Ân?" Lão Hồng bị một nhắc nhở như vậy, trong đầu một trận linh quang hiện lên, tiểu tử kia diện mục tức khắc ở trong đầu hán rõ ràng hiển hiện.

Cái kia đáng người gầy yếu, tướng mạo thanh tú, một thân trần đầy miếng vá quần áo, trên mặt nói lên hai câu nói còn cùng cái tiểu nương môn đồng dạng mặt phạm má đỏ tiểu tử thanh âm đột nhiên nhớ tới.

"Hồng gia, ta gọi Ngô Hạnh. "

...

"Tiểu tử này đáng đáp như vậy gầy, không nghĩ tới rất có kinh, Đại Hải, một hồi người đi bát phòng đem tiểu tử này mang theo, về sau hán liền đi theo người rồi. "

Lão Hồng sau khi phân phó xong hai tay chấp sau lưng, chậm rãi từ đi trở về rồi phòng, trong đám người một tên trên mặt có nhất đạo to lớn vết sẹo nam tử nghe vậy từ trong đám người đi ra, không nói một lời hướng phía bát phòng mà đi.

Lúc này ở bát trong phòng, Dịch Nam chính chân đạp một khối to lớn khăn lông ướt, thân thể lác lác ở giữa, chỉ gặp hán tức hạ sinh phong, cả khối to lớn khăn lông ướt liền biến thành một khối lưu động chân lông, chờ hán trong phòng vừa đi vừa về du tẩu.

Phàm là Dịch Nam những nơi đi qua, trên mặt đất tất cả mấy thứ bẩn thỉu toàn bộ bị cái kia cổ phần cổ quái khí lưu cuốn lên, sau đó lại bị khăn mặt thật chặt quấn tại rồi một góc trong đó, không ra một hồi, toàn bộ bát phòng bên trong đã bị đánh quét đến sạch sẽ, không mang theo một tia đồ ăn thừa mỡ đông.

Giờ phút này hán thể mà vận dùng lên tứ khí bước đến không chế khăn mặt, thanh lý mặt đất!

Tứ khí bước chính là cùng tứ khí quyết hỗ trợ Công Pháp, tại hán đoạt được tứ khí chân không quyết trên nửa vốn là, hoàn chỉnh ghi chép chính là một bộ này bộ pháp cùng nội công tâm pháp.

Vận khí mà đi, hùng hậu thể nội công lực.

Ngự khí mà đi, tức hạ cười gió độc hành.

Tan khí mà hạp, thủ khí gây nên phòng ngự mạnh nhất.

Diệt khí mà sinh, thiên hạ duy nhất đặc biệt sát phạt hướng kích.

Từ đoạn ngắn gọn miêu tả đối ứng cũng là bốn loại chí cao tâm pháp, phân biệt là tứ khí quyết, tứ khí bước, chân khí phòng, diệt khí giết, bốn loại Công

Pháp hợp nhất thì làm thiên hạ chân chính nhất phẩm mộng ảo Công Pháp -- từ khí chân không ghi chép.

Mỗi một bộ đơn độc tâm pháp phát huy uy lực đủ để cùng Nhị phẩm thượng giai Công Pháp cùng so sánh, trong đó vòng vòng đan xen, đơn độc điệp gia uy lực càng thêm ba phần, nếu là bốn bộ Công Pháp toàn bộ hợp người một tay, uy lực kinh khủng đủ để vang dội cổ kim!

Dựa theo Ngô đại nhân nói, không tính đã hoàn toàn thất truyền Vô Tương Hồn Nguyên Công, đương thời ngoại trừ hoàn chỉnh bất động Tứ Linh Long công bên ngoài, chỉ sợ thiên hạ chí cường Công Pháp chính là hần tu tập tứ khí chân không ghi chép rồi, ban đầu hần lão Ngô có thể phát hiện Dịch Nam hô hấp yếu ớt, cơ hồ chờ cùng với người chết, cũng may mà này Công Pháp đối với khí tức chỗ huyền diệu.

Nếu là đổi lại cái những người khác, chỉ sợ võ công lại cao hơn, khẳng định cũng sẽ đem Dịch Nam chờ cùng với người chết đồng dạng đối đãi.

Bất quá hết sức đáng tiếc, làm duy nhất một bộ chia ra làm bốn đỉnh cấp mộng ảo Công Pháp, trong đó hạ nửa cuốn lại tại trong dòng sông lịch sử dài đằng đẵng xói mòn, dẫn đến hiện tại tứ khí chân không ghi chép chỉ có đơn thuần nội công tâm pháp cùng bộ pháp, trong đó mạnh nhất sát chiêu cùng phòng ngự Công Pháp lại là đã không được biết.

Vén vén bằng vào cái này trên nửa vốn là bộ pháp cùng tâm pháp, tại trong chốn vô lâm tứ khí chân không ghi chép liền vững vững vàng vàng rồi ngồi lên rồi nhất phẩm hạ giai Đẳng Cấp, nếu là bù đắp Công Pháp, chỉ sợ trừ phi đã thất truyền mấy trăm năm Vô Tương Hồn Nguyên Công xuất thế, không phải nhất định ôn ép đương thời thứ nhất Thần Công, bất động Tứ Linh Long công, trở thành Chí Tôn võ học không thể tranh luận.

Dịch Nam cũng chú ý tới, Ngô đại nhân lần kia đang nói tới bất động Tứ Linh Long công lúc, đột nhiên muốn nói lại thôi, trong lòng giống như ẩn giấu đi cực lớn bí mật, tâm tình của hần thoáng có chút thất thối, dẫn đến ngay cả Dịch Nam đều nhìn cái rõ rõ ràng ràng.

Dựa theo trước đây Ngô đại nhân thuật mình chuyện cũ, hần cơ hồ có thể gọi là thế hệ tuổi trẻ nhân tài kiệt xuất, thế nhưng là vì sao lại muốn dẫn mình tới cái này trong núi sâu ẩn cư, năm gần hơn bốn mươi tuổi, hần là nhân sinh bốn trong cường thịnh nhất thời kỳ mới đổi.

Ngô đại nhân còn có rất nhiều chuyện không có nói với chính mình, có lẽ bởi vì chính mình tu vi còn quá yếu, rất nhiều chuyện còn chưa đủ tư cách tham dự a.

Dịch Nam thân hình đột nhiên ngừng, hần rõ ràng cảm giác được ngoài cửa đang có người hướng mình đi tới, không ra năm hơi công phu, một bóng người cao lớn liền đẩy cửa đi vào trong phòng.

Chỉ gặp nam tử kia thân cao hai mét, thân thể cường tráng, trần lộ ra ngoài trên cánh tay cơ bắp sung mãn mà hữu lực, nhất là trên mặt hần nhất đạo dữ tợn vết sẹo, từ mặt trái của hần xẹt qua, cơ hồ bao trùm nửa gương mặt, càng là vì hần bằng thêm rồi ba phần sát khí.

Đại Hải sau khi vào nhà nhìn thấy tiểu tử này dưới chân chính giẫm lên một khối to lớn vãi ướt, mà toàn bộ bát phòng bên trong lại sạch sẽ, không còn như dĩ vãng, đầy đất đồ ăn thừa ô uế.

Trên mặt hần hiện lên một tia hồ nghi, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, hần tuyệt đối không tin cái này thân hình gầy yếu, trên mặt còn vẫn mang theo ba phần ngây thơ thiếu niên, coi là thật có khí lực lớn như vậy.

"Vị đại ca kia, xin hỏi ngài là?"

Dịch Nam đối khí tức cảm giác mười phần nhạy cảm, cái mặt này bên trên che kín to lớn vết sẹo, mắt hồ bên trong ẩn chứa nồng đậm sát khí gia hỏa, chỉ sợ trên tay chạm phải qua không ít người mệnh, cỗ khí tức này đối với những khác người mà nói khả năng có cực lớn lực áp bách, bất quá đối với hần mà nói, tự nhiên có thể bỏ qua không tính.

Nhìn thấy Dịch Nam như thế phong khinh vân đạm biểu lộ cùng lời nói, Đại Hải trong lòng đối tiểu tử này tức khắc đánh giá cao mấy phần, hần trước kia tại quân đội lâu dài phục dịch, trên thân cái kia cỗ phần nồng đậm huyết khí vùng đi không được, vừa rồi hần cố ý mà vì đó, vì cái gì chính là thử một chút tiểu tử này hư thực, không có nghĩ đến cái này nhìn như phổ thông tiểu tử quả nhiên ẩn giấu đi thứ gì.

"Tiểu tử, những này sống tất cả đều là một mình ngươi làm xong?"

Đại Hải tiếng trầm nói nói, cỗ hống của hần giống như cây già đồng dạng, thanh âm dị thường buồn bực.

"Àn, đúng vậy. "

Dịch Nam khẽ gật đầu một cái, sắc mặt không hiểu có chút má hồng, lại là bởi vì bị nam tử này chăm chăm lâu rồi, lại có chút thẹn thùng.

"Nhìn tiểu tử ngươi đáng đáp gầy gò, không nghĩ tới khí lực lại như thế lớn, ngươi trước kia có phải hay không luyện qua hai tay?"

Đại Hải nhìn như tùy ý đặt câu hỏi, lại là tại nói bóng nói gió thăm dò tiểu tử này lai lịch, dù sao đối với về sau khả năng tại dưới tay mình làm việc huynh đệ, tình huống căn bản vẫn là đến nắm giữ.

"Trước kia đi theo trong thôn đại nhân thường xuyên lên núi đi săn, đã làm xong rất nhiều sống lại, người trong thôn đều nói ta từ nhỏ đã khí lực lớn. "

Dịch Nam ngai ngừng cười một tiếng, ngượng ngừng gãi đầu một cái.

Kỳ thật Cổ Lan thôn đám người đối với Dịch Nam kỳ quái chỗ đã sớm không cảm thấy kinh ngạc rồi, người gặp qua nhà ai không đủ mười tuổi tiểu hài

lời kéo cự thạch ngàn cân đầy khắp núi đồi chạy? Ngươi gặp qua mười một tuổi tiểu hài tay không hàng phục một con mãnh hổ? Ngươi gặp qua một quyền đâm chết lợn rừng? Ngươi gặp qua nhất tiểu hài tay không đào hố so sánh hơn mười người dùng cuốc sắt đào hố càng nhanh sao? Ở chung mấy năm xuống tới, các thôn dân thế nhưng là các loại chuyện kỳ dị đều gặp rồi, đều biết cái này lễ phép chu đáo Tiểu Bát Điểm thể nội ẩn giấu đi không phải người lực lượng.

Những năm qua này, Dịch Nam thân thủ cùng công lực đều chiếm được rồi Nghịch Thiên kiều nhảy vọt, thế nhưng là hấn đối đãi sự vật cùng mọi người thái độ lại không có phát sinh bất kỳ thay đổi nào, một mặt là tại lão Ngô khác loại giáo dục dưới, một phương diện khác cũng là bởi vì hấn cơ hồ rất sâu xa trong núi lớn, thuần khiết tâm cũng không nhận được bất luận cái gì sự vật ảnh hưởng.

"Ngươi về sau có bằng lòng hay không đi theo ta sông? Ngươi nếu là làm được tốt, nói không chừng ta về sau còn có thể dạy ngươi tiểu tử một điểm võ công. "

Đại Hải đạt được rồi mình muốn kết quả, cũng bất luận tiểu tử này là không lừa gạt mình, mà lại nếu như hấn thật sự là một cái võ công cao thủ, thêm há hội tự nhục thân phận tới này pháo hoa lâu nơi tìm sinh kế? Hấn Đại Hải cũng là bởi vì Hồng gia đã từng trợ giúp qua hấn, mới mang theo mấy cái huynh đệ hạ mình ở đây, một phương diện phụ trách thuốc lá này hoa lâu sống lại, một phương diện cũng coi là nơi này hộ vệ.

"Đương nhiên nguyện ý. " Dịch Nam nghe được cái này Đại Hấn lời nói con mắt tức khắc sáng lên, hấn còn sợ chia lên ba tháng bát, võ công của mình không tiến ngược lại thụt lùi đâu, hiện tại tốt xấu có chút nặng sống có thể làm, hơn nữa còn có thể thoát ly cái kia khẩu thị tâm phi Chu Phi, cũng đứng lúc làm thỏa mãn ý của hấn.

"Tốt về sau ngươi gọi ta Hải ca là được, đi, tại cái này chén bễ trong phòng ở lâu rồi, thân thể đều biệt khuát. "

Đại Hải hào sảng cười một tiếng, không có nghĩ đến cái này nhìn như âm trầm Đại Hấn tính cách cùng gương mặt hấn như thế tương phản, lập tức hấn không chút khách khí một cước đá tung cửa ra, dẫn Dịch Nam liền đi ra ngoài.

"Tới tới tới, các huynh đệ, về sau tiểu tử này liền nhập chúng ta băng rồi. Đến, ngươi trước làm tự giới thiệu. "

Đại Hải dẫn Dịch Nam một bên ồn ào một bên hướng về một đám người tiến đến, mọi người nghe tiếng tức khắc đều dừng việc làm trong tay, một Song Song con mắt đều đồng loạt nhìn chăm chăm Dịch Nam, chờ lấy hấn lên tiếng.

"Ta. . Ta gọi Ngô Hạnh, các vị đại ca về sau xin chiếu cố nhiều hơn. "

Dịch Nam bị nhiều người như vậy nhìn chăm chăm, tức khắc đỏ mặt lên, hơi cúi đầu xuống, có chút e lệ nói.

"Ha ha, tại sao cùng cái tiểu nương môn đồng dạng. "

"Ngô tiểu đệ, ta gọi lớn bay, về sau ngươi gọi ta Phi ca là được. "

"Hắc hắc, ta gọi cùng trường thô, ngươi quản ta gọi trường thô ca là được. "

"Ta gọi Vương Hổ, về sau ngươi gọi ta lão Vương là được. "

Nhiệt tình của mọi người hoàn toàn ngoài Dịch Nam dự kiến, mấy người bọn hấn tráng hán từng cái nhiệt tình tiến lên hướng hấn thân thiết giới thiệu mình, tức khắc để Dịch Nam tâm tình khẩn trương biến mất không còn một mảnh.

"Tốt, vừa chào hỏi, liền nên làm việc rồi. Đến, các huynh đệ thêm chút sức, sớm làm xong sớm nghỉ ngơi. "

Đại Hải một tiếng gào to, mọi người tức khắc vai khiêng gạo nguyên liệu nấu ăn, từng cái sót ruột bận rộn bắt đầu rồi làm việc.

Dịch Nam nhìn tình sáng lên, cũng gia nhập bọn hấn hàng ngũ, hấn một tay bắt lấy rồi một túi gạo, trên mặt tràn đầy ý cười.

Đây mới là ta muốn sinh hoạt, Ngô đại nhân, ngài yên tâm đi, ba tháng thoáng qua một cái, ta rất nhanh liền hội thông qua ngài khảo nghiệm. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Thần bí lão bản, Ly Ly quyết định

Một cái chớp mắt, Dịch Nam đã tại pháo hoa lâu chờ đợi hơn mười ngày.

Có thể nói những này Thiên Dịch nam tại Đại Hải thủ hạ trôi qua mười phần vui sướng, hẳn mỗi ngày đều nghe những cái kia đến từ ngũ hồ tứ hải các đại ca giảng thuật mình thú vị chuyện cũ, mỗi sáng sớm thần còn có thể cùng mọi người cùng nhau tại Hải ca nghiêm khắc chỉ đạo hạ luyện tập một loại tên là "Kiện thể quyền" phổ thông quyền pháp.

Loại này kiện thể quyền chính là trong quân đội cường thân quyền pháp, đối với Dịch Nam loại này võ học kỳ tài tới nói chính là dễ như trở bàn tay, bất quá vì phòng ngừa lộ tẩy, hẳn có đôi khi thậm chí biểu hiện được cố ý phạm sai lầm, cố ý giả bộ như không hiểu đáng vẽ, lại cho Hải ca phê bình chỉ chính mình cơ hội. Dù là dạng này, quyền pháp của hắn sáo lộ cũng đã trở thành mười mấy người ở trong tốt nhất một người.

Những ngày này, cho Dịch Nam lớn nhất cái biến chính là hắn bắt đầu quen thuộc quần thể sinh hoạt, trước kia tại thâm lâm nơi, cơ hồ mỗi ngày đều là một mình hắn một chỗ tu võ, Ngũ đại nhân biến mất dài nhất một lần thậm chí có nửa năm lâu, hắn ngẫu nhiên về thôn một lần, cũng không sẽ cùng mọi người ở lâu, chớ nói chi là cùng nhau ăn cơm, ngủ chung rồi.

Hiện tại mỗi ngày ăn cơm đều là mười mấy người cùng một chỗ ăn, bao quát đi ngủ lúc đều là sáu người tại một cái phòng nơi, mọi người tương đối mà nói cũng đều hết sức quan tâm cái này làm việc ra sức, không sợ khổ không sợ mệt tiểu tử.

Mọi người mỗi lần ăn cơm đều liều mạng hướng hắn trong chén gấp thức ăn, đều muốn để ăn trắng một điểm, thân thể khá hơn một chút. Mà đối với Dịch Nam tới nói, mỗi ngày trong đêm mặc dù đều nghe trong phòng mấy người oanh minh đồng dạng ngáy âm thanh, nhưng là hắn lại ngược lại cảm giác ngủ được càng thêm an tâm rồi.

Bất quá bởi vì cùng tất cả mọi người tại một cái phòng nơi đi ngủ, hắn tự nhiên không thể giống trốn khuya chiêng tu luyện Nhân Hoàng tâm kinh cùng nội công tâm pháp, càng là bỏ qua một lần trăng tròn chỉ dạ tu luyện, điều này cũng làm cho Dịch Nam cảm thấy lo được lo mất.

Mà bát phòng Chu Phi tại biết Dịch Nam bị Đại Hải đòi tới về sau, thế mà một câu lời cũng không dám nói, chắc hẳn Đại Hải trong mắt của hắn chính là hung thần ác sát đồng dạng tồn tại, bất quá Chu Phi nhiều lần nhìn xem Dịch Nam cùng bọn hắn một đám người ôm vào cùng một chỗ, trên mặt ngốc cười a a làm việc nặng, hẳn đều có chút nghĩ mãi mà không rõ, tiểu tử này là không phải ngốc? Đặt vào bát phòng nhẹ nhõm sống không làm, không phải đi làm khổ lực.

Trong lúc đó Ly Ly tỷ cũng chuyên sang xem hắn hai lần, mặc dù có chút lo lắng thân thể của hắn không chịu đựng nổi loại này sống lại, bất quá cũng may nhìn thấy một đám người đều hết sức quan tâm Dịch Nam, nàng cũng yên lòng, dù sao mọi người cùng một chỗ cũng coi như cộng sự mấy năm, cũng là rõ ràng bọn hắn một đám người đều là tương đối rộng rãi hắn tử.

Ngày nào đó trong đêm, đang một tên người mặc màu vàng hoa phục, sắc mặt mang theo mấy phần âm nhu, trong tay cầm một vòng quạt xếp nam tử tại mấy tên Đại Hán bao vây hạ leo lên pháo hoa lâu về sau, hết thấy cũng bắt đầu xuất hiện chuyên cơ.

"A? Tiểu tử kia thân thể lại lịch đáng tin phở?"

Tại pháo hoa lâu lầu sáu tầng cao nhất, nguyên bản xưa nay không mở ra trong phòng, cái kia sắc mặt âm nhu nam tử giờ phút này thế mà đang ngồi ở một phương trên ghế bành, trong tay nhẹ nhàng đóng đưa quạt xếp, hững hờ hồi trước mặt hắn hai người.

"Đại lão bản, đây đều là Đại Hải tự mình hồi báo cho ta, ta nghĩ không sẽ có vấn đề. "

Một tên thân hình mập mạp nam tử đứng hắn dưới tay, ngũ khí hơi cung kính nói nói, người này lại chính là phụ trách pháo hoa lâu hộ vệ quân sự Hồng gia không thể nghi ngờ.

"Ân, bày ra tú ngươì thấy thế nào?"

Được xưng là đại lão bản âm nhu nam tử ánh mắt chuyển hướng một người khác, người kia lại là pháo hoa lâu người người đều biết nửa cái quân sự, bày ra tú không thể nghi ngờ.

"Đại lão bản, nô tỳ không biết cái kia cổ quái tiểu tử thân thể, bất quá hắn đem trần đại thiếu dọa mềm nhũn chân, cũng là sự thật không thể chối cãi. "

"Hừ, Trần Lâm tên phế vật kia không chịu được như thế, thực sự ném hắn cữu cữu Thần Toán tử mặt mũi. Bất quá người này chúng ta còn muốn tiếp tục lôi kéo, hắn chính là trong đó mấu chốt một cái khâu, chúng ta không thể bỏ qua bất kỳ một tia cơ hội. "

Đại lão bản đem quạt xếp thu hồi, cặp kia âm nhu trong con ngươi hiện lên một tia tàn nhẫn, lập tức bị hắn cất vào đáy mắt, khôi phục rồi bộ kia bất cần đòi khoan thai bộ dáng.

"Lão Hồng, ngươi luyện võ nhiều năm, ngươi khả năng tại bàn đá xanh bên trên lưu lại dấu chân?"

"Cái này. . . Cũng không có thể. "

Lão Hồng cái trán xuất hiện một trận mồ hôi rịn, không nghĩ tới đại lão bản ngay cả chuyện thể này đều biết rồi, xem ra chính mình vẫn là nghĩ đến quá mức đơn giản.

"Tự nhiên không thể, chớ nói ngươì, liền ngay cả ta đoán chừng cũng là không cách nào làm đến. "

Đại lão bản ý vị thâm trường nhìn lão Hồng một chút, lập tức lạnh nhạt nói ra để hấn giết mình một phen.

"Tiểu tử này tuyệt đối không giống hấn biểu hiện đơn giản như vậy, mấy ngày nay ta đã lợi dụng phía trên quan hệ đi tra hấn một phen, bắt quá kết quả lại là tiểu tử này giống như từ trên trời giáng xuống, căn bản cũng không phải là cái gì nạn đói trong thôn trốn tới người!"

"A? Chẳng lẽ là chúng ta bại lộ?" Bày ra tú cả kinh dùng khăn tay bưng kín miệng của mình, kinh nghi nói nói.

"Khó nói, bắt quá tiểu tử này vô luận là xuất hiện vẫn là thân phận đều thực sự quá mức kỳ quái, ta thực sự trong lòng khó có thể bình an. " đại lão bản vừa mới nói xong, ngoài cửa đột nhiên truyền đến một trận hết âm thanh, lão Hồng trong mắt tàn khốc lóe lên, hô to một tiếng

"Ai ở bên ngoài?"

"A. . Là ta, Hồng gia, mụ mụ. . "

Một tên người mặc màu hồng lụa mỏng, ngũ quan tinh xảo tiểu xảo, bưng một phượng bàn gỗ gầy gò thân ảnh cuống quýt đi đến, lại là Ly Ly.

"Người ở bên ngoài làm gì?" Lão Hồng trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc, híp mắt nhìn xem Ly Ly, trong đó thâm vấn ý tứ rất là rõ ràng.

"Hồng gia, mụ mụ cố ý đã phân phó Ly Ly, mỗi lần đại lão bản đến đều muốn cho pha được một bình Bích Liên chìm đưa lên. " Ly Ly hai đầu gối quỳ xuống đất, đầu cúi xuống hướng phía dưới, vội vàng giải thích nói.

"Bày ra tú? Nhưng có việc này?"

Lão Hồng xoay đầu lại hướng về bày ra tú hỏi, trong đó chất vấn ý tứ hết sức rõ ràng.

"Ta đích xác là có đã phân phó, thế nhưng là ta cũng là tại biết đại lão bản ưa thích Bích Liên chìm về sau mới khiến cho nàng chuẩn bị. "

Bày ra tú một mặt vô tội nhìn xem đại lão bản, nàng cũng không nghĩ tới trước mấy ngày vô ý cùng Ly Ly giao phó rồi như thế một phen, không nghĩ tới lần này đại lão bản tới đột nhiên như vậy, hơn nữa còn là thương lượng loại này chuyện quan trọng lúc, Ly Ly làm sao lại đột nhiên tiến đến nữa nha.

"Được rồi, các người chớ ồn ào, ta được cũng không trách tội ý của các người. " ngồi tại ghế bành phía trên đại lão bản nhàn nhạt lời nói vang lên, hai người tức khắc không nói nữa, mà là lẳng lặng chờ lấy đại lão bản lên tiếng.

"Người gọi Ly Ly?"

"Đúng vậy, đại lão bản. "

Ly Ly cho tới nay cũng chỉ biết pháo hoa lâu có một cái bối cảnh rất lớn đại lão bản, lại không nghĩ tới hôm nay thế mà có thể cùng nó nói lên hai câu nói, bắt quá trường hợp này thật sự là cũng không phải là nàng suy nghĩ.

"Đến, ngừng đầu lên ta xem một chút. "

Ly Ly nghe được đại lão bản phân phó, cái cảm khinh khinh ngừng, tấm kia tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn, ngũ quan phân bố đến mười phần đoan chính, hai thi phần trang điểm trên gương mặt xinh đẹp một đôi linh xảo con ngươi, thật sự là hoàn toàn xứng đáng pháo hoa lâu đệ nhất mỹ nữ rồi.

"Ngày thường hảo hảo lĩnh xảo, nếu như ta nhớ không lầm, Ly Ly nhà người hấn là tại quận trưởng huyện bên ngoài Tiểu Lan thôn a?"

Đại lão bản nhìn xem Ly Ly mặt cũng là có chút hơi thất thần, tên này gọi Ly Ly tục nhân hoàn toàn chính xác đáng đáp mỹ mạo, cho dù là có được phong phú lịch duyệt hấn, cũng không nhận được vì thế dung mạo cảm thấy ngạc nhiên.

"Làm phiền đại lão bản quan tâm, nô tỳ nhà đích thật là tại Tiểu Lan thôn. "

Ly Ly vừa nói vừa cúi đầu xuống, trong nội tâm nàng một trận run rẩy, không biết đại lão bản vì sao hội ở đây lúc hỏi loại vấn đề này.

"Không cần như thế, tới tới tới, tiến lên đây cho ta rót một chén Bích Liên chìm, để ta nhìn người trà nghệ phải chăng cùng dung nhan của người đồng dạng mỹ lệ. "

Đại lão bản một trận cười khê, như là nhẹ nhàng mỹ thiếu niên, không nói ra được tự đắc cùng du dương.

"Là. " Ly Ly nhẹ giọng ứng qua, thận trọng đứng lên, bưng phía kia nước trà, chậm rãi đi tới đại lão bản trước mặt, bắt đầu vì hấn châm trà.

"A. . "

Không nghĩ tới đại lão bản tay trái đột nhiên duỗi ra, thật chặt nắm lấy rồi bàn tay nhỏ của nàng, Ly Ly bị đau một tiếng kinh hô, chén trà đã rót xuống đất phát ra thanh thúy một thanh âm vang lên.

Đại lão bản tay trái có chút dùng lực hướng về sau một vùng, Ly Ly cả người liền đã mất đi cân bằng ngã xuống trong ngực của hấn, đầu của hấn thật sâu chôn ở Ly Ly như nước thanh ti ở giữa, say mê nơi này ở giữa nhàn nhạt mùi thơm ngát, dăm tã cười nói "Không nghĩ tới trên người người mùi thơm so

sánh Bích Liên chìm càng thêm ngon miệng thuần. "

"Ngô, đại lão bản, van cầu người thả ta ra. "

Lý Ly cố gắng muốn tránh thoát đại lão bản ôm ấp, thế nhưng là tay của hắn giống như sắt thép đồng dạng chăm chú siết chặt lấy, giữ lấy thân thể của nàng, bằng khí lực của nàng căn bản làm không ra bất kỳ hữu hiệu phản kháng.

"Làm sao? Hắn là người không nguyện ý làm ta thiếp thất?"

Đại lão bản sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, hắn coi là thật buông lỏng ra tay của mình, mặc cho Lý Ly bối rối rời đi.

"Lý Ly. . Lý Ly thân phận hèn mọn, không dám hy vọng xa vời đại lão bản ân phúc. "

Lý Ly vội vàng quỳ xuống, đầu trên mặt đất dập đầu mấy cái trùng điệp khấu đầu, cái trán tức khắc một phiến sưng đỏ, nàng linh xảo trong con người một phiến hơi nước, cơ hồ khóc lóc kể lể nói rồi xuất lời nói này.

"Ta nói đi chính là đi, ta từ trước đến nay không thích ép buộc bất luận kẻ nào, cho người một đêm thời gian cân nhắc, nếu là người đồng ý, tự nhiên có hoàng kim trăm lượng làm sinh lễ đưa đến nhà người, nếu là người không đồng ý, như vậy ta cũng không sẽ cưỡng cầu người. "

Đại lão bản sắc mặt âm trầm, cúi người ở trên dùng con mắt nhìn qua nhìn xem cầu xin Lý Ly, nhân nhạ nói xong, trong lòng không biết làm sao dự định.

"Lý Ly, người hồ đồ cái gì a. Đại lão bản có thể nhìn trúng người, đây chính là người đã tu luyện mấy đời phúc phận a, còn không tranh thủ thời gian đáp ứng a?"

Tại sau lưng bày ra tú có thể gấp, Lý Ly đưa nhỏ này cơ hồ là nàng một tay nuôi nấng, vô luận là tính tình vẫn là làm việc vậy cũng là số một số hai, bằng không thì cũng không sẽ làm nàng thiếp thân nha hoàn, một mực đi theo bên cạnh nàng.

Bất quá bình thời thông minh như vậy linh xảo Lý Ly hiện tại là thế nào, ngay cả hoàng kim đưa đến trước mặt cũng không cần?

"Ta. . Ta có thể về trước đi cùng trong nhà người thương lượng một chút sao? . . "

Lý Ly ánh mắt lấp lóe, không dám ngẩng đầu nhìn thẳng vào đại lão bản.

"Tự nhiên có thể, đại sự như thế ắt không thể thiếu. Như vậy đi, sáng mai ta liền an bài xe ngựa đưa người về nhà, bổ sung bên trên ta sinh lễ như thế nào?"

Đại lão bản đến tin tức này trên mặt ý cười giãn ra, hắn khinh khinh đứng dậy, dùng tay nâng lên Lý Ly cái cằm, ngón trỏ nhẹ nhàng thổi qua nàng cái kia trong suốt như nước mặt non nớt, nhìn xem Lý Ly trong con người điểm điểm nước mắt chớp động, hắn đem ngữ khí kéo rất dài, chậm rãi nói một câu

"Đi thôi, nghỉ ngơi thật tốt. "

Lý Ly đứng dậy hành lễ cáo lui, dải nàng nhẹ nhàng đem môn khép lại, đại lão bản bộ dáng mới biến mất tại rồi trong tầm mắt của nàng.

Cái kia nụ cười ý vị thâm trường cùng lời nói tại trong óc của nàng một lần thêm một lần hiển hiện, tay của nàng phát ra rất nhỏ run rẩy, hô hấp cũng một trận chấp trùng không ngừng, còn tốt, rốt cục chịu nổi rồi.

Thế nhưng là mình bây giờ thêm nên như thế nào đâu? Lý Ly trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy mình giống như lọt vào một cái vực sâu không lồ bên trong, mình đang từ từ bị hắc ám chậm chậm thôn phệ.

Nàng sau khi trở về phòng nằm ở trên giường lăn lộn khó ngủ, trong đầu một bên là Ngô Hạnh cái kia thanh tịnh hai mắt, còn có cái kia một tiếng ngọt ngào la lên.

"Lý Ly tỷ, ta gọi Ngô Hạnh. "

Một bên là đại chương quỹ cái kia âm trầm như nước động đồng dạng con người, còn có cái kia ý vị thâm trường một câu

"Đi thôi, nghỉ ngơi thật tốt. "

Nàng chỉ là một cái thuở nhỏ bán mình đến pháo hoa lầu Bình Phàm nữ tử, vì sao hội tại trùng hợp như thế phía dưới nghe được mấy câu nói như vậy? Vì sao hết lần này tới lần khác vẫn là Ngô Hạnh, vì sao. . .

Lý Ly khóe mắt trượt xuống một giọt thanh lệ, trong đầu của nàng, Ngô Hạnh khuôn mặt tươi cười rốt cục càng ngày càng rõ ràng, rốt cục lần ắt đại lão bản cái kia âm trầm cười.

Nàng đứng dậy tìm đến giấy bút, cũng không dám thấp sáng trong phòng ánh nến, mượn mờ tối ánh trăng, nàng nằm ở trên bàn sách, đôi mi thanh tú cau lại, rốt cục viết trên giấy viết. .

"Đại lão bản, ngài coi là thật muốn cưới Lý Ly?"

Một phen trầm mặc qua đi, bày ra tú đột nhiên cả gan hướng đại lão bản hỏi nói.

"A? Làm sao, cái này Ly Ly không phải người tự tay nuôi lớn sao?"

Đại lão bản âm trầm ánh mắt nhìn về phía bày ra tú, mang trên mặt ba phần nghiêm ngẫm.

Bày ra tú một trận do dự, khẽ gật đầu một cái, nói

"Ly Ly trong nhà nghèo khó, đứa nhỏ này vì trong nhà phụ mẫu công việc, tám tuổi năm đó mình ăn xin đi vào pháo hoa lâu, bán mình cho ta, ta nhìn nàng đáng đáp thủy linh, người cũng chịu khó, vẫn mang tại rồi bên người, hiện tại vẫn là cái hết quan. "

"Hừ, theo ta thấy nàng nhất định nghe được rồi cái gì, không bằng. ." Hồng gia đột nhiên xen vào, cái kia song phỉ phỉ trong mắt một sợi sát khí chợt lóe lên.

"A, không được, không được. Nàng ý rất căng, coi như thật nghe được rồi cũng không sẽ nói. " tú mẹ quá sợ hãi, nàng thụ Ly Ly hầu hạ đã chín năm có thừa, chín năm cộng đồng sinh hoạt, liền xem như một khối đá cũng có rồi tình cảm, huống chi đồng dạng thanh lâu xuất thân nàng, dưới gối cũng không con cái, nàng lại là thực tình đem Ly Ly xem như nữ nhi ruột thịt của mình mà đối đãi rồi.

"Tốt, hai người các người chó có tự loạn trận cước. "

Đại lão bản khinh khinh khoát tay, nói tiếp nói "Ta đích xác cố ý thu nàng làm thiếp, bắt quá nàng vừa rồi biểu hiện lại làm cho ta sinh ra một chút hoài nghi, việc này bản lại, bày ra tú, người xuống dưới xong ta có việc cùng lão Hồng giao phó. "

Nói xong lời cuối cùng đại lão bản đã là ra lệnh đồng dạng giọng nói.

"Cái này. ." Tú mù mù không nghĩ tới đại lão bản lần này hội đơn độc lưu lại lão Hồng, trước hết để cho mình rời đi, đang lúc muốn nói gì, bắt quá nhưng cũng biết bắt quá phí công.

Đừng nhìn nàng bên ngoài xem như nửa cái pháo hoa lâu quân sự, thế nhưng là nàng thân phận thật sự thủy chung vẫn là cái nô tỳ, là thanh lâu xuất thân nữ tử, tại đại lão bản thân phận trước mặt, nàng bắt quá cũng chính là một cái sai sử đến hơi thuận tay nô tỳ mà thôi.

Nếu là quả thật gây đại lão bản sinh khí, chỉ sợ nàng khó sống qua đêm nay.

Bày ra tú ở trong lòng bất đắc dĩ thở dài, khom người cúi xuống hành lễ nói "Đại lão bản, cái kia ta đi trước. "

Trong đêm, trong phòng chỉ còn lại có đại lão bản cùng lão Hồng, hai người âm thầm một phen trò chuyện, lại không có người thứ ba biết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Đột nhiên cáo biệt, tâm sự nặng nề

Lúc sáng sớm, trời mới vừa tờ mờ sáng, Dịch Nam liền cùng hơn mười người các huynh đệ cùng một chỗ xuống giường, bắt đầu rồi sáng sớm thao luyện.

Khi bọn hắn chính luyện được lửa nóng lúc, một tích phần bóng người màu đỏ Ly Ly đột nhiên xuất hiện ở trong hậu viện, Đại Hải mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, tiến lên hỏi nói "Người bây giờ qua tới làm cái gì?"

"Ta tìm một cái ta người đệ đệ kia, Ngô Hạnh. "

Nhìn ra Ly Ly thần sắc có chút lo lắng, nàng vội vàng nói nói.

Đại Hải chân mày hơi nhíu lại, cứ việc trong lòng hồ nghi, nhưng vẫn là hô lớn một tiếng

"Ngô Hạnh, tới. "

"Tới. " Dịch Nam vội vàng chạy chậm đến tới, Ly Ly tỷ vừa tới hắn tự nhiên là chú ý tới, bắt quá Đại Hải ca bình thời đối với bọn hắn luyện võ yêu cầu rất nghiêm, hắn cũng không tốt một mình chạy đến.

Đến gần xem xét Ly Ly trên đầu một chiếc sừng đỏ, Dịch Nam trong nháy mắt liền nhìn ra đây là ngoại thương bố trí, hần ân cần hỏi nói.

"Ly Ly tỷ, người cái trán thế nào?"

"Không quan trọng, tối hôm qua trong đêm không cẩn thận tại trên mép giường đập đầu một cái. "

Ly Ly bắt lấy rồi Dịch Nam tay đem hần kéo lại một bên, mỉm cười nói nói

"Tỷ tỷ trong nhà có một chút sự tình, có thể muốn về lợi nhà, người phải chiếu cố tốt mình a. " nói Ly Ly duỗi ra cánh tay nhỏ bé của nàng, nhẹ nhàng vì Dịch Nam chải sửa lại một chút trên đầu loạn phát.

"Trong nhà là có chuyện gì gấp sao? Có muốn hay không ta trợ giúp?"

Trông thấy Ly Ly có chút cử động khác thường, Dịch Nam hơi nghi hoặc một chút nói.

"Không có a, chỉ là trở về tìm kiếm nhà, chỗ nào có thể có chuyện gì gấp đâu. "

"Tỷ tỷ có thể có người cái này đệ đệ, thật cảm giác rất vui vẻ. Người cùng đệ đệ của ta thật sự dài rất giống như nhau, ta nghe người khác nói, người tại hậu viện làm việc mười phần ra sức, về sau mặc kệ ở đâu đều là giống nhau, nhất định phải chăm chỉ làm việc, tương lai mới hội trở nên nổi bật. "

Ly Ly cặp mắt kia nhìn chăm chăm Dịch Nam, trong mắt giống như ngăn lệ chớp động đồng dạng.

"Những này vòng vào người cảm, đây là tỷ tỷ một điểm tâm ý, người giữ lại về sau khả năng hữu dụng, trong nhà người không phải còn có nạn đói sao? Nếu như có thể mà nói, không bằng cầm số tiền này đi thôi?"

Ly Ly ngữ khí có chút nóng nảy, mà lại ý tứ trong đó càng ngày càng quái, Dịch Nam đều có chút không nghĩ ra được.

"Ly Ly tỷ, người có phải là có chuyện gì hay không giấu diếm ta?"

Dịch Nam nhỏ giọng hỏi, hần càng ngày càng cảm thấy việc này kỳ quái, Ly Ly tỷ làm sao hội một buổi sáng sớm chạy tới cùng mình nói dừng, mà lại không chỉ có cho mình tiền, còn tiện thể lấy dẫn dò mình về nhà.

"Không có đâu, ngốc đệ đệ, tỷ tỷ chỉ là quan tâm người. " Ly Ly buông lỏng tay ra, chăm chú nắm lấy Dịch Nam tay, đem cái kia thêu lên một đóa nhật màu sáng hoa lan hầu bao không nói lời gì nhét vào lòng bàn tay của hần.

"Ly Ly tỷ, ta sao có thể muốn tiền của người. " Dịch Nam một trận lắc đầu, cái này hầu bao vào tay về sau trọng lượng rõ ràng, bên trong chỉ sợ có không ít vàng bạc ở bên trong.

"Người vừa gọi ta một tiếng tỷ tỷ, liền muốn nhận lấy tiền này. " Ly Ly ánh mắt có chút cổ quái, nàng cuối cùng nhẹ nhàng vỗ vỗ Dịch Nam mu bàn tay, nhẹ giọng nói một tiếng

"Chờ ta trở về. . "

"Ly Ly tỷ. . "

Dịch Nam còn không có được đến truy vấn, Ly Ly một tích màu hồng nhật thân ảnh liền vội vàng quay người mà đi, chỉ lưu lại một trận nhàn nhạt hoa lan ngon miệng trên không trung chậm rãi tiêu tán.

"Lão đệ, có thể a. "

"Ngô lão đệ, người tới đây pháo hoa lâu mới mấy ngày a? Liền đem Ly Ly cho đuổi tới tay?"

"Đúng a, đều biết Ly Ly bị người thiện lương, mặc dù trong nhà nghèo khó, bất quá cũng là hết quan, hắc hắc, tiểu tử người thật có một tay. "

Ly Ly vừa đi, mấy cái các huynh đệ nhao nhao tiến tới góp mặt cùng trên ghẹo Dịch Nam nói.

"Mọi người đừng hiểu lầm, ta cùng Ly Ly tỷ là tỷ đệ quan hệ. "

Dịch Nam đang lúc vội vàng lắc đầu xụ mặt giải thích sự thật.

Hần tại pháo hoa lâu mười mấy ngày nay, cũng biết rồi thuốc lá này hoa lâu chính là chuyên môn cho quan lại quyền quý tiêu khiển địa phương, bất quá pháo hoa lâu nghề chính nhưng cũng cùng thanh lâu có bản chất khác nhau, nơi này nữ hầu phần lớn chính là bán nghệ không bán thân, cho dù có chút phục thị khách nhân nữ tử cũng cơ hồ đều là cố định phục vụ.

Pháo hoa lâu từ bốn phía sưu tập gia cảnh bản hàn, đào vong lưu ly tiểu cô nương, thu dưỡng về sau tỉ mỉ dạy bảo, có chuyên môn hát khúc, có chuyên môn khiêu vũ, bất quá nếu là tiêu khiển tự nhiên cũng không thiếu được bồi "Mắt rù xuông", mà lại cái này người mang kỹ nghệ nữ tử giá cả tuyệt đối không ít, dạng này cũng liền thành tựu pháo hoa lâu không lỗ tiêu phí mạng, tự nhiên từ đó thu hoạch rồi đại lượng bạo lợi.

Pháo hoa lâu tọa lạc nơi đây nhiều năm có thừa, nhà này hiệu buồn nghe nói chính là từ thành đều phân dời đến tận đây, cơ hồ mỗi một tòa thành lớn, giàu có quận lĩnh đều hội có một nhà như thế pháo hoa lâu tọa trấn, có thể tiến này vùng tay quá trán tiêu phí, cũng coi là một loại thân phận cùng quyền lực biểu tượng rồi.

Làm phục thị rồi tú mụ mụ chín năm Ly Ly, biết đến tự nhiên so sánh những người khác càng nhiều, chính vì vậy, nàng mới càng thêm cảm thấy kinh hãi cùng sợ sệt, nàng lo lắng cho mình thậm chí hội cùng những cái kia đột nhiên mất tích tỷ muội, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, cũng sợ hãi nhà của mình bởi vậy bị liên lụy, thế nhưng là Ngô Hạnh ngày đó thật khuôn mặt tươi cười lúc lúc bồi hồi tại trong đầu của nàng, để nàng làm không được giả bộ như cái gì đều không có có phát sinh.

Ly Ly khẩn trương đến trong lòng bàn tay toát ra rất nhiều đồ mồ hôi, nàng hoảng hốt trở lại phòng của mình, đem sớm đã thu thập xong bao phục cùng hành lý vội vàng treo ở trên vai, một trận chạy chậm liền ra cửa.

Đã thấy pháo hoa lâu lâu bên ngoài một cổ trang trí lộng lẫy xa hoa xe ngựa sớm đã bên ngoài xin đợi đã lâu.

Hít một hơi thật sâu, bình phục mình có chút bối rối tâm, Ly Ly cuối cùng quay đầu nhìn thoáng qua mấy cái kia khảm ngọc tại cao cao trên lầu các chữ lớn, pháo hoa lâu.

Bề ngoài như thế nào đi nữa tráng lệ, nhưng thủy chung không che giấu được trong đó đã hư thối đến thực chất bên trong hắc ám a.

Bất quá vị này mã phu ngược lại là rất lạ mặt, Ly Ly ở đây lâu như vậy cho tới bây giờ chưa từng thấy qua người này, mà lại nàng chú ý tới, phu xe trên tay chẳng biết tại sao quần đầy rồi màu trắng băng vải, không biết phải chăng là đã từng nhận qua cái gì tổn thương bệnh.

"Xa phu, phiền phức ngài lái xe a. " Ly Ly thanh âm thanh thúy vang lên, vị này sớm đã xin đợi đã lâu xa phu có chút giảm thấp xuống mình mũi, theo hần kéo động cương ngựa, chiếc này trang trí đại khí xe ngựa chở Ly Ly liền chậm rãi nhanh chóng cách rời pháo hoa lâu, hướng phía nhà của nàng một đường đi xa.

Xe ngựa bên trong, Ly Ly lẳng lặng ngồi tại lòng lầy trên nệm lót, nàng bên cạnh còn có một cái tinh xảo cái rượu, nàng mặc dù biết bên trong khoảng chừng rộng rãi một trương hoàng kim, thế nhưng là lòng của nàng làm thế nào cũng cao hứng không nổi.

Bận rộn qua cho tới trưa, tâm sự nặng nề Dịch Nam rốt cục hướng biên ca xin nghỉ.

Hắn hi vọng sự tình tựa như Ly Ly tỷ kể ra đồng dạng bình thường, thế nhưng là dù loại này khả nghi dấu hiệu lại để cho hắn không an tâm, đừng nhìn Dịch Nam bề ngoài ngày thơ, thế nhưng là nội tâm của hắn lại so với ai khác đều kín đáo.

Hắn rờn rã cùng Ngô đại nhân giao chiến dài đến bốn năm, trong lúc đó mỗi một lần giao chiến được không phải cùng luận bàn đồng dạng chạm đến là thôi, mà là chân chính sinh tử tương giao!

Dù là theo công lực của hắn dần dần lên cao, Ngô đại nhân nhưng thủy chung đem thể nội công lực áp chế ở so với hắn quá thấp Đẳng Cấp, dạng này mỗi lần xuất thủ về sau cũng không sẽ gây nên Dịch Nam bỏ mình, thế nhưng lại có thể làm cho hắn đau đến không muốn sống, nằm trên giường mấy ngày.

Tại dạng này đặc thù hoàn cảnh dưới, Dịch Nam cũng rõ ràng biết, hắn mỗi một lần nằm trên giường kỳ thật chờ cùng với mình đã chết tại ngô trong tay đại nhân một lần, đi qua rờn rã bốn năm sinh tử bồi hồi, Dịch Nam một lần lại một lần nằm ở trên giường, hắn cũng càng không ngừng trong đầu suy tư cùng Ngô đại nhân mỗi một lần giao chiến, lo lắng lấy mình mỗi một lần xuất thủ đắc thắng tỷ lệ, cùng mình nhược điểm khả năng bại lộ nguy hại, dạng này xuống tới không chỉ có là phản ứng của hắn thân kinh, trong đầu của hắn tư duy cũng đã nhận được bay vọt đồng dạng tăng lên.

Đang rất nhỏ đến cực hạn quan sát duy trì bốn năm về sau, hắn đã sớm đem loại này đặc biệt bận sự biến thành tự nhiên, mặc dù làm không được cùng hô hấp đồng dạng tùy ý, bất quá nhưng cũng có thể tại trong lúc lơ đãng phát hiện rất nhiều vấn đề.

Ly Ly tỷ nói chuyện với mình hình ảnh tại trong óc của hắn không ngừng lặp lại, Dịch Nam phát hiện Ly Ly tỷ đang nói đến mấy cái từ lúc, tâm tình của nàng cùng thanh âm ba động đều có chỗ biến hóa, nhất là tại cho mình túi tiền lúc, hắn rõ ràng có thể cảm giác được Ly Ly tỷ tay tại rất nhỏ run rẩy, khi hắn đem nào từ ngữ toàn bộ tìm ra lúc, tức khắc liền phát sinh rồi máu chột trong đó chỗ.

"Tôi hôm qua trong đêm không cẩn thận tại trên mép giường đập đầu một cái. "

"Tỷ tỷ trong nhà có một chút sự tình, có thể muốn về lợi nhà, người phải chiếu cố tốt mình a. "

"Không có a, chỉ là trở về tìm kiếm nhà, chỗ nào có thể có chuyện gì gấp đâu. "

"Tỷ tỷ có thể có người cái này đệ đệ, thật cảm giác rất vui vẻ. Người cùng đệ đệ của ta thật rất giống đâu, ta nghe người khác nói, người tại hậu viện mười phần cố gắng, về sau cũng muốn làm rất tốt, nhất định hội trở nên nổi bật. "

"Những này vòng vào người cầm, đây là tỷ tỷ tấm lòng thành, người giữ lại về sau khả năng hữu dụng, trong nhà người không phải còn có nạn đói sao? Nếu như có thể mà nói, không bằng cầm số tiền này đi thôi?"

"Không có đâu, gốc đệ đệ, tỷ tỷ chỉ là quan tâm người. "

"Người vừa gọi ta một tiếng tỷ tỷ, liền muốn nhận lấy tiền này. "

"Chờ ta trở về. . "

Đột nhiên nghĩ đến rồi hầu bao sự tình, Dịch Nam đang lúc liền đem túi tiền mở ra, đem bên trong chứa đồ vật một mạch toàn bộ ngã xuống trên bàn.

Mấy khối vàng cùng bạc từ đó rơi ra, trừ cái đó ra còn có hai khối cực kì đẹp để ngọc thạch cùng một trương chồng chất sau tờ.

Dịch Nam vội vàng đem tờ mở ra, ở trong xinh đẹp kiều chữ ánh vào tầm mắt của hắn về sau, hắn tức khắc minh bạch rồi hết thấy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Chân tướng sự tình, Hải ca cản đường

"Ngô Hạnh tiểu đệ gấp chữ như ta:

Tỷ tỷ lần này viết phong thư lúc do dự mãi, mấy lần ngừng bút, thật không phải bất đắc dĩ, mời tiểu đệ tha thứ cho ta tư tâm.

Pháo hoa trong lâu tình hình thực tế căng khắp nơi, xa không phải người ta nghĩ đơn giản như vậy.

Tỷ tỷ không biết người gây nên sao mà đi tới pháo hoa lâu, có lẽ có tâm vì đó, có lẽ vô ý đến.

Thế nhưng là ta lại không thể ngồi nhìn mặc kệ, người thật cùng ta chết đi đệ đệ đáng đáp rất giống người biết không? Nhất là người cười thời gian.

Đệ đệ ta sớm tại tám năm trước nạn đói lúc liền đã đi thế, trông thấy người một khắc này ta thậm chí tưởng rằng hắn trở về rồi, đáng tiếc người dù sao không phải hắn, hắn cũng không có khả năng trở lại nữa.

Tỷ tỷ lần này vô ý ở giữa nghe được một phen không hiểu ngôn luận, có lẽ là ý trời khó tránh, ta cũng không hối hận cái này đột nhiên phát sinh hết thấy, cũng không sợ tương lai khó lường quang cảnh, ta chỉ hy vọng người có thể bình an rồi đi nơi này, làm hảo đệ đệ của ta sống sót.

Người như nhìn thấy phong thư này, cần mau rời khỏi pháo hoa lâu, tỷ tỷ biết người có lẽ đã có một thân không tầm thường võ nghệ. Bất quá nghe ta một lời khuyên giới, người niên kỷ còn nhỏ, không hiểu được thế gian này lòng người hiểm ác vạn phần.

Lần này biệt ly không biết kiếp này có thể hay không hữu duyên gặp lại, Ly Ly tuy thuộc phong trần nữ tử, bất quá lại thực tình đưa người trở thành đệ đệ của ta đồng dạng đối đãi, không biết người là có hay không ở trong lòng hội chân chính tán đồng ta tỷ tỷ này đâu. . . "

Dịch Nam vội vàng đem tin chồng chất thả lại rồi hầu bao, đem một đôi đồ vật một mạch nhét vào túi áo, vội vàng chạy đến trong viện, lôi kéo bên ngoài làm việc một đám người lo lắng hỏi nói

"Mọi người ai biết Ly Ly tỷ tỷ trong nhà nơi ở?"

"Thế nào Ngô Hạnh, có việc từ từ nói. "

"Đúng a, đừng hoảng hốt, Ly Ly thế nào?"

Đoàn người lần thứ nhất nhìn Dịch Nam gấp thành cái dạng này, đều tập hợp một chỗ cho hắn nghĩ kế nói.

"Sự tình khẩn cấp, không kịp cùng mọi người nói tỉ mỉ, mọi người nếu là biết Ly Ly tỷ tỷ nhà ở nơi nào, vẫn là xin nhanh lên một chút nói cho ta biết. "

Dịch Nam cảm giác sâu sắc thời gian gấp gấp, cái này cho tới trưa đi qua, nếu là Ly Ly tỷ tỷ bởi vì chính mình xảy ra điều gì ngoài ý muốn, chỉ sợ cả đời mình đều hội trong lòng áy náy.

"Ta nhớ được tiền viện Tiểu Hồng cùng Ly Ly là một cái thôn, người đi hỏi một chút nàng a. "

Ngay tại đoàn người cau mày mặt triển lúc, ở một bên Hải ca đột nhiên lên tiếng, nhắc nhở Dịch Nam.

"Tạ ơn Hải ca, ta trở về nhất định mời người uống rượu. "

Dịch Nam cảm kích nhìn thoáng qua khẽ mỉm cười Hải ca, vội vàng hướng về phía trước bệnh viện chạy tới.

"Tiểu tử này hôm nay là thế nào? Từ buổi sáng hôm nay bắt đầu liền mất hồn mất vía, chẳng lẽ buổi sáng thật bị Ly Ly đem hồn câu đi rồi? "

"Ai biết đâu, chẳng lẽ tiểu tử này thật thích Ly Ly rồi? Không nên a. "

"Đúng, hôm nay cho tới trưa còn không có nhìn thấy Hồng gia đâu, Hồng gia thêm đi đâu?"

"Đám ranh con, tranh thủ thời gian làm việc, mù nghị luận cái gì đâu. "

Đại Hải đột nhiên rít lên một tiếng, một đám người giống như Thỏ Tử đồng dạng tức khắc như ong vỡ tổ tản ra, lại bắt đầu riêng phần mình làm việc đến.

Đại Hải ánh mắt có chút xuất thần nhìn qua cái này u ám Thiên, từ địa phương rất xa rất xa, có một đóa đen ngịt lồi vằn chính tại chậm rãi tới gần, ngày này, muốn thay đổi a.

Dịch Nam bước xa vọt tới tiền viện, một đường hỏi qua về sau rốt cuộc tìm được chính tại trong phòng trang điểm lấy Hồng tỷ, hần vội vàng tiến lên giữ chặt Hồng tỷ tay, thần sắc gần như thất thố hỏi nói

"Ly Ly tỷ nhà ở chỗ nào? ?"

"Ai nha, ngươi làm gì a. Đau chết mất. "

Hồng tỷ bỗng chốc bị đột nhiên tập kích, chỉ cảm thấy một con cốt thép thiết trao bắt lấy rồi cổ tay của mình, đau đến nàng nước mắt đều nhanh chảy ra.

"Không có ý tứ. ." Dịch Nam ý thức được sự thất thố của mình, cuống quýt buông lỏng tay ra, hần hít sâu một hơi, bình phục lại mình hơi không không chế được cảm xúc, ngữ khí rất là nhẹ nhàng nói nói "Hồng tỷ, Ly Ly tỷ hầu bao kéo ta cái này, ta đây không phải sốt ruột cho nàng đưa qua nha, ta nhớ nàng về nhà nếu là phát hiện mình ném đi hầu bao nhất định hội rất gấp. "

Vừa nói Dịch Nam bên cạnh từ trong túi áo móc ra hầu bao, tại Hồng tỷ trước mắt lung lay.

"Còn thật sự là Ly Ly hầu bao, bất quá ngươi làm sao hội biết Ly Ly hôm nay về nhà? Nàng trừ ta ra thế nhưng là không có nói cho người khác biết. "

Hồng tỷ có chút ủy khuất nhéo nhéo cổ tay của mình, chỉ gấp chỗ cổ tay một phiến đỏ bưng, liền giống bị người dùng dây gai trói qua đồng dạng.

Nàng so sánh Ly Ly muốn lớn tuổi mấy tuổi, bất quá tại pháo hoa trong lâu lại nhận Ly Ly chiếu cố, lại thêm cùng Ly Ly chính là cùng thôn nhân, quan hệ tự nhiên tương đối muốn tốt, hai người hàng năm dò xét nhà thời gian không giống, mỗi lần đều hội tương hỗ cho đối Phương gia nơi mang hộ đồ vật.

Thế nhưng là tới hôm qua Ly Ly lại đột nhiên nói với chính mình nàng muốn về nhà, bất quá Tiểu Hồng cũng không có nghĩ sâu vào, dù sao trong nhà ai không có việc gấp, mà lại Ly Ly lại là mụ mụ thiếp thân nha hoàn, coi như trong nhà có việc muốn trở về cũng là hết sức dễ dàng.

"Sáng nay ta nhìn thấy Ly Ly tỷ lấy hành lý đi rồi, Tiểu Hồng tỷ tỷ làm phiền ngươi nói cho ta biết Ly Ly nhà ở đâu, Ly Ly tỷ không tệ với ta, ta vừa vịn nhờ vào đó cơ hội trả lại nàng một phần tình ý. "

Tiểu Hồng nghe Dịch Nam như thế một phen, cũng là có trật tự, phù hợp nhân chi thường tình, thế là hơi trầm ngâm liền đem trong thôn địa chỉ nói ra

"Ly Ly nhà ở tại quận trưởng huyện hướng tây tám mươi dặm chỗ Tiểu Lan thôn, nhà nàng ở tại thôn đầu đông, nhà ta ở tại thôn bắc đầu, thôn chúng ta nơi trước kia nào qua nạn đói qua đi bên trong chỉ còn lại mấy hộ nhân gia, rất dễ tìm "

"Rất đa tạ Hồng tỷ rồi, vậy ta đây liền đi trước rồi. "

Dịch Nam một phen vừa mới dứt lời, người liền vội vàng mà đi, chỉ để lại Hồng tỷ một người ngồi trong phòng hơi nghi hoặc một chút nói một mình "Không chính là đưa cái hầu bao sao, cần gấp gấp như vậy à. "

Dịch Nam bước nhanh như bay, một đường phi nhanh đi tới pháo hoa cửa lâu. Hần đột nhiên đã ngừng lại dưới chân bộ pháp, một cái thân ảnh quen thuộc thế mà chính tại cổng chờ chờ lấy hần.

Dịch Nam có chút không hiểu, thử hô một câu "Hải ca?"

"Hồng gia sáng nay cố ý đã phân phó ta, không cho phép ngươi hôm nay rời đi pháo hoa lâu một bước!"

Cái kia thân ảnh quen thuộc chậm rãi quay đầu, lại chính là Đại Hải không thể nghi ngờ.

"Vì cái gì!" Dịch Nam tại thời khắc này trợn mắt nhìn, hần hai mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Đại Hải, ngữ khí kích động ép hỏi nói. Hần toàn thân khí thể ầm ầm phát ra, trong nháy mắt giống như biến thành người khác giống như.

"Ngươi có phải hay không đã sớm biết rồi cái gì?"

Đại Hải đột nhiên cảm nhận được từ Dịch Nam trên người tán phát ra cái kia cỗ phần kinh thiên khí thế, sắc mặt biến hóa không chừng, thân thể của hắn không chịu nổi cỗ này to lớn áp bách chỉ lực, thân hình kịch liệt lui về phía sau mấy bước mới miễn cưỡng đứng vững vàng thân thể.

Vượt quá Dịch Nam ngoài ý liệu chính là, Đại Hải trên mặt không chút nào không có bất luận cái gì sợ hãi cảm xúc, hắn đột nhiên cười nói nói

"Quả là thế, kỳ thật từ khi ngươi ngày đầu tiên theo ta cùng một chỗ đánh kiện thể quyền lúc, ta liền đã nhìn ra, ngươi tuyệt đối không phải như như lời ngươi nói, từ nạn đối bên trong chạy nạn đi ra người đơn giản như vậy. "

Dịch Nam vẻ mặt cứng lại, khí thế trên người đột nhiên thu hồi, hắn không hiểu nói "Vậy ngươi vì sao không vạch trần ta?"

"Bởi vì con mắt của ngươi. " Đại Hải tiếp tục cười nói, "Ta rất lâu chưa có xem giống như ngươi làm như vậy chỉ toàn con mắt rồi, vừa nhìn thấy ngươi cười, ta liền nghĩ tới ta những cái kia trên sa trường bỏ mình bọn chiến hữu, bọn hắn rất nhiều người đã từng giống như ngươi đơn thuần. "

"Hải ca, ngươi có phải hay không biết chút ít cái gì? "

Đại Hải chậm rãi lắc đầu nói

"Ta không biết, Hồng gia làm việc cho tới bây giờ đều không sẽ cùng bọn thủ hạ thương lượng, hắn có hắn đầu óc của mình, mà lại coi như cùng ta nói, ta cũng không muốn đi đi tham dự trong đó. "

"Vậy ngươi vì sao còn muốn tới đây ngăn ta?" Dịch Nam cảm thấy kinh ngạc, lớn tiếng hỏi nói.

Nếu là những người khác hắn chỗ nào vẫn phí lời như thế, trực tiếp liền một chiêu đem đánh ngã, thế nhưng là đối với hơn mười ngày triều bá tịch chung đụng Hải ca, hắn thật là phát ra từ thật lòng đối với vị đại ca kia mười phần kính trọng.

"Ta chỉ là nghĩ nói cho tiểu tử ngươi một sự kiện mà thôi. "

Đại Hải hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm Dịch Nam, từng chữ nói ra nói nói

"Kỹ xảo của ngươi thật rất dở!"

"A?" Dịch Nam kinh hô, không nghĩ tới Hải ca lại để cho cùng mình nói chính là loại chuyện này.

"Ha ha, tiểu tử ngươi giả vờ giả vịt đánh ra tới sứt sẹo kiện thể quyền, Lão Tử đã sớm nhìn khó chịu, mẹ nó, ngươi cái này một thân võ công chỉ sợ có thể tại trong vòng ba chiêu liền đem ta quật ngã a?"

Đại Hải nhìn thấy Dịch Nam kinh ngạc bộ dáng, cười đến dừng đề cập có bao nhiêu vui vẻ, những ngày này hắn mỗi sáng sớm đều nhìn Dịch Nam cố ý diễn kịch, sớm thì không chịu nổi, lần này cuối cùng đem tất cả oán hận toàn bộ trả lại cho hắn, tức khắc cười không ngấm mồm vào được.

"Ta đích xác không nghĩ tới Hải ca nguyên lai đã sớm phát hiện, bất quá có một việc ngươi lại nói sai rồi. "

Dịch Nam cũng là xuất phát từ nội tâm cười một tiếng, Hải ca chính là như thế kỳ quái một người, ngươi chớ nhìn hắn mặt lạnh, kỳ thật nội tâm của hắn lại so với ai khác đều nóng đến hết sức, hắn chỉ là điệu thấp, không nói mà thôi.

"A? Chuyện gì?"

Đại Hải đột nhiên nín cười âm thanh, đột nhiên bày ra một cái lên thủ thế, hơi mỉm cười nhìn Dịch Nam.

"Ta một chiêu liền có thể đưa ngươi quật ngã!"

Dịch Nam vừa mới dứt lời, cả người như đồng hóa vì quý mị đồng dạng xông về phía trước.

Thân ảnh của hắn tại cấp tốc phía dưới thế mà đi thành nhất đạo nói tàn ảnh, dưới chân bộ pháp biến ảo ở giữa giống như Thần Phong tương trợ, vài chục bước khoảng cách trong nháy mắt mà tới!

Đại Hải con ngươi một trận cấp tốc co vào, trong lòng nói thầm một tiếng "Không tốt!"

Hắn ở trong lòng lập đi lập lại nhiều lần tính toán qua Dịch Nam thực lực, nguyên vốn cho là mình chính là đầu gì bằng vào cái này thể trạng ưu thế, thân thể hắn là cũng có thể khiêng bên trên ba chiêu mới đúng, thế nhưng là không nghĩ tới Dịch Nam tốc độ thực sự vượt qua lẽ thường, ánh mắt của hắn cũng còn không có kịp phản ứng, Dịch Nam cả người đã biến mất tại trước mắt hắn, chớ nói chi là thân thể của hắn làm xuất phản ứng.

Đại Hải chỉ cảm thấy một trận to lớn lực nói từ mình cái cổ về sau truyền đến, trước mắt của hắn một trận đen kịt, ý thức sau cùng đành phải tới kịp ở trong lòng thầm mắng bên trên một câu "Mẹ nó, tiểu tử này còn thật hung ác. " lập tức cả người liền đã mất đi ý thức.

Dịch Nam đưa tay tiếp nhận Hải ca cao lớn thân thể, vừa rồi trong nháy mắt hắn chỗ sử xuất tứ khí bước, căn bản cũng không phải là vèn vèn tu luyện ngoại công Đại Hải có thể ngăn cản, loại này bộ pháp danh xưng Thiên Hạ Đệ Nhất cấp tốc, có thể trong nháy mắt điều động thể nội nội lực hóa thành luồng khí xoáy, bổ tại túc hạ, như ngự thần gió đồng dạng tiến lên.

Mà lại nó tiêu hao nội lực càng nhiều, đi ra bộ pháp liền càng xa, căn bản không có hạn chế mà nói. Nhất phẩm võ học chỗ biến thái có thể thấy được lóm đóm, bằng không thì cũng không sẽ trở thành thiên hạ tất cả mọi người hướng tới công pháp.

Dịch Nam khinh khinh đem Đại Hải thân thể để dưới đất, đưa tay thêm đưa tới mặt khác một bên người tới, một mực nhìn thấy Hải ca bị huỳnh đệ cồng lên, mang đến trong phòng, Dịch Nam lúc này mới hoàn toàn yên lòng.

"Hải ca, tạ ơn người. "

Dịch Nam ân cần quay đầu nhìn một cái hắc rồi đi thân ảnh, hồi tưởng lại vừa rồi Hải ca nhìn như trong lúc vô tình cho nhắc nhở của mình, hắc giống như thêm mình bạch rất nhiều sự tình.

Dịch Nam khinh khinh hít một hơi, khi hắc con mắt lần nữa mở ra lúc, hai mắt của hắc bên trong giống như tách ra hai nói chói mắt Thôn Mang, cái kia bị áp chế tại đan điền chỗ sâu nội lực giống như chảy ra đồng dạng lao nhanh mà xuất, cả người hắc khí thể trong nháy mắt phát sinh rồi kinh thiên nghịch chuyển.

Ánh mắt nhìn chăm chăm cửa thành phương hướng, Dịch Nam không chút nào đường ổng dẫn người kinh hãi ánh mắt, cả người hắc dường như biến thành nhất đạo Cụ Phong, mang theo cuộn cuộn chi thế ép về đằng trước.

Trên trời Hắc Vân càng phát nhiều hơn, cái kia một lớn phiền một lớn phiền Hắc Vân trên không trung cuộn cuộn nhấp nhô, cũng không lúc phát ra vài tiếng không hưởng tiếng sấm rền, cái này mưa tới rất chậm, thế nhưng là từ cái này tiền cảnh cũng có thể thấy được, khí thế hung hung, thế lớn không hướng!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Xông thẳng quan khẩu, gió tanh mưa máu

"Đến, từng cái xếp thành hàng, không nên chen lấn. Hắc, nói người đầu tiểu tử, lại chen Lão Tử quát người a. "

Quận trưởng huyện thành quan khẩu chỗ, hơn mười người võ trang đầy đủ binh sĩ chính tại từng cái chăm chú kiểm tra vào thành người, một người trong đó chính cầm mấy trương giấy vàng từng cái hạch đối người tới bộ dáng.

"Ai. Cái này Quý thời gian lúc nào mới là cái đầu a, Lão Tử thật nghĩ trên chiến trường hảo hảo đánh một ý vào. "

"Đừng khoác lác người, tiền tuyến thật vất vả tiêu ngừng lại, người là không biết đánh trận cái kia thảm a, khắp nơi đều có thi thể, hiện tại ta ngẫm lại còn run đầu. "

Hai cái lính dây dạn chính nhân rồi nói nhảm, giống như loại địa thế này đi đến huyện thành thành quan chỗ cơ hồ không có phát sinh qua bất kỳ xung đột, bọn hắc mỗi ngày ngoại trừ muốn làm ngoại trừ bình thời duy trì trật tự bên ngoài, cũng chính là dựa vào nói chuyện phiếm để giết thì giờ.

"Ai, người nhìn cái kia, là cái gì? Chẳng lẽ mắt của ta bỏ ra?"

Trong đó một tên lão binh đột nhiên vỗ vỗ tân binh bả vai, biểu lộ kinh ngạc nói nói.

"Cái gì a hộp ca, giữa ban ngày chẳng lẽ người gặp quỷ. "

Cái kia vừa tham quân không lâu tân binh nghe tiếng nhìn lại, tức khắc cả kinh há to miệng, thấy được trước mắt cảnh tượng khó tin.

Chỉ gặp cách quan khẩu ước chừng mấy trăm mét địa phương, nhất đạo màu đen mờ hồ bóng người mang theo một đường cuồng phong, thẳng tắp hướng phía cửa thành liền Hoàn Xung đi qua.

"Mau tránh ra "

Cái kia nói bóng người màu đen những nơi đi qua, một trận mãnh liệt cuồng phong thổi qua, trên đường rất nhiều người đi đường và vật phẩm đều bị thổi làm phân hướng về phía hai bên, có kịp phản ứng lão binh cấp tốc hô to một tiếng "Nhanh đóng cửa thành!"

Bọn hắc không biết cái kia nói bóng người màu đen là ai, thế nhưng là làm một tên binh vệ nhất định phải kiểm tra mỗi một tên ra vào cửa thành người đi đường, mà trước mắt thanh thế thực sự quá mức dọa người, bọn hắc duy nhất có thể làm chính là thật chặt nắm chặt vũ khí trong tay, đóng kỹ cửa thành

trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Vào thành đám người nhìn thấy cảnh tượng này âm vang tứ tán ra, cái kia nói màu đen Ảnh Từ cực dương Tốc hướng cửa thành bức tới, tốc độ không phải nhanh, e là cho dù là một thốt toàn lực Mercedes-Benz ngựa cũng không gì hơn cái này rồi.

Mấy tên kịp phản ứng binh vệ nhanh chóng muốn dao động áp đóng cửa, cái này dày đặc cửa thành nếu là hợp kín, coi như người đến là Quỷ đoán chừng cũng không có khả năng mở ra.

Đáng tiếc cửa thành vừa mới nhốt vào một nửa hướng lúc, cái kia nói Hắc Ảnh đã lấy không phải tốc độ của con người xông đến rồi quan trước.

"Tránh ra, ta chỉ vì ra khỏi thành!"

Người này toàn thân bị nói nói cuốn lên khí lưu màu đen bao khóa, dù cho gần ngay trước mắt, một đám binh vệ nhóm nhưng cũng thấy không rõ hắc diện mục chân thật.

Cái kia thanh âm khàn khàn thật giống như yết hầu phá, đối mặt với hơn mười người cầm trong tay trường kích, dùng thân thể ngăn ở cổng bọn, Hắc Ảnh lạnh lùng nói nói.

Mọi người dường như có thể từ hắc lạnh lùng trong giọng nói nghe ra, nếu là sau một khắc bọn hắc lại không tránh ra, đối phương tuyệt đối hội không chút do dự xuất thủ, thế nhưng là chức trách của bọn hắc nhưng lại không thể không để bọn hắc lấy mệnh đến thù!

"Người. . Người là người nào? Dựa theo quy định, ra khỏi thành nhất định phải đi qua kiểm tra thực hư. "

Trong đó một tên nhìn tuổi khá lớn trung niên nhân cả gan hướng hắc tra hỏi, mấy người bọn họ nắm chặt trường kích đều đang không ngừng hơi run rẩy, đó là bởi vì đối với đối thân phận không biết cùng trước mắt cái này lý kỳ một màn cảm thấy mãnh liệt chấn kinh.

"Ta có việc gấp, nếu có bất kính chỗ, xin hãy tha lỗi. "

Thanh âm khàn khàn vang lên lần nữa, hắc không muốn ở chỗ này lãng phí thời gian nữa, mà là lựa chọn trực tiếp động thủ.

Một trận đột ngột cuồng phong mang theo hạt cát hướng về hơn mười người binh sĩ thổi tới, mọi người bị này không hề có điềm báo trước tập kích, từng cái con mắt đều híp lại.

"Ai nha, ai mẹ nhà hắc giẫm ta đầu. "

Đi đầu một người kêu thảm thiết một tiếng, chỉ cảm thấy giống như có người một cước đạp trúng đầu của hắc đồng dạng.

Đội cuồng phong thổi qua, mọi người lại tập trung nhìn vào, trước mặt đầu còn có người kia thân ảnh.

"Đội trưởng, tại cái kia, tại cái kia. . "

Trên cửa thành một tên mắt sắc gia hỏa bỗng nhiên lớn tiếng hô nói, hắc đứng được cao tự nhiên thấy cũng xa, chỉ gặp khoảng cách ngoài thành mấy trăm mét chỗ thỉnh linh chính là cái kia nói thần bí Hắc Ảnh, nó chính tại cấp tốc hướng về phía tây mau chóng đuổi theo.

"Đội trưởng, chúng ta còn truy sao?" Một cái nhập ngũ không lâu tân binh tiến lên yếu ớt hướng về đội trưởng của bọn họ hỏi nói.

"Truy, truy cái đầu của người. "

Nguyên lai vừa rồi tên kia đứng phía trước nhất, tuổi khá lớn nam tử kia chính là bọn hắc tiểu đội trưởng, hắc hiện tại mới quay đầu, nguyên lai mình vừa rồi cái kia hạ không phải là ảo giác, mà là đối phương thật bay lên đứng đấy đầu của mình đạp đi qua.

Vừa nghĩ như thế phía sau lưng của hắc đầu bị mò hôi lạnh xối thấu, còn tốt đối phương vừa rồi chỉ là đạp một cước đầu của mình, nếu là đối phương hữu tâm, chỉ sợ đầu của mình đều đã rơi trên mặt đất rồi.

"Mở lại cửa thành, việc này chúng ta không quản được. Người, tự mình cười ngựa đến thành vệ đại nhân nơi đó báo cáo, nhất định phải đem việc này một chữ không kém báo cáo nhanh cho phía trên. "

"Là, đội trưởng. "

Cuộc nháo kịch này rất nhanh liền yên tĩnh xuống dưới, tại một đám binh sĩ duy trì dưới, quan khẩu thêm lần nữa khôi phục trật tự, chỉ là một đám người qua đường đều vì này kinh dị không thôi, cái kia thần bí như vậy thân ảnh đến tột cùng là người hay là yêu, một người làm sao có thể làm đến tình trạng như vậy.

...

Một đạo tàn ảnh trên đại đạo nhanh như tên bắn mà vụt qua, Dịch Nam thể nội nội lực không muốn sống đồng dạng hướng về bên ngoài cơ thể bốc lên, vì cái gì chỉ là lại đem tốc độ tăng lên một phần.

"Nhanh hơn chút nữa, nhanh hơn chút nữa. "

Hắn ở trong lòng không ngừng nhắc tới, chỉ hận tốc độ của mình vẫn không đủ nhanh, chỉ hy vọng Ly Ly tỷ có thể bình an vô sự.

Hắn một đường chỗ sử xuất chính là Nhị phẩm hạ giai < bảo cát như hình ảnh bước >, tứ khí bộ pháp tiêu hao quá nhiều to lớn, bằng vào hắn thể nội nội lực căn bản không đủ để chèo chống đến tám mươi dặm có hơn, vì mức độ lớn nhất làm mình nhanh nhất đến Tiểu Lan thôn, Dịch Nam chỉ có thể sử dụng tiêu hao tương đối hơi ít bảo cát như hình ảnh bước.

Dù là như thế, cái này mấy chục dặm Mercedes-Benz xuống tới, hắn thể nội nội lực đi qua mở cổng đồng dạng tiêu hao, dựa theo tiến độ này mà tính, chỉ sợ chờ hắn Mercedes-Benz tám mươi dặm, đạt tới mục đích về sau hắn thể nội nội lực cơ hồ cũng liền tiêu hao hầu như không còn rồi.

Sau lưng một lớn phiến Hắc Vân trên không trung nhón nhào, có thể nhìn ra được trần này áp ù đã lâu bảo tố đến lúc định hội thể tới mãnh liệt, Dịch Nam cả người thật giống như tại cùng trên trời lồi vẫn thi chạy đồng dạng.

Hắn tại trần đầy đất vàng trên đường một đường tuyệt trần, sau lưng một đường Phi Sa.

Mà trên trời, lại là giấu giếm nhất đạo nói lời hỏa, lấy thể sét đánh lôi đình hướng về phía trước lan tràn ra bạo mây.

Hắn biết Ly Ly tỷ về nhà lần này cũng không sẽ giống như suy nghĩ đơn giản như vậy, Hồng gia vì sao muốn phân phó Hải ca hôm nay không để cho mình đi ra ngoài? Ly Ly tỷ đến cùng nghe được rồi dạng gì ngôn luận? Pháo hoa lâu bên trong đến cùng ẩn giấu đi cái gì?

Từng đoàn từng đoàn mê vụ xen lẫn trong lòng của hắn, hắn biết bởi vì chính mình đột nhiên đến, chỉ sợ trong lúc vô tình đại loạn rồi một ít người chuẩn bị đã lâu kế hoạch, mà Ly Ly tỷ cũng lầm cho là mình đến chính là giấu trong lòng mục đích khác, nàng biết rất rõ ràng lại tiếp xúc mình khả năng hội mang đến cho mình nguy hại, thế nhưng là vì sao nàng còn muốn ngốc ngốc cho mình mật báo! Liên bởi vì chính mình kêu lên nàng một tiếng Ly Ly tỷ, liền bởi vì chính mình cùng nàng chết đi để để đáng đáp rất giống sao?

Hắn trong lòng rối loạn, hiện tại hắn duy nhất chờ đợi chính là Ly Ly tỷ có thể bình yên về đến trong nhà, dạng này hết thấy đều có thể coi như không có phát sinh, dù là để hắn rồi đi pháo hoa lâu cũng được.

Chỉ là không biết vì sao, hắn trong lòng cái kia phần khó tả bất an, lại theo cái này thiên khí trời ác liệt, từ từ tăng thêm.

Không đủ một canh giờ, đang Dịch Nam thể nội nội lực sắp hao hết hướng lúc, hắn rốt cục thấy được Tiểu Lan thôn công thôn đứng.

Cái này đích xác là một cái phá đến không thể lại phá nhỏ cát, liền như là Hồng tỷ nói, tám năm trước trận kia kinh thế nạn đối qua đi, trong thôn chỉ còn lại có vụn vặt lẻ tẻ mấy hộ nhân gia còn tại kiên trì, cái khác hoặc là đều chết đói, hoặc là đều dời đến địa phương khác lại bắt đầu lại từ đầu sinh hoạt rồi.

Dịch Nam lúc này hướng phía thôn đầu đông một đường chạy tới, bất quá vì phòng ngừa ngoài ý muốn phát sinh, hắn một bên chạy một bên cũng bắt đầu ở thể nội chậm rãi vận chuyển lên tứ khí quyết, ý đồ lợi dùng điểm này thời gian hơi hồi phục một điểm thể nội khô cạn nội lực.

Thêm đi về phía trước mấy trăm mét xa, Dịch Nam cái kia bèn nhảy cái mũi đột nhiên ngửi được trần ngập trong không khí nhàn nhạt mùi máu tươi, cả người hắn đột nhiên như là điên đại đồng dạng hướng về trước mặt toà kia tồn tại hơi tốt viện từ phóng đi.

"Không muốn, tuyệt đối không nên. . ."

Mấy khoảng trăm thước giờ phút này hắn thấy lại gần đây lúc trên đường gần trăm dặm càng xa, cả người hắn lão đảo nghiêng ngã đi tới cái kia hộ công sân trước, nhìn xem gần ngay trước mắt đại môn, lại chậm chạp không dám động thủ đẩy ra.

Cái kia cỗ phản trần ngập trong không khí mùi máu tươi càng lúc càng nồng, đang Dịch Nam run rẩy đẩy ra cái kia phiến cửa gỗ lúc, một màn trước mắt khiến cho cả người hắn như bị sét đánh đồng dạng sửng sờ ngay tại chỗ.

"Oe. . ."

Đang Dịch Nam lấy lại tinh thần lúc, chỉ cảm thấy mình trong dạ dày quay cuồng một hồi, đang lúc liền phun ra.

Chỉ gặp viện từ chính giữa, ba bộ thi thể con người trắng bệch, thân thể hiện ra lấy kỳ quái tư thế ngã xuống trong vũng máu.

Một màn này đem hắn sáu tuổi lúc ký ức một lần nữa gọi lên, cái kia khắp nơi trên đất người chết cùng trần trụi đất vàng, bại lộ ở trên đường thi thể từng cỗ xanh xao vàng vọt, rõ ràng là mới chết đi không lâu người, lại từng cỗ như là bị phơi khô thi thể, bọn hắn đều là ý đồ một đường chạy nạn, kết quả lại bị tươi sống chết đói ở trên đường người.

Một mực chờ hắn đem trong dạ dày đồ vật đều nôn ánh sáng, tình huống mới có chuyển biến tốt.

"Ly Ly tỷ. . Ly Ly tỷ "

Dịch Nam đột nhiên lấy lại tinh thần hô to một tiếng, nổi điên đồng dạng xông vào trong nhà, cái này nằm ở bên ngoài ba bộ thi thể trong đó hai cỗ là lão nhân gia, chỉ sợ chính là Ly Ly tỷ song thân, ngoài ra còn có một bộ người trẻ tuổi lại không biết là thân phận gì.

Dịch Nam trong lòng vẫn còn sót lại lấy một tia hi vọng, có lẽ nàng trốn đi? Có lẽ nàng còn chưa có chết. .

Hắn liên tiếp vọt vào hai gian phòng, đều không có có thấy có người vết tích, một mực chờ đi vào rồi căn thứ ba mang theo màu hồng phấn khuê phòng lúc, Dịch Nam cả người đột nhiên cứng đờ rồi, sững sờ ngay tại chỗ.

Ánh mắt của hắn trở nên hoảng hốt, chỉ gặp Ly Ly tỷ cả người chính ngửa mặt nằm ở trên giường, nàng món kia màu hồng phấn lụa mỏng áo bị kéo xuống rồi một nửa, cái kia mờ to hai mắt nơi toát ra chính là tuyệt vọng bi thống cùng oán hận, tấm kia nguyên bản mỹ lệ dung nhan sớm đã hoàn toàn trắng bệch, duy chỉ có lưu tại khóe miệng một vòng máu tươi lại là như thế yếu ớt.

"A! !"

Dịch Nam chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới bị một loại khó tả to lớn bi thống cảm giác vây quanh, hắn ngửa mặt lên trời thét dài, muốn đem trong lòng bi phần toàn bộ phun ra bên ngoài cơ thể, chỉ là phần nộ trong lòng cùng hận ý lại không ngừng địa điểm tăng trưởng, tựa như một thanh hừng hực thiêu đốt liệt hỏa, từ bên trong đan điền của hắn bắt đầu hướng ra phía ngoài thiêu đốt.

"Vì cái gì, vì cái gì. Ngươi biết rất rõ ràng ta có võ công, vì cái gì ngươi còn muốn cho ta mật báo! !"

"Vì cái gì, chẳng lẽ chỉ là bởi vì ta và ngươi chết đi đệ đệ đáng đáp rất giống sao? Vì cái gì, ngươi nói a. "

Dịch Nam giống như điên dại đồng dạng ôm lấy Ly Ly tỷ thân thể, liều mạng lay động, hắn chịu không được loại này im ắng đáp lại, rõ ràng buổi sáng đều cùng hắn đã nói xong a, rõ ràng đều nói tốt gặp lại a.

"Ly Ly tỷ. . . Ly Ly tỷ. . ."

Dịch Nam nhẹ nhàng buông lỏng ra hai tay của hắn, nắm đấm của hắn nắm chặt, một giọt thêm một giọt máu tươi từ đầu ngón tay của hắn sa sút, nguyên bản thanh tịnh có thể thấy được hai mắt bên trong, giờ phút này toát ra lại là ngập trời hận ý cùng sát cơ.

Dịch Nam tìm đến khăn lông ướt, đem Ly Ly tỷ khóe miệng một vòng máu tươi lau đi, nàng vì không nhận ác nhân vũ nhục, lại dứt khoát lựa chọn cắn lưỡi tự vẫn.

Hắn đem ngoài phòng ba bộ thi thể toàn bộ chôn ở trong viện, thêm tìm đến một tấm ván gỗ, cắn nát đầu ngón tay của mình, dùng máu của mình dấu vết ở phía trên viết hạ "Tuần Ly Ly một nhà chi mộ" bia văn.

Hắn đem Ly Ly tỷ quần áo chỉnh lý tốt, hai tay nhẹ nhàng ôm lấy nàng cái kia đã băng lãnh thân thể, nhìn xem Ly Ly tỷ cái kia tái nhợt dung nhan, Dịch Nam khóe miệng phác họa lên một vòng quỷ dị cười

"Ly Ly tỷ, ta mang ngươi trở về. "

"Oanh" một tiếng vang thật lớn, nhất đạo phích lịch thiểm điện cơ hồ đem cái này phiến đã bị màn đêm bao phủ đại địa thấp sáng, trận này súc thể đã lâu mưa to rớt cục tại cái này âm thanh chấn thiên Lôi Minh về sau rơi xuống, to như hạt đậu hạt mưa phô thiên cái địa huy sai mà xuống, Dịch Nam tay phải chống đỡ một thanh ô vàng ô giấy dầu, tay trái khinh khinh ôm lấy Ly Ly tỷ thân thể, thật giống như ôm ngủ hài tử đồng dạng.

Trên mặt của hắn không mang theo chút nào biểu lộ, duy chỉ có từ cặp kia lạnh lùng đến cực điểm trong mắt không lúc toát ra điên cuồng sát cơ tại biểu lộ lấy tâm tình của hắn ở giờ khắc này, tại cái này cuồng phong bạo vũ đan xen trong đêm, một thân một mình hướng phía đến lúc đường từng bước một đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Đêm mưa nhắc quan tài, quận trưởng có Quỷ

"Ai, tối hôm nay mưa thật to lớn a. "

"Ai nói không phải đâu, nhiều năm cũng không xuống qua mưa lớn như vậy rồi, ta cái này trong lòng a, không biết đang suy nghĩ cái gì, luôn cảm giác không quá an tâm. "

"Ngươi liền an phận điểm đi, một hồi liền đổi cương vị rồi. Ngươi còn ngại ban ngày sự tình không đủ nhiều? Cái kia cùng yêu quái đồng dạng bóng người hôm nay được kém chút liền phải rồi chúng ta mệnh rồi. "

"Đúng vậy a đúng vậy a, ta người hầu nhiều năm như vậy, còn không có gặp qua người như vậy, bây giờ suy nghĩ một chút còn tà dị lắm đây. "

Cuồng phong bạo vũ xen lẫn trong đêm, trên thành đang trực thủ thành mấy tên binh sĩ chính tại tán gẫu giết thời gian, cái này trong đêm cuồng phong gào thét, ngay cả gió thổi xuất thanh âm đều do dị cực kì, tăng thêm không lúc tại trong màn đêm chớp động vài tiếng lòi quang, càng cho cái này trong đêm tăng rồi mấy phần quỷ dị.

"Àm ăm--" nhất đạo lòi hòa ở ngoài thành đột nhiên nổ tung, tức khắc liền chiếu sáng một lớn phiến đoạn đường.

"Ai, ta giống như nhìn thấy người. "

Một tên nhìn qua Đại Vũ xuất thân tân binh đột nhiên hướng phía chủng Nhân Đại hô một tiếng.

"Tiểu Lục, ngươi đừng cho Lão Tử loạn nói đùa, cái này tối như bưng ở đâu ra người. "

Mấy tên binh sĩ nghe được thanh âm của hắn tức khắc cùng nhau hướng dưới thành nhìn lại, chỉ gặp lọt vào trong tầm mắt chỗ đen kịt một màu, đừng nói là người, coi như Quỷ Ảnh đều nhìn không thấy.

"Thật, vừa rồi sét đánh ta nhìn thấy, giống như là một người chính tại hướng cửa thành đi tới. . ."

Cái kia gọi tiểu Lục tân binh biểu lộ chăm chú, lại không giống như là ra ý đùa giỡn, lần này tức khắc cho mọi người hù dọa rồi.

"Tiểu tử ngươi đừng kéo con bê a, cửa thành trong đêm xưa nay không ra, đạo lý này ai không biết, cái nào hội có người đã trẻ thế như vậy còn muốn vào thành. "

"Đúng a, tiểu tử ngươi nếu là lại hù dọa ta, ta thiếu tiền rượu của ngươi được không trả!"

Đoàn người tức khắc cùng kêu lên bắt đầu quở trách lên tiểu Lục đến, trận này Đại Vũ phía dưới, tầm nhìn đơn giản thấp đến đáng thương, tăng thêm cuồng phong gào thét cùng Lôi Minh, lúc đầu liền khiến người ta cảm thấy kinh hãi trong đêm, lại thêm tiểu Lục mấy câu nói như vậy, mọi người càng là trong lòng không chừng rồi.

"Oanh--" vừa dứt lời, thêm một tiếng điếc tai sấm rền tại thiên ngoại sấm sét roi, lần này tất cả mọi người theo bản năng mượn Điện Thiểm ánh sáng hướng dưới thành nhìn lại.

Chỉ gặp đen kịt ngoài thành, nhất đạo còn như quỷ mị đồng dạng thân ảnh chính tại mưa to bên trong nghịch hành, tốc độ của hắn nhìn rất chậm, lại cho người ta một loại không thể phỏng đoán cảm giác, mà nhất làm cho người cảm thấy quái dị chính là, ở đây người trên bờ vai còn giống như khiêng một phươg to lớn dài mảnh ngắn tú, lộ ra một trận quỷ dị.

Đám người bỗng nhiên bị kinh phía dưới liền hô hấp đều ngừng lại, một mực đợi cái kia nói lòi quang biến mất, dưới thành hết thảy thêm biến thành một phiến khó tả tấm màn đen hướng lúc, mọi người mới cùng nhau phát ra một trận hít một hơi lãnh khí thanh âm.

Cái này rõ ràng là tháng bảy trời ạ, đám người lại tại nhìn qua thân ảnh của người nọ qua đi, từng cái lại cảm thấy tay chân băng lãnh, lãnh ý bay thẳng não môn!

"Làm sao bây giờ. . . Hắn nhanh đi tới, muốn hay không mở cửa?" Tiểu Lục tương đối cũng có vẻ tinh táo một điểm, dù sao hắn là cái thứ nhất phát hiện người tới tung tích người, cũng coi như nhìn qua hai mắt, nhiều một chút đảm lượng rồi.

"Ra cái đầu của ngươi, cửa thành quy định ngươi quên rồi? Trừ phi có quận trưởng đại nhân thủ dụ, trong đêm bất cứ lúc nào đều không được mở cửa!"

Ban ngày người tiểu đội trưởng kia cường tự kềm chế thanh âm run rẩy, cho mọi người cổ động nói

"Không có chuyện gì, quân hắn là người hay quý, chỉ cần chúng ta đem cửa thành coi chừng, coi như thật có Quỷ tới cũng chỉ có thể sào mù, không có khả năng có thể đi vào đến. "

Nghe được đội trưởng mấy câu nói như vậy mọi người tức khắc trong mắt lóe ra rồi mấy điểm hi vọng, đúng a, thành này môn dày bao nhiêu thực, bọn hắn thế nhưng là so với ai khác đều rõ ràng, mình nơi này nhiều người như vậy tại, coi như thật có Quỷ tới kháng định cũng không chiếm được lợi ích.

Đoàn người tâm tình hơi chuyển biến tốt đẹp, cũng cảm thấy trên người hàn ý tức khắc rút đi, từng cái thần sắc nghiêm trọng đều chờ đợi người kia đi đến chỗ cửa thành, muốn nhìn một chút cái này tới đến tột cùng là người hay là Quỷ.

Một trận khó tả trầm mặc, tất cả mọi người nín thở ngưng thần chờ đợi người này đến, tại cái này thời tiết ác liệt trong đêm, ngoại trừ phôi thiên cái địa tiếng mưa rơi bên ngoài, đột nhiên lại tăng thêm một loại kỳ lạ thanh âm.

"Phanh, phanh, phanh. . ."

Rõ ràng là ồn ào trong đêm mưa, phần này rõ ràng tiếng đập cửa lại lẫn át cái kia cuồng bạo phong thanh cùng lít nha lít nhít tiếng mưa rơi, giống như ma âm đồng dạng truyền vào mọi người trong tai.

"Phanh, phanh, phanh. . ."

Trên cửa thành một nhóm người hai mặt tướng dòm, bọn hán đều biết cái kia là cái kia "Người" chính tại gõ cửa, chỉ là thanh âm này lại lộ ra thật sâu quý dị, làm cho tất cả mọi người vừa mới bình phục lại tâm tình tức khắc thêm loạn cả lên.

"Làm sao bây giờ? Bằng không ta xuống dưới nhìn một chút a?"

"Không được, như thật có sự tình muốn phát sinh, mở cửa sẽ trễ. "

"Đúng đúng a, chúng ta xem như không nghe thấy không được sao, ta cũng không tin hán còn có thể gõ một buổi tối. "

Mấy người một phen thương nghị, quyết định đều đem lỗ tai nhét, giả bộ như nghe không được tên kia tiếng đập cửa.

Thế nhưng là rất nhanh, cái kia nhất đạo rõ ràng mà trầm muộn thanh âm lại lần nữa rõ ràng truyền vào trong đầu của bọn hán, khiến cho bọn hán người liên can sắc mặt đều càng thêm cổ quái.

"Phanh, phanh, phanh. . ."

. . .

"Phanh, phanh, phanh. . ."

. . .

"A. . . Ta không chịu nổi!"

Ngay trong bọn họ một tên tân binh đột nhiên phát ra một tiếng tru lên, hán thế mà bởi vì chịu đựng không nổi cái này ly kỳ tiếng đập cửa, khiến cho mình phát cuồng xông về ngoài thành.

"Giữ chặt hán!" Còn tốt tiểu đội trưởng phản ứng linh mẫn, đang lúc cùng một cái khác phụ tá hai người hợp lực, liền đem ý đồ nhảy lầu cái kia ca môn cho ôm chặt lấy, sau đó hán một cái cổ tay chặt chém vào rồi giả hòa này phần gây chỗ, rốt cục để tiểu tử kia hạnh phúc hôn mê đi.

"Đội trưởng, nhìn không được, hiện tại là tiểu Bát nhảy lầu, tiếp xuống chỉ sợ kẻ tiếp liền đến phiên chúng ta a!" Trợ thủ của hán cũng là trước kia từ trên chiến trường xuống lão binh, kiến thức khá nhiều, minh bạch rồi đối phương khẳng định sử dụng một loại kỳ lạ chiêu thức, khiến cho loại này quý dị tiếng đập cửa căn bản không thể dựa vào chẩn lỗ tai đến phòng ngừa.

Dừng nhìn cái này hội bọn hán đem tiểu Bát cấp cứu rồi trở về, nhưng là muốn tiếp tục chống cự xuống dưới, ai biết kẻ tiếp muốn nhảy lầu người là ai, ai có thể cam đoan mình có thể chịu đựng được thanh âm này một đêm, mà bất vi sở động đâu!

"Ai, phân phó, võ trang đầy đủ, chúng ta mở cửa thành. " đội trưởng thờ dài một tiếng, trải qua đoạn thời gian này dày vò, hán biết đối phương chỉ sợ đối bọn hán cũng không có ác ý, bằng không mà nói chỉ sợ bọn họ cái này một hồi tất cả mọi người đã bị động nhảy xuống lầu, trở thành một đám thịt nhào rồi.

Mấy chục tên võ trang đầy đủ binh sĩ ở cửa thành sau trận địa sẵn sàng đón quân địch, theo đội trưởng ra lệnh một tiếng, cái kia nói nặng nề cửa thành bị chậm rãi kéo ra.

"Oanh --" một tiếng sét vang lên, theo cửa đồng kéo ra, cái kia "Người" hình dạng rốt cục rõ ràng hiện ra tại rồi trước mặt bọn hán.

Chỉ thấy người này đầu đội rồi một đỉnh rộng lượng mũ rom, đem hán trên nửa bên cạnh mặt hoàn toàn che khuất, chỉ từ còn lại nửa bên mặt đến xem, người này niên kỷ cũng không lớn mới đôi.

Tại như thế trong đêm mưa hành tẩu, y phục của hán sớm đã ướt đầm, nước mưa không ngừng thuận hán lộn tóc cùng cái cảm hướng xuống nhỏ xuống, phát ra thanh thúy tiếng vang.

Mà làm cho tất cả mọi người cảm thấy ngạc nhiên lại là tay phải hán cao cao giơ cao nổi lên một cái to lớn hộp, đám người khoảng cách gần phía dưới tập trung nhìn vào, cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh, thứ này, rõ ràng là một ngụm màu đỏ thắm quan tài a!

Người này một tay chống đỡ chiếc kia to lớn quan tài, không thấy chút nào bất luận cái gì cật lực bộ dáng, mà là một bước thêm một bước chậm rãi hướng về phía trước tới gần.

"Người. . . Người. . . Đến tột cùng là lai lịch thế nào. . ."

Đội trưởng giờ phút này cũng bị người tới rung động, hán không biết thân phận của người đến, cũng không biết người tới mục đích, thế nhưng là vèn vèn từ hán một cái cánh tay liền có thể vững vàng giơ cao lên cái này nặng nề quan tài đến xem, người này tuyệt đối không dung bình thường!

Người này nghe được rồi đội trưởng tra hỏi, đột nhiên một cái ngừng lại, hán băng lãnh mà giọng khàn khàn vừa ra miệng, tức khắc lại đem tất cả mọi người giật nảy mình.

"Ta. . . Chỉ vì tìm người. "

Vừa dứt lời, người này lại đi trước bước ra một bước, thẳng bức trước mặt cầm trong tay trường kích bọn.

Ánh mắt của mọi người đều nhìn phía đội trưởng, hiện tại đến xem tiến hay lùi toàn bằng đội trưởng một câu nói, vừa giờ phút này bọn hắn đều đứng ở nơi này, dù là trong lòng lại sợ, nếu là đội trưởng mệnh lệnh ra lệnh một tiếng, chỉ sợ cũng không có người hội lui về sau.

"Cho đi a. . ."

Một giọt mồ hôi lạnh từ đội trưởng hai gò má trượt xuống, hắn cuối cùng chậm rãi nói ra lời ấy.

"Thu!" Theo phụ tá ra lệnh một tiếng, tất cả mọi người chính tề đem trường kích đứng lên thu hồi bên cạnh của mình, mọi người tự giác từ giữa đó phân ra một đầu cũng không rộng lớn con đường, lại là cho người kia lưu.

Người kia chậm chạp đi tới đội trưởng bên cạnh lúc, đột nhiên dừng lại một chút, dùng nó sinh lạnh mà thanh âm khàn khàn khinh khinh nói rồi một câu

"Tạ ơn. . ."

Đội trưởng cả người trong nháy mắt ngưng ngẩn cả người, đầu hắn xoay đầu lại lúc, chỉ gặp người kia dưới chân cũng tiếc rằng sao đi lại, thế mà thoáng qua liền biến mất tại rồi mưa lớn trong mưa to.

"Đội trưởng, người thế nào. . ."

Nhìn xem đội trưởng nhìn qua người kia biến mất phương hướng xuất thần, phụ tá nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn.

"Nguyên lai. . . Hắn chính là hắn a. . ."

Đội trưởng không hiểu thấu nói một mình nói một tiếng lời nói, tức khắc để mọi người rất là không hiểu, hắn chính là hắn là có ý gì? Chẳng lẽ đội trưởng nhận biết gia hỏa này nha, vẫn là nói gia hỏa này là cái nào đó truy nã có trong hồ sơ đạo tặc, bị đội trưởng lập tức nhận ra thân phận.

Nguyên lai, vừa rồi đối phương cái kia một tiếng tạ ơn tức khắc để hắn nghĩ tới rồi ban ngày cái kia chân đạp đầu hắn thanh âm của người, hai cái thanh âm của người mặc dù sinh ra có chút biến hóa, bất quá lại còn có thể nghe ra chính là là một người phát ra.

"A, các người mau nhìn!"

Người nào đó đột nhiên một tiếng kinh hô, tức khắc đem sự chú ý của mọi người đều hấp dẫn tới, chỉ gặp người kia vừa rồi dừng lại qua địa phương, nguyên bản hắn là lưu lại một đám vệt nước, hiện tại thế mà biến thành một khối tàn ra hàn khí âm u băng cứng!

Không chỉ có như thế, còn thừa mấy người còn phát hiện rồi ở cửa thành bên trên lại có mấy trăm kết lấy băng thủ ấn! Cái kia nguyên bản dùng tinh đồng thêm sắt chế tạo dày đặc trên cửa thành, khoảng chừng mấy trăm cái xâm nhập một tác có thừa chừng ấn, mỗi một cái đều là như thế rõ ràng đáng sợ, mỗi một cái đều tàn ra hàn khí âm u!

Trách không được vừa rồi cái kia tiếng đập cửa tại dạng này trong đêm mưa đều có thể truyền vào trong đầu của bọn hắn, cuối cùng là dùng khí lực lớn đến đâu mới có thể tạo thành cảnh tượng, bọn hắn lại vừa nghĩ tới vừa rồi mình thậm chí có cùng nó khai chiến ý nghĩ, tức khắc từng cái phía sau lưng đều một trận sinh lạnh, toàn thân mồ hôi lạnh chảy ròng. Một chương này nếu là đập tới rồi trên người của bọn hắn, khẳng định đến rồi cái phần thân toái cốt hạ tràng a!

"Ban ngày yêu, biến thành buổi tối Quý, đêm nay quận trưởng huyện chỉ sợ muốn đã xảy ra chuyện gì. . ."

Đội trưởng thì thảo một tiếng, như vậy kỳ dị thủ đoạn thậm chí đã vượt ra khỏi kiến thức của hắn, hắn tự xưng là tham gia quân ngũ hai mươi lăm năm, thấy qua việc đời cùng người cũng mười phần nhiều, không nghĩ tới hôm nay một ngày đều bị một cái không biết thân phận Tính Danh người đánh vỡ.

"Truyền mệnh lệnh của ta, đêm nay sự tình tất cả mọi người không được nhắc lại, nếu để cho ta nghe phía bên ngoài lưu truyền ra tin đồn, ta Lưu mã người định trăm không buông tha!" Hắn mặt lạnh lấy nói xong mấy câu nói như vậy, hơi dừng lại, vừa bắt đầu dĩ thời dài, nói

"Các vị các huynh đệ cũng nghe đại ca ta một tiếng khuyên nhủ, nếu như không muốn sinh sự, liền đem việc này nát tại trong bụng đi, việc này tuyệt đối không phải chúng ta có thể tham dự. . ."

Đêm đó, quận trưởng huyện truyền ra Quý nghe, nghe nói có mấy người tại trong mưa to trông thấy có Quý Soa hành tẩu tại trên đường cái, đỉnh đầu của hắn lơ lửng một phương tối chìm u ám quan tài, một đường tiến lên. Trên đường phạm là gặp người toàn bộ đều bị hắn bắt đi, bị đầu nhập vào cái kia to lớn quan tài bên trong, biến thành ác quỷ chất dính đường.

Từ nay về sau, quận trưởng huyện người người đàm Quý biến sắc, cái kia trên cửa thành tàn lưu lại mấy trăm chương ấn, cũng bị nghe đồn vì chính là qua đường Quý Soa lưu lại, bởi vì nếu là phạm nhân, sao có thể tại cái kia đồng sắt đồng dạng trên cửa thành lưu lại nhiều như thế đáng sợ chương ấn.

Đêm đó ở cửa thành lên trực thủ binh sĩ bị hỏi việc này lúc lại đều trăm miệng một lời lắc đầu biểu thị mình tia không biết chút nào, nhao nhao biểu thị tối hôm qua Điện Thiêm Lôi Minh đan xen, tăng thêm như thế mưa to, làm sao có thể nghe được lý kỳ tiếng đập cửa.

Chỉ bất quá, đây hết thầy hết thầy chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi.

Dịch Nam một tay vác lên cái kia phượng dày đặc quan tài, một đường hướng nam, đang rút cục đi tới toà kia quen thuộc mà từ lâu to lớn cổng lúc, hấn rút cục giờ lên trầm thấp đầu.

Cặp kia lộ ra trong con người tràn ngập nồng đậm sát ý cùng hồi hận, trong đó một con con người như có một đạo hỏa quang đang nhảy nhót, một cái khác trong con mắt lại là khắp nơi đóng băng lạnh lẽo!

Hắn quay đầu, trên mặt nhưng lại tự nhiên toát ra một phần chân thành tha thiết tình cảm, tay phải hấn nhẹ nhàng đem quan tài sau khi rơi xuống đất, mỉm cười nói nói

"Ly Ly tỷ, chúng ta trở về rồi. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Huyết tẩy pháo hoa, chủ sử sau màn

Pháo hoa cửa lâu tụ tập một bang khách nhân nhìn thấy quái dị như vậy một màn, nhao nhao vội vàng tán đi, hơn nửa đêm lại có thể có người giờ lên quan tài đến pháo hoa lâu, khẳng định cũng không sẽ là chuyện gì tốt.

Không chỉ trong chốc lát, hơn mười người Đại Hán ma quyền sát chương liền vọt ra, bọn hấn từng cái tron trùng lấy mất to, mặt mũi tràn đầy hung quang, đều muốn nhìn một chút là ai ăn hùng tâm gan báo đuôi nhắc quan tài đến pháo hoa cửa lâu nháo sự.

Khi bọn hấn thấy rõ người này về sau, trong đó dẫn đầu tên nam tử kia bỗng nhiên dừng lại, hấn thử hỏi một tiếng

"Ngô Hạnh?"

Người tới nghe vậy chậm rãi ngẩng đầu lên, dải hấn mang trên đầu mũ rom gác lại, lộ ra cái kia gương mặt thanh tú bâng không phải Ngô Hạnh còn có thể là ai?

"Người làm sao muộn như vậy mới về, cả ngày hôm nay chuyện phát sinh được nhiều, Hải ca cùng Hồng gia không biết bởi vì cái gì sự tình rùm beng trong hậu viện mới tới một bang gia hỏa, đem chúng ta đều đuổi ra ngoài, các huynh đệ hiện tại chia làm hai đám người, toàn bộ chính là rối loạn a. "

Lớn bay lập tức liền hướng phía hấn phát dừng lại bức tức, nói liền lên trước kéo hấn lại tay, muốn đem hấn đưa đến trong phòng tránh mưa.

"A. . ."

Đụng phải Dịch Nam tay một nháy mắt lớn bay đau kêu một tiếng, nhanh chóng nói lỏng ra, chỉ gặp hấn mấy cây ngón tay giống như bị bị phỏng rồi, phía trên thể mà một cái lên mấy cái bong bóng.

"Chuyện gì xảy ra. . . Ngô Hạnh người. . ."

Đang lớn bay lại một chút nhìn sang lúc, Dịch Nam toàn thân đột nhiên tản mát ra một sóng nhiệt, trên người hấn ướt đầm quần áo lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được nhanh chóng biến làm, cái kia đầu đầy ướt đầm dề đầu phát bất quá một hồi cũng liền tự nhiên hong khô rồi.

Dịch Nam không nói một lời, đột nhiên đem cái kia phượng thật dày nắp quan tài để lộ, ngay sau đó hấn tại mọi người không dám tin ánh mắt bên trong, đem bên trong nằm người kia nhẹ nhàng ôm đi ra.

Một thân màu hồng phấn lụa mỏng vờn quanh mang theo, một đầu thanh ti như nước chảy đồng dạng mềm mại, ngũ quan xinh xắn một mặt điềm tĩnh, Ly Ly giờ phút này thật giống như ngủ thiếp đi đồng dạng lặng lẽ địa điểm nằm ở Dịch Nam trong ngực, không có có bất kỳ bị thương cũng không có vui vẻ.

"Cái này. . . Cái này. . ."

Lớn bay một mặt chấn kinh, trong nháy mắt này hấn quên đi trên tay mình đau đớn, cũng quên đi Ngô Hạnh quái trạng, không có nghĩ đến tiểu tử này đi không từ già trở về lúc thể mà đem Ly Ly thi thể mang về.

"Xin lỗi, Phi ca, ta chỉ là làm chính ta nên làm. " Dịch Nam ôm tựa như ngủ thiếp đi đồng dạng Ly Ly, chậm rãi giờ lên đầu của hắn, cái kia một đôi tràn ngập cực đoan hận ý cơ hồ bóp méo hai mắt để cho người ta nhìn chỉ biến sắc.

"Ta. . . Ta hiểu được. . ."

Lớn bay bắt đầu dĩ thời dài, đem sau lưng nói đường tặng cho rồi hắn.

Mấy tên khác chung đụng huynh đệ chậm rãi nhìn xem Dịch Nam, trong lòng mỗi người có suy nghĩ riêng, bất quá nhưng cũng có người lúc này quay người liền hướng về trong lầu phóng đi, không biết làm sao dự định.

Dịch Nam khinh khinh đeo lên mũ rom, cứ như vậy ôm Ly Ly, một bước thêm một bước hướng đi rồi pháo hoa lầu viện bên trong, mỗi bước ra một bước qua đi trên người hắn sát cơ liền nồng đậm rồi một phần, chờ hắn đi đến trong nội viện hướng lúc, cái kia cỗ phân nồng đậm đến làm cho người cơ hồ không cách nào thở dốc sát cơ không chút kiêng kỵ ở trong viện khuếch tán ra.

Bên trong đại sảnh một đám thực khách nguyên bản đang chìm ngâm ở trong hoan lạc, đợi Dịch Nam một bước bước vào trong đó về sau, tất cả mọi người bị khí thế của hắn chỗ áp bách, tất cả mọi người trong nháy mắt đều dừng tay lại bên trong sự tình, từng cái ánh mắt kinh hãi, thẳng tắp trừng mắt tên này khách không mời mà đến.

Bọn hắn không biết vì sao hội có người ôm như thế một bộ người chết thì thể tới đây, càng không biết trong lúc vô hình áp bách lấy mình đến tột cùng là cái gì, vì sao để cho mình từ đáy lòng bản năng sinh ra e ngại cảm giác.

Dịch Nam ngẩng nhìn bốn phía, khi ánh mắt của hắn đảo qua một vòng nhưng lại chưa nhìn thấy người hắn muốn tìm lúc, hắn lại tiếp tục ôm Ly Ly tỷ trực tiếp hướng phía hậu viện đi đến.

Sau lưng một đám thực khách giống như chim sợ cành cong đồng dạng tứ tán né ra, lúc đầu náo nhiệt pháo hoa lầu một nháy mắt tiện nhân đi nhà trống, toàn bộ bên trong đại sảnh biến thành một mảnh hỗn loạn.

"Người vẫn là tôi. . ."

Phiêu nhiên Đại Vũ phía dưới, Hồng gia chính lạnh lùng đứng ở dưới mái hiên, trước người hắn bình yên đứng vững hơn mười người cầm trong tay đại đao người áo đen, từng cái ánh mắt lạnh lùng, mặc cho lấy mưa to rơi xuống ướt đầm trên người quần áo, xem ra bọn hắn ở đây đã đợi chờ hắn đã lâu.

"Quả nhiên, người là cảm kích đúng không?"

Dịch Nam nhìn qua tôn này mập mạp thân ảnh, lấy xuống mũ rom lạnh lùng hỏi nói.

Cái này vốn là cũng là hắn biết rất rõ ràng nhưng lại ghét nhất nhìn thấy trắng cảnh, cứ như vậy mọi chuyện cần thiết bỗng nhiên đều chiếm được giải thích, chỉ là hắn không hiểu, vì sao người vô tội bởi vì chính mình mà chết, vì sao đã từng quen thuộc người hội như thế đao kiếm tương đối.

Hồng gia cặp kia mập mạp đôi mắt nhỏ mị lên, trong đó ngoại trừ hung quang bên ngoài cũng có được điểm điểm bắt đầu dĩ, hắn khẽ thở dài một cái nói

"Muốn trách thì trách người nhất định phải ở thời điểm này đi vào pháo hoa lầu, cũng trách chính nàng số mệnh không tốt, chết cũng không thể trách ai. "

"A. . . Ha ha, vừa dạng này, vậy ta cũng không có gì đáng nói. "

Dịch Nam sau khi nói xong ánh mắt lạnh như băng chậm rãi đảo qua lão Hồng trước người cái kia mười cái lạnh lùng nhìn hắn người áo đen, chỉ từ cái kia một Song Song con mắt hắn đã có thể nhìn ra, trong này cũng có được mười mấy ngày nay đến làm việc với nhau, cùng một chỗ ăn uống, đã rất là thân ảnh quen thuộc. Hắn nhìn qua trong mắt bọn họ sát ý, thật giống như nhìn xem người xa lạ, từng chữ nói ra nói nói

"Ta không muốn giết các người, các người đi thôi. "

Mấy người trong mắt lóe lên một chút do dự, bọn hắn nguyên bản chính là Hồng gia an bài thủ hạ, cùng Hải ca bọn hắn người liên can vốn là vì hai phái, bất quá những ngày này xuống tới nhiều ít cũng biết rồi một điểm Dịch Nam bản sự, cái này cỗ quái tiêu tử khí lực cực lớn, đồng thời học cái gì cũng nhanh, nếu không phải là mình một phương nhiều người, tăng thêm mỗi người đều có mấy tay công phu, chỉ sợ bọn họ cũng không sẽ ngốc ngốc cùng hắn đao kiếm tương hướng

Dịch Nam ở trong lòng đếm thầm mấy cái số, hắn nhẹ nhàng đem Ly Ly tỷ sớm đã băng lãnh thân thể để ở một bên, sắc mặt băng lãnh hướng về phía trước bước ra rồi mấy bước, đột nhiên nói

"Nếu là không nguyện ý đi, vậy liền chết hết đi. "

"Bên trên!"

Lão Hồng trên mặt thịt mỡ run rẩy, bất quá một tiếng chào hỏi, cái kia mười cái sớm đã vận sức chờ phát động thân ảnh tức khắc cùng nhau giờ đại đao vọt lên bên trên đến.

Dịch Nam trong nháy mắt bé lên mắt, cảm thụ được cái kia từ trên trời giáng xuống đầu Đại Vũ nhỏ không giữ lại chút nào nhỏ xuống trên mặt của hắn, trên thân, trong lúc nhất thời tâm thần hoàn toàn tĩnh lặng.

Cái kia mùi mậy nói mang theo nồng đậm sát khí thân ảnh ánh vào rồi trong đầu của hắn, từng cái chính đập trên nước mưa hướng hắn vọt tới, Đại Vũ rơi vào rồi bọn hắn sắc bén trên đại đao, tức khắc ném ra một chút điểm tiếng đinh đồng.

Trong cơ thể hắn mãnh liệt nội lực dọc theo nói nói kinh mạch, án lấy đặc thù hình dạng trong nháy mắt gây dựng lại, sau đó cái kia cổ phần huyền diệu nội lực thêm tụ tại hắn trong lòng bàn tay, giống như mờ cổng lũ lụt, dâng lên mà xuất!

Đầy trời nước mưa trong nháy mắt bị một cỗ mạnh mẽ hấp lực tụ tập đến rồi Dịch Nam lòng bàn tay, tạo thành vô cùng một màn kỳ dị quang cảnh.

Sau đó tại mùi mậy người ánh mắt kinh hãi bên trong, cái kia tụ tập tại Dịch Nam bàn tay ở giữa, Dung Hợp vì một viên to như nắm tay trong suốt giọt nước thêm trong phút chốc biến thành vô số giọt mưa, bắn ra.

"A. . ."

Mấy trăm nói bắn ra thủy tiễn căn bản tránh cũng không thể tránh, mỗi một hạt giọt nước uy chỉ sợ đã có thể cùng cung tiễn sánh vai, nhất là tại tăng thêm Dịch Nam cái kia đặc biệt hàn khí về sau, giọt mưa trên không trung biến thành từng cây óng ánh băng thứ, mang theo một phần hàn khí âm u, dễ như trở bàn tay xuyên thấu thân thể của bọn hắn.

Nhất đạo thêm nhất đạo băng thứ không giữ lại chút nào đâm vào rồi trên người của bọn hắn, mùi mậy người trên thân trong khoảnh khắc đều biến thành từng con con nhím, toàn bộ bị đâm một lạnh thấu tim!

Dịch Nam chậm rãi mở mắt ra, hắn trong lòng bàn tay giọt nước đột nhiên biến thành một đám nước mưa rơi xuống, mà những cái kia gợn đao kiếm thân ảnh tại trong mưa to lại duy trì hướng về phía trước mà xông quá đi hình dạng, bất quá từng cái không nhúc nhích, giống như bị định thân rồi đồng dạng.

"Phốc. . ."

Vô số nói máu chảy từ trên người bọn họ dâng lên mà xuất, mùi mậy bóng người trong nháy mắt cùng nhau ngã xuống đất, không có lưu lại một cái người sống.

Đang tam phẩm trung giai Kinh Đào Hải Lăng chương kết hợp rồi Dịch Nam cái kia đặc biệt lạnh thuộc tính nội lực qua đi, tức khắc biến thành từng cây dữ tợn băng thứ, trong nháy mắt liền đoạt đi rồi mùi mậy người tính mệnh.

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Lão Hồng cái kia to béo thân thể âm vang quỳ xuống, trên đầu gối của hắn thỉnh linh cũng đang cảm hai cây lạnh lạnh băng thứ.

Đây cũng là tại Dịch Nam hữu tâm khống chế phía dưới, hắn mới không cùng những người kia đồng dạng bị đầy trời băng thứ bắn thành tổ ong vỡ vụn.

"Đây là vật gì, đây là vật gì! Ngươi là yêu quái, ngươi là yêu quái a! !"

Lão Hồng cả người gần như sụp đổ, cái này vượt qua lẽ thường một màn đánh thẳng vào thần kinh của hắn, cả người hắn ý đồ đứng dậy, thế nhưng là cái kia hai cây nhìn như yếu ớt băng thứ tại vừa rồi cũng đã đem đầu gối của hắn xuyên thủng, lần này cố gắng chẳng những không có đứng lên, ngược lại hướng về phía trước lăn lộn, trùng điệp trôi tại rồi nước đọng bên trong.

Hắn không phải không có cân nhắc qua Dịch Nam thân thủ, thế nhưng là lượng hắn nghĩ sâu tính kỹ, cũng tuyệt đối không sẽ nghĩ đến Dịch Nam cả người cơ hồ đã bước vào Hậu Thiên cảnh giới, đã có thể mượn dùng nội lực ngoại phóng cái này một nghịch thiên thần hiệu, hắn càng không nghĩ tới, Dịch Nam lại có thể mượn dùng đầy trời nước mưa, chuyển hóa làm băng thứ, trong nháy mắt liền giết chết hết thảy mọi người.

Mười cái hảo thủ a, bao quát hắn ở bên trong, bất quá vừa đối mặt, toàn bộ chết tại trong tay của hắn.

Vừa rồi cái kia kinh thế một màn thật sâu khắc ở trong đầu của hắn, cái kia đầy trời nước mưa đột nhiên bị hư không bên trong một loại nhìn không thấy lực nói hấp dẫn, tiếp lấy tiếp một lớn phiến nước mưa thế mà ly kỳ tụ tập tại rồi Ngô Hạnh trong lòng bàn tay, phô thiên cái địa băng thứ trong nháy mắt bắn ra, khoảng cách gần như vậy phía dưới bọn hắn căn bản không kịp làm xuất phản ứng chút nào, liền bị đoạt đi tính mệnh, loại thủ đoạn này căn bản chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy, cũng căn bản không phải hắn loại này Đẳng Cấp người có thể ngăn cản.

Lão Hồng cả người đầu phát ở trong nước tản ra, hắn rốt cuộc không có loại kia hết thảy tất cả nằm trong lòng bàn tay cảm giác, khi hắn ngẩng đầu lên, thấy được Dịch Nam cái kia ánh mắt lạnh như băng lúc, lão Hồng dường như phát điên rồi đồng dạng lớn tiếng rống lên

"A! Ngươi là yêu quái, ngươi là yêu quái, ngươi căn bản cũng không phải là người! ! !"

Dịch Nam lạnh lùng nhìn xuống tại quỳ gối trước người hắn phát cuồng lão Hồng, hắn tức giận trong nháy mắt tăng vọt, hắn lấy so sánh lão Hồng càng lớn thanh âm gầm thét nói

"Cái kia giống như ngươi, không từ thủ đoạn, đó chính là người!"

Lão Hồng nghe vậy cả người như bị sét đánh, lập tức giống như tiết khí khí cầu đồng dạng mềm mại dựa vào trong mưa, hắn tự lẩm bẩm

"Không nghĩ tới, không nghĩ tới, thế mà coi là thật đùa tại rồi trong tay ngươi. . ."

"Sau lưng người làm chủ người là ai? Pháo hoa lâu phía sau ẩn tình lại là cái gì? Đến cùng là ai xuất thủ đem Ly Ly giết chết!" Dịch Nam mấy bước đi rồi tiến lên, một cái tay đem lão Hồng nhắc lên, hai mắt căm tức nhìn hấn hỏi nói.

"Hắc hắc, người giết ta đi, ta tuyệt đối không sẽ lộ ra một chữ. "

Lão Hồng nhìn xem Dịch Nam dáng vẻ phần nộ giống như đột nhiên đạt được rồi thỏa mãn cực lớn cảm giác, lòng tin của hấn tại chênh lệch cực lớn hạ bị Dịch Nam trong khoảnh khắc đánh tan, bất quá nghĩ đến Dịch Nam dáng vẻ, tức khắc lại là tóc tai bù xù nhếch miệng nở nụ cười.

"Tin tưởng ta, người rơi vào trong tay ta nhất định so sánh chết càng thêm thống khổ. "

Dịch Nam trong mắt vừa mới hiện lên một tia khát máu chi sắc, lập tức liền bị hấn đặt ở sâu trong đáy lòng, như lão Hồng cái gì cũng không nói, hấn tự nhiên cũng có là thủ đoạn để hấn nói ra nói thật đến.

"A. . ."

Một tiếng kinh hô từ phía sau truyền đến, lớn bay mang theo mấy người vừa mới vội vàng đuổi tới hậu viện, lại không nghĩ rằng thấy là như thế một bộ cảnh tượng.

Hơn mười người mới vừa rồi còn người sống sờ sờ giờ phút này toàn thân trên dưới đều là lỗ thủng, ngã xuống mưa lớn mưa lớn bên trong, huyết thủy cùng nước mưa hỗn thành một đoàn, toàn bộ trong hậu viện đều tràn ngập nồng đậm mùi máu tươi.

"Àm ăm-" một đạo lôi quang sấm sét rơi, trong nháy mắt đem Dịch Nam nửa bên mặt chiếu sáng, hấn lạnh lùng quay đầu đi, bộ mặt biểu lộ dữ tợn, trong mắt hồng quang nhàn nhạt chớp động, giống như ác quỷ đồng dạng dọa người.

"A. . . Quý! Quý!"

Mấy tên thằng nhát gan đang lúc dọa đến hai chân mềm nhũn, buông mình ngã trên mặt đất, có người trong đứng quần một phiến nóng ướt, thế mà bị dọa đến trực tiếp tiểu tại rồi trong đứng quần, có thì càng thêm trực tiếp, tại chỗ liền té xỉu.

"Ngô. . . Ngô Hạnh. . . Là người sao?"

Dù là lớn bay loại này cao lớn thô kệch hấn từ cũng không nhìn được toàn thân run rẩy, nếu không phải gương mặt này cùng hấn cùng ăn cùng ở đã nửa tháng lâu, chỉ sợ hấn đang lúc cũng bị dọa lui.

Dịch Nam không nói một lời, lại khề gật đầu một cái, khiến cho lớn bay một nháy mắt an tâm xuống đến.

"Người đem Hải ca quan đi đâu rồi?" Lớn bay vội vàng xông về phía trước nắm chặt rồi nắm chặt rồi Hồng gia, ánh mắt của hấn lo lắng, trong lời nói lộ ra vội vàng.

Hấn ban đầu chính là cùng Hải ca cùng một chỗ đi lên chiến trường, bởi vì hấn tuổi còn nhỏ, Đại Hải trên chiến trường cũng phá lệ chiều cố hấn, đã từng mấy lần đã cứu tính mạng của hấn.

Vừa rồi tại bên ngoài nghe mấy cái huynh đệ nói Hải ca bị giam lại, lớn bay vội vàng mang theo mấy cái huynh đệ vội tới hậu viện muốn cứu hấn đến.

"Hắc hắc hắc, muốn trách thì trách tiểu tử này không biết cho Đại Hải cho ăn cái gì mê hồn dược, hiện tại hấn chỉ sợ đã đi tìm hấn qua đời cha ruột rồi, ha ha ha. . . A!"

Hồng gia phát rồ dừng lại lời nói còn chưa nói xong, Dịch Nam tay phải đột nhiên sinh ra, ngón trỏ ngón giữa khép lại, tại lão Hồng trên thân cấp tốc điểm mười ba dưới, từ lão Hồng miệng nơi tức khắc phát ra một trận kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, truyền khắp toàn bộ hậu viện.

"< mười ba Đoạt Mệnh chỉ >, trúng cái này chiêu người toàn thân trên dưới giống như kiến cắn, từ bên ngoài cùng bên trong, cuối cùng bị hàng vạn con kiến thị cắn, làn da thối rữa, ngũ tạng đều mục nát, lại không sẽ thương tới tính mệnh, này cảm giác đau có thể cầm tục ba ngày ba đêm, cũng bảo trì trúng chiêu người ý thức thanh tỉnh. "

Dịch Nam tại lão Hồng ánh mắt hoảng sợ bên trong tiến hành một phen giảng giải, lập tức cười lạnh nói

"Nếu như người không đem thứ ta muốn toàn bộ dỡ ra, ta có thể cam đoan với người, đây chỉ là mới bắt đầu. "

Chương 57: Biệt ly hướng trà, chân chính phía sau màn

"Người. . . Người cái tên điên này. . . A, thật ngứa. "

Lão Hồng nhìn xem Dịch Nam cái kia âm lãnh ý cười chỉ cảm thấy toàn thân phát run, hần giờ phút này quả thật như là Dịch Nam nói tới, từ lúc mới bắt đầu ngứa biến thành trần trần tê dại đau, thật giống như thật có mấy ngàn con con kiến ở trên người hần thị cắn đồng dạng kinh khủng.

Hần dùng hai cánh tay trên người mình liều mạng cào đến cào đi, nhất đạo nói vết máu bị móng tay của hần vạch ra, bất quá một hồi cả người hần đã gần đến hoàn toàn thay đổi rồi, thế nhưng là trên người ngứa cảm giác cùng cảm giác đau đớn chẳng những mây may không có giảm bớt, ngược lại càng thêm tăng thêm.

Nhìn xem lão Hồng cả người tại nước đọng nơi bay nhảy, giãy dụa hần thân thể mập mạp, liền ngay cả lớn bay cái kia tràn đầy nộ khí mặt đều tiêu mất, từng tiếng rú thảm vang ở bên tai, lớn bay ánh mắt vụng trộm nhìn một cái Ngô Hạnh mặt, đây quả thật là cái kia ban đầu nói chuyện đều hội đỏ mặt ngại ngùng tiểu tử sao? Ai.

"Ta nói. . . Ta nói. . ."

Chống đỡ không đến thời gian đốt một nén hương, cả người hần bị mình bắt cái máu thịt be bét, đang lão Hồng kêu thảm bò hướng Dịch Nam lúc, ngay cả ra miệng thanh âm cũng thay đổi

"Đại chương quỹ ngay tại lâu năm. . . Giết Ly Ly hung thủ cũng tại cái kia. . . Van cầu người, van cầu người cho ta giải khai a!"

Dịch Nam nghe xong hần về sau hơi trầm ngâm, tay phải như điện đồng dạng cấp tốc điểm vào mi tâm của hần, cái kia thân thể mập mạp tức khắc không còn kêu thảm, lão Hồng cả người sững sờ, sau đó âm vang ngã xuống nước mưa bên trong.

Dịch Nam nhìn xem một bên có chút thất kinh lớn bay, trên mặt gạt ra rồi một phần cứng rắn cười, mở miệng nói

"Phi ca, còn muốn làm phiền người chiếu khán Ly Ly tỷ, ta đi một chút liền về. "

"Không sẽ có trá a? Gia hỏa này đa mưu túc trí, ngay cả Hải ca đều bị hần đóng lại. "

Lớn bay lo lắng nói nói, dù sao hần vừa rồi không thấy được Dịch Nam quý thần đồng dạng kỹ nghệ, sợ hãi hần bị người mưu hại cũng là hợp tình lý.

"Người yên tâm đi, ta hội giúp đỡ Xuất Hải ca. Gia hỏa này người đem hần trói ở một bên là được, mấy canh giờ bên trong hần khẳng định không sẽ tỉnh lại. "

"Cái kia. . . Người cẩn thận một chút. Ta cùng mấy cái huynh đệ làm xong liền lên đi giúp người. "

Việc đã đến nước này lớn bay cũng minh bạch chính mình nói lại nhiều cũng vô ích, hần không nghĩ tới gần gũi trong vòng một ngày hội phát sinh nhiều như vậy biến cố, tất cả mọi thứ ở hiện tại đã không phải là hần có thể khống chế được, hần có thể làm liền chỉ có ở một bên trợ giúp Ngô Hạnh, chờ đợi hần đến đề lộ đáp án.

"Làm phiền người rồi, ta đi một chút liền về. "

Dịch Nam khinh khinh gật đầu, hần cuối cùng nhìn thoáng qua Ly Ly tỷ cái kia dường như ngủ thiếp đi đồng dạng mặt, siết chặt nắm đấm, hướng về trong nội viện bước nhanh chạy tới.

Mấy tên các huynh đệ lập tức từ nhà bếp bên trong lấy ra dây gai, đem Lý Hồng cho trói thật chặt, lại đang lớn bay phân phó hạ tướng trong nước những thi thể đều kéo ra ngoài, chôn cất tại rồi một bên.

"Phi ca, Ngô Hạnh gia hỏa này đến tột cùng là cái gì người a. . . Mười mấy người này trên thân khắp nơi đều là lỗ thủng nứt, thấy ta đều hãi đến hoảng!"

Một tên thủ hạ sau khi thu thập xong thận trọng cùng lớn bay giao tai nói, sợ Ngô Hạnh lại đột nhiên từ trong nội viện bay ra ngoài mở ra cánh biến thành một con mắt xanh nanh vàng ác quỷ.

"Ta cũng không biết tiểu tử này đến tột cùng là cái gì người. . ." Lớn bay nhìn xem đóng ở một bên thi thể, thở một hơi thật dài, tiếp lấy nói

"Bất quá, ta biết trong lòng tiểu tử này so với ai khác đều nóng hổi, vậy liền đủ. "

...

Chờ Dịch Nam lại trở lại lâu nơi, cái kia nguyên bản ngày đêm ca múa thăng hoa, ngợp trong vàng son cảnh tượng đã không còn, ngã lật cái bàn cùng ghế khắp nơi đều là, khắp nơi trên đất một mảnh hỗn độn, bao quát khách nhân ở bên trong, hết thấy mọi người chỉ sợ đều đã từ công đảo tẩu, cũng không còn ngày xưa quang cảnh.

Dịch Nam thuận thang lầu từng bước một đi lên đi, an tĩnh trong lầu các giống như chỉ còn hần một người phát ra tiếng bước chân, ở chỗ này càng không ngừng quanh quẩn.

Trang trí tinh mỹ, một sắc cổ phác lầu năm lầu nói một đường đi đến, chỉ có tận cùng bên trong nhất gian phòng kia tản ra tươi sáng ánh đèn, giống như tại nói cho Dịch Nam đối phương vị trí đồng dạng.

Hắn không có do dự chút nào, đi đến phòng ốc trước cửa liền khinh khinh đẩy ra cái kia nói môn, hắn muốn xem thử xem pháo hoa lầu phía sau đến tốt cùng là cái gì người giấu ở sau.

"Quý khách tới chơi, cấp bậc lễ nghĩa không đến chỗ xin hãy tha lỗi, xin ngài đi đến đến. "

Một tiếng nam tử trẻ tuổi ân cần thăm hỏi từ trong phòng truyền ra, Dịch Nam chân mày hơi nhíu lại, đạo thanh âm này lại là hắn cho tới bây giờ không có nghe qua.

Đãi hắn đi tới phòng trong, một tên tuổi tác chừng hai mươi thanh tú nam tử người mặc mặc áo gấm hoa phục chính an tọa ở trên ghế bành, cặp mắt của hắn lộ ra một phần lộ ra ngoài âm trầm, nó ánh mắt như châm, chính nhìn chăm chăm vào Dịch Nam.

Càng làm cho Dịch Nam để ý lại là đứng ghế bành một bên, một tên khác đầu đội mũ rom nam tử, mặt của hắn bị đè thấp mũ rom bao trùm, nhìn không rõ ràng, thế nhưng là từ cái kia kéo dài hô hấp phập phồng bên trong, Dịch Nam liền có thể kết luận người này thân thủ tất nhiên bất phàm.

"Người chính là cái kia Ngô Hạnh?"

Thanh niên nam tử nhìn thấy Dịch Nam diện mục thế mà mặt lộ vẻ vẻ hưng phấn, nhìn dáng vẻ của hắn thật giống như đang nghênh tiếp xa nói mà đến bằng hữu đồng dạng nhiệt tình.

"Người chính là pháo hoa lầu phía sau chương quý? Vì sao muốn đối Lý Ly hung ác hạ sát thủ?"

Dịch Nam trong mắt tức giận lộ ra, hắn trong lòng cũng bắt đầu kín đáo chuẩn bị, đối phương lần này cử động hiển nhiên sớm có chỗ chuẩn bị, lại không biết đối phương cử động lần này đến tốt cùng có ý nghĩa gì.

"Ta đích xác là pháo hoa lầu chương quý, thế nhưng lại không có đối Lý Ly hạ sát thủ a, tối hôm qua ta vừa mới hướng nàng lập xuống hôn ước, ta sáng nay thậm chí an bài xe ngựa đưa nàng về nhà cùng người nhà thương nghị, Lý Ly nàng thế nào?"

Đại chương quý vô cùng ngạc nhiên, sắc mặt kinh ngạc nói ra như thế một phen, một bộ hoàn toàn không biết rõ tình hình đáng vẻ.

Dịch Nam lạnh lùng nhìn đối phương diễn kỹ, tức giận nói nói

"Sáng nay nàng tự tay đem thư giao cho ta, chuyện cho tới bây giờ người còn không thừa nhận?"

"Ai, người nhìn đây là cần gì chứ, nếu là nàng chẳng phải ngốc, cũng không sẽ chết. "

Đại chương quý mất thấy không thể chối cãi, biểu hiện trên mặt tức khắc biến ảo một phen, mặt lộ vẻ tiếc nuối nói nói.

"Ta nhưng là thật có ý cưới nàng làm thiếp a, ai biết nàng ngu như vậy, rõ ràng tối hôm qua ở chỗ này sợ hãi đến thẳng phát run, còn biểu hiện ra một bộ cái gì đều không biết đến bộ dáng. Ta rõ ràng cũng đã ám chỉ qua nàng, không nghĩ tới nàng nhưng vẫn là làm ra loại chuyện ngu này, người nói, nàng đáng giá không?"

Nói xong hắn một đôi âm trầm hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm Dịch Nam, dường như tựa như một đầu độc ác rắn hổ mang đồng dạng.

"Quả nhiên. . ." Dịch Nam ngữ khí trầm thấp, một cổ bi phẫn chỉ ý từ đáy lòng dâng lên, hắn từ mệnh đề nén xuống nội sát bạo tẩu nội lực, vừa nghĩ tới Lý Ly tỷ tối hôm qua kinh hồn táng đảm bộ dáng, lại nghĩ tới nàng sáng nay cười ngọt ngào cùng mình cáo biệt, nàng có lẽ đã biết mình trở về vận mệnh, thế nhưng là vì không để cho mình xảy ra bất trắc, dưng vào rồi tính mạng của mình, cũng dưng vào rồi người cả nhà tính mệnh.

"Vì sao, muốn đối đãi với ta như thế đâu. . ."

Dịch Nam tự lẩm bẩm, hắn hận mình phát giác quá muộn, không thể phát hiện Lý Ly tỷ dị dạng, dẫn đến lần này bị kịch phát sinh.

Nhìn xem Dịch Nam run rẩy kịch liệt đáng vẻ, đại chương quý trong mắt lóe lên vẻ khác lạ, hắn ngay sau đó cười nói

"Không bằng uống một chén Bích Liên chìm như thế nào? Đây cũng là Lý Ly tối hôm qua đưa tới cho ta sau cùng một bình trà, ta biết người khẳng định phải đến, cho nên cố ý ám qua lưu lại cho người rồi. "

Nhìn trên bàn một bộ tinh mỹ đồ uống trà, Dịch Nam thế mà coi là thật tiến lên tự rót rồi một chén nước trà, hương trà theo ngấn nước hương ra phía ngoài tràn ra, tức khắc đầy phòng bên trong cũng hơi tràn ngập một trận nhàn nhạt mùi thơm ngát, thực sự không hổ là cực phẩm trà ngon.

Nhìn xem chén trà bằng sứ xanh bên trong một phiến chìm xuống lá trà, Dịch Nam hai mắt một phiến đỏ bừng, coi là thật uống một hơi cạn sạch, nuốt xuống trong bụng.

"Tốt. "

Đại chương quỹ nhãn tình sáng lên, kích động đến đứng lên đến, nói "Phần này dừng khí thực sự để cho ta kính nể, chỉ bằng ngươi uống vào cái này chén trà tình nghĩa, nếu như ngươi chịu gia nhập thủ hạ của ta, ta nhất định bảo đảm ngươi cả đời vinh hoa phú quý, mỹ nữ như mây!"

Liền ngay cả đứng ở bên cạnh hán đầu đội mũ rom nam tử cũng có chút ghé mắt, không nghĩ tới Dịch Nam coi là thật như thế rộng rãi, lại dám một ngụm đem cái này lai lịch không rõ nước trà uống xong.

"Có đúng không?" Dịch Nam trên mặt không có chút nào ba động, hán nhẹ nhàng đem chén sứ buông xuống, sóng mắt lưu chuyển, nhàn nhạt nói

"Muốn ta làm thủ hạ của ngươi, đầu tiên, ngươi đến còn sống rồi đi nơi này mới được đâu. "

"Ân?" Đại chương quỹ sắc mặt có chút cứng ngắc, cặp mắt kia càng thêm lộ ra âm trầm, mở miệng nói

"Liên vì một cái tỷ nữ nữ coi là thật đáng giá không? Ngươi như thế một thân bất phàm võ nghệ, vô luận ở nơi nào đều có thể nhiều đất dụng võ, nếu là hiệu trung với ta, ta có thể cam đoan ngươi đạt được đếm cũng đếm không xuể vinh hoa phú quý, tương lai muốn dạng gì nữ nhân ngươi không chiếm được?"

"Như ngươi loại này người là không sẽ hiểu. " Dịch Nam lắc đầu, trong ánh mắt để lộ ra một phần thương xót cảm xúc, giống như đang nhìn một tên ăn mày đồng dạng.

"Ngươi!" Đại chương quỹ sắc mặt trường hồng, tay phải trùng điệp đánh vào rồi trên bàn gỗ, cái kia nhìn như non mịn bàn tay cát giấu trong đó cuồng bạo lực nói tức khắc đem cả cái bàn đập nát.

Ánh mắt của hán như đao, trong đó hung quang không che giấu chút nào nhìn thẳng Dịch Nam, cắn răng nghiêng lợi nói

"Ngươi không muốn rượu mời không uống uống rượu phạt. "

Dịch Nam khinh khinh lắc đầu, phối hợp thêm châm trà đầy một chén trà thơm, nhìn xem nam tử nói "Bất quá ta trong lòng thật có một cái nghi vấn, rất muốn cho ngươi cho ta giải đáp một cái. "

"Ân?" Nam tử dừng lại, không nghĩ tới Dịch Nam ngữ khí hội đột nhiên biến hóa, tức khắc hiếu kỳ hỏi "Ngươi hãy nói. "

"Một tòa lấy tiệc rượu, hội khách, yên vui làm chủ pháo hoa lâu, vền vền có dưới lâu cái kia hơn mười vị hộ vệ ta còn có thể lý giải, thế nhưng là. . ." Hán đem ánh mắt chuyển dời đến cái kia tên tuổi đội nón cỏ, không nói một lời nam tử trên thân, nói "Thế nhưng là không nên có thực lực như thế người mới đúng, vẫn là nói, hán chỉ là ngươi tư nhân hộ vệ đâu?"

"Hán. . ."

"Con mắt của ngươi cùng ngươi võ nghệ đồng dạng không tầm thường!"

Đại chương quỹ vừa định nói chuyện, không nghĩ tới bên cạnh hán đầu đội mũ rom nam tử đột nhiên mở miệng đem hán lời nói đánh gãy, đại chương quỹ tựa hồ trong lòng đối với người này có chút e ngại, có chút cung kính nói câu

"Xem ra vẫn là đến làm phiền ngài. "

"Việc này đáng giá ta xuất mã. " đầu đội mũ rom nam tử vừa nói vừa đem đỉnh đầu của mình mũ rom cầm xuống, nhìn hán một thân quần áo liền có như người bình thường, thế nhưng là Dịch Nam ánh mắt nhìn đến rồi hán giấu tại tay áo dải phía dưới lộ ra ngoài đôi cánh tay lúc, tức khắc ánh mắt một lạng.

Người này có lẽ so sánh mình nghĩ còn muốn không vì bình thường

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Thiên hương tán độc, kinh dị biến thân

Từ nam tử diện mục đến xem, chỉ sợ nó tuổi tác đã 40 có hơn, hán hai tóc mai phía trên có điểm điểm hoa râm, hiển thị rõ tuế nguyệt dấu vết lưu lại. Nó

khuôn mặt ngay ngắn, mũi hơi m2, trong đôi mắt tuy không thả ra Thần lấy, bất quá trong đó ngăm liễm một phần Sắc Bén lại khó thoát Dịch Nam con mắt.

Nhất làm cho hắn để ý không có gì hơn người này một đôi quán đầy rồi vãi tay, bình thường nếu là tu võ người, trên tay nhất định vết chai lợt sinh, to bằng ngón tay trắng mà hữu lực, đối chiến hướng lúc, kinh nghiệm già nói người thường thường chỉ cần thêm chút quan sát đối phương hô hấp, bàn tay, bộ pháp liền có thể đại khái đây sử xuất đối phương am hiểu võ nghệ.

Trừ phi trải qua ngày mai tu luyện, hoặc là một ít đặc thù pháp môn, có thể khiến cho hai tay đi kén thay da, một lần nữa trở nên tràn ngập sức sống.

Thật giống như Ngô đại nhân, tay của hắn nhìn qua cùng thường nhân cũng giống như nhau, phía trên thậm chí cũng không có chút nào vết chai, thế nhưng là lại có ai dám hoài nghi Ngô đại nhân trong tay khí lực?

Đây là võ học đạt tới cơ hồ Phần Phác Quy Chân cảnh giới, tuyệt không phải phần lớn người có thể đạt tới cảnh giới.

Nhưng mà người này lại giả vờ đóng vai đến ngoài định mức cổ quái, tại như thể thẳng bầy thiên cư nhưng mà đem trọn thiên thủ cánh tay toàn bộ dùng lên vãi thật chặt quần quanh, nếu không phải thân hoạn bệnh hiểm nghèo, vậy khẳng định chính là cùng nó luyện Công Pháp có quan hệ.

"Như người đồng dạng, kỳ thật trong lòng ta cũng có một cái nghi vấn." người này đem mũ rom tiện tay ném đến một bên, mỉm cười nhìn Dịch Nam, tự lo hỏi nói.

"Có thể bồi dưỡng được giống như người đồng dạng thiếu niên, thế lực sau lưng nhất định không tầm thường, người sư tòng nơi nào? Phái Thiên Trì? Vẫn là Long nói tông?"

Nhìn xem Dịch Nam không nói một lời đáng vẻ, nam nhân tựa như đã sớm liệu đến, hắn nhẹ nhàng thư triển mình tràn đầy băng vãi tay,

Khỏe miệng lộ ra một vòng tà mị ý cười

"Nếu là người đã chết không minh bạch, ta chỉ sợ người xuống dưới về sau rất khó cùng ba người các nàng giao phó a. . ."

Dịch Nam con người trong nháy mắt phóng đại, hắn tràn đầy lửa giận hai mắt hung hăng nhìn chăm chăm người này, cắn răng nghiêng lợi nói

"Là người bỏ xuống tay?"

Nam tử khe khẽ thở dài, tựa như bất đắc dĩ nói

"Đúng vậy a, ai bảo nàng không nghe lời, chọc giận chúng ta chương quỹ đâu. "

"Ngay cả lão nhân cùng nữ tử đều có thể ra tay, người đơn giản so sánh súc sinh còn không bằng!"

Dịch Nam rống lớn nói, con người của hắn thâm xử coi là thật để lộ ra một vòng kỳ dị tình hồng, cái kia là hắn nội lực sắp bạo tẩu biểu hiện.

"Muốn trách liền trách người mình xong người mang tu vi như thế, ngàn vạn lần không nên, hết lần này tới lần khác muốn ở thời điểm này đi vào pháo hoa lâu, nàng một nhà chết cùng người khó thoát liên quan!" Nam tử sắc mặt tàn nhẫn, một đôi mắt biến ảo ở giữa, liền tựa như rắn độc đồng dạng chăm chú nhìn chăm chăm hắn, không chút nào yếu thế.

"Có đúng không. . ." Dịch Nam bị lần này nói nói đến có chút cúi đầu, ánh mắt của hắn lạnh lẽo địa điểm nhìn chăm chú lên trên bàn cái kia sứ men xanh chén nước, trong lòng giống như bị một khối đá lớn ngăn chặn, khó chịu không nói ra được.

"Phần tình nghĩa này, chỉ sợ ta kiếp này đều không thể hồi báo. . . Bất quá. . ."

Hắn chậm rãi ngẩng đầu lên, trong mắt sát khí rút cuộc không có có bất kỳ che giấu, như đao đồng dạng nhìn thẳng tên nam tử kia, nói

"Ta chỉ ít còn có thể vì bọn họ báo thù rửa hận!"

"Ân?" Nam tử bỗng nhiên dừng lại, cố ý xếp đặt làm ra một bộ hết sức kinh ngạc bộ dáng, nói

"Không thể không nói người bằng chừng ấy tuổi, thể nội ẩn chứa khí kinh lại phá lệ kinh người. Còn có người thể nội nội lực, ta tại lần đầu nhìn qua bàn đá xanh về sau, mới đầu căn bản không tin cái kia lại là một tên trẻ tuổi như vậy thiếu niên lưu lại. "

"May mắn lần này phái ta xuất mã, không phải chỉ sợ coi là thật rất khó giải quyết người cái này thân có chí ít hơn mười năm nội lực gia hỏa đâu. "

Nam tử nói xong thêm ngay sau đó lắc đầu, nói tiếp nói

"Không đúng, không đúng, chỉ sợ. . . Trong cơ thể người đã tiếp cận hai mươi năm nội lực hỏa hầu a?"

Dịch Nam không chút nào vì đó mà thay đổi, trên mặt của hắn tràn ngập một cỗ nồng đậm hàn khí, trong hai mắt nhưng lại giống như thiêu đốt lên nhất đạo hùng lực liệt hỏa, mười phần đáng sợ. Hắn hao tổn nhiều như thế thời gian, đem thể nội tức giận kiềm chế đến cơ hồ sôi trào, vì cái gì chính là hỏi ra pháo hoa lâu phía sau ân tằng chân tướng, nhưng mà đối phương không ngốc, căn bản không có bị hắn moi ra bất luận cái gì tin tức hữu dụng, hiện tại

xem ra chỉ có thể tìm phương pháp khác rồi.

Hiện tại song phương như là đã làm rõ, hẳn cũng cũng không có cái gì tốt cổ ky, lập tức hẳn không còn nói nhảm, trực tiếp liền phun trào rồi thể nội lực, dự định dẫn đầu làm xuất lõi đình một kích.

Trong đan điền cái kia Đại Hải đồng dạng lắng đọng lấy nội lực bỗng nhiên bốc lên, giống như Giao Long Xuất Hải đồng dạng mang theo kinh thể chi uy, hướng ra phía ngoài dâng lên mà xuất.

Đang cổ này mệnh môn nội lực chảy qua kinh mạch của hắn, cùng hắn trong lòng tâm pháp tương hợp hướng lúc, vốn nên thuận theo xuất thể tuyệt thể Công Pháp lại biến thành một trận gồng cùm xiềng xích, đột nhiên xảy ra dị biến.

"Ngô. ." Dịch Nam tay đột nhiên thật chặt bưng kín lồng ngực của mình, cái kia vốn cổ phản ứng xuất thể nội lực chẳng biết tại sao duyên cớ, đột nhiên lấy tốc độ nhanh hơn ngược dòng mà quay về, thậm chí đối trong cơ thể của hắn tạo thành rất nhỏ ảnh hưởng.

Dịch Nam sắc mặt biến hóa, mặt mũi tràn đầy khiếp sợ nhìn xem nam tử trước mặt, thanh âm có chút run rẩy

"Ngươi. . Ngươi tại trong trà hạ độc?"

"Hạ độc? Ta mới không sẽ làm loại này không dùng sự tình, đối với nội lực đã đạt cảnh giới như thể ngươi, e là cho dù là kịch độc cũng có thể dùng nội lực áp chế, một lúc không dùng. "

Hắn khe khẽ lắc đầu, thoáng có chút tang thương mặt lộ ra một cổ nhe răng cười, giống như đã sớm liệu đến việc này phát sinh đồng dạng.

"Thiên hương tán danh xưng tây nhét thứ nhất Thần ngon miệng, loại bảo bối này giá trị liên thành, nói thật, nếu không phải nhìn thấy ngươi lưu lại dấu chân, sợ mình không phải là đối thủ của ngươi, ta đều không nhất định bỏ được ở trên thân thể ngươi sử dụng cái đồ chơi này. "

Dịch Nam sắc mặt cứng đờ, đột nhiên quay đầu nhìn về phía bên trong đại sảnh toà kia đặt trong phòng, vẫn vẫn tản ra nhàn nhạt khói nhẹ lư hương, xem ra thuốc lá này hoa lâu vì chính mình coi là thật làm đủ rồi vạn toàn chuẩn bị, thế mà không ngớt ngon miệng tán loại vật này đều đã vận dụng.

Trong chốn vô lâm rộng khắp sử dụng mê hương đại khái chính là như vậy mấy loại, đối với người bình thường tới nói có lẽ có thể tạo được mê muội hôn mê tác dụng, thế nhưng là đối với nội lực thâm hậu người tới nói, hẳn hoàn toàn có thể sớm phát giác được thể nội dị trạng, lập tức nín thở quy tức, dùng cái này đến phòng ngừa trúng độc.

Thế nhưng là vạn vật tương sinh tương khắc, thiên hạ trần quý kỳ vật không biết nhiều ít, trong đó tây nhét nước liền có một kỳ dị trần quý dược tán, danh xưng thiên hương tán.

Này ngon miệng chính là tây nhét nước độc sinh ra thiên hương hoa lại Dung Hợp cái khác tám loại kỳ dị chi hoa chế biến mà thành ngon miệng tán, người bình thường nghe ngóng qua đi chẳng những hết Thần tinh não, mà lại đối với tinh thần có chỗ tốt rất lớn, thế nhưng là đối với nội lực thâm hậu hạng người tới nói, vật này đơn giản có thể có thể xưng đương thời thứ nhất kỳ độc!

Này ngon miệng sau khi đốt vô vị, phát ra nhàn nhạt khói nhẹ cùng tan tại trong không khí, phàm là người luyện võ chỉ cần ngửi qua này ngon miệng, tại trong vòng ba ngày, đan điền đều là hội tiến vào một loại kỳ dị nửa trạng thái ngủ say, nếu là ngửi qua này ngon miệng về sau không điều dùng trong Đan Điền nội lực, đối với tu vi võ công còn sẽ có chỗ trợ giúp, thế nhưng là nếu là dẫn động thể nội nội lực, thì nó xuất thể nội lực hiện lên ngược dòng trạng đồ về, đồng thời càng là điều động càng nhiều nội lực đối thể nội tổn thương lại càng lớn.

Như thế có thể xưng nghịch thiên ngon miệng tán giống như mộng ảo, quả thực là tất cả võ công cao thâm người đến mà tru diệt đối tượng, bất quá cũng may thiên hương hoa vẹn vẹn có thể tại tây nhét trong nước bồi dưỡng mà xuất, đồng thời nó số lượng cực kỳ ít ỏi, nó thuốc dùng giá trị so sánh hoàng kim quý giả gấp trăm lần không ngừng, đồng thời tây nhét quốc chỉ bên trong vẫn luôn là mình sử dụng, chưa có chảy ra ngoài.

Bởi vì do nhiều nguyên nhân, cũng đưa đến cái này thiên hương tán thanh danh mặc dù không tốt lắm, nhưng cũng thật không có gặp qua mấy người coi là thật sử dụng nói.

Ngô đại nhân cũng có một lần hướng Dịch Nam nói qua cái này thiên hương tán diệu dùng, nó phía sau giá trị thực sự kỳ thật chính là trị liệu Vô Giả thể nội tồn trữ ám thương, bất quá bởi vì nội lực hồi sức quái dị trạng thái, trước kia đã từng bị người dùng tới làm làm mê hương đối phó Vô Lâm đồng liêu, trong khi xuất thủ có thể nói mọi việc đều thuận lợi.

Đang lúc Dịch Nam cũng ngốc ngốc hỏi qua Ngô đại nhân, thiên hương tán nếu là như vậy diệu dùng, tây nhét nước vì sao không dùng thuốc này thống nhất toàn Vô Lâm giang hồ, vì sao hiện tại vẫn chỉ là cái phụ thuộc tại Vũ Quốc biên cương chi quốc đâu?

Lão Ngô trợn nhìn Dịch Nam một chút, nhàn nhạt nói nói

"Vật này mặc dù thần kỳ, nhưng là dù sao cũng không thể Nghịch Thiên, cái này nội lực hồi sức hiệu quả đối với ngày mai tu vi cao thủ liền cơ hồ đã mất đi tác dụng, mà lại, thứ này nếu là dùng xuất, tất cả hút vào người toàn bộ khó mà may mắn thoát khỏi. Lại nói, cũng không phải tất cả mọi người có thể sử dụng lên cái đồ chơi này, theo ta được biết chỉ ít cũng phải là hoàng thất dòng họ, tuyệt thể môn phái chỉ sợ mới có vật này làm lấy tồn tại. "

Nghĩ đến Ngô đại nhân ban đầu, Dịch Nam trong lòng âm thầm suy đoán, thuốc lá này hoa lâu đến cùng là thân phận như thế nào? Muốn biết mỗi một tòa phồn thịnh chi thành đều có một tòa tráng lệ pháo hoa lâu, nếu là mỗi một tòa thành bên trong đều có giống như tên nam tử này đồng dạng cao thủ, tăng thêm thiên hương tán, như vậy nó phía sau ẩn giấu sự tình cũng quá không giống bình thường rồi.

"Người nhóm lửa vật này qua đi, liền không sợ mình cũng không cách nào sử dụng nội lực? Tất cả mọi người là giống nhau tình cảnh, người lại có gì bằng vào ăn chắc ta?"

Nhìn xem trước mặt đã tính trước nam tử cùng phía sau một mặt đắc ý đại chương quỹ, Dịch Nam sắc mặt băng lãnh, ngay thẳng nói, hắn còn tại cố gắng ý đồ hơn moi ra một điểm pháo hoa lâu tin tức, trước mắt đến xem hắn nắm giữ tư liệu vẫn là quá ít.

"Ha ha, người đây liền quá lo lắng. " người này hiển nhiên đã sớm chuẩn bị, chỉ gặp hắn chậm rãi nâng lên hai tay, cười quái dị nhìn xem Dịch Nam, trên mặt lộ ra rồi mỉa mai chi ý, nói "Người có biết ta vì sao dùng cái này vải đưa tay quần quanh?"

"Tự nhiên là có không thể lộ ra ngoài ánh sáng đồ vật. "

Dịch Nam trong mắt để lộ ra một vòng dị sắc, ngữ khí lại vẫn băng lãnh bức người.

Người này cho hắn lớn nhất nghi hoặc chỗ chính là này đôi bị vải quần quanh lấy cánh tay, chỉ là người này đến cùng tại ẩn giấu lấy cái gì? Vì sao cho hắn như thế tự tin.

"Hắc hắc, hôm nay liền để người chết minh bạch!" Nam tử trong mắt tức khắc lóe ra một vòng hàn quang, chỉ gặp hắn chậm rãi hít sâu một hơi phía dưới, hai đầu cánh tay trong nháy mắt bành trướng, đột nhiên tăng lớn không chỉ một lần, cái kia quần quanh ở trên tay hắn vải bị chống đỡ trương đến xé rách ra, tại lần này hắn rút cục lộ ra rồi hắn giấu giếm át chủ bài.

"Cái này. . "

Dịch Nam thấy cảnh này ngạnh sinh sinh hít vào một ngụm khí lạnh, cánh tay này căn bản cũng không phải là người có thể có!

Chỉ gặp hắn cực kỳ cánh tay trắng kiện phía trên nhiều sợi gân xanh lộ ra, dường như từng đầu sâu ăn lá dừ tợn đến không có bố tại trong cơ thể, quái dị nhất chính là nó từng khối cơ bắp phía trên thể mà trải rộng một chút điểm màu xanh vẩy phiến, trong phòng tươi sáng đèn đuốc chiếu chiếu phía dưới dần hiện ra một chút điểm màu xanh yêu điểm quang mang, làm cho người ta cảm thấy to lớn áp bách chi lực.

Bàn tay của hắn, có lẽ giờ phút này hắn là xưng là móng vuốt càng thêm chuẩn xác. Cái kia từng cây dị thường trắng kiện trên ngón tay, bén nhọn mà thon dài hữu lực mấy cây hắc trảo lóe sắc bén hàn quang, một chút nhìn sang thật giống như mười chuôi Sắc Bén chủy thủ, khảm nạm tại rồi bàn tay của hắn phía trên.

Chớ nói Dịch Nam, liền ngay cả phía sau đại chương quỹ thấy cảnh này trọn cả mắt lên rồi, bất quá con mắt của nó chỉ riêng bên trong thể mà còn lộ ra một phần không che giấu chút nào tham lam chi ý, thực sự để Dịch Nam cảm thấy không hiểu.

"Hắc hắc, nhìn thấy về sau có phải hay không giật nảy mình? Người yên tâm, rất nhanh ta liền hội đào lên bụng của người, để tiếng kêu thảm thiết của người quanh quần tại toà này trong phòng, đến lúc đó người liền hội khóc cầu ta bóp nát trái tim của người, cho người một thống khoái rồi. . "

Nam tử thân trên buông thông hai đầu hoàn toàn kém xa to lớn cánh tay, nó diện mục cũng biến thành càng thêm dữ tợn đáng sợ, cái kia tinh mịch ánh mắt giờ phút này tốt giống như dã thú đồng dạng lóe khát máu quang mang, một cổ nồng đậm sát ý từ nó thể nội tỏa khắp mà xuất, tại lần này biến hóa về sau cả người hắn đều giống như biến thành người khác đồng dạng.

"Người rút cuộc là thứ gì?" Dịch Nam lấy lại tinh thần, trong lời nói khó nén vẻ khiếp sợ.

Nam tử biến hóa quá kỳ lạ, đã nằm ngoài khả năng nhận thức của hắn, tay của người làm sao hội đáng đáp như thế quái dị, mà lại mặt trên còn có lấy màu xanh vẩy phiến? Người này tại biến thân về sau quanh thân luồng sát khí này khinh người, cái này tuyệt đối không sẽ là hắn trông rộng mà thành ảo giác, cho tới bây giờ chưa từng nghe qua có loại này kỳ lạ Công Pháp, thực sự phi thường lý có thể giải thích.

"Hắc hắc, lời này người xuống dưới về sau lại người khác a!" Nam tử giờ phút này đã hoàn toàn kìm nén không được thể nội mãnh liệt sát cơ, hắn mắt đỏ mở ra trắng kiện hai tay liền hướng Dịch Nam phóng đi, rất có muốn nhất cử đem Dịch Nam xé nát ý tứ.

"Đã như vậy, vậy ta liền đánh tới người nói là chỉ có!" Vượt quá nam tử ngoài ý liệu, Dịch Nam trên mặt chấn kinh chi sắc đột nhiên quét sạch, trương phản còn giống như lộ ra rồi hưng phấn chi ý, nghe Dịch Nam lời nói hắn trong lòng cũng âm thầm cô, chẳng lẽ là bởi vì bị mình kinh hãi quá độ, người này biến choáng váng?

Tốc độ của hắn mấy may không có bởi vì không cách nào sử dụng nội lực mà trở nên chậm, điểm ấy khoảng cách phía dưới bất quá mấy hơi thở liền giết tới rồi trước mặt, nam tử này lúc thật giống như điên cuồng chụp mỗi hung thủ, cái kia quái dị cánh tay mở ra, mười ngón thoáng như mười chuôi bén nhọn chủy thủ, hướng về Dịch Nam xuyên thẳng mà đi.

Nhưng mà theo "Phanh" một tiếng vang trầm, mười ngón tay của hắn lại không giống như trong tưởng tượng đồng dạng đem Dịch Nam xuyên thấu, đã thấy Dịch Nam đột nhiên cũng vươn hai tay của mình, từ hông bụng ở giữa mọc lan tràn mà xuất, hai tay đột nhiên phát lực phía dưới, thể mà một mực đem đối phương cái kia so với chính mình trắng kiện mấy lần có thừa quái dị cánh tay chộp vào rồi trước người hắn, dẫn đến đối phương không thể tiến thêm mấy may!

Hai cặp hoàn toàn kém xa tay thể mà giằng co ở cùng nhau, Dịch Nam tay nhìn như non mịn, nhưng còn xa so với hắn trong tưởng tượng hữu lực được nhiều, thể mà cùng biến thân về sau hắn bắt đầu rồi đấu sức, cái này như thể thân thể gây yếu bên trong thể mà ẩn giấu đi như thể quái lực! Hắn không khỏi không cảm thấy chấn kinh, muốn biết mình biến thân về sau thể nhưng là có thể bằng vào hai tay chi lực tùy tiện xé rách một thớt ngựa sống a!

Hắn hoàn toàn không có nghĩ đến đối phương thế mà có thể tại mất đi nội lực tình huống dưới ngăn trở mình một kích này, mà lại hiện tại chính là mình sức thế mà xuất một kích bị đối phương một mực nắm ở trong tay, cái kia rõ ràng chính là mình xảy ra hạ phong a!

"Không có khả năng, người nội lực đã bị phong, làm sao có thể còn có như thế quái lực!"

Nam tử không dám tin cuồng hồng nói, hắn phun ra nước bọt cơ hồ đều muốn vậy ra đến Dịch Nam trên mặt, thế nhưng là mặc cho hắn như thế nào phát lực Dịch Nam cặp kia nhìn như gãy yếu cánh tay nhưng thủy chung không nhúc nhích tí nào, dường như mình chỗ làm xuất lực khí toàn bộ đánh vào vũng bùn bên trong đồng dạng.

Dịch Nam biểu hiện kỳ thật xa không phải trên mặt hắn như vậy nhẹ nhõm, vừa rồi cái kia phiên va chạm mãnh liệt trình độ đồng dạng ngoài dự liệu của hắn, này đôi không phải không cánh tay của người phía trên lực nói chỉ sợ đã hơn ngàn cân, nếu không phải mình những năm gần đây mỗi ngày kéo động cự thạch ngàn cân, tăng thêm thân thể của hắn bị kim sắc mê vụ một kích các loại được liệu cải tạo, chỉ sợ căn bản không thể chống đỡ được vừa rồi tấn mãnh một kích.

Cái kia song tương đối mãnh khảnh trên cánh tay giờ phút này cũng là nổi gân xanh, trán kiện rồi ba phần không ngừng, bắt quá cùng tay của đối phương so ra vẫn còn là tiểu vu gặp đại vu, hai tay của hắn thật chặt kẹp lại rồi đối phương mọc đầy rồi vậy phiền cổ tay, khiến cho tay của đối phương không cách nào tiến thêm, giằng co ở cùng nhau.

Dịch Nam mặt lộ vẻ mấy phần lãnh ý, không chút nào yếu thế nhìn chăm chăm đối phương khát máu ánh mắt, cười lạnh nói

"Không có cái gì không có khả năng, đã người có thể biến thành quái vật, vậy ta liền có thể đưa người giết chết!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Biến thân thú cánh tay, ám tiễn giết người

"Rống, ta muốn xé người!" Nam tử diện mục có chút thất thố, hướng phía Dịch Nam phát cuồng rống nói, hắn hoàn toàn không cách nào tin cái này gây yếu tên nhỏ con thế mà có thể lấy đơn thuần nhục thể chỉ lực cùng mình chống lại.

Cái này một đôi hóa thú cánh tay chính là hắn ngoại trừ một thân tinh thâm võ công bên ngoài bí mật lớn nhất, dĩ vãng phạm là sử xuất này đôi dị biến màu xanh thú cánh tay về sau, lại khó giải quyết địch thủ cũng gánh không được cái này không phải người lực nói, hắn không biết bằng vào phương pháp này sống sờ sờ xé rách nhiều ít mặt lộ vẻ kinh hãi, trở tay không kịp người.

Cổ này đáng sợ lực nói không riêng biểu hiện tại nó không phải người khí lực phía trên, dĩ vãng đối thủ thấy được hắn như thế biến thân về sau, cả đám đều không dám tin, diện mục chấn kinh. Tựa như vừa rồi Dịch Nam biểu hiện, cái này như là yêu đồng dạng to lớn cánh tay, tại khí thế phía trên liên vũng vàng đề lại đối phương, không phải người bình thường dám can đảm chống cự, thường thường hắn thừa dịp đối phương kinh ngạc trong nháy mắt lôi đình xuất thủ, trực tiếp liền đem đối phương xé rách tại chỗ.

Thế nhưng là đến rồi Dịch Nam nơi này chiều này tác dụng coi như cực kỳ bé nhỏ rồi, vừa mới bắt đầu Dịch Nam quả thật bị người này một phen kỳ dị biến thân cho kinh đến rồi, dù sao hắn chưa hề tại chỗ nhìn thấy qua thường nhân có thủ đoạn như thế.

Thế nhưng là một phen chấn kinh sau khi, hắn ở trong lòng liền sớm chuẩn bị kỹ càng, tăng thêm hắn ban đầu tại bí pháp chi địa đã từng may mắn mất thấy hơn vạn tộc cộng đồng cúng bái Nhân Hoàng một màn, người này hai cái cánh tay xác thực quái dị vô cùng, tăng thêm che kín cái kia màu xanh nhạt vậy phiền, cùng sắc bén móng nhọn, giống như thú nhân đồng dạng.

Bất quá tại những cái kia đã từng vạn tộc chung thể vô tận huy hoàng trước đó, cả người hắn không khỏi liền lộ ra không đủ cấp bậc rồi.

Ban đầu phù phục tại cái kia uốn lượn dãy núi phía dưới, có thân cao như là núi nhỏ đồng dạng quái vật to lớn, cũng có sừng thú thân người, đuôi cáo vuốt mèo loại người, thậm chí còn có toàn thân tản ra nồng đậm kim quang, xoay quanh cự sơn phía trên nguy nga Thần Long.

Tại những cái kia từng tôn kỳ dị tượng mạo, hình thể khác nhau, khí thế trùng thiên Cự Thú trước mặt, nam tử này thực sự không đủ tư cách, mặc dù hắn tại biến thân về sau toàn thân tản ra một phần nồng đậm sát khí, thế nhưng là khí thế kia đối với tu vi cơ hồ đồng cấp, thậm chí cao hơn hắn một điểm Dịch Nam tới nói, ảnh hưởng lại là hoàn toàn không đáng kể.

"Nếu như bản lãnh của người cũng chỉ có những này, như vậy rất xin lỗi rồi."

Dịch Nam lời nói ở giữa đột nhiên gia tăng khí lực trên tay, hấn cái trán gân xanh từng chiếc nâng lên, tại cái kia cổ phần to lớn lực nói sử xuất phía dưới, nam tử bị đau ở giữa trong nháy mắt bị Dịch Nam nắm giữ quyền chủ động.

Sau đó Dịch Nam toàn bộ nửa người dưới đạp đi lên, hấn hai chân hướng về sau mang ra một sát na, lại mượn cánh tay lực lượng đem mình kéo về, ngay sau đó hai chân liền mượn cái kia cổ phần quán tính lấy một cái kỳ dị tư thế hướng phía nam tử ngực đạp dưới, không giữ lại chút nào đá vào rồi trên ngực hấn.

"Phanh" một tiếng vang thật lớn, nam tử giống như một cái củ nát bao cát đồng dạng bay ra về phía sau, tức khắc đem phía sau cái bàn đập tan tành.

Hấn gãy dựa lấy đứng lên, khoe miệng nhất đạo rõ ràng vết máu có thể thấy được, vừa rồi một kích kia đối với hấn tạo thành tổn thương tuyệt đối không nhỏ, chỉ ít hấn còn có thể đứng lên liền đã hoàn toàn ra khỏi rồi Dịch Nam dự liệu.

Vừa rồi hấn hai chân đột nhiên bộc phát lực nói chỉ sợ đều có thể tùy tiện đem một gốc thân eo lớn như vậy cây cối đạp gãy rồi, chính diện thụ này lực nói một kích, thêm nữa thể nội lực không cách nào điều động, không thể đưa đến bảo hộ tác dụng điều kiện tiên quyết, không thể không nói người này năng lực kháng đòn thật rất mạnh, đủ để cho người ghé mắt.

"Hắc hắc hắc, lợi hại, lợi hại."

Nam tử một bên lau sạch lấy vết máu ở khoe miệng một bên cười gần nhìn xem Dịch Nam nói nói, hấn miệng đầy răng bị máu tươi nhuộm dần, một đôi tinh hồng con mắt cũng giống như mãnh thú đồng dạng chăm chú nhìn chăm chăm Dịch Nam, trong đó lộ hung quang, may may không cần hoài nghi nếu là bị hấn đắc thủ, người này định hội giống như mãnh thú đồng dạng tươi sống đem hấn móc ruột ra bụng.

"Không riêng gì nội lực tu vi, lực lượng của thân thể có thể đến người cấp độ này, trong chốn vô lâm thực sự ít càng thêm ít, ta hiện tại không riêng đối với người thân phận cảm thấy hiếu kỳ, còn rất muốn biết huyết nhục của người phải chăng cũng là thượng đẳng cam thuần!"

Nam tử cười gần nói xong duỗi ra đầu lưỡi đỏ thắm liếm liếm rồi mình vết máu ở khoe miệng, thật giống như đem Dịch Nam trở thành hấn con mồi đồng dạng.

Dịch Nam mày nhăn lại, vừa rồi nam tử nhận qua hấn chính diện sau một kích, lồng ngực cũng hơi sụp đổ rồi mấy phần, chỉ sợ xương sườn chỉ ít đều bị gãy không ít. Thế nhưng là cái này chỉ trong chốc lát, cái kia hạ xuống rồi lồng ngực thể mà lần nữa trở nên sung mãn lên, nam tử cũng rất giống một người không có chuyện gì, chỉ là hấn trong mắt tinh hồng chỉ sắc giống như càng nặng, bên ngoài cơ thể tràn ngập sát ý cũng càng tăng thêm.

Đang nhìn xem nam tử lại một lần nữa giống như người không việc gì, tiếp tục quơ điểm điểm hàn quang to lớn cánh tay màu xanh hướng mình vọt mạnh mà đến, Dịch Nam lần này không có ý định lại cùng hấn ngạnh bính, mà là lựa chọn phương pháp khác đối kháng.

Hấn có chút một cái hạ thấp người, né tránh qua nam tử tay trái gào thét một kích, nó ngón trỏ tay phải cùng ngón giữa trong nháy mắt dựng thẳng lên, mang theo Mau Lẹ chỉ thế hướng về nam tử ung cửa sổ huyết điểm tới.

Đối phương nhìn xem Dịch Nam cử động thể mà chút nào không trốn không né, tay phải hấn nhẹ nắm thành trảo, lấy hắc hổ đào tâm chi thức trực tiếp hướng về Dịch Nam tìm móc đi, hấn vậy mà dự định làm xuất lưỡng bại câu thương hành vi.

Không có nghĩ tới tên này tốc độ so vừa rồi còn nhanh một phần không ngừng, Dịch Nam đương nhiên không có khả năng lấy thân thể tới cứng kháng gia hỏa này móng nhọn, hấn hai chân đạp địa, tay phải chỉ thế trong nháy mắt thu hồi, tay trái đột nhiên hóa chưởng, tại dưới thân cản lại đối phương đến kích, hai người đối chưởng chỉ lực oanh ra, Dịch Nam liền mượn nhờ cổ này lực nói cấp tốc lui về phía sau, tùy tiện hóa giải cái này sóng thế công.

Nam tử trong mắt đột nhiên hiện lên một tia hàn quang, nguyên bản hấn coi là đối phương tuổi còn nhỏ, tương đối kinh nghiệm chiến đấu không sẽ già như vậy nói, cận thân đối kháng phía dưới khẳng định hội có chỗ sơ suất, cũng muốn mượn nhờ cơ hội một chiêu đem đối phương diệt sát.

Thế nhưng là trên thực tế giao chiến qua đi, đối phương vô luận tại chỗ đứng bên trên vẫn là tại phản ứng, tư duy bên trên đều xa so với hấn tưởng tượng phải đáng sợ nhiều, thêm nữa theo hấn hóa thú thời gian hướng về sau chuyển dời, ngược lại là trong lòng của hấn bắt đầu sinh ra một phần lo nghĩ chi ý rồi.

Quả nhiên, người này vô luận tại khí lực vẫn là tốc độ đều so sánh vừa rồi có rồi nhất định tăng lên, mà lại xem hấn hô hấp chậm rãi biến trọng, Dịch Nam trong lòng âm thầm suy nghĩ, hấn giống như mình bạch rồi thứ gì.

Nam tử hơi thờ dốc qua đi, lần nữa giờ cao hai cái trảng kiện thú cánh tay vọt lên bên trên đến, lần này hấn ở nửa đường cao cao vọt lên, hai con to lớn thú cánh tay đột nhiên bầu vuu vào nóc nhà xà nhà, nhìn xem Dịch Nam may may không có làm xuất bất kỳ phản ứng nào đáng vẽ, dựa thể phía dưới, hướng phía dưới tung lao đến.

Dịch Nam nhìn xem người này như là một con tinh tinh đồng dạng đáp xuống, nhưng trong lòng cũng không có chút nào e ngại chi tình, hấn có nắm giữ lớn nhất át chủ bài, chính là thể nội cái kia ba mươi sáu khóa giống như Tinh Thần, tự hành vận chuyển đại huyết.

Hấn vì tu tập tứ khí ghi chép, thế nhưng là đem trọn cả mười năm nội lực quán chú tiến vào trong đó, mới đem cùng huyết vị Dung Hợp, từ đó đưa đến tại thể nội tự hành vận chuyển, tự thành chu thiên đặc thù công hiệu.

Hấn tư sấn qua đi ngầm hạ quyết định, nhất định phải đem lần này sự tình làm cho rõ ràng, thuốc lá này hoa lâu trên dưới đều lộ ra kỳ quái, tăng thêm đối phương có được quái dị như vậy cánh tay, đây đều là nhất định phải tra rõ sự tình, mà vì đem sự tình làm rõ ràng, hấn nhất định phải dựa theo kế hoạch của mình đến tiến hành.

Dịch Nam lập tức thân thể có chút chìm xuống, nhìn xem hai mắt đỏ bừng, mờ ra lấy to lớn cánh tay hướng mình vọt tới nam tử, hần tức khắc liền đem đã vận hành lên ba mươi sáu khóa huyết vị bên trong sáu nơi đại huyết, một cỗ huyền diệu nội lực ở trong cơ thể hần cấp tốc sóng gió nổi lên, cỗ này nội lực không xuất phát từ trong đan điền, tự nhiên cũng liền không nhận thiên hương tán ảnh hưởng, theo hần tâm niệm dẫn đạo dưới, cỗ này nội lực càng tại trong thân thể hần tan ra, tức khắc khiến cho hần lực nói tăng lên một cái cấp bậc.

Nam tử to lớn cánh tay mang theo cuộn cuộn tiếng gió rít gào mà đến, hần hai cái nắm chắc quả đấm giờ phút này giống như biến thành hai cái màu xanh thiết chùy, rất có xuất thủ nhất cử liền đem Dịch Nam nện thành bánh thịt ý đồ.

"Hám Sơn chương!" Dịch Nam một tiếng nói nhỏ, tại trong chớp mắt thân thể liền làm ra đáp lại, hần hai chương dán vào, trong lòng bàn tay đột nhiên đem thể nội lực điều tạm mà xuất, cỗ này nội lực mặc dù bất quá cũng không nhiều lộ ra thâm hậu, nhưng là ở trong đó ẩn uy lực lại cùng hoàn toàn lực lượng mạnh mẽ có rồi biến hóa về chất, phối hợp chương pháp phía dưới, uy lực càng là tăng mạnh rồi mấy lần không chỉ.

"Băng Sơn kích!" Nam tử nhưng cũng không có do dự chút nào, giờ phút này mặc dù không thể động dùng nội lực, nhưng là hần ngoại gia quyền cước Công Pháp vẫn còn, mượn nhờ cái này hơi cúi xông chi thế, uy lực xen lẫn tại rồi hần tráng kiện thủ trào phía trên, chỉ sợ uy lực coi là thật có thể đứt đoạn đồng dạng núi nhỏ.

Quyền chương tương đối, một cỗ vô hình mà đáng sợ không phải sức người nói trùng kích trên không trung tan ra.

"Phốc" một ngụm máu tươi từ trong miệng thốt ra, nam tử cả người trên không trung cuồng thổ một miệng lớn đỏ tươi chi huyết, hần to lớn thủ quyền về mặt sức mạnh hoàn toàn bại bởi Dịch Nam, giống như tời khô lạp hủ, cái kia hai con tráng kiện thủ cánh tay tức khắc bị cái kia cỗ cuồng bạo lực nói nổ rách ra ra, trong đó nhát dòng máu màu xanh cùng vậy phiến xen lẫn bay ra, thân thể của hần đồng dạng không chịu nổi gánh nặng, hướng về sau bay ngược ra ngoài.

"Động thủ! !"

Hần trên không trung đột ngột một tiếng gầm rú, từ trong miệng lần nữa ho ra nhát đạo huyết tiễn.

Dịch Nam thân hình dừng lại, đang thật không nghĩ tới phía sau mình thế mà còn có mai phục, chờ hần kịp phản ứng, chỉ nghe hai lỗ tai về sau một trận kinh phong tại sau lưng vang lên, bây giờ khoảng cách gần phía dưới, né tránh đã không còn kịp rồi.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, trong cơ thể hần ba mươi sáu khóa âm dương huyết vị toàn bộ được thấp sáng, nhát đạo khí kinh từ trong cơ thể hần trống rỗng mà hiện, đang cỗ này nội kinh thuận kinh mạch tại thể nội vận hành mà lên lúc, thân thể của hần đã vận khởi rồi tứ khí bước.

"Huru" nhát đạo tiếng xé gió ứng tiếp mà tới, nhát đạo màu đen tiễn mang dán cánh tay trái của hần xẹt qua, cái kia nói kinh phong trong nháy mắt liền đem y phục của hần cùng làn da vạch phá, căn này vốn nên nên cấm ở hần tâm lưng âm khí, tại cuối cùng một cái chớp mắt bị hần tránh thoát, hướng về phía trước kích xạ mà đi.

"A. . ."

Một tiếng hét thảm đột nhiên vang lên, nguyên bản một mực ở hậu phương quan chiến đại chương quỹ thể mà không hiểu nằm thương rồi.

Hần mắt thấy cái kia nói căn bản tránh cũng không thể tránh cách câu tiễn rõ ràng liền phải đâm vào Ngô Hạnh gia hỏa này trên thân, đại chương quỹ đang lúc con mắt tròn trũng lên, sợ bỏ qua gia hỏa này xa rồi câu tiễn bắn trúng mất mạng một màn.

Nhưng ai có thể tưởng đến tiểu tử này phía sau giống như mọc mắt, tại khoảng cách gần như vậy phía dưới gia hỏa này tốc độ thể mà nhanh hơn rồi cung tiễn, thân thể của hần trong nháy mắt hướng phải di động như vậy một Tiểu Bộ.

Cũng chính là như thế một Tiểu Bộ khoảng cách, đủ để cải biến rất nhiều sự tình.

Ngay người phía dưới, đại chương quỹ con người trong nháy mắt phóng đại, hần chỉ tới kịp trở mắt nhìn cây kia lóe hắc quang cách câu tiễn trong nháy mắt đem bộ ngực của mình xuyên thủng, mang theo hàn quang cùng to lớn lực nói mũi tên đem hần hoành người đều cho dính tại trên ghế.

Mũi tên này tạo hình kỳ lạ, mũi tên bén nhọn còn như kim châm, tiễn thân nhưng lại uốn lượn xoay quanh, giống như một đầu vận vẹo thân rắn, rất là quỷ dị.

Đại chương quỹ tựa hồ vẫn có chút không dám tin cúi đầu, nhìn xem cây kia đã xuyên thấu mình lồng ngực cách câu tiễn, hần trên mặt vẻ thống khổ cũng không nhiều.

"Phốc" một tiếng, từ khe miệng của hần đột nhiên phun ra một ngụm máu đỏ sậm huyết tiễn, rơi xuống đất phía trên tức khắc một phiến yêu điểm.

"Thật. . . Không có. . . Nghĩ đến. . ." Chấn kinh, thống khổ, oán hận đều khó mà hình dung tâm tình của hần ở giờ khắc này, nguyên bản trải qua yên vui phú quý sinh hoạt, bị rất nhiều người phụng làm trên lòng bàn tay khách quý hần, thế mà hội chết tại chỗ, bị xuyên thấu rồi ngực đau đớn tựa hồ xa không có phần này tâm tình nặng nề tới đáng sợ, hần trong mắt lộ ra mãnh liệt đối nhau khát vọng, hai tay một trận run rẩy bắt lấy rồi đuôi tên, lại muốn đem ngực cây kia cách câu tiễn nganh sinh sinh rút ra.

"Phốc" một tiếng, đại chương quỹ tay vừa mới chạm đến cây kia cách câu tiễn, trong miệng của hần lần nữa phun ra một ngụm máu, cái này miệng Huyết Lạc địa chỉ sau một phiến tanh hôi, trong đó nhan sắc thể mà đã từ hồng biến thành đen!

Từ cổ của hắn chỗ đi lên, từng cây mạch máu kinh mạch tại từ dưới lên trên lan tràn, toàn bộ biến thành kỳ dị màu đen, mấy nói màu đen sọc sọc trên đường đi tuôn, đang hội tụ lượt mà qua toàn thân của hắn hướng lúc, đại chương quỹ nguyên bản tái nhợt sắc mặt tại trong khoảnh khắc biến thành một phiến xanh đen, sau đó con ngươi của hắn một trận lật qua lật lại, từ trong cổ họng phát ra "Ha ha ha" run rẩy âm thanh.

Trúng tên trước sau bất quá năm hơi thời gian, đang thân thể của hắn trải qua một trận kịch liệt run rẩy về sau, đại chương quỹ trẻ tuổi sinh mệnh trong phút chốc về lên rồi dấu chấm tròn, nó hường thọ hai năm năm hoa, tốt!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Tình thế nhanh quay ngược trở lại, không tưởng được

Bước chí thành này lúc thanh sắc câu lệ, mặt mũi tràn đầy chấn kinh chỉ sắc không lời nào có thể diễn tả được. Nguyên bản dựa theo kế hoạch của hắn, muốn thu thập hết tiểu tử này quả nhiên là nước chảy thành sông sự tình, vì chiến dịch này thù thắng, hắn nhưng là làm đủ rồi chuẩn bị đầy đủ.

Ngay cả mình những năm gần đây vất vả cần cù nỗ lực mới đổi lấy đến một điểm nhỏ thiên hương tán hắn đều đã vận dụng, lại phối hợp thêm mình hóa thú về sau vô tận chỉ lực, chỉ cần đối phương không phải đạt tới ngày mai tu vi cao thủ, đây tuyệt đối là hắn phải chết không nghi ngờ.

Cái gì? Người nói nếu là Ngô Hạnh là ngày mai cao thủ, cái kia bước chí thành một phen bố trí tỉ mỉ chẳng phải toàn bộ uổng phí rồi à. Bất quá hết sức hiển nhiên, trong mắt hắn, đương kim trong chốn võ lâm có thể tại như thế thanh niên hướng tuổi bước vào Hậu Thiên cảnh giới, căn bản chính là nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình, bước chí thành đương nhiên đem Ngô Hạnh người này tính vào rồi một ít đại môn phái đi ra bên ngoài lịch luyện đệ tử, lại hoặc là một vị nào đó ẩn thế tiền bối truyền nhân.

Hắn trước khi tới đã làm đủ rồi bài tập, Võ Lâm bên trong có thể lấy mười mấy tuổi hướng tuổi liền có được như thế một thân không tầm thường nội lực tu vi người tuyệt đối không sẽ là hơi hạng người, thế nhưng là Ngô Hạnh cái tên này căn bản là chưa từng nghe thấy, hoặc là chính là người này ẩn giấu đi tên thật của chính mình, hoặc là chính là người này coi là thật chính là là lần đầu tiên đi ra ngoài lịch luyện người mới, bất quá mới ra đời mà thôi.

Ngay từ đầu chương trình hoàn toàn chính xác dựa theo kế hoạch của hắn đang tiến hành, thế nhưng là sau đó biến hóa nghịch chuyển cũng tuyệt đối ngoài bước chí thành dự kiến.

Đầu tiên là mình áp đáy hóm hóa thú chỉ lực không công mà lui, tiểu tử này tại nội lực giam cầm tình huống dưới khí lực thế mà so với chính mình còn lớn thêm không ít, thực sự quá mức quý dị bất phàm!

Bất quá bằng vào hóa thú về sau kỳ dị công hiệu, hắn ngạnh sinh sinh cùng này người đại chiến rồi mấy hiệp, đồng thời thành công đem kế hoạch cho thúc đẩy đến cuối cùng một vòng, thừa này người không chú ý phía dưới, động dùng để phòng vạn nhất mới bố trí chuẩn bị ở sau, đem người này nhất kích tất sát.

Ở lưng đối cách câu tiền bất quá ngắn ngủi hai mươi mét khoảng cách phía dưới, người này thân pháp thế mà coi là thật như là Quỷ đồng dạng, tại cuối cùng như vậy một sát hướng một bên di động như vậy nửa bước!

Cuối cùng bố trí cách câu tiền vô công mà qua, ngược lại lại đem người một nhà cho bắn chết, bước chí thành tình hình con ngươi trong nháy mắt ngược lại tinh táo thêm một chút, hắn lạnh lùng liếc qua sau lưng đại chương quỹ thi thể, trong lòng một tiếng nói nhỏ "Thật sự là phế vật", sau đó liền đem tất cả lực chú ý toàn bộ tập trung vào Ngô Hạnh trên thân, đề phòng hắn đột nhiên tập kích.

Cái này cách câu tiền lực sát thương to lớn vô cùng, cầm thủ nó phát xạ về sau, nhất là tại năm mươi mét trong vòng lực xuyên thấu cực mạnh, đủ để tùy tiện xuyên thấu một người thân thể. Đồng thời căn này cung tiền mũi tên chính là từ huyền thiết chế tạo, trên đó đã sớm rèn luyện một tầng tối thanh kích độc, dù là chỉ cần khinh khinh trầy da, đều có thể gây nên người tử vong.

Nhìn xem nguyên bản đáng chết tiểu tử kia đang mục quang sâm nhiên nhìn mình chằm chằm, bước chí thành du ly bất định ánh mắt đột nhiên phát hiện một cái đáng mừng sự tình, gia hỏa này tay trái thế mà đã bị mũi tên trầy da, lập tức hắn sắc mặt biến hóa, cuồng hi nói

"Ha ha ha, cái này Huyết Tuyền độc chính là độc môn chế, đừng nhìn vẻn vẹn chà phá người một điểm da thịt, thế nhưng là độc này hội theo máu của người tiến vào kinh mạch của người, sau đó khuếch tán đến toàn thân của người, bất quá thời gian mấy hơi thở, cũng đủ để cho người mất mạng!"

"Có đúng không? Bất quá thật không tiện có thể muốn để người thất vọng rồi. "

Dịch Nam mắt thấy trên tay mình chỗ, phía trên quả nhiên dính vào điểm điểm màu đen nọc độc, độc kia dịch dường như còn sống, một cái liền thuận

trong vết thương tiến nhập thể nội, một đầu cùng đại chưởng quỹ thân trúng như vậy hắc tuyến một đường thuận kinh mạch của hắc thăng lên, nhìn xem đầu này độc mạng lan tràn lên phía trên, Dịch Nam trên mặt nhưng lại chưa toát ra bất luận cái gì vẻ mặt lo lắng, không nói đến hắc có thể dùng trong cơ thể mình cái kia độc môn nội lực tới áp chế loại độc này dịch, sau đó lại đem hắc bài xuất bên ngoài cơ thể, liền xem như hắc chỉ dựa vào hắc thể chất đặc biệt, chỉ sợ cũng có thể tự hành giải độc!

Quả nhiên như là Dịch Nam tính toán đồng dạng, hắc tuyến càng là lan tràn lên phía trên, nhan sắc liền càng lúc càng mờ nhạt, lan tràn bất quá thời gian mấy hơi, đầu kia độc mạng thể mà đã bị huyết dịch của hắc bên trong mura lớn được lực cho pha loãng đến một giọt không dư thừa!

"Cái gì! Làm sao có thể!!"

Bước chỉ thành giờ phút này không dám tin rằng to nói, cái này Huyết Tuyến độc công hiệu hắc có thể nói hiểu rõ, đối với không thể điều động nội lực người mà nói đơn giản chính là Đoạt Mệnh chi vật, thể nhưng là dưới mắt gia hỏa này cũng không làm ra bất kỳ cử động nào, liền đem loại độc này khu trừ, có thể nói lại một lần phá vỡ hắc nhận biết, để tìm của hắc lập tức từ trên trời lần nữa rớt xuống rồi Địa Ngục.

"Lá bài tẩy của ngươi tựa hồ đã dùng xong? Còn có phía sau cất giấu tên kia, cũng nên đi ra rồi. "

Dịch Nam nhìn xem trước mặt nam tử hoảng sợ bộ dáng không nhúc nhích chút nào, vừa rồi hắc phân ra chủ ý lực lại nghe thấy sau lưng truyền đến rất nhỏ mảnh vang, liền biết rồi giấu phía sau người kia chưa từ bỏ ý định, còn muốn bắn ra mũi tên thứ hai đến đánh lên mình, thế là liền mở miệng nhắc nhở nói.

Một trận yên tĩnh qua đi, chỉ gặp công trung bày cái kia nói to lớn từ quần áo một trận lắc lư, theo một tiếng cọt kẹt từ cửa bị đẩy ra, cất giấu trong đó thân ảnh rốt cục hiện thân đi ra.

Dịch Nam đợi thấy rõ người này bộ dáng qua đi ánh mắt có chút ngưng tụ lại, làm sao cũng không nghĩ tới vừa rồi bắn ra ám tiễn thể mà hội là cái kia nhìn tay trời gà không chặt pháo hoa lâu quán sự, người xưng tú tỷ bày ra tú.

"Ta nhìn lầm, không nghĩ tới tiểu tử ngươi thân thủ cao như thế rõ, tại dưới tình huống đó ngươi là như thế nào tránh đi cách câu tiễn?"

Bày ra tú ánh mắt lạnh lùng, nàng trong tay cầm chính là một thanh tạo hình đặc biệt thủ nỏ, phía trên thể chụp chỗ thỉnh linh lôi kéo một cây cách câu tiễn, mũi tên nguyên Benson nhưng mà đồ sắt hiện ra một phiến màu đen mà tia sáng kỳ dị, lại là cái kia kịch độc vô cùng Huyết Tuyến độc.

"Ta cũng nhìn lầm, không nghĩ tới tú tỷ ngươi nín thở công như thế cao minh, đến mức ta vừa rồi vào cửa hướng lúc đều không có có phát hiện tung tích của ngươi. "

Dịch Nam một phen suy nghĩ, thuốc lá này hoa phía sau bối cảnh thực sự đáng giá người tinh tế cân nhắc, từ trường này tú hồ hấp chi thuật đến xem, nàng cũng tuyệt đối không sẽ là cái thường nhân. Thuốc lá này hoa lâu sân khấu quán sự bày ra tú, cùng hộ vệ quán sự lão Hồng, còn có phía sau đại lão bản cả đám đều không phải người bình thường, độc môn độc được, trân quý thiên hương tán, cùng trước mắt vị kia hội biến thân nam tử thần bí, đang những chuyện này toàn bộ giao hợp lại cùng nhau lúc, pháo hoa lâu trong đó mưu đồ đồng Seaton lúc trở nên đáng sợ.

Đến tốt cùng bọn hắc phía sau muốn có được chính là cái gì? Pháo hoa lâu từng ấy năm tới nay như vậy lại đang kinh doanh cái gì? Còn có đồ vật gì đáng giá vô công như thế cao thâm người bỏ qua thân phận cùng giá đỡ, giả trang thành quán rượu lão bản cùng quán sự để hoàn thành?

Dịch Nam bình tĩnh lại tâm thần đến một phen suy nghĩ, nhưng thủy chung tìm không đến bất luận cái gì có thể thực hiện đầu mối.

Tiền tài? Pháo hoa lâu mỗi ngày lợi nhuận đều hết sức kinh người, chứ nói chi là lâu dài kinh doanh ra tồn trữ tài phú có bao nhiêu, vền vền nhìn quán rượu công mấy cái kia từ hoàng kim khảm nạm chữ lớn cùng tráng lệ quán rượu, bọn hắc khẳng định cũng không sẽ thiếu tiền.

Quyền vị? Vũ Quốc khai quốc đến nay, tuy nói không bên trên dân giàu nước mạnh, nhưng cũng là dân sinh an cư lạc nghiệp, tình thế quốc nội một phiến tốt đẹp, không nói đến pháo hoa lâu có thể thông qua rất nhiều đường đi đến thu hoạch mình muốn quyền thế, lui một vạn bước nói, đạt được càng lớn quyền thế còn không chính là vì kiếm tiền nhiều hơn, qua tốt hơn thời gian, hắc cần gì phải bỏ gần tìm xa, làm cái kia không dùng sự tình đâu.

Sắc đẹp?

Ân, mặc dù Dịch Nam không hiểu nhiều lắm sắc đẹp dụ hoặc, thế nhưng là hắc tuyệt đối không ngốc, không sẽ cho rằng pháo hoa lâu hội vì chi là sắc đẹp mà hạ như thế đại giới.

Tại như thế động cơ không rõ, mục đích không rõ, thêm tổn hao khổng lồ như thế đại giới phía dưới, Dịch Nam đang thật nghĩ không thông pháo hoa lâu phía sau toan tính đến tốt cùng vì sao, cùng pháo hoa lâu phía sau chân chính đồ vật, đây hết thấy hết thấy lúc đầu cùng hắc không có có bất kỳ liên quan, nhưng hôm nay Ly Ly tỷ bởi vì mình mất mạng tại nó tay, mình bây giờ cũng đã hoàn toàn lâm vào cái này to lớn đám lầy bên trong, nói không chừng cũng phải tìm đưa ra phía sau chân tướng rồi!

Tràng diện lập tức lâm vào thể bí, Dịch Nam chính âm thầm trầm tư chài vượt phát sinh hết thảy, ý đồ tìm ra pháo hoa lâu trong đó toan tính, bày ra tú bản thân vô công cũng không nhiều lộ ra thâm hậu, nhất là tại đồng dạng hút vào rồi thiên hương tán về sau, nàng ngoại trừ trong tay một phương này độc nỏ bên ngoài liền lại không ý vào, mà tên nam tử kia, từ vừa rồi bắt đầu liền một mực tại cúi đầu thở hổn hển, không biết có tính toán gì.

"Ngao! !" Đột nhiên một tiếng quái dị rống lên một tiếng từ nam tử trong miệng phát ra, Dịch Nam ánh mắt theo tiếng nhìn lại đột nhiên phát hiện người này sinh ra không hiểu biến hóa.

Hắn một đôi mắt đã trở nên đỏ bừng một phen, trong đó thanh minh chỉ sắc mất hết, cái kia trên hai tay vỡ vụn vẩy phiến chảy ra điểm điểm vết máu màu xanh không còn, ngược lại giống như có khối phục dấu hiệu, từ hắn hình thù kỳ quái trắng kiện chỗ cánh tay, mấy cây nâng lên thô to kinh mạch đều biến sắc, khiến cho hắn dễ trần thân trên hiển thị rõ một phen ửng hồng chỉ sắc, giống như trứng độc đồng dạng.

"Giết! Giết!" Nam từ một tiếng quái khiếu thêm quơ to lớn móng vuốt xông về Dịch Nam, tốc độ của hắn càng nhanh thêm mấy phần, bất quá nó dưới chân lại vô chương pháp, thật giống như chụp mỗi dã thú, hoàn toàn chỉ có khát máu cùng điên cuồng.

Dịch Nam nhú mào ở giữa thân thể nhảy lên thật cao, khiến cho nam tử vô huyệt, người này biến số lớn nhất chính là cái kia biến hình cánh tay, dạng này tình huống đặc thù hắn không có ở bất kỳ sách cùng điển tịch Công Pháp bên trên thấy qua.

Hai người cái này bỏ nhào về phía trước nhảy lên ở giữa vị trí trong nháy mắt phát sinh rồi đổi, bày ra tú cái này thấy một lần tức khắc đại hi, hai người cùng một chỗ hợp lực luôn luôn tốt, coi như đánh không lại chạy trốn tỷ lệ cũng lớn hơn a, nâng vội vàng chạy lên tiến đến, nhưng không ngờ một màn kế tiếp hoàn toàn ngoài dự liệu của nàng.

Bước chỉ thành giờ phút này thế mà giống như biến thành một con chó, thế mà phủ phục hạ thân thể, cả người nằm trên đất đầu lưỡi duỗi ra, cuồng liếm láp trên đất một bãi đồ vật.

Bày ra tú cuồng quít tiến lên muốn kéo ở hắn, thân sắc lo nghĩ hô to nói "Bộ đại nhân, ngài thế nào. "

Khí lực của nàng nào có bước chỉ thành một nửa lớn, lập tức lần này ngược lại đem mình cho túm ngã trên mặt đất.

Bước chỉ thành đầu lưỡi trên mặt đất một trận liếm động, ngược lại càng thêm hưng phấn lên, coi là thật giống như một con chó đồng dạng dùng sức ngửi ngửi cái mũi tìm kiếm khắp nơi lấy cái gì, khi hắn khát máu ánh mắt nhìn chăm chú tại rồi ngã sấp xuống lấy bày ra tú trên thân lúc, đột nhiên sáng lên.

"Bộ đại nhân. . . Ngươi làm gì. . . Ta là bày ra tú a, a. . . !"

Một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn từ trong miệng nàng truyền ra, bước chỉ thành hai đầu to lớn cánh tay một tay lấy bày ra tú thật chặt nắm lấy, sau đó cái kia tràn đầy vết máu miệng há ra, một ngụm liền cắn lấy rồi bày ra tú trên cổ.

Máu đỏ tươi như mặt nước phun ra ngoài, bày ra tú động mạch bị bước chỉ thành sắc bén răng cắn một cái phá, tứ chi của nàng một trận liều mạng bay nhảy, làm thế nào cũng tránh thoát không ra cái kia hai đầu to lớn cánh tay.

Bước chỉ thành giờ phút này coi là thật biến thành một đầu dã thú, tham lam mà say mê đồng ý hút lấy bày ra tú cái kia máu mới, không mất một lúc, bày ra tú cả người sắc mặt biến đến tái nhợt kinh khủng, tứ chi đều mềm nhũn ra.

"Máu, không phải cái này máu. "

Trầm thấp không rõ thanh âm từ trong cổ họng của hắn truyền ra, bước chỉ thành tại uống đại lượng huyết dịch về sau trên thân cũng bắt đầu từ từ nổi lên lờ mờ màu xanh vẩy phiến, hắn đem đã mất đi sức sống bày ra tú không lưu tình chút nào để tại một bên, cặp kia khát máu ánh mắt chuyển qua, chăm chú nhìn chăm chăm Dịch Nam.

"Máu của ngươi mới có dùng! Máu của ngươi! Ta muốn máu của ngươi! Rống!"

Giống như phong ma bước chỉ thành nhìn xem Dịch Nam ánh mắt, giống như là một con bụng đói kêu vang mãnh hổ nhìn xem một con mồi vị dè rừng, hắn trầm thấp khàn giọng gầm rú lấy, đem hai cái cánh tay to lớn cũng rú xuống trở thành chân trước, hướng phía Dịch Nam điên cuồng chụp mỗi đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Nhỏ máu lấy mạng, cáo từ rời đi

Nhìn xem người này cử động điên cuồng, Dịch Nam cũng là cảm thấy kinh dị, không nghĩ tới tú tỷ thế mà hội như thế không minh bạch chết với hắn miệng dưới, mà lại cái này được xưng là Bộ đại nhân nam tử, vừa rồi nằm rạp trên mặt đất liếm láp, đúng là mình từ miệng vết thương nhỏ xuống mấy giọt máu tươi.

Từ khi lần kia tại trong núi sâu bị ngũ bộ xà hút máu qua đi, Dịch Nam liền phát hiện trong cơ thể mình huyết dịch đối với tất cả động vật tới nói, đều tồn tại một loại không hiểu thấu sức hấp dẫn.

Căn cứ Ngô đại nhân giải thích, Dịch Nam đoán chừng là bởi vì thể nội lắng đọng rồi quá nhiều được tính tinh hoa, tăng thêm lạnh rần cùng lửa Linh Thạch đặc biệt công hiệu, máu của hắn cùng thịt nghiêm nhiên trở thành rồi một loại có thể sung làm đặc biệt Thảo dược thiên tài địa bảo.

Bất luận là phi cầm vẫn là tảo thú, chi cần có thể trường kỳ đặc đặc huyết dịch của hắn bổ dưỡng, định hội bởi vậy tăng cường thể chất, sinh ra cái khác đặc thù hiệu ứng cũng khó nói. Bởi vậy hiện tại Dịch Nam cả người thì tương đương với một gốc còn sống bảo dược, bình thời nếu là không đổ máu còn tốt, nếu là một chảy ra máu, phụ cận khứu giác bén nhạy đã thú phi cầm định hội lập tức chen chúc mà tới.

Mà này lúc vị này cái gọi là bước họ nam tử biểu hiện đã đầy đủ nói rõ, hiện tại hắn đã hoàn toàn đánh mất người lý trí, thuần túy biến thành một con hình người dã thú.

Nhìn xem ngao ngao tru lên xông tới nam tử, Dịch Nam ánh mắt lấp lóe, hắn phải chỉ thôi qua tay trái miệng vết thương, đem một giọt máu đỏ tươi tụt tại rồi đầu ngón tay.

Ngón tay hắn bóp bóp, hơi dùng sức liền đem giọt này Huyết Châu bắn ra ngoài.

"Máu! Máu!"

Bộ Chí Thành gầm rú lấy thân ảnh tức khắc ngừng, chính như Dịch Nam suy nghĩ, đối phương đầu não đã bị một phiến khát máu ý thức tràn ngập, trong óc ngoại trừ đối với hắn máu tươi khao khát bên ngoài, không còn gì khác suy nghĩ.

Dị thường khứu giác bén nhạy người thấy không trung cái kia kỳ dị máu mùi thơm, Bộ Chí Thành trong nháy mắt liền thay đổi rồi thân hình, hướng phía sau lưng Huyết Châu phóng đi.

Nhìn xem như là một con dã thú đồng dạng lè lưỡi liếm láp trên mặt đất giọt máu nam tử, Dịch Nam khẽ thở một hơi, mặc kệ loại này kỳ lạ biến thân có thể thu hoạch được như thế nào thần lực, thế nhưng là nếu là ngay cả ý thức của mình đều đã mất đi, cái kia sắp có được thiên hạ Vô Địch võ công, cùng một đầu súc sinh thêm có khác biệt gì.

Bộ Chí Thành vội vàng liếm xong trên đất vết máu về sau, lại lần nữa xoay người lại, cổ họng của hắn nơi phát ra trầm thấp lộc cộc âm thanh, thật giống như chờ đợi ăn dã thú, hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm Dịch Nam.

Dịch Nam lần nữa dùng tay gãi ra rồi một giọt Huyết Châu, ngưng kết tại đầu ngón tay, tức khắc dẫn tới Bộ Chí Thành một trận kịch liệt tiếng gào thét.

"Bộ đáng bây giờ của ngươi, đơn giản có nhục một cái Vô Giả cơ bản nhất tôn nghiêm." Dịch Nam nói thể nội tức khắc dâng lên nhất đạo huyền diệu chi lực, hai ngón tay của hắn một trận run rẩy, rốt cục đem Huyết Châu thẳng tắp bắn tung ra.

"Suru" một tiếng vang giòn, giọt kia Huyết Châu tại Dịch Nam lực nói gia trì phía dưới dường như như là một cây mũi tên đồng dạng phá không mà ra, thẳng tắp hướng phía Bộ Chí Thành mi tâm kích xạ mà đi.

Thấp giọng gầm rú Bộ Chí Thành chỉ nghe đến rồi không trung một trận kỳ dị hương thơm, hắn lần nữa há to miệng, trông mong khát vọng cái kia mỹ vị đến, bất quá đáng tiếc lần này lại hội sai rồi ý.

"Phốc" một tiếng vang trầm, Huyết Châu dường như biến thành một viên màu đỏ yêu điểm bảo thạch, thỉnh linh đánh trúng Bộ Chí Thành mi tâm, cỗ này to lớn lực nói trong nháy mắt đem mi tâm của hắn xuyên qua, ngay sau đó từ sau ót của hắn chỗ tức khắc phun ra ngoài một đoàn đỏ trắng chi vật.

"A. . ."

Bộ Chí Thành trong miệng phát ra một tiếng nói nhỏ, theo cả người hắn trong mắt tinh hồng chi sắc tiêu tán, đáy mắt của hắn rốt cục tái hiện một vòng thanh minh.

"Ta. . . Ta. . ."

Từ hắn khô cạn yết hầu thâm xừ phát ra sau cùng thanh âm, theo Bộ Chí Thành cả người ầm vang ngã xuống đất, tính mạng của hắn cuối cùng là đi đến điểm kết thúc.

Dịch Nam cũng không nghĩ tới, lúc sắp chết thể mà nhìn thấy đối phương khốc mắt xẹt qua một giọt nước mắt.

Lần này rốt cục đem hung thủ giết người giải quyết tại chỗ, thế nhưng là Dịch Nam trong lòng nhưng cũng không có mấy may báo thù về sau vui sướng, Ly Ly tỷ cuối cùng còn là bởi vì chính mình chết rồi, không có khả năng bởi vì hắn đem hung thủ kia giết chết liền hội phục sinh, mà lại theo bày ra tú cùng đại lão bản ngoài ý muốn bỏ mình, cùng cái này thân bí bước họ nam tử chết đi, bây giờ thuộc là này hoa lâu phía sau ẩn giấu hết thấy cũng lại chỉ có thể ở lão Hồng trên thân đến tìm kiếm chỗ để đột phá.

Hắn trong phòng cẩn thận một phen tìm kiếm, không chút nào không có phát hiện cái khác hữu dụng chi vật, ngoại trừ cái kia còn sót lại phiêu nhiên lấy lưu hương cùng trà nóng bên ngoài, trong phòng cũng bất quá chính là nhiều hơn ba bộ băng lãnh thì thể mà thôi.

Cái này lúc từ dưới lầu truyền đến một trận lộn xộn mà tiếng bước chân dồn dập, cửa phòng đột nhiên bị người một cước đá văng, phía sau cửa người người nhón nhào, lại là Đại Phi dẫn mấy cái huynh đệ vô cùng lo lắng vọt vào trong phòng.

Nguyên lai đi qua bọn hắn một phen điều tra, rốt cục tại hậu viện bên trong trong hầm ngầm phát hiện bị trói, đã ngắt đi Hải ca. Đại Phi về sau lại lo lắng

Ngô Hạnh an nguy, mặc dù biết mình thân thù không tốt, nhưng vẫn là hết sức trượng nghĩa dẫn đầu rồi mấy cái huynh đệ vọt lên bên trên đến định cho hắn trợ uy.

"A nha, cái này quái vật gì. "

Mấy người một mạch xông vào phòng, lại vừa vận nhìn thấy trước mặt nằm dưới đất Bộ Chí Thành, tức khắc bị giật nảy mình.

Đại Phi lòng vẫn còn sợ hãi vượt qua cái kia một bộ mọc đầy rồi quái dị vậy phiên hình người thi thể, ánh mắt nhìn đến Dịch Nam vết thương trên cánh tay miệng, vội vàng hỏi nói:

"Người không sao chứ, Ngô Hạnh. "

"Ta không sao, Phi ca các người làm sao đều lên tới? Lão Hồng hắn thế nào?"

Dịch Nam chậm rãi gạt đầu ra hiệu thân thể của mình cũng không lo ngại, hiện tại hắn được không thể để cho Hồng gia trốn thoát rồi, không phải tất cả mạnh mới đều muốn đoạn mất.

"Không có việc gì, ta đã để mấy cái huynh đệ đem gia hỏa này cho trời lại, phía dưới còn có mấy người nhìn xem hắn. Chúng ta trong hầm ngầm tìm được Hải ca, bất quá cái này hội Hải ca còn không có tỉnh, đoán chừng một hồi liền tốt. "

"Vậy là tốt rồi, Phi ca, ta vừa vặn có một việc muốn nhờ người. "

"Nói đi, ta hai còn khách khí cái gì. "

"Àn. . ."

Dịch Nam thấp giọng cùng Hải ca giao phó rồi một phen, Phi ca lập tức liền vỗ ngực đáp ứng xuống, theo bọn hắn một đám người chậm rãi xuống lầu, lại trông thấy toàn bộ lớn như vậy pháo hoa trong lầu đã một mảnh hỗn loạn, cũng không tiếp tục phục ban đầu trắng lè rồi.

Phi ca nhìn xem trước mặt một mảnh hỗn loạn quán rượu, cũng là thờ dài một tiếng

"Ai, xem ra việc này giải quyết về sau chúng ta các huynh đệ cũng muốn đổi chỗ mưu sinh đường. "

Dịch Nam cúi đầu, trầm giọng nói "Không có ý tứ Phi ca, đều tại ta nhiều loạn cuộc sống của các người. "

"Này, người trong nhà nói cái gì lời khách khí, người nếu lại dạng này ta được cùng người tiểu tử trở mặt!"

Đại Phi dùng sức vỗ vỗ Dịch Nam bả vai, hoàn toàn không có tại ý hắn một thân võ công tuyệt thế, hắn trong lòng biết, hiện tại khó chịu nhất vẫn là Ngô Hạnh, dù sao Ly Ly đã chết.

"Người cũng nghĩ ra điểm, người chết không thể phục sinh, Ly Ly biết người vì nàng làm sự tình, ta nhớ nàng cũng hội rất vui vẻ. "

Dịch Nam trầm mặc nửa ngày, đột nhiên kiên định nhìn xem Đại Phi nói

"Phi ca, ta muốn mạng Ly Ly tỷ đi nằm Tiểu Lan thôn. "

"Hiện tại liền lên đường sao? Không chờ Hải ca rồi?"

Dịch Nam nhẹ gạt đầu, nói như vậy nói

"Hiện tại liền lên đường, mọi người cũng tận nhanh thu thập đi, ta lo lắng quan phủ một hồi nếu là phái người tới sự tình liền không tốt thiện hậu. "

"Người yên tâm, nên thu thập ta đã sớm phân phó các huynh đệ đều thu thập xong, phương diện này ca ca so sánh người quen thuộc. "

Đại Phi lời thề son sắt vỗ vỗ ngực, lại phát hiện Ngô Hạnh trong mắt một vòng khó tả tiêu điều, hắn không khỏi sắc mặt tối sầm lại, xem ra Ly Ly chết đối với thương tổn của hắn thật quá lớn.

"Àn. " Dịch Nam ứng thanh qua đi, tiến lên nhu hòa đem Ly Ly cả người ôm lấy, lần nữa để vào rồi chiếc kia nặng nề trong quan tài.

Người ấy như vậy, người mất đi xa, giờ khắc này Ly Ly trên mặt điểm tĩnh chi sắc nhu hòa mà mỹ lệ, làm sao hồng nhan bạc mệnh đã thành đi qua.

Nhẹ nhàng đem quan tài khép lại, Dịch Nam hai tay có chút phát lực, liền đem chiếc kia to lớn mà nặng nề quan tài gior lên, hắn thân ảnh đơn bạc ôm phương này quan tài, một người một quan tài, lần nữa đi vào rồi đầy trời trong đêm mưa.

"Hạ mưa lớn như vậy, Ngô Hạnh tên kia không sao a. "

Mấy người nhìn xem Dịch Nam thân ảnh biến mất tại rồi đầy trời trong mưa to, một người trong đó ân cần hỏi nói.

"Ai, để hấn đi thôi, chúng ta còn có thể ngăn lại hấn sao?"

Đại Phi bắt đầu nói, hấn lại làm sao không muốn giúp trợ Ngô Hạnh một thanh, dù là vì hấn gánh chịu một điểm đau xót cũng tốt a, chỉ là bọn hấn ở giữa nhất định là người của hai thế giới rồi.

"Đi thôi, chúng ta đi xem một chút Hải ca tình không, còn có sống muốn làm đâu. " hấn một tiếng phản phó, đám người cũng đều hồi thần lại, riêng phần mình vất vả.

Đêm đó, Dịch Nam lần nữa khiêng chiếc kia thật dày quan tài đi vào thành quan chỗ, lần này binh vệ nhóm đều thành thành thật thật tự giác cho tên ôn thần này mở cửa thành, ai đều không muốn gây sự, mọi người còn ước gì gia hỏa này ra khỏi thành đâu.

Nhìn xem người này giờ lên một phương Chu màu đen quan tài, một người thân ảnh cô đơn tại trong đêm mưa đi xa, mọi người trong lòng cũng cùng hơi ngưng tụ, gia hỏa này. . Toàn thân trên dưới đều lộ ra một cỗ bi thương nồng đậm, thế mà ảnh hưởng cho hấn người cảm xúc cũng đi theo sản sinh biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Sau cơn mưa hoa lan, biệt ly khó gầy

Sau cơn mưa trời lại sáng, trận này kéo dài đến cả đêm mưa to tại tới gần năm lúc lúc phân đột nhiên đột nhiên ngừng, nước đọng rải đầy rồi cả con đường nói, theo sáng sớm một vòng sơ dương phá vỡ thật dày màn đêm, chẳng ai ngờ rằng ngày thứ hai lại nghênh đón một cái ngày nắng.

Sau cơn mưa trời lại sáng không khí luôn luôn phá lệ tươi mát, Tiểu Lan thôn bên ngoài trên ngọn núi thấp, một phiên nguyên bản đã sớm đã chết héo rồi hoa lan thế mà tại Đại Vũ phía dưới khôi phục, tại ánh nắng chiếu rọi xuống, đoá đoá màu nhạt hoa lan theo gió nhẹ nhàng bãi động đoá hoa, trận trận mùi thơm ngát trong gió truyền.

Dịch Nam lặng lẽ nhìn trước mặt nằm tại cái hố bên trong Ly Ly tỷ, hấn cố ý đem rất nhiều hoa lan để vào rồi trong quan tài, cũng tại hoa lan nở rộ đến nhiều nhất địa phương đào xuống rồi một cái thật dày cái hố, mới đưa quan tài an bỏ vào.

Ly Ly tỷ thân mang màu hồng nhạt y phục, vẫn như cũ là cái kia một đôi màu xanh nhạt gầy thêu, bị đoá đoá hoa lan vây quanh nàng thật giống như thế gian này đẹp nhất nữ tử, tinh xảo tú lệ ngũ quan dường như là một khối hoàn mỹ ngọc thạch, cái kia lông mi thật dài hơi vênh, thật giống như một giấy sau liền hội đột nhiên mở to mắt đồng dạng.

Trận trận gió nhẹ thổi qua, đoá đoá hoa lan khinh khinh đong đưa cúi đầu, giống như đều đang vì cái này nằm tại hoa bên trong nữ tử cảm thấy tiếc hận đồng dạng.

Dịch Nam liền như vậy lặng lẽ đứng ở một bên, trên mặt của hấn nổi lên nụ cười nhàn nhạt, trong đầu hồi tưởng lại lần thứ nhất nhìn thấy Ly Ly tỷ lúc tình cảnh.

Khi đó Ly Ly tỷ một đôi linh xảo trong con ngươi để lộ ra chính là đối với Dịch Nam hiếu kỳ, chắc hấn nàng đang lúc trên lầu đã quan sát một thời gian dài, không nghĩ tới thế mà hội có một cái lẳng đầu thanh thế mà mặc một thân trần đầy miếng vá quần áo đi vào pháo hoa lâu tìm việc làm, mà lại tiêu từ này thế mà cùng mình trước kia đệ đệ như vậy giống a.

Còn có nàng cùng lão Hồng tranh luận lúc lời nói, khi đó nàng bắt quá cùng Dịch Nam lần đầu gặp mặt mà thôi, lại ý đồ vì Dịch Nam đòi lấy một phần hơi có vẻ thoải mái làm việc, vì cái gì cũng chỉ là hấn hô nàng một câu "Ly Ly tỷ" mà thôi.

Làm việc về sau Ly Ly tỷ thăm hỏi hấn lần kia, nàng đưa tới cho hấn hai bộ quần áo nhưng lại thoải mái quần áo, hấn đang thử xuyên qua đi sau hiện y phục này thế mà cùng mình hình thể vừa vặn không kém, khi đó Ly Ly tỷ mặt mũi tràn đầy cô linh tinh quái cười xum, đây là mình mấy ngày nay trong đêm đầy nhanh tốc độ làm đi ra quần áo, về sau Dịch Nam chính là đệ đệ của nàng rồi, được không thể một bộ nghèo kiệt hủ lậu bộ đáng ném nàng người, không xem qua nhon Dịch Nam tự nhiên thấy được nàng giấu ở phía sau, tràn đầy vết thương xảo thủ.

Một lần cuối cùng lại là nàng làm bộ đi ra an ổn bộ dáng, rõ ràng trong lòng của nàng như vậy sợ hãi, rõ ràng nàng biết mình một chút tình hình thực tế, vì sao vẫn là phải cho mình mặt báo, vì sao vẫn là phải làm xuất ngu như vậy sự tình.

Hấn đột nhiên nhớ tới Ly Ly tỷ cuối cùng vì hấn nhẹ nhàng chải vuốt đầu phát, nàng nhu hòa tay vỗ qua hấn lộn tóc, vào thời khắc ấy Ly Ly chỉ sợ sớm đã đoán được khả năng này là sau cùng nói đừng, cho nên mới hội có như thế cử động. . .

"Hi hi, đi thôi, tiểu đệ đệ, cùng tỷ tỷ ta đến. "

"Ai nha, đệ đệ tay của người thật nóng a. "

"Tiểu đệ đệ, người gọi ta cái gì?"

"Hi hi, người làm sao như vậy xưng hô tại ta, tỷ tỷ được không phải Thần Tiên tỷ tỷ, tỷ tỷ nữ danh là Ly Ly, Chu Tĩnh, về sau người nếu là không ghét bỏ ta có thể gọi ta một tiếng Ly Ly tỷ. "

"Đương nhiên có thể, đúng, tỷ tỷ còn không biết người tên gì vậy. "

"Ha ha, người cái tên này giống như người quái, không may hơn điềm xấu, hẳn là lấy tên ngô tai cho phải đây. "

"Hong ca, mụ mụ cố ý dẫn dò qua, để người hảo hảo chiếu cố một chút vị tiểu đệ này, hẳn gọi Ngô Hạnh, là trong nhà nạn đói đi ra. "

"Mụ mụ xác thực cố ý cho ta dẫn dò qua, mong rằng Hong ca người nhiều hơn hao tâm tổn trí một cái. "

"Người. . . Hừ. "

"Tốt đệ đệ, người về sau tại hậu viện đợi làm rất tốt, chỉ cần hảo hảo nghe lời, nhất định có thể trở nên nổi bật. Nếu như người có cái gì chuyện gấp gáp cũng nhất định phải cùng lúc đến tiền viện tìm tỷ tỷ nha. "

"Ân. . Cái này cho người. "

"Có lẽ dùng được, bất quá người đến nắp kỹ, chớ bị người khác nhớ thương. Tỷ tỷ ta còn có việc, liền đi trước rồi. "

"Không quan trọng, tối hôm qua trong đêm không cẩn thận tại trên mép giường đập đầu một cái. "

"Tỷ tỷ trong nhà có một chút sự tình, có thể muốn về lợi nhà, người phải chiếu cố tốt mình a. " nói Ly Ly duỗi ra cánh tay nhỏ bé của nàng, nhẹ nhàng vì Dịch Nam chải sửa lại một chút trên đầu loạn phát.

"Không có a, chỉ là trở về tìm kiếm nhà, chỗ nào có thể có chuyện gì gấp đâu. "

"Tỷ tỷ có thể có người cái này đệ đệ, thật rất vui vẻ. Người cùng đệ đệ của ta thật sự dài rất giống như nhau, ta nghe người khác nói, người tại hậu viện làm việc mười phần ra sức, về sau mặc kệ ở đâu đều là giống nhau, nhất định phải chăm chỉ làm việc, tương lai mới hội trở nên nổi bật. "

"Không có đâu, ngốc đệ đệ, tỷ tỷ chỉ là quan tâm người. "

"Người vừa gọi ta một tiếng tỷ tỷ, liền muốn nhận lấy tiền này. "

"Chờ ta trở về. . "

.....

"Ly Ly tỷ, người thật ngốc. . . "

Hai hàng thanh lệ rơi xuống, Dịch Nam im lặng đứng tại chỗ, im ắng khóc lóc kể lẽ lấy cái này khó tả mà bi thống hết thấy.

Từ sáng sớm đến buổi chiều, lại đến hoàng hôn.

Chờ đến màu đỏ thắm quan tài khép lại một khắc này, từ đây chính là âm dương lưỡng cách, lại không cách nào gặp nhau.

Thân thể của hắn đột nhiên ảm vang ngã xuống đất, Dịch Nam cả người ý thức hôn mê, lập tức liền lâm vào bóng tối vô tận bên trong.

(các vị xin lỗi hôm nay tâm tình rất kém cỏi rất kém cỏi, bởi vì làm việc cùng tình cảm bên trên đều xảy ra vấn đề. Mong mọi người thông cảm.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Hết thấy bình an, đám người tề tụ

"Tiểu tử thúì, nên rời giường. "

Nương theo lấy một trận quen thuộc thô dày tiếng nói, Dịch Nam thời gian dần trôi qua mở ra nhập nhèm mắt buồn ngủ.

Từ khi rời đi Cổ Lan dãy núi về sau, hắn liền rút cuộc không có thâm trầm như vậy ngủ qua, không có Ngô đại nhân ở bên người cam đoan an toàn tình huống dưới, bất kỳ một cái nào Võ Giả, cho dù là đang ngủ hướng lúc cũng nhất định phải duy trì cần thiết cảnh giác, đây là việc quan hệ sinh mệnh mình an nguy cơ bản làm việc.

Mà bởi vì ngay từ đầu đi đường, Dịch Nam vốn là tiêu hao thể nội tuyệt đại bộ phận nội lực, về sau bởi vì cực độ bị phần phía dưới, cưỡng ép tiêu hao rồi tâm thần của mình, tăng thêm bởi vì thiên hương tán nội lực bị phong, cùng cùng bước họ nam từ một phen đối chiến, còn có chờ đợi lấy Ly Ly tỷ một ngày một đêm, Dịch Nam cả người rốt cục đạt tới tinh thần cực hạn, vì phòng ngừa thân thể bị hao tổn, ý thức của hắn lựa chọn thích hợp nhất phương pháp chữa thương, cũng chính là thông qua độ sâu hôn mê ngủ say tới chữa trị hao tổn tinh thần.

Cái này một giấc qua đi Dịch Nam cả người thể nội cảm giác bất lực biến mất không còn một mảnh, đồng thời hắn có thể cảm giác được rõ ràng trong cơ thể mình nội lực đi qua chiến dịch này về sau lại có rất lớn cấp độ tăng lên, Dịch Nam hồi tưởng lại hai ngày này phát sinh sự tình, chỉ cảm thấy mình giống như làm một trận rất dài mộng, cả người đầu não đều nhanh muốn phũ.

Hắn lúc này nằm tại một trương trên giường gỗ, trước người tám kia quen thuộc mặt thoạ chính là Hải ca, xem ra bọn hắn đã đem hậu sự xử lý đến không sai biệt lắm, chỉ bất quá bởi vì vì chính mình nguyên nhân khiến cho mọi người quan tâm, Dịch Nam trong lòng còn sinh ra nhàn nhạt áy náy.

"Ta ngủ bao lâu, Hải ca. "

"Tiểu tử ngươi còn không biết xấu hổ nói, ngươi giấc ngủ này chính là hai ngày hai đêm, Đại Phi tên kia vừa đem ngươi cống về lúc còn tưởng rằng ngươi chết, mấy ngày nay nhất kinh nhất sạ kém chút không có đem ta cho phiên chết. "

Đại Hải lập tức tức giận liền quở trách rồi Dịch Nam dừng lại, bất quá lời từ hắn bên trong lại khó nén cái kia phần nồng đậm quan tâm chi tình.

"Trách không được thiên hương tán được lực đã mất đi hiệu lực, nguyên lai đã qua ba ngày rồi. . ."

Dịch Nam tự lẩm bầm, đột nhiên nhớ tới lão Hồng cùng pháo hoa lâu, lập tức hắn liền hướng biển ca giải rồi tình huống.

Nguyên lai cái kia Thiên Dịch nam chân trước vừa đi, Đại Hải liền từ trong hôn mê tỉnh lại, hắn từ Đại Phi nơi đó biết được tình huống hiện thật về sau, quyết định thật nhanh, lập tức phân phó còn lại mấy tên trung tâm huynh đệ, đem pháo hoa trong lâu vàng bạc tài bảo cùng ngân phiếu toàn bộ bắt đi, đồng thời thừa dịp bóng đêm đem lão Hồng bí mật mang theo ra ngoài.

Bọn hắn ra ngoài không lâu, tiếp thụ lấy tin tức quan phủ liền dẫn hơn mười người thị vệ vọt vào pháo hoa trong lâu, bất quá lưu cho quan phủ ngoại trừ cái kia mười mấy câu thi thể bên ngoài, liền lại không có bất luận cái gì tin tức hữu dụng rồi.

Sáng sớm hôm sau quan phủ tuyên bố bố cáo, tư hữu cùng hung cực ác chi đồ ban đêm xông vào pháo hoa lâu, sát hại mười mấy người về sau cướp đi tất cả tiền tài chạy trốn, nếu có người biết chuyện cùng lúc thông báo quan phủ, nhất định có trọng thưởng.

Đêm đó nhìn thấy Dịch Nam diện mạo người đầu chỉ mấy chục người, ban ngày có thật nhiều người vọt vào quan phủ muốn nhận lấy trọng thưởng, bất quá khi bọn hắn từng cái nhớ lại Dịch Nam diện mục hướng lúc, lời khai lại đều hoàn toàn đối không bên trên.

Có nói nhìn thấy chính là một cái vóc người gầy gò tiểu tử, ôm một bộ không biết người nào thi thể tiến vào pháo hoa lâu, người này diện mục dữ tợn, toàn thân hung quang trùng thiên, giống như ác quỷ xuất thế đồng dạng.

Cũng có nói người này đầu đội mũ rơm, diện mục không rõ, bất quá toàn thân trên dưới lóe hồng quang, ôm một nữ nhân, cầm trong tay đại đao vọt vào pháo hoa lâu.

Quan phủ đang bận việc rồi cho tới trưa về sau đạt được rồi mấy chục loại khác biệt khẩu cung, mà những này khẩu cung đều không ngoại lệ đều không có có đem nghi hung diện mục biểu đạt rõ ràng, bất quá cuối cùng căn cứ nhiều như vậy lời chứng lại cũng đã nhận được một chút được dùng tin tức.

Nghi hung hắn là một vị đáng người gầy gò, thân cao tại khoảng năm thước nam tử, đầu đội nón cỏ, cho nên diện mục không rõ, bất quá trong ngực lại ôm một bộ nữ nhân thi thể, không bài trừ chính là bởi vì tư nhân tình cừu tiến đến báo thù.

Mà những cái kia bị phát hiện mười mấy bộ thi thể quan phủ lại không có hướng tới thưởng đồng dạng đối ngoại công khai, mà là bí mật bảo tồn tại rồi nha môn bên trong, chờ đợi phía trên người tới xử lý.

Bởi vì những thi thể này tử trạng cực kỳ quỷ dị, cái kia mười mấy bộ áo đen Đại Hán trên thân tràn đầy tình mịn lỗ kim, đều sắp bị đâm thành thịt nhão, mà trên lâu tìm tới hai cỗ thi thể, một bộ chính là nguyên pháo hoa lâu quân sự bày ra tử, trên cổ của nàng có một loạt dữ tợn bị xé rách qua đi vết thương, nó cuối cùng nghiệm thi kết quả lại là bởi vì máu chảy tận mà chết. Một cái khác cỗ thi làm không biết tên nam tử thi thể, nó bị quái dị cung tiễn xuyên thủng, toàn bộ trên thi thể tràn ngập chưa từng nhìn thấy kịch độc.

Muốn biết quận trưởng huyện Ngỗ tác thế nhưng là một tên kinh nghiệm phong phú lão giả, nó nhiều năm làm việc phía dưới, các loại kỳ dị kiểu chết

cũng đã gặp không ít, mặc kệ là bị độc chết, bị phanh thây, hấn giết, tự sát, giết người, thú giết đều có.

Thế nhưng là toàn thân đâm đầy cùng ngàn châm đồng dạng mảnh lỗ thì thể tuyệt đối không thấy nhiều, mà lại ở đây thể mà không có lưu lại bất kỳ công cụ gây án, cái kia mỗi cá nhân trên người mảnh lỗ chỉ sợ gần Bách có thừa, ai có thể tại trong thời gian thật ngắn loại dùng loại này đặc thù thủ pháp giết chết như thể một đám đại hân, đồng thời còn tại thu thập xong công cụ gây án về sau lại thông dong rời đi?

Như thế kết quả nghiệm thi nếu là truyền ra chỉ sợ định hội quấy nhiễu dân tâm, ra ngoài bảo thủ lý do, quận trưởng lúc này đem phái ra nha môn bộ đầu mang theo mật tín tiến về Ly Hòa thành, muốn đem kết quả này bẩm báo bên trên.

Thành quan chỗ một đám thủ thành vệ Binh nghe được kết quả này sau đang lúc liền biết gây án người này định cùng vào thành người kia thoát không khỏi liên quan, bất quá từng cái vì tự thân an toàn, lại đều đang làm chuyện gì đều không có có phát sinh, sợ trừ ra không phải là, nếu để cho cái kia "Người" biết rồi, mạng nhỏ mình khẳng định chơi xong.

Vì phòng ngừa nghi hung hỗn trốn, thành quan chỗ tăng phái rồi mấy chục tên võ trang đầy đủ binh vệ, tăng cường lui tới ra vào nhân viên kiểm tra, Đại Hải đám người hơi sử chút ít thủ đoạn, liền mang theo người trọng kim bình yên ra khỏi cửa thành.

Nguyên lai bọn hấn đem vàng bạc tài bảo cùng ngân phiếu toàn bộ đều giấu ở rồi trong thùng phân cách tầng bên trong, mà lại tên kia thành quan chỗ đội trưởng thể mà cùng Đại Hải chính là đã từng kẻ vai chiến đấu chiến hữu, có rồi cái này một mối liên hệ tại, Đại Hải dẫn đội phía dưới càng là nước chảy thành sông, vì phòng ngừa cái khác phiền toái không cần thiết, hấn liền dẫn Đại Phi cùng mấy tên các huynh đệ tại sáng sớm hôm sau liền kiểm ra rồi thành, lựa chọn ngoài thành phong trang trong thôn định cư, Đại Hải trước kia từng ở đây mua xuống qua một cái tiểu viện, hiện tại mang theo mấy cái huynh đệ vào ở, thật cũng không có gây nên người hữu tâm chú ý.

Lão Hồng tại ngày thứ hai sau khi tỉnh lại phát hiện mình bị bí mật vận ra khỏi thành, trong lòng đang lúc cũng là ngói mát ngổa lương, nhất là tại biết rồi Dịch Nam tiểu tử này đem đại lão bản cùng tên kia thần bí giúp đỡ giết chết về sau, lão Hồng càng là biểu hiện được trở nên kích động. Hai ngày này xuống tới Đại Hải cũng không có nhân rồi, một phương diện phái thủ hạ đi trong thành bốn phía nghe ngóng tin tức, tìm kiếm danh tiếng. Một phương diện khác tự nhiên cũng vận dụng các loại thủ đoạn, ý đồ đem lão Hồng miệng cạy mở, đạt được điểm hữu dụng thông tin.

Bất quá cho dù là vì đại chương quỹ ra sức nhiều năm lão Hồng, hấn biết được chân chính tin tức hữu dụng vẫn là cực kỳ bé nhỏ, thông qua hấn lời khai đến xem, pháo hoa lâu mặt ngoài kinh doanh quán rượu cùng hưởng lạc phục vụ, phía sau lại tại bí mật thu thập nơi đó các loại tin tức, những tin tức này chủng loại nhiều vô cùng, hàm cái nơi đó kinh tế trình độ, gần đây mua bán điểm nóng, cùng người tiền tài yêu thích đều có liên quan đến. Bọn hấn thông qua các loại đường đi thu thập được những này tạp nhạp tin tức về sau, lại từ bày ra tú phụ trách chải vuốt phân loại, sau đó nhớ thành sách nhỏ, giao cho đại lão bản.

Mà cái kia cái gọi là đại lão bản chính là kỳ thật cũng bất quá chính là một trung giới người mà thôi, bất quá tại trên mặt của hấn còn có thể nào rắc rối chiếm cứ thế lực, cái kia Dịch Nam liền không rõ ràng.

Khi biết pháo hoa lâu chân tướng về sau Dịch Nam trầm tĩnh một hồi, hấn nhìn xem Đại Hải hỏi nói "Hải ca, ngươi cảm thấy hấn có thể làm thật sao?"

"Ta tự mình đến hỏi, hấn cũng không về phần nói lão nữa rồi. Nhìn ra được pháo hoa lâu đóng cửa đối với hấn tạo thành đã kích rất lớn, hấn cũng cùng ta nói thẳng chỉ cầu mình có thể bị lưu lại cái người sống liền thỏa mãn rồi. "

Đại Hải một phen phỏng đoán chậm rãi gật đầu nói nói, nhìn ra được hấn đối Dịch Nam tín nhiệm hướng sâu, bằng không thì cũng không sẽ đem loại lời này cũng giao phó đi ra.

"Ta luôn cảm thấy pháo hoa lâu phía sau đồ vật khả năng so với chúng ta tưởng tượng được phải sâu được nhiều, bất quá bây giờ lại là đục nước béo cò, hoàn toàn không biết từ nơi nào ra tay tốt. "

Dịch Nam ánh mắt lấp lóe, đi qua cùng mấy người giao thủ, hấn tuyệt đối có đầy đủ lòng tin đến xác nhận pháo hoa lâu thế lực sau lưng không giống bình thường.

"Ta ở nơi đó chờ đợi nhiều năm, lại là không có cân nhắc qua phương diện này đồ vật, bất quá lần này chúng ta từ trong tửu lâu hết thảy tìm kiếm ra hơn sáu trăm lượng hoàng kim bạch ngân, còn có châu báu đồ trang sức một số, ngân phiếu phương diện lời nói cũng đầy đủ có hơn hai ngàn lượng bạc. "

Đại Hải trong lúc nói chuyện cũng là khó nén trong mắt về hưng phấn, muốn biết khoản này tài sản to lớn thế nhưng là đủ để mấy người bọn hấn dùng cả cuộc đời trước cũng xài không hết rồi, vô duyên vô cớ thu hoạch được nhiều như thế vàng bạc, nói không vui cùng kích động vậy cũng là không thể nào.

"Ân. " Dịch Nam ngược lại là biểu hiện được thực vì bình thản, hấn hiện tại đối với vàng bạc loại hình tài phú truy cầu lại là không sâu, đây cũng là bởi vì trường kỳ tại trong núi rừng sinh hoạt mà dưỡng thành thói quen tốt, trong núi ăn cùng uống đều lấy hướng tại núi, dùng hướng tại núi, tự nhiên cũng liền không cần vì tiền tài mà phiền não.

Vàng bạc tiền tài đối với hấn mà nói dù sao chỉ là vật ngoài thân, đối với đọc đủ thứ thi thư cùng từng chiêm được Nhân Hoàng truyền nói Dịch Nam tới nói, hấn theo đuổi đồ vật chính là siêu thoát tại rất nhiều người bên ngoài đồ vật rồi.

Dịch Nam bình thản biểu hiện xác thực cũng ngoài Đại Hải ngoài ý liệu, không nghĩ tới tiểu tử này không chỉ có thân thủ thần bí, phẩm hạnh lại là cực kỳ đoan chính, mình ban đầu xác thực cũng không có nhìn nhầm, bất quá hấn cũng ở trong lòng suy đoán, Dịch Nam chỉ sợ hấn là cái nào đó siêu cấp thế lực môn phái bên trong đi ra lịch luyện thanh niên a.

"Tiếp xuống ngươi định làm như thế nào? Muốn hay không cùng các huynh đệ cùng đi? Chúng ta thương lượng về sau quyết định xuôi nam, rời xa vùng

đất thị phi này. "

Đại Hải nhìn xem Dịch Nam, tràn đầy mong đợi nói, nếu là Dịch Nam có thể cùng với bọn họ hai bên cùng ủng hộ, tương lai nhất định hội ít rất nhiều phiền phức cùng sự cố.

"Hải ca, thật không tiện ta không có thể cùng các người cùng đi. " Dịch Nam lắc đầu, tràn đầy áy náy nói

"Ta còn có rất nhiều chuyện còn chưa làm xong, mà lại trường bối của ta cũng tại Ly Hóa thành, nếu là ta và các người đi, chỉ sợ còn hội liên lụy các người. "

"Người nói sao lại nói như vậy, ta Đại Hải đã lớn như vậy lúc nào sợ qua phiền phức. Bất quá người nếu là có trường bối ở đây, ta cũng có thể an tâm lưu lại người đã đến, nhưng là mặc kệ người muốn làm gì sự tình, nếu như không có niềm tin tuyệt đối tuyệt đối không nên tùy tiện xuất thủ, thời khắc muốn cần thận a!"

Nghe được Dịch Nam nói hần có trường bối đợi tại Ly Hóa thành bên trong, Đại Hải tức khắc liền an tâm xuống đến, thấy được pháo hoa trong lâu nhiều như vậy thi thể, tăng thêm tự mình cùng Dịch Nam "Tỷ thí" rồi một phen, hần đối với Dịch Nam công phu có thể nói có rồi tuyệt đối tự tin, nếu là trường bối của hần võ công còn có thể kém đi nơi nào? Còn không phải là là Tiên Nhân đồng dạng trình độ rồi.

"Người yên tâm đi Hải ca, ngược lại là các người mang theo số tiền kia tài cũng muốn lưu tâm hơn, nếu là bị người hữu tâm để mất tới khó tránh khỏi chọc phiền phức. "

Dịch Nam phát ra từ thật lòng quan tâm nói, hần tuyệt đối không muốn mấy cái này thực tình trợ giúp, thực tình đối đãi đại ca của mình nhóm bị bên trên kiếp nạn gì, hi vọng bọn họ đều có thể bình an rồi đi nơi này, đi hướng an bình địa phương.

"Tốt a, nếu không có chuyện ngoài ý muốn lời nói sáng mai chúng ta liền muốn động thân, lão Hồng người nhìn hần là xử trí như thế nào?"

Đại Hải sau khi nói xong lại là nhìn xem Dịch Nam, chờ lấy ý kiến của hần. Trong lòng của hần, hiển nhiên đã đem cái này bề ngoài mang theo ngây ngô, niên kỷ khinh khinh tiểu tử làm rồi chủ tâm cốt rồi.

"Thả hần đi, hần bắt quá cũng là thi hành mệnh lệnh mà thôi, hiện tại hần đã được đến rồi vốn có báo ứng, đủ. "

Tại cuối cùng trông coi Ly Ly tỷ một ngày một đêm nơi, Dịch Nam trong lòng không hiểu cừ hận cùng lửa giận đã biến mất không ít, sát hại Ly Ly tỷ người đã đến tội, một đám đồng lõa cũng toàn bộ nhận lấy vốn có trừng phạt, thế nhưng là coi như giết nhiều người hơn nữa Ly Ly tỷ cũng không sẽ sống lại, tại cái kia khắp núi hoa lan phía dưới, tâm cảnh của hần chung quy là tăng lên một cái cấp độ, cảm nhận được rất nhiều trước kia đều thể hội không đến cảm giác.

"Như thế rất tốt, một hồi ta để Đại Phi mang cái huynh đệ đi lợi trong thành mua chút rượu ngon thức ăn ngon, đêm nay chúng ta các huynh đệ nhất định phải hảo hảo họp gặp. "

Đại Hải cũng miễn ý nhẹ gật đầu, hần lo lắng hần còn trẻ bị cừ hận choáng váng đầu óc, bắt quá nhìn Dịch Nam trước mắt đủ loại biểu hiện lại có chút nằm ngoài sự dự liệu của hần, xem ra tiểu tử này không riêng võ công cao đến biến thái, liên tâm tính cũng viễn siêu thường nhân a!

"Tốt. "

Dịch Nam một ngụm đáp ứng, trên mặt rốt cục một lần nữa bày ra cái kia bôi chân thành ý cười.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Tự tán biệt ly, một món lễ lớn

Ban đêm hôm ấy, Dịch Nam cùng Hải ca Phi ca, còn có còn lại năm cái các huynh đệ tận hứng đối ẩm rồi một phen.

Đại Phi mang theo hai cái huynh đệ đi quận trường huyện tốt nhất từ lâu, đặt trước lên một phần tốt nhất nguyên liệu nấu ăn và rượu ngon, trở về hướng lúc thậm chí đều đã vận dụng xe ngựa đưa hàng.

Mấy người làm thành một vòng, từ mặt trời lặn hướng lúc liền bắt đầu rồi uống, một mực chờ đến cuối cùng tất cả mọi người bị Dịch Nam cho làm nằm xuống, từng cái say đến bất tỉnh nhân sự, Dịch Nam mới lung lay thân thể đi đến ngoài phòng đi tiểu.

Nhất là tự xưng là tửu lượng cao siêu Phi ca, trọn vẹn cùng Dịch Nam đối kiên hơn mười hai ừ lâu năm về sau, say thoả đáng trận một phen cuồng thổ, đến cuối cùng Dịch Nam thay phiên nén mấy người huyết vị, vì bọn họ tiến hành một phen điều trị, không phải chỉ sợ cái này một nhóm người một mực chính là đến ngày mai trong đêm đều không nhất định có thể tỉnh lại.

Thể nội nội lực một trận quanh quẩn, vốn là chỉ có ba phần men say tại trong khoảnh khắc hầu như không còn.

Hắn một mình đi vào ngoài phòng, nhìn xem treo trên cao ở trên trời sáng tỏ mặt trăng, trong lòng suy nghĩ ngàn vạn. Nửa tháng trước, cái kia là hắn tại pháo hoa lâu vượt qua tháng thứ nhất tròn chỉ dạ, hiện tại bất quá thời gian nửa tháng, hết thảy lại phát sinh rồi to lớn như thể biến hóa.

Đang thể nội đoàn kia màu vàng kim nhật mê vụ bắt đầu chậm rãi chuyển động hướng lúc, Dịch Nam rốt cục bỏ xuống rồi trong lòng tất cả tạp niệm, trong óc Nhân Hoàng tâm kinh lúc cách sau nửa tháng lần nữa vang vọng rồi trong lòng, cả người hắn tĩnh tọa dưới ánh trăng, bắt đầu rồi dài dằng dặc tu luyện.

.....

"Ha ha ha. . ."

Theo sáng sớm đầu thôn một trận to rõ gà gáy gáy tiếng kêu, chỉ cảm thấy đầu não một mảnh ảm đạm Đại Hải thời gian dần trôi qua mở ra nhập nhèm mắt buồn ngủ, lọt vào trong tầm mắt chỗ mấy tên chính ngôn ngang lộn xộn nằm trên mặt đất say sưa ngủ say, Đại Hải nhìn ngoài cửa sổ mới lên ngày, vội vàng xoa rồi đem mặt, một gào cuồng hống gọi tất cả mọi người kêu rồi giường.

"Ôi, cái này uống một bữa rượu, tại sao ta cảm giác toàn thân trên dưới giống như tan thành từng mảnh, thêm khó chịu thêm dễ chịu đâu. "

Đại Phi vừa mới đứng dậy, chỉ cảm thấy thân thể của mình giống như cùng hôm qua uống rượu trước phát sinh rồi có chút biến hóa, nhưng là nhưng lại không nói ra được biến hóa ở nơi nào.

"Người cũng cảm thấy? Ta còn tưởng rằng ta là uống nhiều quá choáng đầu nữa nha, ta cảm giác mình thở hổn hển giống như một đêm về sau đột nhiên liền tốt. "

"Đúng a, ta cũng cảm giác thân thể của mình giống như một đêm qua đi mạnh lên không ít, cảm giác khí lực đều lớn rồi mấy phần. "

Mấy người cái này hợp lại mà tính, vẫn còn thật phát hiện thân thể của mình đi qua một đêm về sau giống như sinh ra một chút biến hóa vi diệu, thật giống như thoát thai hoá cốt rồi đồng dạng.

"Ngô Hạnh đâu, tiểu tử kia không sẽ uống nhiều quá còn không có tỉnh a?"

Đại Phi đột nhiên vỗ đầu một cái, phát hiện trong phòng giống như thiếu mất một người thân ảnh, tức khắc hô nói.

"Không có khả năng, tối hôm qua người cái thứ nhất bị hắn uống gục, ta nhìn Ngô lão đệ tửu lượng nhưng so sánh người tốt không chỉ một điểm nửa điểm. "

"Chính là, đồng dạng là uống tám cái bình rượu, Ngô Hạnh tiểu tử kia mặt không đỏ hơi thở không gấp, người đây, trực tiếp liền mê đầu ngã xuống kéo. "

"Tốt, chia ra tìm xem, xem hắn có phải hay không đi ra. "

Đại Hải trong lòng hơi hồi hộp một chút, giống như dự liệu được cái gì, lập tức liền an bài mấy người tàn sát tìm Ngô Hạnh thân ảnh rồi.

Qua tốt một chút thời gian, mấy người toàn bộ chạy trở về trong phòng, từng cái hai mặt tướng dòm, bọn hắn cơ hồ từng nhà hỏi khắp cả toàn bộ thôn, mọi người lại cũng không có nhìn thấy tiểu tử kia tung tích.

"Gặp. "Đại Phi đột nhiên giống như nghĩ tới điều gì, vội vàng vàng vọt vào phòng trong, hắn cuống quýt xốc lên rồi bên trong trên giường gỗ đang đắp một giường chăn bông, một trận châu quang lấp lóe, chỉ gặp trên giường thể mà chính tề trưng bày hai đồng đồ trang sức, còn có một trương khép lại thư.

"Hải ca, Hải ca, Ngô Hạnh tên kia cho chúng ta lưu tin. "

Đám người theo sát phía sau đều chạy vào trong nhà, trên đại dương bao la trước nhận lấy Đại Phi thư tín trong tay, sau khi xem xong khẽ thở dài một cái, tại mọi người ánh mắt mong chờ bên trong chậm rãi mở miệng nói

"Tốt, không cần tìm. Tên kia đã đi rồi. "

"Mẹ nó, tiểu tử kia tại sao không nói một tiếng liền đi. Không được, ta phải đuổi theo tiểu tử kia. "

Đại Phi lập tức liền vội rồi, vô cùng lo lắng liền muốn lao ra phòng đi tìm về Ngô Hạnh.

"Người đừng lại. " Đại Hải một tiếng lạnh a, lập tức bắt đầu dĩ nhiên nói

"Hắn cùng giữa chúng ta chênh lệch, ngươi còn không biết không? Ngươi tự mình xem đi. "

Đại Phi ngẩn ra một chút, nhận lấy cái kia mấy trương giấy nháp, tức khắc cảm nhận được tiểu tử kia dụng tâm lương khổ

"Hải ca, Phi ca, còn có mọi người, các ngươi gấp tin hướng lúc ta đã rời đi rất xa, chớ truy.

Cùng mọi người cùng nhau sinh hoạt nửa tháng lúc chỉ riêng mặc dù ngăn ngừa, nhưng lại lưu lại cho ta một phần trân quý nhất hồi ức, đây cũng là các ngươi cho ta tốt nhất hậu lễ, không phải lấy tiền tài có thể cân nhắc.

Mọi người chân thành đợi ta, ta lại đối mọi người ẩn giấu đi rất nhiều chuyện, ở chỗ này chỉ có thể nói bên trên một câu trò chuyện biểu thị ý, ngày khác nếu có gặp lại ngày, nhất định tự phạt ba chén, lấy thưởng mọi người tình huynh đệ.

Các vị đại ca bây giờ trong tay dư dả, thêm nữa ta thực sự không có cái khác ly biệt được tặng hướng Lễ, mời lại tha thứ tiểu đệ mạo muội, tối hôm qua thừa dịp mọi người say rượu hướng lúc một mình lợi dụng một chút Công Pháp cho mọi người khai thông rồi kinh mạch, đã thông mấy chỗ huyết vị.

Phối hợp ta cho mọi người lưu lại tu võ tâm pháp, mọi người sau này có thể lặn tâm tu võ, nhất định có không tầm thường công hiệu.

Chỉ là các vị huynh trưởng còn phải tránh, này Công Pháp định không thể tùy ý ngoại truyện, nếu vì người hữu tâm biết được, chỉ sợ bằng sinh những biến cố khác.

-- Ngô Hạnh lưu chữ "

< Chính Dương Huyền khí quyết > này Công Pháp vì Nhị phẩm hạ giai nội công tâm pháp, chính là huyền môn đại giáo Cửu Dương môn chỉ bí điển, này Công Pháp tu hành cảnh cửa cực thấp, bất luận tuổi tác đều có thể vì đó. Tu hành về sau như có tam dương chi khí tại thể bảo hộ, có thể khử bệnh kiện thể, âm hàn bất xâm. Có thể kéo dài tuổi thọ, bách bệnh không vào. Có thể ngự khí kích địch, uy thế như rồng. . .

Đại Phi sau khi xem xong diện mục ngọc trệ, nửa ngày qua đi mới hồi phục tinh thần lại. Hắn nhìn qua Hải ca, không dám tin nói

"Hải ca, ta nhớ được ngươi trước kia đã từng nói, võ công tâm pháp từ cao xuống thấp có thể chia làm một tới tứ phẩm, mỗi phẩm bên trong lại có bên trên trung hạ tam giai, cái này Nhị phẩm hạ giai Công Pháp thật có nói tới như vậy thần kỳ sao? Không sẽ là Ngô Hạnh tiểu tử này nói đùa viết linh tinh a. . ."

Đại Hải chậm rãi lắc đầu, ánh mắt của hắn thâm thúy, nói khẳng định nói

"Ta còn nhớ rõ nhiều năm trước có vị Võ Tướng đã từng nói, gia tộc của hắn sở dĩ trăm năm sung sướng không ngã, trong môn người đứng mạnh thiện chiến, cũng là bởi vì nó trong nhà có một bộ tam phẩm thượng giai võ công tâm pháp lưu truyền. Ngô Hạnh cho chúng ta lưu lại bộ này Công Pháp, chỉ sợ giá trị liên thành, tuyệt đối không sẽ thấp hơn vạn lượng hoàng kim!"

"A. . . Thật hay giả, vậy chúng ta luyện qua về sau chẳng phải là đều thành võ lâm cao thủ rồi?"

Đám người chỉ cảm thấy miệng lưỡi phát khô, không nghĩ tới Ngô Hạnh đi lúc thể mà hội cho bọn hắn đưa lên một phần như thế hậu lễ, như vậy cũng tốt so sánh ngươi đi tại trên đường cái, đột nhiên xuất hiện một cái thầy bói, chỉ vào cái mũi của ngươi lớn tiếng nói muốn đem có thể trở thành Võ Lâm tâm pháp của cao thủ truyền thụ cho ngươi, cũng miễn phí cho ngươi đã thông kinh mạch, không chút nào muốn ngươi bất luận cái gì hồi báo, nếu như không phải Hải ca một phen, tăng thêm trước đây Ngô Hạnh đủ loại không phải người biểu hiện, bọn hắn nhất định coi là Ngô Hạnh là tại cùng mình nói đùa.

"Gia hỏa này. . . Cho hắn tiền hắn cũng không cần, trả cho chúng ta một phần như thế hậu lễ, thật là. . ."

Đại Phi yên lặng nhìn xem cái này trên giấy chữ, nhớ tới Ngô Hạnh cho bọn hắn sở tác hết thầy, tức khắc cảm giác mắt hồ bên trong khắp nơi óng ánh, lại để cho bị Ngô Hạnh cử động cảm động đến rơi lệ.

"Cái này nội dung trong thư mọi người cũng đều biết rồi, ta nghĩ mọi người cũng đều có thể biết Ngô Hạnh tiểu đệ cũng không phải là thường nhân, bất quá đối với những chuyện này mọi người nhất định phải thủ khẩu như bình, nếu là bị ta biết ai bán rồi Ngô Hạnh cùng các huynh đệ, ta Đại Hải cho dù chết, làm quỷ cũng không sẽ buông tha hắn!"

Đại Hải ngữ khí mười phần nghiêm túc, nhìn xem ở đây ánh mắt của mấy người lạnh lùng nói ra mấy câu nói như vậy, hắn không lo lắng quan phủ bên kia truy xét đến Ngô Hạnh tại pháo hoa lâu làm ra đến sự tình, lại sợ sau này khó đảm bảo có người hãm hại đến lòng, bán một đám các huynh đệ cùng Ngô Hạnh, cho nên đem cảnh cáo cho nói tại rồi đăng trước, cũng coi là cho mọi người một phần cảnh cáo.

"Còn có ta, như thực sự có người có thể làm được loại này ăn cây táo rào cây sung, súc sinh không bằng sự tình, ta Đại Phi nhất định phải giết hắn!"

"Còn có ta. . ."

"Ta cũng giống vậy. . ."

Mọi người bị Ngô Hạnh phần này thâm hậu hồi báo chấn kinh sau khi, lập tức trong lòng còn lại chính là một phần nồng đậm lòng cảm kích cùng tình nghĩa, Ngô Hạnh có thể không để ý tự thân thân phận như thế đối đãi bọn hắn, để bọn hắn cũng cảm thấy hắn thực tình, từng cái ở đây tình cảm phủ lên hạ nhao nhao đều lập xuống rồi huyết thệ.

"Tốt hiện tại dựa theo nguyên kế hoạch tiến hành, tất cả mọi người đi thu dọn đồ đạc, sau một nén nhang mọi người xuất phát. "

Đại Hải ra lệnh một tiếng, mấy người nhao nhao động lên tay chân, có phụ trách đem cái kia hai đồng vàng bạc tài bảo đem đến trong rương, có phụ trách lấp đất nước cùng lương khô, bọn hắn từng cái tinh thần phấn chấn, tràn đầy đối tượng lai sinh hoạt vô hạn huyền tưởng.

Tại mọi người công việc dưới, trong đó bộ phận đồ trang sức bị chôn vào phòng cũ dưới mặt đất, còn lại bộ phận tiền tài thì nhập hộp chứa lên xe, trở thành thường ngày tiêu hao.

Thời gian đốt một nén hương qua đi, đám người đều ngồi lên rồi đã sớm dự bị tốt xe ngựa, hướng về phương nam thành trì chậm rãi tiến lên, đám người trên mặt đều tràn đầy nụ cười nhẹ nhõm, duy chỉ có Đại Phi một người ngồi tại xe ngựa phía sau, nhìn qua càng ngày càng xa Ly Hóa thành địa điểm hạn, trước mắt của hắn lần nữa hiện ra Ngô Hạnh xấu hổ khuôn mặt tươi cười, hắn tự lẩm bầm nói

"Tiểu tử, không biết lúc nào gặp lại, ngươi nhất định phải chú ý an toàn a. . ."

Xe ngựa rềm bị xóc ra, Hải ca nhìn qua có chút xuất thần Đại Phi, tức khắc cười nói

"Còn đang suy nghĩ tên kia đâu?"

"Ân, trong lòng ta tổng không bỏ xuống được tiểu tử kia, hắn tâm địa quá tốt, về sau khẳng định hội thua thiệt. "

Không nghĩ tới vóc người cao lớn Đại Phi lại tại quan tâm Ngô Hạnh an nguy, quen thuộc Đại Phi Hải ca mình bạch, lần này Ngô Hạnh tiểu tử này là thật đi tới trong lòng của hắn, bị hắn làm thành huynh đệ đồng dạng đối đãi, hắn nhìn xem phương xa thành trì, mình bạch cuối cùng cũng có một ngày, tiểu tử này nhất định hội đại phóng kỳ màu, vì thiên hạ người biết.

"Quá mức xử trí theo cảm tính có lẽ là hắn một cái khuyết điểm, bất quá cũng chính bởi vì hắn đối xử mọi người như thế, chúng ta mới hội cùng gia hỏa này kết thành huynh đệ a. "

"Nói đến cũng đối. " Đại Phi nghe được Hải ca một phen nhãn tình sáng lên, tức khắc cũng nổi lên rồi nhiệt tình, đứng lên thân đến thỉnh trọng nói

"Hải ca, ta quyết định, sau này trở về muốn dốc lòng luyện võ, tương lai nhất định có thể có giúp đỡ gia hỏa này cơ hội. "

"Tốt đi vào đi, các huynh đệ đều thật lo lắng ngươi. "

"Tốt đi. "

Rộng lớn trên đại đạo, chiếc này ngựa bình thường xe tải lấy Đại Phi một đoàn người, chậm rãi hướng về phía trước lái ra.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Bát phương thế động, Hoàng Thành Phong Vân

Cùng ngày sáng sớm quận trưởng huyện thành môn vừa mới mở ra, thủ vệ binh vệ liền gặp được một nhóm cách ăn mặc nghiêm cẩn, đầu đội mũ rom, người mặc quan phục, eo treo trường kiếm nam tử lái chính tề đội kỵ mã ở ngoài cửa cung kính chờ đợi.

Tại cẩn thận kiểm tra thực hư rồi thân phận của người đến về sau, một đám binh vệ nhóm lập tức khom mình hành lễ, vội vàng vàng vàng liền cho bọn hắn cho đi qua, người đi đường này một đường hướng nam, tại Đại Lục trực tiếp lái về phía rồi quận trưởng huyện nha.

Nha dịch công một tên người mặc lục màu vàng giao nhau quan phục, đầu đội mũ ô sa nam tử trung niên sớm đã trông mong tương vọng, nhìn xem xe ngựa đến, người này vội vàng chạy lên trước, cung kính hành lễ lớn tiếng tuyên nói

"Quận trưởng huyện chính bát phẩm huyện vệ Trác Kiến cùng sớm đã cung kính chờ đợi Hạ đại nhân một thời gian dài, ngài tàu xe mệt mỏi, còn xin đi vào nghỉ ngơi. "

Đội kỵ mã cầm đầu một tên thân hình cao lớn nam tử lấy xuống trên đầu mũ rom, chỉ thấy người này diện mục đoan chính, ngày thường là mày kiếm mắt sáng, hắn tuổi tác ước chừng ba mươi trên dưới, nó ánh mắt Sắc Bén, cho bắt đầu thấy người một loại như kiếm đồng dạng ảo giác.

Nam tử có chút giờ tay, sau lưng mấy người toàn bộ chính tề tung người xuống ngựa, hấn sắc mặt như nước, ngữ khí bình thường nói

"Trác đại nhân phải khách khí, Hạ mỗ chuyển này khăn cấp mà đến toàn vì công sự, vì mau chóng hoàn thành đại nhân dặn dò, vẫn là mau chóng khai triển công việc tương đối tốt. "

"Trác mỗ sớm đã nghe nói Hạ đại nhân làm việc, hôm nay gặp mặt rất là tin phục, tất cả mọi thứ đều chuẩn bị xong, còn xin Hạ đại nhân đi vào xem qua. "

Trác Kiến cùng từ đáy lòng bội phục nói, không nghĩ tới cái này Hạ mỗ niên kỷ trẻ tuổi như vậy, quan cư cao vị, bị người tác phong vẫn là như thế nóng nảy, quả nhiên tựa như cùng trong đồn đãi giống nhau như đúc.

"Trác đại nhân mời. "

Hai người một phen bàn bạc, lập tức Trác Kiến cùng cùng tên này họ Hạ nam tử cùng mấy tên khác đầu đội mũ rom nam tử toàn bộ tiến nhập nha nội, bắt đầu thiết lập rồi công sự.

Cùng ngày buổi sáng, tên kia họ Hạ tuổi trẻ quan viên liền dẫn dắt một đoàn người, tiến về cái kia đã sớm bị phong bế pháo hoa lâu, phá vỡ rồi quan phủ giấy niêm phong, tiến về cần thận điều tra hết thấy có thể tìm ra chứng cứ.

Điều tra kết thúc về sau, tên này họ Hạ quan viên không chút nào có dừng lại, mang theo một đoàn người lái ngựa, vô cùng lo lắng liền ra khỏi thành quan hướng nam mà đi, bất quá tại phía sau bọn hắn, nhưng lại có mấy chiếc trần đầy thi thể xe ngựa đi theo đám bọn hắn một đường tiến lên.

Nhìn qua một đường tuyết trần một đoàn người, cửa thành phía trên một tên tân binh hướng về bọn hắn đội trưởng kinh ngạc hỏi nói

"Đội trưởng, nhóm người này đến tới cùng là ai a? Phô trương như thế lớn. "

Tên kia niên kỷ đã gần đến trung niên đội trưởng mặt mũi tràn đầy dư vị, hấn tra rồi tra miệng, giải thích nói

"Dẫn đầu tên nam tử kia, chính là Hạ Hầu Bằng Phi a. "

"A? Chính là vị kia bị Hoàng Thượng thân phong, trẻ tuổi nhất tòng Lục phẩm Hoàng Thành Thông phán Hạ Hầu Bằng Phi?"

Đám người vì đội trưởng lời nói cảm thấy kinh dị, không nghĩ tới vị này Truyền Kỳ nhân vật thế mà mới vừa cùng bọn hắn gặp thoáng qua.

"Trừ hắn ra, còn có ai có thể điều động nhiều như thế Hoàng Thành quan vệ một đường tùy hành đâu. "

Đội trưởng tuổi tác lịch duyệt còn tại đó, buổi sáng vừa nhìn thấy cái này đám người cái kia màu đỏ thẩm phong cách quân áo giao nhau kỳ dị quan phục, còn có bọn hắn vậy thì khác tại thường thần tuần ngựa, cùng bọn hắn tại ống tay áo cùng cổ áo vị trí thêm ra một đầu uốn lượn xoay quanh kim sắc tiểu xà, tức khắc liền hiểu cái này chính là từ Hoàng Thành xa nói mà đến quan vệ.

Về phần cái kia Hạ Hầu Bằng Phi, không riêng nó gia thế hiển hách, nó bản thân công tích đồng dạng càng thêm không tầm thường.

Giống như hấn loại này xuất thân tướng lĩnh gia tộc hậu nhân, vốn nên nên từ tiểu Gia nhập quân đội ma luyện, lại lợi dụng nó gia thế quan hệ, từng bước một tăng lên cao vị.

Nhưng là Hạ Hầu Bằng Phi lại là một ngoại lệ, hấn thuở nhỏ liền bá sự tại Huyền Nguyệt kiếm phái trong đó vừa ản thế Trương Lão, tu võ hơn mười năm về sau lại quay về quân đội, lấy dũng mãnh chí tư tiến về tiền tuyến, từng tại chiến trường lê loi một mình giết vào quân địch vòng vây, tại quân địch ngàn người bên trong thông dong gỡ xuống địch quân tướng lĩnh thủ cấp, một trận chiến mà thành danh.

Sau đó hấn lại đang trong hoàng thành tham gia võ Trạng Nguyên tỷ thí, lấy vô thượng tu vi võ công đánh bại vô số đến đây tham tuyển nhân viên, bị Vũ Hoàng đang phong làm Kinh Thành thứ nhất tuần kiệt hướng vinh xưng.

Hạ Hầu Bằng Phi làm quan về sau nó anh tư không giảm trái lại còn tăng, ở tại lời đình tác phong cùng kín đáo tâm tư mưu lược phía dưới, nhiều lần nhiều lần phá kỳ án, quan chức tấn thăng thần tốc, ở tại ba mươi hướng tuổi hướng lúc liền thu được tòng Lục phẩm Thông phán chi cao vị, để vô số người vì đó lú lười.

Lần này trong hoàng thành phá ra hấn đến tra án, nói rõ đối với cái này bản án coi trọng rất cao, cũng từ khía cạnh phản ứng rồi pháo hoa lâu nó thế lực sau lưng kinh người.

Vừa nghĩ tới pháo hoa lâu lần này kỳ quặc bản án, binh vệ đội trưởng trong óc tức khắc thêm hiện lên gia hỏa kia thân ảnh, cái kia thần bí tiểu tử nếu là cùng Hạ Hầu Bằng Phi giao thủ, coi là thật không biết hội là như thế nào đặc sắc một màn, nhìn xem dần dần biến mất tại rồi trên đường chân trời một đoàn người, hấn thở dài, thế giới này, nhất định đã không thuộc về bọn hắn, mà là thuộc về người tuổi trẻ một đời rồi.

.....

Trong hoàng thành Đông Lâm đường phố toàn bộ trên đường trải rộng đủ loại kiểu dáng tạo hình lộng lẫy kiến trúc cao lớn vật, làm trong hoàng thành kinh tế trình độ cường thịnh nhất một con đường nói, trong đó các Đại Thương hào, hiệu cầm đồ, quán rượu trải rộng, đơn giản có thể làm thành Nhân Gian thiên đường, kim tiền thịnh yển.

Từ nam từ bắc một đường đi qua, nó đường phố chính giữa thành linh đang đứng một tòa có thể xưng đỉnh cấp công nghệ chế tạo tồn thể kiến trúc, lầu này cao có khoảng mười mấy trượng, kiến trúc chính thể lấy lấy dân gian cấp cao nhất nghề mộc kỹ nghệ điêu khắc, phía trên phù rợp hoa điều ẩn nhiều đến hơn ngàn bức vẽ, tầng cao nhất càng là vô cùng độ xa hoa Luru Ly kim dựng thành một hình ngũ giác nóc phòng, nó hạ phối hữu tuyệt thể tơ vàng mộc, chính là tượng trưng cho năm Phương Hoa đóng hướng cát tường ngụ ý.

Lầu này cùng chia tầng tám dư cao, chính là lấy từ chín số phía dưới cao nhất bên trên số lượng, tự nhiên cũng mang ý nghĩa nó giấu giếm không phải so sánh đồng dạng quán rợp tuyệt thể giá trị.

Mà tại tầng cao nhất cao lầu một gian phòng nhỏ bên trong, có một che mặt người áo đen chính quỹ sát tại đất, thái độ cung kính hồi báo thứ gì.

"Phương Sĩ thân trúng Ly Câu Tiễn chết bởi máu ngưng độc, Bộ Chí Thành hư hư thực thực đã chết, nhưng là thi thể lại không tìm tới?"

Nhất đạo thấy không rõ thân hình diện mục thân ảnh ngồi ngay ngắn ở màn che về sau, tại nghe xong người này báo cáo về sau, ngữ khí rất là giật mình, lập lại hỏi nói.

"Đúng vậy đại nhân, thuộc hạ đã âm thầm phái người điều tra qua toàn bộ quận trưởng huyện, từ đầu đến cuối không có phát hiện Bộ Chí Thành thi thể, từ hiện trường đánh nhau vết tích phỏng đoán, thuộc hạ hoài nghi Bộ Chí Thành đã bị người này giết chết, mặt khác lưu hương bên trong cũng có đốt hết ngày mai ngon miệng tán vết tích. "

Áo đen che mặt nam tử vẫn quỹ rạp dưới đất, ngữ khí khiêm tốn giải thích nói.

"Có thể có người này mạnh mẽ?"

Màn che sau thân ảnh ngữ khí quái dị, nam nữ khó phân biệt, lại là dùng lên biến âm chi thuật.

"Phương Sĩ thân trúng Ly Câu Tiễn trúng độc mà chết, trên thân cũng không cái khác vết thương. Ngược lại là tên kia nữ tử nguyên nhân cái chết kỳ quái, là bởi vì mất máu quá nhiều trí mạng, cổ của nàng chỗ kinh mạch nghi bị người cắn xé, chính là là sống sờ sờ bị hút sạch rồi thể nội máu. Ở đây còn phát hiện có Bộ Chí Thành biến hóa về sau thủ huyết lưu lại, trừ cái bàn vỡ vụn bên ngoài cũng không cái khác rõ ràng đánh nhau vết tích, cho nên rất khó này phán đoán người này thân phận mạnh mẽ. Bất quá. . ." Nam tử hơi dừng lại, lập tức không xác định nói tiếp đi nói

"Bất quá thuộc hạ thông qua quan sát mặt khác mười mấy bộ trải rộng lỗ kim thi thể phát hiện, mỗi một cỗ thi thể phía trên mấy trăm nói mảnh lỗ toàn bộ đều là bằng thứ tạo thành, mặt khác lại căn cứ rất nhiều phần lời khai miệng theo, hẳn là có thể biết được người này vì nam tính, tuổi tác bất quá ba mươi ở giữa. "

"A? Vậy thì có ý tứ, ta nhớ được Bộ Chí Thành hẳn là ban đầu nhóm đầu tiên thí nghiệm đối tượng a? Gia hỏa này thể mà không ngọt ngon miệng tán đều đã vận dụng, như vậy đối với người tới khẳng định sớm có dự mưu, bất quá hẳn nhất định là khinh thị địch quân, cuối cùng cho dù là sử xuất biến thân át chủ bài lại như cũ không công mà lui, phía sau Phương Sĩ không biết sao ngoài ý muốn trúng tên mà chết, bất quá so sánh với thân phận của người này, kỳ thật ta cảm thấy hứng thú nhất vẫn là tên kia nữ tử chết. "

"Thuộc hạ ngu muội, còn xin đại nhân minh giám. "

"Đến tốt cùng người này dùng rồi phương pháp gì, thế mà có thể làm cho cục bộ thí nghiệm qua sau Bộ Chí Thành đánh mất lý trí, để hẳn có lý trí mất hết tình huống dưới, đem tên kia nữ tử yết hầu cắn nát, hút nó máu mà gây nên vong!"

Thử nhân đoan ngồi tại phía sau màn, vờ vờ bằng vào một phen mạnh mẽ, thế mà đem chân tướng trở lại như cũ rồi cái bảy tám phần, nó tâm tư cẩn thận trình độ đủ để cho người cảm thấy sợ hãi.

"Đại nhân, ngài chẳng lẽ quên rồi, tình huyết tinh huyết về sau đối với hóa thú đối tượng lực hấp dẫn sao?"

Nam tử nghe xong một phen về sau giống như nghĩ tới điều gì, lập tức mở miệng nhắc nhở nói.

"Ân?"

Người giật dây thanh âm một trận kinh nghi, lập tức mở miệng nói

"Tinh huyết đối với hóa thú về sau lại có bộ phận lực hấp dẫn, thế nhưng là không đến mức dẫn tới thí nghiệm đối tượng mất lý trí, gần như trở về bản tính. Chờ chút, người ý tứ chẳng lẽ là?"

"Thuộc hạ có ý tứ là, người này có lẽ thân có truyền thừa huyết mạch, đồng thời bản thân tại ngày mai dưới cơ duyên xảo hợp, thu được kỳ trân chi vật, kích hoạt rồi huyết mạch trong cơ thể, như thế mới có thể khiến cho thí nghiệm đối tượng mất lý trí, biến thành không lý trí chút nào hoàn toàn khát máu chi vật. "

"Tìm! Lập tức tìm tới người này, không tiếc bất cứ giá nào, truyền mệnh lệnh của ta lập tức đem tam đại tứ đại ngũ đại điều đi quận trưởng huyện bên ngoài, người này tuyệt không sẽ trống rỗng xuất hiện tại cái kia, tìm kiếm phụ cận tất cả sơn thôn cùng khả nghi mạnh mẽ, cho dù là đào sâu ba thước, cũng muốn đem người này còn sống mang về!"

Người giật dây thanh âm một trận vội vàng, không có chút nào che giấu biểu đạt ra nó bức thiết chi tình.

"Thuộc hạ lập tức đi làm, bất quá đại nhân, kế hoạch kia còn dựa theo nguyên lai triển khai sao?"

Nam tử hơi ngẩng đầu, nghi vấn nói.

"Kế hoạch tạm thời gác lại, chưa sợ người hữu tâm chú ý, chúng ta bây giờ lực lượng dự bị còn chưa đủ lấy đối mặt tất cả đột phát tình huống, cử động lần này nếu là xuất kích thì phải một kích công thành, không dung có chút sai sót. "

"Thuộc hạ minh bạch. "

"Đi thôi, lập tức thông tri một chút đi, đem tất cả mọi người triệu hồi. Việc này đưa tới chú ý tuyệt đối không nhỏ, những chuyện tương tự phát sinh một lần là đủ rồi, tuyệt đối không thể lại có lần thứ hai sơ xuất, người rõ chưa?"

"Nếu có lần sau nữa thuộc hạ tự nhiên lấy cái chết tạ tội!"

Nam tử đầu buông xuống trên mặt đất, trong lời nói tràn đầy cung kính nói nói.

Vừa dứt lời, trong phòng thể mà trống rỗng hiện lên một đoàn quỷ dị gió, đem cái kia tịch lựa mỏng đồng dạng màn che gọi lên, nam tử ngẩng đầu lại nhìn về phía cái kia màn che về sau, chỉ gặp lọt vào trong tầm mắt chỗ ngoại trừ một phương chỗ ngồi bên ngoài, không có vật gì khác nữa.

Ban đêm hôm ấy, quận trưởng trong huyện phát sinh đại hỏa, nguyên pháo hoa lâu trong một đêm bị thiêu hủy đến phiến vật không còn, lưu lại một chỗ than cốc, bất quá cũng may trước sớm lâu này đã bị phong, ngược lại là không có người bởi vậy đại hỏa mất mạng.

Có người nghe đồn chính là pháo hoa trong lâu oán khí quá quấy phá, cũng có nói thấy được trên trời đột nhiên rơi xuống một đoàn đại hỏa đem lâu này thiêu hủy, các loại lý kỳ thuyết pháp bị người nghe nhầm đồn bậy, đến cuối cùng lại biến thành mọi người trà dư tửu hậu chuyện phiếm, bất quá bất kể như thế nào, toà này từng tại quận trưởng huyện tráng lệ pháo hoa lâu, cuối cùng biến thành một vòng bụi đất, trở thành rồi lịch sử.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Trở lại Cổ Lan, giải hoặc nan đề

Tiểu Lan ngoài thôn, tại mưa to về sau đột nhiên nở rộ nhàn nhạt hoa lan lại như cùng bọt biển, bất quá một ngày thời gian đã toàn bộ héo tàn.

Trời còn chưa sáng, Dịch Nam liền không từ mà biệt rồi Đại Hắc ca một đoàn người, lần nữa lẻ loi một mình đi vào Ly Ly tỷ trước mộ phần, người ấy dung mạo mờ mờ còn tại trước mắt, thế nhưng là bây giờ cũng đã an nghỉ tại đất vàng phía dưới, hần lẳng lặng ngồi ở khối kia mộ bia trước mặt, đây là Đại Phi ca chuyên môn tìm người chế tác bia đá, phía trên bất quá khắc lấy mấy cái đơn giản tiểu từ -- tuần Ly Ly chi mộ -- đệ Ngô Hạnh

"Ly Ly tỷ, người khả năng không biết, kỳ thật tên thật của ta gọi Dịch Nam, bất quá Ngô đại nhân nói, ra ngoài du lịch tốt nhất đừng dùng tên thật, không phải nếu là chọc ghét ác người, tương lai hội hết sức phiền phức. "

"Đúng, quên rồi cùng người giới thiệu Ngô đại nhân. Kỳ thật ta trước kia cũng là cô nhi, bất quá bị Ngô đại nhân thu dưỡng, hần chẳng những cứu mạng ta, còn dạy rồi ta võ công cùng rất nhiều độc môn bí kỹ, cho nên đệ đệ kỳ thật cũng có thể xem như cái võ công cao thủ, có thể đánh bại rất nhiều người xấu loại kia. "

"Ngô đại nhân mặc dù đối ta hết sức nghiêm khắc, bình thời cũng không yêu nói nhiều, bất quá lại là ta bây giờ duy nhất người nhà. "

"Kỳ thật ta muốn nói cho Ly Ly tỷ người một chuyện người khả năng còn không tin, ta không chỉ có võ công rất lợi hại, còn tu tập qua Thần Tiên pháp thuật đâu. "

"Tương lai, ta có một ngày nếu là có thể đăng vân giá vũ, nếu là có thể cùng Nhân Hoàng tiền bối, ta nhất định hội nghĩ hết tất cả biện pháp đem Ly Ly tỷ người phục sinh, đến lúc đó ta sẽ nói cho người biết càng nhiều cổ sự, thật sao?"

Dịch Nam xấu hổ cười nhìn qua trước mắt băng lãnh bia đá, thật giống như Ly Ly tỷ ở trước mặt hần mỉm cười nhìn hần, hần hi vọng nhiều nàng có thể tỉnh lại lần nữa gọi mình một tiếng đệ đệ, hần suy nghĩ nhiều một giây sau mình liền hóa thân thành tiên nhân, chỉ cần nhẹ nhàng điểm một cái, Ly Ly tỷ tựa như ngủ một lấy lại sức, sinh long hoạt hổ đứng ở trước mặt mình, cái kia một đôi linh xảo hai mắt, cong thành nguyệt nha, cười nhìn xem mình.

"Ta cam đoan với người, về sau ta hội thường xuyên về tới thăm người, dạng này ta hơn bồi bồi người nói chuyện phiếm, người liền không sẽ nhàm chán

rồi. Ta hội chờ đến ngày đó, chờ đến người cười lấy lần nữa đứng trước mặt ta. . ."

Dịch Nam thông suốt đứng đây, cảm sạch thần cái kia có một chút mát không khí bị hút vào rồi là phổi của hắn về sau, lần nữa chậm rãi phun ra hương lúc, hắn quét qua lúc trước tất cả chán trường cùng oán hận, trong đôi mắt bộc phát ra sáng ngời tinh quang.

Thời gian bảy năm đã qua, còn thừa lại ba năm chính là ban đầu cùng Nhân Hoàng ước định mười năm kỳ hạn rồi, đến lúc hội phát sinh thứ gì hắn căn bản liền không dám tưởng tượng, lại thêm hắn tại võ đạo chi lộ bên trên đi được càng xa, đối với tu tập hướng nói nhận biết liền càng phát thâm hậu, tu tập Thần Tiên chi pháp không phải là không như là tu võ, chính là dựa vào siêu thoát tại thường nhân phía trên chí cường nghị lực, từng bước một hướng lên mà đi.

Tu võ lại như thể rườm rà khó khăn, như vậy nếu là quả thật bước lên cầu tiên còn đường thêm há hội bình thường Vô Thường? Đối với hiện trạng càng phát ra nhận rõ Dịch Nam trong lòng cảm giác nguy cơ cũng tại từ từ lên cao, hắn hiện tại muốn làm, không phải hối hận, càng không phải là ôm ấp mỹ hảo huyền tưởng ước mơ tương lai, mà là tận chính mình cố gắng lớn nhất, tận khả năng tăng lên lực lượng của mình, tới làm tốt đối mặt tương lai hết thảy trùng kích chuẩn bị.

Con đường này càng chạy càng là gian nan, phía sau trở ngại cùng gian khổ tuyệt đối phi thường lý có thể tưởng tượng, thậm chí tại bên cạnh hắn bị kích còn hội lần nữa trình diễn, thế nhưng là vừa hắn ban đầu bằng vào bảy tuổi đứa bé chí tâm thu được Nhân Hoàng tán thành cùng truyền thừa, cho tới bây giờ, hắn thêm còn có lý do gì tới khuyên mình rời khỏi đây.

Trọng chấn tinh thần Dịch Nam quay người mà đi, hắn một cái xoay người liền ngồi lên sớm đã chuẩn bị xong ngựa, hướng về đến lúc đường một đường tuyệt trần, dần dần từng bước đi đến, trong gió truyền đến hắn sau cùng thanh âm:

"Tháng bảy kiếp phù du pháo hoa lưu chuyển, trùng phùng bảy năm cô nhân không phải nhưng mà.

Hồng Trần điểm điểm đàm tiếu Yên Nhiên, lại nói biệt ly Sát Na Phương Hoa.

Hồng nhan dễ vẫn một bia một quan tài, âm dương lưỡng cách chỉ còn lại trong gió lan. "

Tuần Lỵ Lỵ trước mộ, một đóa ngậm nụ nụ hoa bỗng nhiên nở rộ, trên đó mấy điểm giọt sương tại ánh nắng chiếu chiếu phát xuống xuất điểm điểm óng ánh sáng long lanh quang mang.

Một trận Thanh Phong lặng yên phù qua, hoa lan theo gió lay động, xa xa nhìn lại, thật giống như một người tại cùng đi xa Dịch Nam ngoắc nói đừng đồng dạng.

.....

Dịch Nam một đường cưỡi ngựa ước chừng đi rồi hai canh giờ, đang quen thuộc Cổ Lan thôn thôn chỉ lần nữa ánh vào tầm mắt của hắn hương lúc, vừa mới rời đi mới nửa tháng hắn đột nhiên thở dài một hơi, rốt cục về nhà.

Hắn một đường thẳng đến trong nhà, trong thôn gặp cái khác thôn dân cũng đều như thường lệ cùng hắn chào hỏi, dừng nhìn tiểu tử này rồi đi nửa tháng, thế nhưng là đối với thường ở thâm sơn luyện võ Dịch Nam tới nói đây đã là chuyện thường ngày sự tình, cho nên tất cả mọi người không có chút nào ngoài ý muốn, coi là tiểu tử này thêm đi nơi nào già trong núi tai họa đã thú đi, đây là muốn về nhà nghỉ ngơi một chuyến đâu.

Ngô đại nhân như thường lệ cũng không ở trong nhà, điểm ấy Dịch Nam may mắn cũng không ngoài ý liệu, bất quá khi hắn thấy được cửa viện lưu lại xe ngựa vết tích lúc, sắc mặt của hắn một trận nhẹ nhõm, xem ra sự tình hết thảy đều dựa theo mình suy đoán như vậy tiến hành.

Hắn đem ngựa cái chốt tại rồi viện từ phía sau vội vội vàng vàng chạy ra thôn. Tại ngoài thôn không ai phương tiện vận dùng lên khinh công, hướng về phía sau núi phía trên mau chóng đuổi theo.

Từ khi Ngô đại nhân bảy năm trước đem toà kia nhà gỗ nhỏ thiêu hủy về sau, vì phòng ngừa người hữu tâm phát hiện, Dịch Nam mình một mình tại trong núi sâu cửa nắp gỗ phòng, lợi dụng bình thời thời gian nghỉ ngơi lần nữa đóng ra một cái cao lớn nhà gỗ, mặc dù trên đó tạo hình không thể nào mỹ quan, bất quá tại hắn cự lực gia trì dưới, phòng cũng là sinh rắn chắc, về sau liền bị Ngô đại nhân lấy ra để đặt các loại tạp vật được thảo, cùng một chút Dịch Nam không biết đến cổ quái đồ chơi.

Khi hắn phi tốc vượt qua mấy tòa núi lớn về sau, tại trong rừng cây rậm rạp rốt cục gặp được toà kia chưa mấy may trang trí đơn giản nhà gỗ, mà cái kia nhà gỗ trước cái kia nói thân ảnh cao lớn, ngoại trừ Ngô đại nhân bên ngoài còn có thể là ai.

Lão Ngô thấy được Dịch Nam tới gần thân ảnh, hơi nhíu mày, trong giọng nói mang theo bất mãn nói

"Ba tháng lịch luyện kỳ hạn chưa tới, ngươi vì sao sớm trở về?"

Dịch Nam dừng bước tại ngô trước mặt đại nhân, cũng sờ phải xem lấy Ngô đại nhân, hắn không nghĩ tới nguyên bản nhìn như đơn giản ba tháng lịch luyện hội phát sinh nhiều chuyện như vậy, càng không có nghĩ tới một khắc trước nội tâm còn rất là vội vàng xao động hắn tại, được nghe lại rồi ngô lớn thanh âm của người về sau hội đột nhiên trấn tĩnh lại, thật giống như hết thảy nan đề cũng sẽ ở trước mắt cái này diện mục phổ thông nam tử trước mặt giải quyết đồng dạng.

Dịch Nam có chút hành lễ, tràn đầy áy náy nói nói

"Ngô đại nhân, Dịch Nam tự tiện trở về đang phạt, bắt quá thực sự bởi vì bên ngoài gặp nan đề, Dịch Nam muốn cầu đến đại nhân trợ giúp. "

Lão Ngô trầm mặc nửa ngày, nhàn nhạt mở miệng nói

"Nhìn như vậy đến, cổ thi thể kia là người sai người vận chuyển trở về?"

"Đúng vậy đại nhân, ta cũng là phó thác bên ngoài kết bạn hảo hữu trợ giúp, trực tiếp vận chuyển trở về ngài cái này. "

"Đi đi, vào nhà bước nhỏ đem đầu đuôi sự tình từ đầu chí cuối nói cho ta biết, một hồi ta mới hảo hảo phạt người. "

Lão Ngô mặt lạnh lấy nói xong một phen, lại là quay người đi hướng rồi trong phòng.

Dịch Nam nhăn tình sáng lên, vui vẻ nhận lời nói

"Tốt, đại nhân. "

Hai người sau khi vào nhà, Dịch Nam liền đem mình tại quận trưởng huyện pháo hoa lâu làm việc, cùng làm quen Ly Ly tỷ cùng Đại Hải, Phi ca một nhóm người sự tình kỹ càng miêu tả cho lão Ngô, đồng thời đem về sau Ly Ly tỷ một nhà bởi vì chính mình gặp nạn, cùng mình hoành hành bên trên pháo hoa lâu, cùng thần bí bước họ nam tử giao chiến sự tình một năm một mười giao phó rồi đi ra.

Tại Dịch Nam trong lòng, Ngô đại nhân hoàn toàn đã sung làm rồi trưởng bối của hắn cái này một thân phận, cho nên ngoại trừ cùng Nhạc Vương Gia ước định sự tình bên ngoài, những chuyện khác hắn cơ hồ đều hội nói cho Ngô đại nhân, nghe ngóng ý kiến của đại nhân cùng cái nhìn.

"Thi thể ta đã đã làm kiểm tra cận kề, cái này ứng không phải cái gì đặc thù võ công Công Pháp, căn cứ sự miêu tả của người, người này biến thân biểu hiện ngược lại là cùng bác mặc một chút quái dị vừa người thuật có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, bắt quá theo ta được biết vừa người thuật vận dùng đồng dạng cần thể nội nội lực chèo chống, cái kia phiên biến hóa phía dưới, thật giống như cái kia hai tay cánh tay đã hoàn toàn biến thành thú loại, mới có thể tại sau khi chết đồng dạng giữ nó biến thân dị trạng. "

Ngô đại nhân mặt lạnh lấy đem sự tình phân tích về sau, đột nhiên đem một trương bàn dài phía trên màn sân khấu xóc lên, chỉ gặp tại một chỗ to lớn mà cùng loại quan tài vật chứa bên trong, bình yên nằm chính là cái kia bước họ nam tử biến thân về sau thi thể.

Người này thi thể xem ra đã bị Ngô đại nhân cẩn thận kiểm tra qua, trên đó may may không có phát ra hư thối vị nói, liền ngay cả diện mục phía trên cũng không thấy chút nào thi ban, giống như bình yên ngủ thiếp đi đồng dạng.

Ngô đại nhân dùng ngón tay khinh khinh nén người này ngực, nói tiếp nói

"Trên người hắn vậy phiền cùng một loại tên là thanh đuôi thần lân dã thú có chút cùng loại, mặt khác từ trên người hắn huyết dịch đến xem, cánh tay chỗ đã hoàn toàn biến thành màu xanh, ngực chỗ mặc dù sinh trưởng ra nhàn nhạt vân ấn, bắt quá huyết dịch vẫn là lệch hồng hơi phạm thanh. Đúng, người vừa mới nói hắn ngửi thấy người chảy ra huyết chỉ sau đột nhiên phát cuồng, đang ăn uống rồi máu của người về sau trên thân cũng mới bắt đầu xuất hiện dị biến đúng hay không?"

"Đúng vậy, ta máu đối với hắn giống như có trí mạng lực hấp dẫn, uống máu về sau cả người hắn liền như là dã thú, pháo hoa lâu quân sự chính là tại dưới tình huống đó bị hắn cắn nát yêt hầu hút máu chỉ từ. " Dịch Nam trầm ngâm nói nói, một người thể mà hội biến thành như thế phát rồ dã thú, thật sự là để cho người ta cảm thấy một trận ai mặc cùng bị thương.

"Cái này cũng không kỳ quái. " Ngô đại nhân đột nhiên nhẹ gạt đầu, ý vị thâm trường nói ra mấy câu nói như vậy.

"Cái này bảy năm đến nay, trong huyết dịch của người được tính tinh hoa đã hoàn toàn dung luyện tại rồi thân thể của người bên trong, tăng thêm vô giới chi bảo lửa Linh Thạch cùng lạnh rắn Âm Hàn chi khí cải tạo, thân thể của người nghiêm nhiên đã phát sinh rồi dị biến, chỉ sợ có thể xưng là Tiên Thiên thuốc thể cũng không phải là quá đáng. "

"Như thế nào Tiên Thiên thuốc thể?"

"Mười năm trồng cây, trăm năm trồng người. Phàm là cỏ cây đều có linh tính, nhất là cái kia cỏ cây bên trong ẩn đặc thù tác dụng một chút dược liệu, tỉ như nhân sâm, Linh Chi, Hà Thủ Ô chờ trân quý Thảo dược, nó sinh trưởng niên hạn càng là xa xưa, nó tác dụng giá trị, cùng ẩn chứa công hiệu, thậm chí ngoại hình đều hội phát sinh một chút đặc biệt biến hóa, nó trăm năm trở lên nhân sâm thậm chí hội bắt đầu dần dần mọc ra tứ chi, nếu là có may mắn còn sống sót sống đã ngoài ngàn năm, nó cùng hình người tứ chi không khác, nếu là có vận năm phía trên nhân sâm, chỉ sợ nó đã có thể thoát thổ mà đi, xưng là tinh rồi. "

"A? Coi là thật có nhân sâm có thể sống sót vạn năm phía trên? Chẳng lẽ Ngô đại nhân người gặp qua?"

Dịch Nam kinh dị hỏi, thường nhân có thể sống trăm năm liền có thể xưng là trường thọ, tu võ về sau theo cảnh giới tăng lên, tuổi thọ mặc dù được tăng lên, bắt quá chỉ sợ cũng không sẽ vượt qua ba trăm năm số lượng, vạn năm nhân sâm là khái niệm gì? Cái kia đủ để chờ đến đại sơn sụp đổ, trường hà khô cạn, Nhật Nguyệt lưu chuyển, vô số vương triều cùng lịch sử hóa thành bụi đất, là thường nhân nghĩ cũng không dám nghĩ cảnh giới.

Lão Ngô nhìn xem tràn đầy ước mơ thần sắc Dịch Nam, lờm lờm một cái, đột nhiên nói nói

"Đương nhiên không có, nếu là có vạn năm nhân sâm, ta còn cùng người kéo những thứ vô dụng này làm gì, đã sớm tiến đến tranh đoạt. "

"A? Vậy cái này cùng Tiên Thiên thuốc thể có quan hệ gì. . ."

Dịch Nam một cái lão đảo, kém chút tại chỗ ngã sắp xuống, không nghĩ tới mấy ngày không thấy Ngô đại nhân thậm chí bắt đầu cùng hắn mở lên trò đùa tới, lập tức tràn đầy nghi ngờ hỏi nói.

"Ngày mai phía trên thì làm Tiên Thiên cảnh giới cao thủ, đến Tiên Thiên cảnh giới về sau, người thậm chí có thể đem bộ phận tự nhiên chi lực dung nạp thể nội, từ đó dẫn phát khó lường uy năng. Vạn năm nhân sâm gần như biến thành tinh quái, nó từ cỏ cây sinh ra biến hóa, bắt đầu có rồi ý thức của mình, thể nhưng là trần thể nhưng chưa từng thấy qua. Nhưng là như là một người thông qua ngày mai dị biến, khiến cho trong cơ thể mình huyết nhục có được rồi như là trần quý được thảo đồng dạng kỳ dị công hiệu, đồng thời còn có thể thông qua tu luyện, không ngừng tăng cường thể nội hiệu quả, bên kia xưng hô hắn là hành tẩu hình người thánh được, cũng chính là Tiên Thiên thuốc thể!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 67: Danh sư chỉ đường, Đông Phương trăm dặm

Dịch Nam sắc mặt cổ quái, cho dù ai nghe được mình biến thành được vật, đoán chừng sắc mặt đều cũng không khá hơn chút nào, quả nhiên, mà Ngô đại nhân lời kể tiếp càng xác nhận mấu chốt trong đó chỗ.

"Chuyện này thể nhưng là rất nhiều chỗ tốt, rõ ràng nhất chính là người về sau chỉ sợ không sẽ lại e ngại thiên hạ bất kỳ độc được, người muốn biết cái kia máu ngưng độc được không phải đồng dạng độc được, liền xem như ta trúng về sau đều hội có một chút phiền phức. Đồng thời thể chất của người theo tự thân tu vi càng phát ra thâm hậu, sau này khí lực và khí huyết cơ hồ chỉ sợ còn hội tăng lên nữa một cái cấp bậc, đồng thời nếu là có người bên trong độc thể hư sinh bệnh, thậm chí có thể thông qua uống xong máu của người đến giải quyết những này được vấn đề. "

Lão Ngô nói ánh mắt quái dị, thẳng tắp nhìn chăm chăm Dịch Nam hắc hắc cười quái dị nói

"Cho nên nói tiểu tử người về sau tốt nhất đừng tùy tiện để người khác biết trong cơ thể người bí mật, nếu là bị thọ nguyên sắp hết lão bắt từ đem người chop tới, về sau khẳng định phải mỗi ngày thả người máu uống, nói không chừng cuối cùng đem người ăn sống nuốt tươi cũng có thể. "

Dịch Nam nghe xong toàn thân nổi da gà đều dựng đứng lên, hắn nghĩ tới tên nam tử kia tham lam nhìn qua ánh mắt của mình, biết Ngô đại nhân lời nói không ngoa, tại những cái kia một lòng cầu sinh lão bắt từ trước mặt, đừng nói hắn là cái người sống, liền xem như mình thân nhi tử đoán chừng bọn hắn cũng có thể hạ được miệng.

Gần như chỉ ở một cái nho nhỏ pháo hoa trong lâu, Dịch Nam liền thể nghiệm được rất nhiều nhân tính biến hóa, ác ý âm lạnh. Mà lại đem toàn bộ pháo hoa lâu phóng đại gấp một vạn lần về sau Vô Lâm giang hồ, không biết trong đó đến cùng còn có như thế nào làm cho người giật sột hành vi.

Bất quá cũng may, thế giới này bị quy củ pháp lệnh chỗ trời, tuyệt đại đa số người từ nhỏ đều cẩn thận tuân thủ các loại pháp lệnh, ở đây dưới chế độ sinh tồn. Trong đó tuy có một số nhỏ người đã không có rồi luân lý đạo đức, biến thành hình người súc vật, bất quá nhưng cũng có nhiệt huyết sục sôi chính nghĩa chí sĩ, vì trong lòng một phần nhiệt huyết mộng tưởng cùng lời thể cùng nó mà chiến.

Biết được tương lai mình hội biến thành một ít súc vật trong mắt bánh trái thơm ngon, Dịch Nam thận trọng hỏi nói

"Vậy ta có biện pháp nào có thể không cho người ta biết trong cơ thể ta bí mật sao?"

"Tạm thời đến xem, bình thường như là ta đồng dạng người bình thường, cho dù tu vi lại cao hơn, cũng không sẽ cảm giác đạt được người cái kia thần kỳ thân thể. Bất quá nếu là dụng phải giống như người này đồng dạng dị nhân hoặc là phi cầm đầu thú, chỉ cần người thấy người chảy ra máu mùi thơm, có lẽ đang lúc liền hội phát hiện. "

"Vậy ta chỉ cần không chảy máu chẳng phải không sẽ bị người khác phát hiện nha, vậy vẫn là rất dễ dàng. "

"Ân? Người quên ta mới vừa nói cái kia là bình thường sao?" Nhìn xem Dịch Nam một mặt nhẹ nhõm bộ dáng, lão Ngô không lưu tình chút nào lạnh lùng đã kích hắn nói

"Đối với những cái kia tuổi thọ sống rồi hơn một trăm tuổi, thậm chí hai trăm tuổi lão bắt từ tới nói, bọn hắn vì có thể kéo dài tuổi thọ, không biết ở sau lưng làm ra nhiều ít chuyện thương thiên hại lý, khó đảm bảo bọn hắn không có đặc thù kỹ xảo đến phát hiện trong cơ thể người dị trạng, thêm nữa người dạng này tình huống đặc thù dù sao cũng là thủ lệ, theo tu vi của người tăng lên, tương lai trong cơ thể người hội phát sinh như thế nào biến dị còn rất khó nói. "

Dịch Nam dùng một chút, hẳn hiểu được Ngô đại nhân như là đã vì mình làm ra như thế tường tận phân tích, cũng nhất định cho mình nghĩ kỹ giải quyết chi pháp, hẳn nhìn xem Ngô đại nhân một mặt mong đợi hỏi nói

"Vậy ta nên làm cái gì?"

"Phương pháp chỉ có một cái. " lão Ngô chậm rãi mở miệng, ánh mắt của hắn thâm thúy, nhìn qua Dịch Nam ngữ khí bình thường nói

"Cái kia chính là liều mạng tăng lên thực lực của mình, lúc có một ngày ngươi có thể đánh bại thiên hạ tất cả mọi người hường lúc, ngươi tự nhiên liền không dùng lại sợ bất luận người nào nhớ thương!"

"A. . ."

Dịch Nam nghe vậy trong lòng cực điểm rung động, Ngô đại nhân một phen giống như phá quán quân đỉnh, đánh thẳng vào cái kia chưa thành thực tâm trí.

"Lúc có một ngày ngươi có thể đánh bại thiên hạ tất cả mọi người hường lúc, ngươi tự nhiên liền không dùng lại sợ bất luận người nào nhớ thương!"

Hắn lập đi lập lại trở về chỗ câu nói này trong đó bao dung sâu xa ý nghĩa, vừa rồi ý nghĩ của mình hoàn toàn chính xác có chỗ sai lầm, một vị chỉ nghĩ muốn tìm tránh né chi pháp, lại không có nghĩ qua dựa vào chính mình cố gắng đến tăng thực lực lên, quét ngang tất cả trở ngại cùng tai họa ngầm.

"Trước thực lực tuyệt đối, hết thấy thủ đoạn cùng âm mưu đều lộ ra quá mức tái nhợt. Nếu ngươi hiện tại đạt tới Tiên Thiên tu vi cảnh giới, chớ nói thân thể của ngươi giống như thánh được đồng dạng thần kỳ, coi như ngươi trong tay nắm giữ thiên hạ mạnh nhất Công Pháp, cũng không có người dám ở phía sau nghị luận ngươi mây may. "

Lão Ngô tiếp tục mở miệng dẫn dắt đến Dịch Nam, hẳn muốn cho hắn dựng nên, không riêng gì cường giả thực lực cùng đối chiến lịch duyệt, càng quan trọng hơn là cho hắn bồi dưỡng một viên cường giả tâm, kẻ yếu tại cực khổ trước mặt cố gắng tìm kiếm tránh né chi pháp, cường giả thì cùng cực khổ tranh chấp, tại cực khổ bên trong trưởng thành. Tương lai như Dịch Nam không có dạng này một viên cường giả tâm, dù cho thiên tư của hắn lại thông minh hơn người, tương lai chỉ sợ bất quá chính là một cao thủ tuyệt thế, cách chân chính thiên hạ Chí Tôn chênh lệch quá mức xa xôi.

Hắn lão Ngô hậu nhân, như không có hắn mạnh, nếu không thể siêu việt với hắn, cái kia còn có tư cách gì đến kế thừa truyền thừa của hắn, tương lai hắn sau khi chết lại có cái gì mặt mũi đến đối mặt sư tôn.

"Ngô đại nhân, ta hiểu được. " Dịch Nam kiên định gật đầu, nói như vậy nói.

"Lần này lịch luyện ngắn ngủi bất quá thời gian nửa tháng, lại có thể thấy được trong cơ thể ngươi nội lực tu vi trên diện rộng tăng trưởng, bất quá tâm cảnh của ngươi tu vi lại là bởi vậy bị khuấy rối rồi, nếu là lâu dài xuống dưới, khó ngủ mơ lan tràn tâm ma!"

Bắt đầu thấy Dịch Nam lần đầu tiên con ngươi, lão Ngô liền đã phát hiện hắn bên ngoài cơ thể dị trạng, hiện tại mới mở miệng nói cho hắn biết, vì cái gì cũng là nhờ vào đó cơ hội cho hắn gỡ vang cảnh báo, phòng ngừa loại này vấn đề lần nữa phát sinh.

"Ta. . Trong lòng có nhiều thứ không bỏ xuống được. " Dịch Nam hơi xuất thần, lẩm bẩm nói nói. Hắn không bỏ xuống được, không còn là bởi vì chính mình mà chết Ly Ly tỷ à.

Lão Ngô chậm rãi lắc đầu, nói tiếp nói

"Buông xuống không có nghĩa là quên, ngươi đương kim tu vi đã đến bình cảnh, tiếp xuống việc ngươi cần chính là tĩnh tâm. "

"Mời đại nhân chỉ điểm. "

"Xuôi theo Cổ Lan dãy núi hướng đông bốn trăm dặm, có một vách đá sườn đồi, đi chỗ đó thử một chút, có lẽ sẽ có ngươi không tưởng được kết quả. "

"Đại nhân, cái kia người này sự tình làm sao bây giờ?" Dịch Nam trong lòng vui vẻ, bất quá nghĩ đến pháo hoa lâu phía sau đồ vật cùng này quái dị nam tử biểu hiện, lập tức quan tâm hỏi nói.

Lão Ngô nhìn xem người này quái dị bộ dáng, nhàn nhạt nói

"Ngươi phải quan tâm những này, ta hội tự mình tiến về pháo hoa lâu tìm tòi chân tướng. "

"Thật? Tạ ơn Ngô đại nhân!"

Nghe được kết quả như thế, Dịch Nam lập tức cao hứng trực binh lên, Ngô đại nhân tự thân xuất mã, hẳn coi như thật không dùng lại quan tâm cái gì rồi, bởi vì đây là Ngô đại nhân thực lực tuyệt đối phía dưới tự tin.

Lão Ngô khinh khinh khoát tay áo, lạnh nhạt nói nói

"Đi thôi, việc này không nên chậm trễ, ta ngay hôm đó liền cũng khởi hành tìm tòi hư thực. "

"Tốt, ta cái này xuất phát. "

Dịch Nam cáo biệt Ngô đại nhân về sau lần nữa lên đường, vừa Ngô đại nhân đã ứng thừa xuống tới, hắn liền rút cuộc không đi cân nhắc pháo hoa lâu phía sau sự tình, mà là một lòng muốn truy tìm võ đạo chi lộ, nhìn xem bốn trăm dặm địa chỉ bên ngoài sườn đồi chỗ, đến tốt cùng có gì có thể trợ giúp đồ vật của mình.

Lần nữa bốn tẩu tại trong núi rừng, lại cho Dịch Nam cùng đi vắng cảm giác hoàn toàn khác biệt, lần này nửa tháng bên ngoài thời gian là phong phú, đối với hắn trưởng thành cũng làm ra rất là trọng yếu tác dụng, nguyên bản một viên hoàn toàn ngọc thô đồng dạng chất phác nội tâm hắn, lần thứ nhất lấy góc độ của mình thấy được bên ngoài thế giới một góc, cũng nhìn thấy Võ Lâm, trong giang hồ ân oán tình * Nhân Gian ảm lạnh.

Khoảng cách bốn trăm dặm được không ngắn, Dịch Nam một đường tiến lên, cũng tại một đường vui đùa, cả người hắn giống như một con viên hầu, trên không trung đi lại từng cây trắng kiện dây leo, dùng cái này phương thức kỳ lạ tại thâm lâm ở trong tiến lên.

"Ừ ừ ~ "

Bụng của hắn đột nhiên một trận lộc cộc tiếng vang, đây là đang nhắc nhở Dịch Nam, hắn đã ròng rã một ngày đều không có gì ăn xong rồi.

Dịch Nam một cái quanh quần vọt lên nhảy tới trên chạc cây, sờ lấy đầu lẩm bẩm nói

"Rất lâu không ăn thịt rừng rồi, hôm nay là ăn Đại Điều đầu vẫn là nướng trứng đầu, vẫn là bắt chỉ con hoẵng nướng ăn đầu. "

Chính tại hắn không quyết định chắc chắn được do dự hướng lúc, dưới đại thụ bãi cỏ xanh bên trong, một đoàn tròn vo thân ảnh màu trắng đột nhiên xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

Dịch Nam nhân tình sáng lên, một con lớn như thể tròn vo, phì phì Thỏ Tử được không hiếm thấy, hắn âm thầm gật đầu, vừa nhỏ Thỏ Tử chính người đưa đến miệng ta bên cạnh tới, vậy ta liền không khách khí thu nhận.

Trong bụi cỏ mập Thỏ Tử vẫn tại khoan thai gặm xanh biếc cỏ xanh, hoàn toàn không biết mình đã bị cái nào đó bụng đói kêu vang gia hỏa khâm định vì món ăn trong mâm, sắp ngênh đón mình vận mệnh bị thảm.

Đã động rồi chủ ý Dịch Nam lập tức dán thân cây một đường trượt xuống dưới đi, tại thâm lâm bên trong chờ đợi trọn vẹn bảy năm hắn, cái này bèn nhảy thân thủ chỉ sợ chính là một con chân chính viên hầu nhìn thấy về sau đều muốn cam bái hạ phong.

Đội khoảng cách rút ngắn không đủ ba trượng hướng lúc, Dịch Nam đột nhiên buông ra rồi ôm lấy hai tay, cả người chạy đến hướng xuống vật rơi tự do đồng dạng hàng xuống dưới.

Nhảy bèn Thỏ Tử đột nhiên cảm thấy đến từ trong cao không địch ý, nó cặp kia cường kiện chân sau đột nhiên phát lực, toàn bộ Thỏ hướng phía phía trước cao cao nhảy ra ngoài.

Nó dựa vào cái này nhảy lên thật cao phương pháp không biết tránh thoát nhiều ít đến từ trong cao không tập kích, mỗi lần những cái kia mọc ra một đôi lớn cánh, miệng lưỡi bèn nhọn gia hỏa đều hội vô huyệt, sau đó giống như một con xuân Thỏ Tử đồng dạng đụng ngã trên mặt đất, bay nhảy một lúc lâu mới có thể lần nữa bay lên.

Song lần này nó vừa mới vọt lên đến rồi không trung điểm cao nhất, đột nhiên trống rỗng xuất hiện rồi một cái đại thụ, một tay lấy hắn phì phì thân thể một mực chộp vào rồi trong đó.

Dịch Nam tại sắp rơi xuống đất một nháy mắt một cái hoàn mỹ vận eo quay người, trên không trung một cái hoàn mỹ lặn lộn, nhẹ nhàng rơi trên mặt đất.

Nhìn xem tại mình hai tay ở giữa cổ gắng phù phù gãy dựa lấy mập Thỏ Tử, Dịch Nam cười hắc hắc

"Tiểu tử, nhảy vẫn rất cao. "

Hắn tại vừa rồi quan sát một nháy mắt liền minh bạch rồi Thỏ Tử muốn nhảy đi ý đồ, dứt khoát trực tiếp tương kế tựu kế, chờ lấy nó nhảy lên thật cao cái kia một cái lại ra tay, quả nhiên khoảng cách này tính được vừa vặn, tức khắc liền đem nó bắt được.

"Ân, vừa rồi đi ngang qua địa phương vừa vặn có đầu dòng suối nhỏ, liền đi nơi đó cho người tịnh thân a. "

Vừa rồi tại trên đại thụ tầm mắt khai thác, Dịch Nam thế nhưng là đã sớm coi là tốt rồi nguồn nước vị trí, hắn nhìn xem vẫn trong tay không ngừng bay nhảy Thỏ Tử, tay phải rất nhỏ dùng lực tại nó cái ót phía trên gây như vậy một cái.

Đáng thương Thỏ tiên sinh liền theo hắn như thể khinh khinh gây ngón tay một cái mà chung kết rồi sinh mệnh, tứ chi đập một cái, sau đó yên tĩnh trở lại.

"Không có ý tứ rồi, ta chỉ có thể để người đi được dễ chịu một điểm, kiếp sau lại làm thỏ lại nói được tuyệt đối không nên gặp lại ta kéo. "

Tại cái này thâm lâm bên trong sinh hoạt, những năm này tiến vào bụng hắn nơi thịt rừng không biết có bao nhiêu, bất quá cũng may Dịch Nam mặc dù ăn bọn hắn, bất quá nhưng cũng có phương pháp của mình, cái kia chính là đối tất cả động vật thực hành chết không đau, động vật tại trong tích tắc bị hắn nội lực đoạn tuyệt rồi sinh cơ, không riêng không sẽ cảm thấy thống khổ, càng là có thể bảo trì nhục thể cực độ ngon, dù sao theo Ngô đại nhân nói, những này chính mình cũng không biết mình chết mất đám gia hỏa bắt đầu ăn thế nhưng là so với cái kia gãy dựa lấy chết đi đồ vật ăn ngon nhiều.

Nện bước vui sướng bước chân hướng về phía nam dòng suối nhỏ chạy mà đi, Dịch Nam lại không biết, tại cái này tươi tốt trong rừng, có một đôi trái rộng đủ tợn hai mắt đã để mất tới rồi thân ảnh của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Hàng phục con cộp, mỹ vị thổ nướng

Đội Dịch Nam đem cái kia mập Thổ lo liệu xong tất, hắn liền ngồi xổm ở dòng suối nhỏ một bên, bắt đầu dùng sạch sẽ suối nước hoá tẩy đầy tay huyết tinh cùng vết bẩn.

Rửa sạch rồi thịt thổ vào tay một phiến bôi trơn, trong đó cứng mềm tính bền dẻo cực giai, lườm trước khảo sau khi đi ra vị nói nhất định hội càng thêm mỹ vị.

Cùng này cùng lúc, phía sau hắn bỗng nhiên truyền đến một trận Asuka bay nhảy thanh âm, Dịch Nam có chút sùng sốt một lúc, nhưng lại không có ngừng công việc trong tay mà tính, cũng không có quay đầu nhìn lại sau lưng đến cùng xảy ra chuyện gì.

"Ngao rống. . ."

Nhất đạo diệc tai rống lên một tiếng từ phía sau hắn truyền đến, ngay sau đó một trận gió tanh từ đằng xa gào thét mà đến, nhất đạo màu trắng quái vật không lồ tức khắc thẳng tắp hướng phía Dịch Nam phía sau đánh tới.

Thứ này lại có thể là một con cực kỳ trân quý hiếm thấy điều tình liếc ngach con cộp, chỉ gặp cái này con cộp toàn thân trên dưới trái rộng màu trắng cùng màu xám vân, nó toàn thân hiện lên màu trắng tư thái, lại đáng người tráng kiện, thân dài một trượng hướng rộng. Cái kia cường kiện tứ chi cùng trên trán một cái uy phong lâm liệt "Vương" đánh dấu, toàn thân trên dưới không một không tại lộ ra nó thân là rừng cây bá giả tuyệt đối địa vị.

Nguyên lai cái này màu trắng lớn hổ chính là cái này một khối trong núi rừng bá chủ, ngày thường đến nay cách tận tụy thủ, an tâm chờ đợi lấy địa bàn của hắn, thật cũng không có những dã thú khác dám đến xâm lấn.

Thế nhưng là vừa rồi ghé vào trong bụi cỏ nghỉ ngơi nó đột nhiên từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, vừa vặn liền thấy được Dịch Nam bắt lấy thổ một màn kia quang cảnh, lần này tức khắc nhưng làm nó bị chọc tức, ở lâu trong núi sâu, đầu này lão hổ căn bản là không có có từng thấy những người khác, thế là hắn liền đem Dịch Nam trở thành Hầu tử loại hình đồ vật.

Một con Hầu tử dám can đảm ở trong địa bàn của mình cướp đoạt mình khẩu phần lương thực, vậy liền đã chú định cái này nhỏ Hầu tử hạ tràng.

Lão hổ bám theo một đoạn Dịch Nam, một mực chờ đến đối phương cúi đầu thanh tẩy thổ lúc máy, đột nhiên từ trong bụi cỏ nhảy lên lên, mở ra huyết bồn đại khẩu, một cái mãnh hổ chụp môi liền gào thét lên liền hướng hắn tấp tới.

Dịch Nam đang nghe đối phương phát ra cái kia mang tính tiêu chí thanh âm một khắc liền biết mình phía sau cất giấu là vật gì, nhưng không thấy trên mặt hắn chút nào bối rối, chớ nói hắn hiện tại đã có được hơn hai mươi năm thâm hậu nội lực, văn vận cái kia một thân ngàn cân cự lực, chỉ sợ cũng không phải một con phổ thông lão hổ có thể chịu nổi.

Tại cảm nhận được sau lưng to lớn thân ảnh tới gần một nháy mắt, Dịch Nam cả người thân thể đột nhiên nằm xuống, thân thể của hắn trong phút chốc cơ hồ m2 dán tại rồi trên mặt đất, cái này vừa xong đẹp né tránh, vừa vặn nhẹ nhàng linh hoạt tránh thoát phía sau hổ phác.

Trái lại đầu kia cự hổ, cái này bỏ nhào về phía trước thất bại về sau toàn bộ thân thể đều nhảy lên đến rồi trước mặt dòng suối nhỏ bên trong, khơi dậy một phiến quanh quẩn bọt nước.

Nó vội vàng thay đổi thân thể, một đôi to lớn mắt hổ bên trong tràn đầy vẻ dữ tợn, hung hăng nhìn chăm chăm chính không chút hoang mang đứng dậy Dịch Nam.

"Người cái tên này thật là, nếu không phải ta một người bụng chứa không nổi quá nhiều thịt, nhất định đem ngươi cũng cho nướng lên ăn rồi. "

Dịch Nam tức giận nhìn cái này Bạch Hổ nói nói, giọng điệu này thật giống như đang nhìn trong thôn Trương thúc trong nhà nuôi một đầu con chó vàng, hắn vừa rồi lập tức úp sấp rồi trên mặt đất, tức khắc cũng cảm quần áo cho làm ướt rồi, lập tức có chút mang khí sắc mặt không vui.

Nhìn đối phương thế mà không có mảy may e ngại chính mình ý tứ, lớn Bạch Hổ cũng là rất là không hiểu, theo đạo lý cái này Hầu tử hiện tại muốn làm

không phải bởi rối co căng liền chạy, chính là sợ hãi được cây tránh né mình, được bây giờ nhìn lại đối phương làm sao mà may không có sợ hãi ý tứ.

Vì nhắc nhở đối phương mình thân là Thú trung chi vương quyền uy cùng địa vị, cũng vì chán nhiep cái này không biết trời cao đất rộng Hầu tử, lớn Bạch Hồ lập tức mở ra miệng rộng, phát ra một thanh âm vang lên triệt sơn lâm gầm rú

"Ngao rống! !!"

Một tiếng này to lớn rống lên một tiếng truyền ra, trong rừng khơi dậy một phiên bị kinh hãi Asuka, rất nhiều tiểu động vật đều cảm nhận được vị bá chủ này * trắng trợn tức giận, cũng không biết là ai trêu chọc bản này địa điểm Hồ Vương, từng cái e sợ cho tránh không kịp trốn tránh mà đi.

Dịch Nam ngay tại trước mắt, có thể nói cảm giác được rõ ràng rồi đến từ vị bá chủ này thị uy chi ý, cùng cái kia bồi nồng đậm đến cực điểm miệng thối!

Hắn che mũi kinh sợ thối lui rồi hai bước, một mặt ghét bỏ nhìn xem Bạch Hồ kinh hô nói

"Oa, người đến tốt cùng bao lâu không có đánh răng, thật sự là quá thối!"

Lớn Bạch Hồ đương nhiên nghe không hiểu Dịch Nam, nó còn tưởng rằng cái này Hầu tử bị mình sợ choáng váng, lập tức thân thể có chút đè thấp, chân sau đột nhiên chìm xuống, mắt thấy liền phải phát ra lần thứ hai tấn công.

Thấy rõ rồi Bạch Hồ ý đồ Dịch Nam trong mắt đột nhiên hiện lên một đạo tinh quang, hắn chậm rãi hút vào rồi một ngụm sâu khí, ngay sau đó cái kia trong đan điền thâm hậu nội lực dâng lên mà xuất, lập tức quán chú đến rồi cổ họng của hắn bên trong.

Dịch Nam đầu lưỡi đặt ở đốc hàm răng trên, hàm dưới hơi thu, đang mượn dùng nội lực tình huống dưới, trong miệng thốt ra rồi nhất đạo vang vọng cả phiên sơn lâm tiếng vang

"Rống! ! ! ! !"

Cái này nhất đạo tiếng rống tới quá mức đột nhiên, liền tựa như đất bằng kinh lôi, tại Dịch Nam trong miệng đột nhiên nổ vang.

Một cổ mắt trần có thể thấy cự chấn động lớn hướng về phía trước nổ ra, cái này nói tiếng nổ lớn kéo theo rồi nhất đạo khó lường Lăng Phong, hướng ra phía ngoài quét sạch mà xuất.

Toàn bộ dòng suối nhỏ nước giống như bị vùi rỗng thổi qua, thủy vị thể mà hướng về sau rút lui rồi mây tấp, cả phiên rừng bên trong lại cũng không có một tia dị hướng, còn lại chỉ có Dịch Nam phát ra tiếng rống về sau quanh quẩn, mới vừa rồi còn không làm đến gấp bay đi một chút núi Chim, giờ phút này một con tiếp một thứ từ không trung rơi xuống, vừa rồi cái kia một cái trống rỗng tiếng sấm, thể mà đưa chúng nó toàn bộ đều cho chấn động ngắt đi.

Lại nhìn cái kia Bạch Hồ, giờ phút này nơi nào còn có một điểm thú bên trong Vương Giả khí thế hung mãnh, nó đầu thật chặt rút về, thân thể co quắp tại rồi nước cạn bên trong, cây kia nguyên bản đứng thẳng giống như sắt thép đồng dạng đuôi hồ thật chặt giáp tại cái móng về sau, một đôi nguyên bản tràn đầy hung quang mắt to bên trong hiện tại hiện đầy kinh hãi cùng khủng hoảng, thật giống như một con phát run nhỏ Miêu Miêu, nhìn qua mười phần bất lực đáng thương.

Giống như lão hồ sư từ loại này cỡ lớn họ mèo động vật ở giữa, thường thấy nhất quyết chiến thường thường không phải tương hổ cắn xé, mà là tiến hành thanh âm phía trên so đấu.

Bọn chúng thần kinh nhạy cảm đối với âm thanh lan truyền tiếp thu cũng càng vì cái gì đơn giản sáng tỏ, hai con cách xa nhau rất xa lão hồ, còn chưa thấy mặt, đầu tiên đến gần to bên trên hai cuồng hống, cái này nhìn như đơn giản rống lên một tiếng không chỉ có là đang thị uy, cùng lúc cũng là tại tự báo thực vận dùng. Căn cứ đối phương phát ra thanh âm hùng hậu độ cùng truyền bá phạm vi, tự nhiên cũng liền đại biểu nó tương ứng hình thể cùng lực lượng.

Bởi vì động vật phương thức tương đối thuần phác, không giống loài người đồng dạng sử dụng các loại mưu kế phương pháp, bọn chúng chính là trực tiếp đang rống trong tiếng kêu tự báo sức chiến đấu, sau đó căn cứ sức chiến đấu chỉ số, lại tiến hành một trận Mặt Đối Mặt chém giết.

Nếu là tương hồ ở giữa chỉ thua kém rồi bất quá một hai cái Đẳng Cấp, như vậy bất luận là kẻ yếu không phục cường giả, vẫn là cường giả khó chịu kẻ yếu, bọn chúng tương hồ ở giữa nhất định hội phát sinh một trận kịch liệt chém giết. Thế nhưng là đang một đầu sức chiến đấu năm lão hồ nếu là đụng phải một đầu sức chiến đấu một trăm sư tử, kết quả kia tự nhiên cũng liền không cần nói cũng biết.

Vừa rồi Dịch Nam cái kia một tiếng gầm rú thể nhưng là mang tới nội lực khuếch tán hiệu quả, cái kia cổ phần kinh lôi đồng dạng tiếng rống đưa tới kinh phong, cùng ẩn chứa trong đó lực lượng kinh khủng, để gần tại trước mặt Bạch Hồ cảm thụ cái thật sự rõ ràng.

Nó năm nay bốn tuổi, vốn là chính là hồ sinh bên trong cường tráng nhất một năm, thế nhưng là toàn lực của hắn vừa hồ cùng Dịch Nam cái kia một cuồng hống so ra, đơn giản liền thật biến thành một tiếng bán manh đồng dạng tiếng làm nũng, giữa hai bên hoàn toàn liền không là một cái Đẳng Cấp tồn tại.

Hiện tại nó toàn thân run lẩy bẩy, mặc dù không hiểu rõ cái này đáng đáp cùng Hầu tử đồng dạng lớn nhỏ hình thể bên trong làm sao có thể ẩn chứa như thế lực lượng cường đại, thế nhưng là như là đã bị Dịch Nam uy thế cùng thực lực tin phục, Bạch Hồ tự nhiên cũng liền bày ra một bộ thần phục tư thế, lại là tại biểu đạt mình nguyện ý làm tiểu đệ của hắn, chỉ cầu đối phương không muốn đem mình ăn.

Dịch Nam chỗ nào hiểu được lão hồ thân thể ngôn ngữ, bắt quá hần nhìn cái này màu trắng lớn hồ một bộ giống như nhỏ meo đồng dạng bộ dáng, liệu định con hàng này cũng không dám lại làm xuất cái gì không tốt cử động, hần cũng lười quan con cạp này.

Đãi hần đem một đường nhặt được vật liệu gỗ nắm thật chặt, thể nội hỏa tính nội lực đột nhiên vận khởi.

Đặng một cái, cây kia khô ráo vật liệu gỗ trong nháy mắt bị dẫn nhiên, Dịch Nam đem đốt củi lửa chuyển tay vẫn đến trong đồng củi, tức khắc liền đem cái kia một lùm củi khô toàn bộ đều đốt rồi.

Bạch Hồ to lớn con mắt lại một lần nữa trừng đến thẳng tắp, minh hỏa đối với cái này dã thú tới nói cơ hồ chờ cùng với chuột gặp được mèo, chính là nó sợ nhất đồ vật, giờ khắc này nó ở trong lòng đối với người trước mặt này hoàn toàn thần phục, đem như vậy còn sót lại một chút tiểu tâm tư đều thu vào.

Dịch Nam cũng không để ý cái này đại lão hồ tại cái kia phát cái gì ngốc, hần tìm đến một cây trường côn, tại suối nước hạ rửa sạch về sau đem Thỏ Tử xuyên thấu, bắt đầu ở phát lên đại hỏa bên trên nướng.

"Ân, hiện tại không có gia vị, cứ như vậy ăn lời nói không khỏi quá mức lãng phí. "

Dịch Nam gãi đầu, nghĩ đến rồi việc này đột nhiên linh cơ khẽ động, hần xoay đầu lại hướng lấy cái kia gần người Bạch Hồ nói nói

"Uy, ta đi một chút sẽ trở lại, ngươi cho ta ở chỗ này nhìn xem, nếu là dám đụng đến ta nướng Thỏ Tử, trở về ta liền đem ngươi cho nướng. "

Hần đứng dậy về sau tay chân cũng dùng, thêm thuận đại thụ một đường trèo lên, đi lại dây leo biến mất rừng bên trong.

Bạch Hồ được không biết tên kia phát ra thanh âm quái dị là có ý gì, bắt quá hần ngược lại là có thể xác định, tên kia đi lúc nhìn xem ánh mắt của mình tuyệt đối không phải thiện ý, thật giống như mình nhìn thấy con mèo về sau muốn động thủ cảm giác đồng dạng, hần như là đã bị cái này Hài tử cho chinh phục rồi, ngược lại không sẽ cảm giác mình hết sức vô dụng, tương phản Bạch Hồ trong lòng còn có nhân nhạ vui sướng, dù sao có thể đi theo lợi hại như vậy Lãnh Chúa, cuộc sống của mình khẳng định cũng hội trời qua tốt hơn.

Nghĩ như vậy Bạch Hồ cũng đi ra suối nước, hần không dám quá mức tới gần cái kia một đồng minh hỏa, chỉ có thể bảo vệ ở một bên, tò mò nhìn cái kia bị đi lông tóc, để ở một bên Thỏ Tử, không biết đối phương có gì ý đồ.

Không đến thời gian một nén nhang, Dịch Nam liền lần nữa bay chạy trở về, trên tay của hần nắm lấy một đám mọc ra màu xanh trái cây nhánh cây, trừ cái đó ra còn có một lớn phiến bóng loáng lá cây.

Nhìn thấy bình yên nằm sắp ở một bên lớn Bạch Hồ, hần cũng tò mò lắm bậm nói

"Nha, ngươi cái tên này còn chưa đi a. "

Bạch Hồ liền vội vàng đứng lên, trầm thấp phát ra một tiếng nghẹn ngào, xem như đáp lại Dịch Nam rồi.

Dịch Nam đem một chuỗi màu xanh quả nhỏ hái xuống, một bên bận rộn một bên nói nói

"Có phải hay không là ngươi bụng cũng đã đói? Đi, chờ ta nướng chín phân ngươi một điểm mỹ vị. "

"Uc uc ~" một người một hồ ngôn ngữ mặc dù không thông, bắt quá tương hồ ở giữa ai cũng không can thiệp ai, ngược lại một lúc hàn huyền.

Dịch Nam đem những cái kia màu xanh quả nhỏ bóp nát, trong đó tức khắc chảy ra màu xanh chất lỏng, hần dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm liếm, cửa vào về sau quả nhiên một phiến mặn cảm giác, xem ra chính mình hái trái cây vẫn là không có vấn đề.

Nguyên lai loại này màu xanh trái cây thành thực về sau khổ sở hết sức, chứ nói người, chính là Chim cũng không sẽ đi ăn. Thế nhưng là ở tại còn không có chín mộng hướng lúc, trong đó chất lỏng lại mang theo vị mặn, cái này một đặc tính thường xuyên bị trong thôn người hái đến chế biến nhà muối làm đồ ăn.

Hần đem màu xanh chất lỏng bôi lên tại rồi phần ngọn thịt thỏ phía trên, lại đem cái kia phiến to lớn Diệp Tử thật chặt bọc lại toàn bộ Thỏ Tử, lại từ bên dòng suối đào đến đất đỏ, đem trọn cái lá cây bọc đầy về sau, lại đem cái này to lớn bùn cầu đầu nhập vào đốt đại hỏa bên trong.

Bắt quá mấy bước phương pháp đơn giản, lại có thể nướng xuất một con mỹ vị lá sen Thỏ, Dịch Nam hái cái kia phiến lá cây cũng là một loại có thể làm hương liệu lá cây, tại bùn đất trong bao, lá cây bị nhiệt ý hun làm, trong đó mùi thơm tự nhiên hơn nữa cũng liền tiến vào Thỏ Tử bên trong, xem như lại thêm một phần gia vị rồi.

Chương 69: Phương xa giai nhân, Bì Bì hồ đi

Đại khái đi qua nửa canh giờ thời gian, chờ đến Dịch Nam đói bụng đến kêu lên ừng ực vang lúc, hần rút cục đem cái này đám thiêu đốt đã lâu đồng lửa dập tắt, lấy ra trong đó đã bị nướng màu đỏ bưng mà cực nóng bưng cầu.

Tìm đến cây gỗ đập bể bưng cầu về sau, ẩn chứa ở trong đó một cỗ đặc biệt mùi thơm tức khắc khắp nơi Lão Lâm bên trong lan tràn ra, đừng nói Dịch Nam rồi, chính là cái kia hững hờ Bạch Hồ đều đột nhiên một cái đứng lên, mắt hồ trực cầu cầu nhìn chăm chăm đoàn kia tướng mạo không tốt làm nhân lá cây, miệng rộng bên trong tí tách hướng xuống thẳng trời nước bọt.

"Hắc hắc, xem ra thời gian vừa vặn. "

Một tiếng cười quái dị, Dịch Nam không kịp chờ đợi liền đem cái này đoàn viên hồ hồ đồ vật nắm ở trong tay, đại hần đem lá cây trừ bỏ về sau, cái kia toàn bộ đã bị nướng đến kim hoàng mập Thỏ Tử, toàn thân trên dưới đều tản mát ra một cỗ nồng đậm mùi thơm, đối với lúc này Dịch Nam tới nói đơn giản có thể xưng là thiên hạ thứ ăn ngon nhất rồi.

Nhìn xem đợi ở một bên cuồng chảy xuống nước bọt, một mặt khát vọng lớn Bạch Hồ, Dịch Nam ngại ngừng cười một tiếng, hần đem hào phóng nửa cái Thỏ Tử xé mở, tại lớn Bạch Hồ kinh nghi bất định trong ánh mắt đi tới trước mặt của nó

"Nặc, cho ngươi ăn. "

Bạch Hồ nhìn xem Dịch Nam hướng mình đi tới mới đầu lại là có chạy trốn ý nghĩ, nó được không dám hứa chắc Dịch Nam không sẽ tổn thương hần, bất quá tại vừa rồi kiến thức rồi Dịch Nam tốc độ qua đi, nó cũng là đem chạy trốn ý nghĩ thu vào, mình coi như chạy cũng không nhất định chạy qua đây.

Nhìn đối phương đưa tay đem nửa cái tản ra nồng đậm mùi hương mập Thỏ Tử cho mình đưa tới, lớn Bạch Hồ trong mắt một phiến nhiệt ý, nó làm sao cũng không nghĩ tới, cái này cường hãn Hầu tử thể mà thật chính là mình đưa ăn ngon tới.

Nhẹ nhàng há mồm đem cái kia nửa cái Thỏ Tử cắn vào trong miệng, nhìn xem gần tại trước mặt phát ra thiện ý Hầu tử, nó rút cục cũng yên tâm bắt đầu nhấm nháp lên cái này chưa hề thể nghiệm qua cẩn thận mỹ vị.

Dịch Nam lập tức một cái vọt lên, nhảy tới phụ cận một chỗ chạc cây phía trên, đáp lấy phần này mát mẻ, vui vẻ nhấm nháp từ bản thân thành quả lao động đến.

"Ân. . . Minh đã xuất phát non nửa ngày, đoán chừng cũng có gần trăm dặm đường núi rồi. Không biết Ngô đại nhân hiện tại xuất phát không có, pháo hoa lâu. . . Đến cùng đằng sau ẩn giấu đi cái gì người kế hoạch, vẫn là nói hết thấy đều như cùng ta ban đầu đi vào pháo hoa lâu đồng dạng, chỉ là đơn thuần trùng hợp đâu. "

Vừa ăn mập Thỏ Tử, Dịch Nam trong lòng cũng bắt đầu chãi vuốt từ bản thân trước mắt phát hiện pháo hoa lâu tình báo, trong đó điểm đáng ngờ trùng điệp, thực sự để cho người ta khó mà tiêu tan.

Bởi vì Ly Ly tỷ chết, chỉ sợ sau này pháo hoa lâu cùng hần ở giữa, định hội phát sinh một chút không hiểu gặp nhau.

Còn có Hải ca bọn hần, không biết bọn hần đem Hồng gia thế nào, sau này không biết còn có thể hay không gặp lại Phi ca cùng mọi người.

Tại hần xuất thần hướng lúc, một bộ đáng dấp cổ linh tinh quái, người mặc một tịch lửa xiêm y màu đỏ, cái kia nghiêng rằng nghiêng lợi có chút nổi gân khuôn mặt tươi cười đột nhiên tại trước mắt của hần quanh quẩn.

Đúng, còn có cái kia không thêm nói đạo lý Ngân Linh Quận chúa, nàng bây giờ khẳng định không phải là đối thủ của mình rồi, lần sau mặc kệ là leo cây vẫn là khinh công, mình chỉ sợ đều có thể xa xa đưa nàng bỏ lại đằng sau rồi.

Bất quá bảy năm không thấy, có lẽ là cao quý Quận chúa nàng sớm đã đem mình đem quên đi a. . .

.....

Cách Dịch Nam không biết mấy ngàn dặm có hơn một phiến thâm lâm bên trong, tại cái này phiến cao vút trong mây kéo dài trong dãy núi, thỉnh linh có thể thấy được một phiến màu sắc cổ xưa kiến trúc cổ kính ẩn nấp ở giữa lưng núi ở giữa, trong núi điểm điểm sương mù như mây, vờn quanh cái này một lớn phiến mộc kiêu công trình kiến trúc phía trên, khiến cho nơi này hết thấy nhìn thật giống như tiên cảnh đồng dạng.

Tại một chỗ to lớn trên đất trống, một vòng nhạt thân ảnh màu trắng, cầm trong tay một cây xanh tươi ba thước mảnh can, chính lấy cực kỳ huyền diệu thân pháp, giống như trích tiên, vũ động nổi bật thân ảnh.

Chỉ gặp nàng tay phải khinh khinh trong lúc huy động, cây kia ba thước mảnh can thật giống như sống lại, tại trước người của nàng tức khắc vẽ ra rồi mấy đóa lãng lệ kiêu hoa, bưng phải là vô cùng kinh người.

"Hắt xì . ."

Tại cái này khẩn yếu trước mắt, nàng thể mà ngoài ý liệu đánh cái nhẹ nhàng hắt xì, bộ này giống như thi họa đồng dạng nổi bật múa kiếm tại tối hậu quan đầu đột nhiên cho bên trong gây mất.

"A. . . Tiểu sư muội, ngươi không sao chứ? Có phải hay không cảm lạnh rồi?"

Bên cạnh mấy tên an thân hầu ở một bên nam tử thấy tình cảnh này cuống quýt ửng rồi bên trên đến, từng cái nhiệt tình mà quan tâm hỏi nói.

"Làm phiền mấy vị sư huynh phí tâm, thân thể ta cũng không lo ngại. "

Nữ tử khẽ hé môi son, cái kia thanh thúy mà tinh tế tỉ mỉ thanh âm thật giống như thanh tuyến nước chảy làm bạn trường đàn, để cho người ta nghe hướng bỗng cảm giác tâm thần thanh thản.

"Không có việc gì liên tốt, không có việc gì liên tốt. Sư muội thanh trúc kiếm pháp vừa rồi thể mà trọn vẹn múa ra rồi sáu đóa kiếm hoa, chỉ sợ ít ngày nữa về sau liền phải trở thành chúng ta Vân Vụ sơn trang thể hệ trẻ tuổi đệ nhất cao thủ rồi. "

"Đúng vậy a đúng vậy a, sư muội tu vi tiến triển quá mức thần tốc, thực sự để các sư huynh cảm thấy hổ thẹn, hổ thẹn. "

"Ta phái có thể xuất một tên giống như sư muội đồng dạng kỳ nữ, thực sự thiên đại may mắn a. "

Mấy tên nam tử cùng nhau mở miệng nịnh nọt, trong mắt bọn họ đều không ngoại lệ đều lóe ra không còn che giấu ái mộ chi tình cùng ý kính nể, tương hồ ở giữa nhưng cũng đều không quấy rầy.

"Đa tạ mấy vị sư huynh nói ngọt, sư tôn hôm nay còn có việc gọi ta, ta đi trước. "

Nữ tử thanh âm lạnh nhạt, cho người ta một loại xuất trần mà không nhiễm thánh khiết cảm giác, thật giống như người này vốn không nên sinh ra ở cái này trong trần thế đồng dạng.

"A, cái kia sư muội một đường cẩn thận. "

Mấy tên nam tử cảm nhận được nó rải rác lời nói, trong lòng không chỉ có không có sinh ra mấy may tức giận, ngược lại cảm thấy đây là bình thường cử động, lập tức từng cái duỗi thẳng rồi mắt, mắt thấy cái này một vòng lạnh nhạt thân ảnh màu trắng biến mất tại rồi trong tầm mắt, thật lâu không thể lấy lại tinh thần.

Thân hình cực điểm phiêu miểu, liền tựa như hạ xuống phạm trần tiên nữ đồng dạng nữ tử điều động tuyệt thể khinh công bay tới đằng trước, nàng cũng ở trong lòng ngậm lẩm bẩm.

Thật là kỳ quái, trước kia cho tới bây giờ không đang luyện công thời điểm xuất hiện qua nhảy mũi tình huống. Ân, hẳn là trong nhà có việc, cho nên mới dẫn đến mình như vậy dị trạng a, xem ra cũng nên tìm thời gian cùng sư tôn xin phép nghỉ về nhà tìm tòi rồi. . .

.....

Chờ đến Dịch Nam mở mắt tỉnh lại hướng lúc, hần phát hiện cả phiến rừng bên trong đã phủ lên một tầng xích hồng hào quang, nhìn lên trời bên cạnh một màn kia hoa mỹ rực rỡ chiều, hần mới phát hiện mình cái này một cái ngủ gật đã đến hoàng hôn rồi.

Xem ra đoán chừng là bởi vì tối hôm qua thức đêm chưa ngủ, mới hội giữa bất tri bất giác ngủ, hần lúc này từ tán cây phía trên nhảy xuống, khi nhìn thấy rồi ghé vào một bên mở to một đôi chăm chăm mắt hổ, sững sờ nhìn hần lớn Bạch Hổ lúc, Dịch Nam ngạc nhiên nói

"Ai, ngươi còn chưa đi a. "

"Rỗng rỗng. "

Bạch Hổ trầm thấp kêu lên hai tiếng hống, đột nhiên đứng lên thân, Dịch Nam đột nhiên phát hiện phía sau của nó thể mà chính tể nằm một đồng phi phi Thỏ Tử, xem ra hẳn là gia hỏa này thừa dịp mình thuận hướng lúc đi bắt.

"Ngươi không sẽ muốn cho ta giúp ngươi đem những này Thỏ Tử đều cho nướng lên ăn a?"

Dịch Nam sững sờ, hoàn toàn không có quan ở trước mặt mình chính là một con hổ, giật mình hỏi nói.

Không nghĩ tới cái này lớn Bạch Hổ ném qua rồi nướng Thỏ Tử về sau thể mà nguyền rồi, cố ý bắt được mười mấy con Thỏ Tử chờ lấy mình, hoàn toàn không có rồi một điểm Thú Vương uy nghiêm.

"Cô cô cô. "

Lớn Bạch Hổ vẫn chưa thỏa mãn liếm liếm đầu lưỡi, hướng về phía hần nhẹ gật đầu, lại hơi liếc nhìn đồng kia núi nhỏ đồng dạng cao cao chất lên Thỏ Tử, ý tứ trong đó hết sức rõ ràng.

"Ân. . . Tốt a, ta cho ngươi nướng cũng được, bắt quá sau khi ăn xong ngươi nhưng phải chờ ta đoạn đường a. " Dịch Nam nhìn xem Bạch Hổ cái kia thân thể khổng lồ, đột nhiên linh cơ khẽ động, nói như thế nói.

"Rống rống. " lớn Bạch Hổ chỗ nào biết Dịch Nam nói lời có ý tứ gì, dù sao mặc kệ đối phương nói cái gì nó cũng chính là hô hô hai tiếng, bắt quá kỳ thật đối với đã từ đáy lòng thần phục Dịch Nam nó tới nói, coi như Dịch Nam không cho nó nướng Thỏ Tử ăn, nó cũng là nguyện ý cho Dịch Nam cười.

Chờ đến Dịch Nam đem cái này mười mấy con Thỏ Tử đều cho nướng chín, sắc trời đều đã tối hẳn, đại hán chờ đến lớn Bạch Hổ ăn no nê xong, tiến lên nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu của nó, chỉ vào cái kia phiến đã hoàn toàn đêm đen tới Đông Phương chân trời hỏi nói

"Ta muốn lên đường, ngươi có theo hay không ta đến?"

Lớn Bạch Hổ méo một chút đầu, thân mật cọ xát Dịch Nam tay, nhìn ý tứ này lại là muốn đi theo hán xuất phát.

Dịch Nam lập tức không do dự nữa, một cái xoay người vọt lên vừng vàng liền ngồi ở nó khoan hậu trên lưng hổ.

Con hổ này trên thân lông tóc hùng hậu, mà lại phía trên địa phương cũng lớn, làm thoải mái dễ chịu độ cùng ngựa so sánh coi là thật dễ chịu rồi không chỉ một cấp độ. Ân, có rồi đầu này lớn Bạch Hổ thay đi bộ, chỉ sợ đón lấy ba trăm dặm địa điểm nhất định có thể đi được rất nhẹ nhàng rồi.

Bắt quá nhìn xem dưới thân nó một bộ khoẻ mạnh khẩu khinh đáng vẻ, Dịch Nam quyết định vẫn là cho hán lấy một cái tên tương đối tốt, không phải kêu lên cũng hết sức phiền phức a.

"Ân, cho ngươi lấy tên là gì tốt đâu? Rõ ràng? Ân giống như nghe cùng con mèo đồng dạng. "

"Vẫn là lớn hổ? Bắt quá cảm giác đất tốt a. "

Hán gãi đầu càng nghĩ, nhưng thủy chung cũng không nghĩ ra một cái mình hài lòng danh tự, coi là thật là một cái tên chẳng lẽ anh hùng hảo hán, mặc cho hán võ công cao siêu nhưng thủy chung không có biện pháp gì.

Lớn Bạch Hổ nghe ngồi tại trên người mình không ngừng lẩm bẩm gia hỏa, cảm giác nhàm chán phía dưới lưng lay có chút ngứa một chút đầu, kết quả kém chút đem trong trầm tư đến Dịch Nam lập tức cho té xuống.

"Ai, ngươi làm sao nghịch ngợm như vậy. . . "

Dịch Nam một cái lão đảo, còn tốt cái này lưng hổ được rồi rộng, không phải hán thật là lập tức té xuống rồi.

Nhìn xem giả bộ như chuyện gì đều không có phát sinh lớn Bạch Hổ, Dịch Nam đột nhiên nghĩ đến cái gì, cười trộm nói

"Tốt a, đã ngươi như thế Bì, ta thăng thần liền bảo ngươi Bì Bì hổ tính toán. "

"Rống! ! !" Lớn Bạch Hổ dất cuống họng tức khắc liền phát ra bất mãn thanh âm, muốn nó dù sao cũng là một phương này rừng rậm bá chủ, sao có thể gọi một đứa trẻ như vậy đồng dạng danh tự đâu.

"Đúng không, ngươi là không là cảm thấy cái tên này rất êm tai? Ha ha, vậy liền quyết định như vậy!"

Mà ở vô lại Dịch Nam trước mặt, hết thảy phản kháng đều là phí công, lập tức Dịch Nam liền đứng thẳng người lên, ánh mắt của hán giống như phát ra điểm điểm xán lạn tinh quang, nhìn xem trước mặt đen kịt một màu rừng rậm, Dịch Nam lập tức không chút nào không có có bất kỳ e ngại.

Đây không phải nói nhầm a, vùng rừng rậm này bên trong lớn nhất bá chủ giờ phút này đều tại dưới háng của hán, còn có động vật gì dám can đảm tới tới gần hán.

Hán đột nhiên đưa tay phải ra, chĩa thẳng vào Đông Phương cái kia phiến mộng Huyền Tĩnh không, kích thích bắn ra bốn phía, cao giọng hô to nói

"Bì Bì hổ, chúng ta đi!"

"Ngao rống! ! !"

Tại Bì Bì hổ mãnh liệt tiếng kháng nghị bên trong, cao hứng bùng bùng Dịch Nam liền bình yên cười tại rồi trên lưng của nó, tại cái này yên tĩnh dưới bóng đêm một đường hướng phía Đông Phương cấp tốc tiến lên.

Chương 70: Sườn đồi cự thác nước, buông xuống tự thành

Cổ Lan dãy núi rậm rạp rừng cây bên trong, một con hình thể trắng kiện, toàn thân hoa râm điều tình con cộp chính nện bước trắng kiện tứ chi bồn tầu tại thanh trên cỏ xanh. Một đi ngang qua phía sau rừng bên trong Asuka nhao nhao thụ này quấy nhiễu bay lên một phiến, còn lại tầu thú tại cảm nhận được tên này thú bên trong Vương Giả khí tức về sau, cũng đều từng cái trốn đi, toàn thân run lấy bấy.

Đương nhiên, ngoại trừ tên kia vẫn nằm tại Bạch Hồ trên lưng ngồi ngáy, ngủ say thiếu niên ngoại trừ.

Nhắc tới lớn hồ không riêng hình thể to lớn, nó tính lực cũng là mười phần dồi dào, Dịch Nam tại nửa đêm về sáng lúc liền vây được mở mắt không ra, cuối cùng nằm tại nó khoan hậu trên lưng ngủ say mất, thể nhưng là cái này lớn hồ một đêm đi qua, lại vẫn không ngừng hướng về phía trước chạy trước, mà lại dưới đường đi đến thân thể ổn trọng, mây may không có đem Dịch Nam cho bùng tỉnh.

Chờ đến Dịch Nam chậm rãi mở ra nhập nhèm mắt buồn ngủ, hần kinh ngạc phát hiện còn lại hơn ba trăm dặm địa điểm đã đi đến rồi.

Nhìn xem trước mặt cái kia cực điểm rung động một màn, Dịch Nam vội vàng vỗ vỗ Bì Bì hồ đầu, sau đó tung người một cái nhảy xuống lưng hồ, chậm rãi đi thẳng về phía trước.

Chỉ gặp cái kia nguyên bản lan tràn thành đàn dãy núi ở giữa đột nhiên xuất hiện một chỗ phân tầng, trước mặt cái kia nguyên vốn phải là một tòa thanh thủy tươi tốt đại sơn trên đường, lại là một phiến cảm thẳng vào mây cao ngắt vách đá, trên đó trọc một phiến, không có cỏ bất kỳ thâm thực vật.

Cái này cả phiến to lớn vách đá cao có khoảng mười mấy trượng, xa xa nhìn lại thật giống như một tòa núi lớn bị người dùng đao ngành sinh sinh chặt thành hai nửa đồng dạng. Còn lại nửa toà vách núi tại cuộn cuộn thời gian trường hà bên trong đã biến thành đá vụn, lưu lại nửa bên sườn đồi, mà từ nó sườn đồi đỉnh chóp, nhưng lại có nhất đạo chảy xuôi to lớn dòng nước, tạo thành một phương thiên nhiên thác nước.

Mắt thấy nước chảy từ vách đá đỉnh càng không ngừng tiết lộ, đánh vào không trung kỳ thạch cùng thạch bãi phía trên, phát ra nổ thật to thanh âm, còn có chỗ giữa sườn núi một vòng nhân nhật cầu vòng bảy sắc, Dịch Nam hình như có nhận thấy, giống như minh bạch rồi Ngô đại nhân để cho mình tới chỗ này hàm nghĩa.

Nhất động nhất tĩnh mới là vạn vật tự nhiên, bình yên bất động như núi, lao nhanh mãnh liệt rơi xuống nước, muốn tìm tĩnh tâm phương pháp, như vậy đầu tiên liền phải học hội minh bạch núi lớn này kiên nhẫn, học hội cảm thụ cái này thác nước chảy xuôi lực lượng, mà hần hiện tại muốn làm, chính là bỏ xuống trong lòng hết thảy, minh bạch cái gì là động, cái gì là yên lặng.

"Người đi nghỉ ngơi thật tốt đi, đoạn đường này tới nhờ có người rồi. "

Dịch Nam nhẹ nhàng vuốt ve Bì Bì hồ cái kia nhu thuận lông tóc, không thể không nói tới hôm qua hần tại trên lưng nó ngủ được mười phần an ổn, trong lòng đối với đầu này màu trắng đại lão hồ lòng cảm kích cũng là thâm hậu.

"Rõ ràng. "

Bì Bì hồ có chút lung lay mình trắng kiện thân thể, khinh khinh cộ xát Dịch Nam, sau đó đi tới một bên rậm rạp trong bụi cỏ, nhắm mắt có chút ngáy bắt đầu nghỉ ngơi.

Dịch Nam tung người một cái bay vọt, mũi chân của hần điểm nhẹ mấy khối lộ ra đá nhọn, nhảy lên ở giữa thân thể giống như nhẹ nhàng nhẹ sọi thô đồng dạng nhảy tới Thủy Đàm chính giữa một khối khá lớn đá tròn phía trên, ngồi xếp bằng xuống.

Sau lưng cái kia từ chỗ cao rơi xuống to lớn thác nước đập nện tại trên vách đá, phát ra oanh minh không ngừng, cái này không biết từ nơi nào hình thành nước chảy tụ tập tại rồi chỗ này chỗ trống chi địa, tự nhiên tạo thành như thế một chỗ thâm trầm Thủy Đàm.

Cả người hần từ chối nghe không nghe thấy cái kia nổ thật to âm thanh, đối với nước rơi xuống nước tại rồi trên người mình cũng không chút nào cảm giác tại ý, đang Dịch Nam bệ bên trên mắt về sau, trong đầu của hần ngoại trừ một vùng sâu không thấy đáy Thủy Đàm bên ngoài, không có vật gì khác nữa.

Trong đầu, Lỵ Lỵ tỷ một cái nhăn mày một nụ cười không ngừng mà hiện lên, Dịch Nam có chút xuất thần trầm mê tại cái này đoàn trong trí nhớ, một lúc không cách nào thoát thân.

Đây là hần trong lòng gông cùm xiềng xích, cũng là một phần thâm tàng tại nội tâm áy náy chi ý, từ đầu đến cuối khôn nhiều hần, không thể nào quên.

Nhất đạo kịch liệt lôi quang hiện lên, trong trí nhớ thâm tàng hình tượng đột nhiên biến hóa, Dịch Nam cả người đắm chìm trong nội tâm của mình thâm xử, một phương thế giới này đột nhiên rơi ra kịch liệt mưa to, nương theo lấy trận trận chớp động lôi quang, bầu trời trong nháy mắt liền tối sầm lại.

Chỗ kia quen thuộc cũ kỹ nhà gỗ ở trước mặt hần đứng thẳng, Dịch Nam giắt mình đưa tay ra, khi hần đẩy ra cánh cửa kia về sau, đập vào mắt cảnh tượng chính là bị người bức hiếp lấy Lỵ Lỵ.

"Buông nàng ra! !"

Phát cuồng Dịch Nam rống giận xông lên trước, ý đồ muốn đem giấy dựa lấy Ly Ly tỷ cứu.

Sau đó chờ hán mấy bước xông lên phía trước về sau, thân ảnh của hai người tức khắc biến mất không thấy gì nữa, trước mắt chỉ còn lại có hai mắt trắng dã, khoe miệng máu tươi chảy xuôi, đã chết đi rồi đã lâu Ly Ly.

"A! ! Tại sao có thể như vậy! !"

Nhìn xem một màn trước mắt, Dịch Nam cả người sững sờ tại đương trường, hán nhìn lên trời thét dài, nhưng thủy chung không cải biến được cái này sự thật trước mắt.

"Ta chết rất thảm."

"Vi cái gì. . . Vi cái gì không tới cứu ta. . ."

"Ngươi biết không, cả nhà của ta đều là bởi vì ngươi mà chết!"

Nằm trên mặt đất băng lãnh tuần Ly Ly ngậm lấy oán khí lấy một cái quỷ dị tư thế nửa bò lên đứng dậy, cái kia một đôi trắng dã trong hai mắt chảy ra hai nói nhảm mắt huyết lệ, trên mặt của nàng một phiến trắng bệch, tán loạn đầu phát buông xuống, nương theo lấy trận trận thấp giọng kêu thảm, hướng về Dịch Nam bò đi.

"Không. . . Ta không có, Ly Ly tỷ. . ."

Dịch Nam cả người bị lần này tràng cảnh sợ ngây người, hán giờ phút này đã quên đi mình thân phụ vô công tuyệt thế, liền như là một cái hoảng sợ bất lực tiểu hài, nói mở lấy không ngừng lui lại.

"Ta một người tại phía dưới thật cô đơn. . . Ngươi qua đây cùng một chỗ theo giúp ta a. . ."

Nhìn xem kêu thảm không ngừng bò hướng mình Ly Ly tỷ, âm thanh quen thuộc kia không còn, cái kia đã từng dung nhan cũng thay đổi thành ác quỷ lấy mạng, Dịch Nam càng không ngừng chống đỡ thân thể của mình lui lại, hán không thể nào tiếp thu được như vậy sự thật tàn khốc, vẫn là nói Ly Ly tỷ coi là thật đã biến thành ác quỷ, trong lòng của nàng thật dạng này hận mình sao. . .

Nhìn xem tinh thần bắt đầu dần dần trở nên hoảng hốt Dịch Nam, tuần Ly Ly một đôi trắng bệch mà hiện đầy điểm điểm màu nâu đen thì ban tay thừa này cơ hội đột nhiên duỗi ra, một mực bắt lấy rồi Dịch Nam chân phải.

Băng lãnh xúc cảm thật giống như một con rắn độc quấn quanh ở chân của hán trần, một cổ nhói nhói cảm giác dọc theo thân thể của hán liền hướng Dịch Nam não hải đánh tới.

Chẳng biết tại sao, cái này hội Dịch Nam ngược lại định chỉ giấy dựa, hán thấp cúi thấp đầu xuống, không dài không ngắn đầu phát vừa vặn vặn che khuất hai mắt, mặc cho lấy tuần Ly Ly cổ này kinh khủng thi thể thuận thân thể của hán leo lên trên đi.

Tuần Ly Ly tấm kia đã không còn hình dáng mặt gần tại Dịch Nam trước mặt, nàng mười ngón tay mở ra, trắng bệch trên hai tay, cây kia căn cứ trường chi thật giống như lợi kiếm, mắt thấy liền phải đâm vào Dịch Nam non mềm phần cổ.

Dịch Nam cả người không có làm ra cái gì động tác, từ hán bên ngoài thân bên ngoài, đột nhiên tản ra hai nói từ nóng bỏng hồng quang cùng băng hàn thấu xương hào quang màu xanh nhạt tổ thành vòng sáng.

Mà cái kia biến thành oán Quỷ đồng dạng tuần Ly Ly thân thể vừa mới chạm đến cái kia dị sắc vòng sáng, toàn thân giống như bị kim châm đến rồi, sợ hãi kêu lấy hướng về sau ngã đi.

Dịch Nam chậm rãi ngẩng đầu lên, mắt trái của hán bên trong thoáng hiện một đoá bất khuất thiêu đốt nhảy lên nóng bỏng ngọn lửa, mắt phải trong con mắt lại là nhất đạo ngàn năm không thay đổi lạnh thấu xương băng thứ.

Nhìn xem này lúc mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ tuần Ly Ly, Dịch Nam chậm chạp mà kiên định nói

"Ta sở liệu quả nhiên không sai, ngươi căn bản cũng không phải là Ly Ly tỷ!"

"ta đã bởi vì ngươi mà chết, chẳng lẽ trong lòng của ngươi một điểm áy náy chi ý còn không có đi!"

Tuần Ly Ly một lúc giống như không thể tiếp nhận Dịch Nam biến hóa, nàng thận trọng nhìn xem Dịch Nam quanh thân cái kia nói hai màu vòng sáng, vừa rồi đụng vào tựa hồ cho nàng tạo thành tổn thương cực lớn đồng dạng.

Dịch Nam trầm ngâm, nghĩ đến Ly Ly tỷ đối với hán vô tư nỗ lực, thì thảo nói nói

"Nào chỉ là hổ thẹn, kiếp này Dịch Nam chỉ sợ đều không thể hồi báo này phần ân tình. Nhưng là. . ." Trong mắt của hán hai loại dị sắc tăng thêm mấy phần, bên ngoài thân bên ngoài vòng sáng lập tức thu sạch ở thể nội. Nhìn qua trước mặt diện mục tương tự, nhưng lại vô cùng xấu xí tuần Ly Ly, Dịch Nam hô to nói

"Lý Ly tỷ, Lý Ly tỷ nàng căn bản không sẽ biến thành người như vậy bộ đáng!"

Dịch Nam nén giận xuất thủ, thể nội nội lực giống như nghiêng Hồng đồng dạng dâng lên mà xuất, tại hai chưởng của hắn phía trên, cực nóng cùng băng hàn hai loại hoàn toàn tương phản năng lượng bị cưỡng ép áp súc ở cùng nhau, đang cổ này kịch liệt ma sát năng lượng đạt tới cực điểm lúc, tức khắc liền biến thành một phiến hồng quang, giống như dâng lên đồng dạng bổ về phía cổ kia xấu xí không chịu nổi hoạt thi.

"A . . . Làm sao có thể . . ."

Tuần Lý Ly thét chói tai vang lên, thân hình của nàng toàn bộ bị chìm ngập tại rồi cái này phiến thanh thể thật lớn hồng quang phía dưới, nó chèo chống không quá hai cái thời gian hô hấp, liền biến thành bột phấn, vĩnh viễn biến mất tại rồi bên trong vùng thể giới này.

Dịch Nam đem thể nội toàn bộ nội lực lấy loại phương thức này đổ xuống mà ra, chính hắn tức khắc cũng ngã ngồi trên mặt đất. Mà ở trước mặt của hắn, nhất đạo màu hồng nhạt hình dáng thân ảnh chính đang chậm rãi hiển hiện.

Cái kia mặt mũi quen thuộc, thanh tú linh xảo ngũ quan, mỹ lệ trong đôi mắt lộ ra mà xuất quan tâm chi ý, ngoại trừ Lý Ly tỷ bên ngoài, còn có thể là ai như vậy nhớ hắn.

Nhìn xem hai mắt như nguyệt nha đồng dạng cong lên, khoe miệng lúm đồng tiền mỉm cười nhìn lấy mình Lý Ly tỷ, Dịch Nam trong hai mắt dị quang thu liễm, hắn khinh khinh gọi nói

"Lý Ly tỷ, người yên tâm đi, ta tuyệt đối không sẽ quên người. "

Mỉm cười Lý Ly khẽ gật đầu một cái, giống như trong gió nhàn nhạt hoa lan, thân hình thời gian dần qua tiêu tán thành vô hình bên trong.

"Buông xuống không có nghĩa là quên, Ngô đại nhân, tạ ơn dạy bảo của ngài. . ."

Trong miệng hắn khẽ nói, trong thân thể sau cùng gông cùm xiềng xích trong nháy mắt bị xông phá, hết thảy tất cả dường như nước chảy thành sông, trong lòng sau cùng sầu lo cùng Lý Ly tỷ thân hình, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Trong đan điền, một cổ trước nay chưa có mệnh môn nội lực quét sạch mà xuất. Nguyên bản đã gần đến khô cạn thân thể thụ này thoải mái, thật giống như hạn hán đã lâu đại địa nghênh đón một trận như trút nước Đại Vũ, thoải mái Dịch Nam phát ra rất nhỏ *.

Cái kia tràn đầy mà giàu có bạo tạc lực thân thể cùng cổ này trước nay chưa có tinh thuần nội lực pha trộn ở cùng nhau, nước * tan, cũng không phân biệt lẫn nhau.

Tại mấy năm này tự chủ áp chế xuống, tại đã trải qua pháo hoa lâu chiến dịch qua đi, tại trong đầu của mình, thành công đánh bại cái kia có như tâm ma đồng dạng ghê tởm thi thể về sau, Dịch Nam rút cục bước ra một bước này, chính thức bước vào ngày mai Võ Giả cảnh giới.

Năm gần mười ba tuổi hắn thực sự trở thành ngày mai cao thủ, từ đó về sau hắn liền coi như bước vào Võ Đạo trung tầng trở lên cảnh giới, có thể gọi là cao thủ tuyệt thế!

Chờ Dịch Nam chậm rãi mở ra khép hờ hai mắt, một ngụm nồng đậm trọc khí liền từ trong miệng của hắn phun ra.

Hậu Thiên cảnh giới cảm thụ cùng dĩ vãng kiên quyết khác biệt, điểm này cuối cùng rõ ràng thể hội chính là thể nội nội lực chất lượng tăng lên trên diện rộng, cùng đối với nội lực cùng nhục thể Dung Hợp phương pháp vận dụng.

Mà Hậu Thiên cảnh giới mấu chốt nhất một điểm chỗ, chính là cái kia có thể xưng kinh khủng nội lực xuất thế!

Thể nội nội lực có thể tại giao chiến hướng lúc tựa như ám khí đồng dạng bắn ra, lại có thể bám vào trên tay, trên chân, giao chiến hướng lúc hai phe uy lực có thể nói một cái trên trời một cái dưới đất.

Dịch Nam cũng không thể trống rỗng sinh ra bằng tiền đã thương người, nhưng là hắn có thể đem thể nội cái kia lạnh vô cùng nội lực trực tiếp quán chú tiến thân thể của đối phương, trong nháy mắt đóng băng thân thể của đối phương, thậm chí còn có thể đem nóng bỏng thuộc tính hỏa nội lực kích phát mà xuất, tại tiếp xúc đối phương sát na đem đối phương nhóm lửa.

Võ Đạo bên trong, rất nhiều nổi danh Thần Công cùng các loại đặc biệt võ kỹ, đều cần ngày mai tu vi chèo chống, mới có thể chân chính phát ra kinh thế hãi tục một mặt.

Mà một tên đạt tới Hậu Thiên cảnh giới Võ Giả, vô luận tại các loại đối chiến cục diện phía dưới, đều có thể căn cứ nó nội lực ngoại phóng đặc tính, làm mình tổn hao cái giá thấp nhất, đối lấy lớn nhất thắng quả.

Cái này, cũng chính là Hậu Thiên cảnh giới Võ Giả được xưng là cao thủ tuyệt thế chân tướng chỗ.

Chương 71: Mọc lan tràn ngoài ý muốn, hợp tác Vô Định

Nhất là giống như Dịch Nam loại này thân có Băng Hỏa hai loại cực đoan thuộc tính nội lực ngày mai Vô Già, ở tại cùng tu vi tương đương người đối chiến lúc, chiếm đoạt ưu thế đơn giản không nên quá lớn.

Trong óc hồi tưởng lại vừa rồi tại trong lòng phát sinh một màn quang cảnh, băng cùng lửa hai loại kiên quyết chọi nhau chống đỡ năng lượng ở trong tay của hắn đi qua kịch liệt ma sát qua đi, sinh ra uy lực đơn giản có thể dùng kinh hải để hình dung.

Bởi vì tứ khí chân không ghi chép ở trong công kích pháp môn thiếu thốn, hắn hiện tại làm chủ yếu nhất công pháp chi thuật chính là một môn Nhị phẩm thượng giai tuyệt phẩm võ học --< ba môn Đấu Vương ẩn >. Môn này nhưng làm tuyệt thế đại phái truyền thế Đấu Vương ẩn thuật tâm pháp ngắn gọn, công pháp đơn giản, lại là Dịch Nam nhất là vừa ý công kích chi pháp.

Nhưng mà cho dù là ba môn Đấu Vương ẩn mạnh nhất một thức, Sinh Tử môn đứt, tại kích phát qua đi, trong đó uy lực chỉ sợ đều không đủ lấy đạt tới giống như Băng Hỏa năng lượng ma sát qua đi cái kia kinh hải một màn.

Mà cái này Băng Hỏa hai loại nội lực chung cổ tại trong cơ thể của hắn, nếu như muốn đem cái này một đặc tính uy lực phát huy đến lớn nhất, như vậy hắn chỉ có thể lấy trí tuệ của mình đến khai sáng ra một môn chuyên môn thích hợp hắn công pháp võ công, không phải một vị dựa theo người khác đi qua đường tiến lên, có lẽ có thể đạt tới một cái rất cao độ cao, nhưng từ đầu đến cuối không phải thích hợp cho hắn nhất phương pháp.

Trong lòng làm ra như thế dự định, Dịch Nam lúc này liền động lên tay, lợi dụng đạt đến Hậu Thiên cảnh giới nội lực xuất thế đặc tính, hắn tâm thần lắng đọng, hồi tưởng lại vừa rồi cái kia kỳ lạ một màn, hắn thận trọng khống chế cái này hai cổ hoàn toàn khác biệt nội lực ba động, phân biệt đem tụ tập trên bàn tay.

Cái này hai cổ ở trong cơ thể hắn bình yên làm bạn kỳ lạ năng lượng, tại Dịch Nam xuất thế về sau tức khắc lại bắt đầu biểu hiện ra nó tự nhiên đặc tính.

Thủy hỏa vốn cũng không cho, hướng chỉ cái này hai cổ năng lượng một cổ danh xưng lạnh vô cùng băng cứng, một cổ càng xưng là ngàn năm lưu truyền hạ hỏa chi kết tinh, càng là tương sinh tương khắc, có người không có ta.

Hai tay của hắn càng là tiếp cận, tại trong lúc vô hình sinh ra lực bài xích càng là to lớn, hai tay ở giữa khoảng thời gian cách xa nhau bất quá một thước hướng lúc, Dịch Nam trên trán thỉnh thoảng đã dày đặc rồi một tầng mồ hôi hạt lớn chừng hạt đậu, cùng với hắn nặng nề tiếng hít thở, cái kia hai cây có ngàn cân thân lực thiết tỉ giờ phút này đều đang kịch liệt run rẩy, tựa hồ cái này hai tay ở giữa hai nơi quang đoàn chính là hai ngọn núi đồng dạng nặng nề.

Từ trong đan điền chuyển vận hai đoàn dị sắc năng lượng tại hắn cường bách đè ép phía dưới, hóa thành hai đoàn bẹp nắm đồng dạng đồ vật, đồng thời theo Dịch Nam không ngừng phát lực phía dưới, quang đoàn còn tại kịch liệt đè xuống.

Mất thấy hai tay ở giữa khoảng cách không ngừng thu nhỏ, Dịch Nam toàn thân chấn động, tại cái này tới hậu quả đầu đột nhiên gia tăng trong đan điền nội lực chuyển vận, rốt cục đem hai chủng khép lại ở cùng nhau.

Một cổ khó tả kịch liệt ba động từ nó song phương bên trong phát ra, một cổ tăng cường một cổ quỷ dị luồng khí xoáy tại bên cạnh hắn nổi lên, cái này hai cổ cực đoan bài xích Băng Hỏa chi lực tại Dịch Nam ngoại lực cường ép can thiệp phía dưới cuối cùng là hợp lại cùng nhau, thế nhưng là Dịch Nam ngay sau đó liền phát hiện để hắn hoảng sợ một sự kiện.

Trong đan điền cái kia phần tinh thuần nội lực tại lúc này thế mà giống như ngựa hoang mất cương, phát điên đồng dạng thuận kinh mạch của hắn chuyển vận, toàn bộ hướng phía song phương của hắn ở giữa tụ đi.

Dịch Nam phía sau mồ hôi lạnh chảy ròng, hắn không nghĩ tới mình mạo muội một phen xuất thủ kết quả cùng mình suy nghĩ hoàn toàn đi ngược lại, hai chủng ở giữa cuồng bạo hấp lực càng thêm mãnh liệt, thời khắc này Dịch Nam liền ngay cả muốn ngăn cách thế nội nội lực đều hoàn toàn làm không được, chỉ có thể giống như một người đứng xem đồng dạng lo lắng "Nhìn xem" mình nội lực không ngừng hướng hai tay ở giữa không ngừng dừng mãnh lao tới.

Hai tay ở giữa năng lượng ba động càng lúc càng lớn, cổ này tràn ngập kịch liệt ba động năng lượng ẩn chứa trong đó kinh khủng năng lượng nếu là bộc phát, chỉ sợ chính là một trăm cái Dịch Nam đều phải trong nháy mắt bị tạc thành cặn bã.

Trước sau bất quá thời gian mấy hơi thở, trong cơ thể hắn cổ này vừa mới tấn thăng ngày mai tu vi năng lượng gần như khô cạn, cổ này cảm giác suy yếu rất nhanh liền tràn đầy Dịch Nam toàn thân, nếu là cổ năng lượng này lại không dừng lại lời nói, hắn coi như không bị trong cơ thể mình cổ này biến dị năng lượng nổ chết, cũng phải bị tưới sống hút thành người khô, đan điền khô kiệt mà chết.

"Chẳng lẽ ta vừa mới đạt tới ngày mai tu vi liền phải chết. . ." Dịch Nam trong lòng bị ai nghĩ nói, nếu như hắn thật liền như vậy chết mất rồi, chỉ sợ hắn coi như không phải trẻ tuổi nhất đến ngày mai tu vi người, cũng khẳng định là đạt tới ngày mai tu vi về sau đã chết nhanh nhất người.

Dịch Nam toàn thân một phen kịch liệt chấp trùng, mấy hơi thở chuyển dời qua đi, trong cơ thể hắn cái kia cổ phần nguyên bản tinh thuần mà thâm hậu nội lực coi là thật chỉ còn sót như vậy một tia còn sót lại, mắt thấy cả người hắn liền phải dầu hết đèn tắt, bị cái kia cổ phần cổ quái ba động cho hút sạch rồi năng lượng.

Ngay tại cuối cùng một tia nội lực sắp ly thể hướng lúc, trong đầu hắn đoàn kia nguyên bản như nước động đồng dạng lắng đọng kim sắc mê vụ quang đoàn đột nhiên bắt đầu tự hành chuyển động. Từ kim sắc trong sương mù tách rời mà ra một sợi cực kỳ yếu ớt dây tóc, một đường dọc theo thân thể của hắn trong nháy mắt liền tiến nhập trong đan điền của hắn.

Giữa song chương cái kia cổ phần năng lượng ba động khủng bố đã gần đến đạt tới một cái điểm tới hạn trạng thái, tại sau này không có mới nội lực gia nhập tình huống dưới, phần này màu đỏ thẩm hỗn hợp quái dị quang đoàn bên trong tức khắc liền sinh ra một phần chấn động kịch liệt, mắt thấy trong đó ba động càng ngày càng mạnh, một giây sau liền phải từ trong nổ tung lên.

Dịch Nam toàn thân chấn động, tại thể nội cực độ cảm giác suy yếu cùng hai tay ở giữa kịch liệt năng lượng tứ ngược phía dưới, rốt cục không thể kiên trì được nữa, tại cái này mấu chốt nhất khắc ý thức thể mà hôn mê, thân thể mềm nhũn ngã xuống.

Cuối cùng Dịch Nam chỉ thấy đoàn kia màu đỏ thẩm gặp nhau năng lượng quang đoàn tại trước người hắn biến thành một phiến bạch quang, ngay sau đó hai mắt tối đen, liền cái gì cũng không biết rồi.

"Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, cái này đoàn bảo hòa năng lượng quang đoàn từ đó rốt cục sinh ra tách ra, một cổ mắt trần có thể thấy hữu hình ba động từ quang đoàn ở giữa hướng ra phía ngoài lan tràn ra.

Nhất đạo nói tại trong đầm nước dựng đứng cự thạch tại cổ ba động này phía dưới nghiêm nhiên biến thành bột phấn, tiêu tán tại rồi không trung, cái kia một đầm thâm trầm nước động toàn bộ nổ ra, vô số thủy tiễn hướng tứ phương bắn ra, đem cái kia nói cao ngất vách đá đánh xuyên, lưu lại rất nhiều cái hố.

Cổ này nổ lên dòng nước cao có mười trượng, phát ra trùng thiên tiếng vang càng là vang vọng rồi cả phiến sơn lâm, hù dọa Asuka vô số.

Ở một bên nằm sấp ngủ gật Bì Bì hồ bị dọa đến lợi dụng lên, nó một đôi to lớn mắt hổ kinh nghi bất định nhìn qua cái kia nổ lên sóng nước, không rõ nguyên bản bình tĩnh Thủy Đàm vì sao hội phát sinh như thế bạo tạc.

"Ngao rống. "

Bì Bì hồ gào lên một tiếng, tựa hồ là đang cho mình tăng thêm lòng dũng cảm, ánh mắt của nó nhìn qua bạo tạc điểm trung tâm, thể nhưng là ngoại trừ vô số bay lên bọt nước bên ngoài, nhưng không thấy cái kia nói nguyên bản xếp bằng ở trong đầm nước đơn bạc thân ảnh.

Chờ đến cái này phiến cao cao kích thích sóng nước rơi xuống, vô số bọt nước rốt cục bình tĩnh lại, cái kia nguyên bản trải rộng rất nhiều cột đá Thủy Đàm phía trên không có vật gì, đừng nói người thân ảnh, liền ngay cả khối thạch cặn bã cũng bị mất.

Bì Bì hồ chạy như bay đến rồi trước hồ, một đôi mắt hổ chớp không chừng, tựa hồ đang trong đó tìm kiếm lấy thứ gì.

Đột nhiên nó mắt hổ sáng lên, to lớn thân hồ hướng về phía trước nhảy lên, toàn bộ nhảy vào trong hồ.

"Lộc cộc lộc cộc. . ."

Nửa ngày qua đi, quay cuồng một hồi bọt khí từ dưới hồ tuôn ra, phản phát một thanh âm vang lên động, chỉ gặp Bì Bì hồ trong miệng ngâm lấy một đoàn thứ gì, từ chi không ngừng tại đáy hồ nơi bơi chèo lấy bơi về phía rồi bên bờ.

Chờ Bì Bì hồ lên bờ, nó đem đoàn bóng ma kia một cái từ trong nước kéo đi ra, mắt thấy này đôi mắt cảm đoán, sắc mặt trắng bệch thiếu niên lại chính là hôn mê Dịch Nam.

Nguyên lai vừa rồi tại đoàn kia năng lượng bạo tạc một nháy mắt, Dịch Nam chỗ ngực treo khối ngọc bội kia đột nhiên tản ra một trận mịn mờ thanh quang đem cả người hắn bao vây lại, ở vào năng lượng trung tâm vụ nổ Dịch Nam lại tại tầng này thân bí thanh quang bọc vào, may mắn không có thu đến bất kỳ tổn thương, đoàn kia tứ ngược năng lượng cùng kích xạ thủy tiễn không giữ lại chút nào đánh vào cái này thật mỏng thanh quang phía trên, nhưng thủy chung không làm gì được Dịch Nam may mắn.

Đến cuối cùng dưới người cự thạch cũng tại cổ năng lượng này phía dưới biến thành bột phấn, cả người hắn lại một lần chìm vào rồi đầm đậy được, cả người vẫn xảy ra hôn mê phía dưới.

Nếu như không phải Bì Bì mắt hổ lực vô cùng tốt, đồng thời tại Thái Dương chiếu rọi phản xạ phía dưới, thấy được đầm nơi ngọc bội phản quang, một cái đem hắn từ đầm đậy được kéo ra ngoài, không chừng giờ phút này nội lực gần như kiệt là Dịch Nam hội tại đầm đậy được ngạt thở mà chết cũng khó nói.

Bì Bì hồ trừng mắt hai mắt, nhìn xem lông mày có chút nhú lên, hai mắt cảm đoán Dịch Nam, dùng nó cái kia thật thật hồ chừng nhẹ nhàng vỗ vỗ Dịch Nam mặt, thêm ủi rồi ủi Dịch Nam thân thể, lại không gặp hắn có chút tỉnh lại vết tích.

Bì Bì hồ vây quanh Dịch Nam thân thể nguyên địa đi dạo vài vòng, đột nhiên ngừng lại, tám kia huyết bồn đại khẩu đột nhiên mở ra, hướng về Dịch Nam cắn một cái đi. . .

Quận trưởng trong huyện, từ pháo hoa lâu sự kiện qua đi ngày thứ ba, thành nội các cư dân dần dần cũng từ đây dậy sóng bên trong lạnh đi.

Duy nhất để cho người ta cảm thấy khác biệt, chỉ sợ chính là tại mỗi lần đi ngang qua pháo hoa lâu địa điểm cũ về sau, nhìn thấy cái kia một đồng ngày xưa hàng đêm sênh ca phú quý chi địa đã biến thành bây giờ phế tích hài cốt, để cho người ta không khỏi cảm thấy thốn thức.

Ngày này buổi chiều, hơn mười người diện mục lạ lẫm, cách ăn mặc phổ thông nam tử giống như ước định cẩn thận, từ các nơi cưỡi ngựa, phong trần một mối chạy tới quận trưởng trong huyện.

Bọn hấn vào thành về sau trong hồ phân tán ra đến, phần lớn tiến nhập quán rượu, tiệm tạp hóa, phố xá sầm uất, mượn nói chuyện phiếm cơ hội hướng đi ngang qua người đi đường, cùng trong tiệm tạp dịch nghe ngóng lấy tin tức gì.

Ban đêm hôm ấy, thiên hạ khách sạn nghênh đón nhóm này vội vàng mà tới khách lạ, tại khách sạn lâu ba chỗ ngoặt khách trong phòng, này một đám quần áo Bình Phàm, tướng mạo phổ thông nam tử thế mà toàn bộ trong đó.

Trong đó hai tên trong mắt ẩn chứa tinh quang nam tử trước mắt mà làm, từ niên kỷ bên trên đến xem ước chừng đều tại 40 trên dưới, dáng người gầy gò, nhưng không thấy có bất kỳ kỳ lạ địa phương.

Còn thừa tám tên nam tử giờ phút này phân làm hai đội, trong đó bốn người một hàng, toàn bộ đều quỳ một chân trên đất, thần thái cung kính nhìn xem cái kia hai tên cao tọa phía trước nam tử, một tên nam tử trong đó bờ môi khẽ nhúc nhích, nghiêm nhiên đang nói cái gì.

Qua tốt một hồi, ngồi ở bên trái tên kia mũi ưng mặt gầy, hai mắt hơi nhỏ hơn nam tử khoát tay áo, chậm chạp mở miệng nói

"Xem ra mọi người lấy được tin tức cùng đại nhân truyền đến nhất trí, cơ bản có thể xác định người này thân thể cùng đặc thù. "

Hắn lạnh lùng ánh mắt chuyển dời đến quỳ xuống đất lấy một tên nam tử trên thân, hỏi nói

"Số hai người nơi đó nhận được tin tức như thế nào?"

Quỳ sát ở trong đó một tên nam tử lúc này mở miệng, cung kính nói

"Thuộc hạ hôm nay tại quận trưởng huyện bên ngoài bờn tẩu hơn một trăm dặm, cũng không phát hiện phụ cận có cái khác giáo phái Võ Lâm hoạt động vết tích. "

"Rất tốt, số ba người đây?"

"Thuộc hạ điều tra nhiều chỗ quán rượu, khách sạn, sòng bạc, thanh lâu, cũng không đạt được xác thực hữu dụng tin tức. "

Nam tử trầm ngâm khoảnh khắc, lạnh lùng nói nói

"Thành nội nếu là có ẩn tàng manh mối, chỉ sợ Hạ Hầu Bằng Phi tên kia cũng không sẽ nhanh như vậy rời đi, ngày mai toàn bộ ra khỏi thành, đi khắp phụ cận tất cả thôn trấn, tìm tất cả được dùng tin tức cùng khả nghi manh mối. Coi như đào sâu ba thước, cũng phải tìm đến tên kia hành tung. "

"Ày!" Tám người cùng kêu lên mà ứng, trên mặt lại không mấy may biểu tình bất mãn.

"Lui ra đi. "

Tại nam tử gật đầu ra hiệu dưới, tám người cùng nhau thối lui ra khỏi nhà này, chỉ còn lại có trầm mặc hai người ngồi ngay ngắn ở trong phòng.

"Ta hồi lâu cũng không nhìn thấy đại nhân lo lắng như thế rồi. "

Ngồi ở bên phải vị kia thái dương có chút trắng bệch, dáng người bên trong chờ nam tử đột nhiên mở miệng, phá vỡ phần này bình tĩnh.

"Đúng vậy a, không biết cái này trống rỗng xuất hiện gia hỏa đến tốt cùng có cái gì lai lịch, để đại nhân đều vội vàng xao động. "

Bên trái nam tử nghe vậy hơi có chút xuất thần, nhân nhật mở miệng, tựa hồ đang về đang suy nghĩ cái gì.

"Của thành chương án người thấy thế nào?"

"Nội công thâm hậu, chỉ sợ chỉ ít có hai mươi năm hỏa hầu. "

"Cùng ta sở liệu đồng dạng. " cái kia tên tuổi phát hơi hoa râm nam tử nhẹ gật đầu phụ họa nói, ánh mắt của hắn nhìn qua lần này tùy hành già đồng bạn, hai người bọn họ thật lâu đều không có có nguyên nhân vì "Một người" mà kết bạn đồng xuất rồi.

"Chỉ mong có thể nhanh lên tìm tới gia hỏa kia, không muốn bởi vậy phá hủy chúng ta kế hoạch ban đầu mới tốt. "

"Ân, đại nhân lần này an bài hai người chúng ta đồng xuất, cũng là phòng ngừa phức tạp, ta nghĩ rất nhanh liền hội có kết quả. "

Một tên khác nam tử nhìn về phía hấn, ngữ khí lại lộ ra nhẹ điều, không nhanh không chậm nói

"Người quá cẩn thận. Thiên hạ hôm nay, có thể ngăn cản hai người chúng ta hợp lực người, chỉ sợ đã không có. "

...

(hết hạn đến trước mắt quét canh ba chương rồi, Nhị Cầu còn phải bận bịu sáu ngày liền có thể về nhà. Đến lúc đó khuyết nhất định bỏ sung, đồng thời vì mọi người)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Trở lại Thủy Đàm, ngoài ý muốn người tới

Ngày thứ hai sáng sớm Thái Dương mới lên, cửa thành mở ra thời khắc, tám tên nam tử tương hồ ở giữa giống như ước định qua, riêng phần mình cười ngửa ra khỏi thành quan, hướng về bốn phương tám hướng tiến đến.

Cổ Lan dãy núi hướng đông hơn ba trăm dặm, tại một phiến rậm rạp trong rừng.

Mấy cái thân thể nhỏ nhắn xinh xắn chim sẻ bay đến trên nhánh cây, màu xám miệng nhỏ mở ra, tại thật dày vỏ cây ở giữa đang tập trung tinh thần tìm kiếm lấy sâu ăn lá vết tích.

Mấy sợi mặt trời mới mọc xuyên thấu qua rồi thật dày tán cây, vẩy xuống trên mặt đất.

Cái này một phiến thanh trên cỏ xanh, thỉnh linh chính bò lổm ngổm một con hình thể trắng kiện, toàn thân xám trắng đường vân điều tình con cạp, mà nhất làm cho người kinh dị chỉ sợ là tại cái này lớn hồ bên cạnh, thể mà còn nằm một tên diện mục thanh tú, hai mắt khép hờ nam tử.

Nguyên lai hôm qua Bì Bì hồ mở cái miệng rộng, một cái ngậm chặt rồi Dịch Nam quần áo, sau đó đem thân thể của hấn nâng lên đến rồi mình trên lưng hồ, trong vòng một đêm, lại đem Dịch Nam cho công về rồi nó mình Lãnh Địa.

Bởi vì tại Bì Bì hồ trong ý thức, nó mặc dù không biết vì sao hội phát sinh khổng lồ như vậy bạo tạc, nhưng là vừa cái này tiểu chủ người không chết, vậy mình vì bảo hộ hấn, phương pháp tốt nhất chính là trở lại mình Lãnh Địa bên trong, dạng này hết thấy sự tình mới tại trong lòng bàn tay của nó.

Từ tối hôm qua bắt đầu, Bì Bì hồ liền một mực chờ đợi tại Dịch Nam bên cạnh, nó đã bị Dịch Nam đủ loại thần kỳ biểu hiện thật sâu tin phục, đồng thời đã tại trong đáy lòng hoàn toàn nhận đồng vị này "Đại ca", như vậy liền hội một mực tán đồng đến cùng, trừ phi Dịch Nam ngoài ý muốn chết mất, nếu không cũng không sẽ sinh ra nó hấn tâm tư đến.

"Ngao. . ."

Có chút mệt mỏi Bì Bì hồ mãnh nhưng mà mở ra tầm kia dữ tợn huyết bồn đại khẩu, ngáp một cái, nó không hiểu nhìn một chút hồ hấp đều đặn, nhưng lại vẫn không có tỉnh lại Dịch Nam, không biết hấn còn muốn ngủ đến cái gì thích hợp.

Tại Dịch Nam đỉnh đầu, mấy cái chim sẻ tại cao cao đầu cành nhảy chơi đùa, phen này lác lư đúng lúc đem đầu cành một giọt sương mẩn giọt sương cho lung lay xuống dưới.

Từ trên cao rơi xuống giọt sương thẳng đứng rơi xuống, "Tỉ tách" một tiếng vang nhỏ, vừa vụn đánh vào Dịch Nam cái trán ở giữa.

"Rống!"

Bì Bì hồ bị lần này thanh âm rất nhỏ cả kinh toàn thân xù lông, nó ngửa đầu nhìn xem đỉnh đầu mấy cái không biết trời cao đất rộng chim sẻ lập tức gầm lên giận dữ, tức khắc đem mấy cái nhỏ chim sẻ dọa đến hồn phi phách tán hốt hoảng đào tẩu.

"Ấn. . . Ta thế nào. . ."

Một tiếng trầm thấp * vang lên, hôn mê Dịch Nam lại bị một giọt này nhỏ tại mi tâm giọt nước cho đánh thức. Hấn đỡ lấy mình hư nhược thân thể, nhìn xem một bên chăm chú sát bên da của hấn Bì hồ, trong mắt xuất thần, không nghĩ tới mình thể mà may mắn trốn khỏi một kiếp, không có chết tại trong tay của mình.

Thế nhưng là mình bởi vì thể nội lực gần như khô kiệt, coi như tại tới hậu quan đầu cắt ra rồi cái kia cổ phần cổ quái hấp lực, không có bởi vì nội lực khô kiệt suy yếu mà chết. Nhưng là cái kia cuối cùng một nháy mắt phát sinh ở trước mặt mình bạo tạc lại là làm sao tránh khỏi đâu?

Hắn giờ phút này toàn thân trên dưới dường như vết thương rồi, coi như quần áo đều không có có chút tổn hại, mà quan sát bên trong thân thể nội, trong đan điền gần như một phiến trống rỗng, bất quá còn tốt giữ như vậy một tia nội lực, tiếp xuống xem ra cần phải hoa một đoạn thời gian đến khôi phục những cái kia trôi qua nội lực, về phần phương diện khác lại là không có có bất kỳ dị trạng.

Nhìn xem một bên gấp nhìn mình chăm chăm Bì Bì hồ cùng bên hông mình trên quần áo mấy cái lỗ nhỏ, Dịch Nam hình như có nhận thấy, hắn cảm kích nhìn Bì Bì hồ nói

"Bì Bì, là ngươi đã cứu ta phải không? Thật rất cảm tạ ngươi rồi. "

"Rõ ràng. . ."

Bì Bì hồ một trận ngao rống, giống như thật nghe hiểu Dịch Nam lời nói, cao giọng lên Hồ Đầu.

Dịch Nam ánh mắt sáng ngời, cảm kích nhìn Bì Bì hồ, đột nhiên mở miệng nói

"Cái kia. . . Được không thể làm phiền ngươi lại cho ta trở về một chuyến đâu. "

"#& ¥ \$!"

Tiếp xuống Dịch Nam thêm bỏ lên trên Bì Bì hồ trên lưng, để khổ công đồng dạng Bì Bì hồ chờ hắn hướng về tiến đến.

Dịch Nam ngồi ngay ngắn ở đó khoan hậu trên lưng hồ, có chút thân thể hư nhược tại tĩnh tâm về sau bắt đầu ở thể nội vận chuyển lên tứ khí Công Pháp, hắn lần này trở về, lại là vì nhìn xem cái kia dung hợp toàn thân hắn nội lực kỳ dị năng lượng đến tốt cùng bạo tạc không nổ nổ, nếu là nổ tung mình làm sao hội may mắn thoát khỏi tại khó, khoảng cách gần như vậy phía dưới thể mà không có nhận một điểm tổn thương.

Tâm sự nặng nề Dịch Nam một đường trầm tư, đoạn này hơn trăm dặm đường núi giống như cũng rút ngắn, không ra một hồi, cao cao trông mong Dịch Nam cách rậm rạp cây Lâm Diêu xa liền thấy cái kia mặt cao ngất mà dốc đứng vách đá.

Đội Bì Bì hồ chờ hắn đến gần cái kia phiến to lớn thạch thác nước, một màn trước mắt giống như giống như đã từng quen biết, nhưng cũng cùng trong ấn tượng cảnh tượng hoàn toàn khác biệt.

Chỗ kia thạch thác nước hạ to lớn Thủy Đàm bên trên, nguyên bản đứng vững từng khối kỳ thạch cùng vách đá đã hoàn toàn không thấy tung tích, tại cái kia tới gần Thủy Đàm về sau trên vách đá, một chỗ to lớn cái hồ có thể thấy rõ ràng, trên vách núi khắp nơi đều là bị xuyên thủng rồi Thạch nhũ cùng đá vụn, cảnh hoàng tàn khắp nơi.

Dịch Nam nhìn trước mắt như thế ngạc nhiên một màn, lẩm bầm tự nói nói

"Những này. . . Đều là ta tạo thành à. . ."

Hắn trong lòng may mắn, còn tốt mình là tại phía kia to lớn Thủy Đàm phía trên tiến hành thí nghiệm, nếu như là tại phiên chợ hoặc là tại trong tú lều, chi sợ tại chỗ đến có vài trăm người mất mạng ở trên tay mình.

Không nghĩ tới trong cơ thể hắn biến dị nội lực tại xuất thể về sau thể mà có thể đạt tới đáng sợ như vậy lực phá hoại, loại chiêu thức này nếu là khả không, vền vẹn bằng vào một thức này đòn sát thủ chỉ sợ cũng có thể đứng hàng nhất phẩm Thánh Giai võ học.

Nghĩ đến cái này hắn đột nhiên lại thờ dài, loại này không biết lĩnh vực liên quan đến người từ xưa đến nay lác đác không có mấy, trong đó chỗ liên quan nguy hiểm cũng thực sự quá khổng lồ, lần này mình không biết vì sao may mắn không chết ở cổ này trùng kích phía dưới, thế nhưng là khó đảm bảo lần sau mình còn có vận tốt như vậy a, nếu như. . . Minh bởi vì thí nghiệm không biết võ học mà chết lời nói, cái kia đã từng ưng thuận đủ loại hứa hẹn đều đem hóa thành mây khói. Nặng như thế gánh tại trên vai hắn, hắn không thể vì mình một người mà mạo hiểm trong đó.

"Xem ra chỉ có thể chờ tương lai tu vi tiến thêm một bước thời điểm lại tiến hành thí nghiệm. "

Nghĩ như vậy nói, Dịch Nam rất nhanh cũng là tiêu tan rồi, lần này bất quá mấy ngày chuyển đi, hắn chính thức phá vỡ mà vào rồi Hậu Thiên cảnh giới, trở thành trong chốn võ lâm chân chính cao thủ tuyệt thế, cũng coi là tại trong chốn võ lâm có rồi địa vị tương đối cao.

Mà lại mình tại mười ba tuổi hướng tuổi liền đi vào rồi Hậu Thiên cảnh giới, đây chính là so sánh ban đầu Ngô đại nhân mười sáu tuổi đi vào Hậu Thiên cảnh giới rõ ràng phải sớm rồi ba năm, vền vẹn điểm này liền để Dịch Nam cảm thấy mười phần vui vẻ, dù sao có thể tại tu vi bên trên siêu việt Ngô đại nhân, đây cũng là đối với hắn tốt nhất khẳng định.

Dịch Nam khinh khinh vuốt ve Bì Bì Hồ Đầu tương đương cái kia thật to "Vương" chữ, cao hứng bưng bưng nói

"Bì Bì, tiếp xuống chúng ta ngay ở chỗ này hạ trại a. Ta phải thật tốt khao ngươi. "

"Rõ ràng. . . " Mỗi một đan xen Bì Bì hồ nghe được về sau cũng cao hứng ngừng rồi Hồ Đầu một trận đáp lại, mình vất vả bốn ba gần nghìn dặm đường,

Bạch đại nhân ngao khí một câu, ngay khi đó liền xe ngựa xông về sơn lĩnh.

"Tiêu đại nhân, ngài nhìn?"

Số hai nhìn xem một câu kia nhanh chóng đi thân ảnh, vội vàng mở miệng hỏi thăm một vị khác đại nhân ý đồ.

"Vừa lập tức đã không có bất kỳ manh mối, như vậy chúng ta cũng không còn cách nào khác rồi. Đi thôi, khó được Lão Bạch tâm tình thật tốt, chúng ta liền cùng nhập núi này, tìm tòi hư thực. "

Một tên khác chủ sự họ Tiểu nam từ lập tức phát tay, còn lại chín người liền cùng nhau xe ngựa đi theo, hướng về Cổ Lan dãy núi một đường xâm nhập mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Cuối cùng tìm manh mối, xâm nhập dãy núi

Một chuyến này mười người một đường dọc theo Cổ Lan dãy núi xâm nhập, ở tại xâm nhập sơn lĩnh bất quá ba dặm địa chỉ sau vốn nhờ vì nói đường gấp ghe, địa thế dốc đứng mà không thể không xuống ngựa đi bộ tiến lên.

Cũng may cái này một đám người cũng không phải hơi hạng người, điểm ấy đường núi đối với bọn hắn tới nói bất quá ngại tai, nó mỗi người cước trình tốc độ không thấy chút nào suy giảm, rất nhanh liền lật phống qua rồi hai ngọn núi lớn, xâm nhập trong đó hơn mười dặm.

"Mau nhìn cái kia!"

Đi tại đoàn người này phía trước nhất dò đường chính là tên kia được xưng là số hai thanh niên nam tử, một mình hãnh một mình phía trước một đường xem dò xét, đột nhiên giống như phát hiện cái gì rồi thứ không tầm thường, lập tức quay đầu một tiếng la lên.

Mấy người vội vàng bước nhanh về phía trước, đợi đến gần về sau rốt cục thấy được người kia chỉ cảnh tượng, tức khắc cũng minh bạch rồi vì sao nơi này đã từng hội truyền ra trong núi có lệ quỷ quỷ phá truyền thuyết rồi.

Ở phía trước một phiến tươi tốt mà tráng kiện thân cây phía trên, trải rộng một phiến lít nha lít nhít chường ấn, những này chường ấn hình dạng ngàn vạn, có thành năm chỉ tách ra, có sâu cạn không đồng nhất, có thì là một cái ăn vào gỗ sâu ba phân hố ấn, nó duy nhất giống nhau chính là mỗi trên một thân cây đều là loại này cổ quái chường ấn.

Mảnh đất này thế lọt vào trong tầm mắt cực lớn, trước mắt phân bố tầng tầng lớp lớp cây cối chỉ ít cũng có mấy trăm khóa, mỗi trên một thân cây coi như chỉ có một ngàn cái chường ấn, vậy cái này số lượng tăng theo cấp số nhân lấy được trị số cũng hội dị thường khổng lồ.

Đang ánh mắt của mấy người thuận cánh rừng cây này vào trong nhìn lại lúc, lập tức không khỏi nuốt xuống một hớp nước miếng, chỉ sợ núi này nơi dày đặc rồi chường ấn quái thú, tuyệt không phải nhìn thấy trước mắt những này mà thôi.

"Có ý tứ, có ý tứ!"

Họ Bạch nam tử nhìn trước mắt cái này khiếp sợ một màn, bàn tay của hắn khẽ vuốt cái kia ăn vào gỗ sâu ba phân chường ấn, trên mặt tức khắc nổi lên một trận quái dị cười.

"Cái này chường ấn lưu lại chỉ sợ chỉ ít năm năm có thừa, quái không được năm đó nơi đây hội truyền ra lệ quỷ quỷ phá tin tức. "

Họ Tiểu nam tử tiến lên nhìn xem cái này cực điểm rung động một màn, lập tức ngoài miệng cũng là tấm tắc lấy làm kỳ lạ tán nói.

"Àn. . . Dùng cái này chường ấn lớn nhỏ đến xem, thời gian mấy năm trưởng thành qua đi, lại vừa vận cùng cái kia trên cửa thành cái gọi là Quỷ chường ấn khớp rồi. "

Nhắm mắt khẽ vuốt cái kia quái dị chường ấn Bạch đại nhân một bên suy luận một bên nói nói, dãi hắn đột nhiên mở mắt, trong đôi mắt tức khắc một phiến tinh quang phun hiện, kích động nói

"Xem ra nơi đây lại là tiểu tử kia ẩn cư chi địa không thể nghi ngờ, ha ha ha, không nghĩ tới cư nhiên như thế bị chúng ta tìm được. "

"Lời tuy như thế, bất quá tiểu tử này lúc này ở không ở nơi này còn rất khó nói, huống chi quái dị như vậy luyện võ phương thức thực sự lộ ra kỳ quái? Chỉ sợ trong cái này sự tình không bằng người ta nghĩ đơn giản như vậy. "

Tiêu đại nhân một phen trầm ngâm qua đi, như thế phân tích nói nói. Tính cách của hắn từ trước đến nay cẩn thận, loại này quý dị luyện võ phương thức chưa từng nghe thấy, liền sợ cất giấu trong đó đồ vật hội nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

"Hừ, người ta hơn mười năm trước liền cẩn thận như vậy cẩn thận, bây giờ chúng ta tu vi cơ hồ kham phá thể gian này cảnh giới tối cao, coi như thật có giấu diếm, ngoại trừ mấy cái kia giả mà không chết giả hóa bên ngoài, còn có ai có thể ngăn cản hai người chúng ta hợp lực chỉ thế?"

Nam tử giữa lông mày hơi nhíu, hơi có chút bất mãn nói nói, ngữ khí của hắn ngạo khí lộ ra, đối với vị này hợp tác nhiều năm lão hòa kể lại là có rồi một tia tâm tình bất mãn ở bên trong.

"Àn. . . Người nói cũng không phải không có đạo lý, đã như vậy vậy liền liền người ý, hai người chúng ta các mang một đội nhân mã lên núi tìm kiếm, bất luận tìm được bất luận cái gì manh mối đều trước không muốn thiện cho rằng, sau một canh giờ lại trở lại nơi đây tụ họp. "

Đối với đồng dạng ở chung nhiều năm lão hòa kể, tiêu cần há có thể không biết vị này chủ tính tình, lúc đầu làm huynh trưởng hắn lập tức liền cũng làm ra nhượng bộ, đưa ra cái này nhất cử lưỡng tiện phương pháp.

"Tốt sau một canh giờ lại đến đây tụ họp, tiểu tam tiểu tứ tiểu Ngũ tiểu Lục các người bốn người mà theo ta tìm tòi. " họ Bạch nam tử lập tức mặt lộ vẻ vui mừng, tận tình một tiếng la lên, lập tức liền thi triển mà xuất một thân tung hoành khinh công, hắn tức hạ phảng phát sinh ra hai cây ẩn hình cánh, gầy gò thân thể giống như một con Đại Điểu đồng dạng hướng về phía trước Tộc đẳng mà xuất, trong nháy mắt liền biến mất ở cái này phiến rừng cây rậm rạp bên trong.

"Tiêu đại nhân, tiểu nhân đi đầu một bước. " còn thừa mấy tên thủ hạ lúc này khom người hướng tiêu cần hành lễ, lập tức cũng thi triển ra một thân không tầm thường khinh công hướng về Bạch đại nhân biến mất phương hướng đuổi theo.

Cái này trong lúc nhất thời mấy người chỗ hiện ra công phu thể mà không có một cái là hơi hợm hạ người!

"Đại nhân, chúng ta là ở chỗ này chờ Bạch đại nhân trở về vẫn là. . . "

Nhìn xem mấy người thân ảnh lần lượt biến mất tại rồi trước mắt, được xưng là số hai nam tử lặng lẽ tiến lên, ở một bên cung kính hỏi nói.

"Ai, cũng làm khó hắn rồi, mười mấy năm qua tiềm tu xuống tới, đừng nói là hắn, liền ngay cả ta đều nhanh không giữ được bình tĩnh rồi. Vừa manh mối đang ở trước mắt, chúng ta liền cũng đi chung quanh một chút đi, có lẽ coi là thật bị chúng ta tìm tới những đầu mối khác cũng khó nói. "

Tiêu cần liú lười sau khi nói xong, toàn thân trên dưới đột nhiên ngữ khí mà động, hắn đồng dạng sử xuất một tay thành thạo mà phiêu dật khinh công, cả người còn như quý mị đồng dạng hướng về Đông Phương phiêu nhiên mà đi.

Cuối cùng bốn người kia tức hạ điểm nhẹ, từng cái thân ảnh Mau Lẹ, tại cái này phiến trong rừng cây rậm rạp tốc độ so sánh viên hầu còn muốn linh hoạt, từng cái thật chặt đi theo cái kia nói phía trước thân ảnh, một đường tiến đến.

Cổ Lan dãy núi hướng đông bốn trăm dặm có hơn, Dịch Nam giờ phút này chính nhắm mắt tại Thủy Đàm bên cạnh tĩnh tọa, ý thức của hắn chính ngao du tại cái kia mênh mông trong thức hải, không ngừng lấy trước mắt tự thân tu vi cùng cái kia giả tượng Ngô đại nhân không ngừng đối chiến lấy.

Ở một bên thật dày trên đồng cỏ, Bi Bi hồ lười biếng ngáp một cái, nó một đôi mắt hồ nghi hoặc nhìn một chút Dịch Nam, nó lại không rõ Dịch Nam cả ngày ở nơi đó ngồi chẳng lẽ không mệt nha, còn không bằng tìm một chỗ phơi nắng Thái Dương sấy một chút mỹ vị tốt bao nhiêu.

Một người một hồ này lúc đều không biết, lập tức hai đội nhân mã đều tại lấy quý mị đồng dạng cực tốc hướng về Cổ Lan dãy núi không ngừng xâm nhập, đều đang toàn lực tìm kiếm lấy tung tích của hắn.

(ngạch. . . Thêm đoạn mất canh một, cuối cùng còn có ba ngày nghỉ, tiếp xuống một tháng làm việc đều phải tại ba ngày này hoàn thành, đây là lý do cùng lấy có. . . Cũng là tối hôm qua không có ý tứ trực tiếp ngủ cho nên không có gõ xong nguyên nhân. . . Quy củ cũ, thiếu chương tiết đến tiếp sau đều hội bổ sung. Cầu tử ở chỗ này chân thành nói tiếng xin lỗi.)

(mặt khác bởi vì dính đến sáu một cùng ngày xin lên khung, đến tiếp sau chương tiết hội sửa đổi vì 2 500+ một chương, lên khung về sau một lần nữa trở lại 3000+ một chương, tạ ơn các vị duy trì. Phi thường cảm tạ.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Chia ra tìm hướng, địa điểm bại lộ

Cổ Lan dãy núi rậm rạp trong rừng, một phiến thật dày tán cây ở trên không trung dày đặc, trên mặt đất vầy xuống điểm điểm pha tạp ánh nắng chiếu vào bụi cỏ ở giữa, mấy cái to mọng thỏ rừng chính tại không buồn không lo ăn thanh thúy cỏ non.

"Phốc xích. "

Một trận kỳ dị tiếng xé gió từ trong rừng rậm truyền đến, chỉ gặp một đạo nhân hình thân ảnh mũi chân điểm nhẹ chạc cây, cả người chính lấy một loại hiếm thấy cấp tốc siêu thoát chạy về phía trước.

Người này sau khi rơi xuống đất xung quanh một trận cuồng phong nổi lên, mấy cái bình yên thỏ rừng không nghĩ tới lại có thể có người từ trên trời giáng xuống bay đến bên người, đang lúc kinh hoàng đến co cẳng hướng bốn phía chạy tới.

"Hừ. " nam tử thấy thế hừ lạnh một tiếng, hấn chân phải tại khối kia trên cỏ khinh niệm rồi mấy lần, ngẫu nhiên mũi chân đột nhiên hướng về phía trước một cước đá ra.

Mấy khối nhỏ vụn cục đá tại một cước này phía dưới bắn ra, mỗi một khối thạch đều giống như thủ nỏ phát ra đoàn tiễn, thế mà tinh chuẩn hướng phía cái kia mấy cái Thỏ Tử bay đi.

"Chít chít. . Chít chít. "

Vài tiếng kêu thăm thiết lập tức vang lên, năm con vừa mới vọt đằng bắt quá vài mét màu xám thỏ rừng trong nhảy mắt đều bị cái kia nhỏ cục đá đánh vào trên thân, mỗi một cái Thỏ Tử đều phát ra một tiếng rất nhỏ tiếng kêu thăm thiết, lập tức ngã xuống đất run rẩy bắt quá mấy lần, đều từ trong miệng mũi đã tuôn ra điểm điểm huyết hoa, thế mà toàn bộ mất mạng tại chỗ.

Cái này lúc từ tứ phương truyền đến vài tiếng rất nhỏ tiếng vang, bốn nói đồng dạng tại rừng rậm ở giữa trên nhảy dưới tránh bóng người màu xám cùng nhau rơi xuống đất, tại nam tử này trước mặt cung kính quỳ một chân trên đất, một cái tiếp theo một cái mở miệng nói nói

"Khởi bẩm đại nhân, thuộc hạ xâm nhập phương nam hơn ba mươi dặm sâu địa, cũng không phát hiện bất cứ dị thường nào. "

"Khởi bẩm đại nhân, thuộc hạ xâm nhập Bắc Phương hơn ba mươi dặm sâu địa, cũng không phát hiện bất cứ dị thường nào. "

"Đại nhân, có thuộc hạ lệch đông hơn hai mươi dặm địa chỉ bên ngoài, phát hiện một cái cực lớn nhà gỗ, cái khác cũng không bất cứ dị thường nào. "

"Ân? Nhưng có người hoạt động dấu hiệu?"

Nam tử này lại chính là lúc trước rồi đi tên kia họ Bạch nam tử, đang nghe số bốn báo cáo về sau, lúc này mở miệng truy vấn nói.

"Thuộc hạ cũng không tiến lên sâu tra, bắt quá xung quanh lại từng có người nhóm lửa dấu vết lưu lại, xem ra ngay tại cái này trong vòng vài ngày. "

Số bốn ngẩng đầu nhìn Bạch đại nhân thăm thúy con mắt, lập tức vội vàng nói nói.

"Rất tốt, người ở phía trước dẫn đường, chúng ta cái này đi qua. "

Bạch đại nhân khinh khinh gật đầu, cái kia mặt âm trầm bên trên rốt cục toát ra một phần vẻ mặt nhẹ nhõm.

Tại cái này thâm sơn trong rừng rậm tiến lên hơn bốn mươi dặm, thế mà mỗi trên một cây đại thụ đều dày đặc rồi cái kia chưa gặp mặt mục đích tiểu tử luyện võ chương ấn, mà lại càng là xâm nhập rừng rậm, cái kia chương ấn thế mà cũng tại từ biến lớn biến hóa.

Tu vi cao thâm như vậy hấn vèn vèn nhìn những này chương ấn, liền đối với tại tiểu tử kia tu vi có rồi một phen nhận biết.

Tiểu tử này kiên quyết không là một người ở đây trong núi sâu tu luyện, nhưng là nếu là cái nào đó môn phái hoặc là đại giáo đệ tử, làm sao khổ tại trong thâm sơn này thụ công? Hơn nữa nhìn hấn chương ấn sâu cạn, nó nội lực tu vi tuyệt không phải hơi hạ hạng người, như thế tiểu nhân niên kỷ có thể có được dạng này thâm hậu nội lực, ngoại trừ những cái kia tuyệt thế đại giáo bên ngoài, còn có ai có thể có như thế năng lực dạy dỗ đệ tử như vậy?

Dù loại nghi vấn chôn cất trong lòng của hấn, tăng thêm như thế đề nấn hoàn cảnh, mới khiến cho liếc lớn tâm tình của người ta càng ngày càng kém, nhìn thấy cái này mấy cái thỏ rừng lập tức liền mở sát niệm, cũng là đang phát tiết trong lòng buồn bực ý.

Hiện tại rốt cục lấy được lần sau báo tin tức, Bạch đại nhân thể nội cái kia mãnh liệt như nước thủy triều đồng dạng nội lực chấn động kịch liệt lên, rốt cục có thể gặp đến tiểu tử kia chân chính diện mục rồi, lần này đi xa xem ra rốt cục có chỗ thu hàng, có thể đi trở về cùng đại nhân phục mệnh.

Trong lòng nghĩ như vậy, Bạch đại nhân cặp kia thâm trầm con ngươi có chút nheo lại, là người hay quỷ, hôm nay đều đem công bố rồi.

Lập tức, năm người điều động không tầm thường khinh công, cùng nhau hướng về phía đông Lâm Tử cấp tốc mà đi.

.....

"Tiêu đại nhân, thuộc hạ kèm ngài bên người nhiều năm, trước kia chưa bao giờ thấy qua ngài cùng Bạch đại nhân ý kiến không hợp, hôm nay việc này thực sự hiếm thấy a. "

Tại Cổ Lan đây núi phía tây, trong rừng rậm hai núi giữa khu rừng lao nhanh vọt lên thân ảnh một đường hướng tây, đi đầu phía trước mở miệng người kia thì là tên kia bị trở thành số hai nam tử.

"Tiềm tu hơn hai mươi năm, mấy ngày gần đây mới chính thức được thấy ánh mặt trời, khó trách Lão Bạch tâm cảnh như thế ba động, đây cũng là chuyện trong dự liệu. "

Tiêu đại nhân trên mặt cười khê, như thế giải thích nói.

Hắn tức hạ sinh phong, cùng số hai cùng một chỗ cách xa nhau bất quá mấy bước xa, hai người đều giữa khu rừng giống như Thần Tiên đồng dạng nhảy lên thật cao, thêm khinh khinh rơi xuống đất, lại không giống phía bên kia Bạch mỗ dẫn đội đồng dạng vô cùng lo lắng, trong đó vô hạn hài lòng.

"Thuộc hạ hồi tưởng chuyện cũ vẫn rõ mồn một trước mắt, ban đầu ngài cùng Bạch đại nhân đều vẫn là tuổi trẻ tuấn kiệt, không nghĩ tới tuổi tác nhẹ trôi qua, ngài cũng đi vào rồi trung niên rồi. "

Số hai một phen cảm khái, hồi tưởng lại đã từng gian khổ thời gian, trong lời nói cũng là tràn đầy dư vị.

"Ha ha, tiểu nhị ngươi hôm nay lại có chút thương cảm, chẳng lẽ quá lâu không xuất, trong lòng tịch mịch khó nhin rồi?"

Nghe được số hai như thế một phen, tiêu cần cười to một tiếng, như thế trêu ghẹo nói.

"Thuộc hạ thề sống chết đi theo đại nhân tuyệt không hai lòng, mời đại nhân minh giám!"

Số hai nghe vậy thân thể ngẩn người, lập tức dừng bước nguyên địa, hai đầu gối quỳ xuống lập tức lớn tiếng nói nói.

"Tốt, ngươi ta làm bạn hơn mười năm, ta há có thể không biết tâm tư của ngươi. Lúc trước ăn đến khổ đều là đáng giá, chờ đến đại nhân lên đường ngày ấy, chính là chúng ta quân lâm thiên hạ ngày!"

Tiêu cần sắc mặt như thường, đồng dạng đã ngừng lại tiến lên thân ảnh, hắn đưa tay đỡ dậy số hai, trong miệng nói ra như thế lạnh nhạt mấy lời nói lại để lộ ra trong đó kinh thiên bí mật.

"Đại nhân ân đức thuộc hạ ai cũng dám quên. "

Số hai có chút cúi đầu, cũng không dám nhìn thẳng tiêu cần ánh mắt, cái kia một đôi không có gì lạ trong hai mắt, rõ ràng ẩn giấu đi kịch liệt một dòng lửa, chỉ đợi một ngày kia vạn sự sẵn sàng, định hội nghênh đón kinh thiên động địa.

"Ân, vừa vặn bọn hắn cũng quay về rồi, việc này như vậy coi như thôi a. "

Tiêu cần lời nói rơi xuống đất, mấy núi tại trong rừng rậm bay vọt thân ảnh từ xa tới gần, lại là lúc trước ra ngoài dò xét đường xá mấy người còn lại, lần này trở về phục mệnh.

Ba người đi đến tiêu cần trước người, quỳ một chân trên đất, cung kính bẩm nói

"Đại nhân, Bắc Phương hơn hai mươi dặm cũng không phát hiện bất cứ dị thường nào. "

"Đại nhân, Đông Phương hơn hai mươi dặm cũng không phát hiện bất cứ dị thường nào "

"Đại nhân, phương tây trong vòng hơn mười dặm chỗ cũng không phát hiện bất cứ dị thường nào. . . Bất quá. . . "

Cái kia một tên sau cùng hồi báo nam tử ấp úng, vậy mà mang theo mấy phần do dự, muốn nói lại thôi.

"Ân? Cứ nói đừng ngại. "

"Thuộc hạ mới đầu đi ngang qua toà kia Bình Sơn, mới tới cũng chưa phát hiện bất cứ dị thường nào, nhưng là trở về hướng lúc đường xá hơi có khác biệt, thuộc hạ thề mà tại ngọn núi kia bên trên lạc đường, một lúc tìm không đến bất luận cái gì phương hướng. Đợi ta tĩnh tâm quan sát về sau, phát hiện mình thế mà lâm vào một chỗ cây trận bên trong, mới đầu một phen tìm kiếm làm sao cũng tìm không thấy đi ra con đường, cuối cùng nói đến buồn cười, thuộc hạ một đường tìm cái kia trên mặt đất một đầu gần như không thể gặp khe rãnh, cuối cùng nhưng lại đi ra chỗ kia mê trận bên ngoài. "

Số bảy một phen miệng lưỡi, đem mình vừa rồi hành vi nói cái rõ ràng rành, kỳ thật nếu không phải hắn thân có một thân không tầm thường võ công, chỉ sợ mới vừa rồi còn nhìn không ra chỗ kia mê trận chỗ bất phàm.

"Như thế trong núi sâu thế mà còn có người bố trí xuống mê trận? Ngươi nhanh chóng mang ta tiến đến, có lẽ chúng ta trước bọn hắn một bước tìm được tiêu tử kia ẩn cư chi địa!"

Tiêu cần một phen suy nghĩ, lập tức sắc mặt mừng rỡ lớn tiếng nói nói, không nghĩ tới mình khả năng trước Lão Bạch một bước tìm được tiêu tử kia ẩn thân địa phương, cứ như vậy nói rõ bọn hắn đám người kia đi qua nhất định là không công mà lui, hắn cũng không dùng lại ở trong lòng lo lắng Lão Bạch

thiện cho rằng hành sự lỗ mẫm, trêu ra kẻ không nên chọc.

"Đại nhân, trong cái này không sẽ có trá a? Chúng ta muốn hay không chờ Bạch đại nhân cùng một chỗ tụ họp lại đi qua tìm tòi?"

Khởi hành lúc số hai lại cảm giác việc này có chút ngoài ý muốn, thế là thiện ý mở miệng nhắc nhở một tiếng.

"Ta nhìn không sẽ, người xem chúng ta cái này cùng nhau đi tới mỗi trên một cây đại thụ đều trải rộng tiểu tử kia chường ấn, dạng này đã nói rồi hai vấn đề. "

Tiêu cần lắc đầu, nói như thế nói.

"Thuộc hạ ngu dốt, mời đại nhân chỉ điểm. "

"Đến một lần ở trong đó chường ấn từ nhỏ đến lớn, có thể nói ấn chứng tiểu tử kia tại cánh rừng cây này bên trong trưởng thành ấn ký. Thứ hai tiểu tử này tuyệt không sẽ vô duyên vô cớ thân có một thân nội lực, chỉ sợ trước kia phía sau hấn có ấn sĩ chỉ điểm, bất quá lại không phải tuyệt thế đại phái, chỉ sợ nó người đứng phía sau chính là trước kia thoái ẩn Vô Lâm ẩn cư ở này người, không quá gần năm qua đã bỏ mình. "

"Đại nhân từ đâu kết luận người này sớm đã không còn tại thế bên trên?"

"Ha ha, người suy nghĩ một chút cái kia ban sơ chúng ta nhìn thấy chường ấn, lớn nhỏ bất quá mấy tuổi trẻ con, người gặp qua ai năm sáu tuổi có thể thân có như thế nội lực, một chường ấn vào gỗ sâu ba phân? Rõ ràng chính là hấn người sau lưng sắp chết hướng lúc truyền công với hấn, nếu không bằng chừng ấy tuổi có thể nào có được một thân tinh thuần nội lực. "

Tiêu cần tự tin cười một tiếng, lại là đem mình phân tích chuyện xảy ra nói cái bảy tám phần, hấn bị người tâm tư kín đáo, lại quan sát thế sự cực sâu, trước kia hành tẩu giang hồ hướng lúc còn từng có thần thám danh xưng.

"Đại nhân động nhuợc rõ ràng, thuộc hạ cảm giác sâu sắc bội phục. "

Mấy người nghe này một phen ngôn luận nhao nhao hai miệng lấy lòng nói.

Nhìn xem mấy người biểu lộ vẻ chột hiệu, tiêu cần khinh khinh khoát tay, sắc mặt nhưng cũng dễ nhìn không ít, không có người phản cảm lời khen tặng, huống chi là bọn hấn loại này ẩn cư hơn nửa đời người người.

Xa xa nhìn lên trên trời ngày, tiêu cần lập tức nói nói

"Đi thôi, nơi đây đã qua nửa canh giờ, chúng ta tốc chiến tốc thắng, chớ có để Lão Bạch cho chúng ta lo lắng. "

"Là, đại nhân. "

Nói xong mấy người cấp tốc khởi hành, hướng phía trên đường đầu kia nhàn nhạt khe rãnh một đường đuổi sát mà đi.

Hai phe nhân mã riêng phần mình vì đội, hướng về phương hướng ngược nhau mau chóng đuổi theo, cái này hai đội nhân mã bên trong, đi đầu tiêu cần cùng liếc giữa bầu trời khéo miệng đều khơi gọi lên một vòng tà mị cười, nghĩ đến một hồi liền có thể hoàn thành đại nhân phân phó mệnh lệnh, cùng tương lai áp dụng kế hoạch, quân lâm thiên hạ uy vũ thân ảnh, lập tức nó tốc độ dưới chân thêm nhanh thêm mấy phần, còn như một trận cuồng phong đồng dạng hướng về phía trước dâng đi.

(đếm ngược lúc một ngày nghỉ, cầu tử hội đem thiếu đều bổ sung. Mấy ngày nay cất giữ roi mắt mười mấy cái, bất quá cảm tạ những cái kia vẫn đang nhìn, hi vọng quyển sách này không sẽ để các người mọi người hối hận truy. Tạ cảm ơn các người làm bạn.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Mặt đen Đại Hán, bại lộ manh mối

"Ngừng!"

Nhất đạo giữa khu rừng cấp tốc di động tới tàn ảnh ngạnh sinh sinh bỗng nhiên ngay tại chỗ, giữa ban ngày có chút nheo lại hai mắt, nhìn xem trước mặt cái kia khoảng cách bất quá xa mười mấy trượng cổ quái nhà gỗ, lập tức giờ tay nói nói.

Sau lưng vội vàng đã tìm đến mà đến bốn nói bóng người màu xám lập tức vội vàng đã ngừng lại thân ảnh, từng cái ghé mắt chậm đợi một bên, chờ lấy Bạch đại nhân ra lệnh.

"Tiểu Tứ, người lại tiến lên xem xét, nhìn xem trong phòng phải chăng có người. "

Nghe được Bạch đại nhân lời nói lạnh lùng, tên kia gọi Tiểu Tứ nam tử đang lúc đáp ứng, chậm rãi đi hướng rồi đứng ngồi tại cái kia to lớn trên đất trống, hình dạng kỳ dị, hoàn toàn do to lớn bóng loáng gỗ dựng mà thành phòng ốc.

"Kẹt kẹt" một tiếng vang nhỏ, đợi Tiểu Tứ đi đến một nửa khoảng cách hướng lúc, cái kia nói thật dày cửa gỗ thế mà bị người đẩy ra, một bóng người cao to xuất hiện ở phía sau cửa.

Liếc giữa bầu trời ánh mắt ngưng lại, đợi cái kia nói thân ảnh hoàn toàn xuất hiện ở hắc ánh mắt bên trong lúc, người kia tướng mạo cũng ánh vào rồi tầm mắt của hắn.

Cái này một thân xám quần áo màu trắng cách ăn mặc, thân cao ước chừng sáu thước có thừa nam tử tuổi chừng 40 có thừa, hắn giữ lại một đầu đơn giản buộc tóc, nó bờ môi miên dày, hai mắt có thần, ngoại trừ cái kia một mặt cực kỳ đen kịt bên ngoài, nhưng cũng không có cái khác đáng giá chú ý địa phương.

Liếc giữa bầu trời ánh mắt ở đây người rộng lượng trên bàn tay có chút lướt qua, nghi ngại hạ đánh giá người này một phen về sau, không biết vì sao hắn lại tại trong lòng thờ dài một hơi.

"Các ngươi là ai? Tới nhà của ta làm gì?"

Dẫn đầu đánh vỡ phần này trầm muộn lại là tên kia sắc mặt cực tối nam tử, cái kia trung khí mùi phần tiếng nói mang theo mấy phần ngọt ngào, lại là cực kỳ giống người này hình thể.

"Ta chờ tới đây vì tìm một tên thiếu niên, hắn tuổi chừng mười bốn mười lăm tuổi, thân cao khoảng năm thước, không biết ngươi có thể thấy được qua người này?"

Liếc giữa bầu trời giờ phút này không chút nào không buồn người này vô lý thái độ, sắc mặt hắn nhẹ nhàng, nhìn thẳng người này chậm rãi nói nói. Tại cái kia lão luyện ánh mắt phía dưới, có thể rõ ràng nhìn ra người này công phu quyền cước chỉ thường thôi, lại không phải hắn cần lo lắng đối tượng.

"Các ngươi là cái gì người? Tìm cái gì thiếu niên? Ta là Cổ Lan thôn hạ sản thú nông hộ, lâu dài tại cái này thâm sơn phía trên, ngoại trừ thôn tiểu từ bên ngoài cũng không có gặp qua cái gì thiếu niên. "

Trên mặt hồ nghi mặt đen nam tử tiếng trầm nói nói, ánh mắt của hắn có chút tò mò nhìn trước mặt mấy người, nhìn lại không có bất kỳ chột dạ biểu hiện.

"Ngươi tại Cổ Lan dãy núi ở lại nhiều năm? Vậy cái này khắp núi trên đại thụ quý dị chừng ăn ngươi được biết lai lịch?"

Liếc giữa bầu trời ánh mắt lấp lóe, ngay sau đó hỏi nói.

"Cái đồ chơi này người cả thôn đều biết, hàng năm trước còn có thật nhiều người lên núi tìm đến cái kia "Quý" Ảnh Tử, kết quả còn không phải ngay cả một cái Quý Ảnh đều không có tìm tới. "

Đại Hán xì rồi một tiếng, tựa hồ đối với lần này sự kiện cảm giác sâu sắc thống hận.

"A? Ngươi trong núi ở lại nhiều năm, chẳng lẽ ngay cả một điểm chân tướng sự tình đều không biết? Cái này trên cây chương án phân biệt chính là người chương án!"

Hiếu kỳ liếc giữa bầu trời tiếp tục hỏi như thế nói, hắn ở trong lòng cũng không ở nói thầm, người này biểu hiện nhìn thực sự quá mức tự nhiên, hoàn toàn liền không có bất luận cái gì làm ra vẻ hoặc là chột dạ thành phần ở bên trong, phen này đối thoại ngược lại để hắn có chút tin tưởng đối phương rồi.

"Không biết không biết, ta lên núi chính là đến săn thú, cơm đều ăn không đủ no nào có thời gian rồi quản vật gì khác. "

Mặt đen nam tử tựa hồ hơi không kiên nhẫn, lập tức lắc đầu nói nói.

"Thật sao. . Chẳng lẽ tiểu tử kia coi là thật tại mấy năm trước ở đây ẩn cư rồi một đoạn thời gian, về sau bị người hữu tâm phát giác, hiện tại võ công có thành tựu, đã rời đi?"

Liếc giữa bầu trời cúi đầu trầm tư, lại không có nó cử động của hắn.

Về phần cái kia còn lại bốn tên nam tử, thì là an tĩnh đứng ở nguyên địa, không nhúc nhích, ánh mắt của bọn hắn đều tại Bạch đại nhân cùng tên kia mặt đen nam tử ở giữa rời rạc, tiện tay chuẩn bị bước kế tiếp cử động.

"Các ngươi còn có chuyện khác sao? Không có lời nói ta được trở về phòng rồi. "

Mặt đen nam tử tiếp tục không chút khách khí nói nói, đối với cái này khách không mời mà đến chỉ sợ bất luận kẻ nào đều không sẽ cảm thấy vui vẻ a.

"Ân, không có rồi. Đa tạ hảo hán chỉ đường, chúng ta cái này xuống núi. "

Liếc giữa bầu trời mỉm cười, lại là cho mặt đen nam tử một cái bình hòa cười, sau đó hần khoát tay chặn lại, còn lại bốn người thể mà đều về tới phía sau hần, năm người coi là thật chậm rãi xuống núi rồi.

Mặt đen nam tử đưa đầu vênh lên nhìn một trận, đợi mấy người thân ảnh biến mất không thấy lúc, hần lần nữa đem cái kia nói thật dày cửa gỗ "Đụng" một cái đóng lại, lại là trở về phòng mà đi rồi.

"Đại nhân, chúng ta coi là thật trở về sao?"

Bốn người thành thành thật thật đi theo liếc giữa bầu trời sau lưng đi bộ một khoảng cách, thấy phía trước dẫn đường Bạch đại nhân một mực tại cúi đầu trầm tư cái gì, rốt cục có người nhện không được tính tình, đi đầu mở miệng nói ra nghi vấn trong lòng.

Phía trước dẫn đường liếc giữa bầu trời thân thể bỗng nhiên dừng lại, dưới chân bước ra một nửa bước chân thêm thu hồi lại, hần có chút quay người, nhàn nhạt mở miệng nói

"Mấy người các ngươi nhưng có phát hiện người này bất cứ dị thường nào chỗ?"

Bốn người hai mặt tương dòm, tương hồ ở giữa ánh mắt giao thoa một phen, cái kia Tiểu Tứ trước tiên mở miệng nói

"Bạch đại nhân, ta cùng người này cách xa nhau gần nhất, thuộc hạ xem người này tựa hồ luyện qua một chút tay chân công phu, thân thể tráng kiện, về phần hô hấp cùng những phương diện khác lại là cũng không cái gì dị thường. "

"Ân, cùng ta dự đoán giống nhau như đúc, vừa người này không có bất luận cái gì đáng giá cân nhắc địa phương, vậy chúng ta làm gì ở đây lãng phí thời gian, không bằng trở về nhìn xem lão Tiểu bọn hần phải chăng tìm được đầu mối hữu dụng, chẳng phải là tốt hơn. "

Liếc giữa bầu trời lạnh lùng nói xong thêm xoay người qua, tiếp tục hướng phía trước cất bước đi đến, bất quá trong ánh mắt hần giấu giếm một phần ảm sắc, lại không biết trong lòng đang suy nghĩ gì.

"Thuộc hạ ngu dốt, đa tạ đại nhân chỉ điểm. "

Số bốn cung kính phụng nói, mấy người tại sau lưng tiếp tục đi theo Bạch đại nhân thân ảnh tiếp tục tại rừng bên trong đi đến.

"Kỳ thật nói đến người này chỉ sợ cũng chính là phổ thông sơn dã thợ săn, nếu không sắc mặt làm sao hội như vậy đen kịt, mà lại muốn nói người này bàn tay khoan hậu, cái này trên cây chường ấn cũng không thể nào là người này lưu lại a. "

Số năm một tiếng cảm khái, lại là tiếp lấy số bốn lời nói nói ra đến, ý tứ trong đó rất rõ ràng, cũng là đang quay Bạch đại nhân mông ngựa mà thôi.

Nhưng mà liếc giữa bầu trời đột nhiên nghe đến lời này, tức khắc thân thể run lên, hần đột nhiên quay đầu, cái kia một đôi bình tĩnh con ngươi bên trong một vòng mãnh liệt tinh quang chợt lóe lên, ánh mắt của hần như kiếm đồng dạng nhìn chăm chăm số năm, thần sắc biến hóa truy vấn nói

"Ngươi mới vừa nói cái gì? !"

"Ngạch. . " Số năm bị Bạch đại nhân cử động khác thường dọa đến ngẩn ra ngẩn người, hần còn không có lấy lại tinh thần, không biết một mặt bình ôn Bạch đại nhân vì sao hội đột nhiên lộ ra dạng này dọa người biểu lộ, liền có chút hốt hoảng lặp lại nói

"Ta. . Ta nói người này chỉ sợ cũng chính là phổ thông sơn dã thợ săn, nếu không sắc mặt làm sao hội như vậy đen kịt. . . "

"Không phải câu này, câu tiếp theo! " Liếc giữa bầu trời ánh mắt như sói, trong đó hung quang giống như đều muốn hóa thành một thanh kiếm đem người này xuyên thấu đồng dạng.

"Người này. . Người này bàn tay khoan hậu, cái này trên cây chường ấn cũng không thể nào là người này lưu lại a. " số năm đang lúc sắc mặt trắng bệch, hần không biết gần nhất hi nộ Vô Thường Bạch đại nhân phải chăng tức giận mình lắm miệng, vẫn là mình nói sai, lập tức vội vàng hai đầu gối quỳ xuống đất, lớn tiếng cầu nói "Đại nhân, tiểu nhân lắm miệng, mời đại nhân xem ở tiểu nhân đi theo đại nhân nhiều năm phân thượng lưu tiểu nhân một mạng a. "

"Bàn tay khoan hậu. . Bàn tay khoan hậu. " Liếc giữa bầu trời tự lảm bảm, trong đầu của hần đột nhiên hồi tưởng lại vừa rồi nhìn người nọ một màn, tức khắc linh quang thoáng hiện, phát hiện mình một mực không hề ý đến địa phương.

"Bàn tay, bàn tay, ha ha, không nghĩ tới a không nghĩ tới, ta Bạch mỗ thể mà cẩn thận mấy cũng có sơ sót, thiếu chút nữa rồi người này nói. " liếc chung thiên ngựa đầu đại hi cao giọng cười nói, cái này vừa đi vừa về biến hóa quang cảnh cũng làm cho bốn người một mặt mòng bức, không biết đại nhân đến tột cùng cái gọi là sao như thế.

Liếc giữa bầu trời cười lạnh một tiếng, nhìn xem cái kia quỳ xuống đất toàn thân có chút phát run số năm, nhẹ giọng nói một câu "Ngươi đứng dậy đi, lần này nói nói ngươi chẳng những không qua ngược lại có công. "

Mặt mũi tràn đầy hồ đồ vô danh nghe vậy thận trọng đứng lên thân, hần mặc dù không biết Bạch đại nhân trong lời nói có gì thâm ý, nhưng là hần lại biết liếc người lớn nói chuyện tuyệt đối nói một không hai, đây chính là sát phạt rõ ràng chủ.

"Đại nhân, xin hỏi ngài đây là ý gì?"

Đi theo liếc giữa bầu trời niên hạn hơi lâu một chút số bốn cả gan hỏi một câu, hần nhìn ra Bạch đại nhân giờ phút này tâm tình rất tốt, nhưng cũng không sợ dẫn lửa thiêu thân.

"Hừ hừ, ta mặc dù không biết người này đến tột cùng dùng rồi biện pháp gì ẩn giấu đi mình hội võ công sự thật, đáng tiếc người này đồng dạng cẩn thận này cũng có sơ sót, không để ý đến một cái rất trọng yếu manh mối. "

"Thuộc hạ ngu dốt, còn xin đại nhân chỉ rõ. "

"Bàn tay của hần khoan hậu hữu lực, khớp nối trắng kiện, đó có thể thấy được mười phần hữu lực. Thế nhưng là nếu là bình thường sơn dã thợ săn, thường xuyên sử dụng cung tiễn khí cụ, làm sao có thể cái kia một đôi tay bên trên, thế mà ngay cả một cái vết chai đều không có có!"

Liếc giữa bầu trời trong mắt tinh quang chợt lóe lên, hần từ vừa mới bắt đầu liền cảm giác trên người người này lộ ra một chút cổ quái, thế nhưng là vô luận là lời nói của người nọ, vẫn là thần thái, hoàn toàn liền không tìm được một điểm sơ hở chỗ, chớ nói chi là chợt dạ biểu hiện. Nhưng là vừa rồi đi qua số năm cái này một nhắc nhở, hần tức khắc liền từ bên trong phát hiện nơi mấu chốt, cái kia hai tay, đơn giản quá không giống bình thường rồi!

"A, thuộc hạ chỉ xem người này hô hấp và bề ngoài bên ngoài thân, căn bản không có chú ý tới một vấn đề này. "

Số bốn một tiếng kinh hô, tức khắc liền minh bạch rồi mấu chốt trong đó chỗ. Giống như bọn hần loại này tu võ nhiều năm người, trên tay chớ nói vết chai mọc lan tràn, nhưng là nhất định có sở thành hình.

Có sử dụng cung tiễn tấp nập người ngón trở đẹp rộng, đây là lâu dài kéo dây cung đưa đến, có lâu dài dùng kiếm người khớp xương rõ ràng, đây là cầm kiếm dẫu vết lưu lại, còn có trên nắm tay có một tầng thật dày kén thịt, quy tắc này là thiện làm quyền pháp, ngoại gia công phu mà tới.

Thế nhưng là không riêng gì người luyện võ, chính là phổ thông nông hộ, tiểu thương, phạm là làm việc nhân thủ bên trên hoặc nhiều hoặc ít đều hội lưu lại một tầng cây hồng bì vết chai, chớ nói chi là tại cái này trong núi rừng đi săn vệ sinh thợ săn, trên tay thế mà một cái kén đều không có có, vậy đơn giản tựa như là giấu đầu lòi đuôi đồng dạng.

"Người này không biết sơ tu rồi võ công gì, nhưng từ đây đến xem nhất định không sẽ là hạng người vô danh, hừ hừ, kém chút liền đem ta cho lừa rồi, quả nhiên là giỏi tính toán, hảo tâm máy. "

Nghĩ đến vừa rồi người này cực kỳ giống thợ săn đồng dạng lời nói, liếc giữa bầu trời lông mày vận lên, một vòng lộ hung quang, hần không thể hiện tại người này liền xuất hiện ở trước mặt của hần, đem hần toàn bộ xé rách.

"Đại nhân, chúng ta muốn hay không trở về cùng Tiêu đại nhân hội hòa, cùng một chỗ đến tìm xuất trên người người này giấu giếm bí mật. "

Số bốn lập tức mấy lời nói, lại là đang vì liếc giữa bầu trời phân ưu giải nạn.

"Làm sao? Người sợ ta không phải là đối thủ của người nọ?"

Liếc giữa bầu trời mặt lạnh lấy, dư quang khinh miệt nhìn thoáng qua số bốn, trong đó ý cảnh cáo đã không cần nói cũng biết.

"Thuộc hạ đáng chết, đại nhân võ công trác tuyệt siêu quần cái thế, tru sát này liệu không quá phận Thần công phu. "

Số bốn mồ hôi lạnh chảy ròng, đang lúc cũng quý sát tại rồi liếc giữa bầu trời trước mặt, cúi đầu ăn năn nói. Hần lại là quên rồi, từ khi Bạch đại nhân nhận được mệnh lệnh xuất phát tìm kiếm tiểu tử kia về sau, không biết vì sao liếc lớn tính của người càng phát cổ quái, cũng không tiếp tục phục đã từng như vậy tinh táo ngầm liếm rồi.

"Đi thôi, ta cũng phải tự mình nhìn xem, người này đến tột cùng giấu giếm bí mật như thế nào, thế mà dám can đảm như thế trên đùa tại ta!"

Liếc giữa bầu trời toàn thân trên dưới vật áo một trận không hiểu nhón nháo, hần toàn thân trên dưới tản ra một cỗ có chút nhạt khí lưu màu vàng, người này thế mà chính là một tên chân chính ngày mai cao thủ tuyệt thế không thể nghi ngờ!

"Bá bá bá. . "

Tại cái kia rậm rạp giữa núi rừng, Ngũ Đạo cấp tốc bốn tẩu thân ảnh lập tức giống như Quỷ Ảnh đồng dạng tại trong núi bốn tẩu, nhất là cái kia đi đầu dẫn đầu một người càng là trên không trung lưu lại nhất đạo nói không hiểu tàn ảnh.

Nghĩ đến tiếp xuống tên kia mặt đen Đại Hán khả năng một mặt kinh ngạc bộ dáng, liếc giữa bầu trời khóe miệng một vòng nhe răng cười treo lên, hần vươn tinh hồng sắc đầu lưỡi liếm môi một cái.

Tiempo hơn mười năm về sau, rốt cục có thể tự mình chính tay đâm một tên cao thủ chân chính rồi, ha ha ha. . .

(quyển sách một mực có một tên không có tiếng tăm gì tặng hoa đại ca, tiểu đệ mười phần cảm kích ngài yên lặng duy trì, tại ta cấp cang thời điểm ngài cũng không có đình chỉ tặng hoa, ở chỗ này cầu từ thật lòng nói một tiếng cảm ơn ngài, giao vĩnh tinh đại ca. Hi vọng do ta viết đồ vật không sẽ để ngài thất vọng. Tẩu chương 3600 vì mọi người dâng lên, buổi tối còn có một chương, đền bù trước mấy ngày cấp cang.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Từng người tự chiến, thi vòng đầu thân thủ

"Đại nhân, nơi này chính là mê trận lối vào. "

Một nhóm năm người tại trong núi sâu phi nhanh, đi đầu dẫn đường người kia chính là được xưng là số hai nam tử, hần chỉ vào trước mặt mấy khóa mười phần bình thường đại thụ, đối sau lưng tiêu cần cung kính nói.

Tiêu cần có chút mị lên con mắt, nhìn qua phía trước cực điểm bình thường mấy khóa đại thụ, nhàn nhạt nói

"Nơi đây mê trận lại có phương pháp, nếu không trải qua người nhắc nhở, chỉ sợ ta cũng chú ý không đến. "

"A? Đại nhân, chẳng lẽ ngay cả người cũng nhìn không ra nơi đây mê trận? Cái kia người bày trận này tu vi chẳng lẽ không phải. . ."

Số hai một trận ngạc nhiên, tiêu tu vi của đại nhân như thế nào, bọn hắn chính là nhất rõ ràng, nếu như ngay cả ngày mai cao thủ tuyệt thế cũng không thể kham phá nơi đây mê trận, cái kia chẳng lẽ không phải nói rõ người bày trận này chỉ ít cũng có ngày mai cao thủ tu vi, thậm chí là truyền thuyết kia bên trong. . .

"Người quá lo lắng, trận này chính là huyền môn bên trong một Linh trận pháp, cái này Trận Pháp đang bố trí hướng lúc liền cần đem đại thụ trồng vị trí thế đến không kém chút nào, chờ đến loại cây đi qua mấy chục năm sau khi lớn lên đại trận uy lực mới lộ ra, cho nên vào trận người thường thường không được sinh lộ, bất quá muốn bài trừ phương pháp tốt nhất liền đem tất cả cây toàn bộ nhổ tận gốc. "

Tiêu cần lắc đầu, tiếp lấy nói

"Nơi đây mê trận cửa vào hết thấy tám khóa đại thụ, ta chỉ sợ cái này Trận Pháp bố trí quy mô cực lớn, chỉ ít cũng phải có gần ngàn gốc cây bố trí, người có thể xuất trận, hoàn toàn là vận khí a. "

Số hai nghe vậy trên thân mồ hôi lạnh chảy ròng, hần lòng vẫn còn sợ hãi nhìn xem trên mặt đất đầu kia nhàn nhạt khe rãnh, nói

"Ta đang lúc cũng là dọc theo đầu này cổng ngầm một đường đi theo, cuối cùng mới may mắn ra mê trận, không biết cái này Trận Pháp đến tột cùng là người nào bố trí, vì sao muốn tại trong thâm sơn này hao phí như thế tâm máy. "

Tiêu cần ngồi xuống rồi thân thể, đưa tay khẽ vuốt trên mặt đất đầu kia một đường kéo dài to lớn khe rãnh, sắc mặt có chút không hiểu nói

"Con đường này câu chỉ sợ đã có chút lịch sử, cùng chúng ta mới vừa lên núi lúc nhìn thấy những cái kia khe rãnh nhưng lại có chỗ khác biệt, cái này Cổ Lan bên trong dãy núi phía trên ngọn núi lớn, vì cái gì nhiều như thế hình thù kỳ quái đường nói, coi là thật dễ cho người ta hoài nghi. "

"Thuộc hạ đoán không lầm, đây cũng là bị vật nặng kéo đi dấu vết lưu lại, bất quá không biết vì sao đầu này khe rãnh một đường kéo dài tiến vào cái này một trong Linh trận, lời như vậy Trận Pháp chẳng phải không có chút nào tác dụng à?"

"Ân. . ."Tiêu cần cúi đầu trầm ngâm, tiếp lấy nói

"Người nhìn nơi này đại thụ, thụ linh chỉ ít cũng có mấy trăm năm lắng đọng rồi, nếu như ta đoán không lầm, nơi này trước sớm hẳn là nơi nào đó ẩn thế môn phái sơn môn chỗ, thế nhưng là trải qua hơn thay mặt kéo dài, trong đó môn nhân chỉ sợ đã còn thừa không có mấy, cho nên cái này mê trận bị người phá hư về sau cũng không có người tới sửa thiện. "

"Đại nhân nói rất đúng, vậy theo lần suy đoán, hẳn là chúng ta muốn truy tra tiểu tử kia chính là cái này ẩn thế môn phái sau cùng truyền nhân?"

Số hai nhàn tình sáng lên, lập tức lớn tiếng nói

"Ha ha, người suy nghĩ cùng ta, nếu là như vậy, mọi chuyện cần thiết tất cả đều đạt được rồi tốt nhất giải thích. Vì sao tiểu tử kia niên kỷ như thế hướng nhỏ, liền có thể có được một thân tinh thuần nội lực, cùng vì sao hắn muốn tại trong thâm sơn này lấy đại thụ đến luyện võ, thêm vì sao nơi đây bên trong dãy núi lại không có một cái thụ ẩn, chỉ sợ cái này cái gọi là khe rãnh cũng là tiểu tử kia lưu lại. "

Tiêu cần nhẹ gật đầu, mặt mỉm cười nói.

Không nghĩ tới mọi chuyện cần thiết lập tức toàn bộ tra ra mạnh mẽ tại rồi trước mặt hắn, mà lại bởi vì đuổi bắt tiểu tử này còn liên lụy ra khả năng tại trong thâm sơn này hủy diệt ẩn thế môn phái, nếu là mình đạt được rồi này môn phái tất cả còn sót lại, vậy đơn giản chính là trên trời rơi xuống vận may, nhất cử lưỡng tiện a.

Trong lòng nghĩ như vậy, tiêu cần lập tức mở miệng nói

"Chúng ta dọc theo đầu này khe rãnh gấp rút tiến lên, tiểu tử kia coi như không ở tại bên trong, chỉ sợ cũng hội để lại đầu mối, chúng ta chuyến này nhất định có thể đem hắn bắt. "

"Là. "

Lập tức năm người nhao nhao dọc theo trên đường này đầu kia nhân nhạ khe rãnh gia tốc tiến lên, vào trận về sau tất cả mọi thứ quả nhiên như là tiêu cần lời nói, tất cả mê trận tại đầu này khe rãnh phía dưới toàn bộ đã mất đi tác dụng, hắn trên mặt vui mừng rõ ràng, nghĩ đến rất nhanh mình liền phải đạt được một phần ẩn thế môn phái truyền thừa, nghĩ đến mình đem tiểu tử kia sau khi nắm được hội giao đại nhân, về sau lấy được khen thưởng, hắn tức hạ tốc độ tức khắc thêm nhanh thêm mấy phần, tại cái này thâm sơn trong rừng rậm lưu lại một đạo tàn ảnh lơ mờ, một lướt qua.

.....

"Hất xì. "

Tại phía xa vài trăm dặm có hơn, bàn thân nhắm mắt tĩnh tọa tại sườn đồi thạch thác nước trước mặt Dịch Nam đột nhiên hất xì hơi một cái.

"Kì quái, cả ngày hôm nay không hiểu thấu đánh mấy cái hất xì rồi, chẳng lẽ là Ngô đại nhân vẫn là Phi ca tại nhớ thương ta à. . "

Dịch Nam khinh khinh vuốt vuốt cái mũi, không hiểu nói, nhìn xem ghé vào một bên trong bụi cỏ vắn eo bẻ cỏ, ngáp một cái Bì Bì hổ, hắn cũng nở nụ cười

"Đi thôi, Bì Bì, hôm nay tu luyện một ngày, chúng ta đi bắt điểm thịt rừng đến ăn, hôm nay ta làm cho ngươi thịt nướng quả đại. "

"Rống rống. "

Hung phấn Bì Bì hổ lập tức ngửa đầu một trận rống to, chờ rồi một ngày rốt cục chờ đến rồi cái này tiểu chủ chết làm đồ ăn rồi, nó hưng phấn điều động cây kia to lớn mà trắng kiện đuôi hổ, toàn bộ thật giống như một đầu đại cầu đồng dạng.

Dịch Nam lập tức tung người một cái vọt lên, trên không trung nhẹ giẫm mấy bước, vũng vàng rơi vào rồi Bì Bì hổ trên lưng, một người một hổ dứt lời liền hướng phía rừng bên trong đi tìm bữa tối đi.

Hắn không biết, cái kia hai đội xa nói mà đến chuyên vì tìm kiếm nhân mã của mình, một đội bao hàm nô khí, đang hướng về Ngô đại nhân nhà gỗ nhỏ mau chóng đuổi theo. Một đội khác nhân mã, sắc mặt mừng rỡ, chính dọc theo hắn trước kia lưu lại đầu kia nhân nhạ khe rãnh, một đường hướng phía phương tây mà đi.

Dịch Nam nếu là biết, mình tuổi nhỏ hướng lúc kéo to lớn huyền thiết thạch lưu lại khe rãnh, thế mà đem kinh nghiệm già nói, ánh mắt độc ác tiêu cần cho lắc lư đến bảy tám phần, định hội cả kinh cái cảm rơi xuống đất, mình thế nhưng là không nói gì, chẳng hề làm gì, hết thấy đều là chính bọn hắn nào bỏ đi ra đồ vật a.

.....

"Ba. "

Một tiếng tiếng vang ầm ầm nương theo lấy một bóng người rơi xuống đất mà lên, cổ này toàn thân trên dưới tràn ngập không hiểu khí cơ thân ảnh dừng bước về sau giương lên một trận bụi đất, hắn cái trán gân xanh cổ động, bật hơi ngột ngạt như trâu, trong đôi mắt điểm điểm sát ý thoáng hiện, chính là vội vàng chạy về liếc giữa bầu trời.

Sau lưng bốn nói bắn thân ảnh khoan thai tới chậm, tu vi của bọn hắn cùng Bạch đại nhân chênh lệch rất xa, lại là lấy lớn nhất khí lực mới miễn cưỡng đuổi kịp rồi Bạch đại nhân, lập tức mấy người có chút thở, lại là nội lực tiêu hao quá lớn biểu hiện.

"Kẹt kẹt. "

Tại ánh mắt của mấy người bên trong, cái kia nói thật dày cửa gỗ thế mà lần nữa bị đẩy ra.

Vẫn như cũ là cái kia nói thân ảnh, cái kia một mặt đen kịt nam tử trong mắt có nghi hoặc, nhìn xem mấy người không hiểu nói

"Các ngươi tại sao lại trở về rồi? Ta còn chưa làm cơm tối đâu. "

"Ngậm miệng, ngươi đã bị Bạch đại nhân tuệ nhãn khám phá hết thảy, còn muốn ăn giấu đi sao?"

Số bốn nam tử một tiếng quát lớn, đi đầu mở miệng nói.

"A? Bạch đại nhân? Các người làm thế nào thấy được ta sơ hở?"

Vượt quá bọn hán ngoài dự liệu, người này thế mà không có biểu lộ ra một điểm sợ hãi vị nói, ngược lại nhiều hứng thú hỏi lại bọn hán.

"Quả nhiên có đảm lượng, chính người nhìn xem tay của người a. "

Liếc giữa bầu trời một tiếng tán thưởng, bắt đầu một lần nữa dùng một loại mới ánh mắt đến đánh giá đến tên này tướng mạo đen kịt nam tử, đối phương tựa hồ so với hán đoán trước đến còn muốn lợi hại hơn một điểm.

Nam tử nghe vậy quả thật giờ lên tay của mình, hán ngạc nhiên nhếch miệng cười một tiếng, có chút bất đắc dĩ

"Này, ta làm sao quên cái này gốc rễ rồi. "

"Các hạ có đảm lượng, xin hỏi người sư tông môn gì sao phái, cùng tiểu tử kia phải chăng có quan hệ trực tiếp?"

Liếc giữa bầu trời mỉm cười, hán đem nghiêm trọng ngạch trong sát ý liễm, mặt mũi này trở nên ngược lại là có chút ngoài dự liệu.

"Ta không môn không phái, bắt quả núi Nakano dân mà thôi, người nói tiểu tử kia ta cũng không biết, khuyên người từ chỗ nào đâu tới thì về chỗ đó, không phải ngày này đen, trên núi trong đêm khó đi, chỉ sợ tô sinh phiền phức. "

Mặt đen nam tử lập tức khoát tay áo, tựa hồ hơi không kiên nhẫn nói.

"Rượu mời không uống uống rượu phạt, tiểu Ngưu, người đi thử một lần hán. "

Liếc giữa bầu trời sắc mặt cứng đờ, không nghĩ tới mình đã buông xuống tư thái, gia hỏa này thế mà không cho mình một điểm mặt mũi, lập tức đối sau lưng mấy người một tiếng phân phó, lại là muốn động thủ.

"Là, đại nhân. "

Số năm nghe vậy mà động, hán từ bên hông mình xoát rút ra một thanh hàn quang nhuần kiếm, lập tức thân thể giống như rắn trườn, quơ kiếm ảnh đầy trời, xông về mặt đen nam tử.

"Ngân Xà Phi Ảnh kiếm pháp!"

Mặt đen nam tử trên mặt rốt cục có rồi một tia thần sắc kinh dị, nhìn qua người này cực tốc tới gần thân ảnh cùng cái kia đầy trời huy sai một phiến quang ảnh, tay phải hán có chút nâng lên, hạo Vô Hoa xinh đẹp hướng về phía trước lẳng không đánh ra rồi một chiêu.

(a a a, tới hôm qua thật là không có ý tứ a, thế mà ngủ thiếp đi. . .)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Mới tới cổ hồ, ngày mai trung giai

"Tiêu đại nhân, chúng ta đến rồi. "

Một nhóm năm người tại cực tốc phía dưới, thuận cái kia trên mặt đất nhàn nhạt khe rãnh, một đường tiến lên rốt cục ra cái kia phiến rừng rậm.

Lọt vào trong tầm mắt chỗ chính là một phương to lớn mà thanh tịnh hồ nước, trên đó lăm lăm mấy đám bóng rất nhiều mượt mà lá sen, ngoại trừ hồ trung tâm phía kia cổ đình bên ngoài, trên hồ thể mà liên kiều cũng không tu kiến.

"Chỗ này chính là chỗ kia ẩn thế môn phái sao? Làm sao ngay cả một chỗ phòng ốc đều không có nhìn thấy. "

Tiểu nhị đánh giá một màn trước mắt, mở miệng hỏi nói.

"Ân, nơi đây hồ nước hình dạng quái dị, nhất định là nhân công tu kiến không thể nghi ngờ, còn có trong lúc này một phương cổ đình, ngoại trừ ẩn thế môn phái bên ngoài còn có ai hội tại cái này thâm sơn trong rừng rậm xây xuất một phương cổ đình đến?"

Tiêu cần khẽ gật đầu nói nói, trên mặt đất đầu kia khe rãnh lại là một đường kéo dài đến rồi hồ này một bên, mới biến mất không thấy gì nữa, nơi đây nhất định cũng không phải là mắt trước thoát nhìn như vậy đơn giản.

"Đại nhân nói cực phải, phương này cổ đỉnh nhưng cũng quá dị, thế mà không có tu kiến bất kỳ cầu nối, không biết người nào gây nên. "

Tiêu cần cúi đầu trầm tư một phen, tiếp tục mở miệng nói

"Xem ra ta sở liệu không sai, nơi đây nhất định là cái nào đó ẩn thế môn phái chi địa, tiểu Thất tiểu Bát, hai người các người xâm nhập sơn lâm mười dặm, tiếp tục tìm kiếm, nếu có bất luận cái gì manh mối, không được tiện cho rằng, lập tức trở về báo. "

"Là, đại nhân. "

Hai người đáp ứng về sau chia ra hướng về thâm lâm bên trong mà đi, chỉ còn lại có tiêu cần cùng số hai cùng số chín nam tử lưu tại nơi đây.

"Hai người các người quán hồ một vòng, nhìn xem phương này hồ nước nhưng có dị thường. "

"Là, đại nhân. "

Hai người lúc này khởi hành, riêng phần mình vây quanh cái này tứ phương mặt hồ đi rồi một vòng, lại phát hiện trong hồ này ngoại trừ lá sen cùng Tiểu Ngư bên ngoài, lại không có có bất kỳ vật gì.

"Đại nhân, ngài nhìn cái kia. . . "

Mất hứng mà về tiểu nhị ánh mắt lấp lóe, ánh mắt của hắn đột nhiên cướp đến rồi cổ đỉnh phía trên, tức khắc phát hiện kỳ dị một vật, lúc này nói nói.

"Àn? Cái kia là. . . "

Tiêu cần ánh mắt ngưng lại, tức khắc cũng nhìn thấy cái kia phương cổ đỉnh phía trên trung bày đồ vật.

Một phương cổ phác đỉnh lộ tại cổ đỉnh phía trên chính nhuộm mấy nói màu trắng nhạt khối nhẹ, nếu không phải này lúc đã gần đến hoàng hôn, ban ngày chỉ sợ rất khó chú ý đạt được. Mà tại cái kia đỉnh lộ một bên, lại là có một phương bàn đá, phía trên đoạn đoạn chính chính đặt vào một phương cổ cầm

"Chẳng lẽ là ẩn thế môn phái lưu lại trọng bảo không thành? !"

Đồng dạng thấy được lần này cảnh tượng số chín lập tức mừng rỡ như điên, hận không thể liền phóng tới cái kia phương cổ đỉnh, đi lấy cái kia bảo vật.

"Không thể chủ quan, Lô Đình vừa còn có khối nhẹ, nói rõ nơi đây liền có người trông coi, chỉ là bây giờ cách đi, nói không chừng cái kia cổ đỉnh phía trên bố trí trùng điệp cơ quan, không thể không phòng. "

Trái lại tiêu cần lại biểu hiện được mười phần tỉnh táo, già nói lịch duyệt tại lúc này phát huy đến phát huy vô cùng tinh tế, dù sao kinh nghiệm cùng lịch duyệt bày ở nơi này, hắn cùng những này xúc động tuổi trẻ vẫn là có chỗ khác biệt.

"Đại nhân dạy phải, vậy chúng ta vẫn là chờ tiểu Thất tiểu Bát trở về lại tính toán sau a. "

Số chín lập tức thu liễm lại rồi cái kia tâm tình kích động, cung kính đứng tiêu cần bên cạnh chậm đợi xử lý.

"Trong giang hồ truyền ngôn trăm năm trước từng có một tuyệt thế môn phái, trong đó môn phái bảo vật trấn phái chính là một phương cổ cầm, danh xưng này đàn Âm Công lực sát thương phạm vi cực lớn, có thể khóa người lục thức, đả thương người tại ngoài trăm bước, chẳng lẽ chính là này đàn không thành?"

Số hai có chút ghé mắt, lại là nhớ tới mình đã từng nhìn qua một phương điển tịch, lập tức hỏi nói.

"Người nói cái kia là Cầm ma đi, nghe đồn Cầm ma chính là một tuyệt thế nữ tử, không chỉ có tu vi võ công kinh thế, dung mạo càng là coi như người trời, nàng chỗ làm một bộ lục ngự cầm tâm Công Pháp phối hợp cái kia sáu dây cung tuyệt tình đàn uy lực cực lớn, nghe đồn nàng năm đó từng cùng Võ Tồn một trận chiến, cuối cùng thông dong trở ra. "

Tiêu cần biết đến lại là so sánh số hai biết được nhiều được nhiều, lập tức liền mở miệng đem biết nói ra.

"Bất quá cái kia Cầm ma tự kiểm chế võ công cao cường, giết người không thêm để ý chút nào, cuối cùng chọc giận mấy đại tuyệt thế môn phái, bị hơn mười người cao thủ tuyệt thế vây bắt, nghe đồn nàng bị đánh rớt xuống sơn nhai, táng thân tại rồi tuyệt tình cốc dưới, cái kia sáu dây cung tuyệt tình đàn cùng cái kia một bộ Nhị phẩm thượng giai lục ngự cầm tâm công cuối cùng nhưng cũng không có hạ lạc. "

"Cái kia này đàn có hay không khả năng chính là cái kia sáu dây cung tuyệt tình đàn?"

Số hai ghé mắt, hỏi tiếp nói.

"Không biết. "Tiêu cần lắc đầu, nói

"Này đàn đến tốt cùng lớn bao nhiêu uy lực, đến tốt cùng có phải là hay không cái kia sáu dây cung tuyệt tình đàn, hết thấy chờ hai người bọn họ trở về, đến lúc đó hết thấy đều tự nhiên sẽ hiểu. "

"Là, đại nhân. "

Hai người nói xong không còn lên tiếng, đều riêng phần mình đứng ở tiêu cần sau lưng, lẳng lặng mà nhìn xem phương này bình tĩnh mặt hồ.

Hoàng hôn đã gần đến, trên trời một màn kia hoa mỹ ráng chiều chiều rơi tại rồi trên mặt hồ, tựa như một bộ chói lọi cự họa đồng dạng rung động lòng người.

Thế nhưng là tại tiêu cần trong ánh mắt, cũng chỉ có một phương cô cảm, cùng một đỉnh to lớn Lô Đỉnh, chính đang phát tán ra nhàn nhạt khói nhẹ, suy nghĩ ngàn vạn.

.....

"Bang " một tiếng thanh thúy tiếng vang, cái kia đầy trời ngân sắc kiếm ảnh đột nhiên ngừng lại, liếc giữa bầu trời chờ mấy người chỉ nhìn đến cái kia một thanh nhuyễn kiếm hoành không bay lên, tiếp lấy số năm cả người miệng phun máu tươi, cả người liền bay ra ngoài.

"Bành " một tiếng vang trầm, số năm ngã xuống đất hướng lúc lại lần nữa từ trong miệng thốt ra rồi một ngụm máu tươi, cả người hấn thần sắc sợ hãi, trên mặt còn mang theo vài phần kinh dị chi ý, ngón tay run rẩy chỉ vào mặt đen Đại Hán, cực kỳ chặt vật nói

"Người. . Người. ."

"Ba " một tiếng, cái kia trên không trung xoay chuyển bay tứ tung ngân sắc nhuyễn kiếm một thanh bị mặt đen nam tử nắm trong tay, hấn giống như vung vẩy lưỡi búa đồng dạng nhẹ nhàng huy vũ mấy lần thanh này nhuyễn kiếm, tức khắc tại mấy người kinh dị trong ánh mắt, không trung liền xuất hiện mấy đóa kiếm hoa.

"Kiếm pháp là hảo kiếm pháp, đáng tiếc kiếm liền bình thường. "

Nam tử tựa hồ có chút bất mãn, một mặt vô lại nói

"Người cái gì người, chưa thấy qua nội lực xuất thế sao?"

"Người. . Phốc. . ."

Số năm tựa hồ còn muốn nói điều gì, thế nhưng là không nghĩ tới sắc mặt đột nhiên từ trắng trở nên đỏ, một ngụm máu đen tức khắc liền phun ra, trong đó rõ ràng có thể thấy được xen lẫn điểm điểm nội tạng.

Cái này lẳng không một chương, thế mà đem võ công thâm hậu nam tử nội tạng đều cho chấn vỡ, đồng thời còn đem đối phương nhuyễn kiếm một thanh cướp được trong tay, phô bày giàu sang liếc giữa bầu trời ở bên trong, hiển nhiên đều không có có dự liệu được như thế hí kịch hóa một màn, lập tức đều ngạc nhiên lẳng ngay tại chỗ, tức khắc hoàn toàn yên tĩnh.

"Thế nào? Còn muốn hay không đánh, không đánh ta nhưng phải trở về nấu cơm. Trời cũng sắp tối rồi. "

Lập tức mở miệng thế mà lại là tên kia mặt đen nam tử, nguyên bản rất giống nông hộ hấn giờ khắc này ở trong tay vuốt vuốt cái kia thanh màu bạc nhuyễn kiếm, tăng thêm cái kia cổ quái ngữ khí, tươi sống tựa như một cái đòi nợ vô lại đồng dạng

"Xem ra là ta nhìn lầm, không nghĩ tới trong thâm sơn này, thế mà còn có cao thủ tuyệt thế ẩn cư ở đây, các hạ cao thâm như vậy tu vi, trên giang hồ lại yên lặng vô danh, chẳng lẽ không cảm giác nhân sinh tịch tịch, không bằng gia nhập chúng ta, cùng một chỗ hưởng thụ vinh hoa phú quý, làm người kia thượng nhân không tốt sao? !"

Liếc giữa bầu trời lấy lại tinh thần một tiếng cảm thán, hấn đi về phía trước ra mấy bước, trong lời nói vậy mà tất cả đều là tiếu hặn chi ý, xem ra hấn thế mà sinh ra quý tài chi ý, lại là muốn đem người này nạp làm mình dùng rồi.

"Nha, như thế hiếm lạ. Ta đem thủ hạ của ngươi bị đá thương rồi, ngươi không trách ta coi như ngược lại muốn chiêu nạp ta, nên không sẽ đầu của ngươi vừa rồi cũng bị ta nội lực chấn thương đi? "

Mặt đen nam tử lại là một điểm mặt mũi cũng không cho hấn, ngược lại cười một phen nói nhảm, lại là đem liếc bên trong Thiên Cơ phúng rồi cái được rồi.

Liếc giữa bầu trời sắc mặt như thường, lúc đầu nói nói

"Hữu dụng người mới có hưởng phúc quyền lợi, thế giới này từ trước đến nay chính là mạnh được yếu thua, nếu là một phé vật cái đều ngồi lên rồi Vô Tồn bảo tọa, cái kia còn luyện võ sao dùng?"

"Ân, mặc dù không phải hết sức thích ngươi gia hỏa này, bất quá ta cũng không thể không thừa nhận ngươi nói rất có đạo lý. "

Mặt đen nam tử cũng khẽ gật đầu, nói như thế nói.

"Vậy các hạ có ý tứ là gia nhập chúng ta?"

Liếc giữa bầu trời nghe vậy mừng rỡ nói.

"Dĩ nhiên không phải, ta ở tại trong thâm sơn này, mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn thì nghỉ. Cùng người chạy tới trong giang hồ không phải chém chém giết giết, chính là người lừa ta gạt, mỗi ngày đi ngủ đều không được sống yên ổn, tương lai trở nên cùng các người đồng dạng, lang tâm cầu phế, tự nhiên đi không được. "

Mặt đen nam tử tranh thủ thời gian lắc đầu, thật giống như tự nhiên, đem bọn hắn nói thành lang tâm cầu phế, lại là một điểm mặt mũi cũng không cho bọn hắn.

"Lang tâm cầu phế? Vậy ta nói không chừng chỉ có tiền người lên đường rồi. "

Liếc giữa bầu trời nghe vậy khoe miệng có chút co rúm, không nghĩ tới hắn ba lần bốn lượt ăn nói khép nép hảo ngôn khuyên bảo, thế mà đối lấy đối phương như thế mỉa mai, lập tức trên dưới quanh người một cỗ nóng đậm khí cơ bộc phát, trong đôi mắt nóng đậm sát ý thật giống như một thanh gai nhọn, nhìn chăm chăm vào mặt đen nam tử.

"Đậu xanh rau má, ngày mai trung giai tu vi! !"

Mặt đen nam tử nhìn xem người này toàn thân trên dưới màu vàng nhạt khí cơ, lập tức bị giật nảy mình, hắn mở ra cặp kia mày rậm mắt to, tựa hồ có chút không tin, khiếp sợ nói.

"Đại nhân. . ."

Sau lưng hai người tức khắc cũng từ bên hông rút ra một thanh ngân sắc nhuễn kiếm, một bước tiến lên liền phải cùng liếc giữa bầu trời cùng một chỗ tác chiến.

"Các người lui ra, các người tu vi còn thấp, không phải là đối thủ của hắn. "Liếc giữa bầu trời lạnh nói nói nói "Ta muốn tự tay đem người này giết chết, để hắn vì lời nói trả giá đắt!"

"Ha ha, tốt ta liền cùng người một trận chiến, nhìn xem ai mới là đêm nay yếu thịt, ai mới thật sự là kẻ săn mồi. "

Mặt đen nam tử nhếch miệng cười một tiếng, đem trong tay nhuễn kiếm vung ra, thẳng tắp chỉ hướng liếc giữa bầu trời, trên người hắn đột nhiên bạo phát ra một cỗ hơi khí lưu màu vàng, tức khắc đem bên cạnh lá rụng cho quét sạch ra.

"Ngày mai trung giai cao thủ?"

Liếc giữa bầu trời con người đột nhiên phóng đại, trong ánh mắt của hắn ngoại trừ mặt đen nam tử bên ngoài không có vật gì khác nữa, không nghĩ tới, người này thế mà cùng tu vi của hắn tương xứng! !

"Có ý tứ, có ý tứ. Ta bế quan hơn hai mươi năm, không nghĩ tới lần thứ nhất xuất chiến liền gặp như thế cao thủ tuyệt thế, máu của người, hội trở thành ta xuất quan tốt nhất tế lễ. "

"Bế quan vài chục năm mới vừa tới ngày mai tu vi? Hừ, người cũng không gì hơn cái này. "Nghe liếc giữa bầu trời cuồng ngạo lời nói, lập tức mặt đen nam tử mặt lạnh lấy lại là không chút khách khí cười nhạo hắn một phen.

"Tốt tốt tốt. Ta cái này tiền người lên đường!"

Liếc giữa bầu trời trong con giận dữ nói liên tục ba chữ tốt, lập tức hắn nổi gân xanh, dưới chân nổ lên một đoàn to lớn khí lưu, tay không tác sát liền hướng về mặt đen nam tử vọt tới.

"Ai đưa ai lên đường, đến a, lẫn nhau tổn thương a. "

Mặt đen nam tử không sợ chút nào, lập tức nội lực quán chú đến cái kia thanh nhuễn kiếm bên trong, hắn giờ cao lên nhuễn kiếm tựa như giờ một thanh đốn củi búa, hướng về liếc giữa bầu trời bổ tới.

(hôm nay chương 2: Vì mọi người dâng lên, hoa tươi, hồng bao có thể hay không cho một chút xiu. . .)

Chương 78: Kinh khủng hồ nước, nữ tử thần bí

"Đại nhân, thuộc hạ dò xét qua sau cũng không cái gì dị thường. "

"Đại nhân, thuộc hạ bên này cũng không có cái gì dị thường. "

Hai tên ra ngoài dò xét nam tử rất nhanh liền trở lại bên hồ, quỳ một chân trên đất cung kính hướng về tiêu cần báo cáo.

"Rất tốt, đã như vậy vậy chúng ta liền động thủ đi. "

Tiêu cần khẽ gật đầu, mặc dù không biết chỗ này cổ đình phía trên lưu hương là người nào nhóm lửa, bất quá vừa cái này phương viên bên trong không người lưu thủ, vậy hẳn cũng không có cái gì sợ hãi rồi.

"Tiểu Cửu, người đi cổ đình đem cái kia mặt đàn nhanh chóng cầm lại, một đường coi chừng có trá. "

"Đại nhân ngài yên tâm, thuộc hạ đi một lát sẽ trở lại. "

Tiểu Cửu lập tức một tiếng đáp dưới, hẳn mấy bước đi tới bên hồ, thể nội nội lực phun trào, thả người liền hướng mặt hồ nhảy ra ngoài.

"Phanh!" một tiếng vang thật lớn, ngoài tất cả mọi người dự liệu bên ngoài, mắt thấy tiểu Cửu một bước nhảy ra, liền phải dẫm lên rồi cái kia mặt lá sen phía trên, nhưng ai biết trong khoảnh khắc đó, lá sen thể mà giống như sóng đi qua, đột nhiên lập tức rút về trong hồ.

Bất lực được rơi tiểu Cửu lập tức một cước đạp không, lúc đầu phải ngồi lên mình nội lực ầm vang đánh vào trên mặt hồ, đưa tới một trận sóng lớn.

"A. . ."

Một tiếng hét thảm âm thanh im bất mà dừng, rơi xuống nước tiểu Cửu chẳng biết tại sao đột nhiên phát ra một tiếng kinh thiên tiếng kêu thảm thiết, đợi cái kia phiến bọt nước tan mất, dưới nước lại không có bất kỳ bọt khí lưu động, chớ nói chi là thân ảnh của hắn rồi.

"Tiểu Cửu! Tiểu Cửu!"

Số hai một tiếng la lên, cái kia bình tĩnh trở lại mặt hồ không chút nào không có có bất cứ động tĩnh gì, giống như tiểu Cửu cả người biến mất tại rồi trong hồ đồng dạng.

"Đừng hồ, người đã không có. "

Một mặt ngưng trọng tiêu cần ánh mắt thâm thúy nhìn qua giờ phút này đã hoàn toàn bình tĩnh mặt hồ, trong mắt có không hiểu thần sắc chớp động.

Mới vừa ở bọt nước nổ lên một nháy mắt, hẳn nhìn tận mắt tiểu Cửu cả người theo to lớn sóng nước cùng một chỗ chìm vào rồi đáy hồ, thể nhưng là chỉ chớp mắt, cả người liền biến mất không thấy.

Đây tuyệt đối không phải dưới nước giấu giếm rồi cái gì cơ quan, cũng không phải trong nước có ẩn người dị thú, mà là đơn thuần trống rỗng không thấy.

"Đại nhân, ngài nhìn phải làm sao mới ổn đây. . ."

Sau lưng ba người một mặt kinh ngạc, không nghĩ tới lần này một người sống sờ sờ liền biến mất không thấy, lập tức toàn bộ tụ tập rồi tiêu cần bên người, một lúc bối rối không biết làm sao dự định.

"Nơi đây hồ nước có chút quái dị, đợi ta thử lại thử một lần. "

Tiêu cần nói xong từ dưới đất nhặt lên một cục đá, đột nhiên ném về rồi cái kia trong hồ.

"Vù vù" Âm thanh liên tục vang lên, khối kia mượt mà cục đá trên mặt hồ liên tục ném đi rồi vài chục lần, cuối cùng mới trầm xuống rồi đáy hồ không thấy.

"Số hai, người đi rừng bên trong bắt một con Thỏ Tử đến, ta cũng phải thử một chút trong hồ này đến cùng ẩn giấu đi cái gì cổ quái. "

Tiêu cần quay đầu hướng tiểu nhị một tiếng phân phó, vừa từ vật không cách nào dò xét ra trong hồ này cổ quái, như vậy hẳn liền muốn dùng vật sống tới thử thử một lần trong hồ này đến cùng có cái gì Huyền Cơ.

"Là, đại nhân. "

Tiểu nhị ra lệnh một tiếng, lập tức hướng phía trong rừng rậm chạy đi, không nhiều lúc trên tay của hắn đã bắt một con to mọng Thỏ Tử trở về bên hồ.

Tiêu cần một tay tiếp nhận cái kia gãy dựa Thỏ Từ, có chút dùng lực phía dưới đột nhiên đưa nó hướng phía trong hồ ném ném mà xuất.

"Chít chít " một tiếng hét thảm, Thỏ Từ trên không trung xẹt qua nhất đạo duyên dáng đường vòng cung, sau đó "Đôn " một tiếng, toàn bộ đã rơi vào đáy nước.

Lần này bốn người đều tròn to mắt, cả đám đều chăm chú nhìn chăm chăm cái kia rơi xuống nước Thỏ Từ, sợ bỏ lỡ đặc sắc một màn.

Chỉ gặp Thỏ Từ rơi xuống nước về sau đột nhiên một trận gãy dựa, có chút bốc lên lên mấy cái bọt khí, sau đó thân thể thể mà đột nhiên đông cứng, sỗ sỗ biến thành một khối khối băng, lập tức liền chìm đến rồi đáy hồ, không thấy bóng dáng.

"Tê. . ." Mấy người xem cảnh tượng này không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, cái này nhìn như không có gì lạ nước hồ làm sao đáng sợ như vậy, chắc hẳn vừa rồi tiêu Cửu rơi xuống nước một nháy mắt cũng là bị đông cứng thành một khối khối băng, cho nên cái kia tiếng kêu thảm thiết mới chỉ phát ra một nửa liền ngừng.

"Quái sự, chuyện xấu a! Hồ này bên trong cá làm sao một chút việc đều không có có, quá kì quái, quá kì quái!"

Tiêu nhị có lẽ là bị cảnh tượng này dọa sợ, lập tức không ngừng chặt lưỡi tái diễn nói.

"Vội cái gì, hồ này lợi hại hơn nữa chỉ cần chúng ta không động vào cái này nước tự nhiên là không có việc gì, nơi đây tuyệt không phải chúng ta nghĩ đơn giản như vậy, chỉ sợ nơi này cất giấu có tuyệt thế Trân Bảo, mới có như thế dị tượng phát sinh. "

Trái lại tiêu cần biểu hiện được lại hết sức bình tĩnh, hần ánh mắt lạnh lùng, trong lòng đối với cái kia trong đình giữa hồ chỗ để đặt cổ cảm hứng thú tức khắc tăng nhiều, như cái này quái hồ chính là người vì bố trí, đây chẳng phải là vì phòng ngừa người khác tới gần đình giữa hồ sở thiết, vừa nghĩ như thế cái kia đình giữa hồ cổ cảm tuyệt đối không phải cái gọi là sáu dây cung tuyệt tình đàn, mà là một kiện trân thể kỳ bảo không thể.

Hắn trong lòng lửa nóng, hận không thể mình xông lên trước tự thân lên trận, thế nhưng là vừa rồi cái kia thỏ rừng bị đông cứng hóa thành khối băng trắng cảnh còn tại trước mắt bồi hồi, để luôn luôn cẩn thận tiêu cần không dám tùy tiện xuất thủ.

"Chúng ta lập tức rút về, đem việc này bẩm báo đại nhân, cái khác định đoạt. "

Một phen do dự qua phía sau tiêu cần rốt cục quyết định mệnh lệnh nói, bảo vật mặc dù đang ở trước mắt, nhưng so với tính mệnh đến tuyệt đối là tính mạng càng trọng yếu hơn, bất đắc dĩ tiêu cần chỉ có đi đầu rút đi, chờ tập kết nhân mã lại đến tìm tòi hư thực.

"Trở về? Thật không tiện các người một cái cũng không thể đi rồi. "

Ngay tại này lúc, nhất đạo thanh lãnh mà động nghe giọng nữ đột nhiên từ phía sau bọn họ rừng bên trong truyền ra.

Mấy người nghe vậy giật mình, hoảng vội vàng chuyển người đến, đã thấy một tên cô gái mặc áo trắng, mặt mang lụa mỏng màu trắng, thân thể thướt tha, một đầu thanh ti như nước đồng dạng tự nhiên tản ra, không nói ra được tự nhiên phiêu dật.

Tiêu cần cái trán đột nhiên toát ra mấy giọt mồ hôi lạnh, tự xưng là tu vi cao thâm hần thể mà không có cảm thấy được nữ tử này xuất hiện, nếu không phải hần vừa rồi quá mức dùng tâm, chính là người này võ công kỳ cao, đã vượt ra khỏi hần phạm trù.

"Người là người nào?" Tiêu cần ra vẻ trấn định, lạnh nói hỏi nói.

"Các người mạo phạm hồ này, coi như lấy cái chết tạ tội. "

Nữ tử thanh âm thanh lãnh, cái kia một đôi đẹp đến mức không giống thường nhân đồng dạng trong con người giặt mình phản chiếu ra mấy người thân ảnh, một lời không hợp, lại muốn khai sát giới.

"Giết nàng!"

Tiêu cần quyết định thật nhanh, vượt lên trước ra lệnh một tiếng. Hắn toàn thân trên dưới đột nhiên bạo phát ra một cỗ nhật khí lưu màu vàng, từ cái kia rộng lượng trong tay áo thể mà trống rỗng trượt ra rồi hai cây mảnh Trường Đoán Kiếm.

Cầm trong tay hai thanh tác hơn đoán kiếm tiêu cần tại cổ này cường hần nội lực gia trì dưới, thân hình tăng vọt, liền tốt giống quỷ mị đồng dạng biến thành một đạo hàn quang xông về cái này tên cô gái tay không tác sát.

Nữ tử thân hình không động mây may, nhìn xem cái kia nói tàn ảnh đi đầu hai điểm hàn quang tới gần, nữ tử một con kia Thiên Thiên Ngọc tay khê nâng đến rồi trước người, từng tiếng âm từ trong miệng nàng quát mắng.

"Chỉ có!"

Cái kia nói lẳng lẹ hai điểm hàn mang xen lẫn ngàn cân cự lực đột nhiên mà tới, được theo một tiếng vang trầm, tiêu cần cái kia nói thân ảnh quỷ mị thể mà như vậy dừng bước, cũng đã không thể gần nàng mây may rồi.

"Khí. . . Khí. . . Khí cương!"

Hai tay vẫn nắm chặt hai thanh rắn trườn tiểu kiếm tiêu cần thân thể cúi lấy hướng về phía trước, giờ phút này bỗng nhiên sau khi dừng lại lại là một bộ buồn cười vô cùng động tác, thế nhưng là tại cái kia nguyên bản không hề bận tâm trên mặt giờ phút này hiện đầy chấn kinh cùng bất khả tư nghị, thật giống như tại giữa ban ngày thấy được Quỷ đồng dạng kinh dị thất thường.

Chỉ gặp nữ tử trước người ước chừng một thước chỗ chính giữa đầy một tầng trong suốt mà cạn khí màu trắng tường, trong đó khí lưu màu trắng không ngừng lẫn lộn lưu động, từ xa nhìn lại thật giống như một tầng dựng đứng trên không trung nước chảy đồng dạng huyền diệu.

Tiêu cần trong tay giờ cao hai thanh ngân xà đoản kiếm giờ phút này chính là đến tại rồi cái này nhìn như không chịu nổi một kích khí tường phía trên, nhưng không được tiến thêm mấy may!

"Bay tâm nguyệt!"

Tại tiêu cần trong ánh mắt kinh ngạc, nữ tử tay trái vuốt khẽ, một phiến trắng khuyết đồng dạng lá xanh thình lình từ hai ngón tay của nàng ở giữa bắn ra, cái kia nhắm chuẩn địa phương, lại là trái tim của hắn không thể nghi ngờ.

"Thiên quân phá!"

Tiêu cần toàn thân lông tơ dựng đứng, tại cái này mấu chốt một khắc nương tựa theo mình cao thâm tu vi hồi thần lại, hắn toàn thân nội lực ba động so sánh vừa rồi càng thêm nồng đậm rồi ba phần không ngừng, cái kia hai thanh rắn trườn tiểu kiếm phía trên tức khắc bị quán chú một tầng màu vàng nhạt tinh thuần nội lực, theo hắn gầm lên giận dữ, hai thanh tiểu kiếm trùng điệp hướng phía cái kia phiến bay lá chém xuống.

"Bang" một tiếng tiếng kiếm reo vang vọng cả phiến sơn lâm, tại tiêu cần ánh mắt vui mừng bên trong, cái kia phiến giống như trăng khuyết đồng dạng lá xanh rốt cục bị mình một kích toàn lực chặt thành hai nửa.

Tiếng cười của hắn còn chưa từ yết hầu phun ra, ngay sau đó cái kia về mặt kinh hi thế mà trong nháy mắt chuyển hóa thành kinh dị, chỉ gặp cái kia bị cắt thành hai nửa lá rách thế mà thế tới không giảm chút nào, khoảnh khắc liền biến thành hai phiến phân tán tạt đến.

Một vòng hàn quang tại tiêu cần trước mắt xẹt qua, cái kia xuất thế mãnh liệt nội lực tại cái này phiến đứt mặt lá trước thế mà so sánh một tầng giấy trắng còn không bằng, theo hắn mất tối sầm lại, tiêu cần cả người thân ảnh chỉ có ngay tại chỗ, không nhúc nhích.

"Giết!"

Sau lưng ba người giờ phút này mới hồi phục tinh thần lại, cái này điện quang hỏa thạch Xunlei một kích hoàn toàn vượt ra khỏi bọn hắn cấp độ, đang ba người riêng phần mình dẫn động thể nội nội lực, rống giận xông về phía trước muốn cho Tiêu đại nhân trợ trận hướng lúc, còn lại cái kia nửa phiến lá rách trên không trung duyên dáng xẹt qua một đạo hàn quang, thật giống như một vòng rút nhỏ mấy ngàn lần trăng khuyết đồng dạng hàng thế, ba người thân ảnh im bất mà dừng, lại là không có động tĩnh nữa.

"Hừ, không biết trời cao đất rộng."

Nữ tử nhẹ giọng hừ một cái, giống như thu thập mấy cái tiểu côn trùng, nhẹ nhàng vỗ vỗ cặp kia bàn tay như ngọc trắng.

"Thật sự là dơ bẩn ta nguyệt hồ, các ngươi tất cả đi xuống a." nói xong nữ tử khinh khinh vung tay, một trận cuồng phong đột nhiên nổi lên, không nhúc nhích bốn người bị cổ này bằng sinh quái phong gọi lên, thế mà toàn bộ đã rơi vào cái kia hồ nước bên trong.

"Phù phù. . ."

Một tiếng rơi xuống nước tiếng vang, tính cả tiêu cần ở bên trong, bốn người toàn bộ tại rơi xuống nước một nháy mắt biến thành một khối to lớn băng cứng, đột nhiên chìm đến rồi cái kia tĩnh mịch đáy hồ.

"Không nghĩ tới lại có thể có người có thể tìm tới nơi này, cũng không biết đám gia hỏa này đến tới cùng là hữu tâm hay là vô tình tiến hành, chỉ mong đây chỉ là ngẫu nhiên đi, nếu không cái này toàn bộ thiên hạ chỉ sợ muốn lần nữa cuộn lên một trận gió tanh mưa máu rồi. . ."

Nữ tử có chút thờ dãi một tiếng, chỉ gặp nàng tức hạ lựa mòng lưu động, cả người liền trống rỗng hiện lên, biến mất tại rồi trong rừng rậm.

Một đời ngày mai cao thủ tuyệt thế tiêu cần, tính cả bốn tên võ lâm cao thủ, cùng nhau mất mạng tại rồi cái này không biết tên giữa hồ thâm xứ, biến thành một khối băng cứng, vĩnh viễn lắng đọng tại hạ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Thực lực chân chính, toàn bộ mất mạng

"Bang "

Nhất đạo chói tai tiếng kiếm reo trống rỗng vang lên, mặt đen nam tử quán chú cường thịnh nội lực, lực bỏ xuống một kiếm lại bị liếc giữa bầu trời cái kia thật dày hai chương lập tức cho gấp tại trong đó, không thể động đây chút nào.

Song phương nội lực đột nhiên phun ra ngoài, một cổ dọc theo cái kia thanh nhuyễn kiếm trút xuống mà lên, một cổ nhưng từ hai chương bên trong đại khai đại hợp, trong lúc nhất thời hai người nội lực so đấu lại là thế lực ngang nhau, ai cũng không thể làm gì được ai.

"Có tu vi như thế, vì sao còn muốn cùng ta đối nghịch! Kê thức thời mới là tuần kiệt, chẳng lẽ ngươi còn không hiểu à!"

Hai người diện mục đều ở trước mắt, riêng phần mình hai mắt đỏ bừng, lại không nghĩ rằng liếc giữa bầu trời giờ phút này thế mà còn có ý đem mặt đen nam tử thuyết phục, tại cái này sinh tử giao chiến lúc vẫn tiếp tục mở miệng khuyên nhủ.

"Tiểu tử ngươi tu vi còn không bằng ta đây, còn muốn để cho ta cho ngươi đang thủ hạ, ta nhìn ngươi là luyện võ luyện hồ đồ rồi, phi!"

Nhưng mà để hấn vạn lần không ngờ chính là, mặt đen nam tử chẳng những mở miệng cự tuyệt hấn, mà lại không có chút nào phong phạm cao thủ, thế mà một ngum xỉ tại rồi trên mặt của hấn.

Liếc giữa bầu trời vô cùng ngạc nhiên, tựa hồ không thể tiếp nhận mặt đen nam tử loại này lạ thường hành vi, chờ đến hấn lại bình tĩnh lại đến, cặp mắt của hấn tức khắc trọn tròng, cái trán gân xanh từng chiếc nâng lên, cả khuôn mặt đều bị tức máu xông quẩn, toàn bộ biến thành màu gan heo.

"Súc sinh, ta muốn xé xác ngươi! !"

Liếc giữa bầu trời cái này bao hàm vô hạn tức giận vừa hô có thể nói kinh thiên động địa, hấn toàn thân trên dưới xuất thế nội lực tại cổ này trong cơn giận dữ tăng lên ba phần không ngừng, cái kia nguyên bản tương xứng nội lực bị hấn áp chế, ngân sắc nhuyễn kiếm tại cổ này mãnh liệt nội lực trùng kích vào rốt cục không chịu nổi gánh nặng, trong nháy mắt bị xếp thành rồi vài đoạn.

"Bá vương Băng Sơn Quyền! !!"

Liếc giữa bầu trời lập tức gầm lên giận dữ, trực tiếp sử xuất hấn áp đẩy hòm một chiêu, một quyền này không có chút nào bất kỳ xinh đẹp, hoàn toàn một quyền phía trên hiện đầy một tầng màu vàng nhạt nội lực, hướng về mặt đen sọ đầu của nam tử một quyền đánh tới, một quyền này nếu là đánh thật, chỉ sợ chính là một tảng đá lớn cũng thoả đáng trận vỡ nát.

Mặt đen nam tử trong mắt lóe lên một tia kinh dị, tựa hồ không nghĩ tới đối phương tiếng vọng to lớn như thế, thế mà vừa lên đến chính là liễu mạng hướng chiêu, một bộ này công sát chi pháp uy lực không thể bảo là không lớn, bá vương chi uy thế phối hợp nam tử giờ phút này bắn ra tức giận, hỗ trợ lẫn nhau phía dưới uy lực lại lớn mấy phần, nếu là bị đánh thật, liền xem như hấn tuyệt đối cũng chiếm không được bất kỳ tốt.

Mặt đen nam tử cầm trong tay cái kia tàn đứt kiếm đem quả quyết rút về, tại cổ này mãnh liệt uy thế bao phủ phía dưới, thân thể của hấn giống như đều phụ lên trên dưới một trăm cân nặng suy tính, liên hành động đều so sánh dĩ vãng càng thêm chậm chạp.

"Chết đi!"

Liếc giữa bầu trời nhìn xem người này cuối cùng phí công gây dựa, cả khuôn mặt nhe răng cười đến độ bóp méo ba phần, khoảng cách gần như vậy phía dưới không có có người có thể né qua hấn cái này toàn lực một quyền, người này trong mắt hấn cơ hồ đã chờ cùng với một người chết, dường như một giây sau liền có thể nhìn thấy đầu của hấn nổ tung, * bay tứ tung trắng cảnh.

"Ai. . ."Mặt đen nam tử cuối cùng thờ dài một tiếng, tựa hồ có chút bất đắc dĩ, nhìn xem cái này mãnh liệt mà đến một quyền, hấn rốt cục làm ra lựa chọn.

"Oanh! !!"

Toàn bộ mặt đất một tiếng sấm nổ hoành vang, cái kia một phiến đất vàng trên mặt đất đột nhiên nhấc lên một trận đất đá sóng lớn, dường như là trên trời lôi hỏa đánh vào đại địa phía trên, nổ thật to tiếng vang triệt rồi cả phiến sơn lâm, kinh bay vô số Asuka tàu thú.

"Đại nhân!"

Bốn người nhìn xem cái này trước mắt một màn kỳ dị đành phải phát ra một tiếng kinh hô, cũng không dám tiến lên mà đi, Bạch đại nhân bộ kia nổi giận dằng về phía dưới, dừng nói là tên này mặt đen nam tử, chỉ sợ nếu là bọn họ dám can đảm bao biện làm thay tiến lên tương trợ, cái thứ nhất chết liền phải là bọn hấn.

Chỉ là cái này trống rỗng mà đến tiếng nổ mạnh lại là từ đâu mà đến? Theo đạo lý không phải là tên nam tử kia toàn thân nổ tung, đột tử tại chỗ mới đúng chứ.

Bốn người trong lòng hồi hộp vạn phần, lại đành phải lắng tại nguyên chỗ chậm đợi cái kia đất vàng rơi xuống, mới có thể nhìn thấy chân tướng sự tình.

Mà tại đoàn kia to lớn cát bụi bên trong, tại liếc giữa bầu trời trên mặt lại là một mặt kinh dị chỉ ý, ánh mắt của hắn có chút ngậy người nhìn một chút tay phải của mình, nguyên bản đầu kia gần như hoàn mỹ tay phải, giờ phút này đã là đầy rẫy thương di, nhất là nắm chắc quả đấm, làm tiếp xúc gần gũi rồi giữa hai người nội lực bộc phát quyền diện, giờ phút này phía trên đã là huyết nhục văng tung tóe, ngay cả xương ngón tay đều lộ ra.

Liếc giữa bầu trời lại không vì cổ này đau đớn mà phát ra to lớn tiếng kêu thảm thiết, ánh mắt của hắn tựa hồ có chút ngốc trệ, trong đó lại có mấy phần kinh dị, nhìn xem trước mặt cái kia nhất đạo mô phỏng như nước chảy, ngăn tại hắn cùng tên kia mặt đen nam tử trước mặt nhất đạo có chút trong suốt, lại có chút Vân Vụ nhồn nháo khí tường, liếc giữa bầu trời cái kia trở nên có chút khàn giọng cuồng hống không xác định mở miệng hỏi nói

"Khí . . Khí tường?"

"Đúng vậy. "Mặt đen nam tử tựa hồ có chút bất đắc dĩ, khẽ gạt đầu một cái, nói nói

"Vốn còn muốn cùng ngươi hảo hảo chơi đùa, không nghĩ tới ngươi vậy mà vừa lên đến chính là như thế sát chiêu, không có cách, vì mình không bị thương, ta chỉ là sử xuất thực lực chân chính rồi. "

"Ha ha. . . Không có nghĩ đến đây trong núi rừng thế mà còn có ngài cái này chờ ẩn cư người, ta Bạch hổ không lời nào để nói. "

Liếc giữa bầu trời nói thế mà đã nhẹ nhàng bế lên con mắt, trên mặt của hắn một mặt bình tĩnh, trong đó lại có một tia thoải mái.

"Ai, sao phải khổ vậy chứ, ta đã đã cho các ngươi một lần cơ hội, không nghĩ tới các ngươi vậy mà mình lại trở về nơi đây, ai, vẫn là tuổi còn rất trẻ. "

Mặt đen nam tử mở miệng thêm oán trách một câu, trước mặt hắn cái kia nói khí tường đột nhiên hư không tiêu thất, theo tay phải hắn thượng thiêu, chuỗi này cơ hồ đã cắt thành rồi một cây chùy thủ đồng dạng dài ngắn nguyên vẹn khinh khinh xẹt qua, một đạo hàn quang trong khoảnh khắc phá vỡ cả phiến bụi bặm.

"Nhìn thấy đại nhân!"

Tại bốn người sợ hãi không chừng trong ánh mắt, cái kia nói cao cao giương lên bụi đất đột nhiên từ giữa đó bị thổi tan ra, mọi người ánh mắt ngưng lại, nhao nhao thấy được Bạch đại nhân thân ảnh quen thuộc kia.

"Đại nhân. . ."Trên mặt mấy người biểu lộ tức khắc trở nên nhẹ nhõm, vừa nói muốn tiến lên mà đi, đột nhiên con của bọn hắn đột nhiên phóng đại, từng cái toàn bộ giống như điện giật đồng dạng đã ngừng lại tiến lên thân hình, từng cái lảng tại nguyên chỗ.

"Phanh. "Chỉ gặp liếc giữa bầu trời cao ngất kia thân hình toàn bộ giống như người bù nhìn, thẳng tắp ngã xuống, từ cổ của hắn chỗ một đạo huyết quang hiện lên, liếc giữa bầu trời thế mà đã mất mạng ở đây!

"Ân? Quên rồi còn có các ngươi mấy cái tiểu gia hỏa rồi. "

Tại trong bụi đất dần dần hiển hiện thân ảnh còn có tên kia mặt đen Đại Hân, chỉ gặp hắn trong tay giờ phút này chính cầm một thanh kiếm gãy, nó xuất thủ còn chưa thu hồi, hiển nhiên vừa rồi Bạch đại nhân trên cổ vết thương trí mạng miệng chính là người này gây nên.

"Phân tán chạy trốn!"

Số bốn đi đầu phản ứng lại, hô to một tiếng, cả người đã dẫn động thể nội nội lực, cấp tốc hướng ra phía ngoài chạy như bay. Mặc kệ người này đến tốt cùng là dùng phương pháp gì đem Bạch đại nhân giết chết, nhưng là vừa rồi phát ra tiếng nổ mạnh nhất định cùng người này có quan hệ, Bạch đại nhân đều mất mạng tại rồi trên tay của hắn, mấy người bọn họ coi như lại gia tăng gấp đôi số lượng cũng tuyệt đối là có đi không về.

Còn lại ba người nghe vậy cũng nhanh chóng hướng khác biệt phương hướng chạy mà đi, bọn hắn chậm hơn rồi số bốn một bước, bất quá thân hình nhưng cũng cực nhanh, mọi người ở trong lòng đều tồn lấy một cái tự tư ý nghĩ, coi như nam tử thật muốn đuổi theo, đoạn này khoảng cách xuống tới chỉ sợ cũng chỉ có thể đuổi kịp một người, còn lại chỉ ít cũng có hai đến ba người có thể chạy trốn a.

"Ân, các ngươi đám người kia phản ứng ngược lại là thật mau. "

Mặt đen nam tử trầm ngâm nhẹ gạt đầu, nhìn xem tứ tán mà chạy bốn tên nam tử, ánh mắt của hắn bỗng nhiên chuyển dời đến rồi trên mặt đất cái kia vài đoạn bị đứt đoạn rồi nhuyễn kiếm, lập tức chân trái tiến lên một cái quét đường, đem tàn đoạn mất vài đoạn kiếm toàn bộ giương lên không trung.

"Sưu. . ." mấy nói tiếng xé gió truyền đến, cái này mấy nói kiếm gãy bị mặt đen nam tử dẫn động thể nội nội lực, tức khắc một chương đánh bay ra ngoài. Cái kia bay đi phương hướng, chính là bốn người chạy trốn địa phương.

Theo bốn nói đao kiếm vào thịt tiếng trầm truyền đến, bốn người ứng thanh ngã xuống đất, bọn hắn chạy vội tốc độ lại nhanh, lại há có thể nhanh đến mức cực tốc phi hành trên không trung lưới kiếm.

Lão Ngô âm mặt đem trong tay kiếm gãy tiện tay ném đi, chuỗi này chỉ còn lại có chuỗi đao kiếm gãy bịch một cái tận gốc chớ vào trước nhà một cây đại thụ bên trong, cũng không thấy nữa vết tích.

Nhìn xem nằm trên mặt đất liếc giữa bầu trời thi thể, lão Ngô trong mắt có không hiểu Thần lấy lưu động, hắn thật sâu thở hắt ra, nhàn nhạt nói

"Pháo hoa môn? Lâu như vậy không có xuất giang hồ, không nghĩ tới thiên hạ này thế mà nhiều hơn dạng này một chỗ cường thịnh thế lực, tiểu tử này

xem ra trên chọc không đồng dạng thể lực a. "

Lão Ngô nói xong ánh mắt chuyển hướng về phía Đông Phương, nhìn xem cái kia dần dần âm trầm xuống bầu trời, hẩn thêm nhẹ nhàng thở dài, lại là quay người trở về phòng mà đi.

(hôm nay Chương 1:, về nhà rồi có chút việc, đêm nay tối nay còn sẽ có một chương, tiếp tục đền bù giai đoạn trước thiếu chương.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Tức hân hân, gặp lại Bì Bì

"Oanh!"

Nhất đạo nổ vang rung trời nương theo lấy một trận sóng lớn kích thích giữa không trung, một tên thân thể thon dài, diện mục thanh tú thiếu niên chính đứng bên hồ, mừng rỡ nhìn xem cái này một màn trước mắt.

"Ha ha, Bì Bì, ta rốt cục có thể hoàn toàn khống chế thể nội nội lực rồi. "

Dịch Nam quay đầu nhìn qua ghé vào một bên lười biếng Bì Bì hồ hưng phấn thổ lộ hết, trên mặt của hẩn tràn ngập một cổ không che giấu được vui mừng.

"Rống rống. . ."Bì Bì hồ tượng trưng hô hai cuống họng xem như tại đáp lại Dịch Nam, một tháng này đến nay, Dịch Nam mỗi ngày đều ở bên hồ thí nghiệm đủ loại chiêu số, từ ngày đầu tiên phát ra to lớn tiếng vang đem nó giết này mình bên ngoài, tiếp xuống những ngày này Bì Bì hồ đối với thanh âm như vậy đã không cảm thấy kinh ngạc, hoàn toàn miễn dịch.

Nguyên lai từ khi Dịch Nam tại hồ này mặt tĩnh tâm tu luyện tới hiện tại, đảo mắt đã qua hơn nửa tháng. Những ngày này, hẩn từ lúc mới bắt đầu ngồi xuống tĩnh tâm khôi phục thể nội nội lực, càng về sau động thủ tìm tòi ngày mai tu vi đủ loại diệu dụng, lại đến vận dụng các loại võ công tâm pháp, tu vi cảnh giới đã thành ngày mai sơ giai Dịch Nam cũng mượn cái này thời gian nửa tháng chính thức củng cố mình nội lực, hẩn hiện tại đã có thể xưng là một tên chân chính cao thủ tuyệt thế mà không quá đáng.

"Đi ra những ngày gần đây, Ngô đại nhân đoán chừng muốn lo lắng ta rồi, Bì Bì, ta phải trước về nhà một chuyến rồi. "

To lớn vui sướng tràn ngập nội tâm của hẩn, thế nhưng là Ngô đại nhân đáp ứng muốn đi pháo hoa lâu thăm dò sự tình vẫn như cũ giấu ở đáy lòng của hẩn, mặc dù trong lòng đối với Ngô đại nhân thân thù có tuyệt đối tự tin, thế nhưng là trong lòng của hẩn vẫn là khó tránh khỏi có một phần lo lắng, dù sao trên đời này, ngô đại nhân đã xem như hẩn sau cùng một người thân rồi.

"Đi thôi, người lại chờ ta đoạn đường, những ngày này xuống tới đa tạ người chiếu cố rồi. "

Dịch Nam một cái xoay người, lần nữa vững vàng ngồi ở Bì Bì hồ trên lưng, ở chung những ngày này xuống tới, hẩn cùng Bì Bì hồ ở giữa cũng sinh ra nhất định ăn ý cùng tình cảm, hiện tại lời hẩn nói Bì Bì hồ rất nhiều đều có thể nghe hiểu, mà lại Bì Bì hồ mỗi ngày định lúc còn hội đi bắt các loại dã thú quả đại, để Dịch Nam có thể chuyển tâm luyện võ, cho tới bây giờ đều không dùng vì đồ ăn mà quan tâm.

"Rống. "

Một tiếng hồ gầm vang lên, Bì Bì hồ lập tức liền chờ Dịch Nam, dọc theo đến lúc đường núi, một đường chạy chạy về.

.....

Hoàng Thành, Đông Lâm đường phố, vẫn tại chỗ kia trang trí phú quý trong lầu tầng thứ tám trong phòng, đột nhiên truyền đến gầm lên giận dữ.

"Người nói cái gì! Tam đại tứ đại hai người toàn bộ mất tích?"(ps: Nguyên văn là tam đại tứ đại ngũ đại, hiện đã sửa chữa, không có ý tứ.)

Màn che về sau, vẫn là cái kia nói không phân biệt nam nữ cổ quái thanh âm, nhưng là lần này rõ ràng có thể từ trong giọng nói của hẩn nghe ra được khó nén sóng lớn tức giận.

"Thuộc hạ vô năng, hai người bọn họ nguyên bản dựa theo đại nhân mệnh lệnh chỗ hiệp thủ hạ tám người tiến về quận trưởng huyện bên ngoài điều tra người kia tin tức, nhưng là từ khi nửa tháng trước lui tới tin tức lại đột nhiên đoạn mất, thuộc hạ về sau thêm phái lão Ngũ tiến đến điều tra, thế nhưng là

quận trưởng huyện bên ngoài đã có người đã làm xử lý, đến cuối cùng vẫn là không thể tìm tới bọn hán mười người tung tích. "

Áo đen che mặt nam tử quỳ xuống đất cung kính báo cáo, hán nảo trên cửa rõ ràng có một tầng mồ hôi mịn dày đặc.

Màn che về sau một trận yên tĩnh, lập tức chỉ nghe người kia cắn răng nghiêng lợi thanh âm lạnh như băng truyền ra

"Hai đại ngày mai cao thủ tuyệt thế, tám tên ti mĩ vân trông thủ hạ, hao phí ta bao nhiêu nhân lực vật lực, ngươi biết không? Hiện tại ngươi thế mà nói cho ta biết bọn hán toàn bộ mất tích, ngay cả thi thể đều không có có tìm tới!"

"Thuộc hạ tội đáng chết vạn lần, mời đại nhân trách phạt!"

"Suru " một tiếng tiếng xé gió lúc này truyền ra, cái kia một phiến to lớn màn che bị cái này một cơn gió lớn đột nhiên nhấc lên, ngay sau đó nhất đạo mắt trần có thể thấy nhân nhật bạch quang tại trong điện quang hỏa thạch giống như phi kiếm đồng dạng thoáng qua mà tới, trùng điệp đánh vào che mặt nam tử ngực.

"Phanh. "Che mặt nam tử thụ đòn nghiêm trọng này lập tức thân thể bay ngang ra ngoài, thân thể của hán trùng điệp đâm vào rồi phía sau trên cây cột, cái kia nói to lớn cột đá thế mà tại va chạm một sát na đã nứt ra rất nhiều tinh mịn đường vân, giống như toàn bộ khinh khinh đụng một cái liền hội hóa thành đá vụn đồng dạng.

"Phốc. "Che mặt nam tử không dám chậm trễ chút nào, vội vàng giãy dụa lấy đứng dậy, từ trong miệng của hán lập tức phun ra nhất đạo huyết vụ, hán sắc mặt trắng bệch, lại gấp vội vàng đem thân thể quỳ sát xuống dưới, cung kính nói

"Tạ đại nhân ân không giết. "

"Nếu không phải lập tức chính là dùng người thời khác, lấy ngươi khuyết điểm coi như giết ngươi mười lần cũng không đủ hoàn lại!"Màn che một trận lắc lư về sau rốt cục yên tĩnh trở lại, phía sau an tọa người kia thanh âm cũng khôi phục rồi như thường, nhưng thủy chung không thấy thân hình diện mục.

"Có hay không có tra ra là ai ẩn giấu đi bọn hán mười người manh mối, hai đại ngày mai cao thủ tuyệt đối không sẽ vô thanh vô tức chết mất, năm thứ ba đại học đại học năm 4 hai người sở tu Công Pháp hỗ trợ lẫn nhau, nếu là hợp lực phía dưới có thể chiến đấu ngày mai Đại Thành tu vi người, mặt khác phân phối thủ hạ từng cái đều là Vô Lâm hảo thủ, không có bất kỳ thế lực nào có thể tại trước mắt bao người đem bọn hán toàn bộ giết chết!"

"Đi qua thuộc hạ chu đáo chặt chẽ nghiêm tra, ẩn tàng manh mối người có lẽ cùng cái kia tứ đại truyền thừa môn phái có chỗ liên quan, về phần là cái nào một môn phái thuộc hạ cũng không dám xem kỹ, sợ người hữu tâm cảm thấy manh mối, bất quá theo sau cùng tình báo biểu hiện, bọn hán mười người chính là khi tiến vào rồi Cổ Lan dãy núi về sau mới đã mất đi tung tích. "

Che mặt nam tử cúi đầu tiếp tục báo cáo, cái này một hồi sắc mặt của hán đã khôi phục như thường, bởi vậy có thể thấy được nó nội lực kéo dài cùng thâm hậu.

"Tốt một cái truyền thừa môn phái, sớm muộn có một ngày ta muốn đem bọn hán bốn cái già mà không chết gia hỏa toàn bộ nhổ tận gốc, Cổ Lan dãy núi. . . Cổ Lan dãy núi lan tràn ngàn dặm, bọn hán mười người coi như chết thật tại rồi bên trong, thi thể chỉ sợ đều bị dã thú điều đi, còn như thế nào tìm kiếm!"

Màn che sau tiếng người âm gấp rút, hiển nhiên bị lần này kết quả đã hoàn toàn nhận đồng.

"Đại nhân, vậy chúng ta là không còn muốn tiếp tục tìm kiếm tiểu tử kia tung tích. . ."

Che mặt nam tử tiếp tục mở miệng, không xác định hỏi nói.

"Không tìm, thu nạp hết thảy mọi người ngựa, hiện tại tuyệt đối không thể để cho bất luận cái gì lão gia hỏa phát hiện kế hoạch của chúng ta, chờ đến ta xuất thủ ngày đó, thiên hạ tất cả phản nghịch loạn đảng toàn bộ đều đáng chết!"

Màn che về sau thanh âm ba động truyền ra, lập tức lại cũng không có bất cứ động tĩnh gì, cái kia phía sau an tọa người, thế mà đã biến mất tại rồi đằng sau.

"Cung tiễn đại nhân!"

Che mặt nam tử trường nói một tiếng, đợi hồi lâu qua đi, hán mới một lần nữa đứng lên, thật dài thở phào nhẹ nhõm, còn sống, thật tốt.

.....

"Liên đến nơi này đi, Bì Bì, ta thật phải đi. "

Tại Cổ Lan dãy núi nơi nào đó phía trên ngọn núi lớn, Dịch Nam lại lần nữa nhấn xuống Bì Bì hồ đầu, cùng nó nói dừng.

Đoạn đường này tới cũng sớm đã qua Bì Bì hồ ban đầu địa bàn, thế nhưng là Bì Bì lại như cũ không bỏ Dịch Nam rồi đi, Dịch Nam nhiều lần cùng nó nói dừng cuối cùng nhưng lại phát hiện nó lặng lẽ theo sau lưng, từ đầu đến cuối không chịu rời đi.

"Rỗng rỗng. "

Bi Bi hồ lập tức thêm rất đứng người lên, há miệng một cái ngậm chặt rồi Dịch Nam góc áo, nhưng thật giống như biết rồi Dịch Nam muốn đi, từ đầu đến cuối không chịu nhả ra.

"Người nếu là đi theo ta trở về, không cần thận bị Ngô đại nhân thấy được khẳng định phải đem người cho nướng lên ăn rồi!"

Để nam linh cơ khê động, tức khắc giường nanh múa vuốt làm bộ hù dọa rồi nó một phen. Trải qua mấy ngày nay, Bi Bi hồ đối với lời hấn nói càng ngày càng hiểu, nhất là liên quan tới ăn chữ này, càng là miễn cảm, dù sao ban đầu nó trong lòng còn sợ Dịch Nam đem nó ăn đầu.

Lời này vừa nói ra quả nhiên hữu hiệu, Bi Bi hồ lập tức liền bị dọa đến lùi lại mấy bước, một đôi to lớn mắt hồ bên trong tựa hồ có một tia kinh nghi ở bên trong.

"Ân ân, Ngô đại nhân bình thời thích ăn nhất như người loại này lão hồ, sói hoang, cự mãng cái gì rồi, người nếu là đi qua khẳng định hội bị hấn bắt ăn. "

Để nam theo nhau gặt đầu, tiếp tục làm bộ hù dọa nó.

Nhìn xem trong lòng sợ hãi Bi Bi hồ, hấn lần nữa tiến lên, khinh khinh vuốt ve Bi Bi hồ cái kia khoan hậu lưng, trải qua mấy ngày nay, hấn đều tại cái này lông xù trên lưng hồ ngủ yên, cái này đột nhiên muốn phân biệt, trong lòng cũng là có chút không nỡ cái này đại lão hồ rồi.

"Người trở về đi, tiếp tục trở về coi người trong núi Đại Vương, về sau ta có thời gian nhất định còn hội trở lại nhìn người, làm cho người ăn ngon. "

"Rõ ràng!"

Bi Bi hồ cũng dùng đầu nhẹ nhàng cọ xát Dịch Nam thân thể, sau đó rút cục tại không thôi trong ánh mắt dần dần đi xa, rút cục chui vào thâm hậu rừng bên trong.

"Tạm biệt, Bi Bi. . ." Dịch Nam nhẹ giọng ní non, nhìn xem Bi Bi hồ từ từ đi xa thân ảnh, hấn cũng trở về qua thân thể, hướng về nhà gỗ nhanh chóng đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Lại về nhà gỗ, chuẩn bị xuất phát

Một đường khăn cấp bên tập phía dưới, còn thừa hơn trăm dặm đường núi một hồi liền bị Dịch Nam kéo tại rồi sau lưng, không ra một canh giờ, hấn dọc theo đầu kia quen thuộc đường núi, liền thấy được đường đầu kia cổ quái nhà gỗ.

Nhưng mà đợi hấn đến gần về sau, Dịch Nam tức khắc liền phát hiện cái kia nguyên bản bằng phẳng đất vàng địa chi bên trên xuất hiện to lớn cái hố.

"Đây là. . ."

Dịch Nam mang hiểu kỳ tâm tình ngồi xổm ở cái hố bên cạnh quan sát tỉ mỉ, hấn nhớ rõ ràng mình trước khi đi mảnh đất này thế bằng phẳng, cái này một khối to lớn hướng ra phía ngoài kéo dài cái hố tuyệt đối là gần nhất mới xuất hiện.

Chẳng lẽ là Ngô đại nhân đang thí nghiệm mới chiêu thức? Ân, tuyệt đối không có khả năng. Trong đầu vừa toát ra dạng này ý nghĩ cổ quái tức khắc lại bị chính hấn đây ngắt, cùng Ngô đại nhân ở chung trải qua mấy năm, đừng nói nhìn thấy Ngô đại nhân luyện võ, coi như mỗi lần cùng hấn đối chiến, cũng cho tới bây giờ chưa từng thấy Ngô đại nhân sử dụng bất luận cái gì uy lực to lớn chiêu thức, thường thường mỗi lần đánh bại hấn sử dụng đều là đơn giản nhất mà trực tiếp nhất quyền cước sáo lộ, nhưng là sau cùng tác dụng lại lần nào cũng đứng.

Dựa theo Ngô đại nhân thuyết pháp, nếu là hai cái nội lực kinh nghiệm tương đương người đối chiến, cái kia chiến thắng thường thường chính là nắm giữ to lớn sát chiêu một phương.

Thế nhưng là nếu là hai phe thực lực chênh lệch to lớn, cái kia làm cường giả liền không có tất yếu hao phí thể lực tâm Thần Sứ dùng uy lực to lớn sát chiêu, trực tiếp sử dụng đơn giản nhất trí mạng một quyền đánh giết địch nhân là được, dạng này không chỉ có thể tiết kiệm thể lực, mà lại đơn giản sáng tỏ không có chút nào khó khăn.

Mấy câu nói như vậy thông tục tới nói chính là giết gà sao lại dùng đao mổ trâu, Dịch Nam mặc dù trong lòng minh bạch, bắt quả trong lòng ngựa một chút hấn đối với Ngô đại nhân thực lực chân chính một mực lòng có ngờ vực vô căn cứ, dựa theo Ngô đại nhân mình đã từng giảng thuật cổ sự, sớm tại

hắn mười mấy tuổi hướng tuổi hắn liền bước vào ngày mai trung giai tu vi, như vậy lấy hắn tư chất ngút trời, những năm qua này Ngô đại nhân phải chăng đã tiến nhập ngày mai Đại Thành tu vi, hoặc là nói là cái kia cao hơn Tiên Thiên cảnh giới?

Nếu nói Ngô đại nhân như tiếp cận ngoài năm mươi tuổi tác đi vào Tiên Thiên cảnh giới, chỉ sợ thiên hạ tất cả Võ Giả đều không sẽ tin tưởng, nhưng là đối với sớm chiều ở chung bảy năm có thừa, đồng thời tư duy tâm tư cực độ bén nhạy Dịch Nam tới nói, hắn tuyệt đối có lý do tin tưởng Ngô đại nhân đã đạt tới Tiên Thiên võ giả cái này sáng tạo kỳ cảnh giới.

Thiên Nguyên đại lục bên trong, thường nhân tuổi tác sống có hơn trăm thì coi như là trường thọ phúc tinh, thế nhưng là tu vi đến đâu ngày mai tuyệt thế Võ Giả, khí huyết tràn đầy, nhục thể tùy tiện sống hơn một trăm năm mươi tuổi cái kia là chuyện rất bình thường.

Nếu là đời này may mắn đạt tới Tiên Thiên tu vi, tuổi tác vượt qua hơn hai trăm tuổi người cũng có khối người.

Ngô đại nhân đương kim chưa đầy năm mươi, đối với cái này dài đằng dặc một đời tới nói chờ cùng với thanh niên cất bước, tại cái này nhân sinh tốt cùng nhất thời kỳ, Ngô đại nhân vì sao muốn tại núi này Lâm Ân ở, vì sao muốn đem hắn thu vi truyền nhân của mình, lấy kể y bát.

Trong lòng đủ loại nghi vấn hoang mang trong lòng của hắn đã nhiều năm có thừa, thiên tính hiền lành Dịch Nam đương nhiên muốn vì Ngô đại nhân phân ưu giải hoặc, thế nhưng là hắn hết sức rõ ràng, đối với cho dù là bình thời đều là một bộ trầm mặc ít nói Ngô đại nhân tới nói, có lẽ có ít sự tình chỉ có thể ở trong lòng, mới có thể chân chính giải quyết.

Thật giống như hắn trong lòng ẩn giấu đi Ngô đại nhân chỗ không biết đến bí mật, đó cũng không phải hắn hữu tâm tiến hành, thế nhưng là tại mỗi người dưới đáy lòng, chắc chắn sẽ có một chút người khác chỗ không biết, chỗ không muốn người biết một mặt.

"Người tại cái kia ngày ngốc lấy làm gì?"

Nhất đạo thanh âm quen thuộc đột nhiên từ trước mặt truyền đến, lại đem ngậy người Dịch Nam cho giật nảy mình.

"A. Ngô đại nhân, ta trở về. "

Nhìn xem trước mặt cái kia quen thuộc đen kịt gương mặt, Dịch Nam ngốc ngốc gãi đầu một cái, thuần phác cười.

"Trở về rồi liền vào nhà, ta có việc muốn hỏi người. "

Lão Ngô lạnh lùng vung câu nói tiếp theo, lập tức một cái chuyển Thân liền vào phòng, lưu lại Dịch Nam một người trong gió lộn xộn. . .

.....

"Năm người này người được từng gặp?"

Dịch Nam không nghĩ tới trước đây chân mới vừa vào phòng, liền trông thấy Ngô đại nhân tay chỉ một bên nằm tại to lớn trên ván gỗ năm bộ thi thể, mở miệng hỏi hắn.

"Mấy người kia là. . ." Dịch Nam mấy bước tiến lên, lại trông thấy chưa từng thấy qua năm người diện mục đóng chặt, bọn hắn từng cái hô hấp hoàn toàn không có, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên đã là chết đi đã lâu.

Hắn lập tức lắc đầu, nói

"Dịch Nam chưa từng thấy qua mấy người kia, xin hỏi đại nhân, bọn hắn là?"

"Coi là thật chưa thấy qua? Mấy người bọn họ thế nhưng là chuyên vì tìm người mà đến, đồng thời mỗi một người đều không phải hơi hạng người a. "

Lão Ngô giống như sớm có sở liệu, nhìn một chút Dịch Nam, lập tức ý vị thâm trường giải thích nói.

"Những ngày này ta trước sau xâm nhập rồi ba tòa huyện thành pháo hoa trong lâu dò xét, thế nhưng là mỗi một chỗ đều cũng không cái gì dị thường. Ta nguyên lai tưởng rằng đây là ta nhạy cảm tiến hành, thế nhưng là thẳng đến mấy người bọn họ hiện thân tới đây tìm tung tích của người, ta mới thật sự hiểu, chỉ sợ người cùng ta đều đánh giá thấp pháo hoa trong lâu ẩn tàng năng lượng. "

"A? Đại nhân, mấy người kia hắn là cũng là có thể biến thân người?"

Dịch Nam quá sợ hãi, hắn trước kia mình trở về hướng lúc đã đầy đủ cẩn thận, đem tất cả manh mối toàn bộ tiêu trừ, còn tưởng rằng tuyệt đối không sẽ bị người khác điều tra đến bất kỳ manh mối. Thế nhưng là không muốn lúc này mới bất quá mười mấy ngày, bọn hắn lại có thể có người đã xâm nhập tìm được bên trong dãy núi nhà gỗ, nếu không phải Ngô đại nhân công phu rất cao, thay đổi cái khác người bình thường chỉ sợ đã bởi vì chính mình mà ngộ hại rồi.

"Bọn hắn lại là không từng có cái kia kỳ dị hóa thú bản lĩnh, bất quá. . . Cái này nằm ở giữa người tu vi võ đạo đã hơn ngày mai trung giai, theo đạo lý tu vi như thế hướng người trong giang hồ bên trong tất nhiên không sẽ không có tiếng tăm gì, thế nhưng là liền xem như ta cũng không có dò thăm người này bất kỳ tin tức. "

Lão Ngô thần sắc biến ảo, ngữ khí hơi có vẻ ngưng trọng. Bất luận cái gì một tên tu vi đạt đến ngày mai Võ Giả đều có thể coi là cao thủ tuyệt thế, có

thể xưng là môn phái bên trong trụ cột cũng không đủ, tuyệt thế đại phái thực lực mạnh yếu cân nhắc cũng chính là tại so sánh ngày mai cao thủ số lượng mà thôi, tại đương kim Tiên Thiên cao thủ không xuất hiện thời đại, ngày mai Vô Giả chính là cái này một thời đại đỉnh cấp lực lượng. Nếu không phải người này vận khí không may, vừa vận bất gặp mình, không phải chỉ sợ chính là một trận ác chiến dây dưa ba ngày ba đêm không chỉ.

"Người này lại là ngày mai trung giai cao thủ?" Dịch Nam nghe vậy ngữ khí kinh dị, ánh mắt của hắn khẽ nhúc nhích, nhìn xem giờ phút này lẳng lặng nằm tại tấm ván gỗ ở giữa tên nam tử kia, chỉ gặp hắn tuổi tác bất quá hơn bốn mươi hứa, nhưng là từ diện mục bên trên đến xem lại so sánh sắc mặt đen kịt Ngô đại nhân còn muốn lộ ra càng thêm lão thành mấy phần, nhất là cái kia hai tóc mai hai bờ chài vuốt sửa sang lại tóc trắng, càng vì thế hơn người tăng thêm một phần cảm giác tang thương.

Trí mạng vết thương là tại trên cổ nhất đạo tinh mịn Huyết Tuyến, lấy Dịch Nam kinh nghiệm cũng không khó nhìn ra, người này cùng Ngô đại nhân sau khi giao thủ chỉ sợ bất quá mấy hiệp, liền bị Ngô đại nhân một kiếm đứt hầu, đột tử tại chỗ.

Bây giờ tu vi đã đạt tới ngày mai sơ giai Dịch Nam so với ai khác đều hiểu rõ hơn ngày mai Vô Giả lợi hại, đây là đang nội lực tuyệt đối chất lượng cùng nội lực vận dụng lên tuyệt đối khác biệt. Mà lại đứng nhìn cùng là ngày mai Vô Giả, nếu là người này tại trên nửa đường gặp hắn, hai người chính diện giao chiến phía dưới, Dịch Nam tuyệt đối hội đỡ nhiều lành ít, mà lại. Bên cạnh hắn còn mặt khác có bốn người làm bạn, mấy người bọn họ nếu không phải vận khí không tốt, đừng phải Ngô đại nhân trên tay, chỉ sợ vền vẹn bằng vào bọn hắn năm lực lượng cá nhân, đều có thể trên giang hồ nhắc lên một trận gió tanh mưa máu rồi.

Chỉ là, bọn hắn vì sao muốn chuyên đến tìm kiếm mình? Chẳng lẽ liền vì cho cái kia hủy diệt rồi pháo hoa lâu phân bộ báo thù rửa hận? Vẫn là chính là bị mình giết chết mấy người thân bằng hảo hữu, đến đây báo thù rồi? Xem ra, thiên hạ này xa không phải hắn suy nghĩ đơn giản như vậy. . .

"Vừa không biết vậy liền được rồi, một hồi ngươi đem bọn hắn năm người thi thể tùy tiện đào hố chôn xuống chính là. "

Ngô đại nhân nhìn xem Dịch Nam đáng vẻ trầm tư, chỗ nào có thể không rõ hắn ý nghĩ trong lòng, hắn lập tức mở miệng liền như thế nói nói.

"Thế nhưng là đại nhân, bọn hắn vừa đã phát hiện nơi này, khó đảm bảo ngày mai ngày mai lại sẽ có mới người đến, chúng ta chẳng lẽ một mực tại nơi này ngồi chờ chết sao?"

Dịch Nam cảm xúc kích động, lập tức thể mà lớn tiếng mở miệng hướng về phía Ngô đại nhân hô nói.

Lão Ngô tiến lên thân thể đột nhiên dừng bước, hắn tựa hồ cũng không có nghĩ đến luôn luôn tính tình ôn hòa, tâm địa thiện lương tiêu tử này lại dám dùng như thế ngữ khí nói chuyện với mình, lập tức ánh mắt quái dị, có chút kỳ quái nhìn chằm chằm Dịch Nam nhìn chằm chằm vào.

"Ngạch. . Đại nhân, ta không phải hữu tâm. "

Đột nhiên phát giác được mình ngữ khí sai lầm, Dịch Nam lập tức cúi đầu, sắc mặt ửng đỏ nhỏ giọng nói xin lỗi.

"Àn, không có, ngươi nói rất đúng. "

"A?"

Để hắn cảm thấy kinh ngạc chính là, Ngô đại nhân không chỉ có may mắn không có trách cứ hắn ý tứ, tương phản tấm kia băng lãnh mặt thể mà tràn ngập ra rồi một phần nụ cười thân nhiên.

"Chúng ta đương nhiên không có khả năng ở đây ngồi chờ chết, bất quá khi trước địch tối ta sáng, mà lại chúng ta bây giờ liền giống với mù lửa đánh đèn đồng dạng, hoàn toàn không có bất luận cái gì được dùng manh mối. "

Ngô đại nhân tiếp tục mở miệng, nhàn nhạt nói.

"A? Đại nhân, vậy ý của ngài là?"

Hoàn toàn tĩnh lặng lại Dịch Nam tức khắc mới hiểu rõ ra, nguyên lai đại nhân cũng sớm đã làm ra kỹ càng kế hoạch.

"Ngươi trước tiên đem thi thể chôn, một hồi lại xuống núi thu thập hành lý, chúng ta dọn đi địa phương mới. "

Nhìn xem mở cửa đi xa Ngô đại nhân thân ảnh, Dịch Nam lớn tiếng hỏi nói "Ngô đại nhân, chúng ta đi chỗ nào?"

Mông lung dưới ánh trăng, Ngô đại nhân thân ảnh biến mất rất nhanh liền biến mất tại rồi dưới bóng đêm, duy chỉ có còn lại rồi cái kia nhàn nhạt thanh âm quen thuộc, ở chỗ này quanh quẩn

"Ly Hóa thành, Vân An Trấn. "

(Dịch Nam giai đoạn trước trưởng thành thiên thứ nhất thiếu niên sơ thành đến nơi đây liền đã qua một đoạn thời gian, tiếp xuống tiến vào là tương đối nhanh tiết tấu giang hồ phân tranh, mặt khác quyền thứ nhất quyền tên hơi có cải biến, ảnh hưởng không lớn. Vốn là bày viết xem như tương đối rườm rà, cũng là người mới thiên thứ nhất văn, cảm ơn mọi người tiếp tục ủng hộ.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Thanh Châu thành động, Vương gia Thanh Y

Thanh Châu thành, làm đương kim Vũ Quốc quốc đô bên ngoài lớn nhất thành trì, nó trong thành hàng năm nộp lên trên cung phụng đều đạt ngàn vạn lượng hoàng kim, thêm nữa Thành Chủ thanh u vương làm đương kim Vũ Hoàng chi ái thần, trong lúc nhất thời uy thế vô lượng, địa vị không phải thêm Bình Phàm.

Nghe nói Vũ Hoàng tại xưng hoàng lập quốc ngày đó, tại quốc đô tế thiên hưởng lúc, Vũ Hoàng cùng vị này mà lúc bạn chơi đứng sòng vai, ban phát rồi xưng hoàng về sau thứ nhất nói thánh chỉ.

"Trẫm chi quốc tồn ngày, phàm thanh kiều một mạch đều là cùng vương tộc hưởng cùng một ưu đãi, phong Thanh Y vì ta hướng khai quốc công, từ phong thanh u vương mạch, khác thường hoàng kim vạn lượng, khiến hôm nay nguyên thành đổi tên Thanh Châu thành ban thưởng nó đất phong "

Thánh chỉ vừa ra, toàn hưởng quan viên chấn kinh, nhưng mà hoàng mệnh không thể trái.

Từ đó Vũ lịch Sơ Niên, cũng bị dân gian xưng là thanh kiều Vũ năm. Thanh Y, ở tại hai mươi bảy tuổi thời khắc, trở thành rồi dưới một người tối cao quyền vị, nó nổi danh vang rền cả nước.

Theo dân gian nghe đồn, tại một số năm về sau, Vũ Hoàng duy nhất hầu người cáo tri từ tôn hấn canh một đại bí mật, nghe nói đang lúc vị này hầu hạ Vũ Hoàng dài đến bốn mươi chín năm lão thái giám đã uống đến say không còn biết gì, hấn ôm chính mình mới bốn tuổi nghĩa tôn hồi ức chuyện cũ lúc, tám kia sớm đã dài dẫu sương gió già nua rồi gương mặt dường như trong nháy mắt về tới năm mươi năm trước, trong đó cái kia phần Thần lấy làm cho người vô hạn mơ màng.

"Đây coi là cái gì, đang lúc. . . Hừ hừ, nếu là hấn muốn, chớ nói thanh u vương, cho dù là cái này một toàn bộ thiên hạ. . ." Một trận tối nghĩa không rõ lời nói từ miệng mà xuất, còn chưa nói xong hấn đột nhiên ngậm miệng, ngay sau đó lại cầm lên bầu rượu trên bàn, ở nhà người đây là ánh mắt khó hiểu bên trong, nện bước run run rẩy rẩy bước chân một mình hấn trở về nhà.

Đêm đó, vị này đi theo Vũ Hoàng bên người dài đến bốn mươi chín năm người phục vụ, mang theo vô số hậu nhân nhà sử học đoán không ra bí mật, trong giấc mộng mỉm cười tạ thế, nó hưởng thọ chín mươi hai tuổi.

Vũ lịch mười lăm năm, Thanh Châu thành nội tối cao kiến trúc. Thanh các, làm Thanh Châu thành mang tính tiêu chí kiến trúc, cũng là trong phủ thành chủ trung tâm nhất chi địa, nó lầu cao có khoảng mười ba trượng, chung tầng tám, thu nạp rồi từ tiền triều kiến quốc đến nay, thiên hạ kỳ văn dị sự cùng các loại sử học thư tịch.

Mỗi khi gặp năm năm một lần Thanh Châu đơm hội, thiên hạ kỳ nhân liền tự phát tụ tập ở đây, vì đó rót vào mới cất giữ. Dựa vào thống kê không trọn vẹn, trong các tổng cộng có các loại thư hơn ba ngàn bộ, bao dung nội công tâm pháp, Thiên văn địa lý, phong thổ, sử học truyện ký các loại ghi chép, không có nhưng so sánh người.

Tại thanh các chỗ cao nhất, giờ phút này thỉnh linh đứng đấy một tên nam tử, ánh mắt của hấn chính nhìn xuống toàn bộ Thanh Châu thành, ánh mắt chiếu tới chỗ, cao tầng Hồng lâu thu hết vào mắt, phồn hoa Thanh Châu thành trên đường phố rộn rộn ràng ràng đám người, nguy nga cửa thành giống như một con Cự Thú đồng dạng đứng vững tại phiên đại địa này.

Làm ban đầu quân sự cứ điểm chi địa, Thiên Nguyên thành tại kiến lập mới bắt đầu nó tác dụng chính là dùng để chống đỡ tứ phương xâm lược, làm Đế đô an toàn phòng tuyến cuối cùng.

Thiên Nguyên thành bốn nói cửa thành tựa như một cái to lớn "Miệng" chữ, theo tứ tượng chi thế xây lên. Mà Thanh Châu thành đi qua gần trăm năm biến thiên, vô luận tại quân sự cứ điểm vẫn là phát triển kinh tế bên trên, đều đã ở vào đang lúc thành trì đỉnh tiêm tiêu chuẩn.

Nam tử người mặc một thân màu trắng áo dài, phía trên mơ hồ có thể thấy được có kim sắc sợi tơ quán quanh, tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng có thể thấy được nhợt nhạt hiện điểm điểm kim quang. Một đầu đen như mực tóc dài đơn giản thắt, bây giờ đã hơn bốn mươi tuổi thanh u Vương Thanh áo, tuế nguyệt lại dường như không có ở trên người hấn lưu lại một chút dấu vết, một thân đơn giản như vậy cách ăn mặc, nhìn qua thật giống như người đọc sách đồng dạng tư văn thanh tú, nếu là chưa gặp mặt, chi sợ để cho người ta căn bản nghĩ không ra, đây là một nước khai triều đại công tước, là làm nay Vũ Quốc dưới một người, trên vạn người Thanh Châu thành Thành Chủ thanh u Vương Thanh áo.

Thanh Y đứng cái kia, lẳng lẳng nhìn toàn bộ Thanh Châu thành, hấn cương nghị mà thanh tú trên khuôn mặt nhìn không ra bất kỳ chỗ bất phàm, chỉ có cái kia một đôi con ngươi đen nhánh bên trong giống như chuyên chờ vô số bí mật.

"Đại nhân. "

Một tên người mặc trường bào màu xanh nam tử không biết sao lúc xuất hiện tại lầu các một chỗ, hấn quỳ một chân trên đất, đầu lâu hạ đạt được, trong lời nói không nói ra được tất cung tất kính.

"Có Nam nhi đầu mối sao?" Thanh Y ánh mắt như cũ lẳng lẳng nhìn chăm chú lên tại hoàng hôn hạ Thanh Châu thành, hấn nhàn nhạp mở miệng, bình tĩnh trên mặt nhìn không ra bất kỳ gợn sóng.

"Đúng vậy, đại nhân, thuộc hạ vừa lấy được khăn cấp truyền tin. Hôm nay giữa trưa tại Ly Hòa thành bên ngoài phát hiện tiểu thư tung tích, thuộc hạ phỏng đoán tiểu thư khả năng tiến về Vân An Trấn phương hướng."

"Vân An Trấn?" Nam tử nghe vậy thần sắc hơi lẳng, cái kia bình tĩnh trên mặt lộ ra rồi một phần thần sắc bất đắc dĩ.

"Xem ra nha đầu kia thật sự là trưởng thành, thế mà dám một mình tiến về cái chỗ kia."

"Đại nhân, phải chăng lập tức phái người tiến về đem tiểu thư mang về?"

Thanh Y chậm rãi xoay người lại, trên mặt vẫn ném mang theo vài phần ý cười

"Thôi, vừa nàng nhọc lòng lựa chọn Vân An Trấn nơi này, không chính là muốn mượn này để diễn tả đối bất mãn của ta nha, chắc hẳn nàng đã sớm làm tốt không ít công khóa, ân, liền theo nàng đi thôi."

"Là. Thuộc hạ hội tự mình chọn lựa mấy tên hảo thủ âm thầm bảo vệ tốt tiểu thư, thề sống chết Bảo Vệ tiểu thư an toàn!"

Nam tử sau khi đứng dậy đứng ở một bên mở miệng trầm giọng nói.

"Ân, việc này toàn quyền giao cho ám bộ phụ trách là được, người không cần vì đó quan tâm. Bất quá nhớ kỹ giao phó xuống dưới, không đến khăn cấp quan đầu tùy tiện không thể xuất thủ, cũng là thời gian để nha đầu này ăn chút đau khổ." Thanh Y nói xong nhìn xem trước mặt nam tử, hai người tuổi tác vốn là không kém bao nhiêu, thế nhưng là cái kia đầu đầy đầu phát đã là trắng nhiều hơn đen, mặc dù tại băng tóc hạ lý đến đặc biệt thuận đủ, nhưng là một chút liền có thể nhìn ra trong đó mưa gió tang thương.

"Những năm gần đây vất vả người rồi, thanh phách." Thanh Y ánh mắt bắt đầu trở nên ôn hòa lên, đột nhiên, hấn không có chút nào dự bị xuất thủ, đem thanh phách trên đầu vai lưu lại một sợi tóc bạc phạt mà đi.

Thanh phách tựa hồ hoàn toàn không có thích ứng giữa hai người như thế thân mật cử động, hoặc là nói căn bản không nghĩ tới đại nhân hội có động tác như thế, lập tức thân thể xuất phát từ bản năng đã tuôn ra một cổ nhàn nhạp khí lưu, sau đó lập tức thu hồi, lại là vội vàng mở miệng nói

"Đại nhân làm gì nói lời như vậy, ân tình của ngài tại hạ coi như muôn lần chết cũng không thể đáp lại."

Nói xong thanh phách làm bộ liền muốn quỳ xuống, ai ngờ cái này không khí bốn phía trong nháy mắt giống như đột nhiên động lại, thanh phách chỉ cảm thấy mình toàn thân cứng đờ, trong nháy mắt này hấn thể mà đã đánh mất quyền không chế thân thể.

"Đại nhân? !" Thanh phách mặt mũi tràn đầy kinh dị nhìn xem trước mặt Thanh Y, mang theo thanh âm khàn khàn trong đó tràn đầy kích động cùng kinh nghi.

"Chẳng lẽ đại nhân đã. . . ?"

Thanh Y tại cái kia nóng gổ trong ánh mắt, chậm rãi nhẹ gạt đầu, cũng là một mặt ngưng trọng nói

"Nếu như ta dự đoán không tệ, ta đã đụng chạm đến rồi cảnh giới kia rồi."

Lời nói dừng lại một nháy mắt, thanh phách tức khắc cảm giác bốn phía như núi đồng dạng to lớn trọng lực cảm giác tại đột nhiên biến mất, thân thể của hấn cũng đã khôi phục như thường.

"Lại không có so sánh đây càng tốt tin tức, đại nhân!"

Thanh phách bao hàm kích động tiếng nói vang lên, như trước vẫn là trùng điệp quỳ xuống, thân thể của hấn hơi run rẩy, tựa hồ không cách nào đè nén xuống mình nội tâm kích động.

Nhìn xem cúi người quỳ xuống thanh phách, Thanh Y trong lòng trùng điệp thờ dài, thế gian không biết còn có mấy người như hấn hai, vẫn như cũ như thế, yên lặng thủ vững đến nay.

Hồi ức chuyện cũ, Thanh Y trong mắt lộ ra mấy phần thương cảm.

Hiện tại ta rốt cục cách mục tiêu càng ngày càng gần, thế nhưng là ban đầu cùng nhau truyền thừa chung chớ tộc nhân đã còn thừa không có mấy, nhiều ít người hoang dã chôn xương, da ngựa bọc thây.

Liền vì cái kia một phần hư vô mà phiêu miểu, thậm chí không biết thực hư truyền thuyết, thật đáng giá không? Nhìn qua trước mặt nguy nga tráng lệ Thanh Châu thành, Thanh Y tự giễu cười một tiếng, thiên hạ nhiều ít người tha thiết ước mơ thành trì a, nhưng ai thêm biết ta chân chính muốn là cái gì

đây. . .

Thanh phách quỳ xuống thật lâu, do dự mãi, rốt cục chậm rãi ngẩng đầu lên, cũng chính là cái nhìn này, thấy được hắc kiếp này vĩnh viễn không thể nào quên một màn.

Vị này bàn tay Vũ Quốc thứ hai quyền thế, hưởng hết vinh hoa phú quý, có vô số người hướng tới tiền tài, địa vị, thân phận khai quốc công thần u vương, giờ này khắc này nhìn qua ở dưới bóng đêm đèn đuốc sáng trưng Thanh Châu thành, cái kia như là đao kiếm phác hoạ mà xuất, củ ấu rõ ràng gương mặt bên trên, giờ phút này rõ ràng có hai nói rõ ràng vệt nước mắt xệt qua. Giống như cái này một tòa phồn vinh thịnh vượng Thanh Châu thành đều không thể lấp đầy hắc trong lòng bi thương, cái này đầy trời sáng chói tinh quang cũng không thể chiếu sáng hắc đáy mắt chôn sâu ám thương.

"Đại nhân?"

Thanh phách đứng lên thân, hắc trong lòng so với ai khác đều hiểu, Vương gia trên bờ vai cái kia to lớn gánh nặng cùng trong tộc vô số đám tiền bối lâm chung trọng thác.

Hắn cùng hắn ở giữa mấy chục năm làm bạn, từ ban sơ ngây thơ trẻ con cho tới bây giờ, hai người nhìn như đều đã uy chấn bát phương, công thành danh toại, nhưng là bọn hắn một mực tại ra sức đeo đuổi đồ vật lại một mực là xa xôi như vậy, như vậy không chân thật.

Nhìn trước mắt hơi có vẻ đơn bạc Thanh Y, thanh phách trong lòng yên lặng đọc nói "Đại nhân, kỳ thật chỉ cần là người dẫn chúng ta, mặc kệ con đường phía trước là một trận hư ảo, vẫn là Địa Ngục chốn Tu La, chúng ta đều không sẽ có do dự chút nào cùng sợ hãi."

"Người đi đi, ta còn muốn lại nhìn một hồi cái này cảnh sắc."

Trầm mặc đã lâu Thanh Y lạnh nhạt mở miệng, hắn từ khi kí sự về sau liền rốt cuộc không có chảy qua nước mắt, không nghĩ tới hôm nay lại là hồi ức chuyện cũ, tại thanh phách trước mặt chảy xuống hai nói lệ quang.

"Là, đại nhân."

Thanh phách ứng thanh qua đi yên lặng quay người rồi đi, vài chục năm nay, hắn cùng Thanh Y hướng ở giữa chênh lệch càng phát ra càng lớn, đến rồi giờ phút này hắn cũng rốt cuộc minh bạch, mình đã lại không có thể cùng đại nhân cùng một chỗ kề vai chiến đấu rồi, mà duy nhất có thể cấp cho hắn trợ giúp phương pháp, cái kia chính là thay đại nhân quét dọn con đường phía trước chôn giấu hết thảy chướng ngại cùng ả địch.

Thanh phách viên kia sớm đã Băng Phong tâm bây giờ lại lần nữa kích đầy nhiệt huyết quanh quẩn.

"Đại nhân, ngài yên tâm đi, tung con đường phía trước có ngàn khó vạn ngăn, tung Bách chết mà không được an bình, chỉ cần ta thanh phách còn sống một ngày, tất vì ngài quét dọn con đường phía trước hết thảy chướng ngại."

Thanh phách, Vũ Quốc danh tướng. Nó tự mình suất lĩnh thanh nghĩa quân tham gia lớn nhỏ chiến dịch đạt trăm lần trở lên, bị người tức trí đa mưu, xử sự quả quyết, có mưu sĩ chỉ tài cùng Đại Tướng hướng đứng --< Vũ lịch quốc sử >

Thanh Y ánh mắt theo dưới bóng đêm điểm điểm tinh quang một đường hướng ra phía ngoài kéo dài, ánh mắt của hắn lướt qua vô số Hồng lâu ánh đèn, lướt qua cái này phiến rộng lớn địa phương, lại không biết, mình nên an thân phương nào.

Một trận phơ phát gió lạnh thổi qua, lầu các phía trên thân ảnh bỗng nhiên biến mất không thấy gì nữa, giống như cho tới bây giờ không có xuất hiện qua đồng dạng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Kỳ quái quý khách, chân chạy hai nam

"Chường quý, ta muốn ở trọ."

Nhất đạo thanh thúy xinh đẹp thanh âm đột nhiên vang lên, đem chính có chút ngáy quày hàng chường quý cho giật nảy mình.

"A? Ở trọ a? Tốt tốt, mời khách quan hỏi người muốn ở. . ."

Vương Đại chường quý thật vất vả thừa dịp buổi chiều thời gian nghỉ ngơi ngủ gật, không nghĩ tới cái này một hồi sinh ý liền tới cửa, chờ đến hắn đem cái

kia nhập nhèm mắt buồn ngủ mở ra, khách khách khí khí nhìn xem trước mặt cái kia muốn ở trọ khách nhân hướng lúc, Vương chương quỹ sắc mặt tức khắc liền biến thành một bức màu gan heo.

"Ồ đâu ra tiểu khiếu hóa chết? Đi một bên, đi một bên, mù lên cái gì hồng!"

Nguyên lai cái này đem hấn đánh thức, công bố muốn ở trọ gia hỏa một mặt tro bụi, tăng thêm cái kia một đầu giống như ổ gà đồng dạng tạp nhạp đầu phát, còn có cái kia tràn đầy niềng vá vài rách áo, rõ ràng chính là không biết từ từ đâu chạy tới này ăn mày gia hỏa à.

Càng làm cho Vương Đại chương quỹ không nghĩ tới chính là, cái này tiểu khiếu hóa chết nghe được mình về sau chẳng những không đi, ngược lại một bức nghĩa chính ngôn từ, tràn đầy nghiêm chỉnh cùng mình nói

"Ta nói ta muốn ở trọ, chương quỹ!"

"Nha a, ngươi cái này tiểu khiếu hóa. . . Hoa. . . Đại gia a, ngài nghĩ ở cái nào liền ở cái nào! Hai nam, hai nam, ngươi cái tên này thời khắc mấu chốt chết ở đâu rồi, tranh thủ thời gian tới tiếp đãi quý khách a!"

Vương Đại chương quỹ một đôi mắt gà chọi trong nháy mắt cơ hồ cho vận ở cùng nhau, hấn một đôi mắt nhìn chòng chọc vào cái kia bày ở trên bàn khối kia to lớn, phát ra ánh vàng rực rỡ quang mang vàng, hấn không thể cúi người xuống đi thân cái này ăn mày mặt.

Cái kia một bức tướng mạo hơi có vẻ Lạp Tháp tiểu tử thể mà cũng không có sinh khí, chỉ là khinh khinh lắc đầu, mở miệng nói.

"Không cần, ngươi trực tiếp nói cho ta biết số mấy lâu, chính ta liền đi là có thể. "

Vương Đại chương quỹ tay mất lạnh lẽo, lập tức một tay lấy vàng đoạt vào trong tay, hấn nhẹ nhàng hạ ra từng hơi, ngẫu nhiên thêm dùng cái kia tay áo dài chết dùng sức xoa xoa, đợi xác định khối này vàng chính là là chân chính đủ xấp xỉ kim qua đi, Vương chương quỹ lập tức vui vẻ ra mặt, hấn một bên bất động thanh sắc, lặng lẽ đem vàng nhét vào rồi mình ống tay áo, một bên cúi đầu khom lưng nói

"Chiếu cổ không chu toàn, chiếu cổ không chu toàn, khách quan, lâu hai này phía đông sương phòng đều là trống không, ngài tùy ý, ngài tùy ý. "

"Vậy ngươi tranh thủ thời gian cho ta nấu đến nước nóng, lại chuẩn bị tốt đồ ăn, ta phải thật tốt tắm rửa. "

Tiểu khiếu hóa chết vừa nói một bên bước nhanh lên lầu, lại là không kịp chờ đợi hướng về gian phòng chạy đi.

"Được, ngài hơi chờ. "

Vương Đại chương quỹ vừa cười đưa mắt nhìn cái này tướng mạo cách ăn mặc quái dị quý khách lên lầu, lập tức sắc mặt của hấn đột nhiên biến thành, lập tức dắt cuống họng lớn tiếng hô nói

"Hai nam, tiểu tử ngươi nếu là lại không xuất hiện tại trước mặt lão tử, ta liền phải chụp ngươi tiền công rồi! ! !"

Vương chương quỹ vừa dứt lời, chỉ gặp một tên người mặc chạy đường cách ăn mặc, tướng mạo mi thanh mục tú tiểu tử đột nhiên liền vọt vào trong phòng, cái kia nguyên bản vài dây thô áo vài xuyên tại rồi trên người hấn lại không hiện bất kỳ què mùa, chợt nhìn phía dưới chỉ sợ còn tưởng rằng là nhà ai công tử ca đâu.

"Tới rồi tới rồi, Vương thúc, ngươi nhìn người tuổi đã cao, làm sao còn vô cùng lo lắng, ta đây không phải đến đây à. "

"Người tên tiểu tử thú này, thêm chạy đến đâu nơi lười biếng đi ngủ đây? Vừa rồi có khách quý tới ngươi biết không? Tranh thủ thời gian cho Lão Tử nấu nước đi!"

Vương Đại chương quỹ trợn trắng mắt, lập tức tức giận quờ trách rồi gia hỏa này dừng lại.

Thay vào đó cái không lớn không nhỏ trong tủ lâu ngoại trừ hấn cái này chương quỹ kiêm nhiệm tiên sinh kế toán, cùng nhà bếp bên trong mấy cái hỏa kế bên ngoài, cũng liền còn lại hai nam gia hỏa này một cái chạy đường rồi, nếu không phải gia hỏa này chính là người quen nhờ vả, hấn mới lười nhác muốn cái này mỗi ngày lười biếng ngủ tiểu tử đâu.

"Chúng ta cái này còn có thể có khách quý đến? Vương thúc ngươi thêm lừa phỉnh ta đâu a. "

Tên là hai nam tiểu tử ngắn người, lập tức cười hắc hắc nói như thế nói.

"Ta đập chết ngươi cái này không lớn không nhỏ gia hỏa, tranh thủ thời gian nấu nước đi, một hồi nếu để cho quý khách chờ lâu rồi, Lão Tử trực tiếp trừ sạch ngươi sang năm tiền công!"

Vương Đại chương quỹ lập tức bay lên một cước không chút khách khí đá vào rồi hai nam trên mông, lúc này mới rút cục khu động rồi tiểu tử này làm việc, nhìn xem xoa cái mông hướng về sau chạy tiểu tử này, bắt đắc dĩ Vương Đại chương quỹ buồn bực thở dài.

Tiểu tử này vừa tới thời điểm tốt bao nhiêu, lại nghe lời thêm hiểu chuyện, không nghĩ tới cái này mới một năm đi qua, đã mấy cái kia đáng chết hàng xóm láng giềng cho * thành bộ này lưu manh du côn bộ đáng, ai, thật sự là lòng người không cổ, thể phong nhật hạ a!

Bỗng nhiên hồi tưởng lại tiểu tử này vừa tới đến cái này an phúc khách sạn ngay ngổ bộ đáng, Vương Đại chương quỹ ký ức cũng dường như lập tức về tới một năm trước, hiện tại hai nam cùng một năm trước mới đến Vân An Trần hai nam so sánh, hoàn toàn tựa như là hai người a!

"Chương quỹ, chương quỹ. "

"A? A?"

Trầm tư tại trong hồi ức lão Vương đột nhiên nghe được có người tại chào hỏi mình, tranh thủ thời gian đáp lại nói, hần cái này ngẩng đầu nhìn lên, lại là tên kia cách ăn mặc ăn mày đồng dạng quý khách xuống lầu tới.

"Ôi, khách quan có chỗ không biết, tại hạ họ Đan một cái vương, hàng xóm láng giềng đều xưng hô ta một tiếng lão Vương, ngài nếu là không ghét bỏ cũng có thể dạng này gọi ta. Ngài đây là còn có cái gì phân phó? Là gian phòng không đủ lớn vẫn là giường không đủ mềm đâu?"

"Vương tiên sinh, một hồi lại làm phiền ngài tìm cho ta một bộ quần áo sạch, tài năng không dùng quá tốt, hợp thể là được. "

Tiểu khiếu hóa chết lác đầu, nhưng cũng là khách khách khí khí phân phó nói.

Vương chương quỹ tức khắc vui vẻ ra mặt, muốn mua quần áo tốt, lần này lại có thể từ vàng nơi giữ lại không ít tiền tới, lập tức hần hai mắt đều híp lại, mau nói nói

"Tốt ngài, ngài xin chờ, nước nóng đồ ăn quần áo ta một hồi sẽ sai người đưa cho ngài vào trong nhà. "

"Vậy làm phiền chương quỹ rồi, ta ở tại phía đông bên trong hoa lan trong phòng, thỉnh cầu ngài còn không mau. "

"Đến đây, ngài xin chờ chút lát, một hồi liền cho ngài toàn bộ đưa đến. "

Vương chương quỹ đáp ứng về sau liền vội vàng đứng lên, đột nhiên nhắc lên cái này rào chắn phía sau rèm, hướng về phía sau nhà bếp liền vọt tới.

"Hai nam, hai nam, tiểu tử ngài thêm chút ở đâu rồi. "

"Vương thúc, ta nấu nước đâu. "

"Ai da má ơi, quý a!"

Một cái đầu đột nhiên từ cái kia to lớn nồi hơi đằng sau toát ra, tức khắc đem Vương chương quỹ dọa cho đến nhảy dựng lên.

Nguyên lai ghé vào nồi hơi phía dưới thổi gió hai nam bị cái kia to lớn nồi hơi bên trên đen xám lợi dụng lấy, này lúc hần cả khuôn mặt bên trên một phiến sáng tối, chợt nhìn còn tưởng rằng là chỗ nào xuất hiện carbon người đầu. Lão Vương một bên thuận lòng ngực của mình một bên tức giận nói nói

"Tiểu tử ngài muốn hù chết ta à, ta nhìn ta chết ai còn chịu cho ngài tiểu tử phát tiền công!"

"Hắc hắc, ai bảo ngài vừa rồi gấp gấp như vậy thúc ta, ta cái này không phải là vì mau chóng nấu nước mới biến thành cái dạng này à. "

"Được ngài, đừng nấu nước rồi, nhanh đi mua một bộ quần áo đi, trên lầu cái kia quý khách muốn một bộ áo vải, ngài tranh thủ thời gian chân chạy đi trong tiệm mua một bộ trở về. "

"Mua áo vải làm gì? Quý khách ai còn xuyên cái này vải rách áo a?"

Về mặt vô cùng nghi hoặc hai nam không hiểu hỏi, cái này áo vải bình thường đều là giống như hần loại này chạy đường, tiểu nhị, còn có đầu bếp mới hội chọn quần áo chủng loại, loại này tài năng mặc dù so sánh những thôn dân kia vải dày thô tốt hơn một điểm, bất quá nhưng vẫn là thuộc về thấp nhất chờ cấp bậc.

Vương chương quỹ nghe vậy trên mặt mấy đầu hắc tuyến tràn ngập, lập tức lại là vọt tới một cước đá vào rồi hai nam trên mông, ồ ào nói

"Đề ngài mua ngài đi mua ngay đi, lấy ở đâu nói nhảm nhiều như vậy, ần, tên kia đáng người cùng ngài không kém, ngài ăn lấy thân hình của ngài mua là có thể, nhớ kỹ mua rẻ nhất a!"

"Vương thúc, ngài chỉ riêng để cho ta mua, thế nhưng là không cho ta tiền a. "

Có chút ủy khuất hai nam thêm vuốt vuốt cái mông của mình, không biết từ chừng nào thì bắt đầu, cái này Vân An Trần bên trên người đều bắt đầu thích đập cái mông của hần, liền cùng một năm trước hần vừa tới nơi này đồng dạng, người người đều bóp mặt của hần, bất luận một loại nào đều khiến người ta cảm thấy thập phần khó chịu.

"Ai, ngài nhìn ta trí nhớ này, người đã có tuổi đầu óc chính là không dùng được a, ần, ngài chờ chút a. "

Vương chương quỹ lập tức vỡ não môn, cái này mới phản ứng được, hần hai cánh tay tại mình trường bào bên trên vừa đi vừa về tìm tòi, thật giống như bắt con rận đồng dạng khôi hài.

"A, tìm được, cho người, nhớ kỹ tiết kiệm một chút hoa a. "

"A? Mới mười văn tiền?"

Hai nam khiếp sợ nhìn xem Vương thúc thật vất vả từ trên thân mò ra mười cái tiền đồng, cái cảm đều kém chút cho kinh tới đất đi lên rồi.

"Mười văn tiền còn chưa đủ? Người cho rằng ta không biết tiểu tử người lần trước từ trong khách sạn trộm một bình ử lâu năm đưa cho tơ lụa cửa hàng lão gia kia đổi một bộ phá áo khoác? Lão Tử còn chưa tính sổ với người, người ngược lại chê ta đưa cho người tiền quá ít?"

Vương Đại chương quỹ cặp kia mắt gà chọi đột nhiên trũng một cái, trong đó một phiến tinh quang chớp động, hần bộ đáng bây giờ thật giống như ngồi ngay ngắn ở cao đường phía trên quan huyện xem kỹ phạm nhân đồng dạng.

"Cái này ngài đều biết rồi? Đến, ta nhận thua rồi. "

Hai nam nghẹn họng nhìn trần trời, khách sạn này trong tầng hầm ngầm ử lâu năm đến tốt cùng có bao nhiêu chính hần đều không biết, dĩ vãng mỗi lần uống trộm cũng bắt quá mỗi một vạc rượu uống trộm bên trên một bát, mặc dù có đôi khi bị phát hiện bắt quá nhưng cũng không có thực tế chứng cứ.

Lần trước lại là bởi vì tơ lụa cửa hàng tân tiến rồi một nhóm tốt nhất da, trong lòng ngứa một chút hai nam vừa vặn biết rồi, lại là cùng tơ lụa cửa hàng lão bản một phen bản bạc, từ trong tầng hầm ngầm trộm một bình hơn ba mươi năm ử lâu năm nữ nhi hồng cùng cái kia nương nương Khang lão gia hỏa làm một phen giao dịch, cái kia tên đáng chết thẳng cho tới bây giờ đều không có đem áo khoác thực hiện cho mình, nếu là không ai nhắc nhở, chỉ sợ hần mình tiếp qua mấy tháng đều muốn đem việc này đem quên đi, làm thế nào đều không có nghĩ đến việc này thế mà bị hần cho biết rồi.

"Hừ hừ, cái này an phúc trong khách sạn, còn có vua ta lớn tính không biết đến sự tình? Tiểu tử người cho Lão Tử nói sang chuyện khác đâu, nhanh đi!"

"A. . ."

Một tiếng hét thảm mà qua, tướng mạo hèn mọn mà gầy yếu Vương chương quỹ một cước không lưu tình chút nào thêm bay đến hai nam trên móng, lập tức một cước đem hần cho đá ra rồi Lão Viễn.

"Tranh thủ thời gian cho Lão Tử trở về, nếu để cho trên lầu khách nhân chờ quá lâu, Lão Tử trừ sạch tiền công của người!"

"Biết rồi, Vương thúc. "

Xa xăm tiếng vang từ ngõ hẻm nơi truyền đến, gia hỏa này bắt quá cái này một cái chớp mắt thế mà đã chạy ra viện tử, không thấy bóng dáng.

"Tiểu tử này, đã qua một năm cái gì cũng không có học hỏi, chân chạy công phu ngược lại là tăng trưởng không ít!"

Tức giận Vương chương quỹ lập tức bắt đắc dĩ cười nói, một năm này cùng hai nam triều tịch ở chung xuống tới, hần nhiều ít cũng cùng tiểu tử này ở giữa sinh ra tình cảm, mặc dù mỗi ngày đánh chửi không ngừng, lại là lấy thân phận của trưởng bối đãi chi.

"Ân, vẫn là nhanh lên đem nước nóng cùng đồ ăn đưa tới cho, không phải một hồi khách nhân chờ gấp sẽ không tốt. "

Phối hợp nói, Vương chương quỹ lập tức nằm xuống rồi thân thể, bắt đầu liều mạng thổi lên cái kia nồi hơi hạ lửa than, chủ động làm lên rồi làm việc tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Một năm biến hóa, bắt phạm tiểu trấn

"Keo kiệt gia hỏa, mới cho ta mười văn tiền liền để ta đi mua bộ quần áo? Ta chính là mua vài đay thô vậy cũng mua không được a. "

Ra ngõ nhỏ hai nam lập tức liền dựa vào tại rồi chân tường bên trên nói một mình, lại là đang động lên đầu óc bắt đầu nhớ tới biện pháp tới.

"Đúng, vừa cùng ta hình thể không sai biệt lắm, vậy ta cảm y phục của ta đưa qua không được sao?"

Đầy trong đầu thông minh cơ trí hai nam đầu óc nhất chuyển, lập tức dùng sức vỗ đùi nhảy dựng lên.

"Hắc hắc, cứ làm như vậy đi, cái này mười văn tiền còn có thể mua hai cây băng đường hồ lô, chờ ta đã ăn xong lại vụng trộm chạy trở về cầm quần áo

vừa vắn. "

Nghĩ như vậy hai nam tâm tình tức khắc du nhanh, lập tức, hần hừ phát một khúc không hiểu nhỏ ca, hoảng hoảng du du hướng phía đường cái đi đến.

Tên này bây giờ tại an phúc trong khách sạn ngay trước chạy chậm đường người trẻ tuổi chính là năm đó tùy tùng lão Ngô một đường Bắc thượng, đi tới bên ngoài mây trầm dậm Vân An Trấn bên trong ở lại.

Năm đó lão Ngô đem Dịch Nam đưa đến cái này an phúc khách sạn qua đi liền công bố có việc rồi đi, lại là đem Dịch Nam phó thác cho an phúc khách sạn Vương Đại chương quỹ. Dù là Dịch Nam cũng không có nghĩ đến, tên này nhìn qua tướng mạo hơi có vẻ hèn mọn, mọc ra một bộ mắt gà chọi Vương Đại chương quỹ thế mà cùng tu vi võ công cao thâm như vậy Ngô đại nhân chính là quá mệnh giao tình.

Cứ như vậy, Dịch Nam ngay tại ngô phân phó của đại nhân dưới, từ đó tại an phúc trong khách sạn ngay trước chạy đường, ở ở lại, đồng thời cái này ở một cái chính là thời gian một năm.

Mới đến Dịch Nam đối với Vân Nam trấn loại này đặc thù hoàn cảnh mười phần không thích ứng, dựa theo Vương chương quỹ ban đầu nói, Vân An Trấn bên trong rộng rãi lẫn lộn, hạng người gì xuất hiện ở đây đều là bình thường sự tình.

Mà nội tâm bản tính thuần phác Dịch Nam đến nơi này, thật giống như một con đọi làm thịt con cừu non đồng dạng, như thế tính cách hần mặc kệ tại tên nào trước mặt đều là người chịu thua thiệt. Ban đầu Vương chương quỹ cùng hàng xóm láng giềng mấy tên dạng này hợp lại mà tính, liền cho đang lúc thiện lương nhu thuận Dịch Nam định ra rồi một bộ vi hần đo thân mà làm huấn luyện đặc thù kế hoạch.

Hầm hại lửa gạt giết người phóng hỏa hướng hành tẩu giang hồ thiết yếu Kỹ Năng bách khoa toàn thư.

Bộ này kế hoạch chính là từ tướng mạo tuấn mỹ, một bức nương nương khang bộ đáng tư lự chủ tiệm Lão Bạch, cùng nhường tửu phường Hắc Tâm già cách cùng một chỗ hao tổn ba ngày tâm huyết nghiên cứu chế tạo mà xuất, bộ này trong kế hoạch hầm cái đủ loại kinh điển trò lừa gạt bách khoa toàn thư, cùng cùng thường ngày đi trộm, hầm hại lửa gạt, Hắc Tâm mặt trắng, chơi ác trên cột, tổng hợp xuống tới có thể nói Ngũ Độc đều đủ, chỉ sợ có thể xưng là đương thời ác nhân hướng bản mẫu, người xấu cung phụng hướng Thánh Điện.

Cứ như vậy, tại hàng xóm láng giềng phối hợp xuống, Dịch Nam từ tới chỗ này ngày thứ ba bắt đầu, liền bắt đầu rồi dài đến một năm nước sôi lửa bỏng dày vò thời gian, mỗi ngày tại mấy cái so sánh Lão Hồ Ly còn tinh minh Lão Bất Từ tính toán hạ cùng lừa dối dưới, thăm tào các loại trò lừa gạt cùng tính toán tra tấn.

Lần thứ nhất ra đường mua thức ăn hần đi ra ngoài liền bị một cái lão đại gia đụng vào, kết quả sinh sinh bị mười mấy người "Xin cơm" vây lại, bị hỏ trọn vẹn ba lượng bạc việc này mới tính giải quyết.

Vừa xuất ngõ nhỏ bắt quả năm mươi bước, hần đột nhiên thấy được một đứa bé chính ngồi xổm ở góc tường khóc, lòng nhiệt tình Dịch Nam vội vàng tiến lên muốn đi giúp hần, kết quả vừa mới mở miệng muốn hỏi, đột nhiên từ góc rẽ liền lao ra rồi mấy cái bộ khoái, trực tiếp lấy lửa bán nhân khẩu tội danh đem hần cho dẫn tới nha môn tra hỏi.

Nhất làm cho Dịch Nam khiếp sợ chớ quá tại đến rồi trên công đường phía sau cái kia khóc tiểu hài tử thế mà làm rồi chứng nhân tố giác hần, tội danh chính là hần đoạt đổi phương bằng đường hồ lô, còn không có chờ Dịch Nam tiếng nói vang lên, ngồi ngay ngắn ở trên công đường Huyện lệnh lão gia trực tiếp đánh nhịp định án, lấy cướp bóc tội danh đem hần đưa vào rồi trong đại lao.

Một bộ ngây ra như phỗng bộ dáng Dịch Nam một mặt mộng bức bị áp tiến vào đại lao, tức khắc bị trong lao chuẩn bị rồi nửa Thiên đám tù nhân cùng nhau tiến lên, đem cái kia thân vừa vắn quần áo đều cho kéo thành cái vải rách tui.

Chờ đến nửa ngày sau, không hiểu được thả ra Dịch Nam mới tình trạng kiệt sức đem đồ ăn mua về, lúc này đi trên đường đi, hần lại bị trên đường bị sợ hãi ngựa điên cuồng đuổi theo, bị không biết từ nơi nào ném ra tổ ong vò vẽ nện vào rồi trên đầu, bị một cái tiểu cô nương khá ái không cẩn thận đụng phải trên thân, chờ đến hần về đến khách sạn bên trong lúc, mới không hiểu phát hiện tiền trên người bao không thấy.

Bắt đầu từ ngày đó, họa vô đơn chí Dịch Nam bị bắt đầu rồi mình tu luyện hành trình, tại cái kia một thân ngày mai cao thủ nội lực tu vi căn cơ dưới, hần học tập các hạng bản lĩnh tốc độ giống như bay vọt, bằng vào hần Mau Lẹ phản ứng thần kinh cùng cái kia thông tuệ đầu não, rất nhanh, những này nhà chòi đồ vật đã hoàn toàn lắc lư không được hần, ngược lại những cái kia không biết từ đâu mới tới quần chúng diễn viên đều bị hần cứu vey mà làm một cái đầy bụi đất.

Cuộc sống như vậy trôi qua rất nhanh, hơn một năm nay đến Ngô đại nhân ở giữa chỉ trở lại qua một lần, hần đương nhiên không sẽ cùng Dịch Nam báo cáo hành trình của mình, Thần sắc thông thông Ngô đại nhân tựa hồ có chuyện gì mang theo, hần chỉ ở an phúc khách sạn dừng lại một hồi, cũng cùng Vương chương quỹ thân thân bí bí nói chuyện với nhau một phen, sau đó liền vội vàng lên ngựa mà đi, trong thời gian này thậm chí đều không có có cùng Dịch Nam nói một câu.

Năm nay đã là năm thứ chín, khoảng cách ban đầu hần cùng Nhân Hoàng thời gian ước định chỉ còn lại có cuối cùng một năm, hần tại mỗi ngày cũng không dám lãng phí bất kỳ thời gian, may mà cái này Vân An Trấn khách sạn khá nhiều, từ bên ngoài đến ở trọ nhân khẩu bình thời đi vào an phúc khách sạn cũng so đo ít, Dịch Nam tại mỗi sáng sớm thu thập xong trong tiệm về sau, liền không buông tha bất kỳ thời gian, mình một thân một mình ngồi ngay ngắn ở trên mái hiên tu luyện nội lực.

Bao quát mỗi một cái đêm trăng tròn, hần đều hội thật sớm đem cửa tiệm quan bế, mình một người vụng trộm đi vào nóc nhà, tu luyện thể nội Nhân Hoàng tâm kinh.

Cái kia một đoàn thần bí kim sắc mê vụ tại mỗi một cái đêm trăng tròn qua đi liền hội tăng lớn một phần, mặc dù không cách nào dùng mắt thường đến bắt, bắt quả Dịch Nam lại có thể thật sự cảm giác được nó dần dần lớn mạnh, chỉ là hẳn không rõ, vì sao chỉ có tại đêm trăng tròn hướng lúc cái này đoàn kim sắc mê vụ mới hội dần dần lớn lên? Chẳng lẽ Nhân Hoàng tâm kinh tu luyện cùng ánh trăng có quan hệ? Trong tiểu thuyết tu luyện không phải hấp thu Nhật Nguyệt Tinh Hoa à? Vì sao ban ngày tinh hoa không cách nào hấp thu đâu? Nếu như mình có thể mỗi ngày đều không ngừng tu luyện, chỉ sợ qua nhiều năm như thế cái này đoàn kim sắc mê vụ nhất định hội biến lớn rất nhiều rất nhiều.

Một năm này tu luyện xuống tới, hẳn lại không có cùng bất luận kẻ nào đánh qua một trận, cũng không có hoàn toàn động tới thể nội nội lực, nhưng là theo cái kia tự sáng tạo trong đầu mô phỏng đối chiến, mỗi một ngày hẳn đều giống như tại mình trong ý thức cùng Ngô đại nhân khác biệt đánh nhau lấy, không ngừng khai quật lấy tiềm năng của mình, không thể sửa chữa mình chiêu thức khuyết điểm cùng động tác, hẳn tu vi vô đạo tại ngày mai sơ giai cảnh giới hoàn toàn cùng cố xuống tới, đồng thời nội lực còn đang không ngừng tăng trưởng.

"Hoàng thúc, đến hai chuỗi băng đường hồ lô. "

Dịch Nam đi vào cái này náo nhiệt rộn ràng trên đường nhỏ, nhìn xem từng trưng quen thuộc diện mục, cái này nhưng đều là ban đầu hồ qua hẳn đối tượng a, tức khắc lộ ra hết sức thân thiết.

"Nha a, tiểu tử ngươi hôm nay lại từ ai cái kia thuận tới mười cái tiền đồng? Xuất thủ thế mà hào phóng như vậy. "

Bán băng đường hồ lô Hoàng thúc một thân khôi cơ thịt, cánh tay thô eo rộng, mười phần tựa như một đầu hình người trâu rừng đồng dạng. Chỉ sợ cho dù ai lần đầu tới đến cái này Vân An Trấn bên trong, đều sẽ bị cái này kỳ dị họa phong nhận thấy đến kinh ngạc.

Một người dáng dấp cao lớn thô kệch, thân cao tám thước nam tử thế mà hội ở đầu vai giờ cao lên một cây băng đường hồ lô Bồng Tử, tại trên đường cái không ngừng vừa đi vừa về giao to.

Dịch Nam cùng cái này Hoàng thúc tình cảm đặc biệt muốn tốt, không riêng gì bởi vì hẳn mỗi ngày đều hội đi vào xem Hoàng thúc sinh ý, mà là bởi vì hẳn trước kia có một lần xuất trấn đào thuốc, bị mười cái thổ phi cho vây quanh cùng một chỗ, kém chút chính là dừng lại quần ẩu.

Cái kia dẫn đầu cầm đầu lại chính là cái này tại trong trấn người vật vô hại Hoàng thúc, nếu không phải hẳn lúc đó đã trong bóng tối phát hiện nhằm vào hẳn chế tạo đặc thù kế hoạch, chỉ sợ đang lúc cái kia mười cái thổ phi đều phải nằm trên mặt đất.

Đang lúc cùng Hoàng thúc một phen giao thủ, hẳn liền biết rồi Hoàng thúc không đơn giản chỗ, thể nội có thâm hậu một thân nội lực, tăng thêm một thân cường kiện công phu quyền cước, Hoàng thúc tu vi mặc dù còn chưa tới nơi Hậu Thiên cảnh giới, nhưng là đối với đồng dạng vô lâm cao thủ tới nói, đã mười phần kinh khủng.

Vân An Trấn bên trong không cần người, tại cái kia Đông nhai bán thịt Trương thúc nghe nói đã từng chính là một phương thổ phi đầu lĩnh, thủ hạ có qua mấy trăm nhân mạng bán án. Tại tây nhai ra tiệm thợ rèn Phương thúc, nghe nói là cái nào đó tuyệt thế đại phái bên trong đỉnh cấp đốc kiểm sư, bắt quả môn phái kia bởi vì trêu chọc không nên trêu chọc thế lực, toàn môn bị diệt, chỉ còn lại có hẳn một người thoát đi.

Thậm chí ngay cả trên đường cái bán món ăn Trương thăm, đều danh xưng đã từng chính là tiền triều nhạc Quốc hoàng cung nội ngự dùng nữ quan thống lĩnh, bao quát dặt trong tiệm Lão Bạch, dựa theo Vương chương quỹ mà nói, cái này Lão Bất Tử đều tuổi đã cao, dáng dấp cùng cái nững nữ tiểu nương tử, sắc mặt tái nhợt non so sánh nương môn cũng đẹp, tăng thêm một bức nương nương khang bộ đáng, không chừng có khả năng chính là tiền triều trong hoàng cung thái giám thống lĩnh cũng khó nói.

Bắt quả bởi vì chuyện này bị người vô ý truyền ra, trêu đến Bạch chương quỹ cùng ngày cầm một cây mộc ra một thước tú hoa châm vọt tới an phúc trong khách sạn, đem lão Vương cái móng đều ghim hai cái lỗ.

Tại Vân An Trấn sinh hoạt nói không nên lời phong phú, để Dịch Nam cảm nhận được trước đó chưa từng có đại gia đình cảm giác, nơi này mỗi người đều có có chút tài năng, tăng thêm từng cái đối với hẳn đều "Kính yêu có thừa", bởi vậy dù cho Ngô đại nhân không tại bên cạnh hẳn, mỗi một ngày nhưng cũng trôi qua mười phần vui sướng.

Hoàng thúc tráng kiện đại thủ tiện tay rút ra rồi hai cây băng đường hồ lô đưa cho Dịch Nam, sau đó mặt mũi tràn đầy cười ngây ngô nhận lấy cái kia mười cái tiền đồng, tại Vân An Trấn dự định ở rồi bảy năm hẳn, bây giờ đã thành gia, hai năm trước còn sinh ra một người đáng đáp phần nộ đáng yêu tiểu nữ hài.

"Hắc hắc, Hoàng thúc, đây chính là ta vất vả kiếm được tiền công. Ân, ta ăn một chuỗi là được, còn lại một chuỗi lưu cho Tiểu Nhã, coi như ta đưa cho nàng lễ vật. "

Dịch Nam hào phóng đem còn lại một chuỗi băng đường hồ lô một lần nữa cắm vào cây gỗ bên trên, lại là quan tâm tới Hoàng thúc nhà cái kia phần nộ tiểu nha đầu tới, cái tiểu nha đầu kia hẳn tự tay ôm qua mấy lần, còn nước tiểu ở trên người hẳn qua, bởi vì dựa theo bồi phận tới nói, hẳn về sau thể nhưng là cái này tiểu gia hỏa thúc thúc bồi rồi.

"Vậy thì tốt, coi như tiểu tử ngươi cho Tiểu Nhã tặng lễ vật rồi. Hôm nay khách sạn thông thả? Lúc này làm sao có rảnh đi ra tản bộ?"

Hoàng thúc lập tức cũng là hào sảng nói, từ khi có rồi nữ nhi về sau tính cách của hẳn phát sinh rồi biến hóa nghiêng trời lệch đất, cùng trước kia nóng nảy tính tình hoàn toàn tựa như hai người đồng dạng.

"Hắc hắc, ta đây là đi ra hít thở không khí, lập tức liền trở về. "

Dịch Nam nói đem kẹo que nhét vào miệng nơi, quay người phát phát tay liền chạy ngược về đi.

"Tiểu tử nguoi, cẩn thận nghen. "

Lão Hoàng tức giận nhìn xem tiểu tử này, lập tức cũng là bất đắc dĩ lắc đầu, cùng tiểu tử này một năm ở chung xuống tới, hẳn cũng là đánh đáy lòng ưa thích lên cái này không rõ lai lịch, nhưng là võ công lại cao đến biến thái tiểu tử.

Bỗng nhiên hồi tưởng lại một năm trước hẳn giả trang thô phi, mang theo mười cái các huynh đệ vây đánh tiểu tử này tràng cảnh, đang lúc lần thứ nhất nhìn thấy tiểu tử này cái kia sạch sẽ ánh mắt lúc lão Hoàng, tại chỗ sững sốt ngay tại chỗ.

Hành tẩu giang hồ nhiều năm, có thể nói trải qua vô số sóng to gió lớn hẳn, lần thứ nhất nhìn thấy có được như thế khó lường tu vi, ánh mắt bên trong lại như thế tinh khiết nguoi, đang lúc lão Hoàng ở trong lòng liền lập xuống rồi một cái ý niệm trong đầu, nhất định phải đem hết toàn lực đem tiểu tử này * thành thiên hạ nhất là xấu bụng nguoi, chỉ có dạng này, tương lai mình mới có thể tại trong chốn vô lâm lưu danh thiên cổ!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Lần đầu gặp mặt, kém chút lộ tẩy

"Hắc, tiểu Lý, nhìn thấy Vương thúc không có?"

Một cái tặc mi thử nhân đầu len lén thò vào rồi nhà bếp, Dịch Nam lặng lẽ âm thầm vào hậu viện phát hiện khắp nơi đều không có Vương chương quỹ thân ảnh, lập tức liền hướng nguoi ở bên trong hỏi nói.

"Chương quỹ vừa rồi tự mình xách đồ ăn đi cho lâu hai khách nhân đưa qua, cái này hội còn chưa có trở lại đâu. "

Nhà bếp bên trong bận rộn tiểu Lý tùy ý ứng nói rồi một tiếng, lại bắt đầu bận rộn.

"Tốt, tạ ơn rồi. "

Dịch Nam trong lòng lập tức mừng thầm, vội vàng chạy về phía mình trong phòng, chuẩn bị tìm quần áo cho lâu hai khách nhân đưa qua.

Y phục của hẳn mặc dù không nhiều, bất quá cũng may đều không có làm sao mài mòn, phần lớn còn nhìn được. Một trận lục tung qua đi, quả nhiên bị hẳn tìm được một bộ nhìn qua tương đối quần áo mới, tốt như vậy xằng bậy cho nguoi ta đưa qua cũng không dễ dàng nhìn ra là cũ quần áo.

"Hai nam, tiểu tử nguoi nhanh như vậy liền trở lại rồi?"

Ngoài phòng Vương thúc thanh âm đột nhiên truyền đến, Dịch Nam một phen luống cuống tay chân vừa mới cầm quần áo cho xếp xong, ngay sau đó Vương chương quỹ liền vội vàng vọt lên vào nhà.

"Quần áo đâu? Mua về rồi không có, khách nhân đều bắt đầu thúc giục. "

"Mua về rồi, mua về rồi, nguoi nhìn. "

Dịch Nam nhanh lên đem tay cầm sau lưng quần áo tại Vương thúc trước mặt lung lay nhoáng một cái, mặt mũi tràn đầy cười hi hi nói nói.

"Kì quái, ta có vẻ giống như ở nơi nào nhìn qua bộ quần áo này đồng dạng?"

Mặt mũi tràn đầy hồ nghi lão Vương mấy bước tiến lên, làm bộ liền phải đưa tay tiếp nhận bộ kia quần áo.

"Ai nha, Vương thúc, ngài con mắt coi là thật càng ngày càng không dùng được rồi, đây tuyệt đối là quần áo mới a, nguoi nhìn cái này tài năng, tuyệt đối áo vải bên trong nhất lưu. "

Chột dạ Dịch Nam đột nhiên một cái nguyên địa quay nguoi, lập tức đem lên trước lão Vương cho mang theo cái lão đảo, kém chút ngã bốn chân chống lên trời.

Vương chương quỹ đang lúc một cái lao xuống hai tay cấp tốc chống đến rồi trên mép giường, hẳn thật vất vả đem eo cho quay lại, lập tức liền nói

"Ta nhìn tiểu tử ngươi đây là ngựa da, được được được, tranh thủ thời gian cho khách nhân đưa quần áo đi, ta nhìn khách nhân đều nhanh chò đã không kịp. "

"Hắc hắc, ta cái này cho hần đưa qua. "

Trong lòng may mắn Dịch Nam vung ra nha tử tranh thủ thời gian chạy ra phòng, hần sợ Vương thúc lại nhìn hai mắt đoán chừng liền phát hiện đây là hần đã từng xuyên qua quần áo cũ rồi, đến lúc đó đoán chừng được không phải đơn giản cái mông chịu đập đơn giản như vậy.

Một đường chạy chậm đến lầu hai Dịch Nam đột nhiên ngừng thân ảnh, hần còn không có hỏi cái này khách nhân ở cái nào phòng đâu, này làm sao cho hần đưa quần áo đi qua?

Mất thấy bốn bề vắng lặng, Dịch Nam một cái lắc mình vội vàng nhảy lên đến rồi trên bậc thang, sắc mặt hần thần sắc đột nhiên biến ảo, tay phải thành chưởng một cái không phiến mà qua.

"Hô" một trận quái phong trống rỗng trong khách sạn nổi lên, tại phía xa trên quầy sổ sách tức khắc liền bị trận này quái phong gọi lên, cái kia khép lại rồi trang sách lập tức bị thổi làm hoa hoa tác hưởng.

Dịch Nam hai mắt có chút nheo lại, trong đó một sợi tinh quang hiện lên, chỉ một sát na, hần liền thấy được cái kia sổ sách phía trên Vương chương quỹ viết xuống mấy cái bút lông chữ nhỏ -- đồng hoa lan ở giữa, một hai đủ xăm kim.

"Gia hỏa này quả nhiên rất có tiền, ở cái nhỏ tiệm nát thế mà trọn vẹn móc ra một hai đủ xăm kim, không biết là lai lịch gì. "

Dịch Nam cái này xem xét hết cái kia ghi lại chữ nhỏ, vội vàng tung người một cái thêm vọt lên lầu hai, hần trong lòng một phen dò xét, lại không biết cái này quý khách đến tốt cùng là đáng đáp ra sao, vì sao còn muốn chuyên môn sai người đưa một bộ áo vải cho hần.

Muốn nói người này điều thấp, ai ở cái khách sạn nhỏ hội móc ra một hai đủ xăm kim? Muốn nói hần thật sự là quý khách, vì sao lại phải cái này một thân áo vải đâu? Mà lại căn cứ Vương thúc nói, người này hình thể cùng mình chênh lệch không có mấy, hần hiện tại niên kỷ dù sao bày tại nơi này. Năm nay bất quá mười bốn tuổi mà thôi, mặc dù bây giờ thân cao đã có khoảng sáu thước, nhưng là đáng người nhìn qua lại hết sức đơn bạc, thật giống như người đọc sách, hoàn toàn không có bất luận cái gì người thô kệch đáng về.

Mấy bước đi tới hoa lan ở giữa trước cửa, Dịch Nam khinh khinh gõ cửa, trong miệng trầm giọng hô nói

"Khách quan, ngài muốn quần áo đã đến. "

"Vào đi. "

Trong phòng truyền ra một tiếng thanh thúy đáp lại, tức khắc lại làm cho Dịch Nam lông mày hơi nhíu lại. Nghe được này thanh âm của người hần tức khắc liền phát hiện rồi người này người chỗ cổ quái, hần phát ra tiếng chính là nội lực tại trong cổ quanh quẩn từ đó sinh ra giả giọng, người này thế mà ngay cả nói chuyện cũng không dám dùng thật âm thanh xem người, trong đó nhất định có bí ẩn.

Bất quá còn tốt đây là đang Vân An Trấn, coi như thật gặp phải cái đào vong người trong võ lâm hần cũng không sẽ cảm thấy kỳ quái, hần chỉ cần thành thành thật thật đang tốt cái này chạy đường, làm xong phần công tác này liền có thể.

Cái này một tia cảm xúc biến hóa tại hần đẩy cửa một nháy mắt liền bị hần hoàn mỹ thu về, đợi Dịch Nam ánh mắt quét vào rồi trong phòng, hần rốt cục gặp được cái kia Vương chương quỹ cái gọi là quý khách.

Chỉ thấy trong phòng cái kia trên bàn lớn trưng bày trọn vẹn mười mấy bàn bóc lên bùng bùng nhiệt khí đồ ăn, cái kia quý khách lại đang ngồi ở phương trên ghế, bất quá bộ mặt của hần phía trên tất cả đều là xăm nước đọng, khiến cho cả khuôn mặt đều nhanh nhìn không thấy rồi. Tăng thêm cái kia đầu đầy mạnh mẽ loạn phát, cùng cái kia một thân tràn đầy miêng và cùng không biết tên hôi quần áo, cái này cái gọi là quý khách căn bản hiển nhiên chính là cái ăn mày à!

"Ngươi đem quần áo để xuống đi, đi ra thời gian nhớ kỹ thuận tay giữ cửa cho mang lên. "

Cái này thân cao gầy giống như hần ăn mày hơi nhìn lướt qua Dịch Nam, lập tức mở miệng như thế nói nói.

"Ngạch. . Tốt a. ."

Dịch Nam liếc mắt qua cái này quái dị ăn mặc quý khách, nếu như không phải vừa mới phát hiện ra rồi đối phương phát ra tiếng dị trạng, Dịch Nam tuyệt đối hội coi là đây là cái chân chính ăn mày.

Đối phương chỉ sợ không phú thì quý, đồng thời có được một thân không tầm thường tu vi võ công, xem ra không chừng là từ nơi nào đó chạy nạn đến tận đây người, vì phòng ngừa người hữu tâm phát hiện, lúc này mới cải trang cách ăn mặc thành như thế một bộ Lạp Thập đáng về.

Ở trong lòng nhanh chóng hạ kết luận, Dịch Nam bất động thanh sắc tiến lên, đem bộ kia quần áo đặt ở trước mặt người này trên ghế, lại là bình thường mở miệng nói

"Khách quan, vậy ta cáo lui trước. "

"Ân, người đi đi. "

Người này nhàn nhạt mở miệng, nhưng cũng không có chút nào hoài nghi, dù sao hắn thấy, Dịch Nam biểu lộ cùng động tác từ đầu tới đuôi đều mười phần phù hợp một khách sạn chạy đường.

"Được. "

Dịch Nam một tiếng đáp ứng, quay người liền hướng về cổng đi đến, bất quá hắn không nghĩ tới, tại hắn sắp bước ra cửa phòng thời khắc, sau lưng lại đột nhiên vang lên này thanh âm của người.

"Chờ chút!"

"Ngài còn có cái gì phân phó à?"

Một mặt mang tính tiêu chí chạy đường mỉm cười Dịch Nam đem cái kia bước ra một nửa chân thu hồi, vội vàng mở miệng quay người, lại không nghĩ rằng thấy được như thế một màn.

Chỉ gặp trong tay đối phương chính cầm hắn vừa buông xuống quần áo, mà cái kia tràn đầy xám nước đọng trên mặt rất rõ ràng để lộ ra mấy phần tâm tình bất ổn, hắn cứng rắn nhìn xem Dịch Nam, nói

"Y phục này, là có người xuyên qua à?"

"Ngạch, cái kia làm sao có thể chứ. Đây chính là chương quỹ tự mình nhắc nhở ta đi tiệm thợ may mua được a. "

Dịch Nam trong lòng một tiếng kinh hô, bất quá trên mặt cũng rất tốt nguy trang lên nội tâm chấn kinh, đây chính là may mắn mà có mấy cái lão bắt từ kia cho hắn chế định huấn luyện phần món ăn, nếu không Dịch Nam lần này khẳng định liền phải ở trên mặt lộ ra chân nưà rồi.

Quả nhiên người này nhìn chằm chằm Dịch Nam ánh mắt có rồi một tia buông lỏng, hắn lại là tiếp tục mở miệng truy vấn nói

"Thật? Cái kia vì sao ta nghe thấy trên y phục này có người khác vị nói đâu?"

"Tuyệt đối a, khách quan ngài nếu là không tin hoàn toàn có thể đi hỏi nhà bếp tiểu Lý, còn có trên đường bán băng đường hồ lô Hoàng thúc, bọn hắn đều nhìn thấy ta lấy tiền đi, đều có thể làm chứng cho ta a!"

Dịch Nam liền vội vàng gật đầu giải thích, hắn cái này một mặt vội vàng biểu lộ lại biểu hiện được vừa mới đúng chỗ, mà lại ở trong đó lời nói coi là thật may may không có giả, hắn đích đích xác xác lấy tiền đi ra, cũng tại Hoàng thúc cái kia mua băng đường hồ lô, những vật này nói ra miệng đều là không thẹn với lương tâm, dù sao hắn trong lời nói cũng không có nói hắn lấy tiền ra ngoài mua quần áo a.

"Tốt a, cái kia có lẽ là tiệm thợ may động tay động chân, bộ quần áo này nhìn mặc dù hết sức mới, thế nhưng là phía trên rõ ràng lại có người xuyên qua lưu lại vị nói. "

Người này nghe Dịch Nam lời nói nhưng cũng tin cái bảy tám phần, lập tức như thế trầm ngâm nói nói.

"Cái kia nếu không ta cho ngài lại đi đổi một bộ quần áo?"

Dịch Nam thận trọng hỏi nói.

Người này nghe vậy trên mặt lại là một trận do dự, qua một lúc lâu về sau hắn mới mở miệng lần nữa nói nói

"Được rồi, ta trước chịu đựng xuyên đi, nơi này không có người chuyện, người ra ngoài đi. "

"Tốt khách quan, có việc ngài tùy thời phân phó. "

Mặt mũi tràn đầy mỉm cười Dịch Nam rốt cục đem trong lòng tảng đá để xuống, hắn cuối cùng cho người này một cái tự nhận là thân thiết mỉm cười, sau đó đem cửa phòng âm vang bẻ bên trên.

"Nguy hiểm thật, kém chút liền bị cái này người biết rồi. "

Chậm rãi xuống lầu Dịch Nam một bên thở ra một hơi dài, một vừa làm bầm lầu bầu nói nói.

"Kì quái, ta vừa mới nghe đều không có có phát hiện y phục này có vị nói a, cái này một thân Lạp Tháp ăn mặc ăn mày còn có thể nghe xuất ta trên quần áo có vị nói?"

"Hai nam, tiểu tử người mù nói thà cái gì đâu, cho khách quan đưa quần áo rồi không có?"

Dưới lầu lão Vương cái kia vịt được đồng dạng cuống hống đột nhiên bứt lên, lại là nghe thấy được Dịch Nam đang làm bầm, lập tức hô nói.

"Vương thúc, ngài cứ thả 100% mà yên tâm a, quần áo đã đưa đến vị kia "Quý khách" trong tay. "

Dịch Nam vội vàng chạy xuống lầu đáp lại, hẳn nhất là tại quý khách hai chữ càng thêm nặng khẩu âm.

"Tên tiểu tử thói nhà ngươi, đừng chỉ xem người ta cách ăn mặc liền khinh thị người khác, Văn An Trấn bên trong người đều không thể dùng con mắt đến xem, đến dùng cái mũi đến nghe biết không!"

Không nghĩ tới Vương chương quỹ lập tức một cước liền đá vào rồi trên đùi của hắn, một bộ người từng trải đáng vẻ huấn lên lời nói tới.

Dịch Nam nào môn đồ mồ hôi, đột nhiên nghe lời này hắn kém chút còn tưởng rằng Vương thúc biết rồi hắn đem mình mặc qua quần áo cho người kia đầu.

"Vương thúc, cái này dùng cái mũi làm sao đi người nổi tiếng? Chẳng lẽ ta nhìn thấy một người liền lợi dụng đến trước mặt cầm cái mũi đi nghe?"

"Đánh rắm, tiểu tử ngươi thiếu cho ta kéo con bê, nhà bếp không có thức ăn, tranh thủ thời gian mua thức ăn đi."

Lão Vương thổi râu ria vừa trừng mắt, lập tức làm bộ lại phải đáp tới.

"Ngươi còn không có cho ta tiền đâu, ta làm sao mua thức ăn a."

Dịch Nam vội vàng một cái lắc mình, lập tức nhảy lên đến rồi trước cửa buồn bực nói.

"Như cũ, ký sổ, đi ngươi Trương thăm cái kia mua thức ăn, đi ngươi Trương thúc cái kia cắt thịt đi."

Wang chương quỹ lý trực khí trắng mở miệng nói nói, dường như đây là chuyện thiên kinh địa nghĩa đồng dạng.

"Được, ta lại phải đi qua bị đánh rồi."

Dịch Nam nghe đến đã biến sắc, hẳn tại Trương thăm cùng Trương thúc cái kia không biết thiếu bao nhiêu đồ ăn tiền, nếu để cho hắn đến trả đoán chừng đời này tiền công đều phải đem đi vào.

"A, tiểu tử ngươi còn học hội già mồm rồi, ngươi hôm nay có đi hay là không?"

"Đi đi đi đi đi, ngài gọi ta đi ta không dám đi à? Vương thúc, ta lão Tôn đi vậy!"

"X&*!%\$!"

(hôm nay chương này hơi trễ, lúc đầu chương này hẳn là 2 6 hào, kết quả đến rồi sáng sớm phòng tối mới giải tòa, lúc này mới dẫn đến phát chậm. Đến lúc đó sáng hôm nay còn sẽ có một chương, buổi chiều nhìn tình huống khả năng còn có một chương.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Ngôn ngữ trò chuyện, hai nam khuynh thuật

"Hai nam, hai nam. Ngươi tiểu tử này thêm chạy đi đâu rồi, tranh thủ thời gian trở lại cho ta."

Chạng vạng tối, một trận quen thuộc tiếng kêu to lẫn nữa từ an phúc trong khách sạn truyền ra.

Chính tại nóc nhà lười biếng luyện công Dịch Nam nghe thấy lời ấy, rơi vào đường cùng đành phải đem thể nội vận hành nội lực thu hồi, lập tức đứng lên, nhìn xem trong hẻm nhỏ không có người, hẳn vậy mà tung người một cái liền từ cái kia cao có hơn mười trượng nóc nhà nhảy xuống.

"Hô" một tiếng, trên không trung đột nhiên vận khởi rồi từ khí bước Dịch Nam giống như một phiến nhẹ hồng lặng yên rơi xuống đất, tặc mi thử nhãn hắn nhìn chung quanh, lập tức len lén âm thầm vào hậu viện chỗ ngoặt, một cái lắc mình về đến khách sạn bên trong.

"Tối rồi, tối rồi. Vương thúc, ngài liền không thể yên tĩnh hội sao. Ta vừa mua xong đồ ăn trở về nghỉ ngơi một hồi đều không được."

"Yên tĩnh cái Quỷ, ngươi muốn yên tĩnh ta liền cho ngươi tiền công hảo hảo yên tĩnh yên tĩnh."

Vương chương quỹ bạch nhãn một phen, đối với hần loại này vô lại du côn bộ đáng đã không cảm thấy kinh ngạc rồi, ai, muốn trách thì trách ban đầu mình đưa ra cái kia hãm hại lừa gạt giết người phóng hỏa hưởng hành tẩu giang hồ thiết yếu Kỹ Năng huấn luyện kế hoạch, không phải tiểu tử này hiện tại không chừng vẫn là cái kia nghe lời gia hỏa đâu.

"Đi hoa lan ở giữa, đem khách nhân đồ ăn hảo hảo dọn dẹp một chút, tay chân lạnh lẽo điem."

"A, biết rồi."

Bất đắc dĩ một tiếng đáp ứng, Dịch Nam liền tại Vương thúc nhìn chăm chăm trong ánh mắt vội vàng chạy lên lầu hai, thẳng đến hoa lan ở giữa mà đi.

"Khách quan, ta có thể vào không?"

Khinh khinh gõ cửa qua đi, Dịch Nam mở miệng hỏi nói.

"Vào đi."

Vẫn như cũ là cái kia nói quen thuộc thanh thúy thanh âm vang lên, xem ra người này biến âm thanh đã hoàn toàn quen thuộc, nếu không phải Dịch Nam đã đạt tới ngày mai tu vi, chỉ sợ cũng rất khó phát hiện người này nguy trạng.

"Tốt."

Ứng thanh qua đi Dịch Nam đẩy ra cửa phòng, một cước liền đạp đi vào.

"Người. . Người. . ."

Lần này sau khi vào cửa Dịch Nam hoàn toàn không nghĩ tới, người này thế mà giống như thay hình đổi dạng đồng dạng đổi một cái bộ dáng.

"Ta thế nào? Trên mặt có đồ vật gì sao?"

Người này nhìn xem trước mặt cái này chạy chậm đường một bộ sợ ngây người đáng vẽ, lập tức sắc mặt cũng là một trận khăn trương, chỉ gặp hần bước nhanh chạy tới gương đồng trước mặt, soi vào gương liền nhìn lên trên mặt dị trạng đến.

"Cái gì đều không có có a, người người này thật sự là không hiểu thấu."

"Ngạch. . . Khụ khụ." bị oán trách một phen Dịch Nam tranh thủ thời gian nuốt xuống một hộp nước miếng, lập tức làm ho hai tiếng, lại là đem cảm xúc điều chỉnh tới.

"Không có ý tứ khách quan, mới vừa rồi là ta vô lễ, còn xin ngài rộng lượng tha thứ."

Người này nghe vậy khe khẽ lắc đầu, nhưng cũng khách khách khí khí mở miệng nói

"Không có việc gì, còn muốn làm phiền người đem cái này trên bàn cơm đồ ăn thu thập sạch sẽ."

"Hửn là, hửn là."

Dịch Nam tranh thủ thời gian tay cầm thùng gỗ tiến lên, một bên đem trên bàn cơm đồ ăn thừa com thừa một bên liên tiếp đĩa hướng trong thùng gỗ thả, một bên tại nhưng trong lòng thì ngậm phạm đánh giá thấp.

"Thật là lạ, gia hỏa này tắm rửa một cái thế mà giống như biến thành người khác, mà lại com này suy tính xem ra còn lớn hơn ta, vóc người này thật sự là không khoa học a."

Trong lòng nghĩ như vậy hần dư quang lạng lẽ liếc qua đứng đó bộ cửa sổ trông về phía xa lấy khách phía ngoài, hần hiện tại mặc đúng là hần vừa hạ không lâu bộ kia áo vải, thế nhưng là cùng vừa rồi hoàn toàn tưởng như hai người chính là.

Rửa mặt cách ăn mặc qua đi người này nhìn diện mục dị thường thanh tú tuấn tiểu, tăng thêm cái kia một đầu trái qua cẩn thận sửa sang lại một đầu đen nhánh như mực tóc dài, đơn giản buộc chặt lên, chợt nhìn lại, một cỗ phi thường nồng hậu dày đặc đáng vẽ thư sinh ngừng đập vào mắt.

Nhất là người này cái kia hai bờ anh my cùng cái kia một đôi hiển thị rõ lãnh ngạo linh động con ngươi, cái kia đen nhánh con ngươi giống như là Nhân Hoàng tiền bối đã từng dẫn hần nhìn qua thiên ngoại thiên bên trong hố đen, trong đó giống như có một cỗ trí mạng lực hút ở trong đó không ngừng chuyển động, muốn đem đem người hồn phách đều cho hút đi vào đồng dạng.

Dịch Nam trong lòng tức khắc bừng tỉnh đại ngộ, trách không được người này trước đó muốn đem mình ăn mặc như thế Lạp Tháp không chịu nổi, dạng này một đôi đặc biệt con mắt, mặc kệ ở nơi nào chỉ sợ đều hội trở thành tiêu điểm, nếu là lấy này đào vong, chỉ sợ dọc theo con đường này đều không biết chết như thế nào.

"Tiểu ca, ta có thể hỏi người chuyện gì à?"

Không nghĩ tới tại hần hơi xuất thần hướng lúc, người này bỗng nhiên quay người đem ánh mắt đặt ở trên người hần, hai người ánh mắt ngắn ngủi giao lưu,

Dịch Nam liền tranh thủ ánh mắt dịch ra, hần lúc này mới phát hiện mình vừa rồi lại có điểm mê thất tại rồi người này trong cặp mắt, coi là thật vô cùng đáng sợ.

"A, khách quan ngài mời theo liền hỏi, chỉ cần ta biết đến nhất định đều nói cho ngài. "

Cười ha ha Dịch Nam dùng cái này để che dấu vừa rồi thất thố, nhưng mà có lẽ là đối phương sớm đã quen thuộc thường nhân như thế cảm xúc thất thố, đối diện diện mục phía trên nhưng cũng không có bất kỳ ngờ vực vô căn cứ chi sắc, mà là tiếp tục nhân nhạ mở miệng truy vấn nói.

"Ta nghe nói cái này Vân An Trần bên trong Tàng Long Ngọa Hồ, các Lucci người dị sĩ đều ở đây trùng qua lấy cuộc sống của người bình thường, không biết người biết không biết cái này cất giấu trong đó nhân vật lợi hại đâu?"

"Cái này a, mọi người lẫn nhau ở giữa biểu hiện được đều rất bình thường, ta tại Vân An Trần bên trong chờ đợi hơn một năm lại cũng chưa từng thấy qua cái gì phi thường lợi hại người đâu. "

Dịch Nam dùng việc làm trong tay, gãi đầu một cái, suy nghĩ một hồi lại là như thế nói nói.

"A? Nghe tiểu ca lời nói người cũng là nơi khác tới đi?"

Người này nghe vậy trong mắt lóe lên vẻ khác lạ, tiếp tục truy vấn nói.

"Ân, ta là cùng theo ta thúc từ phía nam thôn chuyển tới, trong thôn náo loạn nạn đói, ta thúc lúc này mới mang ta tới tìm nơi nương tựa thân thích, a, chính là người tại phía dưới thấy qua Vương chương quý, hần chính là ta bà con xa một cái biểu thúc. "

"Thì ra là thế, xem ra là ta suy nghĩ nhiều. "

Người này nghe vậy khoe miệng khinh khinh cong lên, tự giễu cười một tiếng. Cái này nhìn dị thường nhẹ nhàng khoan khoái cười một tiếng bên trong tựa hồ mang theo điểm điểm sầu lo, để người kim lòng không được liền muốn lắng nghe người này trung tố đồng dạng.

"Ngài khách khí, xin hỏi ngài là từ đâu mà đến? Muốn tới chỗ nào mà đi?"

Dịch Nam một bên vội vàng công việc trong tay, một bên lại là hững hờ tiếp tục mở miệng hỏi nói.

"Ta sao? Ta từ phía nam chỗ rất xa tới, bất quá lại không biết muốn đi đâu mới tốt. "

Người này nhân nhạ mở miệng, Dịch Nam có thể nghe ra trong đó ẩn hàm một vòng ưu sầu cùng mờ mịt, chỉ sợ người này coi là thật như cùng hần dự đoán, chính là chạy nạn đến tận đây.

"Kỳ thật a, ta cũng không biết mình muốn đi đâu, nhưng mà, chỉ cần có một ngụm cơm no, mỗi ngày có thể bởi Vương thúc tâm sự giải buồn, tương lai tái giá cái nàng dâu, sinh con trai, lại cái này Vân An Trần bên trong an cư, chính là kết cục tốt nhất rồi. "

Dịch Nam trong mắt một phiến ước mơ thần sắc, nói như thế nói, hần lại là tại cho cái này thích hợp chạy đường người tạo nên một cái kết cục tốt nhất.

"Như thế đơn điệu cuộc đời bình thường, chẳng lẽ người không cảm giác buồn khổ cùng nhàm chán sao?"

Dịch Nam nghe vậy lại là ngẩng đầu lên, ánh mắt của hần khẽ nhúc nhích, nhìn xem người này thanh tú tuấn tiểu mặt, êm tai nói

"Không đơn điệu a, ta mỗi ngày có thể tiếp xúc hình hình * khách nhân, còn có thể nhận biết đến từ các thành các nơi giống như ngài loại này khách nhân, có đôi khi cũng ngài đồng dạng, cùng bọn hần tâm sự, thỉnh thoảng nghe nghe xong bọn hần giảng cổ sự, mỗi ngày cảm giác đều là không giống kinh lịch. "

"Có đúng không?" Người này nghe vậy trong mắt hình như có dị sắc chớp động, lập tức gấp hần nhẹ nhàng thở ra một hơi, thán nói

"Đây cũng là người tự chọn nhân sinh nói đường, thế nhưng là ta lại không biết nên đi bên trên một đầu như thế nào đường a. "

"Khách quan ngài quá lo lắng, ngài nhìn cái này ngoài cửa sổ, ai có thể biết mình tương lai đập vào dạng gì đường? Còn không phải an tâm cố thủ ở đây, có câu nói là Phù Hoa Phi Tuyết bất quá thoáng qua như mây khói, ăn cơm đi ngủ đoàn viên mới là chân thật nhất. "

"Ha ha, người cái này tiểu ca thực sự thú vị, xem ra ta tiếp xuống ở đây thời gian cũng không sẽ quá mức nhàm chán. "

Người này nghe được Dịch Nam một phen xả đạm lời nói, lập tức thế mà cười ra tiếng âm đến, cũng là bị Dịch Nam nói lời vô lại nói cho đã động rồi.

"Hắc hắc, khách quan ngài nếu là không có phản phó khác, vậy ta trước hết đi xuống. "

Dịch Nam trong lúc nói chuyện đã đem bàn ăn thu thập xong, lập tức dẫn theo thùng gỗ mở miệng nói.

"Ân, tốt, có việc ta hội bảo người. "

Người này nghe vậy khẽ gật đầu một cái, lập tức lại lần nữa quay người mà qua, ánh mắt của hần nhìn phía ngoài cửa sổ đường cái, tới gần hoàng hôn

quang cảnh bên ngoài, lại vẫn có thể thấy được trên đường phố rộn rịp rầm rập đám người cùng từ rất nhiều nơi xa nói mà đến mọi người, bọn hắn, có lẽ đều đem từ đây mai danh ẩn tích, ở chỗ này sống yên ổn, thế nhưng là mình đâu. . .

"Được, vậy ta liền đi trước rồi. "

Trong lúc nói chuyện, Dịch Nam liền đẩy cửa ra, chuẩn bị rời đi.

"Đứng, tiểu ca, ta họ Đan một cái nói chữ, tên hết vũ. Không biết tên của ngươi là?"

Sau lưng đột nhiên truyền đến người kia la lên, Dịch Nam đâu có chút nhát chuyết, cười quay đầu nói

"Trong tiệm người đều gọi ta hai nam, ngươi về sau có việc gọi ta chính là. "

"Hai. . Hai nam?"

Không nghĩ tới người này nghe xong tên này trên mặt lại biểu lộ ra rồi một bộ kinh ngạc biểu lộ, chỉ gặp hắn ho nhẹ hai tiếng, bắt đầu dĩ nói

"Tốt a, về sau ta gọi ngươi hai. . Hai nam tốt. "

Một mặt không hiểu thấu Dịch Nam cười ha hả, sau đó đem cái kia cửa phòng khinh khinh khép lại.

"Ân, xem ra người này quả thật là đoán chừng tám chín phần mười là chạy nạn mà đến. Bất quá danh tự này ngược lại là kỳ quái, nào có họ nói người, nói rõ vũ. . Ân, thật là một cái quái danh tự. "

Một đường phạm nói thầm Dịch Nam dẫn theo cái kia thùng gỗ liền hướng hậu viện đi đến, hiện tại có hoạt kiện, cũng không tới phiên hắn tranh thủ thời gian bên trên nóc nhà luyện công.

Mà tại cái kia lầu hai hoa lan trong phòng, nói rõ vũ ánh mắt mang theo điểm điểm ưu sầu, nhìn ngoài cửa sổ một phiến kiều diễm tà dương, hắn khẽ thở một hơi, sau đó cả người ngồi ngay ngắn ở rồi trên giường, ngồi xếp bằng bắt đầu rồi tu tập nội công.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Như thường một ngày, nổi lên phân tranh

"Ha ha ha. . ."

Theo trong hậu viện một trận thanh thúy gào gáy tiếng vang lên, Dịch Nam cặp kia đóng chặt rồi một đêm con mắt đột nhiên mở ra, hắn từ trong miệng chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, theo hai tay của hắn chậm rãi nâng lên, thể nội cái kia một cỗ phiên trào cả đêm nội lực cùng thời gian dần trôi qua lắng lại xuống dưới.

"Đêm nay lại là đêm trăng tròn rồi, đến lúc đó nếu là không có việc gì chuyện gì liền sớm một chút thu thập đóng cửa thu cửa hàng a. "

Nghĩ đến hôm nay lại đến đêm trăng tròn, tâm tình của hắn tức khắc cũng đã khá nhiều, mỗi một lần tại thể nội cảm ngộ Nhân Hoàng tâm kinh đều hội cho hắn khác biệt cảm ngộ, loại kia cảm ngộ giống như hoàn toàn đã vượt ra phiến thiên địa này nhận biết, cùng sở học của hắn tri thức, luyện võ công hoàn toàn là hai cái cấp độ đồ vật, bất quá hắn bây giờ căn bản còn không có có hiểu thấu đáo trong đó một tia đồ vật, nhưng là mỗi lần tâm thần đắm chìm phía dưới, lại có thể làm cho ý thức của hắn bồi hồi tại cái kia đặc biệt cảnh giới bên trong, hưởng thụ không giống đồ vật.

Thu thập xong Dịch Nam mấy bước chạy đến trong khách sạn, đem mấy phiến đại môn cho mở ra. An phúc khách sạn mỗi sáng sớm cùng buổi tối đều là từ một mình hắn phụ trách chốt mở môn, trong phòng bếp mấy cái nhà bếp ở tại trong trăn, chương quỹ thì ngủ ở lầu hai Tây Sương phòng bên trong, vừa đến đêm khuya đóng cửa hướng lúc, toàn bộ trong hậu viện cũng liền còn lại một mình hắn trông tiệm rồi.

Đứng cổng hít thật sâu một hơi không khí mới mẻ Dịch Nam ánh mắt nhìn về phía cái kia vừa tăng sáng bầu trời, cái kia một áng mây bị mới lên hào quang nhuộm thành rồi một phiến điểm lệ trường quyền, cảnh tượng này thế mà để ánh mắt của hắn hoảng hốt.

Giống như. . . Trước đây thật lâu cũng thấy qua dạng này một bức như vẽ trường quyền, so sánh hiện tại vùng trời này càng thêm kiều diễm, càng thêm mỹ lệ, mà lại bên người còn có một cái như lửa đồng dạng thân ảnh. . .

Ma xui quỷ khiến phía dưới, Dịch Nam khẽ thở một hơi, lập tức lăm bầm lâu bầu nói

"Ai, nếu là hôm nay không có khách nhân đến liền tốt. "

"Nam huynh quả nhiên cũng không phải là thường nhân, ta đi khắp giang hồ đông đảo địa phương, còn là lần đầu tiên nhìn thấy giống như ngươi mở tiệm không hy vọng khách nhân đến. "

Sau lưng đột nhiên truyền đến cái này thanh âm quen thuộc, Dịch Nam không nghĩ tới mình xuất thần hướng lúc cái kia gọi nói rõ vũ khách người thể mà xuống lâu tới, mà lại người này đi đường thể mà một điểm thanh âm đều không có có phát ra, thật sự là giữa ban ngày muốn dọa chết tươi người.

"Ha ha, ta đùa giỡn, ngươi so sánh coi là thật, đừng coi là thật. "

Cười ha hả Dịch Nam vội vàng xoay người một cái bắt đầu thu lại trong khách sạn vệ sinh, hần từ trong tiềm thức cũng không muốn cùng cái này cổ quái khách nhân quá nhiều tiếp xúc, dù sao thân phận của đối phương cùng tu vi đều là một điều bí ẩn.

Nói rõ vũ không chút nào không có bởi vì cái này có chút cổ quái điểm tiểu nhị không để ý tới hần mà cảm thấy bất kỳ tức giận, hần sắc mặt mang theo điểm điểm cười khế, quét qua hôm qua trong mắt ưu sầu, mở miệng nhẹ giọng nói

"Nam huynh, cần muốn ta giúp ngươi sao?"

"A? Không dùng không dùng, đây là ta phần bên trong làm việc, khách quan hiện tại thời gian còn sớm, ngài nếu không vẫn là về trước phòng nghỉ ngơi đi thôi. "

Dịch Nam cũng bị người này lời nói cả kinh ngừng lại một chút, này làm sao còn muốn giúp từ bản thân làm việc tới? Chẳng lẽ gia hỏa này nhìn thấu mình tu vi? Muốn sở mình đạt được? Thế nhưng là. . . Nhìn xem người này cặp mắt kia, trong đó cái kia phần thần sắc cổ quái cũng không giống là giả a.

"Vậy được rồi. "

Nói rõ vũ nhàn nhạt mở miệng, hần tựa hồ cũng đã nhìn ra cái này chạy đường đang cố ý xa lánh hần, lập tức một thân một mình hướng phía ngoài cửa đi đến.

"Ngạch. . "

Trong lòng không hiểu có chút áy náy Dịch Nam nhìn xem người này thân ảnh dần dần đi xa, tựa hồ muốn mở miệng giữ lại. Bất quá hần nghĩ lại, hần đi cái nào cùng mình có quan hệ gì. . . Lập tức vẫn là tiếp tục thu lại khách sạn tới.

Cái này như thường một ngày lại giống thường ngày đồng dạng tại công tác của hần bên trong kéo ra màn che, thể nhưng là Văn An Trấn lại bởi vì người này đến, trong bóng tối phát sinh một chút không hiểu biến động.

.....

"Tiểu nhị, cho ta cắt hai cân thịt trâu, bên trên chút thức ăn, mặt khác lại đến một vò Trúc Diệp Thanh. "

"Khách quan ngài hơi chờ, trước cho ngài nâng cốc đưa đến, đồ ăn ta cái này đi lấy. "

Một tiếng khách khí trả lời Dịch Nam lập tức cầm trong tay khay Tiểu Bộ chạy hướng nhà bếp, lại là đi đón lên đồ ăn tới.

Cái này cho tới trưa công phu hần đã tiếp đãi mấy nhóm khách nhân, hôm nay chẳng biết tại sao, đi vào an phúc trong khách sạn khách nhân so sánh dĩ vãng nhiều hơn rồi trọn vẹn gấp bội, cái này hội đến không tới giữa trưa, trong tiệm cơ hồ đã là kín người hết chỗ rồi, mấy trên bàn lớn đều đã ngồi đầy diện mục sinh sơ kẻ ngoại lai.

"Làm sao? Các ngươi núi xanh phái người lần này hần là cũng nghĩ đến lần vào chuyện lần này? Các ngươi Chương Giáo năm ngoài chịu tổn thương thể nhưng là đã tốt?"

Dịch Nam tại hậu viện vừa mới tiếp nhận đã điểm tốt lắm đồ ăn, cái này còn chưa kịp cho bọn hần thả ở trên bàn, trong đó trên một cái bàn ngồi một cái tuổi trẻ nam tử lại đột nhiên mở miệng, ngữ khí bất thiện trào phúng lấy đối diện bàn kia vừa mới gọi món ăn người.

"Ngươi. . ." Nghe thấy lời ấy tên kia Đại Hán đang lúc mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ liền đứng lên, đối phương tựa hồ chạm đến nỗi đau của hần, lập tức hần trong mắt giống như hỏa thiêu, hung hăng nhìn chăm chăm tên kia tướng mạo có chút âm lãnh nam tử, tựa hồ rất có muốn động thủ xúc động.

"Ta cái gì ta, mình môn phái cũng khó giữ được, lần này thể mà còn cố ý muốn những chằm bảo vật, ta nhìn các ngươi môn phái truyền thừa trăm năm, năm đó núi xanh Chân Nhân truyền thừa sợ rằng cũng phải hủy hoại chỉ trong chốc lát rồi. "

Thanh niên nam tử không chút nào vì đó mà thay đổi, mà là chậm rãi từ từ cho mình châm một chén rượu, sau đó một bên thưởng thức rượu một bên lạnh nói trào phúng, tựa hồ hoàn toàn không đem tên này đáng người trắng kiện hần từ để vào mắt.

"Miệng lưỡi tiểu nhân, ta muốn mạng của ngươi!"

Tên này trắng Hân Hiền nhưng cũng là đầy ngập nhiệt huyết người, may may chịu không nổi đối phương kích thích lời nói, chỉ gặp hân gầm lên giận dữ, lập tức thể mà tại mọi người kinh dị trong ánh mắt thể mà đem cái kia một vò Trúc Diệp Thanh nắm ở trong tay, hướng phía người kia đột nhiên ném đi.

"Thật can đảm."

Thanh niên nam tử ánh mắt như điện, hiển nhiên cũng không có nghĩ đến chủ này thể mà coi là thật dám can đảm ở này động thủ, hân đột nhiên đứng dậy, lại đem trong tay cái kia một Tiểu Tiểu sứ men xanh chén rượu nắm chặt, sau đó hướng về kia đánh tới hướng rồi vò rượu của chính mình đột nhiên vọt tới.

"Phanh" một tiếng vang thật lớn. Tại hai người nội lực tương đắc tình huống phía dưới, vò rượu cùng chén rượu ở giữa không trung đột nhiên nổ tung, chỉ gặp một phiến rượu giống như sương mù đồng dạng phun ra, trong đó xen lẫn vô số đồ sứ phiến giống như mũi tên đồng dạng hướng bốn phía kích xạ mà đi.

"Mau lui!"

Đang ngồi trong đó một tên lão giả lập tức hô to một tiếng, chỉ gặp hân cái kia gầy còm tay phải trong nháy mắt biến thành một con ung trảo, tại cái này điện quang hỏa thạch ở giữa liên gắt gao bắt lấy rồi mặt bàn, sau đó một cái chống tại rồi trước người của mình, ngăn trở ở cái kia vô số đồ sứ phiến mũi tên.

Nơi đây mấy người đều có các thủ đoạn, có lúc này rút kiếm trước người múa ra rồi một phiến như kiếm ánh sáng màn, lại là đem cái kia kích xạ mà đến đồ sứ phiến toàn bộ vung chặt mà rơi.

Còn có tay mắt lạnh lẽ, đồng dạng học cái kia dáng vẻ của lão giả đem bàn vuông ghé dài ném ra, đem cái kia kích xạ mà đến đồ sứ phiến cản rơi.

Trong đó mấy phiến bắn ra đồ sứ phiến đồng dạng lấy cao tốc hướng về Dịch Nam phương hướng phóng tới, một tay đơn cầm đồ ăn bàn Dịch Nam lập tức thân hình có chút bên cạnh bước, tại xác định trước mặt không người chú ý tình huống dưới, lại là bất động thanh sắc đem phần này tai họa bất ngờ tránh khỏi.

Trận này bạo tạc phía dưới, đang ngồi thể mà ngay cả một cái thụ thương đồ máu đều không có có. Chỉ gặp trắng hân kia cùng hân hai tên đồng bạn đứng ở tại chỗ, cùng tên thanh niên kia nam tử tương hỗ góc đối mà cầm, đám người tương hỗ ở giữa lặng lẽ mà đối đãi, một cổ nòng hậu dày đặc mùi thuốc súng tràn ngập trong không khí.

(mấy chương trước khả năng có chút dông dài, bất quá đều là tại làm nền, mời kiên nhẫn nhìn, khoảng mười hai giờ còn có một chương.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Kỳ nhân sông nói, phải chăng xem thấu

Nhưng mà không ai từng nghĩ tới, tại như thế kiếm bạt nỗ trương tình huống phía dưới, một tiếng không vì hài hòa lười biếng thanh âm lại là đột nhiên từ xó xỉnh bên trong hoành không xông ra.

"Dám can đảm ở Vân An Trấn bên trong động thủ, hai người các ngươi toàn bộ đều cút ra ngoài cho ta a!"

Ánh mắt của mọi người lập tức toàn bộ tụ tập tại rồi nơi hẻo lánh, mọi người hiển nhiên đều muốn nhìn một chút, đến tột cùng là người nào như thể tài cao gan lớn, lại dám tại loại này trước mắt đi đầu lối ra cùng lúc châm ngòi hai người này lửa giận.

Cái này mọi người một cái mới chú ý đạt được, tên kia trong góc một người uống vào rượu buồn nam tử thể mà tại vừa rồi bạo tạc phía dưới thân thể cũng không nhúc nhích chút nào, mắt sắc Dịch Nam ánh mắt ngưng lại, hân thậm chí phát hiện người này tay phải ở giữa hai cây đũa bên trong thỉnh thoảng đang mang theo bốn khối màu nâu vô rượu nát phiến!

"Người lại là người nào?"

Gây sự thanh niên nam tử ánh mắt bất thiện, lập tức mở miệng hỏi nói.

Hân không phải người ngu, tự nhiên có thể nhìn ra người này vô công tạo nghệ phi phạm, khẳng định trên mình, nhưng ở như thế trường hợp phía dưới, mất mặt không thua trận, hân nếu là liên đối phương danh hào đều không có hỏi liên hãm hực mà đi, tương lai còn thể nào trên giang hồ hỗn.

Nam tử trung niên một thân thô áo vải bỏ cách ăn mặc, trên thân còn hắt lên một khối giống như bao tải đồng dạng vải rách, tăng thêm cái kia mặt mũi tràn đầy kéo cận bã sợi râu cùng cái kia một đầu tùy ý đầu phát, cũng trách không được vừa rồi tính cả Dịch Nam ở bên trong tất cả mọi người không có làm sao chú ý tới người này, loại nghèo khổ này thất vọng cách ăn mặc người, coi như không phải tên ăn mày, chỉ sợ cũng chỗ cách không phải xa, chỉ là tại cái này đặc thù trước mắt, tăng thêm người này lập tức không tầm thường cử động, mới làm cho tất cả mọi người đem tiêu điểm đều đặt ở trên người hắn.

Người này nghe vậy không chút nào không buồn không giận, hắn đem đầu bên trong kẹp lấy mấy khối đồ sứ phiền một cái toàn bộ để vào rồi trong chén, sau đó tại mọi người nhìn chăm chú trong ánh mắt thay đổi ngẩng đầu, nhìn xem thanh niên nam tử cười nói

"Người tiểu tử này bản tính không xấu, lại ngày thường như thể tâm cao khí ngạo, lại không biết người học được rồi sư phụ người tư liễu kiếm pháp mấy thành uy lực rồi, có bốn thành sao?"

"A? Người làm sao biết. . ."

Thanh niên nam tử nghe vậy diện mục kịch liệt biến hóa, lần này hắn phụng gia sư chỉ mệnh đến đây làm việc, trên đường đi cũng không bại lộ qua mình học bất luận võ công gì, vừa rồi bất quá thấy được đã từng cùng sư phó từng có không cùng núi xanh phải đệ tử, mới mở miệng trào phúng, lại là không nghĩ đến thế mà vừa đôi mắt liền bị người này nói phá thân phận chân thật, lập tức sắc mặt rất là kinh dị.

"A? Tiểu tử này chính là tư liễu kiếm pháp truyền nhân?"

"Coi là thật như thế? Trong giang hồ sớm liền có truyền ngôn tư liễu kiếm bây giờ tìm được một tuổi trẻ truyền nhân, chỉ là cho tới bây giờ cũng không gặp qua nó chân diện mục. "

"Hắn làm sao hội biết người này chính là tư liễu kiếm truyền nhân? Ta nhưng từ chưa nhìn thấy qua người này mang theo tư liễu kiếm mang theo a. "

"Vị tiền bối này, không phải là sông nói Giang tiền bối?"

Lập tức ở đây mấy người nhao nhao mở miệng nghị luận, trong đó tên kia tóc bạc trắng, thân hình lại cực kỳ mạnh mẽ lão giả nhìn xem tên này diện mục tựa hồ có chút quen thuộc nam tử trung niên, trong mắt thần sắc khẽ động, thế mà hạ thấp thân phận, lấy văn bối thái độ mở miệng khiêm tốn mở miệng hỏi nói.

Nam tử trong mắt một vòng dị sắc sáng lên, tự giấu cười một tiếng sau đó nhàn nhạt nói nói

"A? Nhìn người vừa rồi thi triển công phu, người hắn là ô tay đường a? Không nghĩ tới người thế mà còn có thể nhận ra ta đến. "

Lão giả tóc bạc nghe vậy sắc mặt vui mừng, đối phương đã như vậy trả lời chắc chắn, vậy mình ngờ vực vô căn cứ quả nhiên không sai, lúc này lập tức hành lễ mở miệng nói

"Sông Ngôn tiền bối, tại hạ chính là ô tay đường Trương Lão Đường Minh biết, trước kia từng có may mắn tại Vô Tôn tuyển cử thi đấu bên trên gặp qua ngài anh tư, vừa rồi không có nhận ra ngài diện mục, còn xin tiền bối thứ tội. "

"Không sao, trước kia xúc động tiến hành, không đáng giá nhắc tới. " tên này gọi sông nói nam tử nhàn nhạt khoát tay, lại là không thêm đề ý chút nào, ánh mắt của hắn lập tức chuyển hướng tên kia tư liễu kiếm thanh niên nam tử truyền nhân, nhìn xem hắn có chút kinh dị lảng tại nguyên chỗ không biết làm sao đáng vẽ, như cũ có chút lười biếng nói

"Làm sao? Còn không đi ra chớ thật muốn ta động thủ?"

"Ta. . ." Thanh niên nam tử sắc mặt đỏ bừng lên, hắn tiềm tu hơn mười năm, bây giờ vừa mới sơ xuất Vô Lâm, lại là không có từng nghe nói sông nói cái tên này, càng không biết hắn hoạt động lớn. Bất quá vèn vèn từ vừa rồi tên kia tự xưng ô tay đường Trương Lão Đường Minh biết trong giọng nói, hắn cũng có thể đại khái đoán ra người này thực lực.

Ô tay đường làm nhị lưu môn phái thế lực, môn phái trong giang hồ ảnh hưởng mặc dù không lớn, nhưng tuyệt đối cũng không nhỏ. Làm môn phái một nhiệm kỳ Trương Lão, mà lại tuổi tác dù sao còn tại đó, Đường Minh biết nội công tu vi tuyệt đối là mọi người ở đây bên trong cao nhất một người. Thế nhưng là cho dù là hắn, tại đôi mắt cái kia tướng mạo cách ăn mặc Lạp Thập nam tử trung niên trước mặt, thế mà lấy văn bối thân phận tự cho mình là, mà lại. . . Từ vừa rồi hắn đôi câu vài lời bên trong mọi người đã biết được, cái này tên là sông nói nam tử thế mà đã từng tham gia qua Vô Tôn thi đấu. . .

Vô Tôn thi đấu mỗi mười năm cử hành một lần, mà bây giờ khoảng cách lần trước thi đấu ngày đúng lúc là cái kia thứ mười năm, tổng hợp sáu mươi tuổi trở xuống, trên hai mươi tuổi khắp thiên hạ vô lâm nhân sĩ tham gia, trận đấu này đến tột cùng đến cỡ nào kịch liệt, cỡ nào tàn khốc, cái kia trong đó đủ loại tỷ thí cùng khảo nghiệm đơn giản có thể xưng Thiên Hạ Đệ Nhất khó!

Sư tôn của hắn làm trong giang hồ tư liễu kiếm pháp một mạch người khai sáng, có thể nói thiên tư thông minh, tư chất hơn người. Thế nhưng là hắn lại nhớ rõ, tại mười năm trước sư phụ của hắn căn bản lại ngay cả tham gia Vô Tôn thi đấu tư cách đều không có có, ở trong đó đủ loại tin tức tăng theo cấp số cộng Dung Hợp, tuyệt đối để lộ ra tên này tên là sông nói người chỗ kinh khủng!

"Người cái gì người, niên kỷ khinh khinh miệng lưỡi như thể sắc nhọn đã thương người, đơn giản có hại sư phụ người trong giang hồ thanh danh, cút nhanh lên, đừng để ta động thủ. " sông nói trợn nhìn người này một chút, lập tức hoàn toàn không có phong phạm cao thủ, thật giống như vô lại đồng dạng mở miệng thóa nói.

"Hôm nay là ta đã làm sai trước, vẫn bồi ngày sau ỏn thỏa tự mình lĩnh giáo tiền bồi uy danh!"

Thanh niên nam tử hít sâu một hơi, lập tức cung kính hướng sông nói thi lễ một cái, sau đó rút cục tại mọi người nhìn kỹ giữa hướng về ngoài cửa đi đến.

Tên kia tráng hán xem một màn này, lập tức cùng hai người đồng bạn lẫn nhau đưa mắt liếc ra ý qua một cái, lại là cùng đi đến đây, cung kính hành lễ nói

"Văn bồi núi xanh phái tại lực mạnh (triệu chính nghị, sử nguyên vĩ), vừa rồi đã tạ Giang tiền bồi cho chúng ta mấy người ra mặt, tiểu tử này vừa rồi nói năng lỗ mãng, thực sự có hại sự phụ hân tở liễu kiếm uy danh!"

Sông nói vẫn ngập một cái, tại ba người tràn đầy lòng biết ơn trong ánh mắt, không nghĩ tới hắn còn nói ra rồi một phen đám người cũng không nghĩ đến lời nói.

"Các ngươi vừa rồi nghe không hiểu ta sao? Ta nói để hai người các ngươi toàn bộ lẫn ra ngoài, còn muốn ta lập lại một lần nữa sao?"

"Ngạch. . ."

Tính cả ba người ở bên trong, tất cả mọi người lắng ngay tại chỗ, không nghĩ tới vị này không có danh tiếng gì Giang tiền bồi như thế có tính cách, nói chuyện thế mà không có chút nào mang mập mờ, thực sự kỳ nhân cũng.

"Cáo từ!"

Tên là tại lực mạnh tráng hán lập tức tức giận tức giận hừ thở ra một hơi, trùng điệp cất bước nhưng cũng hướng về ngoài cửa đi đến.

"Chờ chút. . ." Sông nói bỗng nhiên mở miệng, chỉ gặp hắn hai ngón tay phải gầy nhẹ, trên bàn một cây đu đủ trong nháy mắt biến thành một cây tiền đồng dạng bắn ra, lại vừa vụn xuất tại tên thanh niên kia nam tử trước mặt, "Phốc" một tiếng ngay ngắn chui vào cây kia thô to trong trụ đá.

Thanh niên nam tử sắc mặt kịch liệt biến hóa, trên trán của hắn một giọt mồ hôi lạnh theo gương mặt trượt xuống đến cằm, cả người lại là không tự chủ nuốt xuống một hớp nước miếng.

Vừa rồi chiếc đu đủ này nhắm chuẩn mục tiêu nếu là hắn, chỉ sợ hắn giờ phút này đã biến thành một người chết rồi.

"Không biết Giang tiền bồi còn có gì chỉ giáo. . ."

Thanh niên nam tử cứng rắn xoay người lại, ngay cả nói ra đều có chút biến vị rồi.

Sông nói cười hắc hắc, ánh mắt đột nhiên chuyển đến Dịch Nam trên thân, hắn lộ ra hai hàm răng trắng, nói

"Trước tìm vị này tiểu nhị, trả tiền lại đi. "

"Ngạch. . ."

Ánh mắt của mọi người lần này tức khắc toàn bộ đều tập trung đến rồi tay kia nâng đồ ăn bàn, một mực tại một bên đứng ngoài quan sát tiểu nhị, thẳng thấy Dịch Nam da đầu đều có chút run lên.

"Tới rồi khách quan. "

Dịch Nam lập tức giả bộ như hốt hoảng bộ dáng trả lời, hắn đem đầu tay đồ ăn buông xuống liền chạy tiến lên tìm hai nhóm người tính tiền, chỉ là phía sau cái kia nói có chút hấp nhìn chăm chú lên ánh mắt của hắn lại giống như châm mang đồng dạng để hắn khó chịu.

"Gia hỏa này. . Là cố ý à. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Chỗ đàm sự tình, ăn cơm chùa

Đội Dịch Nam dẹp xong hai người tiền thưởng về sau, sông nói quả nhiên đúng hẹn thả đi mấy người, đám người nhưng cũng đều tiếp tục tọa hạ tiếp tục uống rượu ăn cơm, chỉ là ánh mắt kia không khỏi đều bỏ vào sông giảng hòa cái kia Đường Minh biết trên thân.

Tại nhận được sông nói gặt đầu cho phép về sau, Đường Minh biết lại một thân một mình ngồi ở sông nói đối diện, giữa hai người lại là giống như bạn cũ đồng dạng tự thuật trò chuyện với nhau.

"Giang tiền bối, lần này xuất quan tới đây nhưng cũng là vì . . "

"Giang mỗ bị người nhờ vả, tới đây chỉ là vì làm một chuyện, người không cần suy nghĩ nhiều. "

"Thì ra là thế, lại là ta đường đột. "

Đường Minh biết trong lúc nói chuyện trên mặt lại là dần dần giãn ra, mặc dù biết việc này định không sẽ giống như hắc kế hoạch đơn giản như vậy, thế nhưng là trống rỗng đi một cái như thế cạnh tranh đại địch, luôn luôn đối với mình có lợi.

Sông nói uống một mình mấy chén hết rượu, cái kia trên bàn thức nhắm lại là không động mây may, lập tức ánh mắt của hắn nhìn xem Đường Minh biết, nhàn nhạt nói

"Xem ở người ta hôm nay uống rượu phân thượng, Giang mỗ khuyên người một câu, tốt nhất là không muốn tranh đoạt vũng nước đục này tốt. "

Đường Minh biết hai mắt đột nhiên sáng lên, thoáng có chút kích động nói

"Tiền bối hửn là đã biết được nội tình gì không thành?"

Mà ở hửn chờ mong trong ánh mắt, sông nói lại là lắc đầu, tùy ý nói

"Không có, người suy nghĩ nhiều. "

Đường Minh biết bỗng nhiên thờ dài một hơi, nói

"Đương kim khắp thiên hạ Vô Lâm đồng liêu đều nghĩ đến này kiếm một chén canh, Giang tiền bối lại có thể không liên quan đến sự việc, chỉ là phần này tâm tính đã siêu việt lão hủ không ít a, thực sự sấm thẹn, sấm thẹn a. "

"Ha ha, Đường Trường Lão lại là nâng cao ta rồi, ta hiện tại coi như trung niên, còn không nóng nảy, nếu là tiếp qua cái hai ba mươi năm, ta khẳng định hội như người, liễu mạng cũng muốn ném thử một phen mới bằng lòng bỏ qua a. "

Sông nói cười ha ha nói chuyện, hoàn toàn không có tại ý một bên đám người ngưng thần nghe lén hửn hai đôi thoại, có lẽ đối với hửn loại tính cách này người mà nói, chỉ nếu không phải mình để ý đồ vật coi như lại trân quý cũng lộ ra không có giá trị a.

Hai người uống rượu ở giữa, trong tiệm khách nhân ngồi khách nhân càng ngày càng nhiều, trong đó rất nhiều Vô Lâm tuổi trẻ hậu bối khi nhìn đến rồi Đường Minh mà biết sau cả đám đều hành lễ vấn an, bọn hửn trong mắt cũng khác thường sắc, vì sao tu vi cao thâm, đức cao vọng trọng ô tay đường Đường Đường Trường Lão thế mà cùng một người đáng đáp bễ ngoài như thế lời thôi lách thích nam tử ngồi cùng bàn cộng ẩm, hiển nhiên ngoại trừ trước kia cái kia mấy bàn người bên ngoài, tất cả mọi người không biết cái này đã từng đã tham gia Vô Tồn thi đấu, tên là sông nói nam tử.

"Tốt, cơm nước no nê, ta cũng nên đi. Tiểu nhị, tới tính tiền. "

Sông giảng hòa Đường Minh biết chuyện phiếm qua một trận, rốt cục bỗng nhiên đứng lên thân, lại là dự định trả tiền đi.

"Tới rồi, khách quan. "

Kiên trì Dịch Nam không tránh né được, rốt cục vẫn là tự mình chạy tới cái này tên là sông nói nam tử trước mặt, hửn chiêu bài thức mỉm cười khách khí nói

"Khách quan, bốn món nhắm hai ấm mười tám tiên, hết thủy thu ngài ba tiền bạc. "

"Ba tiền bạc? Ta nhớ được năm năm trước tại người điểm này cũng là mấy cái này đồ ăn, mới hai tiền bạc a, tiểu tử người có phải hay không nhìn ta dễ khi dễ, hơn coi như ta tiền?"

Sông nói lập tức trách trách hô hô nói, tức khắc đem trong tiệm người ánh mắt lần nữa hấp dẫn tới.

"Khách quan ta nào dám a, bốn điểm đồ ăn đều là công khai ghi giá, ngài hoàn toàn có thể nhìn đồ ăn giá biểu a. "

Dịch Nam trong lòng kêu khổ liên tục, cái thằng này một tay cao siêu như vậy võ công, chính là đồ đàn cũng không dám thu nhiều tiền của hửn a.

"A, còn thật sự là, mấy năm này không ăn, tiền thưởng trưởng đến nhiều như vậy, lần sau cũng không tới nữa người cái này ăn cơm đi. " sông nói có chút nheo cặp mắt lại, còn thật lờm vài lần cái kia treo ở trên cây cột đồ ăn biểu, lúc này mới đầy ngập không tình nguyện nói.

Một bên Đường Minh biết trên mặt đều có chút nhịn không được rồi, lập tức mở miệng nói

"Giang huynh, cái này bỗng nhiên không bằng ta mời người đi, tiểu nhị, người đem cái này trưởng tính tới ta cái kia một bàn đi chính là. "

"Không được, không được. Cái này định không thể để cho Đường huynh tổn kém, hôm nay người ta gặp nhau chính là duyên phận, lúc đầu người bạn kia cũng nên ta giao, thế nhưng là Giang mỗ hôm nay xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, hắc hắc, cũng chỉ có thể đem tiền thưởng của chính mình giao đi lên!"

Nguyên lai hai người phen này trò chuyện vui vẻ, tại sông nói kiên trì dưới, hẳn lại là cũng không tiếp tục để Đường Minh biết gọi hẳn cái gì tiền bối, hai người bắt đầu lấy gọi nhau huynh đệ.

"Người chờ hội, ta tìm xem, ta nhớ được trên thân còn có bạc mới đổi. "

Nghe vậy Dịch Nam tức khắc bó tay rồi, hóa ra chính người đều không xác định trên người mình có tiền, cái này dám vào khách sạn tới dùng cơm.

Ở trên người sờ tới sờ lui sông nói sắc mặt đột nhiên vui mừng, vui vẻ nói

"Ha ha, đây không phải tìm được, cho người. "

Dịch Nam cái này một nhìn cái kia đuổi ra khoan hậu trong lòng bàn tay, thỉnh linh an tĩnh nằm ba cái màu đồng cổ tiền đồng.

"Khách quan. . Là ba tiền, không phải ba văn tiền. . ."

(lần nữa cho mọi người phổ cập một cái, một hai hoàng kim cơ bản chờ tại mười lượng bạc ngân, một hai bạc ngân = mười tiền = 1000 văn tiền.)

"Ta biết, ta không phải mới vừa nói rồi mình xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch nha, tiểu tử người, ta đường đường như thế lớn người còn có thể thiếu tiểu tử người như thế chút rượu tiền? Được được được, ta cũng không làm khó tiểu tử người, các người chương quỹ đây này, kêu đi ra ta cùng hẳn nói chính là. "

Sông nói tùy tiện đem ba văn tiền đập vào trên bàn, du côn vô lại đồng dạng ồn ào.

Dịch Nam không nghĩ tới hẳn có này nói chuyện, đang lúc lắng nói

"Chương quỹ có việc hôm nay không tại trong tiệm. . ."

"A, không tại a, vậy cũng chỉ có thể không có biện pháp, ta trước trả cho người cái này ba văn tiền, rượu còn dư lại tiền chờ ta có tiền về sau lại đến trả nợ, người coi có thể không?"

Nhìn xem người này nói chuyện một bộ tiếp lấy một bộ, thao thao bất tuyệt, Dịch Nam ở trong lòng thậm chí đều có chút hoài nghi gia hòa này có phải hay không biết rồi chương quỹ sáng nay rồi đi, cố ý xoi mói như thế một cái thời gian tới này ăn chức ăn.

"Quý nghèo, ăn không nổi cơm còn tới khách sạn, thật sự là ném chúng ta người trong võ lâm mặt. "

"Người này xuất từ môn gì sao phái? Chẳng lẽ cũng là lần này chấp nhận mà đến cùng nói bên trong người sao?"

Lập tức có mấy cái không quen nhìn mặt tuổi trẻ Võ Giả lại là đứng lên thân không e dè mở miệng chỉ trích, nhìn xem người này bên hông cài lấy một thanh trường kiếm, tức khắc liền được mọi người thừa nhận làm rồi người trong võ lâm.

"Các người. . ."

Đường Minh biết mặt có sắc mặt giận dữ, lập tức liền muốn mở miệng vì sông nói chính danh, lại không nghĩ rằng một cái tay đột nhiên đặt tại rồi trên tay của hẳn, hẳn ngẩng đầu nhìn lên, lại nhìn thấy sông nói ý cười đầy mặt, lắc đầu.

"Vây cứ như thế định, tiểu huynh đệ ta nhìn mặt người tương hòa ta cũng giống nhau đến mấy phần, nói không chừng ở kiếp trước người ta chính là thân thích, hôm nay rượu và đồ nhắm ta rất hài lòng, ngày sau ta định hội đem còn lại tiền thưởng trả hết. "

Sông nói mặt mỉm cười, mặt mũi tràn đầy thân thiết nhìn xem ở một bên ghen hòng nhìn trần trối Dịch Nam, đợi hẳn đem ba cái kia tiền đồng nhét vào rồi Dịch Nam trong tay, thế mà trực tiếp tung người một cái phóng qua rồi trong khách sạn rào chắn, tại tất cả mọi người trong ánh mắt khiếp sợ, giống như một trận cuồng phong, chạy ra an phúc khách sạn.

"Ngạch. . ." Thật lâu mới hồi phục tinh thần lại Dịch Nam nhìn xem trước mặt Đường Minh biết mặt mũi tràn đầy kinh ngạc đến ngây người đáng vẻ, yếu ớt hỏi nói

"Ví khách quan kia. . Người có phải hay không muốn giúp hẳn giao tiền thưởng?"

"A? A. . . Lão phu không biết người này a, lão phu vừa rồi chẳng qua là cảm thấy người này quen mặt, cho nên mới cùng hẳn nói chuyện phiếm vài câu, không biết, ta làm sao hội biết hẳn, nhất định là nhận lầm người rồi, ân, nhận lầm người!"

Đường Minh biết mặt mo đồ ờng, nhìn xem mấy cái kia từ môn phái bên trong mang ra hậu bối đệ tử từng cái há to miệng kinh ngạc đến ngây người nhìn xem hẳn, lập tức sắc mặt của hẳn đột nhiên chuyển thành bầm đen, giận dữ mắng mỏ nói

"Còn ăn quỹ a, tranh thủ thời gian tính tiền rồi đi, hừ!"

Giận phát tay áo chết Đường Minh biết liền như vậy cũng tại Dịch Nam mộng bức trong ánh mắt đi ra an phúc khách sạn, lưu lại một mình hẩn trong gió lộn xộn. . .

Trong đầu đột nhiên vang lên Ngô đại nhân, Hoàng thúc, cùng vừa rồi sông giảng hòa Đường Minh biết, Dịch Nam phát hiện hẩn chỗ nhận biết võ lâm cao thủ thế mà từng cái tính cách đều cổ quái như vậy, hoàn toàn cũng không giống hẩn đã từng ước mơ qua loại kia hiệp cốt nhu tình, tung hoành giang hồ.

Chẳng lẽ từng cái võ công càng cao, tính cách liền hội càng ngày càng quái, nên không sẽ. . . Đây mới là trong chốn võ lâm cao thủ chân tướng. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Nửa đêm gõ cửa, xưng huynh gọi đệ

"A. . . Rốt cục giúp xong. . ."

Đêm đã khuya, vừa mới thu thập xong khách sạn Dịch Nam tại đóng cửa hướng lúc đột nhiên nhìn thấy cái kia cách đó không xa lung la lung lay Mạnh thúc chính dẫn theo bộ kia gõ mõ cầm canh đồng thau biển thân ảnh, mới kinh ngạc phát hiện thế mà đã đến hội lúc.

"Vốn còn muốn sớm một chút đóng cửa, không nghĩ tới thế mà bận bịu cho tới bây giờ. "

Bỗng nhiên thờ dài một hơi Dịch Nam có chút oán trách đem khách sạn cửa đóng lại, lần này tốt, rốt cục có thể an tâm bên trên nóc nhà tu luyện.

Cả ngày hôm nay trong khách sạn trọn vẹn tới hơn mười vị xa lạ người trong võ lâm ở trọ, bao quát khách đến thăm sạn bên trong uống rượu ăn cơm người, chỉ sợ đều có hơn trăm người rồi. Tại một ngày này bùng trà đưa rượu xuống tới, Dịch Nam cùng từ bọn hẩn chuyện phiếm trong giọng nói biết được một cái tin tức trọng yếu, Vân An Trần lấy đồng vài trăm dặm có hơn Đông Hoang trong sa mạc nghe nói sắp đảo được một kiện hiếm thấy Trần Bảo, bây giờ tại trong chốn võ lâm đã huyền náo nhốn nháo, nghe nói thật nhiều tuyệt thế môn phái đều đã trong bóng tối tập kết nhân mã, chuẩn bị đi đến nơi đây.

Hôm nay nghe tiếng đã tìm đến cái này rất nhiều người nhưng đều là khoảng cách nơi đây khá gần, dẫn đầu nhận được tin tức nhân mã, dựa theo bọn hẩn nói giảng, hôm nay vào thành mấy ngàn người bất quá là tiên phong bộ đội mà thôi, chân chính đại quy mô nhân mã có đã trên đường tiến quân, có còn tại bí mật trú bị bên trong.

"Thật là, cũng không biết là ai truyền ra tin tức như vậy, thật muốn có người đạt được rồi hiếm thấy Trần Bảo ai còn hội ngốc ngốc đem tin tức này công bố ra, chẳng lẽ đầu óc nước vào rồi à. "

Đối với cái này tin tức khịt mũi coi thường Dịch Nam lại hoàn toàn không thêm để ý, hẩn để ý chỉ là bởi vì khách nhân quá nhiều, đoán chừng những ngày tiếp theo đều hội không được an bình.

"Nam huynh, Nam huynh. . ."

Vừa mới đóng cửa dự định bên trên nóc nhà tu luyện Dịch Nam đột nhiên nghe được ngoài cửa truyền đến một tràng tiếng gõ cửa, hẩn bỗng nhiên sững sờ, đây không phải cái kia nói rõ vũ thanh âm a, gia hòa này làm sao muộn như vậy mới về khách sạn.

"Đều đã trễ thế như vậy, người làm sao mới trở về?"

Trong lòng nghi ngờ Dịch Nam tức giận lần nữa đem cửa mở ra, đứng ngoài cửa quả nhiên chính là cái kia từ buổi sáng liền không thấy bóng người nói rõ vũ.

"Ta đi ra ngoài bốn phía dạo chơi, không nghĩ tới lạc đường, vừa mới từ quan khẩu tiến đến. "

Nói rõ vũ sắc mặt tựa hồ có chút lúng túng nói nói, giống như quả nhiên là đi ra ngoài lạc đường đồng dạng.

"Không có khả năng a, bình thời lúc này cửa thành đã sớm nhốt, người chẳng lẽ bay vào?"

"Nam huynh người có chỗ không biết, gần đây đến thăm Vân An Trần người quá nhiều, cho nên hiện tại trong đêm cửa thành cũng hội mở ra, vì cái gì

chính là phòng ngừa đem người nhốt tại quan ngoại. "

Nói rõ vũ có chút dừng lại, lại là êm tai nói.

"A, thì ra là thế, vậy ngươi tranh thủ thời gian trở về phòng nghỉ ngơi đi thôi. "

"Nam huynh. . ." Nói rõ vũ sau khi vào cửa muốn nói lại thôi, tựa hồ có chút lời nói không có ý tứ nói ra miệng.

"Thế nào?"

Đóng cửa Dịch Nam nghiêng đầu hỏi, hần trông thấy nói rõ vũ đôi giày kia phía trên dính đầy bụi đất, đoán chừng gia hỏa này cả ngày hôm nay không ít đi đường, vốn cho là hần là chạy nạn đến đây định cư, hiện tại xem ra không chừng là cùng những người kia, tới tìm kiếm bảo vật.

"Ta. . Cả ngày hôm nay không có ăn xong rồi, không biết có thể làm phiền ngươi cho ta làm ăn chút gì. . "

Nói rõ vũ sắc mặt ửng đỏ, do dự mãi rốt cục mở miệng nói ra.

"Ngạch. ." Dịch Nam dừng một chút, không có nghĩ tới tên này lại còn nói chính là việc này, hần lập tức liền nói

"Thế nhưng là đầu bếp đều đã về nhà, mà lại khách sạn chúng ta đã đóng cửa rồi, không cung cấp đêm ăn a. "

"Cô. . ."

Nói rõ vũ còn chưa kịp mở miệng, bụng của hần lại đầu tiên phát ra một trận thanh âm, tại cái này an tĩnh ban đêm lộ ra càng rõ ràng.

"Tốt a, ta hiểu được, ta tự mình cho ngươi xuống bếp nấu điểm mặt tốt. "

Bất đắc dĩ Dịch Nam rốt cục nhận mệnh nhẹ gật đầu nói nói, lập tức hần tại nói rõ vũ không thắng ánh mắt cảm kích bên trong đi hướng rồi hậu viện, lại là dự định tự mình cầm lên lửa tới.

"Ai, sớm biết liền sớm một chút đóng cửa, lần này tốt, còn phải cho gia hỏa này nấu bát mì, cái này lại đến chậm trễ ta nửa canh giờ công phu a. "

Trong lòng cảm thấy bị thăm Dịch Nam tại nhà bếp bên trong một bên quạt gió châm lửa, một bên như thế bị ai nghĩ nói, nguyên bản dựa theo kế hoạch hần hiện tại đã tại nóc nhà bắt đầu tu luyện Nhân Hoàng tâm kinh rồi, ai nghĩ đến hiện tại mình thế mà còn phải châm lửa nấu bát mì.

"Nam huynh? Cần ta đến trợ giúp sao?"

Một bóng người đột nhiên xóc lên rồi rèm, một thân quen thuộc trang phục nói rõ vũ tại khách sạn phòng trước chờ rồi nửa ngày, lại là chủ động chạy đến nhà bếp này bên trong dự định đến hạ trợ thủ.

"Khụ khụ. . Không dùng không dùng, khách quan ngài ngay ở phía trước chờ tốt là được, ta một hồi liền cho ngài đem mặt này đưa qua. "

Đột nhiên bị một ngum khói đặc sắc ở Dịch Nam làm ho khan vài tiếng, hần nào nghĩ tới gia hỏa này hội đột nhiên chạy đến nhà bếp này đến, lập tức tranh thủ thời gian chối từ nói.

"Ta nhìn Nam huynh tựa hồ có ý xa lánh tại ta, không biết nói nào đó lại là làm sai chỗ nào sự tình đắc tội Nam huynh, trừ đến Nam huynh không thích?"

Nói rõ vũ chỗ nào nhìn không ra cái này thú vị điểm tiểu nhị từ buổi sáng bắt đầu vẫn tại cố ý né tránh mình, lập tức lại là cũng nhin không được nữa mở miệng yếu ớt nói, thật giống như Dịch Nam làm cái gì xin lỗi chuyện của hần đồng dạng.

"Ngạch, không có a, nơi nào có ngươi nói chuyện này. "

Liền có chút sững sờ Dịch Nam tranh thủ thời gian lắc đầu phủ nhận, nói đùa, hần chỗ nào có thể thừa nhận mình là đang cố ý xa lánh hần, đây không phải tìm cho mình sự tình sao.

"Coi là thật không có?" Nói rõ vũ đột nhiên hướng phía trước phóng ra một bước, hần cặp kia thâm thúy hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm Dịch Nam ánh mắt, giống như muốn từ trong mắt của hần nhìn ra điểm chuyện ẩn ở bên trong đồng dạng.

"Ngạch. . Ta xác định nhất định cùng khẳng định không có!"

Trải qua khảo nghiệm Dịch Nam đương nhiên không sẽ khuất phục tại dưới ánh mắt của hần, mặc dù phía sau mồ hôi lạnh chảy ròng, bất quá cặp mắt của hần bên trong lại là không có bất kỳ dị sắc chớp động, đầy đủ thể hiện ra một năm qua này tu luyện công lực thâm hậu.

"Vậy là tốt rồi. " nói rõ vũ đột nhiên thờ dài một hơi, lộ ra rồi một ngum nhỏ vụn mà hàm răng trắng nõn, mỉm cười nói

"Vậy sau này Nam huynh được không cho phép lại để ta khách quan, ngươi ta lợi dụng gọi nhau huynh đệ như thế nào?"

"A? Quán chi là không tốt a, cái này nếu như bị chương quỹ nghe được rồi ít nhất phải chụp ta một tháng tiền công a!"

Dịch Nam tranh thủ thời gian lắc đầu nói khéo từ chối, mình thế nhưng là tìm kiếm nghĩ cách cùng lai lịch không rõ gia hỏa phiến xa quan hệ, cái này nếu là lấy gọi nhau huynh đệ rồi, về sau còn phải rồi.

"Này cũng cũng có lý. " nói rõ vũ nghe vậy lại là khẽ gật đầu trầm ngâm, Dịch Nam nhìn hắn không có lại kiên trì, trong lòng không hiểu cũng là từng hạ thờ ra một hơi.

"Vậy không bằng ta cũng lưu tại an phúc trong khách sạn làm việc tốt. "

"Khụ khụ khụ. . ."

"Người thế nào Nam huynh?"

Nhìn xem họ đến thờ không ra hơi cổ quái điểm tiểu nhị, nói rõ vũ giống như cái gì cũng không biết, quan tâm hỏi nói.

"Không có việc gì. . Khụ khụ, chính là bị hun khói đến rồi cuống hòng. . Khụ khụ. "

Đột nhiên bị mình từng ngum từng ngum nước bị sắc Dịch Nam chỗ nào có ý tốt nói ra, lập tức hắn chỉ có liều mạng vỗ lồng ngực của mình che giấu mình bị kinh hãi.

"A, ta nhìn Nam huynh thân thể đơn bạc, có rảnh nhưng phải nhiều hơn cường thân kiện thể, cần luyện võ nghệ a. "

Quan tâm nói rõ vũ lập tức lại là hảo tâm nói nói, vậy mà một chút cũng không có hoài nghi Dịch Nam lời nói.

"Khụ khụ. . Không sao, không sao, cái này buổi tối nhóm lửa liền dễ dàng sắc yết hầu, quen thuộc liền tốt. "

"Vậy là tốt rồi, Nam huynh người nhìn ta vừa rồi nói vừa vặn rất tốt? Ta nhìn cái này an phúc trong khách sạn liền người một người chạy đường, mỗi ngày đi sớm về tối, không bằng ta cùng chương quỹ thương lượng một phen, về sau liền lưu tại đây cùng một chỗ giúp người làm việc như thế nào?"

Trong hai mắt bốc lên tinh quang nói rõ vũ một mặt chờ mong nhìn xem Dịch Nam, lại là tại hỏi thăm ý kiến của hắn.

"Ngạch, cái này không tốt lắm đâu, đang chạy đường lên được thêm sớm, ngủ được cũng không nở, mà lại cái này công chức Tiền thiếu đến đáng thương, sợ là làm cái mười năm tám năm cũng khó khăn tích lũy đến cưới vợ tiền a. "

Dịch Nam thở dài một tiếng, bị ai thán nói, lại là nói ra nỗi khổ trong lòng trung.

"Cái này Nam huynh cứ yên tâm đi, ta thuê nhỏ tập võ, nhưng cũng chịu được như vậy khổ, mà lại cưới vợ sự tình. . . Ta nhưng cũng không vội. "

Nói rõ vũ lời thể son sắt mở miệng giảng nói, tựa hồ quyết tâm muốn tại cái này an phúc trong khách sạn lưu lại một nửa, bất quá Dịch Nam lại chú ý tới hắn đang nói đến cưới vợ sự tình lúc sắc mặt hơi khác thường quái dị mà thôi.

"A, vạn vạn không được, người nghĩ a, ta bình thời làm việc lười biếng thành tính đã quen, người bị người như thế chăm chỉ tốt lắm, nếu là đột nhiên làm khách sạn này chạy đường, chương quỹ kia nhìn ta liền càng thêm không vừa mắt, tương lai không chừng bởi vì người liền đem ta cuốn gói a, cái kia đòi ta đều tích lũy không đến cưới vợ tiền a!"

Dịch Nam lập tức một mặt đau khổ, đột nhiên nói nói, thật giống như ngày mai hắn liền bị chương quỹ cuốn gói đồng dạng.

"Xào. . Cuốn gói? ?"

Nói rõ vũ sắc mặt cổ quái, một mặt buồn cười, tựa hồ hoàn toàn chưa từng nghe qua cái từ ngữ này đồng dạng.

"Cuốn gói người cũng không biết có ý tứ gì? Chính là đem ta sa thải, không quan tâm ta tại cái này làm việc ý tứ, người mình bạch?"

Bất đắc dĩ Dịch Nam trợn trắng mắt, chỉ có nhẫn nại tính tình giải thích cho hắn lên cái danh từ này đến.

"Ha ha, Nam huynh người thật đùa, thế mà đem sa thải nói làm cái gì cuốn gói, ha ha, người thật là. "

Nói rõ vũ lập tức đột nhiên cười lên tiếng, tựa hồ hoàn toàn không có nhìn thấy Dịch Nam cái kia một mặt hắc tuyến đồng dạng.

"Ta nhìn người vẫn là an tâm ở lại đây cửa hàng đi, về sau chương quỹ ở thời gian ta gọi người khách quan, không có ở đây thời gian ta lại xưng người một câu nói. . Nói huynh tốt. "

Triệt để bị đánh bại Dịch Nam lập tức vượt lên trước mở miệng đề nghị, nếu là thật sự bị gia hỏa này lưu tại trong tiệm làm việc, sau này mình ngày tốt lành coi như coi là thật chơi xong rồi.

Hơi trầm ngâm nói rõ vũ suy nghĩ một hồi rốt cục gật đầu nói nói

"Ân . Vậy được rồi, vậy chuyện này liền tạm thời gác lại, bắt quá Nam huynh. . ."

"Ân, nói huynh làm sao vậy, có phải hay không cảm giác xung hô thể này quá mức khó chịu, vẫn là không dùng tương đối tốt?"

"Không phải. " nói rõ vũ lập tức lắc đầu, một mặt ủy khuất nhìn xem Dịch Nam, nói

"Chỉ là ta bụng thật đói, người có thể tranh thủ thời gian nấu bát mì sao?"

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Trăng tròn quan hệ, bí mật bại lộ

"Nhân chi sơ, hoá phân nhị khí.

Nói bắt đầu, cùng chia âm dương.

Thiên có độ, địa điểm có chỗ, nói triết tướng bắt đầu tương giao tại trung tuyến mà đặt vô hình.

Hỗn Động vô hình, âm dương chung xưa kia, hô hấp tự nhiên, vạn vật tương sinh tương khắc, phồn diễn sinh sống, tu dưỡng thiên địa, lấy tự nhiên hướng tủy tinh, móm vạn vật hướng phồn nuôi, ung dung cổ kim, gặp đường mà đi. "

. . .

Chết lúc đêm khuya, hôm nay mười lăm trăng tròn tựa hồ so sánh dĩ vãng muốn lớn hơn nhiều, giúp xong trong tay tất cả công tác Dịch Nam không có chút nào lười biếng, lúc này khinh thân vượt qua đến rồi trên nóc nhà, ngồi xếp bằng mà làm, vận dụng lên Nhân Hoàng tâm kinh.

Theo trong óc hần cái kia một đoàn thần bí màu vàng kim nhạt mê vụ chậm rãi bắt đầu rồi chuyển động, ung dung cổ phác Nhân Hoàng tâm kinh cũng tại hần trong ý thức vang lên, Dịch Nam cả người tắm rửa tại cái này tự nhiên dưới ánh trăng, tâm phẳng như cảnh, hần đem tất cả suy nghĩ cùng năm tháng đều đặt đến sau đầu, cả người toàn bộ thể xác tinh thần đều tiến nhập đến cái kia phần cổ phác trải qua văn bên trong, từ bên ngoài xem ra, như thể niên kỷ nhẹ nhàng hần lại có vẻ bảo tướng *, thật giống như tham gia phạt lão tăng, lại hình như giết mình Ngộ Đạo nói người, toàn thân trên dưới đều lộ ra rồi một phần không thể giải thích khí tức thần bí.

"Kỳ quái, chẳng lẽ cái này Nhân Hoàng tâm kinh tu hành coi là thật cùng mặt trăng có quan hệ sao?"

Yên tĩnh tu hành lấy Dịch Nam bỗng nhiên mở mắt ra, nhìn qua cái kia treo trên cao ở trong trời đêm cực đại trăng tròn, Dịch Nam lại là lâm bầm lâu bầu nói nói.

Đêm nay kim sắc mê vụ tăng trưởng tốc độ so sánh với dĩ vãng tới nói thể nhưng là đề cao trọn vẹn một cái cấp bậc, bình thời đêm trăng tròn cả đêm tu hành qua đi cũng bất quá cho cái này kim sắc mê vụ tăng trưởng vài tia mảnh sợi, thậm chí càng ít.

Thế nhưng là đêm nay đỉnh đầu to lớn trăng tròn Dịch Nam dốc lòng tu luyện lúc này mới bất quá nửa canh giờ công phu, khi hần đột nhiên phát hiện đã bỗng nhiên đạt đến bình thời một ngày tu hành thành quả, chưa hề thể nghiệm qua loại tốc độ này Dịch Nam trong lòng lại có chút lo nghĩ mở mắt ra, ngẩng đầu nhìn đoàn kia trong sáng Minh Nguyệt, lại là ý đồ từ đó tìm ra chân tướng sự tình.

"Có lẽ là những năm này đến nay ngày qua ngày, năm qua năm kiên trì, rốt cục tại trên con đường tu tiên bước ra rồi một bước? Chân chính bắt đầu rồi tu hành?"

Trong lòng bỗng nhiên toát ra cái này lớn mật ý nghĩ Dịch Nam ngay sau đó lại lắc đầu, bởi vì ban đầu Nhân Hoàng tiền bối cùng Nhạc Vương Gia lời nói vẫn rõ mồn một trước mắt sao, thể này ở giữa bởi vì trên trời cái kia bốn đầu không hiểu khóa lớn nguyên nhân, hết thảy mọi người sắp có được rồi tu hành Công Pháp, cũng lại không có thể tu hành, thu hoạch được giống như Thượng Cổ thời kỳ, vô số tổ tiên Phiền Giang Đảo Hải, dời núi lấp thạch đủ loại khó lường uy năng.

"Tóm lại đây là chuyện tốt, mặc dù không biết cái này đoàn kim sắc mê vụ đến tột cùng là cái gì, bất quá nếu là sinh ở trong thân thể mình đồ vật, cái kia tổng không sẽ hại mình a. "

Trong lòng ôm nghĩ như thế pháp, Dịch Nam lại là tiếp tục thu liễm tâm thần, hần được không xác định từ nay về sau mỗi đêm đều có loại này đột nhiên tăng mạnh tu hành tốc độ, bây giờ lại không có thời gian dư thừa đưa cho hần lãng phí, một năm kỳ hạn gần ngay trước mắt, hần chỉ có tận chính mình cố gắng lớn nhất, hết tất cả khả năng ở mọi phương diện tăng lên thực lực của mình, tận khả năng chuẩn bị thêm một điểm át chủ bài, chỉ có dạng này, tại cùng Nhân Hoàng tiền bối ước định mười năm kỳ hạn đến ngày đó, mặc kệ xảy ra chuyện gì dạng sự tình hần đều có thể thành thạo điều luyện. Tựa như Ngô đại nhân nói, đang có rồi thực lực tuyệt đối thời điểm, hần liền không dừng lại đi lo lắng bất luận người nào nhớ thương cùng ám toán, quản hần ám tiền vẫn là ám chiêu, ta từ một quyền võ nát liền có thể.

Dịch Nam lúc này ý thức lắng đọng tại trong óc, tại hần tâm thần triệu hoán phía dưới, trong óc vang lên lần nữa rồi cái kia cổ phần huyền diệu mà tang thương thanh âm, đoàn kia nhàn nhạt như nước đồng dạng kim sắc mê vụ cũng tại cổ ba động này phía dưới, bắt đầu rồi thay đổi chuyển động, đồng thời theo thời gian trôi qua, đang lấy tốc độ cực kỳ chậm rãi không ngừng tăng trưởng.

"Người cái tên này, người nên không sẽ nói tiểu tử này chính là người một tay nuôi dưỡng lớn lên cái kia a?"

Khoảng cách an phúc khách sạn hơn mấy trăm trượng có hơn, hai nói người mặc áo đen bóng người nhàn nhạt thể mà đứng ở rồi một tòa cự đại tháp cao phía trên, hai người bọn họ ở đây trọn vẹn quan sát Dịch Nam thời gian chừng nửa nén hương, trong đó bên phải tên kia người rất cực nhìn không được mới nhỏ giọng hỏi nói.

"Đúng vậy a, chỉ chớp mắt chín năm trôi qua, tiểu tử này bây giờ cũng đã trưởng thành. "

Đứng bên trái cái kia nói thân ảnh cao lớn cái kia thoáng có chút thanh âm khàn khàn nói ra miệng, nếu là Dịch Nam biết được lời nói định hội cao hứng dị thường, bởi vì người này lại chính là một năm qua này xuất quỷ nhập thần Ngô đại nhân.

"Chắc chắn chắc, sở tu Công Pháp thể mà dẫn động ánh trắng, người cũng đừng nói cho hần biết cái này tu hành chính là tứ khí chân không ghi chép, người hôm nay chính là đem ta đánh chết ta ta đều không tin người mây may. "

Bên phải người kia người khoác rộng lớn áo da, một mặt kéo cận bã nhỏ vụn râu ria hiện đầy toàn bộ cái cằm, cái kia một đôi có chút nheo lại lười biếng ánh mắt, thứ này lại có thể là ban ngày đến an phúc trong khách sạn ăn cơm chùa sông nói.

"Đừng nói là người, ta lần thứ nhất nhìn thấy tiểu tử này tại đêm trăng tròn tu hành cái này thần bí Công Pháp đều kém chút đem cái cằm cho kinh diệu, tiểu tử này, trong lòng giấu diếm như thế lớn bí mật lại không cùng Lão Tử nói, phi, hoàn toàn chính là một đầu bạch nhãn lang. "

Lão Ngô trong mắt thần sắc lưu động, ngoài miệng lại tức giận xì nói, cặp mắt của hần chăm chú nhìn chăm chăm cái kia nói quen thuộc mà thân ảnh đơn bạc ngồi ngay ngắn ở trên nóc nhà, từ Dịch Nam trên người tán phát ra cổ quái khí lưu đem hần thân hình bốn phía ánh trắng đều cho vận vẹo lên, thật giống như một tầng lại một tầng trong suốt ánh trắng nước chảy, tại thân thể của hần bốn phía không ngừng lưu động, sau đó thêm toàn bộ hóa vào trong cơ thể của hần, biến mất không thấy gì nữa.

"Quá thần kỳ, thật bất khả tư nghị, ta xem như mình bạch người cái tên này vì cái gì như thế khác thường, lại dám dùng lửa Linh Thạch đến cùng ta lập xuống đồ ước, còn dùng không nghĩ tới thể gian này coi là thật có thần bí như vậy Công Pháp, lần này ta sông nói thua là tâm phục khẩu phục, bất quá cái này chỉ sợ đã hoàn toàn vượt ra khỏi nhất phẩm võ học phạm trù bên trong đi!"

Sông nói hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm Dịch Nam thân ảnh, tựa hồ hận không thể đem cả người hần đều khắc vào cặp mắt của mình bên trong, dù sao tại bọn hần cái kia một thân tuyệt thể tu vi trước mặt, gần ấy khoảng cách hoàn toàn không tạo thành vấn đề gì, hai con mắt của hần bên trong không ngừng phản chiếu lấy cái kia ánh trắng dung nhập Dịch Nam thân thể cảnh tượng, nó diện mục bên trên lại là khó nén một phần thần sắc kinh ngạc.

"Có thể có dị tượng như thế Công Pháp, có lẽ chỉ có truyền thuyết kia bên trong. . ."

Lão Ngô muốn nói lại thôi, nhưng trong lòng thì một phiên thanh minh, cùng Dịch Nam cùng một chỗ sinh hoạt rồi tám cái năm tháng, Dịch Nam nhất cử nhất động làm sao có thể trốn được cặp mắt của hần, kỳ thật sớm tại Dịch Nam bảy tuổi một năm kia, hần liền đã phát hiện tiểu tử này mỗi khi gặp đêm trăng tròn liền hội lên lên tìm một cái trống trải chi địa ngồi xuống luyện võ, tu hành cái kia không biết tên thần bí Công Pháp.

Sơ lúc lão Ngô xác thực vì cái kia dọa người dị tượng mà cảm thấy chấn kinh, thậm chí là kinh hãi, bất quá tại hần đã thoái ẩn thâm sơn, tâm như nước đọng trong lòng, cái này cũng bất quá chính là cái nào đó tiểu thí hải ẩn tàng một điểm nhỏ bí mật mà thôi, ngoại trừ câu lên hần một điểm lòng hiếu kỳ bên ngoài, lại là không thể ảnh hưởng được lão Ngô, dù sao thân phận của hần cũng không phải bên ngoài nhìn đơn giản như vậy, đối với một chút chuyện bí ẩn hần hoặc nhiều hoặc ít cũng có chỗ biết được.

Mà về phần lần này mang theo sông nói cùng một chỗ tới nhìn trộm Dịch Nam tu hành cái kia thần bí Công Pháp, đến một lần chính là hần cùng sông nói đánh một cái trọng cược, thứ hai nhưng cũng là xác định trong lòng mình một ít ý nghĩ, thực sự nhất cử lưỡng tiện, được tiện nghi còn khoe mẽ.

"Tuyệt đối không sai rồi, tuyệt đối không sai rồi. Không nghĩ tới cái kia điển tịch lại là thật, tiểu tử này phúc phận sâu như thế dày, tương lai nhất định có thể quấy thiên hạ mưa gió a!"

Sông nói đồng dạng gật đầu nói nói, một bên đem cái kia một đôi lười biếng hai mắt đều lập tức mờ Lão Đại, tựa hồ sợ bỏ lỡ trước mặt cái này đặc sắc một màn đồng dạng.

"Tốt, lần này người không có vi phạm đồ ước chạy trốn, đã đúng là khó được, ta nhìn người cũng không cần chờ đợi những cái kia hư vô mờ mịt đồ vật rồi. "

Lão Ngô không chút khách khí đem sông nói chỉ trích một phen, trong lời nói lại là một bộ quen biết đã lâu đáng về.

"Trò cười, ta sông nói nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy, ngoại trừ hai mươi năm trước người chơi lừa gạt thắng ta nửa chiều bên ngoài, người chừng nào thì nhìn qua ta nói chuyện không tính toán gì hết rồi?"

Sông nói lập tức lại là lấy đồng dạng ngữ khí, không chút khách khí phản bác nói.

"Ta không cùng người sinh cái này miệng lưỡi lợi hại, người lần này mây an chi hành không sẽ chỉ là vì cùng ta đánh cược mới tới a? Làm sao, hẳn là người cũng ngập ngừng (jìyú) bảo bối kia, cũng nghĩ động thủ kiếm một chén canh?"

Già Ngô Mạnh nhưng mà xoay người nhìn sông nói, nhàn nhạt mở miệng, ngữ khí lại là tăng thêm mấy phần.

"Ta đích xác là ngập ngừng bảo bối kia a, đáng tiếc, ta đã được đến rồi tin tức, đến lúc đó mấy lão già đều hội hiện thân tới cướp đoạt, ta sợ là có mệnh cầm tới tay, mất mạng mang theo cái kia bảo bối xuất Vân An Trấn a. "

Sông nói lập tức lại là thờ dài một hơi, trong lời nói tràn đầy bất đắc dĩ nói.

"Mấy cái Lão Bất Tử cũng muốn xuất mã? Việc này coi là thật?"

Lão Ngô trong mắt một phiến tinh quang đột nhiên hiện lên, lại là có chút vội vàng hỏi nói.

"Tám chín phần mười đi, mấy tên đã nhanh chết hẳn, đoán chừng muốn cuối cùng xuất thủ liều một phen rồi. "

Sông nói ánh mắt rốt cục bỏ được từ Dịch Nam trên thân chuyển đi mà đi rồi, dù sao dùng con mắt tập trung tinh thần già nhìn xem một chỗ, là rất mệt mỏi người.

"Vậy hẳn khẳng định cũng trở về tới đi. "

Lão Ngô lời nói bỗng nhiên chuyển sang lạnh lẽo, trong hai mắt ánh mắt phức tạp, lại là không biết trong lòng làm cảm tưởng gì.

"Tới là khẳng định hội đến, hẳn lấy được tin tức so với chúng ta muốn chuẩn xác được nhiều nhiều lắm, chỉ là có hiện thân hay không, có động thủ hay không chỉ sợ cũng rất khó nói rồi. "

"Hai mươi năm không thấy, có nhiều thứ nên chấm dứt một cái rồi. "

Lão Ngô lạnh nhạt nói xong, thân hình đột nhiên hướng phía dưới lướt tới, tại trong tích tắc cả người liền biến mất tại rồi cái này trong bóng đêm, cũng không thấy nữa.

"Ai, người làm sao nói đi là đi a, người chờ chút ta à. "

Giang Nam một tiếng thờ nhẹ, cả người cũng đi theo lão Ngô bộ pháp, giống như một khối vải rách đồng dạng hướng về to lớn tháp cao phía dưới phiêu nhiên mà đi, ngay sau đó lão Ngô thân ảnh, đồng dạng biến mất tại rồi cái này phiến trong bóng đêm.

An phúc trên khách sạn, ý thức toàn bộ tiềm nhập trong óc tu hành lấy Dịch Nam không chút nào không biết việc này phát sinh, hẳn toàn bộ thể xác tinh thần dường như đều Dung Hợp tại rồi cái này phiến dưới bóng đêm, từ hẳn trên người tán phát ra thần bí ba động dường như lại tăng lên mấy phần, chỉ nhìn đến cái kia ánh trắng như nước dường như không cần tiền, không ngừng từ thân thể của hắn bốn phía tràn vào, sau đó biến mất không thấy gì nữa, cũng không tiếp tục phục bóng dáng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Lão Vương trở về, ba văn phẩm án

"Ha ha ha. . ."

Đang Vân An Trấn bên trong tiếng thứ nhất gà gáy tiếng vang lên hướng lúc, Dịch Nam cặp kia khép hờ lấy hai mắt cũng tại cùng lúc bỗng nhiên mở ra.

"Hô. " từ trong miệng hắn chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, mặc dù tu luyện cả đêm đều không có có đi ngủ, nhưng là cặp mắt của hắn bên trong một

phiến thanh minh, trên mặt trận mặt mày tỏa sáng, không thấy chút nào bất kỳ về mệt mỏi.

"Mỗi lần tu luyện qua sau đều có thể cảm giác cảm giác được rõ ràng thân thể của mình tại từ từ lớn mạnh, thế nhưng là vì sao nội lực nhưng không thấy chút nào tăng trưởng, chẳng lẽ nói tu tiên cùng võ đạo chỉ lộ hoàn toàn là hai cái chi nhánh, không thể hỗ trợ lẫn nhau sao?"

Hơi trầm ngâm Dịch Nam lại là bắt đầu không tự chủ được suy nghĩ lên hần tu hành Nhân Hoàng tâm kinh cùng Võ Đạo nội lực quan hệ, dựa theo bình thường logic tới nói, Nhân Hoàng tâm kinh tuyệt đối là vượt ra khỏi cái gọi là nhất phẩm võ học Thánh Điển mấy cái cấp bậc tâm kinh rồi, trong cơ thể mình đoàn kim sắc mê vụ cũng tuyệt đối không sẽ là trông được không trúng dùng đồ vật, bao quát cái kia không hiểu xuất hiện một thanh kim sắc nhỏ khóa, còn có năm đầu tiêu xà đồng dạng kỳ quái đồ vật, những này đủ loại đã vượt ra khỏi lẽ thường đồ vật hội xuất hiện trong cơ thể hần, trong đó tất có nhất định quan hệ, chỉ là hần hiện tại thật giống như một người sờ soạng đi đường ban đêm đồng dạng, không có có bất kỳ người có thể chỉ điểm dẫn đạo, hết thấy đều phải dựa vào chính mình.

"Ân, không muốn những thứ này, vẫn là tranh thủ thời gian mở tiệm a. "

Ánh mắt trông về phía xa Dịch Nam giật mình nhìn thấy vừa mới tăng sáng trên đường phố đã không hiểu xuất hiện rất nhiều xa lạ khuôn mặt, lưng trước là cái kia cái gọi là tầm bảo người, vì phòng ngừa người hữu tâm phát hiện, hần tung người một cái liền khinh khinh nhảy đến trong hậu viện, bắt đầu thu thập mở tiệm.

Quả nhiên như cùng hần sở liệu, bất quá một chút thời gian, hơn mười người người mặc áo trắng, lưng treo trường kiếm nam tử tập kết thành đàn, liền vào cửa hàng nghe ngóng có rảnh hay không phòng, về sau mặc dù tại Dịch Nam lắc đầu hạ rồi đi, bất quá xem bọn hần thống nhất trang phục chắc hẳn nhất định là cái nào đó môn phái cùng nhau mà xuất muốn tầm bảo một đội nhân mã rồi.

"Không biết cái kia bảo bối đến tốt cùng là cái gì, thế mà còn chưa xuất thế liền dẫn tới nhiều như thế nhân mã nghe tin lập tức hành động, đến lúc đó nếu là thật sự là động thủ tranh đoạt, cái kia đến chết bao nhiêu người a. "

Cái này cho tới trưa công phu vừa mới qua đi, tới này an phúc trong khách sạn hỏi thăm muốn ở trọ người chỉ sợ khoảng chừng gần trăm người rồi, đây vẫn chỉ là hần cái này khách sạn nhỏ, như vậy đường phố một bên đại khách sạn bên trên, không biết tới nhiều ít xa lạ người ở trọ.

"Hai nam, hai nam. "

Ngoài cửa bóng người còn chưa tiến đến, cái kia quen thuộc tiếng gọi âm ỉ đã truyền đến Dịch Nam trong lỗ tai rồi.

"Vương thúc, người rốt cục trở về rồi, hai ngày này mau đưa ta cho một chết. "

Nhìn thấy cái kia thân thiết một vòng Tiểu Hồ Từ cùng mất gà chơi, Dịch Nam lập tức phi bổn ra ngoài, còn kém trực tiếp cho lão Vương một cái gấu ôm.

"Hai ngày này kinh doanh thuận lợi a? Tiểu tử ngươi không có vụng trộm cho ta cắt xén bạc a?"

Để Dịch Nam không nghĩ tới chính là Vương thúc trở về cái này thẳng đến quầy hàng, một cái đem cái kia sổ sách mở ra, một đôi xách mắt nhỏ bắt đầu trên dưới đánh giá đến sổ sách tới.

"Ta ngắt, Vương thúc ngươi cũng quá không tin ta đi, ta có thể làm xuất loại chuyện đó tới sao?"

"Ân, ta nhìn tiểu tử ngươi rất giống. "

Vương thúc cũng không ngăn đầu, cái kia một đôi nhỏ mắt gà chơi đều nhanh tích lũy đến cùng nhau đi rồi, nhưng vẫn là tại từng cái đối sổ sách nhìn.

"A, cái này là chuyện gì xảy ra?"

Đột nhiên giống như phát hiện mới Đại Lục đồng dạng hưng phấn Vương thúc lập tức kêu to một tiếng, lập tức kém chút đem Dịch Nam dọa cho đến hôn phách xuất thế.

"Cái gì chuyện gì xảy ra?" Hiếu kỳ Dịch Nam cũng đem đầu xẹt tới, ánh mắt của hần vừa mới quét đến rồi Vương thúc ngón tay cái kia một đoạn, tức khắc con ngươi tiêu cự đột nhiên phóng đại, gấp, quên rồi đem một đoạn này xóa sạch rồi.

Chỉ gấp cái kia sổ sách phía trên đến sổ sách bảng biểu bên trên thành linh rõ ràng viết hần Dịch Nam vài cái chữ to --

Sông nói đồ ăn chung ba tiền ngân lượng, thực giao ba văn, thiếu.

"Cái này. . . Cái này. . ." Một lúc qua loa tắc trách Dịch Nam lập tức bó tay rồi, dựa theo ký sổ thói quen hần nhưng là mỗi bút đều chi tiết ghi chép, thế nhưng là tức khắc quên rồi sông nói hạng này chủ.

"Tiểu tử ngươi lá gan thật to lớn, còn dám cho người ta chỉ kẻ buồn nước bọt phiếu trắng rồi, cái này Văn An Trấn bên trong lúc nào ăn cơm ghi tội sổ sách? Người khác nếu là chạy ngươi cho hần trả tiền a?"

Lão Vương lập tức tức giận tới mức dựng râu tròng mắt, tức giận chính là đem Dịch Nam quờ trách một trận.

"Tên đáng chết này, mỗi qua năm năm cho phép lúc đến Lão Từ nơi này ăn một chuyễn cơm chùa, mỗi lần đều xoi mới lúc ta không có ở đây, nếu như bị ta bắt được lão tiểu tử kia, nhất định cho hắn uống một chút ta đặc chất thạch tín hạc đỉnh hồng rượu. "

"A! ?"

Dịch Nam nghe xong lời này đang lúc liên mộng ngay tại chỗ, lập tức đều không ngậm miệng được rồi, tình cảm Vương thúc cái này đến có chuẩn bị, trách không được vừa về đến liền phải kiểm toán vốn là đâu.

"Vương thúc, đã người đều đã nói như vậy, vậy chuyện này cùng ta cũng không quan hệ gì a. "

"Đánh rắm, không phải người cho hắn quả nhiên rượu tặng đồ ăn? Không phải người đem cái này chẳng biết xấu hổ lão tiểu tử thả đi? Làm sao lại không có quan hệ gì với người rồi?"

"Ngạch. . . Tựa như là có như vậy một chút quan hệ. " Dịch Nam nghe xong kiểu nói này, ngược lại là cảm giác trong lòng xác thực có một chút như vậy áy náy chi ý rồi.

"Lấy ra a. " lão Vương đột nhiên đưa tay, nhìn xem Dịch Nam nói nói.

"Ngạch? Cái gì?"

"Ba văn tiền a, ta vừa rồi nhìn ký sổ, sổ sách cùng bạc kém ba văn tiền số, khẳng định là người tiểu tử này cầm đi. "

"Người đây đều tính ra tới? ? ?" Nghen hòng nhìn trần trối Dịch Nam lập tức còn kém miệng sùi bọt mép rồi, tối hôm qua hắn bỏ ra nửa canh giờ mới đem một ngày sổ sách cho lý rõ ràng, không nghĩ tới Vương thúc cái này bắt quả liếc mấy cái, thế mà đem ngân lượng đều cho tính tề đến ba văn tiền phía trên tới.

"Nói nhảm, tranh thủ thời gian cho lấy ra ta. "

Lão Vương lập tức liếc một cái Dịch Nam, hai con mắt gà chọi có chút nheo lại, nhìn xem Dịch Nam cái kia một mặt chột dạ đáng về, không có hảo ý nhìn chăm chăm hắn nói

"Tiểu tử người, nên không sẽ đem cái này ba văn tiền tiêu đi?"

"Ngạch. . . Buổi sáng hôm nay mua thức ăn thời điểm ta tại Hoàng thúc nơi đó thuận một cây băng đường hồ lô, Vương thúc người không biết, bình thời Hoàng thúc bán năm văn tiền băng đường hồ lô, hôm nay thế mà đánh cho ta gãy, ba văn tiền liền bán cho ta. . ."

Dịch Nam phối hợp nói nói một giọt mồ hôi lạnh liền từ trên trán của hắn tuột xuống.

Tại Vương chương quỹ cái kia sắc mặt âm trầm phía dưới, hắn rốt cục bắt đắc dĩ ngậm miệng, nghiêm nhiên một bộ nhận mệnh bộ dáng, mặc cho xử trí.

"Ân, xem ra người hai ngày này ngậm cục nhọc như khổ phân thượng, ta liền cho người một cái lấy cơ hội a. "

"Ngạch. . . Vương thúc, người nói đi, lại có cái gì sống muốn giao cho ta. "

Lão Vương ba một cái đột nhiên đem cái kia sổ sách đập vào trên mặt bàn, đột nhiên đưa tay đem Dịch Nam lỗ tai cho nắm chặt đến rồi trước mặt mình, mặt mũi tràn đầy thần bí hề hề nói nói

"Hắc hắc, đương nhiên là chuyện tốt rồi. "

Mặt đen lại Dịch Nam giờ phút này cũng cảm giác ăn một con chuột chết khó chịu giống nhau, chính là đánh chết hắn cũng không tin, Vương thúc hội an bài cho hắn chuyện tốt, vẫn là cái này cái gọi là chuyện tốt là đối Vương thúc tốt đối với hắn không tốt cũng không nói không chừng.

"Một hồi người liền. . ."

"A? ? ! !"

Đột nhiên bị hù dọa Dịch Nam lập tức nhảy lên hô to một tiếng, tức khắc đem trong khách sạn ăn cơm uống rượu người toàn bộ ánh mắt hấp dẫn tới.

"Bảo người cái đầu!" Lão Vương lập tức tiện tay kéo lên sổ sách đối hắn đầu chính là vỗ, sau đó mặt mũi tràn đầy bồi tiểu đối kinh ngạc ánh mắt đám người cười bồi nói

"Chiếu cổ không chu toàn, chiếu cổ không chu toàn, tiểu tử này chứng động kinh lại phát tác. Các vị khách quan còn xin tiếp tục dùng bữa ăn. "

Nhìn xem đám người nhao nhao đem ánh mắt dời đi chỗ khác, lão Vương sắc mặt đột nhiên trở nên xanh xám, hai cánh tay lên một lượt trận, tức khắc đem Dịch Nam hai con lỗ tai đều cho kéo tới một phiến đỏ bừng.

"Ai ai, Vương thúc, điềm nhẹ, lỗ tai muốn rơi mất. "

Bị đau Dịch Nam thuận lão Vương tay đem đầu cho thấp xuống, tức khắc nhỏ giọng cầu xin tha thứ nói.

"Để người tiểu tử kêu to, người làm sao không chạy đến cửa thành đi ồn ào, để người trong cả thiên hạ đều biết?"

Tức giận lão Vương lập tức buông lỏng tay ra, mắng nói.

"Ta sai rồi, Vương thúc, ta đây không phải bị người hù dọa à. "

Ủy khuất Dịch Nam cẩn thận xoa mình màu đỏ bừng lỗ tai, thật giống như đại cô nương đồng dạng nhỏ giọng nói.

"Kế hoạch chính là cái này kế hoạch, tự người nói người có đi hay không a. "

"A? Vương thúc, người nói thật a? Ta còn tưởng rằng người chỉ là nói giỡn thôi. "

"Phi, ta đều tuổi đã cao, người cho rằng ai cũng mỗi ngày cùng tiểu tử người đồng dạng, ngoại trừ ngủ nướng chính là ăn băng đường hồ lô, một điểm hùng tâm tráng chí đều không có. "

"Thế nhưng là. . . Cái này cũng quá đột nhiên đi, Vương thúc, ta nếu là đi rồi, trong tiệm sống người nào làm? Về sau ai dậy sớm hơn gà mở cửa, ai ngủ được so sánh chó tối đóng cửa tiệm a?"

Dịch Nam tiếp tục cãi cọ nói, lại là biểu hiện ra một trăm cái không tình nguyện.

"Người đây liền không cần quan tâm, ba cái chân Cấp Mô khó tìm, ba cái chân nam nhân còn khó tìm? Người đi rồi về sau tự nhiên có người tới này trong tiệm làm việc, mà lại khẳng định so sánh người tiểu tử này cần cù được nhiều. "

Vương chương quỹ đưa tay khinh khinh vuốt mình cái kia một điểm Tiểu Hồ Từ, lại là không có chút nào lo lắng nói.

"Tốt a. . . Vương thúc, ta. . . Ta sẽ nhớ người. . . "

"Lăn, Lão Từ không đem pha lê. "

"A. . . "

Cái mộng thăm tao Vương thúc ra đáp Dịch Nam lập tức kêu thăm lẫn tiến vào hậu viện, tâm tình nặng nề hẳn đang thật không nghĩ tới, Vương thúc thế mà hội an bài cho hắn như thế một cái nhiệm vụ, mà lại kết hợp hôm qua sống nói người này đến, còn có hôm nay Vương thúc vừa về đến liền thẳng đến sổ sách kiểm tra thực hư, hắn tức khắc cảm giác mình giống như một đầu con lừa ngốc, đột nhiên lọt vào một cái hố to bên trong.

"Ta giống như. . . Thật bị người hù dọa. . . "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Đại phái người tới, Đại Hán rất ngu ngốc

Cùng ngày buổi chiều, Dịch Nam liền tại Vương thúc chu đáo chặt chẽ an bài xuống, đồng bọn trong phòng mấy tên cùng một chỗ tại trong phòng bếp bận rộn lên, hẳn lại là trong bóng tối bắt đầu bí mật bày ra lên một thứ gì đó tới.

Vân An Trấn phía nam trên đường phố, khách sạn quán rượu san sát, tại cái này rộn rộn ràng ràng đám người nhón nháo, ồn ào trên đường phố nhân viên hỗn tạp, hai ngày này bởi vì vào thành nhân khẩu số lượng gia tăng thật lớn, khiến cho nguyên bản trên đường phố rộng rãi cơ hồ hiện đầy mới tới người, âm ỉ khắp chốn.

Từ cửa thành chỗ một tiếng cao âm truyền đến, nguyên bản tạp nhạp đám người nghe được cái này âm thanh nhảy bén trạm canh gác về sau, lại là tự giác đem ở giữa con đường nhường lại, mọi người tại không ai tổ chức tình huống dưới, thế mà từng cái phi thường tự giác dừng sát ở rồi nói đường hai bên, tương hồ mà đứng. Ánh mắt của bọn hắn lại là cùng nhau nhìn xem cửa thành phương hướng, tựa hồ đang đợi cái gì đáng đến chú ý đồ vật đồng dạng.

"Ai, ca môn, các người đây là làm gì đâu? Đi như thế nào lấy đi tới toàn đều dừng lại rồi? Vừa rồi thế nhưng là dọa ta nhảy một cái. "

Trong đám người một cái không hiểu thấu gia hỏa ngửa đầu nhìn qua cửa thành tốt một hồi, lại là cái gì cũng không thấy, nếu không phải đây là giữa ban ngày, hẳn đều muốn hoài nghi mọi người có phải hay không tập thể trúng tà, làm sao toàn bộ đều hội làm xuất chính tề như vậy động tác đến.

"Người ngay cả nhảy bén trạm canh gác điểm ấy thường thức đều không biết, còn ra đến xông xáo cái gì giang hồ?"

Bị đập tới bả vai gia hỏa kia nhìn biểu hiện được càng thêm giật mình, hẳn trên dưới đánh giá một phen cái này một mặt không hiểu thấu, lại dánh dáp một thân dị thường cao lớn đáng người gia hỏa, ra về cao thâm nói

"Nghe nói hôm nay tuyệt thế môn phái Vân Vụ sơn trang thanh niên một đời đệ tử kiệt xuất tại bọn hắn trưởng lão dẫn đội hạ muốn tới Vân An Trấn ở lại, vừa rồi cái kia một tiếng nhảy bén trạm canh gác vang lên, chính là tại nói cho mọi người bọn hắn người đã đến cửa thành, mọi người đem ở giữa con đường cấp cho đi ra, là tại tự giác cho Vân Vụ sơn trang một phần mặt mũi a."

"Vân Vụ sơn trang? Cái kia là làm gì? Bán trà à?" Tên tráng hán này gãi gãi đầu, nhưng như cũ là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, không hiểu hỏi nói.

"Xuyt, người nhỏ giọng một chút." tên nam tử này lúc này bị hắn cho giật nảy mình, bên cạnh mấy người đồng dạng lấy một loại ánh mắt kinh ngạc đầu tới, khi nhìn đến mở miệng nhân thân tài dài như thế tráng kiện lúc này đều là sửng sốt, nhưng cũng không có ở ý, lại đem ánh mắt chuyển đến nơi khác đi.

"Người là từ đâu tới người? Làm sao ngay cả Vân Vụ sơn trang đều không biết?"

Đại Hán ngốc ngốc cười một tiếng, gãi gãi mình cái kia một đầu loạn phát, vậy mà có chút ngượng ngùng nói

"Ta là từ Đông Hoang tới, bọn ta thôn nhanh không có tồn lương rồi, ta đây tới Vân An Trấn mua lương thực, bất quá không nghĩ tới các người người nơi này nhiều như vậy, vừa rồi cho ta giật nảy mình, hắc hắc."

"Đông Hoang trong thôn đi ra? Cái kia trách không được người không biết Vân Vụ sơn trang rồi, ta từng nghe nói Đông Hoang đất cằn ngàn dặm không cùng, vị huynh đài này thân người tài ngày thường cao như thế tráng, đúng là kỳ nhân a."

"Ta là thôn chúng ta Lý Trường đến bên chắc nhất một cái, cho nên ăn đến cũng là nhiều nhất, bất quá đại ca, người còn không có nói cho ta biết, Vân Vụ sơn trang là làm gì đâu."

"A, Vân Vụ sơn trang a, cái này coi như nói rất dài dòng rồi, dù sao người chỉ cần biết ở trong đó đi ra người đều rất lợi hại, rất lợi hại là được rồi."

Thanh niên nam tử cả người toát mồ hôi lạnh, hắn cũng bất quá mới ra đời giang hồ lưu manh mà thôi, trên giang hồ chỉ bất quá tham gia náo nhiệt, thể nghiệm thể nghiệm nhân sinh, thật nếu để cho hắn nói ra cái Vân Vụ sơn trang như thế về sau, kỳ thật hắn cũng căn bản nói không nên lời.

"A. . . Dạng này a. ." Tên tráng hán này lần nữa không hiểu thấu gãi gãi đầu, hắn ngay từ đầu nghe được Vân Vụ sơn trang còn tưởng rằng đây là bán lá trà địa phương, bởi vì hắn từng tại cửa khách sạn đã nghe qua người ở bên trong nói muốn uống Vân Vụ trà, vật gì khác liền hoàn toàn không biết rồi.

"Mau nhìn, bọn hắn tới." chính tại thanh niên nam tử cảm thấy quần bách hướng lúc, hắn khước mắt quét nhìn bỗng nhiên ngấm nói rồi cửa thành xuất hiện thân ảnh, hẳn lúc này cao hứng chỉ vào đến Nhân Đại gọi nói.

Tráng hán đáng người lúc đầu liền so sánh một bên người muốn vóc dáng cao lớn được nhiều, lần này ngẩng đầu, quả nhiên liền thấy được cái kia cái gọi là Vân Vụ sơn trang một đoàn người bóng dáng.

Chỉ gặp xa như vậy nói mà đến một đoàn người cùng nhau đều là màu nhạt tố y lấy thân, bên ngoài khoác màu trắng lụa mỏng xanh, nó trên quần áo thêm đường như có điểm điểm bóng xám, từ xa nhìn lại coi là thật như là Vân Vụ khoác thân, tuyệt không thể tả.

Một chuyến này hơn mấy chục người, trong đó có nam có nữ, nam từng cái ngày thường khuôn mặt kiên nghị, đều là mày kiếm anh mắt. Mái tóc màu đen đơn giản buộc ở rồi sau đầu, trong lúc hành tẩu đều là phiêu dật cùng nói không nên lời tự nhiên.

Mà cái kia trong đó ba lượng nữ tử quần áo cùng nam tử trên đại thể cũng không cái gì khác biệt, chỉ là tại trên người của các nàng hơi nhiều một đầu màu xanh dây lụa, quần quanh ở rồi nó có thể Doanh Doanh một nắm eo nhỏ phía trên, hiển thị rõ đây kia đầu ưu mỹ cùng nhu hòa, váy tằm điệp điệp, đầu bên trên đơn giản bàn rồi một cái băng tóc, còn lại thanh ti như là ánh trắng màu hoa đồng dạng nhẹ tiết tại trên bờ vai, tăng thêm cái kia trong lúc hành tẩu hiển thị rõ mà xuất dáng đi ung dung ôn nhu, trong nháy mắt không biết khiến cho ở đây bao nhiêu người nhìn thất thần. Đáng tiếc duy nhất tại mấy cái kia nữ tử trên mặt lại mang theo một tầng lụa mỏng màu trắng, đem cái kia có lẽ dung nhan tuyệt thế toàn bộ che chắn tại rồi phía sau, chỉ lưu đến một đôi Thần lấy sáng láng hai mắt bên ngoài chớp động, làm cho người vô hạn mơ màng.

"Khụ khụ. ."

Một tiếng hơi có vẻ già nua hết khúc âm thanh từ đám người kia ở giữa truyền ra, một tiếng này ho nhẹ trong đó giống như mang theo không hiểu lực nói, mặc dù thanh âm không lớn, nhưng lại rõ ràng lan tràn tới ở đây trong tai của mọi người, nhất là những cái kia hơi thất thần người, càng thêm cảm giác toàn thân chấn động, đang lúc trong hai mắt một phần thanh minh, tất cả đều thanh tỉnh lại.

"Chư vị đồng liêu có thể ở đây lấy như thế hoạt động lớn đối đãi, lão hủ thực cảm giác vui mừng, ở đây vẹn vẹn đại biểu Vân Vụ sơn trang, đi đầu cảm ơn chư vị bằng hữu lễ đãi."

Ánh mắt của mọi người lúc này mới nhao nhao chuyển dời đến rồi tên kia đi tại đi đầu mở miệng lão giả tóc trắng trên thân, chỉ thấy người này mặt mày ở

giữa hiển thị rõ lão giả từ thiện, nhất là một đôi nội liễm nhìn như tự nhiên trong đôi mắt, ẩn chứa trong đó một chút đặc thù đồ vật lúc này khiến cho ở đây một số người hít vào một ngụm khí lạnh.

"Tại hạ Cửu Long Sơn trang đệ tử đời một nghiêm kỳ duệ, ở đây nếu có thất lễ còn xin tiên bối rộng lòng tha thứ, vẫn bối tiến lên cả gan hỏi một tiếng, tiên bối danh hào là?"

Giữa đám người một tên tướng mạo cách ăn mặc không tầm thường nam tử lại là đi đầu bước ra rồi một bước phóng ra, tiến lên hành lễ cung kính mở miệng hỏi nói.

"Ha ha, không sao không sao. Lão hủ họ Vạn, tên hồng Hiên, không biết vị này Cửu Long Sơn trang nghiêm tiểu hữu được từng nghe thấy?"

Lão giả tóc trắng lúc này một tiếng cười khê đáp lại, hần đưa tay khê vuốt mình màu bạc trắng thật dài sợi râu, trong lúc phát tay hiển thị rõ một bộ tiên phong đạo cốt cao nhân phong phạm.

"Vạn tiên bối? Ngài chính là khai sáng ra Kinh Hồng một kiếm Vạn Hồng Hiên Vạn tiên bối? Văn bối vừa rồi thật thất lễ, xin tiên bối tha thứ!"

Nghiêm kỳ duệ cái này vừa nghe đến người này tự báo danh hào, thế mà lúc này cúi xuống cao ngạo đầu, hai tay duỗi ra đi về phía trước Lễ, lại là chấp ra trừ quỷ lạy Lễ bên ngoài lễ nghi cao nhất.

"Vạn tiên bối, văn bối tới Phong Đường Trường Lão xưng bao la rộng lớn, vừa rồi thật thất lễ, còn xin tiên bối rộng lòng tha thứ!"

"Vạn tiên bối, tại hạ ngân hoàn môn đại đệ tử vương an chí, xin ra mắt tiên bối!"

"Vạn tiên bối, văn bối liệt diễm đường đệ chết đại đệ tử tại cao xa, xin ra mắt tiên bối!"

.....

Lúc này phía dưới, trong đám người những cái kia trên giang hồ hơi có danh hào người toàn bộ tiến lên bước ra một bước, từng cái toàn bộ chủ động hai tay làm cúc, mở miệng tự báo môn phái thân phận.

"Đại ca, cái này gọi Vạn Hồng Hiên lão bá lại là người nào a? Làm sao mọi người hình như đều hết sức tôn kính hần đồng dạng a. "

Một mặt không hiểu thấu tráng hần nhìn người bên cạnh bày cả đám đều liêu mạng gạt ra tiến lên, tại cái kia ngốc ngốc tự báo thân phận, lập tức bốn phía nhìn chung quanh, tiếp tục mở miệng hướng về bên cạnh hần cái kia trong hai mắt đồng dạng một phiên vẻ cuồng nhiệt thanh niên nam tử hỏi nói.

"Vạn tiên bối nào chỉ là được người tôn kính, vậy đơn giản là chúng ta thế hệ trẻ tuổi học tập mẫu mực, đương kim thế gian võ học điển hình a. "

Thanh niên hai mắt như lửa đồng dạng chăm chú nhìn chăm chăm cái kia đứng xa xa thân ảnh, hần vừa rồi cũng nghĩ gạt ra tiến lên, thế nhưng là còn chưa tới đến hướng về phía trước từng có mấy bước, liền bị đằng sau ủa lên một đám người lập tức cho chen lấn trở về, làm sao thân thể của hần đơn bạc, không phải làm sao hội ngốc ngốc đứng tại xa như vậy địa phương, đã sớm chen lên tiến đến, thấy Chân Nhân phong thái rồi.

"A? Cái kia lão bá này là rất lợi hại phải không?"

"Đâu chỉ lợi hại, Vạn tiên bối tu vi võ công quả thực là thâm bất khả trắc, chỉ sợ lão nhân gia ông ta chỉ cần hất cái xì hơi chúng ta liền bị hần cho xử lý rồi. "

Thanh niên nam tử một mặt si mê, hần hy vọng đường nào đứng cái kia thụ đám người kính ngưỡng ánh mắt là chính hần, dù là chỉ có một khắc đồng hồ, không, cho dù là một nháy mắt cũng tốt, cuộc sống như thế cho dù là chết đều đáng giá tự hào.

"Lợi hại như vậy? Ta làm sao có chút không tin đâu. . . "

Tráng hần lúc này bị lời của hần cho giật nảy mình, khiến cho bộ mặt của hần đều có chút biến dạng, nhìn xem cái kia bị đám người tương quần, đáng người gầy yếu lão bá, hần tựa hồ làm sao cũng không tin đối phương thế mà một nháy mắt là có thể đem mình cho xử lý.

"Ta chỉ là làm cái tương tự mà thôi, người tại sao cùng cái kẻ ngu đồng dạng. "

Thanh niên nam tử tròn trắng mắt, liền có chút tức giận nói nói, xem ra gia hỏa này quả nhiên là cái gì đều không biết đến đồ nhà quê, mình làm sao hội cùng cái này ngốc đại cá đứng chung một chỗ, thật sự là mất mặt.

"Lớn cái người làm sao biết đến, người trong thôn đều gọi ta gọi lớn ngốc, hắc hắc. "

"%^&*\$^!" Thanh niên nam tử mặt xạm lại, lúc này liền muốn quay người rời đi, cùng gia hỏa này cùng một chỗ quá lâu, không chừng mình cũng thay đổi thành đồ đàn cũng khó nói.

Hần vừa mới chuyển thân hướng về sau vừa bước ra một bước, sau lưng đột nhiên đột nhiên duỗi đến một bàn tay cực kỳ lớn, một thanh đe xuống bờ vai của hần, cả người hần lần này thế mà không thể động đậy, lẳng ngay tại chỗ.

"Ai, người kẻ ngu này có phải hay không nghĩ gây sự a?"

Thanh niên nam tử một mặt tức giận phía dưới quay đầu hỏi, công phu của mình mặc dù không ra thế nào địa, thế nhưng là bên hông mình thế nhưng là cái lấy kiếm nam nhân, gia hỏa này lại dám động thủ đề lại bờ vai của hắn, nếu không phải biết tiểu tử này là cái ngốc lớn thô, cái gì cũng không hiểu, hắn cơ hồ liền phải rút đao động thủ, dù sao trực tiếp vươn tay đề lại người ta bả vai, loại sự tình này tại trong chốn vô lâm được đã coi như là trực tiếp khiêu khích.

"Không phải, đại ca, người nhìn cái kia. . ."

Tráng hán vội vàng lắc lắc đầu, tay đột nhiên chỉ vào bên phải phương hướng.

"Nhìn cái gì? Nhìn cái gì? Chẳng lẽ còn có thể nhìn thấy. . ."

Thanh niên nam tử một bên giận dữ mắng mỏ lên tiếng, một bên đầu nhưng vẫn là theo bản năng chuyển tới, miệng của hắn đột nhiên bày ra đến Lão Đại, trong đó một điểm thanh âm đều không có có phát ra, trong đôi mắt con người cũng dần dần phóng đại, dường như thấy được cảnh tượng khó tin đồng dạng. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Lão bá tra hỏi, kỳ dị tỷ thí

Thanh niên nam tử dùng sức vuốt vuốt ánh mắt của mình, tựa hồ có chút không tin cái này phát sinh trước mắt một màn, bất quá đãi hắn một lần nữa mở mắt về sau, phát hiện cái này một màn trước mắt coi là thật không phải hắn hoa mắt, đang lúc mới biểu hiện ra cái này vô cùng kinh ngạc một màn.

Chỉ gặp trước đó phương cái kia nguyên bản vòng vây thành một phiến đám người xôn xao từ giữa đó tách ra, mọi người tại Vạn Hồng Hiền khoát tay ra hiệu hạ nhao nhao đem ở giữa con đường tránh ra, lại thấy Vạn Hồng Hiền bản thân một mặt dị tượng, dưới chân nện bước bước nhanh, thế mà trực tiếp hướng phía hắn cùng tráng hán hai người đi tới.

"Gặp, nên không sẽ là Vạn tiền bối vừa rồi nghe được rồi ta cùng gia hỏa này lời nói vô căn cứ, tới hưng sư vấn tội đi? "

Nhìn xem bước nhanh hướng mình không ngừng đến gần Vạn tiền bối, trong óc phát sinh kỳ dị ý nghĩ thanh niên nam tử sắc mặt tức khắc trở nên một phiến trắng bệch, hắn hai chân không ngừng đánh lấy run rẩy, còn kém một cái quỳ trên mặt đất rồi.

"Vị tiểu hữu này. . ."

"Vạn tiền bối, ta sai rồi, ta vừa rồi không nên tùy ý bình luận lão nhân gia ngài, ta bên trên có tám mươi năm trên giường lão mẫu, dưới có hai tuổi roi xuống đất tiểu nhi, ngài đại nhân có đại lượng, liền tha ta một mạng, quần ta một đầu mạng nhỏ a. . ."

Vạn Hồng Hiền mặt mũi tràn đầy thiện ý, cười tiến lên mở miệng, ai ngờ hắn lời còn chưa nói hết, tên thanh niên kia nam tử liền đột nhiên một cái quỳ ngồi trên mặt đất, khóc lớn tiếng tố, lần này lại đem hắn cho cứ vậy mà làm một cái không biết làm sao biểu lộ.

"Ha ha, vị tiểu hữu này coi là thật thú vị, ta lần này đến đây lại cũng không là vì người mà đến. "

Vạn Hồng Hiền cười vuốt vuốt sợi râu, ha ha nói nói.

"A? Không phải tìm ta? Vậy ngài là tìm ai a?"

Thanh niên nam tử một mặt nước mũi cùng nước mắt đột nhiên tại chỗ thất thần, một mặt hồ đồ hỏi nói.

"Ha ha, ta là tới tìm vị tiểu hữu này. "

Vạn Hồng Hiền cười khế ở giữa vươn ngón tay của mình, chỉ vào thanh niên nam tử phía sau tráng hán, mở miệng nói.

"A? Tìm ta làm gì?"

Ngốc đại ca tử lập tức cũng là một mặt không hiểu thấu vươn rồi ngón tay của mình lấy mình, không biết cái này nhìn lên không có chút nào lợi hại, nhưng là người người lại nói hắn rất lợi hại lão bá tại sao muốn tìm mình.

"Xin hỏi tiểu hữu xuất thân nơi nào? Năm nay bao nhiêu tuổi?"

Vạn Hồng Hiên gật đầu cười, mở miệng hỏi nói.

"Ta nhà tại Đông Hoang trong sa mạc, năm nay. . ." Hắn suy nghĩ một hồi gãi gãi đầu của mình, lại có chút không quá chắc chắn nói

"Năm nay giống như mười sáu tuổi đi. . . Ta cũng không quá nhớ kỹ rồi. "

"Cái gì? Mười sáu tuổi? Ta còn tưởng rằng gia hỏa này đều ba mươi mấy nữa nha. "

"Ông trời ơi, mười sáu tuổi cái này thân cao đã đạt đến gần chín thước, cái này nếu là lại dài mấy năm còn phải rồi. "

"Đúng vậy a, tiểu tử này nhìn không vũ hữu lực, người nhìn cái kia sống lưng như thể tráng kiện, toàn thân man lực nhất định là không nhỏ. "

Chú ý Vạn tiền bối dị thường cử động đám người lúc này đối cái này Đại Hán trả lời mà cảm thấy dị thường chấn kinh, bao quát người thanh niên nam tử kia ở bên trong, mọi người tuyệt đối không có nghĩ đến cái này thân cao tám thước có thừa, to bằng cánh tay chuyển, toàn thân nhìn dị thường rắn chắc nam tử năm nay mới bắt quá mười sáu tuổi, lập tức từng cái lại là nhỏ giọng nghị luận.

"Đến từ Đông Hoang? Khó trách, khó trách. "

Vạn Hồng Hiên trong lúc nói chuyện, trên mặt của hắn thể mà lộ ra rồi một bộ quả nhiên biểu tình như vậy, lần này khiến cho người ở chỗ này toàn bộ không thể phỏng đoán đi lên.

Nguyên lai Vạn Hồng Hiên vừa rồi bạn xã giao, ánh mắt bốn quét phía dưới, lại là đột nhiên phát hiện tại phía xa đám người bên ngoài có một tên đáng người dị thường cao lớn nam tử chính tại cúi đầu nói gì đó, Vạn Hồng Hiên nhãn lực thể nhưng là viễn siêu thường nhân, lập tức hắn liền từ hắn người này lộ ra ngoài thân thể hoa văn ở giữa phát hiện không giống đồ vật, lúc này mới lên tiếng đem đám người tách ra, trực tiếp hướng đi rồi người này.

Phen này hỏi thăm, quả thật kết quả không ngoài sở liệu của hắn, thử nhân thân thể người này bên trong huyết mạch nhất định cùng người thường có chỗ khác biệt, nếu là có thể như mình ý, cái kia chắc là cực tốt.

"Lão bá, người biết ta sao?"

"Ha ha, không biết, ngược lại là lão phu có cái yêu cầu quá đáng, không biết tiểu hữu phải chăng có thể đáp ứng?"

Vạn Hồng Hiên một mặt ý cười, Doanh Doanh nói nói.

"Đương nhiên có thể, chỉ cần ta có thể làm được, nhất định giúp người. "

Tráng hán một mặt nghiêm mặt, lúc này liễu mạng gật đầu đáp ứng nói.

"Vậy thì tốt, vậy người liền so với ta so khí lực a? Thể nào?"

Vạn Hồng Hiên mỉm cười, nói ra một phen để tất cả mọi người cảm thấy kinh dị lời nói.

"A? Không được, không được. Ta khí lực đặc biệt lớn, nếu là làm bị thương lão bá người vậy cũng không tốt. "

Tráng hán nghe xong cái này đầu bạc phát râu bạc lão bá nói ra dạng này một phen, lúc này liễu mạng lắc đầu cự tuyệt.

"Ha ha, vừa tiểu hữu như thế thiện tâm, vậy ta liền đứng ở chỗ này, chỉ cần người có thể đi tới đụng phải ta, cái kia coi như lão hủ thua, dạng này người hoàn toàn có thể không cần lo lắng đụng phải ta đi?"

"A? Nếu là như vậy vậy ta cũng có thể đáp ứng người. "

"Ân, vậy ta liền đứng ở chỗ này, người qua đây a. " Vạn Hồng Hiên khinh khinh gật đầu, ra hiệu hắn có thể bắt đầu rồi.

"Vậy ta cần phải đến đây a. " nhìn qua phía trước không đủ năm bước xa Doanh Doanh cười cồ quái lão bá, tráng hán cũng đem đầy trong đầu không hiểu thấu ý nghĩ đột nhiên vung ra rồi đầu óc, lại là một mặt nghiêm nghị mở miệng nhắc nhở một tiếng.

"Tốt, tới đi. "

Vạn Hồng Hiên cười một tiếng, lại vì cái này phẩm tính đơn thuần hiền lành tiểu tử cảm thấy vui vẻ, lúc này trong lòng đối với hắn nhiều hơn rồi một phần hảo cảm.

"Đến! !"

Rống to một tiếng phía dưới, tráng hán hai chân đột nhiên đạp địa, nhìn hắn thân cao thể tráng, nhưng là không có nghĩ đến động tĩnh cự nhiên như thế rõ ràng, cái này thân thể một cái đột nhiên giãn ra mà ra, thể mà giống như một đầu súc thể mà phát mãnh hổ đồng dạng âm vang xông về Vạn Hồng Hiên, bước ra một bước ở giữa, cả vùng tựa hồ cũng ở đây người cử động phía dưới chấn động rồi đồng dạng.

Vạn Hồng Hiến trong mắt dị sắc chợt lóe lên, hiển nhiên hắn cũng không nghĩ đến người này phát động thân thể cứ nhiên như thể nhanh chóng, nhất động nhất tĩnh ở giữa hoàn toàn không có bất kỳ thức mờ đầu, thật giống như lần này động tác đã biến thành người này hô hấp đồng dạng tự nhiên tùy ý.

Bất quá hẳn Vạn Hồng Hiến là người nào, Vân Vụ sơn trang đã từng tuyệt thế trang chủ, thoái vị về sau lại làm vài chục năm Trưởng Lão chi vị, bây giờ tuổi tác đã đạt một trăm ba mươi tuổi hơn tuổi, cái kia một thân phong phú đến biến thái lịch duyệt cùng kinh nghiệm phía dưới, dạng gì tràng diện hẳn không có gặp qua, dạng gì tuyệt cảnh hẳn không có trải qua, mặc dù vừa rồi tiểu tử này cử động lập tức để Vạn Hồng Hiến cảm nhận được một tia giật mình, bất quá tại thoáng qua ở giữa, thân thể của hắn đã làm ra tốt nhất phản ứng.

"Hô" một tiếng rất nhỏ cổ quái phong thanh tại Vạn Hồng Hiến bên ngoài cơ thể khinh khinh vang lên, từ trong cơ thể của hắn đột nhiên dâng lên nhất đạo cổ quái khí tức, giống như nhất đạo sóng lớn, đột nhiên hướng phía cái kia vọt tới tráng hán đánh ra mà xuống.

"A, đây là có chuyện gì?"

Thân thể vọt tới giữa không trung tráng hán trong nháy mắt đột nhiên cảm giác được trên người mình giống như phụ nặng mấy trăm cân núi nhỏ, cái kia một cổ lao xuống cự lực tại phần này trống rỗng mà xuất to lớn lực nói phía dưới trong nháy mắt triệt tiêu, hắn thân thể khổng lồ kia trên không trung đột nhiên rớt xuống, "Phanh" một tiếng đập vào đường lát đá bên trên, giương lên một trận nhẹ xám.

Sau khi rơi xuống đất tráng hán thân thể đột nhiên đứng im, hắn thân thể khổng lồ kia tại mọi người kinh dị trong ánh mắt thế mà lần nữa bày ra một cái linh xảo điều hòa xoay người, cả người đột nhiên liền đứng lên thân, nhìn xem hắn một mặt nhẹ nhõm vỗ bụi đất trên người, lại là giống như một chút việc đều không có có đồng dạng.

"Lão bá, ngươi vừa rồi đó là cái gì chiêu thức? Vì cái gì ta cái gì cũng không thấy?"

Hiếu kỳ tráng hán lập tức cúi người xuống, trong miệng lại là nghi ngờ mở miệng hỏi nói.

"Ha ha, ngươi nếu có thể đụng phải thân thể của ta, ta sẽ nói cho ngươi biết. "

Vạn Hồng Hiến tiếp tục vuốt cằm râu của mình, cười Doanh Doanh nói nói.

"Vậy thì tốt, vừa rồi ta là không có chú ý, ta cần phải một lần nữa xuất thủ, lão bá ngươi cẩn thận. "

Tráng hán lúc này nhẹ gật đầu, lại là tiếp tục mở miệng nhắc nhở nói.

"Tới đi, ta chờ ngươi đâu. "

"Rống! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Man Hoang huyết mạch, chẳng lẽ có thể thắng

"Rống! ! !"

Một tiếng trùng thiên gầm thét từ hán nộ trương trong miệng dâng lên mà xuất, mọi người ở đây đều bị một tiếng này tiếng vang to lớn chấn động đến thần sắc kinh biến, từng cái trên mặt đều toát ra một phần thần sắc bất khả tư nghị, dường như vẫn không tin cái này một tiếng vang thật lớn hoàn toàn là dựa vào người yết hầu phát ra đồng dạng.

Liền ngay cả Vạn Hồng Hiến cái kia giềng cổ không gọn sóng trên mặt đều lần nữa phát sinh biến hóa, hắn cũng không có nghĩ đến cái này thiên tính đơn thuần ngay thẳng gia hỏa thế mà có thể cho mình nhiều như thế kinh hi, từ vừa rồi hồ phác một thức, đến bây giờ toàn thân trên dưới thể mà không hiểu tàn ra một loại Man Hoang khí thế, phần khí thế này cùng hắn so ra mặc dù cực kỳ yếu ớt, không đáng giá nhắc tới, nhưng là trong đó thân thể đối phương bên trong ẩn chứa to lớn tiềm lực tại đây mắt của hắn thật giống như một tòa chờ đợi đảo mốc Bảo Sơn, ngày khác nếu là toàn bộ mở ra, ỏn thỏa như là hồng thủy mãnh thú, một phát không thể thu!

Tráng hán cái mũi ở giữa đột nhiên phun ra nhất đạo nóng bỏng màu trắng khí thể, nó hai mắt một phiến huyết hồng chi sắc hiện đầy toàn bộ hốc mắt, nhất là vậy hắn toàn thân trên dưới nguyên bản liền dị thường rắn chắc từng khối cơ bắp, giờ phút này giống như từng khối đều tại nhỏ xú rung động, cổ ở giữa cái kia mấy cây giống như Bàn Long đồng dạng gân xanh từng chiếc nâng lên, chợt nhìn đi lên cho người ta tạo thành mười phần dữ tợn đáng sợ

cảm giác.

"Man Hoang huyết mạch!"

Ở đây bên trong không biết là ai hô lớn một tiếng, tức khắc đem ánh mắt của tất cả mọi người toàn bộ hấp dẫn đến rồi tên này lên tiếng nam tử trung niên trên thân, đám người trong mắt đều là một phiến nghi hoặc, bởi vì mọi người xông xáo Vô Lâm lâu như vậy, ai cũng cho tới bây giờ không có nghe nói qua còn có loại này tên là Man Hoang huyết mạch vật kỳ quái.

"Mười mấy năm trước ta lúc còn trẻ, từng tại Đông Hoang đường biên giới bên trên đợi qua mấy năm, có một lần trong lúc vô tình thấy được một cái kí sự bản thiếu, phía trên liền ghi chép rồi Man Hoang huyết mạch loại này kỳ dị Đông Hoang kinh khủng huyết mạch, ta còn tưởng rằng đây chẳng qua là dân gian tiêu thuyết, không nghĩ đến người này hiện tại đủ loại biểu hiện cùng phía trên kia ghi lại thể mà giống nhau như đúc!"

Nam tử trung niên êm tai nói, nguyên lai hắn nhìn thấy huyết mạch ghi chép cùng người này biến thân hoàn toàn không khác, vừa rồi cảm thấy dưới khiếp sợ, lúc này mới lên tiếng.

"Cái này cái gọi là Man Hoang huyết mạch bề ngoài hoàn toàn chính xác kinh người, chính là không biết thực lực chân chính có thể có bao nhiêu rồi. "

Đám người lạnh lùng quan sát lấy trắng hán cái kia kỳ dị biến thân, lập tức liền có người nhàn nhạt mở miệng, dù sao này lúc cùng trắng hán này giao đầu chính là cái kia Vạn Hồng Hiến tiền bối, bọn hắn đương nhiên không tin gia hỏa này có thể vền vẹn bằng vào cái này cái gọi là Man Hoang huyết mạch liền đem Vạn tiền bối đánh bại, chỉ là từng cái nhưng cũng muốn nhìn một chút vóc người này đột nhiên cất cao rồi hơn một xích, toàn thân trên dưới trắng phai cùng tòa thiết tháp gia hòa, đến cùng có cái gì sở trường chiêu thức.

Hướng về phía trước đột nhiên bước ra rồi một bước trắng hán quả nhiên như là lần trước, lần nữa cảm nhận được cái kia cổ phần như núi đồng dạng trọng áp đặt ở toàn thân của hắn, hắn hai mắt đỏ bừng nhìn qua trước mặt không đủ năm bước xa râu bạc lão bá, cái kia cười Doanh Doanh nhìn qua hắn gây yếu lão bá, căn bản ngay cả một ngón tay cũng không có động qua, mà là tại nguyên địa một mực cười ha hả vuốt râu nhìn xem hắn.

"Đừng tưởng rằng. . . Điểm ấy trọng lượng liền vọng tưởng đè sập ta. "

Giống như một con trâu đồng dạng thở hổn hển trắng hán lập tức trầm muộn thanh âm từ trong miệng thốt ra, hắn hiện tại toàn thân trên dưới chỉ cảm thấy bị đặt lên trọn vẹn mấy trăm cân trọng lượng, mà lại cái này toàn bộ trên thân rõ ràng thứ gì đều không có có, nhưng lại muốn lấy loại này kỳ dị tư thế, hai tay đột nhiên giơ lên, thật giống như tại trên lưng của hắn cùng trên vai khiêng một tòa ẩn hình núi đồng dạng.

"Ha ha, vậy ta cho ngươi thêm thêm một chút. "

Vạn Hồng Hiến cười ha ha, trong đôi mắt lại là một điểm tinh quang hiện lên, từ trong cơ thể của hắn dâng lên cỗ khí thể kia đột nhiên tăng lớn, loại này không phải nội lực nhưng là so sánh nội lực càng thêm Sắc Bén cỗ quái lực nói cảm giác áp bách đột nhiên tăng lên, ngay cả xa xa đứng Vạn Hồng Hiến sau lưng một đám người đều dường như cảm thấy như là tiểu đao khí lưu cắt ở trên mặt đau nhức, đang lúc liền có một nửa người chịu không nổi cỗ này khí tức sắc bén, đột nhiên lui về phía sau.

Mọi người tại đây ở giữa khác biệt một chút nhìn sang tại chỗ kính hướng rõ ràng, nội lực thâm hậu hạng người vẫn đứng chỗ cũ, thân thể cũng không dao động mấy may. Mà những cái kia giang hồ lưu manh cùng mới ra đời tiểu bối lại từng cái không được lui về phía sau, trong bọn họ có luyện chính là công phu quyền cước, có nội lực nông cạn, có trực tiếp chính là người bình thường, căn bản không thể dùng cái này đến ngăn cản cái kia phần Sắc Bén đến bức người không hiểu khí thể.

Đại đa số người đang lúc liền đối tên kia không biết Tinh Danh trắng hán chịu phục, phía bên mình nhiều người như vậy bắt quả đụng phải cái này một phần tùy ý lộ ra ngoài khí thể liền không được thân thể lui lại, chỗ kia tại phần này cuồng phong bạo vũ chi thể trung tâm tên kia trắng hán, đến tốt cùng thêm tiếp nhận rồi như thể nào kinh khủng áp lực cực lớn, vừa nghĩ như thể đám người không khỏi tê cả da đầu, nếu là mình, đến tốt cùng có thể tại Vạn Hồng Hiến tiền bối khí thể áp bách phía dưới kiên trì thời gian bao lâu. . .

"Thế nào? Tiểu hữu còn có thể kiên trì sao? Nếu là không thể kiên trì ngươi chỉ cần mở miệng nhận thua, ta liền đem này lực nói triệt hồi. "

Nhìn xem thân trên bị ép tới cơ hồ ngã xuống đất trắng hán, vương hồng Hiến không mất lúc máy mở miệng khiêu khích nói.

"Lão bá. . . Ngươi. . . Cứ tới. . . Ta có thể chịu đựng. . ."

Trên trán mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu cuộn cuộn mà xuống, bị cỗ này khí thể khủng bố áp bách đến đầu đều thấp trắng hán chật vật nói ra mấy câu nói như vậy, hắn hiện tại đứng nơi đó lên phía trước xuất năm bước rồi, vền vẹn chống cự lại phần này không phải người gánh nặng đã là cực độ cố hết sức.

"Làm sao hội. . . Chẳng lẽ ta coi là thật hội bại bởi lão bá này. . . Ta thể nhưng là trong thôn lợi hại nhất, không thể lần thứ nhất đi ra liền cho bọn hắn mất mặt a. . ."

Gánh chịu lấy áp lực thật lớn, cơ hồ ngay cả thở ngừng đều nhanh lắm không được trắng hán thân thể bị ép tới hiện ra một cái kỳ dị tư thái, hắn gánh chịu lấy phần này như cũ tại dần dần tăng thêm khí thể, hai tay phát run, hai chân chính tại không được run lấy bầy, thân thể tại phần này áp bách phía dưới chính tại chậm rãi giảm xuống, mắt thấy là phải lại lần nữa ép nằm trên đất.

Ánh mắt của hắn xuyên thấu qua cái kia rồi tung phía trước, đã bị mồ hôi ướt đầm phát khe hở, có chút mơ hồ thấy được trước mặt cái kia mặt mờ thân ảnh màu trắng lão bá, trong thoáng chốc giống như thấy được mình xuất thôn hướng lúc ngai thôn trưởng cho hắn giao phó.

"Trắng trắng, lần này ra ngoài vạn sự đều phải cẩn thận một chút, người bị người trung hậu, đối xử mọi người thân mật, nghĩ đến cũng không sẽ gây nên tâm tư ác độc người chủ ý, nhưng là người tính tình quá mức giành thắng lợi thật mạnh, dọc theo con đường này nếu là quả thật gặp bất bình sự tình, nhớ lấy mọi chuyện muốn cân nhắc chu toàn, không muốn hành sự lỗ mãng. "

"Trong thôn tồn lương đã không nhiều lắm, hiện tại mọi người hi vọng đều ký thác ở trên người của ngươi, nhớ lấy, nhớ lấy, nhất định phải đem lương thực mang về trong thôn đến. "

"Trắng trắng ca, bọn ta chờ lấy ngươi trở về a. . . "

"Trắng trắng ca, ở bên ngoài được không thể thua a, ngươi thể nhưng là bọn ta thôn tuyệt nhất. "

Hai mắt mộng lung trắng hán khoe miệng không hiểu cong lên, im ắng phát ra cười hắc hắc, thân thể của hán phát ra một trận hơi run rẩy, sau đó tại Vạn Hồng Hiến ánh mắt kinh ngạc bên trong, thể mà chậm rãi đem đầu gối lên, trong miệng không ngừng thở hổn hển, khẽ miệng cười nói

"Hắc hắc, lão bá. . . Ngươi cũng nên cẩn thận. "

Vạn Hồng Hiến sắc mặt tựa hồ có chút kinh dị, nhìn xem người này trong hai mắt một phiến tình hồng chỉ sắc chậm rãi thối lui, hán không có nghĩ đến cái này tiểu tử thể mà mượn nhờ mình phát ra áp lực cực lớn, khiến cho huyết mạch của mình lui đi một chút tạp chất, ngược lại hướng tầng thứ cao hơn tiến hóa rồi.

"Tiểu tử này. . . " Vạn Hồng Hiến thanh âm trầm thấp, không nghĩ tới tiểu tử này thể mà coi là thật có thể chống cự mình thể, thành công chống cự rồi cái kia phần cự lực.

"Phanh" một tiếng vang trầm đột nhiên kinh vang ở rồi trong lòng mọi người, theo trắng hán bước ra một bước, những cái kia nguyên bản từng cái tại lấy thể nội nội lực chống cự lại cổ khí thể này người trong vô lâm, đột nhiên một cái lão đảo, từng cái thể nội nội lực cũng bắt đầu trong thân thể bốn phía lan rộng, thậm chí có mấy người từ khoe miệng chảy ra một vòng đỏ bầm vết máu, hiển nhiên tại lấy nội lực yên lặng đối kháng cổ này thể phía dưới, cân bằng đột nhiên bị đánh phá, thể nội đã bị chấn thương.

"Ha ha, tốt tốt. "

Theo Vạn Hồng Hiến khoan thai cười một tiếng, cổ này to lớn áp bách chi lực tại bỗng nhiên biến mất không thấy gì nữa, thật giống như chưa từng có phát sinh qua đồng dạng.

Nhìn xem trắng hán một mặt không hiểu thấu biểu lộ, Vạn Hồng Hiến thói quen vuốt cằm râu của mình, cười Doanh Doanh nói

"Tiểu hữu tư chất đúng là hiếm thấy, thật là lão hủ thấy hướng kỳ nhân, cuộc tỷ thí này không bằng coi như ngang tay như thế nào?"

"Không nên không nên, vừa dựng lên liền nhất định so sánh cái thắng bại thắng thua, lão bá ngươi mau đem món kia nhìn không thấy đồ vật lấy ra, ta hôm nay nhất định phải thắng ngươi. "

Vượt quá tất cả mọi người ngoài ý liệu, đang nghe Vạn Hồng Hiến lời lẽ khách khí về sau, người này thể mà liều mạng lắc đầu, nhất định phải so với cái thắng thua mới tính đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Lão bá nhận thua, bán mình

"Ngạch. . " Vạn Hồng Hiến đang lúc cũng là một mặt ngốc trẻ, từ trước đến nay đều là người ta tôn kính lễ đãi với hán, hôm nay thật vất vả đến phiên mình cho hậu sinh một cái hạ bậc thang, không nghĩ tới lại đụng phải loại này ngây ngốc chỉ chủ, lập tức nháo cái đồ chót mặt, một lúc được không xấu hổ.

"Lão bá, ngươi chuẩn bị xong chưa? Chuẩn bị xong ta được muốn bắt đầu. " trắng hán lúc này lại là hướng về phía hán trách móc la một câu, từ động tác của hán đến xem, vừa rồi lời nói vậy mà không phải giả, thể mà coi là thật muốn lại bắt đầu lại từ đầu tỷ thí.

"Không thể so sánh, không thể so sánh, hôm nay coi như lão hủ thua ngươi rồi. Tiểu hữu, ngươi nhìn cái này được hài lòng?"

Vạn Hồng Hiến liên tục khoát tay, thể mà tại trước mắt bao người tại chỗ tuyên bố mình nhận thua, tức khắc đưa tới một trận sóng to gió lớn.

"Vạn tiền bối thế mà nhận thua? Trời ạ, cái này cái gọi là Man Hoang huyết mạch uy lực thế mà như tư?"

"Ngươi ngốc a, không nhìn ra Vạn tiền bối là cố ý để hấn?"

"Coi như Vạn tiền bối là lễ nhượng tiểu tử này, thế nhưng là đối lại là ngươi, ngươi có thể tại Vạn tiền bối khí thế áp bách phía dưới kiên trì lâu như vậy sao?"

"Cái này. . ."

Đám người lập tức nghị luận âm ỉ, có đang vì tiểu tử này nói tốt, có lại đối tiểu tử này khinh miệt coi thường, dù sao từ vừa rồi người này hai lần chiêu thức đến xem, tiểu tử này rất rõ ràng không có tiếp thụ qua hệ thống võ học huấn luyện, đoán chừng là ngay cả nội lực đều không biết đến nông thôn đồ nhà quê, nhưng là người này ven vện bằng vào thân thể thuần lực suy tính, thế mà có thể tại Vạn tiền bối khí thế áp bách phía dưới kiên trì lâu như thế, bọn hấn thêm không thể không phục.

"Ta thắng?" Tráng hán tựa hồ có chút không có kịp phản ứng, không có nghĩ đến cái này coi là thật rất lợi hại lão bá thế mà trực tiếp đầu hàng, trong lúc nhất thời có chút mộng.

"Ha ha, không sai, ngươi thắng. " Vạn Hồng Hiến khinh khinh vuốt cằm râu của mình, trong mắt đối cái này ngay thẳng tiểu tử không nói ra được hài lòng.

"Đại trưởng phu nói chuyện nhất ngôn cửu đỉnh, ngươi mới vừa nói tốt ta thắng liền dạy ta cái công phu kia. " tráng hán nửa tin nửa ngờ nói, hấn tựa hồ có chút lo lắng cái này râu bạc tóc bạc lão bá đang gạt mình.

"Àn, dạy ngươi cũng không phải là không thể được, bất quá nơi đây chiêu thức lại cũng không thích hợp ngươi học. "

"A? Ý của ngươi là ngươi muốn chống chế rồi?" Tráng hán lập tức sắc mặt vội vàng, vội vàng vàng vàng đánh gãy hấn.

"Tiểu hữu ngươi hiểu lầm rồi, ta chỗ này có lợi hại hơn võ công dạy cho ngươi, không biết ngươi có muốn hay không học?"

Vạn Hồng Hiến bị hấn đánh gãy rồi mình cũng không nóng giận, mà là tiếp tục nói nói.

"Bao nhiêu lợi hại? So sánh ngươi cái kia nhìn không thấy đồ vật còn lợi hại hơn sao?"

"Đương nhiên, so sánh vừa rồi cái kia nhìn không thấy đồ vật lợi hại hơn nhiều, thế nào? Tiểu hữu, suy tính một chút như thế nào?"

"Àn. . ." Tráng hán một trận trầm ngâm, bỗng nhiên mở miệng nói

"Được rồi, lão bá, ta không học được. "

"A? Đây là vì sao? Chẳng lẽ ngươi không muốn lại biến mạnh à?" Lần này tức khắc đến phiên vương hồng Hiến một mặt giật mình, lập tức tựa hồ có chút vội vàng hỏi nói.

"Ta nghĩ a, thế nhưng là người trong thôn đều chờ đợi ta mua lương thực chở về đi đâu, nếu là ta cùng ngươi đi học công phu, bọn ta người trong thôn đến lúc đó liền đều muốn chết đói. "

Tráng hán lập tức bộ mặt nghiêm nghị, hấn đương nhiên muốn trở nên càng mạnh mẽ hơn, lợi hại hơn, nhưng là vừa nghĩ tới người trong thôn đều chờ đợi hấn vận chuyển lương thực trở về, hấn tức khắc liền lại không muốn cùng cái này cổ quái lão bá đi học võ rồi.

"Ha ha, ta đoán sự tình gì đâu, thì ra là thế đơn giản, lại không biết tiểu hữu lần này cần mua bao nhiêu lương thực về thôn?"

Vạn Hồng Hiến nghe vậy dừng lại, lập tức tiêu tan cười nói.

Tráng hán nghe vậy vạch lên đầu ngón tay của chính mình vừa đi vừa về bấm đốt ngón tay trái qua, lập tức gãi gãi đầu của mình, không quá chắc chắn nói

"Nên được mua mười thạch a. . ."

"Mười thạch lương thực? Ha ha, không biết tiểu hữu trên thân mang theo nhiều ít ngân lượng?"

"Bọn ta toàn thôn hết thảy mới kiểm ra mười lượng bạc, ta buổi sáng hôm nay mua cái bánh bao ăn, còn lại một văn không tồn. "

Tráng hán lúc này liên tục gặt đầu, lời thề son sắt nói nói.

"Ha ha, mười lượng bạc tuyệt đối không đủ mua mười thạch lương thực, bất quá lại ta có thể miễn phí tặng cho ngươi hai mươi thạch lương thực, chỉ cần ngươi đáp ứng ta một cái điều kiện liền có thể. "

"A? Thật hay giả? Ta đáp ứng lão bá ngươi một sự kiện, ngươi liền đem hai mươi thạch lương thực miễn phí đưa cho ta?"

Tráng hán lúc này hớn hờ ra mặt, bất quá tựa hồ lại có chút không quá tin tưởng lời hán nói, từ trên mặt của hán rõ ràng biểu lộ ra rồi về đề phòng.

"Người đừng vội, chuyện này được cũng không phải là người nghĩ đến đơn giản như vậy, người nếu là đáp ứng về sau được không thể đổi ý. "

Vạn Hồng Hiến hiển nhiên liệu đến phản ứng của hán, mà là bình thản mở miệng nói.

"Sự tình gì? Rất khó sao?"

"Ta có thể sai người cùng người đem cái này hai mươi thạch lương thực đưa đến thôn của người nơi đi, đồng thời về sau còn định lúc cho thôn các người nơi vận chuyển lương thực, mà không thu lấy các người một phân tiền, chỉ cần người tại sau đó theo ta cùng nhau rời đi, liền có thể, tiểu hữu, người nhìn việc này như thế nào?"

Vạn Hồng Hiến gật đầu khó lòng giải thích nói, lập tức đem ý đồ của hán cho nói rồi đi ra.

"Đi theo người? Đi cái nào? Đi bao lâu? Về sau còn có thể trở về sao?"

"Đi một nơi tốt, đi luyện võ, đi mấy năm là được, sau đó người muốn đi đâu liền đi đâu, người xem coi thế nào?"

Vạn Hồng Hiến tiếp tục kiên nhẫn giải thích nói, tựa hồ hoàn toàn không vì người này nói nhiều mà cảm thấy bức bối.

"Cái kia. . Người thật không sẽ lừa gạt ta? Về sau hội một mực cho bọn ta trong thôn đưa lương thực?"

Tráng hán tựa hồ còn hơi có hoài nghi, nhưng là trong giọng nói của hán rõ ràng đã để lộ ra nó ý động ý nghĩ.

"Đương nhiên, Vạn mỗ người dám lấy Vân Vụ sơn trang trăm năm cơ nghiệp bảo đảm, ta vừa rồi nói chỉ ngôn nếu là có bất luận cái gì hư giả trộn lẫn trong đó, ta Vân Vụ sơn trang tương lai tại trong vòng trăm năm liền không được Xương Thịnh, người xem coi thế nào?"

Vạn Hồng Hiến trên mặt ý cười giảm đi, một mặt * nghiêm mặt nói nói.

"Vậy thì tốt, Vạn lão bá, ta tin tưởng người, nghe người!"

Tráng hán trọng trọng gật đầu, lúc này nghĩ vô phân cổ nói, hán lại là vì cái này hai mươi thạch lương thực đem mình bán đi.

(một thạch (dàn) vốn là văn bên trong nhớ trọng dựa theo Tống triều trọng lượng tính toán, một thạch gạo có 59 200 khắc, là 59. 2 kg.)

"Vạn tiền bối đây là muốn đem người này thu làm đệ tử a? ? ?"

"Ông trời ơi, tiểu tử này quả thực là trên trời rơi xuống vận may a. "

"Vạn tiền bối, ngài nhìn xem ta, ta từ nhỏ cũng là thiên phú dị bẩm, nhất định là khả tạo chi tài a. "

"Vạn tiền bối, van cầu ngài thu ta vì Vân Vụ sơn trang đệ tử a. "

Đám người lúc này kịp phản ứng, người một lời ta một câu tức khắc tại cái này trên đường cái bạo phát ra một phiến tiếng lũ cuốn, mọi người ở đây hiển nhiên đều không có nghĩ đến, cái này gặp vận may tiểu tử thế mà tại cái này trên đường cái liền bị Vạn tiền bối nhìn bên trên mắt, lại là muốn thu hán vì đệ tử.

"Chư vị, xin nghe ta một lời. "

Vạn Hồng Hiến thở nhẹ một hơi, sau đó từ trong miệng đột nhiên phun ra, cổ này thâm hậu sóng âm chi công lúc này lấy hán làm trung tâm, hướng về bốn phía khuếch tán mà đi, lập tức liền đem thanh âm của mọi người toàn bộ áp chế xuống tới.

Nhìn xem đột nhiên an tĩnh lại đám người, Vạn Hồng Hiến tiếp tục khoan thai nói nói

"Các vị tuổi trẻ tuổi kiệt nếu là đối ta Vân Vụ sơn trang có ý, tại hàng năm ba tháng liền có thể tiến về ta Vân Vụ sơn trang quan khẩu tham gia nhập thử khảo hạch, tại hạ hôm nay cảm thấy mỗi một, như vậy cáo biệt, mong rằng các vị rộng lòng tha thứ. "

"Vạn tiền bối, ngài khách khí, ngài tàu xe mệt mỏi, còn xin tiến về chỗ ở nghỉ ngơi. "

Tên kia đồng dạng là tuyệt thế môn phái Cửu Long Sơn trang đệ tử đòi một nghiêm kỳ duệ một bước phóng ra, tiến lên cung kính hành lễ nói nói, người ở chỗ này đều không ngốc, minh bạch Vạn tiền bối đây là chê bọn họ vụn vặt, lập tức từng cái nhưng cũng đem ở giữa con đường lại lần nữa nhường lại, lẳng lặng chờ lấy bọn hán rời đi.

"Tiểu hữu nhìn cũng là mới tới cái này Vân An Trấn, nghĩ đến còn không giường nằm chi địa, không bằng liền theo lão phu cùng nhau đi tới nghỉ ngơi như thế nào?" Vương hồng Hiến chậm rãi quay người, lại là cười tùm tùm nhìn xem tráng hán hỏi nói.

"Lão bá, ta về sau liền là của người người, ngài đi nói cái nào ta liền đi cái nào. " tráng hán cười hắc hắc, lúc này tỏ thái độ nói nói.

"Ha ha, như thế rất tốt, vẫn còn không biết tiểu hữu họ rất tên sao?"

"Ta họ Lê, tên một chữ một cái trắng chữ, thôn Lý Trường bồi đều gọi ta trắng trắng "

"Tên rất hay, ha ha, người cũng như tên, xác thực đáng đáp hết sức trắng. " Vạn Hồng Hiền vuốt chòm râu của mình, cười đồng ý nói. Hắn tuyệt đối không có nghĩ đến, lần này mới vừa tới đến Vân An Trấn liền có thể gặp được dạng này một tên thiên tính như thế ngay thẳng, huyết mạch nhất là đặc thù thiếu niên, trong lòng cảm thấy mừng rỡ Vạn Hồng Hiền lập tức cảm giác tâm tình của mình đều tốt lên không ít.

"Đi thôi, người mà theo ta tới, ta trước giới thiệu cho người một chút chúng ta Vân Vụ sơn trong trang thanh niên tuần kiệt, nghĩ đến người rất nhanh liền hội cùng bọn hắn trở thành bằng hữu. "

Vạn Hồng Hiền thân thể nhẹ nhàng, thể mà giống như bay đồng dạng trong nháy mắt đi tới lê trắng trước mặt, hắn đuổi xuất thủ chương ôn nhuận như ngọc, lại không hề giống một vị trọn vẹn sống rồi đồng dạng ba mươi mấy tuổi niên kỷ lão nhân, lập tức lê trắng cái kia như trâu đồng dạng thân thể thể mà không có chút nào găng sức, trực tiếp cho Vạn Hồng Hiền cho lôi kéo đi rồi.

"Ta nhỏ ai da, không có nghĩ đến cái này lão bá lợi hại như vậy, thôn trưởng, xem ra các người rất nhanh liền có thể được đến ta tin tức tốt. " trong lòng như thế vui vẻ nghĩ đến lê trắng lập tức sắc mặt một phen vui mừng, hắn nhìn xem cái này Vạn lão bá lôi kéo mình, tựa hồ chạy về phía chưa bao giờ có cuộc sống tốt đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Mây an hưởng loạn, sự kiện đầm máu

Liên tiếp ba ngày, từ bốn phương tám hướng vọt tới Vân An Trấn lạ lẫm người tới trọn vẹn nhiều đến hơn mấy ngàn người, Vân An Trấn bên trong hơi tốt một chút khách sạn quán rượu đều bị những đại môn phái kia người tới dự định, về phần những cái kia phổ thông khách sạn cùng quán rượu, thì bị từ bốn phía mà đến, tự xưng võ lâm nhân sĩ toàn bộ ở lại, quả nhiên là một gian phòng trống đều không thừa.

Về phần những cái kia về sau đi nơi đây người, rất nhiều thì tại nơi đó dân chúng trong nhà lấy khách xù thù lao tá túc, có người không có tiền thì càng đơn giản hơn, trực tiếp tại thành quan chỗ tìm đến một cái chiếu, liền bình yên nằm xuống giường nằm rồi.

Dù sao lần này tới đây phần lớn vì người trong võ lâm, lâu dài màn trời chiếu đất nhưng cũng đã thành thói quen, rất nhiều người đối với dùng chân loại hình đồ vật nhưng cũng không có quá nhiều yêu cầu, dù sao bọn hắn lần này đến vì cái gì chính là tầm bảo, mà không phải đến Vũ Quốc Đông Giao hoang vu chi địa hưởng phúc tới.

Trong đó đáng nhắc tới, chính là bởi vì lần này trọng bảo sắp xuất thế tin tức bị lan truyền tới dân chúng bình thường trong tai, cũng bị một chút tại Vân An Trấn bên trong qua đường lữ khách cùng thương nhân biết được, về sau bị tin tức linh thông người truyền về cái kia đối địch Áp Quốc bên trong, từ đó làm cho rồi Áp Quốc bên trong rất nhiều võ lâm nhân sĩ ngo ngoe muốn động, nghe nói đã chính tại đi đến nơi đây con đường phía trên rồi.

Tuy nói người trong võ lâm đồng dạng không lẫn vào hai nước ở giữa chiến sự, thế nhưng là lần này trọng bảo xuất thế địa phương trùng hợp ở vào rồi cái kia Đông Hoang đất chết trong sa mạc, tục truyền nghe mà nói, lần này Vũ Quốc bên trong một ít tướng lĩnh cao cấp cũng đối với nơi đây trọng bảo tin tức cũng là ngo ngoe muốn động, thậm chí còn truyền ra quân đội chính tại chinh biên đội ngũ, đã bước lên tiến lên tầm bảo lời đồn.

Bởi vì người lưu lượng kịch liệt tăng lớn, mấy ngày nay đến nay Vân An Trấn bên trong bách tính thể nhưng là vừa buồn vừa vui, vui chính là đến nhiều người, sinh ý thành giao đo một cái chết tăng lên trọn vẹn mấy lần, bởi vì cái này tới đây đại đa số vì đi giang hồ, xông Võ Lâm người, bọn hắn trong đó phần lớn người đối với tiền tài chi vật tiêu xài viễn siêu thường nhân.

Cái này tạo thành một cái chuyện thú vị thực, trong đó người hoặc là nghèo đến làm cho người giận sôi, hoặc là hào phóng đến làm cho nhân thủ mềm, lần này đem Vân An Trấn bên trong kinh tế tăng lên trọn vẹn mấy cái cấp bậc, trong đó rõ ràng nhất chính là Hoàng thúc bán băng đường hồ lô, từ ngày thứ nhất năm văn tiền một chuỗi, đến ngày thứ hai bảy văn tiền, mười văn tiền, thậm chí cho tới bây giờ một chuỗi băng đường hồ lô trực tiếp lấy hai mươi văn tiền giá trên trời ra bán, mỗi ngày còn cung không đủ cầu. Cái gì? Người nói đại hiệp không ăn băng đường hồ lô? Vậy cái kia chút giang hồ lưu manh, những cái kia sơ xuất giang hồ tuổi trẻ tuần kiệt đâu? Vân An Trấn băng đường hồ lô tốt bao nhiêu ăn người có biết không? Nếu là bị Hoàng thúc nghe nói như thế, đoán chừng hắn đều phải trọng thao cự nghiệp, đêm nay mang lên nhân mã chạy đến nhà người đi cướp sạch một phen!

Mà đề thôn dân sầu lo sự tình, thì là bởi vì cái kia ngoài thành tụ tập đông đảo người tới, mấy ngày gần đây chỉ là ở ngoài thành phát hiện thì thể liền nhiều đến mấy chục cỗ, trong đó có là xa như vậy nói mà đến võ lâm nhân sĩ, có là bởi vì ân oán tình cừ trả thù người, có thì là phổ thông thôn dân. Mà ở trong đó không có bị phát hiện thì thể, không biết đến tốt cùng còn có bao nhiêu.

Vân An Trấn bên trong đặc thù chế độ, lại là hữu hiệu bảo đảm thành nội tất cả mọi người an nguy, nhưng là có đối với cái này căn bản xem thường người, tỉ như ngày đó tại an phúc trong khách sạn phát sinh đùa giỡn sự tình, ngày đó nếu không phải đúng lúc đụng phải sông nói tại trong tiệm đem đám người chờ trấn trụ, tại cái kia hai cái sơ xuất giang hồ thanh niên nam tử bên trong khó tránh khỏi liên hội bộc phát ra Vân An Trấn bên trong trận đầu sự kiện đẫm máu.

Ở đâu có người ở đó có giang hồ, có giang hồ địa phương, liên hội sinh ra phân tranh.

Huống chi cái này vốn là không coi là lớn Vân An Trấn bên trong đột nhiên tràn vào nhiều như thế người, tất cả mọi người là thanh niên nhiệt huyết, huyết khí phương cương, một lời không hợp liền phát sinh tranh đấu Nhân Đại có người tại, lại thêm trong đó rất nhiều người đối với cái kia cái gọi là Vân An Trấn bên trong không thể phát sinh tranh đấu quy củ lúc đầu liền khịt mũi coi thường, bất quá hai ngày, Vân An Trấn bên trong liền chân chính bạo phát ra một lần đổ máu xung đột.

Chuyện nguyên nhân gây ra nói đến nhưng cũng buồn cười, một tên nam tử mới đầu trong khách sạn ăn cơm uống rượu, một tên khác nhìn như phong trần mệt mỏi nam tử về sau đuổi tới về sau, bởi vì trong khách sạn không có bàn trống, liền đánh lấy khuôn mặt tươi cười cùng người này cộng đồng ngồi xuống rồi một bàn, nguyên bản các ăn các, vốn là bình an vô sự.

Thế nhưng là về sau tiểu nhị ở trên món ăn thời gian lại lầm đem gọi món ăn trình tự lầm, thế mà cho tên kia về sau tới người lên trước rồi đồ ăn, lần này một cái khác nam tử lập tức liền cảm nhận được bất mãn, mở miệng bên trong hơi mang tới mấy phần hơi từ.

Hai người lập tức mang theo khí đem đồ ăn sau khi ăn xong, nguyên bản tản ra nhưng cũng vô sự mà an, thế nhưng là xảo liên xảo tại hai người này lập tức đều nghĩ tại cái này trong khách sạn ở trọ, mà căn này khách sạn vẹn vẹn thêm chỉ còn lại có như vậy một gian phòng.

Song phương đều ôm tâm tình bất mãn, lập tức liền tranh rùm beng, sau đó tại tiểu nhị hảo ngôn khuyên can phía dưới, rốt cục thành công đem hai người lừa gần nhóm lửa, triệt triệt để để đã dẫn phát giữa hai người đánh nhau.

Tại kín người hết chỗ trong khách sạn đánh nhau kết quả là cái gì?

Cái kia tự nhiên chính là đồ ăn đầy trời Phi Vũ, đĩa bầu rượu khắp nơi tán loạn, trận này vốn là giữa hai người tranh đấu cấp tốc khuếch tán, rất nhanh liền thăng cấp thành cả một cái trong khách sạn loạn đấu, mà ở trong đó vừa vặn lại có hai cái tương hồ hàm ẩn oán khí bang phái, loạn đấu trong nháy mắt lần nữa âm lên, một phiến đao quang kiếm ảnh phía dưới, rất nhanh liền xuất hiện cái thứ nhất đổ máu người, sau đó cái thứ hai, cái thứ ba liên tiếp xuất hiện, mọi người tương hồ ở giữa giết đồ cả mất, giờ phút này ai còn nghĩ đến Vân An Trấn bên trong không được động thủ quy củ, cả đám đều chỉ muốn đem đối phương hướng đưa vào chỗ chết, cái khác ngay cả lão nương lão bà đều quên hết.

Thấy một lần tình huống không đúng tiểu nhị lúc này hốt hoảng chạy ra ngoài, hần một bên hô to "Giết người rồi, giết người rồi", một bên lại là hướng về Vân An Trấn quan phủ chạy tới, bất quá dựa theo tốc độ của hần để tính, chờ hần coi là thật quan tướng Binh dân tới cái này trong khách sạn, đoán chừng người bên trong khách sạn cũng đã chết bảy tám phần rồi.

Khẩn cấp như vậy tình huống phía dưới, xuất thủ hóa giải nguy cơ lần này cũng không phải là cái nào danh chính tốt đi ngang qua cao nhân tiền bối, cũng không phải một vị nào đó trên giang hồ có thâm hậu thân phận cùng tuyệt đối uy vọng đại hiệp, mà là vừa lúc ở cái này duyệt đến quán rượu bên cạnh mở ra một nhà tiệm thợ rèn lão thợ rèn.

Vân An Trấn bên trong không cần người, khắp nơi đều là Ngọa Long tạng.

Nguyên bản tất cả mọi người coi là loại lời này bất quá chính là đồ dành tiểu hài tử, lừa gạt một chút người bình thường trò xiếc. Người trong giang hồ, lúc đầu liền cùng người bình thường có chỗ khác biệt, tất cả mọi người đánh đay lòng cho là mình đều là siêu thoát tại pháp quy chế độ bên ngoài người, căn bản cũng không dùng thủ cái kia nha dịch bộ khoái phải đi.

Cái này nếu là tu vi vô công nhược điểm người, trên đường đụng phải nha dịch bộ khoái còn tốt, mọi người bên ngoài cho quan sai một cái chút tình mọn cũng không gì đáng trách, cái này nếu là đụng phải tu vi vô công thâm hậu người, coi như ở trong thành đối với những cái được gọi là quan sai cũng là khịt mũi coi thường, nếu là chọc hần một cái không vui, người trong chính đạo còn dễ nói, nếu là người trong tà đạo, tuyệt đối tại chỗ liền muốn đại khai sát giới, máu tươi tứ phương.

Nhưng mà đang lúc trong khách sạn hơn ba mươi người tương hồ ở giữa đao quang kiếm ảnh, chém thẳng giết đến kịch liệt hướng lúc, một cái hơi có chút lưng còng, mặt mũi tràn đầy râu quai nón, chống một con quai trượng nam tử trung niên lại một bước bước vào người này người tránh không kịp trong tủ lâu, chỉ gặp hần nện bước có chút bước chân nặng nề, phỉ sức bước qua rồi môn kia miệng cao cao cánh cửa, nhìn xem trong khách sạn đám người đánh nhau tràng diện, lập tức hần hít sâu một hơi, dùng cái kia giống như hồ đồng dạng cuồng hống hô lớn một câu

"Các vị tranh thủ thời gian dừng tay đi, Vân An Trấn bên trong không cho phép phát sinh đánh nhau a!"

Người khoan hãy nói, cái này rèn sắt Phương thúc đáng người lúc đầu liền hơi có vẻ khô ngô, tăng thêm lâu dài rèn sắt khí lực mười phần, lần này lên tiếng cũng có thể vị trung khí mười phần, một cái liền truyền đến cái này vốn cũng không lớn trong tủ lâu mỗi người trong lỗ tai.

Đám người coi là thật đột nhiên ngừng vũ khí trong tay, từng cái lại là có chút nghi hoặc nhìn người tới, bọn hần đều tại trong đầu hồi tưởng, lại không biết cái này mở miệng người là tại trong chốn vô lâm cái nào cao nhân tiền bối? Có vẻ giống như cho tới bây giờ chưa thấy qua đồng dạng. . .

"Gia hỏa này không phải sát vách rèn sắt nha, ta thanh kiếm này vẫn là hôm qua tại cái kia mua đâu. "

Lập tức có một tên thanh niên nam tử cầm trong tay một thanh Tam Xích Thanh Phong trường kiếm đột nhiên hô nói, trên kiếm của hắn còn dính lấy điểm điểm huyết quang, hiển nhiên vừa rồi đã có người tổn thương tại dưới kiếm của hắn rồi.

"Mẹ nó, một cái phá thợ rèn mà thôi, Lão Tử còn tưởng rằng là cái gì võ lâm tiền bối đâu, các huynh đệ, cho ta chém chết đối diện bọn này đồ chó hoang."

"Người phách lối cái gì kình, giết cho ta rồi tên vương bát đần này!"

Tại hai người này dẫn đầu dưới, đám người một tiếng xông vào, lúc này lại bắt đầu vung vẩy vũ khí trong tay, hiển nhiên không đem đối phương dồn vào tử địa, tuyệt đối không sẽ từ bỏ ý đồ.

"Ta nói, để các người đừng đánh nữa, khụ khụ..."

Rèn sắt Phương thúc lập tức tựa hồ có chút sốt ruột, một cái đem sắc mặt cho kim nén đến đỏ bừng, đưa tới một trận ho kịch liệt.

"Mẹ nó, một cái người thợ cũng dám đến can thiệp chúng ta người trong võ lâm làm việc, đem lão gia hòa này cũng cho làm thịt!"

Giết đỏ cả mắt trong đám người, không biết là ai lẩm nhẩm một câu, lập tức thế mà khoảng chừng ba người quơ dài ba thước kiếm hướng về Phương thúc bổ tới, mắt thấy hắn liền phải máu tươi ba thước, chết tại dưới thân kiếm.

"Ai..."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Rung động một màn, ngự kiếm ba mươi

"Ai, người tuổi trẻ bây giờ a, vì cái gì động một chút lại muốn động đao động kiếm đây này? Liền không thể ngồi xuống đến, tâm sự nhân sinh, đánh một chút sắt sao?"

Chỉ vuông thúc lại là một trận ho nhẹ, nhìn xem cái này tới gần rồi ba thanh trường kiếm, trên mặt của hắn lại ngay cả một tia thần sắc kinh hoàng đều không có có biểu lộ ra, tương phản vẫn đứng tại chỗ, lẳng lặng mở miệng nói nói.

"Lão gia hòa, sắp chết đến nơi rồi còn nhiều lời như vậy, cho ta vĩnh viễn ngâm miệng a!"

Một thanh đi đầu tên kia người trẻ tuổi khoe miệng hiện lên một vòng nhe răng cười, người này nhưng cũng bất quá là môn phái bên trong tầng dưới chót nhất đệ tử, luyện võ tuy có bảy tám năm, nhưng làm sao tư chất không được, ở bên trong môn phái còn thường xuyên bị xem như người hầu sai sử. Chờ nhìn hắn luyện võ lâu như thế, lại ngay cả một con gà đều không có giết qua, nhưng ở vừa rồi tranh đấu bộc phát bên trong, hắn lại tại âm thầm ra tay, đột nhiên đem một cánh tay của người chặt tổn thương, nhìn đối phương sợ hãi kinh ngạc ánh mắt, người này nguyên bản thần sắc sợ hãi đột nhiên bị một loại trước nay chưa có cảm giác mới lạ thay thế.

Loại kia trong lòng có điểm sợ hãi, nhưng lại để cho người ta tìm đập rộn lên, hô hấp khẩn trương kích thích cảm giác trải rộng toàn thân của hắn, khiến cho người này cái kia phong bế đã lâu, âm u nội tâm một cái liền bước vào một cái không biết lĩnh vực ở trong.

Cái kia thanh nhỏ máu trường kiếm lấy tốc độ cực nhanh hướng về thợ rèn cái cổ vung đi, nam tử nhịp tim đột nhiên gia tốc, dường như tại một giây liền có thể trông thấy người này máu tươi ba thước, chết tại dưới kiếm của mình thảm liệt trắng cảnh, lúc này hô hấp của hắn đều nặng nề lên, con người đột nhiên phóng đại, lại là vô cùng chờ mong nhìn xem trường kiếm của mình mang theo một trận vạch phá bầu trời tiếng gió rít gào mà đi!

"Ai..." Phương thúc lập tức lại là một tiếng than dài, cái kia song nhìn có chút mệt mỏi hai mắt đột nhiên đóng lại, giống như nhận mệnh, cả người lập tức lại không còn một điểm động tĩnh.

"Hô!" một tiếng tiếng xé gió đánh tới, tại cổ này rất nhỏ kiếm động phong thanh dưới, ngay cả Phương thúc đầu phát đều bị thổi làm rất nhỏ lắc bắt đầu chuyển động, mắt thấy tại tiếp theo trong nháy mắt hắn liền bị trường kiếm vạch phá yết hầu, trong chớp mắt này, thời gian giống như đột nhiên dừng lại, toàn bộ trong tửu lâu tất cả mọi người động tác đều đột nhiên thả chậm vô số lần, bao quát một con kia chính tại trong cao không huy động cánh con ruồi, đều tại Phương thúc trước mặt dừng lại.

"Kiếm, không phải như vậy dùng..."

Một tiếng lạnh nhạt thanh âm từ hân khê nhúc nhích bên môi truyền ra, theo Phurong thúc đột nhiên mở cặp mắt ra, đều ở hân yết hầu gang tấc thanh kiếm kia giống như sống đi qua, thế mà tại cái này khẩn yếu trước mắt tránh thoát nam tử nắm cầm tay, trong nháy mắt không nhận không ở bay về phía không trung.

"A, kiếm của ta! ! !"

Nam tử một tiếng bi thiết, đối với hân loại này luyện kiếm bảy tám năm người mà nói, thanh kiếm này đơn giản đã biến thành hân cái tay thứ ba cánh tay đồng dạng trọng yếu. Một cái kiếm khách, cho dù là võ công thô lậu người, thêm có thể nào không có kiếm?

"Kiếm của ta!"

"Đao của ta!"

"Trời ạ, đây rốt cuộc thế nào!"

Không riêng hân một người phát ra kinh hô, tại trong tửu lâu nguyên bản đánh nhau lấy hơn ba mươi người, phàm là cầm trong tay lợi khí người, mặc kệ là kiếm là đao, vẫn là dao găm, toàn bộ trong khoảnh khắc đó tránh thoát tay của mình, từng thanh từng thanh lợi khí tại thời khắc này giống như toàn bộ sống lại, toàn bộ Phi Vũ đến rồi không trung, tại trên khách sạn vây quanh không ngừng lượn vòng lấy.

"Trời ạ, không sẽ là nháo quỷ a!"

"Nói bảy tám nói, giữa ban ngày làm sao có thể nháo quỷ!"

"Vị tiền bối nào cao nhân ở đây? Còn xin tiền bối hiện thân, chớ có trêu đùa vãn bối!"

Đi qua sơ lúc kinh ngạc về sau, lập tức đám người nhao nhao ngừng trận này đổ máu tranh đấu, từng cái thế mà giống như người không việc gì đồng dạng bắt đầu nghị luận, trong đó có kiến thức người lập tức liền nhìn ra cái này nhất định là một vị nào đó tu vi võ công thâm bất khả trắc hướng người thủ đoạn, đám người nghe nói người này lời nói, lập tức lại là ánh mắt tìm kiếm khắp nơi lên vị này tuyệt thế cao nhân.

"Người. . . Người. . . Đây là người chế tạo. . ."

Mà tên kia vừa định một kiếm chém giết Phurong thúc nam tử, giờ phút này lại dọa đến hai chân như nhũn ra, lập tức ngã trên mặt đất, ngón tay run rẩy chỉ vào trước mặt cái này bề ngoài xấu xí trung niên thợ rèn, trong miệng tràn đầy ý sợ hãi.

"Có lẽ là a. "

Phurong thúc nghe vậy khinh khinh gật đầu nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt của hân nhìn qua cái kia tại trên đỉnh đầu không ngừng lượn vòng lấy đồng dao lợi khí, trong ánh mắt lại hiện lộ ra một phần thương cảm chi ý.

"Đến. " hân đưa tay một trận nhẹ phẩy, cái kia mấy chục thanh quanh quẩn trên không trung lấy trường kiếm, trường đao thế mà giống như một đám nghe lời chim nhỏ, đột nhiên hướng phía hân bay đi, sau đó thanh này đem lóe hàn quang trường đao trường kiếm, thế mà như bị tuân phục bô câu, vây quanh thân thể của hân, không ngừng trên dưới vòn quanh xoay quanh.

Tại chỗ hơn ba mươi người một mặt sợ hãi, mặc cho bọn hân nghĩ phá đầu cũng tuyệt đối nghĩ không ra, cái này rèn sắt người thợ, thế mà chính là trong bóng tối thúc đẩy những này đao kiếm người, mồ hôi lạnh không ngừng từ trán của bọn hân cùng phía sau lưng bốc lên, nhớ tới người này vừa rồi mở miệng để bọn hân ngậm miệng, mọi người ở đây lập tức liền thanh tỉnh lại.

Tại hỗn loạn như thế tình huống dưới, dám can đảm mở miệng để bọn hân dừng tay đình chỉ đánh nhau người, ngoại trừ cái kia si ngốc đồ đàn bên ngoài, vậy khẳng định chính là trong lòng đã tính trước, hoàn toàn không e ngại bọn họ người, chỉ là vừa mới cả đám đều giết đồ cả mất, há có thể nghĩ đến như vậy chu toàn.

Tại bọn hân từng cái ngây ra như phỗng, nhìn xem cái này trước mắt viễn siêu xuất lễ thường một màn hướng lúc, mấy cái đi đầu kịp phản ứng đầu não linh mẫn hạng người lúc này phù phù một tiếng liền không có chút nào tôn nghiêm hai đầu gối quỳ xuống đất, cả đám đều lớn tiếng mở miệng cầu khẩn nói

"Vãn bối mất mùa, không biết tiền bối chân chính diện mục, xin tiền bối trách phạt!"

"Tiền bối, vãn bối sai rồi!"

"Tiền bối, vãn bối cả gan xin ngài bỏ qua cho ta một mạng a!"

Đám người lập tức phản ứng lại, ở đây hơn ba mươi người, vô luận tuổi nhỏ vẫn là trung niên người, vậy mà toàn bộ không một quỳ xuống, từng cái toàn bộ mở miệng cầu khẩn, lại là tại khẩn cầu cái này ẩn thế rèn sắt tiền bối có thể tha mình một mạng.

Bọn hân từng cái nguyên bản cũng là chỉ mới nghĩ xinh đẹp người, tại trước mặt người bình thường càng là xích cao khí giương, từng cái tự xưng cầm kiếm thiên hạ, khoái ý ân cừ người, thế nhưng là ở đây sinh mệnh uy hiếp phía dưới, từng cái lại ngay cả cơ bản tôn nghiêm đều ném ra sau đầu, càng đừng nói cái gì lễ nghĩa liêm sỉ, đã sớm không biết bay đến cái nào phiến bầu trời rồi.

Nhân tính kém bản tính tại thời khắc này hoàn toàn bạo lộ ra, một khắc trước đám người ở giữa vẫn là tương hỗ tay cầm đao kiếm giết đến đỏ mắt, giờ

khắc này tại cảm nhận được tử vong uy hiếp, nhưng lại cùng nhau quỳ xuống, một màn này kinh thể hiện thực cảm giác ánh vào rồi Phương thúc hai con người bên trong, lập tức khiến cho hấn lại là thờ dài một tiếng.

"Như thế, các người vẫn xứng dùng kiếm này sao?"

"Tiền bối, tiền bối, vẫn bối ngu ngốc, không biết tiền bối chân diện mục, kiếm này chúng ta không xứng sử dụng, còn xin tiền bối thu đi, chỉ là tha ta cái này ít ỏi một mạng, vẫn bối chính là làm trâu làm ngựa phục thị tiền bối cũng là cam tâm tình nguyện tuyệt không hai lời a."

Đi đầu muốn một kiếm giết chết Phương thúc nam tử lập tức giống như một đầu chó xù đồng dạng, hai đầu gối quỳ trên mặt đất cả gan hướng về phía trước xê dịch rồi mấy bước, lại là nịnh nọt giống như khăn cầu nói.

"Như thế thì tiện, giết người đơn giản ô ư tay của ta."

Phương thúc ánh mắt lạnh lùng nhìn hấn một cái, ánh mắt của hấn khinh khinh vậy một cái, nhưng không thấy trên tay hấn có bất kỳ động tác, chỉ gặp từ cái kia hơn ba mươi đem lợi khí bên trong đột nhiên phân ra một thanh hơi có vẻ hư hại trường kiếm, thế mà chính là vừa rồi người này sử dụng, muốn một kiếm giết chết hấn cái kia thanh.

"Cần quyết đoán mà không quyết đoán, lưu lại tự thương hại!" Phương thúc lấy đồng dạng ánh mắt lạnh như băng nhìn xem thanh này trôi nổi ở trước mặt hấn trường kiếm, lạnh lùng nói ra như thế tám chữ.

"Xoạt xoạt" một tiếng rất nhỏ tiếng vang từ thanh trường kiếm này bên trong phát ra, tại mọi người kinh dị ánh mắt phía dưới, chỉ gặp thanh trường kiếm này thế mà từ giữa đó bắt đầu sinh ra nhất đạo nhỏ vụn vết rách, lập tức cái này nói vết rách không ngừng mở rộng, một trận giống như pha lê vỡ vụn thanh âm truyền đến về sau, thanh này ở trên một khắc vẫn là hoàn chỉnh trường kiếm nghiêm nhiên đã hóa thành một đồng nhỏ vụn vụn sắt, lập tức giống như bụi bặm, âm vang vậy vào rồi tên nam tử này trước mặt.

"Cái này. . . Cái này. . ."

Nam tử lần nữa bị cái này trước mắt ly kỳ một màn kinh hãi đến miệng không thể nói, kiếm của hấn mặc dù không phải cái gì tuyệt thế hảo kiếm, nhưng là đi qua thiên chuy bách luyện mà rèn đúc mà xuất tiêu chuẩn bách luyện thép trường kiếm, kiếm chất liệu mặc dù cũng là bình thường nhất cở sắt mà rèn xuất Thiết Cuồng, nhưng là cái này độ mềm và dai vẫn là đáng giá một dùng.

Thanh trường kiếm này từ hấn luyện võ bắt đầu đi theo với hấn, trọn vẹn tám năm có thừa, làm bạn hấn đi qua gian nan nhất thời gian, cũng là hấn đồn cùi chặt cây lợi khí, nếu để cho hấn tự mình xuất thủ, cho dù là từ giữa đó vắt ngang kiếm này, cũng phải tốn tốn nhiều sức lực.

Thế nhưng là trước mặt cái này giống như người thọt đồng dạng thợ rèn, thế mà bất quá trùng trùng hai mắt, nói thời gian của một câu nói, mình thanh kiếm này ngay tại không trung bị vô hình phân giải, trực tiếp biến thành vụn sắt, công lực cỡ này đơn giản có thể xưng là kinh thể hải tặc, đã vượt ra khỏi hấn lý giải cấp độ.

"Người. . . Người. . ."

Nam tử há to miệng, tay run rẩy không được chỉ vào đều ở trước người thợ rèn, nhưng là đầu lưỡi của hấn giống như đánh kết, cố gắng thế nào cũng nói không ra một câu đầy đủ đến.

"Ta. . . Ta. . . Hắc hắc, ha ha, hồ điệp bay, hồ điệp bay."

Người này một tiếng thỉnh thoảng, lập tức liều mạng đè xuống cổ họng của mình, giống như hít thở không thông, đái hấn lấy lại tinh thần, trong đôi mắt thế mà một phiên thất thần, tại mọi người hít vào khí lạnh trong thanh âm, gia hỏa này thế mà đã mất đi thần trí, triệt để biến thành một cái si ngốc!

"Bay a, bay a, ta phải bay a."

Từ nam tử trong miệng bắt đầu không được chảy ra nước bọt, nhìn động tác của hấn, vậy mà coi là thật giống như một con bướm đồng dạng quơ hai tay của mình, mọi người ở đây đều sợ ngây người trong ánh mắt chạy ra quán rượu.

Nguyên lai người này tại Phương thúc lăng lệ khí thế bao phủ phía dưới, chính mắt thấy bội kiếm của mình đứt đoạn, rốt cục tâm thần bị hao tổn, tại chỗ biến thành một cái si ngốc.

"Tiền bối. . . Ngài nên không sẽ cũng muốn đối với chúng ta như vậy a. . ."

Trong lòng phát sinh không rõ dự cảm đám người lúc này mí mắt cuồng loạn, nếu như đối phương thật có ý này, chỉ sợ mình cái này ba mươi mấy cái tay không tác sát người coi là thật hội tại trong nháy mắt bị người này miểu sát, nếu là coi là thật biến thành người kia si ngốc đáng vẽ, quả nhiên là sống không bằng chết!

"Ha ha, các người yên tâm, ta không có nghe được kiếm của các người đang khóc, nói rõ các người bọn này tiểu gia hỏa vẫn là khả tạo chi tài."

Phương thúc cười ha ha một tiếng, lại là đem mọi người giật nảy mình. Bọn hấn coi là thật sợ cái kia mấy chục thanh lượn vòng lấy trường kiếm đại đao hội từ đây người bên người đột nhiên bay ra, sau đó tại trong điện quang hỏa thạch đem cổ họng mình vạch phá, cả đám đều hãi hùng khiếp vía, không dám ngôn ngữ.

"Bất quá nha, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha!"

Phương thúc tiếng nói đột nhiên chuyển biến, lần nữa đem tâm thần của mọi người toàn bộ dắt bắt đầu chuyển động, chỉ gặp hấn khinh khinh xuất thủ, giống như đang sờ sùng vật, khinh khinh vuốt ve những cái kia xoay quanh Phi Vũ trường kiếm, lúc này khiến cho đám người lần nữa khản trương đến thẳng nuốt xuống một hóp nước miếng.

"Hắc hắc, các ngươi từng cái toàn bộ đi ta cái kia tiệm thợ rèn, mỗi người đều đánh cho ta bên trên ba ngàn chùy, mua thêm nữa một thanh trường kiếm, liền không sao rồi. "

Phương thúc đột nhiên lộ ra rồi hai hàm răng trắng, cười hắc hắc, lần nữa đem mọi người cho sợ ngây người, đám người lập tức căng cứng thân kinh đột nhiên buông lỏng, từng cái toàn bộ mềm cả người, nằm trên đất. Còn tốt, nguyên lai chỉ là đi tiệm thợ rèn rèn sắt, sau đó lại mua một thanh kiếm là được rồi.

"Đi thôi, vật quy nguyên chủ!" Phương thúc tay phải lần nữa đột nhiên hướng về phía trước phát một cái, cái kia hơn ba mươi thanh trường kiếm đại đao giống như rời dây cung bắn ra cung tiễn, nói nói hô tiếng xé gió vạch phá mà đến, tại mọi người kinh dị ánh mắt phía dưới, tay cầm trường kiếm đại đao tỉnh chuẩn cắm ở trước người của bọn hắn, xuống đất ba thước có thừa!

"Ừng ực. ." Tại chỗ đám người bị trước mắt một màn này dọa cho đến lại là cùng nhau nuốt xuống một hóp nước miếng, bọn hắn nhìn xem cái kia lần nữa chống quải trượng, khắp khiêng quay người bước ra quán rượu rèn sắt Hán, từng cái trong lòng không khỏi nghĩ tới từng nghe đến câu nói kia

"Vân An Trấn bên trong không cần người, khắp nơi đều là Ngọa Long tàng!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Tái khởi phân loạn, bá nói Huyện lệnh

Chờ đến điểm tiêu nhị vị vàng dẫn theo mấy chục tên nha dịch bộ khoái đuổi tới quán rượu hương lúc, đã là sau một nén nhang chuyển.

Một đám bộ khoái quan sai vừa khí thế hùng hổ xông vào quán rượu, một cái tất cả đều mất choáng váng, chỉ gặp cái kia bị đánh nát rồi bàn ghế toàn bộ chính chính tề tề bày trên mặt đất, mà lại vừa rồi trên đất vết máu cũng bị người lau đến sạch sẽ, nếu như không phải cái kia một đồng tàn phá đồ vật vẫn trên mặt đất bày biện, mọi người thậm chí đều muốn coi là điểm tiêu nhị đây là tới báo án giả rồi.

Cuối cùng đang mọi người phát hiện cái kia hơn ba mươi đánh nhau người trong võ lâm toàn bộ từng cái lộ vẻ tức giận tại sát vách tiệm thợ rèn bên trong trợ giúp lúc, tại chỗ cả kinh lại là một cái trợn mắt hốc mồm, trong đám người này, có chính đây bụi đất vị vàng nhóm lửa, có đầu đầy mồ hôi cảm to lớn thiết chùy đang đánh thép, còn có người ở một bên rao hàng, coi là thật vô cùng náo nhiệt.

Cái này thứ nhất lên Vân An Trấn bên trong sự kiện đâm máu tới vô cùng trùng hợp, đi lại càng thêm quỷ dị, cái này chờ bắt đắc dĩ kết quả phía dưới, quan phủ đối với việc này cũng chỉ có không giải quyết được gì. Càng khiến người ta cảm thấy ly kỳ, cái kia hơn ba mươi người tại bị rèn sắt Phương thúc thả đi rồi về sau, thể mà một câu nhân thoại cũng không có ở dẫn ra ngoài truyền, bị người hỏi cũng chỉ là qua loa tắc trách mà qua, bất quá ban đêm hôm ấy, những người này đều thừa dịp bóng đêm rồi đi, từ đây rốt cuộc không có đặt chân qua Vân An Trấn một bước.

Lần này sự kiện lắng lại không lâu, Vân Nam trong trấn ngay sau đó thêm bạo phát thứ hai lên xung đột sự kiện, lần này hai phe nhân mã lại là oán hận chất chứa đã sâu, tại trên đường cái gặp nhau về sau giữa song phương liền từ khoe miệng chỉ đồ trực tiếp thẳng cấp thành đồ máu chi tranh.

Lần này quan phủ phản ứng mười phần Mau Lẹ, có lẽ là đang hấp thụ rồi lần trước trong tù lâu giáo huấn, tại hai phe nhân mã vừa mới giao chiến không lâu, ba trung niên nhân thể mà tại trước mắt bao người, từ trên nóc nhà thể hiện ra tuyệt thể khinh công, phiêu nhiên rơi xuống, lại là vừa vặn đứng ở hai phe nhân mã ở giữa.

Ngay tại tất cả mọi người đang suy đoán ba người này là thân phận như thế nào hương lúc, đứng bên trái nhất tên kia người mặc một thân màu xanh đen rộng lớn quan phục nam tử, lại là nói ra một phen để tất cả mọi người cảm thấy kinh dị lời nói.

"Vân An Trấn Huyện lệnh có lệnh, bất luận cái gì võ lâm nhân sĩ đều không đến tại Vân An Trấn bên trong một mình đánh nhau, nếu có kẻ trái lệnh toàn bộ giải vào đại lao, nếu có người phản kháng, giải quyết tại chỗ!"

"Cái gì? ?"

Mọi người ở đây nghe được tin tức như vậy đột nhiên một mảnh xôn xao, người người cũng bắt đầu nghị luận.

"Quan này phù là điên rồi? Vẫn là phải cùng thiên hạ võ lâm nhân sĩ là địch?"

"Trò cười, quan không cùng đấu võ, hấn thật coi mình là rể hành rồi?"

"Vân An Trấn Huyện lệnh là cái thứ gì? Dựa vào cái gì ra lệnh cho Lão Tử?"

Lập tức hai phe nhân mã bên trong một ít cấp tiến người nhao nhao miệng phun chữ bậy, hiển nhiên đối với lời nói của người nọ xong hoàn toàn không coi là gì.

"Ý của ngươi là ngươi muốn kháng lệnh rồi?" Nam tử trung niên ở trên cao nhìn xuống, lạnh lùng nhìn xem người này, nhàn nhạt mở miệng hỏi nói.

"Kháng lệnh thế nào? Ngươi lại là cái thứ gì?"

Đứng đi đầu tên kia cầm trong tay trường kiếm nam tử đồng dạng lạnh lùng đáp lại, hấn một phương này nhân mã khoảng chừng hơn hai mươi người, há hoi e ngại cái này người mặc quan phục nam tử.

"Rất tốt, Thất kiếm đường đệ chết trước mặt mọi người chống lại Chấp Pháp, mở miệng chống đối tri huyện, giải quyết tại chỗ!"

Người mặc quan phục nam tử diện mục ngay ngắn, một mặt khí vũ dâng trào, tăng thêm nó cái cảm chỗ giữ lại một vòng Tiểu Hồ Tử, một thân quan vị mười phần. Người này ánh mắt sắc bén mà ngấm lấy điểm điểm uy thế, tại nhàn nhạt nhìn qua người này về sau, lập tức chậm rãi gặt đầu mở miệng nói, sau đó tại đối phương phách lối trong ánh mắt, tay phải đột nhiên một chưởng vỗ xuất.

"Phốc. . ."

Một cổ màu vàng nhạt nội lực từ hấn tay phải bên trong dâng lên mà xuất, cổ này quân trọng khí thế phía dưới mãnh liệt nội lực bất quá tại vừa đối mặt phía dưới, liền âm vang đánh vào rồi tên nam tử này trên thân, hấn căn bản tới kịp làm xuất phản ứng, cả người liền giống như một cái phá bao cát đồng dạng bay ngược ra ngoài.

"Phanh" một tiếng vang trầm, thân thể người này trọn vẹn bay ra mấy trượng xa, sau đó ngã ầm ầm ở cái kia đường lát đá bên trên, từ mắt của hấn mũi cùng lỗ tai ở giữa một đầu đỏ bùng Huyết Tuyền rất nhanh chảy ra ngoài, cả người nằm rạp trên mặt đất thế mà một điểm động tĩnh cũng không có.

"Đại sư huynh! !"

Chậm chạp mới phản ứng được đồng môn đám người một tiếng bi thiết, lúc này tách ra chen chúc đám người, vội vàng chạy đến tên nam tử kia trước người, cuồng quát đem đỡ dậy.

Đội mấy người bọn họ đem nam tử đỡ dậy, nhìn xem Đại sư huynh thăm trạng, lập tức cả đám đều nghẹn họng nhìn trần trời, tựa hồ không thể tiếp nhận bọn hấn cái kia võ nghệ xuất chúng Đại sư huynh thế mà bị người một chiêu liền đánh tới thảm hại như vậy.

"Đại sư huynh? Đại sư huynh tại sao bất động. . ."

Một tên nam tử nhỏ giọng hỏi nói.

"Đại sư huynh?" Cái kia ôm ấp lên bọn hấn Đại sư huynh người thận trọng đưa tay rời khỏi mũi của hấn cánh chỗ, sau đó đột nhiên "A" hét lên một tiếng, thế mà dọa thoả đáng trận ngổ trên mặt đất.

"Đại sư huynh. . . Đại sư huynh chết. . ."

"Cái gì!" Tại chỗ hai mươi người sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, từng cái tựa hồ cũng không tin một khắc trước còn sinh long hoạt hổ Đại sư huynh thế mà chết.

"Ngươi thật là ác độc a, vì sao muốn như thế hung ác hạ sát thù! !!"

Một tên nam tử trong đó mặt mũi tràn đầy bi phẫn, hai mắt đỏ bùng nhìn qua tên kia vừa rồi động thủ nam tử trung niên, rống lớn nói.

"Cần ta cho ngươi thêm lập lại một lần vừa rồi mệnh lệnh sao?"

Nam tử trung niên lạnh lẽo tương vọng, cặp kia thiết diện phía trên không có có bất kỳ tâm tình chấp chờn, tựa hồ hấn tiện tay giết chết bất quá là một con gà mà thôi.

"Ngươi. . . Ngươi đến tột cùng là người nào. . ."

"Hấn là ai? Ha ha ha, các ngươi bọn này sơ xuất giang hồ nhỏ Thỏ Tử con non, tự cho là học được hai tay công phu mèo quào liền ở chỗ này mất mặt xấu hổ, hiện tại tự thực ác quả, nhưng cũng rơi xuống cái trừng phạt đúng tội!"

Nhất đạo chế giễu thanh âm đột nhiên từ trên nóc nhà truyền đến, tức khắc sẽ tại trận ánh mắt mọi người toàn bộ hấp dẫn.

Ánh mắt của mọi người nhìn lại, chỉ gặp tại cái kia cao cao trên nóc nhà, một tên người khoác cù nát bao tải nam tử trung niên chính nằm nghiêng tại trên mái hiên, chỉ gặp hần tay trái cầm một cái sứ men xanh bầu rượu, lập tức chính hướng trong miệng của mình chạy đến chảy nhỏ giọt rượu.

"Người lại là cái gì người? Có tư cách gì ở đây nói bừa!"

Trước mắt người này quần áo lam lũ, thần sắc lười biếng, lúc này liền có người đứng ra mở miệng chống đối với hắn.

"Ta là người nào? Nác. . ." Người này cặp kia có chút mê ly hai mắt hơi liếc mắt nam tử một chút, sau đó đột nhiên đánh một ợ no nê, một phen lay động về sau, rốt cục tại cái này bất bình trên nóc nhà đứng thẳng người, ánh mắt của hắn lập tức nhìn qua vừa rồi tên kia người mặc quan phục nam tử trung niên, nhàn nhạt mở miệng nói

"Vi Huyện Lệnh, đã lâu không gặp. "

"Hồi lâu không thấy, sông núi, người vẫn là cái này như cũ. "

Vi Huyện Lệnh nhàn nhạt mở miệng, cái kia sinh lạnh trên mặt lập tức nhưng cũng lộ ra rồi một phần cười nhạt ý.

"Người. . . Người chính là Vân An Trần Huyện lệnh? Không. . . Cái này sao có thể. . ."

Nam tử kia nghe được giữa hai người đối thoại, lập tức bị cả kinh là ghen hòng nhìn trần trối, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, đường đường một cái Tiểu Vân an trần Huyện lệnh lại có tỉ như chi cao võ công, mà lại thể mà còn tự thân động thủ giết người.

"Người thân là bách tính quan phụ mẫu, thế mà bên đường hành hung, có tình vi phạm, người phân phối xuyên cái này thân quan phục à!"

Lập tức cảm xúc kích động Thất kiếm Đường Môn người trực chỉ người này, giận dữ mở miệng. Tựa hồ hoàn toàn không thể tiếp nhận người này chính là Huyện lệnh sự thật.

Vi Huyện Lệnh ánh mắt khinh khinh liếc qua lối ra này nam tử, ngữ khí hơi có vẻ khinh miệt nói

"Người đây là đang chống lại Cháp Pháp sao?"

"Ta. . . Ta. . . Chỉ là tại trước mặt bao người cho người chết lấy một cái công nói mà thôi, làm sao, chẳng lẽ người muốn tại trước mặt mọi người đem chúng ta đều giết chết sao?"

Nam tử ngữ khí hơi có vẻ e ngại, bất quá hắn khi nhìn đến mọi người ở đây đều đang chăm chú hắn cùng người này đối thoại về sau, lá gan lại đột nhiên biến lớn lên, hiện tại người người đều biết người này là Huyện lệnh, chẳng lẽ hắn còn dám trước mặt mọi người xuất thủ lần nữa giết người không thể, trong lòng nghĩ như vậy, người này lá gan nhưng cũng là từ từ lớn lên, cuối cùng nói chuyện phía dưới lộ ra trung khí mười phần, cũng không tiếp tục phục vừa mới bắt đầu như vậy khiếp đảm.

Vi Huyện Lệnh lần nữa khinh miệt nhìn qua người này một chút, lập tức thế mà tại trước mặt mọi người trợn trắng mắt, hắn ngay cả không thèm để ý hỏi người này, mà là quay đầu hướng về hai gã khác nam tử hơi gật đầu, mở miệng khinh khinh nói nói

"Công Trường Lão, nghiêm Chương Môn, lần này còn phải làm phiền hai người các người một phen. "

"Vi huynh khách khí, không nói trước người cùng chúng ta Cửu Long Sơn trang thâm hậu quan hệ, chính là xem ở hai người chúng ta quan hệ cá nhân bên trên, chuyện này ta cũng phải giúp a. "

"Ha ha, đúng vậy a, ta cùng công Trường Lão lần này bất quá giúp người hoàn thành ước vọng, thuận nước đẩy thuyền mà thôi a. "

Công Hưng Văn cùng Nghiêm Tu lập tức khách khí mở miệng nói nói, trong lời nói đều là tràn đầy ý cười.

"Đã như vậy Vi mỗ cũng liền không còn khách khí, còn xin công Trường Lão cùng nghiêm Chương Môn tuyên từ a. "

Vi Huyện Lệnh lập tức cũng liền không chối từ nữa, dù sao hắn cùng hai người này trước sớm đã từng có thương nghị, lần này bất quá là đi đi đi ngang qua sân khấu mà thôi.

Cái kia được xưng là công trường lão tuổi già nhân thân mặc một thân thật dài liếc áo khoác, nó từ bả vai chỗ mơ hồ có thể thấy được một đầu nhân nhạ kim sắc đường vân một đường thuận dưới, thẳng đến dưới đáy, bụng phải là lộ ra vô cùng cao quý, lại thêm người này cái kia phiêu dật một đầu tóc bạc phía trên đỉnh một chỗ kim sắc băng tóc, hai bờ thái dương mái tóc dài màu trắng bỏ qua cho thỉnh tai, cái kia thật dài màu trắng lông mày gặp nhau, cả người mặc dù tuổi già, nhưng ở dung nhan ở giữa lại hiển thị rõ cao quý khí thế.

Công Trường Lão ý cười đầy mặt nhìn đứng ở hắn một bên nghiêm Chương Môn, khách khí mở miệng hỏi nói

"Nghiêm Chương Môn, người nhìn lời này là người tới nói tốt, vẫn là lão hủ tự thân lên trận đâu?"

Được xưng là nghiêm Chương Môn người này tuổi tác ước chừng tại năm mươi ở giữa, hắn thân mặc cả người trắng sắc áo lót, bên ngoài vẫn còn tăng thêm tầng một cùng vai áo lót, ở tại ngực chỗ đồng dạng có chút hai đầu kim sắc đường vân, bất quá trên đó giăng đầy điểm điểm màu đen đường vân, người này thân thể bên trong chờ, m2 mỵ rộng mắt, tóc dài chải vuốt đến chính chính tề tề, lại là mười phần nhẹ nhàng khoan khoái.

Nghiêm Chương Môn nghe nói công Trường Lão lời lẽ khách khí, lúc này cười nói

"Công Trường Lão ngài là tiền bối, trong giang hồ uy tín càng thâm hậu, này chờ sự tình vẫn là đến làm phiền ngài tự mình mở miệng vì đó. "

"Đã như vậy, vậy lão hủ cũng liền không chối từ nữa. " công Trường Lão khinh khinh gật đầu ứng nói, hần chân trái phóng ra, cả người lại là hướng về phía trước đứng ra một bước.

Tại dùng cặp kia ân hàm nhân nhạ uy thế ánh mắt quét qua mọi người ở đây về sau, công Trường Lão tại mọi người ánh mắt mong chờ bên trong, lúc này mở miệng nói nói

"Tại hạ Cửu Long Sơn trang Trường Lão Công Hưng Văn, lần này hiệp đồng Kinh Hồ Môn Chương Môn Nghiêm Tu ở đây, lại là muốn đem một kiện chuyện quan trọng thông cáo các vị Võ Lâm cùng nói. "

(không có gì bất ngờ xảy ra, quyền sách sẽ tại gần nhất mấy ngày lên khung, còn hi vọng các vị thư hữu tiếp tục ủng hộ, đến tiếp sau tình tiết càng thêm đặc sắc.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Giang hồ thế lực, Võ Tôn thánh lệnh

Lời này vừa nói ra, ở đây tụ tập hơn mấy trăm người lúc này toàn bộ yên tĩnh trở lại.

Cửu Long Sơn trang tại trong chốn võ lâm thế nhưng là cùng Vân Vụ sơn trang giống nhau kích thước to lớn đỉnh cấp môn phái, trong phái cao thủ đông đảo, môn nhân chừng mấy ngàn dư thừa, đứng hàng Võ Lâm đỉnh cấp thế lực.

Mà cái này Kinh Hồ Môn mặc dù cũng không phải là đỉnh cấp thế lực, thế nhưng là đồng dạng làm tuyệt thế môn phái tuyệt đối không dung bất luận cái gì người coi nhẹ, mà lại ở đây thế nhưng là một vị sống sờ sờ chương môn nhân, đây tuyệt đối không phải bọn hắn những tiểu nhân vật này có thể so với được.

Giống như Thất kiếm đường loại này không lọt mắt xanh tứ giai môn phái, môn Nội môn người cũng bất quá hơn trăm khen người, loại này thế lực nếu là ở bình thời cũng coi như đến Nhất Phương môn phái, thế nhưng là cùng Cửu Long Sơn trang cùng Kinh Hồ Môn so ra, cái kia coi là thật bất quá là một con con tôm nhỏ mà thôi.

Chung giữa các môn phái mạnh yếu so sánh, chính là lấy bên trong ngày mai cao thủ số lượng đến tiến hành trực tiếp cân nhắc.

Giống như Thất kiếm đường loại này tứ giai môn phái, trong phái đệ tử nhiều lắm là cũng chính là tu luyện một chút tứ giai thượng phẩm kiếm quyết tâm pháp, bởi vì môn phái quy mô hạn chế, bình thường tới nói bọn hắn là không chiếm được tam giai Công Pháp.

Trong đó lại lớn một điểm môn phái, cùng loại với ô tay đường, cùng núi xanh đường, tối Phong Đường, cùng liệt điểm đường loại này tam giai thế lực môn phái, trong môn mặc dù đồng dạng bất quá hơn mấy trăm người, bất quá bởi vì môn phái truyền thừa hơi có tích súc, lại thêm trong môn nhưng có tam phẩm võ công tâm pháp lấy cung cấp tu luyện, loại môn phái này chính là ở vào trong chốn võ lâm trung giai thế lực, trong đó nhân số tại trong chốn võ lâm chiếm tuyệt đại đa số so sánh.

Mà so sánh tam giai môn phái càng cao cấp hơn thì làm hiện tại xuất hiện Kinh Hồ Môn, cùng gần hoàn môn, còn có tại trên võ lâm vốn không che mặt Tiêu Dao môn chờ chút môn phái, loại này nhị giai môn phái bên trong, có lẽ cũng không có Nhị phẩm võ công tâm pháp, nhưng là trong môn có ngày mai cao thủ tuyệt thế ở bên trong chỗ dựa, chính là bởi vậy, nhị giai môn phái cũng có thể được xưng là tuyệt thế môn phái, trong môn đồng dạng chỉ cần ngày mai cao thủ không dứt, như vậy liền có thể bảo trụ môn phái sinh sôi Xương Thịnh.

Lại vì cao cấp hơn giống như Vân Vụ sơn trang cùng Cửu Long Sơn trang, loại này ở vào trong giang hồ đỉnh cấp thế lực, môn phái đi qua trên trăm năm truyền thừa phát triển, kỹ thế lực đã đạt đỉnh phong. Đỉnh cấp môn phái từ xưa đến nay đều đều chiếm một chỗ, tương hỗ ở giữa riêng phần mình phát triển, không can thiệp chuyện của nhau.

Làm Võ Lâm bên trong đỉnh cấp môn phái, nó đệ tử trong môn phái bình thường đều nhiều đến hơn ngàn, lại thêm ngày mai cao thủ số lượng ở một mức độ nào đó cũng sẽ có điều gia tăng, bất quá trọng yếu nhất, lại là cái kia đi qua mấy trăm năm lắng đọng truyền thừa xuống tuyệt thế Công Pháp.

Đương kim trên đời, phàm là đã biết nhị giai Công Pháp, cơ hồ đều bị các đỉnh cấp môn phái chia cắt thu nạp, nếu là người muốn tu tập nhị giai Công

Pháp, chỉ sợ ngoại trừ gia nhập loại này thế lực lớn, bình thường đều không còn cách nào khác.

Ngoại trừ những người kia người biết rõ đỉnh cấp môn phái thế lực bên ngoài, trong đó còn ẩn giấu đi một loại đặc biệt thế lực -- ẩn thế môn phái.

Ẩn thế môn phái bên trong thế lực phân bố không đồng đều, cũng không có thực lực tuyệt đối định nghĩa.

Bởi vì trong đó có ẩn thế môn phái có lẽ bất quá đến tam giai môn phái thực lực mà thôi, nhưng là có thậm chí có thể cùng đỉnh cấp môn phái đánh đồng cũng khó nói, bất quá vừa làm ẩn thế môn phái, như vậy liền quyết định trong môn đệ tử số lượng bình thường đều ở vào ít địa vị, mà lại loại này môn phái nếu không phải sinh từ tồn vong thời khắc, trong đó môn nhân rất ít hội trên thế gian đi lại, bọn hắn phần lớn dốc lòng ở trong núi rừng, có thậm chí phân bố tại nông thôn ở giữa, mặt ngoài phía trên trải qua cuộc sống của người bình thường, lại là không đủ vì ngoại nhân nói cũng.

Đương thời mặc dù người người thượng võ, nhưng lại làm sao bây giờ giang hồ các phái thực lực lại càng thêm đi hướng rồi tiêu điều thời kỳ.

Nhất là tại Vũ Quốc kiến quốc sơ kỳ, trong nước nội loạn không ngừng, cùng địch Ấp Quốc ở giữa giao chiến cũng chưa từng đình chỉ qua, dẫn đến dân tâm bất ổn, nhân dân ngay cả cơ bản sinh hoạt bảo hộ đều không được, thêm nơi nào có tâm tư đi luyện Vũ Cường thân, đây cũng là gián tiếp đưa đến trước mắt trong chốn võ lâm thế hệ trẻ tuổi thực lực tiêu điều tình huống hiện tại.

Mà mấy năm gần đây tại Vũ Quốc minh quân từng cái từng cái quản lý phía dưới, trong nước dần dần an ổn, nhân dân sinh hoạt trình độ cũng đang nhanh chóng lên cao, các phái thực lực lúc này mới mơ hồ có rồi dần dần khôi phục tình huống.

Nước thái thì dân an, dân an thì Quốc Cường, một quốc gia hưng thịnh bại suy cùng nhân dân, thổ địa, thu hoạch cùng một nhịp thở, mà những môn phái kia nếu là muốn không ngừng lớn mạnh, muốn truyền thừa trăm năm, ngàn năm, hết sức quan hệ trực tiếp cùng cùng quốc gia có quan hệ.

Năm đó nhạc Quốc Quân vương lúc tuổi già ngu ngốc, dẫn đến nhạc quốc cảnh bên trong dân chúng lầm than, người người trong nhà luyện cơm đều ăn không đủ no rồi, còn có người nào tiền nhân rồi ở bên trong môn phái luyện võ? Nếu là những cái kia có phong phú nội tình đại phái còn tốt, bọn hắn có thể đóng cửa không ra, dựa vào cái kia phong phú tích súc rủng rỉnh chống đỡ mà qua.

Thế nhưng là những cái kia tam lưu, Tứ Lưu môn phái gặp phải chính là trực tiếp giải tán hiện thực vận mệnh, có người vì lấy một miếng cơm ăn, lúc này báo danh tham quân, dựa vào nhận lấy một điểm quân lương, trên chiến trường mất mạng người trong võ lâm cũng có khối người.

Bọn hắn dù sao không phải Thần, cho dù là một cái tam lưu môn phái cường môn nhân, nó chân thực võ công trình độ chỉ sợ cũng chính là tại hai mươi năm đến ba mươi năm ở giữa, mặc dù nắm giữ một thân không tầm thường võ nghệ, thế nhưng là tại chiến trường phía trên, tại thiên quân vạn mã Mercedes-Benz phía dưới, cho dù là một cái chân chính ngày mai cao thủ, cũng không dám hứa chắc mình có thể toàn thân trở ra.

Lúc đến Vũ Quốc năm năm, trong giang hồ tam lưu môn phái Tứ Lưu môn phái cơ hồ hủy diệt rồi hơn phân nửa, còn lại cũng bất quá kéo dài hơi tàn, có vì lấy một miếng cơm ăn, toàn phái hơn mấy chục người ra đường mãi nghệ, ra đường ăn xin cũng có khối người, hiện tại tưởng tượng, còn để rất nhiều thế hệ trước người nghe đến đã biến sắc, tránh không kịp.

Cái này cũng chính là vì cái gì vị này tự xưng Cửu Long Sơn trang Trường Lão mới mở miệng, tất cả mọi người lập tức cũng không nói gì nữa rồi, làm thế lực cao cấp Cửu Long Sơn trang Trường Lão, cùng Kinh Hồ Môn cường môn nhân, nó hai người thực lực tuyệt đối đã đạt đến ngày mai tu vị, người trong võ lâm từ trước đến nay lấy thực lực vi tôn, tăng thêm hai người ở đây đại biểu phân lượng, song trọng điệp gia phía dưới, một cái liền sẽ tại trận tất cả mọi người cấp trấn trụ, từng cái lại đều nghĩ muốn biết, Trường Lão mở miệng, đến tột cùng là cho mọi người truyền đạt cái gì giang hồ thông cáo.

Công Hưng Văn nhìn xem bốn phía phản ứng của mọi người, tựa hồ rất là hài lòng, hắn tiếp tục mở miệng, thanh âm mặc dù không lớn, nhưng lại rõ ràng truyền đến trong tai của mỗi một người tại chỗ.

"Lần này ta cùng Kinh Hồ Môn cường môn nhân tới đây, vì cái gì lại là cho các vị đang ngồi truyền đạt một kiện giang hồ thông cáo. "

Trong lời nói, Công Hưng Văn tay phải đột nhiên đem một khối màu đỏ điểm hình lệnh bài giơ lên cao cao, thần sắc ở giữa hiển thị rõ ngạo khí.

"Võ. . . Võ Tôn Thánh Hòa lệnh!"

Không biết là ai phát ra một tiếng kinh hô, lúc này mọi người ở đây vậy mà toàn bộ một gối quỳ xuống, đem đầu lâu chăm chú cúi xuống, lấy đó cao nhất kính ý.

Sông nói ánh mắt ngưng lại, nhưng cũng không nghĩ tới đám gia hỏa này thế mà ngay cả Võ Tôn thánh lệnh đều cho chính ra tới, hắn một cái bốc lên nhảy xuống nóc nhà, dù chưa quỳ xuống, nhưng cũng rất cung kính hai tay làm cú hành lễ.

Chỉ gặp Công Hưng Văn trong tay giơ cao khối kia từ màu đỏ kim thiết chế tạo lệnh bài tại ánh nắng chiếu rọi, phát ra một phiến nhàn nhạt hồng quang, từ xa nhìn lại coi là thật tựa như là một khối Hỏa Diễm ở trong tay của hắn thiêu đốt đồng dạng.

Khối này lệnh bài chính là từ cực kỳ trân quý hồng thiết kim tinh chế tạo, bình thường Hỏa Diễm căn bản là không có cách nung chảy, mà tại lệnh bài kia chính giữa, chính là khắc lấy một cái lờ ra "Võ" chữ.

Võ Tôn Thánh Hòa lệnh, này khiến vừa ra là đại biểu Võ Tôn chân thân tới, phạm là người trong võ lâm, không hề có dám kẻ không theo.

Nhìn xem dưới đài bốn phía quỳ sát đám người, Công Hưng Văn nhàn nhạt mở miệng nói

"Truyền Võ Tôn thánh lệnh, phàm là người trong võ lâm, đều không thể tại Vân An Trấn bên trong tiến hành bất kỳ đánh nhau, như làm trái khiến người, ngay tại chỗ xử quyết!"

"Cần tuân thánh lệnh, không hề có không theo. "

Đám người ngừng đầu, nhìn xem Thánh Hỏa lệnh cùng nhau mở miệng.

Kỳ thật đối với ở đây rất nhiều người mà nói, nếu không phải dưới cơ duyên xảo hợp, bọn hắn có lẽ cả một đời cũng không có cơ hội có thể nhìn thấy Võ Tôn bản nhân, nhưng là Võ Tôn đối với mỗi một cái người trong võ lâm tới nói, liền giống với là thể gian Đế Vương, tuyệt đối ở vào tất cả mọi người tối cao phía trên, vô luận mưu trí, tu vi, phẩm đức, mọi thứ lấy ra đều có thể phục chúng, lâu dài dĩ vãng, Võ Tôn chỉ vị đã truyền thừa chừng mấy ngàn năm hơn, tại trong lòng của tất cả mọi người, Võ Tôn chỉ vị cao thượng chỗ, đã là thâm căn cố đế, ai cũng dám quên rồi.

Công Hưng Văn tuyên bố xong thánh lệnh về sau lập tức đem Thánh Hỏa lệnh thu hồi, lại là khách khí mở miệng nói

"Chư vị còn xin đứng đây, lần này lão hủ cùng nghiêm Chương Môn đến bất quá là thuận ý mà vì đó, còn xin chư vị lẫn nhau chuyển cáo một tiếng, hi vọng các phái bên trong người cộng đồng tuân thủ Võ Tôn chỉ lệnh, chớ có chống lại. "

"Đa tạ công Trường Lão, nghiêm Chương Môn, tại hạ minh bạch rồi. "

"Văn bối cảm ơn công Trường Lão, nghiêm Chương Môn. "

"Đa tạ chuyển cáo, tại dưới có sự tình liền xin được cáo lui trước. "

Đám người nghị luận ở giữa, lập tức đã có một nửa người tại chỗ rời đi, nơi đây giang hồ thông cáo như là đã tuyên bố, như vậy tại Vân An Trấn bên trong, khẳng định lại không có người dám can đảm gây chuyện thị phi rồi, nếu không chớ nói cái này tu vi thâm bất khả trắc Vi Huyện Lệnh, chính là tại chỗ chỉ sự cũng có hội rất nhiều tiền bối thay thế Võ Tôn chỉ lệnh mà Chấp Pháp, đến lúc đó thật giống Thất kiếm đường đại đệ tử, bị tại chỗ xử quyết, coi là thật chính là chết đều không biết chết như thế nào rồi.

"Lần này làm phiền công Trường Lão cùng nghiêm chương môn, chuyện này sau còn xin đến hàn xá tiểu tụ, ta sớm đã sai người đem rượu đồ ăn chuẩn bị tốt, còn kém hai vị vào chỗ ngồi. "

Vi Huyện Lệnh trên mặt hiện lên một tia ôn hòa chi ý, lập tức nhìn xem hai người mở miệng nói nói, lại là cố ý mời hai người này ngồi vào vị trí hàn huyền.

"Dễ nói dễ nói, Công môn xa nói mà đến vừa vặn trong bụng đói khát, đã như vậy ta liền cung kính không bằng tuân mệnh rồi, ha ha. "

"Đã sớm nghe nói Vân An Trấn tập tứ phương mỹ vị hương chừng trường, lần này ta cần phải hảo hảo mở mắt một chút rồi, ha ha. "

Công Hưng Văn cùng Nghiêm Tu hai người lập tức ý cười đầy mặt, lại là cười gật đầu mở miệng, Hàn Nhiên tiếp nhận rồi lần này mời.

"Ha ha, Vi môn trong nhà tuy không sơn trân hải vị, bất quá nơi này tự diễn món ăn nhưng cũng là mọi thứ đều đủ. " Vi Huyện Lệnh lập tức cũng là mỉm cười gật đầu, ánh mắt của hắn đột nhiên chuyển hướng cái kia một người lẻ loi trợ trợ đứng trên đất trống sông nói, cười nói

"Giang huynh, nhiều năm không thấy, không bằng cùng nhau đến đây dùng bữa ăn? Ta người địa chủ này cũng tốt nhờ vào đó cơ hội vì người bày tiệc mời khách. "

Sông nói nghe vậy một phen trầm ngâm, lại là mở miệng kinh người nói

"Ân . . Có rượu uống sao?"

"Ngạch. "

Vi Huyện Lệnh một mặt kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới sông nói trầm ngâm một phen thế mà hỏi như thế vấn đề, hắn thân là từng cái đường đường Huyện lệnh, mà lại chính là trong triều Hoàng Thượng thân phong hạ ngự khiến tòng Lục phẩm đại quan, trong phủ làm sao có thể ngay cả rượu đều không có có?

Không qua sông nói há lại thường nhân, hắn mặc dù hỏi cái này nhìn như ngây thơ vấn đề, bất quá ẩn chứa trong đó chân ý khẳng định cũng không phải là mặt chữ bên trên đơn giản như vậy, Vi Huyện Lệnh con mắt xấp nhất chuyển, băng vào mình những năm gần đây xử án phong phú kinh nghiệm, lập tức lại là ẩn ẩn đoán được sông nói chân chính hàm nghĩa, hắn một mặt nghiêm nghị khinh khinh gật đầu, nói

"Trước mấy ngày mới từ già cách nơi đó làm một vò Quỳnh Hoa Lộ. . . "

Chương 101: Mấy phe thế lực, phương xa người tới

Còn không có chờ hấn nói hết lời, chỉ gặp sông nói dưới chân khinh công đột nhiên hướng về phía trước nhảy lên xuất, lập tức liền nhảy tới Vi Huyện Lệnh trước mặt, một mặt nghiêm túc nói.

"Không cần ở chỗ này ôn chuyện rồi, chúng ta vẫn là đi nhanh lên đi. "

"Ha ha, ngươi vẫn là như cũ, thích rượu vì mệnh a. " Vi Huyện Lệnh sững sờ, lập tức cười gật đầu nói nói, mặc dù mười năm không thấy, nhưng là có ít người tính tình đời này chỉ sợ đều không sẽ cải biến.

"Đi thôi đi thôi, ta đều quên rồi tên kia ừ ra tới rượu là tư vị gì. " sông nói một mặt khi gặp nói, nhìn nét mặt của hấn coi là thật hận không thể lập tức bay đến trong huyện nha đi đồng dạng.

"Làm sao? Lâu như vậy không gặp, chẳng lẽ ngươi không có đi tìm hấn tự ôn chuyện?"

Vi Huyện Lệnh lúc này mở miệng, hiển nhiên một mặt không quá tin tưởng hỏi nói.

"Phi, lão tiểu tử kia bụng dạ hẹp hòi, ta còn không có tiến hấn môn, hấn liền lấy không cái bình đem ta đánh ra ngoài. " sông nói lập tức hung tợn đáp nói, tựa hồ đối với người này hận đến ngứa cả hàm răng.

"Xem ra già cách đối ngươi năm đó tiến hành vẫn ghi hận trong lòng, ngày khác ngươi vẫn là tự mình đến nhà tạ tội a. "

Vi Huyện Lệnh gật đầu cười, tựa như cái kia tuổi trẻ hường lúc chuyện cũ vẫn rõ mòn một trước mắt đồng dạng.

Sông nói lập tức hậm hực cúi đầu, lại là có chút phần hận nhỏ giọng thầm thì nói

"Cát, không chính là hủy gia hỏa này một cái hãm rượu a, về phần ghi hận ta nhiều năm như vậy à. "

"Tốt, đợi ta trước đem cái này hai bày nháo sự người xử trí, lại mang các ngươi tiến đến ta trong phủ hảo hảo ôn chuyện. "

Vi Huyện Lệnh lập tức gật đầu, ánh mắt đột nhiên chuyển hướng cái kia hai bày nháo sự người, cái này trên đường cái vừa rồi tụ tập đại bộ phận người mặc dù có đã tản, nhưng là hai môn phái này bên trong người lại là tự giác lưu lại, giống như đã nhận mệnh, đang đợi lấy Vi Huyện Lệnh xử lý.

"Thất Kiếm Đường cùng Bạch Hạc Đường bên trong người tại Vân An Trấn bên trong phát sinh tư đấu, trái với rồi Vân An Trấn pháp lệnh, vốn nên ngay tại chỗ xử quyết, nhưng là nể tình nó vi phạm lần đầu phân thượng, toàn bộ giải vào đại lao, giam giữ bảy ngày, hai người các ngươi phương bên trong người có gì dị nghị không?"

Vi Huyện Lệnh mặt không biểu tình, nhàn nhạt mở miệng hướng song phương nhân mã hỏi nói.

"Bạch Hạc Đường không có dị nghị. "

"Thất Kiếm Đường cũng không dị nghị. "

Lập tức song phương bên trong đều riêng phần mình phái ra một người mở miệng trả lời, lại là sắc mặt bình tĩnh, tại không có gây chuyện tâm tư.

Nguyên bản hai cái tiểu phái ở giữa bất quá cũng chính là một điểm nhỏ ma sát, lần này song phương lại là tại riêng phần mình Đại sư huynh dẫn dắt phía dưới, bốn ba mấy trăm dặm đường mới chạy tới cái này Vân An Trấn bên trong, vốn là nghĩ chờ bảo vật xuất thế, nhìn có thể hay không đục nước béo cò, nhất cái tiện nghị.

Ai nghĩ đến cái này ngày đầu tiên song phương liền tại trên đường phổ gặp, bởi vì song phương trong đội ngũ đều là người trẻ tuổi, từng cái nhưng cũng trẻ tuổi nóng tính, lúc này ở giữa phát sinh rồi tranh đấu.

Lại không nghĩ tới chính là Vân An Trấn một cái huyện nhỏ khiến thế mà người mang cao siêu như vậy võ nghệ, đồng thời xem ra người này cùng rất nhiều trong chốn võ lâm tiền bối đều có chỗ quan hệ, lại đến Võ Tôn Thánh Hóa lệnh mệnh lệnh tuyên bố phía dưới, bọn hấn từng cái lại cũng không có tâm tư phản kháng, nếu không muốn làm trận bị xử quyết, cũng chỉ có chờ đợi Vi Huyện Lệnh phán quyết rồi.

Còn tốt chỗ này đưa coi như hơi nhẹ, bất quá ngồi bảy ngày cực khổ mà thôi, vừa nghĩ tới cái kia bị một chưởng đánh chết Thất Kiếm Đường Đại sư huynh, lập tức bọn hấn từng cái ở trong lòng đều cảm thấy may mắn, có thể sống trở về, chỉ sợ chính là tốt nhất phúc báo.

"Người tới!"

Vi Huyện Lệnh lúc này phát tay hô to một tiếng, từ từ phương trong đường phổ đột nhiên nhảy lên ra hơn hai mươi người cầm trong tay quan đao nha

dịch bộ khoải, nguyên lai bọn hấn sớm đã chờ đợi ở đây, lại là một mực đang đợi mệnh lệnh mà động.

"Đại nhân!"

Đi đầu một tên người mặc đen đỏ giao nhau bộ đầu quần áo nam tử cơ bắp mấy bước tiến lên, hành lễ cao giọng ứng nói.

"Đem cái này hai phe nhân mã vũ khí tạm chụp, tách ra áp giải đại lao, lập tức đi làm!"

"Ây!"

Người này một tiếng khiến dứt, một đôi gầy gò trong ánh mắt lại là chăm chú nhìn chăm chăm hai phe nhân mã, lúc này một cái phát tay, còn lại bộ khoải cùng nha dịch lại là một thanh tiến lên, bắt đầu giam lên vũ khí tới.

"Chờ chút" Vi Huyện Lệnh đột nhiên mở miệng, nhìn xem Thất Kiếm Đường môn nhân cái kia xin giúp đỡ đồng dạng ánh mắt, nhàn nhạt nói

"Cùng đi tìm một chiếc xe ngựa, lại an bài bên trên Thất Kiếm Đường hai tên đệ tử, đem người này thi thể đem đưa về Thất Kiếm Đường a. "

"Ba" một tiếng đủ vang truyền đến, Thất Kiếm Đường đám người nghe vậy về sau lúc này cùng nhau cầm trong tay bội kiếm toàn bộ đặt ngang trên mặt đất, một cái tiếp theo một cái một gối quỳ xuống, cúi thấp đầu.

Cầm đầu tên kia nhìn qua tuổi khá lớn một điểm nam tử cảm kích mở miệng nói

"Vi Huyện Lệnh đại ân, Thất Kiếm Đường suốt đời khó quên!"

Vi Huyện Lệnh lạnh nhạt chớp mắt, lại là không chút nào tại ý Thất Kiếm Đường lần này cử động, hấn lúc này quay người cười đối ba người nói nói

"Mấy vị đợi lâu, chúng ta cái này lên đường đi. "

"Công Trưởng Lão, ngài trước hết mời. "

"Ha ha, Nghiêm Chương Môn khách khí. "

"Ai, hai người các ngươi gia hỏa có phiền hay không a, nếu ngươi không đi ta bụng đều đói dẹp bụng rồi. "

"s "

" "

Ồn ào náo loạn đường cái ngay tại bốn người sau khi đi lần nữa khôi phục rồi như thường huyền náo, mà cái kia Thất Kiếm Đường cùng Bạch Hạc Đường đám người thì tại quan sai dẫn đầu dưới, từng cái thành thành thật thật đi đến nha môn, lại là đã tiếp nhận rồi mình sắp thân là tù nhân sự thật.

"Chắc chắc chắc đại nhân, vì biết nói chiêu này giết gà cho khi coi là thật dùng đến vô cùng đặc sắc, ta nghĩ từ đó về sau Vân An Trần bên trong tất nhiên lại không dám người gây chuyện rồi. "

Tại cách chuyện xảy ra nơi đó nơi không xa, một nhà chính đối cái kia phía khu vực khách sạn cửa sổ đột nhiên bị người đóng lại, một tên tuổi tác ước chừng chừng ba mươi nam tử lúc này cười quay đầu nói nói, hiển nhiên vừa rồi phát sinh một màn quang cảnh toàn bộ bị người này thu nhập rồi đáy mắt.

"Không nghĩ tới ngay từ đầu tới một cái Vạn Hồng Hiến cùng sông nói, hôm nay lại tới cái Công Hưng Văn cùng Nghiêm Tu, lần này thế mà ngay cả Thánh Hóa lệnh đều đã hiện thế, chỉ sợ Vô Tôn gia hỏa này cũng muốn đến cái này Vân An Trần tới "

Từ trong nhà chậm rãi mở miệng đi ra nam tử tướng mạo phía trên một mảnh bóng râm bao phủ, khiến người ta nhìn không thấy bộ mặt của hấn, bắt quá từ nó thanh âm để phán đoán, chắc hấn tuổi tác tất nhiên hết sức trẻ tuổi.

"Đại nhân, ngài nhìn xem bước kế hoạch?"

"Tạm thời gác lại. " nam tử hơi lắc đầu, gấp tiếp tục mở miệng nói

"Ta lo lắng nhất ngược lại là cái kia điên điên khùng khùng sông nói, người này làm việc không bám vào một khuôn mẫu, thường thường xuất kỳ chế thắng, ta chỉ sợ người này đã mơ hồ phát hiện điểm đáng ngờ, chỉ là còn chưa động thủ mà thôi. "

"A? Đại nhân, việc này đều là thuộc hạ một tay xử lý, tuyệt đối không có bất kỳ sai lầm nào a. "

Trung niên nhân lập tức kinh ngạc mở miệng nói nói, từ ánh mắt của hấn bên trong lại là mơ hồ lộ ra rồi vẻ hoài nghi.

"Ngươi làm việc, ta yên tâm. Bất quá bây giờ Vân An Trần mặt ngoài mặc dù nhìn như bình tĩnh, kì thực so với Kinh Đào Hải Lăng càng thêm nguy cấp, lần này kế hoạch tuyệt đối không cho phép có bất kỳ sai lầm, ta biết ngươi báo thù sôi ruột, nhưng là nếu là ảnh hưởng rồi đại kế, ta nghĩ ngươi hết sức rõ ràng ngươi hội có hậu quả gì không. "

Nam tử ngữ khí lạnh nhạt nói xong, lập tức quay người lần nữa đi vào rồi cái kia bóng ma bên trong, cả người không thấy bóng dáng.

"Cần tuân đại nhân mệnh lệnh. "

Nam tử trung niên lập tức cúi đầu cung kính mà nói, trong mắt của hắn vội vàng hiện lên một tia khát máu vẻ dữ tợn, lập tức lại lần nữa chui vào thâm xử, biến mất không thấy gì nữa.

Mà Vân An Trấn bên trong từ khi truyền ra Võ Tôn Thánh Hóa lệnh tin tức về sau, rốt cuộc không có không biết thời thế người dám can đảm ở trong đó tự dung kén ăn, người người đều biết rồi cái này Vân An Trấn có một cái họ Vi Huyền lệnh, tu vi vậy mà đạt đến ngày mai tuyệt thế, mặc dù không biết người này vì sao đặt vào một phái chương môn nhân không thích đáng, không phải tại cái này nhỏ địa phương rách nát đang một cái to bằng hạt vùng Huyền lệnh tiêu quan.

Nhưng là tất cả ở trong lòng đã từng từng sinh ra ác độc tâm tư người, lập tức lại đều bỏ đi những ý nghĩ kia. Ai cũng không muốn vô cớ chọc giận một cái ngày mai cao thủ tuyệt thế, huống chi bọn hắn tới đây vì cái kia sắp xuất thế loại bảo, không cần thiết vì một chút chuyện nhỏ, tự dung đem tính mạng của mình dung vào.

Rộn rộn ràng ràng Vân An Trấn lại lần nữa khôi phục yên lặng như cũ cùng sinh hoạt hàng ngày, mấy ngày nay đến nay, ngoại trừ trong trấn lại nhiều một chút chưa từng thấy qua lạ lẫm diện mục bên ngoài, lại là tại không có phát sinh qua bất kỳ dị thường.

Loại này mặt ngoài an tường yên tĩnh cũng một mực duy trì đến rồi bảo vật tin tức truyền ra ngày thứ bảy, theo một đội nhân mã đến rồi Vân An Trấn cửa thành, nơi đây cuộc sống yên lặng lại là lần nữa bị người đánh vỡ.

"Đại nhân, chúng ta đến Vân An Trấn rồi. "

Đi đầu cười ngựa một tên nam tử đối bên cạnh một người khác cung kính nói nói, này người này người mặc một thân phổ thông áo vải, sau lưng gánh vác lấy một hàng thật dài áo choàng, ở tại bên hông mơ hồ có thể thấy được một thanh thanh sắt trường kiếm, tăng thêm trên đầu đỉnh lấy một đỉnh mũ da, lại là tiêu tiêu chuẩn chuẩn giang hồ nhân sĩ cách ăn mặc.

"Ân, hồi lâu tương lai nơi đây, không nghĩ tới hôm nay Vân An Trấn bên ngoài thế mà tụ tập nhiều như thế người. "

Tên kia mở miệng đầu người mang một đỉnh áo choàng, lại là đem diện mục toàn bộ che tại nó dưới, bất quá từ đây người quần áo hình thể đến xem, nó thân hình cao lớn, rộng thân rất, nghĩ đến cũng là thân thủ bất phàm người.

"Bảo vật này tin tức không biết đến tột cùng là người nào truyền lại, cái này cùng nhau đi tới, chính là ven đường tiểu thương, trong thôn trồng hoa màu đều biết rồi có bảo vật sắp xuất thế tin tức, thật sự là hoang đường đến cực điểm. "

Nam tử khe khẽ lắc đầu, hắn nhìn xem Vân An Trấn thành quan bên ngoài vụn vặt lẻ tẻ trải rộng hơn mấy trăm người ở đây nghỉ ngơi, lại là sắc mặt hơi có vẻ không thích nói.

"Ha ha, cái này liền là của ngươi ánh mắt thiên cận rồi, bảo vật này xuất thế tin tức là càng nhiều người biết mới là càng tốt sự tình a. "

Đầu đội áo choàng nam tử một trận cười khế, lại là chỉ điểm lên tên nam tử này tới.

"Thuộc hạ ngu dốt, còn xin đại nhân chỉ điểm. "

"Lần này bảo vật không giống bình thường, đợi sau khi vào thành ta lại cùng ngươi tinh tế nói đến. "

"Thuộc hạ sớm đã phái người định hiếu khách sạn, mời đại nhân theo ta mà đến. "

"Không cần, đã có người đến. "

Đầu đội áo choàng nam tử khinh khinh lắc đầu, đợi đám người theo ánh mắt của hắn nhìn lại, đã thấy thành quan bên ngoài một tên người mặc quan sai trang phục nam tử bước nhanh chạy tới.

"Cái gì người, dừng lại!"

Tại nam tử đột nhiên mở miệng phía dưới, cái này một đám hơn hai mươi người lập tức vậy mà đồng loạt rút ra bên hông đeo trường kiếm, một tiếng này chính là "Bá" âm thanh thanh thúy vang lên, đột nhiên đem mọi người ở đây toàn bộ ánh mắt hấp dẫn tới.

"Thanh kiếm thu hồi đi thôi. "

Đầu đội áo choàng nam tử lạnh nhạt mở miệng, lập tức hơn hai mươi người thêm toàn bộ đồng loạt đem kiếm cắm trở về trong vỏ kiếm, lần nữa đưa tới chung quanh người một phiến ghê rợn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Vân An Huyện Lệnh, Nhị Nam trở về

"Gia gia, người nhìn kiếm thuật của bọn hần sử dụng như thế chính tề, đám người này đến tột cùng là cái nào kiếm phái a?"

Thành quan công, một tên tuổi tác bất quá mười bốn tuổi non nớt thiếu niên nhìn xem cái kia hơn hai mươi người như thể gọn gàng rút kiếm, thu kiếm, lập tức trong cặp mắt hiện đầy rất nhiều Tiểu Tinh Tinh, hần cảm xúc có chút kích động hướng về bình yên ngồi ở một bên một cái lão đầu râu bạc chết hời hợt nói.

Tên kia chính đoàn ngồi tại chiếu rom phía trên lão đầu râu bạc xem ra tuổi tác đã cao, hai mắt ở giữa hiện đầy nếp nhăn, khoác trên người lấy một thân rộng lượng áo gai, trên thân lại là ngay cả một thanh vũ khí đều không có có mang, lão đầu tử nghe tiểu tử, có chút mờ ra cặp kia nhắm hai mắt, nhẹ nhàng liếc qua một chút, lập tức mở miệng nói nói

"Tiểu tử ngốc, người xem bọn hần trên chân mặc cái gì giày. "

"A?" Thiếu niên nghe vậy đột nhiên đưa ánh mắt về phía bọn hần đặt ở thân ngựa cái khác hai chân, đôi hần thấy rõ một con kia chân mang toàn thân màu đen, thật dày nền trắng giày hướng lúc, không khỏi phát ra một tiếng kinh hô

"Quan ô ô "

"Xuyt "

Lão đầu râu bạc đột nhiên một cái tay duỗi ra, lập tức đem miệng của hần cho che lại, cặp kia thoáng có chút đục ngầu ánh mắt lại là mang theo nghịch ngợm đối với hần trừng mắt nhìn, ý tứ trong đó hiển nhiên không cần nói cũng biết.

Thiếu niên lập tức liên tục nháy hai lần con mắt, thật giống như đang nói, ta hiểu được đồng dạng.

Lão đầu râu bạc cười ha ha, lần nữa lại tay của mình thu hồi, hai tay của hần ung dung đặt ở mình ngồi xếp bằng trên đùi, tiếp tục bẻ lên mắt.

"Gia gia, bọn hần đều là cái gì người a?" Thiếu niên lập tức cũng ngoan ngoãn ngồi xếp bằng tại rồi lão đầu râu bạc bên người, lập tức nhỏ giọng lặng lẽ hỏi nói

"Không muốn thích chỗ mũi vào chuyện người khác, người hôm nay tu khóa hoàn thành sao?"

Lão đầu râu bạc con mắt chưa trọn, lập tức ung dung nói nói.

"A ta đã biết rồi. "

Nhếch miệng thiếu niên lập tức có chút không cam lòng nói nói, bất quá hần vẫn là ngoan ngoãn đem con mắt bẻ bên trên, lại có chút thờ ra một hơi về sau, cả người cũng như lão đầu râu bạc, lẳng lặng ngồi ở chiếu rom phía trên.

"Xin hỏi mấy vị thế nhưng là từ xương thuận quốc đô người tới?"

Tên kia cận thân hướng về phía trước người mặc quan sai quần áo nam tử tại một đoàn người trước mắt dừng lại, không ti không lên tiếng mở miệng hỏi nói.

"Chúng ta thực sự là từ xương thuận mà đến, xin hỏi vị này quan ca có gì chỉ điểm?"

Đầu đội áo choàng nam tử lập tức nhàn nhạt mở miệng đáp lại.

Nghe nói lời ấy nam tử lập tức sắc mặt mang vui, lúc này mở miệng nói nói

"Tại hạ Vân An Trấn bộ đầu kỷ Đồng Quang, phụng Vi Huyện Lệnh chi lệnh, cố ý ở đây cung nghênh mấy vị đại nhân đến. Vi Huyện Lệnh bởi vì phủ thượng có khách quý đến thăm, lại là không thoát thân được, bởi vậy phân phó ti chức cho mấy vị đại nhân dẫn đường, tốt đến phủ vì mấy vị đại nhân bày tiệc mời khách. "

"A? Vi Huyện Lệnh coi là thật có lòng, vậy ta ở đây đi đầu cảm ơn Kỷ Bộ đầu hảo ý, còn cần làm phiền ngài ở phía trước dẫn đường rồi.

Đầu đội áo choàng nam tử trong lời nói lại là để lộ ra mấy phần nghi hoặc chi ý, hiển nhiên không có ngờ tới cái này Vân An Trấn Huyện lệnh còn có như thể vừa ra hí đang đợi mình, bất quá ở tại trong lời nói lại là vẫn lộ ra tràn đầy khách khí, may mắn không có một chút kiêu ngạo.

"Đây là ti chức phải làm, vậy kính xin đại nhân một đường đi theo ta đến. "

Kỷ Đồng Quang lập tức gạt đầu khách khi nói nói, chỉ gặp hấn lập tức giờ lên yên ngựa, đi đầu hướng về cửa thành mà đi.

"Đi. "

Áo choàng nam tử nói tiếp theo âm thanh, lúc này đội kỵ mã liền tại Kỷ Bộ đầu dẫn đầu dưới, một đường đi theo tiến vào cửa thành.

"Đại nhân, vì biết nói cái thẳng này rõ ràng đã biết rồi ngài muốn tới đây, còn kéo ra cái gì phủ thượng có khách quý đến thăm, chúng ta nhiều huynh đệ như vậy, người nào chức quan không thể so với cái này bộ đầu lớn, người này quả nhiên là khinh người quá đáng. "

Trước mắt mở miệng tên nam tử kia cười tại lập tức, nhìn xem phía trước dẫn đường tên kia thần khí bộ đầu, lập tức trên mặt giận dữ hướng về đầu đội đầu bông nam tử oán trách nói, cái này nếu là ở Hoàng Thành, đừng nói là một cái bộ đầu rồi, chính là một cái trực tiếp phụ thuộc châu tri châu, cũng không dám như thế đối đãi với hấn.

"Viết biết nói? Gia hỏa này có thể phái người đến đây đã là vượt quá dự liệu của ta rồi, về phần cái này bộ đầu, người lại nhìn kỹ với hấn. "

Đầu đội áo choàng nam tử nhàn nhạt mở miệng, lộ ra không nóng không vội, ngược lại chỉ điểm rồi hấn một phen.

Nam tử nghe vậy lại là sẽ có chút giận dữ tâm tình dè xuống, đợi tình tế quan sát người này một phen về sau, lại là mở miệng nói nói

"Người này thân thể vững vàng, hô hấp đều đặn, xem ra bất quá là luyện qua mấy năm ngoại gia công phu mà thôi, xin hỏi đại nhân, nhưng lại có gì chỗ khác biệt?"

"Người sai rồi. " đầu đội áo choàng nam tử chậm rãi lắc đầu, tại bóng ma phía dưới cái kia một đôi mắt bên trong tinh quang chợt lóe lên, lại là nhàn nhạt nói

"Người này võ công, tuyệt đối không dưới người. "

"Cái gì? Làm sao có thể, chỉ là một cái trán nhỏ bộ đầu "

Nam tử một mặt kinh ngạc, hiển nhiên đối với đại nhân có chút không dám tin tưởng.

"Ngay cả vì biết nói gia hỏa này đều có thể ở phía này trong tiểu trấn bình yên đang cái này Huyện lệnh, như vậy thì tính ra lại một cái võ công cao thâm bộ đầu, nhưng cũng không có gì kỳ quái, tốt, về sau nhớ lấy mọi thứ chớ có hớn hờ ra mặt, người cần học đồ vật còn rất nhiều đâu. "

"Là, đại nhân. "

Nam tử cúi đầu cung kính trả lời, lập tức đem cảm xúc toàn bộ che giấu tốt lắm lên, chỉ là ánh mắt của hấn lại có chút nặng nề nhìn qua trước mặt dẫn đường tên kia bộ đầu, không nghĩ tới, tự xưng ánh mắt độc ác hấn, bây giờ nhưng cũng làm

"Vân An Trấn bên trong không cần người, khắp nơi đều là Ngọa Long tạng, xem ra lần này truyền ngôn coi là thật không giả a. "

Theo nội tâm của hấn một trận phức tạp ý nghĩ, cái này một đội hơn hai mươi nhân mã đi theo dẫn đường kỷ Đồng Quang cùng nhau bước vào Vân An Trấn cửa thành quan khẩu. Bất quá cũng không biết kỷ Đồng Quang phải chăng sớm đã sớm cùng cửa thành vệ binh đánh qua rồi chào hỏi, bọn hấn lại là không có tiếp nhận bất kỳ đề ra nghi vấn, cũng không có giao nạp bất kỳ vào thành thuế quan, liền dễ dàng cười ngựa đi vào theo.

.....

Vân An Trấn bên trong, an phúc khách sạn.

"Vương thúc, ngài phân phó đồ vật ta đã toàn bộ làm xong. "

Một mặt buồn khổ tướng Dịch Nam không biết từ nơi nào chạy trở về, lập tức hướng về phía Vương chương quỹ tổ khổ nói.

Cái này đi đầu mấy ngày, hấn cả ngày đều uốn tại rồi nhà bếp bên trong, cả một cái ban ngày đều không nhìn thấy bóng người, tại liên tiếp vội vàng rồi ba ngày về sau, Dịch Nam lại đang Vương chương quỹ phân phó dưới, thuê dùng rồi mấy chiếc xe ngựa, đem tề rần tề rần đồ vật cho chở đi lên, sau đó đi lần này vừa đi vừa về chính là trọn vẹn ba ngày.

Vương chương quỹ lập tức nhìn thấy trước mặt cái kia một mặt tối tăm mờ mịt bộ dáng Dịch Nam, cũng là cảm thấy ngạc nhiên nói

"Tiểu tử người mấy ngày không có rửa mặt rồi?"

"Ngạch, từ đi ngày đó bắt đầu liền không có tẩy qua, có chừng bốn ngày đi. " Dịch Nam sững sờ, lập tức bóp lấy ngón tay, chững chạc đàng hoàng nói nói.

"Đi đi đi, tranh thủ thời gian rửa mặt đi, nhìn người cái kia nghèo kiệt hủ lậu dạng, ta vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng ăn mày chạy về tới. "

Một mặt ghét bỏ Vương thúc lập tức nắm lỗ mũi vẩy tay nói, giống như Dịch Nam trên thân coi là thật có một cổ gay mũi nghèo kiết hủ lậu vị đồng dạng.

"A" vốn còn muốn muốn cùng Vương thúc tố khổ Dịch Nam lần này biết không đùa rồi, lập tức cả người không tinh đã thái hướng về hậu viện chậm rãi đi đến.

Hắn tại hậu viện vội vàng từ giếng nước bên trong đánh lên một chậu nước, vội vàng đem mặt cho giặt, cái này vừa đi vừa về một đường giày vò, bụng đều đói đến ục ục gọi, nơi nào còn có tâm tình tắm rửa, chỉ có thể chờ đến buổi tối lại nói.

Tâm tình một lần nữa phần chần Dịch Nam lập tức liền định chạm vào nhà bếp trộm gọi món ăn ăn, đoạn đường này trở về bụng của hắn đã sớm đói đến kêu rột rột, thế nhưng là để hắn không nghĩ tới chính là, hắn mới vừa đi tới nhà bếp công, bên trong một người đã đi đầu một bước đem rèm cho xốc lên rồi.

"A người "

Đột nhiên nhìn thấy bóng người trước mặt, Dịch Nam không dám tin chỉ vào hắn, tựa hồ một cái khăn trương đến ngay cả lời đều nói không rõ ràng.

Chỉ gặp cái kia xốc lên rồi màn cửa nhân thủ tay phải chính nâng một cái đồ ăn bàn, phía trên là hai đĩa bốc lên bùng bùng nhiệt khí thức nhắm, cái này nhân thân mặc một thân màu sáng áo vải, hình thể gầy gò, cùng Dịch Nam cơ hồ cùng nhau lớn nhỏ.

Kém chút bị đụng phía dưới, người này tựa hồ cũng có chút tức giận, bất quá đãi hắn nghe thấy được tới trước mặt thanh âm của người, lập tức sắc mặt ngạc nhiên ngừng đầu liền thân thiết kêu một câu

"Nam huynh, người trở về rồi!"

"Ta đi hắn cái "

"Trần? Nam huynh lời này của người là ý gì? Ta làm sao nghe không rõ?"

Sắc mặt hơi nghi hoặc một chút Ngôn Thanh Vũ nghiêng đầu nói, Dịch Nam nhìn xem Ngôn Thanh Vũ thành thạo bung cái kia đã từng là hắn đồ ăn bàn, lại nhìn thấy nâng trên đỉnh đầu mang theo cái kia chạy đường chuyên môn mũi, chỗ nào vẫn không rõ đây là ý gì.

"Không có gì người nhanh đi cho khách nhân đưa đồ ăn đi, một hội nếu là đồ ăn lạnh sẽ không tốt. "

Dịch Nam ráng chống đỡ lấy mặt mỉm cười cùng Ngôn Thanh Vũ nhẹ giọng nói, hắn sợ mình nếu là lại nhìn thấy hắn vài lần, coi là thật nhện không được từng thanh từng thanh cái kia mầm thức ăn đều cho đập bay.

"A, nói cũng đúng, Nam huynh người trước chờ hội, ta trước cho khách nhân đưa đồ ăn đi. "

Giật mình lấy lại tinh thần Ngôn Thanh Vũ lập tức một tiếng kêu sợ hãi, luống cuống tay chân liền hướng phía khách sạn bên kia đi đến, bất quá hắn ở nửa đường bên trong vẫn không quên quay đầu cùng Dịch Nam giao phó một câu, lập tức kém chút lại đem Dịch Nam chọc tức quá sức.

Một mực mỉm cười nhìn xem Ngôn Thanh Vũ thân ảnh biến mất tại rồi trong tầm mắt của mình, Dịch Nam rốt cục không nhịn được gằm lên giận dữ, lập tức liền vọt vào rồi nhà bếp bên trong, hai tay hung hăng nắm lấy một mặt mòng bức tiểu Lý, dùng sức cuồng dao động nói

"Vì cái gì! Vì cái gì! Vì cái gì! Người nói a, người nói a, người ngược lại là mở miệng nói chuyện a! ! !"

"Khục khục, khụ khụ, Nhị Nam người tranh thủ thời gian cho ta buông tay, ta sắp bị người bóp chết "

Vừa mới cất xong món ăn học đồ tiểu Lý chỉ gặp Dịch Nam đột nhiên kêu to một tiếng, cả người liền vọt vào, liều mạng nắm lấy y phục của mình ổng tay áo, lập tức cả người kém chút bị Dịch Nam cho bóp trợn trắng mắt.

"Trần "

Đột nhiên phát một trận lửa Dịch Nam lập tức có chút lúng túng nắm tay đem thả ra, nhìn xem kim nén đến cổ trắng bạch tiểu Lý, hắn cười hắc hắc, giải đầu nói

"Đây không phải quá lâu không gặp người, nhớ người nha, hắc hắc. "

"Tới người, người lúc này mới vừa đi ba ngày mà thôi. Bất quá người vừa rồi nếu là lại nhiều dùng một điểm lực, đời này liền thật không gặp được ta rồi. "

Tiểu Lý lại lần nữa trợn trắng mắt, tức giận nói nói.

"Hắc hắc, cùng lắm thì lần sau phát tiền công mời người ăn băng đường hồ lô, đừng nóng giận. "

"Tới người, liền người mỗi ngày thích ăn băng đường hồ lô, bất quá người khoan hãy nói, mấy ngày nay người không chừng còn thật ngay cả băng đường hồ lô đều không ăn nổi. "

Tiểu Lý ngả ngón lông mày, lập tức lại là có chút điện báo nói nói.

"Không có khả năng, ta lần này ra ngoài đưa hàng, chừng quỹ cho ta hơn năm mươi văn tiền, trên đường ta bỏ ra ba mươi văn, hiện tại còn lại trọn vẹn hai mươi văn đâu. "

Dịch Nam lập tức cười ha ha một tiếng, đột nhiên từ trong túi móc ra một chuỗi tiền đồng, lại là không nhiều không ít, vừa vặn hai mươi mai.

Không nghĩ tới tiểu Lý vừa nhìn thấy xâu này đồng tiền, đột nhiên phát ra một trận không hiểu cười to, sau đó tại Dịch Nam không hiểu trong thần sắc nói nói

"Ha ha ha, ta phải nói cho ngươi cái bất hạnh tin tức, ngươi Hoàng thúc cái kia băng đường hồ lô hôm nay vừa mới lại lần nữa tăng giá, hiện tại vừa vặn hai mươi hai tiền đồng một chuỗi!"

"A! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Bị người hổ người, xào người cá mực

"Ngươi tranh thủ thời gian cùng ta nói một chút, mấy ngày nay Vân An Trần đến cùng phát sinh đại sự gì?"

Bị tiểu Lý một phen cho nâng lên hứng thú Dịch Nam lúc này trong mắt phát sáng, sốt ruột truy vấn nói.

"Nghĩ biết a?"

"Nói nhảm, không muốn biết hỏi ngươi làm gì. "

"Hắc hắc, vừa nghĩ biết vậy ngươi liền lấy tới đi. "

Một mặt cười quái dị tiểu Lý lúc này tại Dịch Nam ánh mắt khó hiểu bên trong đưa tay phải ra, ngón tay cái cùng ngón trỏ nhẹ nhàng ma lau.

"A? Ngươi còn muốn thu tiền của ta a?"

Phản ứng chậm nửa nhịp Dịch Nam lúc này nhảy dựng lên hô lớn một tiếng, lập tức đem nhà bếp nơi mấy người toàn bộ ánh mắt hấp dẫn tới.

Thần bí hề hề tiểu Lý lúc này từ trong túi của mình móc ra một bản mạng đặt màu vàng quyền vớ nhỏ vốn là, nếu không phải mắt thấy Dịch Nam rõ ràng nhìn thấy cái kia bia viết rồi mấy cái tiểu từ, hẳn còn thật sự cho rằng tiểu từ này là từ chỗ nào lấy được một bản xuân cung đồ đâu.

"Ngươi xem một chút cái này, đây chính là tâm huyết của ta chi tác a. Ta thế nhưng là bỏ ra lớn đại giới, mới từ nhỏ bành tiểu Trương Tiểu Vương làm được một tay tư liệu, cuối cùng mới ngưng tụ mà thành bản này tâm huyết chi tác a. "

Một mặt đau lòng tiểu Lý lập tức vừa đi vừa về lật qua lại quyền kia thật mỏng Tiểu Hoàng sách, lập tức thêm cố ý nhìn một chút Dịch Nam một chút, giống như tại nói cho Dịch Nam, ngươi nếu là không mua quyền sách này lời nói quả nhiên là thật là đáng tiếc.

"Ngươi lợi hại, ta mua, bao nhiêu tiền?"

Trong lòng ngira một chút Dịch Nam lập tức nhận mệnh, hẳn nói từ trong túi móc ra cái kia một chuỗi đồng tiền, hiển nhiên là không chống đỡ được loại này im ắng dụ hoặc, dự định bỏ tiền.

"Hai mươi văn tiền. "

"Cái gì!"

"Ta nói, hai mươi văn tiền một bản. "

Không sợ người khác làm phiền tiểu Lý lúc này lần nữa mặt mũi tràn đầy mỉm cười lặp lại một lần, tựa hồ sớm đã liệu đến Dịch Nam phản ứng đồng

dạng.

"Một bản mới mười mấy trang nhỏ sách nát, người bán ta hai mươi văn tiền? Người tại sao không đi cấp a. "

Giận dữ Dịch Nam lúc này mặt mũi tràn đầy nộ khí nói, dạng này một bản đóng chỉ sách nhỏ chỉ phí bất quá hai văn tiền, chính là đi tiệm sách mua cũng bất quá mới bốn văn tiền một bản, hiện tại tiểu tử này thế mà bán mình hai mươi văn tiền, thực sự để cho người ta khó mà tiếp nhận.

"Người khoan hãy nói, cái kia mới tới chạy đường người biết không? Chính là đáng đáp trắng trắng mềm mềm, vừa bụng đồ ăn đi ra cái kia, giống như kêu cái gì nói rõ cá hay là cái gì "

"Ngôn Thanh Vũ "

Mặt xạm lại Dịch Nam lúc này nhắc nhở nói.

"A, đúng đúng, Ngôn Thanh Vũ. Ai, người làm sao biết hần tên gọi là gì?"

Lập tức bừng tỉnh đại ngộ tiểu Lý liên tục gật đầu nói nói, bất quá từ Dịch Nam trong giọng nói hần mới hoàn toàn tỉnh ngộ lại, Ngôn Thanh Vũ tiểu tử này thế nhưng là tại Dịch Nam đi rồi về sau mới bắt đầu lên làm chạy đường a, theo đạo lý hần cũng không nhận biết mới đối.

"Người đừng nói nữa, dù sao không phải chuyện gì tốt, đúng, Ngôn Thanh Vũ gia hỏa này làm sao hội đột nhiên lên làm chạy đường?"

Một mặt buồn bực Dịch Nam lúc này lắc đầu thẳng nói, nguyên bản hần liên cực lực muốn tránh đi người này, không nghĩ tới cái này hội thế mà coi là thật cùng mình biến thành thân mật đồng bạn rồi.

"A, người nói hần a, người đi mấy ngày nay trong tiệm bận tới mảy tới mặt, chương quỹ mỗi ngày đều tự mình bụng trà đưa nước, về sau tiểu tử này nhìn sau khi tới liền nói muốn giúp chương quỹ một tay, kết quả cái này một đám xuống tới, liền không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên liền biến thành tiệm chúng ta bên trong chạy đường rồi. "

Tiểu Lý dừng một chút, nói tiếp đi nói

"Tiểu tử này làm việc chịu khó, không sợ mệt mỏi, chứ nhìn hần đáng đáp giống như người gầy, khí lực so với người cũng lớn hơn nhiều, mà lại lòng người rất cũng rất tốt. Thế nào, ta nhìn đáng về của người, giống như cùng hần không thể nào vừa ý a?"

Dịch Nam trầm ngâm một hội, lại là nhìn xem tiểu Lý chậm rãi mở miệng nói

"Ân làm huynh đệ, ta khuyên người một câu a, về sau "

"Nam huynh, ta trở về. "

Trong lúc nói chuyện, phía sau hần rèm đột nhiên bị người xóc ra, chỉ gặp một mặt mang theo vui sướng bộ dáng Ngôn Thanh Vũ trong lúc nói chuyện đã trở về rồi.

"Về sau nhất định phải hòa thanh vũ huynh nhiều hơn tiếp xúc mới là, a, người làm sao mau trở về tới. "

Một mặt kinh dị Dịch Nam lúc này quay đầu, nhìn xem Ngôn Thanh Vũ cái kia một đôi chân thành con mắt, đột nhiên nói.

Buồn bực tiểu Lý lúc này gãi gãi đầu, tựa hồ có chút không thể tiếp nhận dạng này đột nhiên chuyển biến lời nói, buồn bực nói

"Trần người không phải mới vừa còn nói hần không phải cái gì tốt "

"Đúng a, đúng a, ta vừa rồi liền nói rồi, quyển sách này không có chút nào quý, ta khẳng định phải mua. Đến, đây là hai mươi văn tiền, lấy được! ! !"

Trên lưng đột nhiên bốc lên xuất mồ hôi lạnh cả người Dịch Nam lúc này luống cuống tay chân đem trong tay một chuỗi tiền nhét vào tiểu Lý trên tay, sau đó một tay lấy quyển sách trên tay của hần cho đoạt lại.

"Không phải a, người vừa rồi rõ ràng nói là "

"A, ta biết, ta nói ta cùng nói huynh rất lâu không gặp, muốn cùng hần hảo hảo tự ôn chuyện, tốt, ta biết người bề bộn nhiều việc, nhanh đi đi, nhanh đi a. "

Cười ha ha Dịch Nam lúc này đem không hiểu thấu tiểu Lý đẩy ra, sau đó ở trong lòng len lén thở dài một hơi, còn tốt mình cơ trí, không phải nếu là vừa lúc bị Ngôn Thanh Vũ nghe được lời nói này, đoán chừng liền thâm rồi.

"Nam huynh "

Dịch Nam vừa mới quay đầu, liền thấy được Ngôn Thanh Vũ trong hai mắt không ngừng chớp động lên không hiểu Tiểu Tinh Tinh, một mặt kích động nhìn mình.

"Trán làm sao vậy, trên mặt ta không tồn a "

"Không có, chỉ là ta không nghĩ tới Nam huynh đối ta Đánh Giá cao như thế, đời này có thể có quân hướng sâu như vậy giao, đang chết không tiếc!"

Ngôn Thanh Vũ lúc này trang trọng nhìn xem Dịch Nam, động tình nói.

"Khụ khụ, dừng lại, dừng lại, người khác không biết đến còn cho là chúng ta muốn tư định chung thân nữa nha. "

Bị lời này bị sắc Dịch Nam lúc này vội vàng nói, hấn một thanh tiến lên liền kéo lại Ngôn Thanh Vũ tay, lôi kéo hấn tại một đám đoàn người cười vang phía dưới, lộ vẻ tức giận chạy ra ngoài.

"Phanh" một thanh âm vang lên âm thanh, theo Dịch Nam cửa phòng bị hấn đột nhiên đẩy ra, chỉ gặp Dịch Nam lôi kéo Ngôn Thanh Vũ tay giống như làm tặc đồng dạng liền chạy vào nhà.

"Người cùng ta hảo hảo nói đi. "

Nhìn xem bỗng nhiên cúi đầu Ngôn Thanh Vũ, Dịch Nam tức giận nói.

"A nói cái gì a?"

Giống như thoáng có chút thất thần Ngôn Thanh Vũ đột nhiên lấy lại tinh thần, bắt quá sắc mặt của hấn không biết vì sao đột nhiên trở nên một phiến đỏ bừng.

"Nói một chút người vì cái gì mang theo cái này cái mũ a. "

Dịch Nam đột nhiên buông lỏng ra Ngôn Thanh Vũ tay, sau đó đưa tay đem hấn đỉnh đầu cái kia tương đương nguyên bản thuộc về cái mũ của mình đem hái xuống, đeo ở trên đầu của mình.

"Trán nguyên lai người nói là cái này a. "

Ngôn Thanh Vũ lập tức vỗ nhẹ lấy lồng ngực của mình, trợn nhìn Dịch Nam một chút nói.

"Cái kia người cho rằng ta nói là cái gì? Chẳng lẽ chúng ta còn thật tư định chung thân a?"

Dịch Nam cũng trợn trắng mắt, lập tức đột nhiên một cái nằm ở trên giường, hoàn toàn một bộ cá ướp muối dạng.

"Nam huynh, người không biết, trước mấy ngày người đột nhiên đi không từ giả, trong tiệm đoàn người đều bị vội vàng, ta nhìn thấy Vương chương quỹ tự mình bung trà đưa nước, cho nên liền thuận tiện cùng hấn nói một chút trợ giúp sự tình, không nghĩ tới hấn thế mà một cái đáp ứng. "

Ngôn Thanh Vũ lập tức nhẹ nhàng ngồi ở trên ghế, nhìn về mặt mặt mỗi Dịch Nam cười tủm tỉm nói.

"Hấn hoàn toàn chính là tự tìm, nếu không phải hấn tham tiền tâm hồn, làm sao hội an bài ta đi làm loại chuyện đó!"

Giận dữ Dịch Nam nói xong đột nhiên đứng dậy, biểu hiện trên mặt đột nhiên tới một trăm tám mươi độ lớn chuyển đổi, hấn một mặt cười quái dị nhìn xem Ngôn Thanh Vũ, hắc hắc nói

"Nói huynh, cái kia vừa ta đã trở về rồi, cái kia người có phải hay không có thể để cho vị?"

Ngôn Thanh Vũ nghe vậy giống như lừa thiếu mộng, đột nhiên nhảy dựng lên, hấn một mặt ủy khuất nhìn xem Dịch Nam, giận dữ nói

"Người muốn xào ta cá mực sao?"

(cho mọi người đề cử một bản sách hay, bằng hữu viết < đồ đảng chặn thả người > ưa thích có thể nhìn xem, gia nhập cất giữ chờ mập lại làm thịt cũng có thể a.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Tìm người có việc, bi thảm đường đi

"Trán ý của ta là đang chạy đường hơn một mỗi a, lại nói tiếp, người xem qua một cái trong khách sạn có hai cái chạy đường à?"

Dịch Nam trong lòng đương nhiên chính là trực tiếp xào hấn cá mực ý tứ, thế nhưng là hấn đương nhiên không thể nói rõ, còn nữa chính hấn cũng không có cái quyền lợi này, cho nên hấn chỉ có thể dùng mà tính, hiểu hướng lấy lý, lấy tình động, để Ngôn Thanh Vũ mình chủ động đi tìm Vương thúc, chào từ giả rồi phần công tác này.

"Không sẽ a, nhà ta bên kia thật nhiều khách sạn đều là có mấy cái chạy đường, Nam huynh người hoàn toàn có thể yên tâm, ta đã cùng Vương chương quỹ nói, ta tiền công toàn bộ cho người, cho nên người hoàn toàn không cần lo lắng người Vương thúc hội xào người cá mực, hết thầy đều bao tại trên người của ta là có thể. "

Tự cho là hiểu Dịch Nam ý tứ Ngôn Thanh Vũ lúc này khinh khinh cười nói, sau khi nói xong hấn trả lại cho Dịch Nam một cái yên tâm ánh mắt.

"A? Người ngay cả tiền công đều không cần? Đầu óc người có phải hay không Watt rồi "

Lần này Dịch Nam thật là triệt để bó tay rồi, hấn vừa nghĩ tới Vương thúc cái kia ham tiền như mạng đáng vẽ, nhìn lại Ngôn Thanh Vũ một mặt ngây thơ ngốc ngốc bộ dáng, trong lòng lập tức thật sự có chút hoài nghi, gia hỏa này đến tột cùng là giả vờ ngốc hay là thật trời sinh đần độn.

"Oa oa ầm?"

Có chút hiểu kỳ Ngôn Thanh Vũ tiếp tục mở miệng hỏi, hiển nhiên hấn lần nữa chú ý tới đây là cái hấn cho tới bây giờ không có tiếp xúc qua đến danh từ mới, lập tức lần nữa cảm thấy rất hứng thú hỏi nói

"Oa ầm là cái gì? Cùng cuốn gói giống nhau sao?"

"Watt chính là người nói rõ người hết sức chính trực thông minh ý tứ, ân, đúng, chính là cái này ý tứ. "

Mỉm cười Dịch Nam bình tĩnh nói, trong lòng của hấn, giống như có một thứ gì đó xoay xoay một cái bề nát.

"Thì ra là thế, Nam huynh người hiểu đồ vật còn thật nhiều, tương cuốn gói đồng dạng, những vật này ta thế nhưng là cho tới bây giờ đều không có có tiếp xúc qua đâu. "

Ngôn Thanh Vũ khinh khinh thì thầm hai câu oa ầm, sau đó một mặt tán thưởng nhìn xem Dịch Nam nhẹ nhàng nói nói, lần nữa khiến cho Dịch Nam kém chút đem một ngụm lão huyết cho phun ra.

"A, đúng, Nam huynh, ta suýt nữa quên mất, chương quỹ còn có việc muốn cùng người nói, đây mới gọi là ta tới gọi người đây. "

"Tốt a, ta biết rồi, ta liền tới đây. "

Một mặt bất đắc dĩ Dịch Nam lúc này đứng dậy, đẩy cửa đi ra ngoài, hướng về trong khách sạn đi đến.

"Nam huynh "

Nhìn xem Dịch Nam bóng lưng rời đi, Ngôn Thanh Vũ sắc mặt có chút không hiểu ửng đỏ, hấn lúc này nhẹ nhàng vỗ vỗ khuôn mặt của mình, đem mình cái kia phần không hiểu cảm xúc cho thu xuống dưới, tiếp tục chạy đến nhà bếp bên trong cầm đồ ăn đi.

"Vương thúc, ta nhất định phải thương lượng với người một sự kiện!"

Vô cùng lo lắng chạy tới quầy hàng trước mặt Dịch Nam lúc này một mặt nghiêm nghị nói.

"Như thế xào, ta cái này vừa vặn cũng có một cái nhiệm vụ muốn giao cho người. "

Lão Vương đem sổ sách một cái khép lại, cười tủm tỉm nhìn xem Dịch Nam nói.

"Không được, ta trước hết cùng người cho thấy một cái thái độ của ta, việc này cùng Ngôn Thanh Vũ tên kia có quan hệ trực tiếp!"

Dịch Nam một mặt không có thương lượng lắc đầu nói, thái độ của hấn ngoài ý liệu cường ngạnh.

"Kia liền càng đúng dịp, ta giao cho người nhiệm vụ vừa vặn cũng cùng hấn có quan hệ. "

Lão Vương đưa tay khinh khinh vuốt vuốt mình Tiểu Hồ Tử, nhếch miệng cười một tiếng, đem hai con mắt nhỏ đều cho cười không có.

"A?"

.....

"Nam huynh, chúng ta cái này là muốn đi nơi nào?"

" "

"Nam huynh, chúng ta cứ thế mà đi thật được không?"

" "

"Nam huynh, người có phải hay không mệt mỏi?"

"Đúng vậy a, ta hiện tại thật nghĩ một giấc trường ngủ không dậy nổi. "

Buồn bực Dịch Nam ở phía trước lái ngựa, nhìn xem trước mặt một phiến hoang vu đất vàng địa, lập tức chỉ cảm thấy nhân sinh của mình là như vậy u ám, hẳn hiện tại chỉ hận mình ban đầu vì sao muốn hành động theo cảm tính, tại sao muốn đi tìm cái kia người già đòi Vương thúc bàn điều kiện, cuối cùng một phen thương lượng phía dưới, lại là đem chính mình cũng cho chụp vào đi vào.

"Ta cảm giác rất tốt a, người nhìn cái này đại địa mệnh mệnh bát ngát, ngẫu nhiên còn có mấy cái ngỗng trời bay qua, cho cái này phiến hoang vu bên trong đại địa cũng thêm vào rồi mấy phần đặc hữu vận vị. "

Từ ra khỏi thành mở miệng vẫn lú lú không ngừng miệng Ngôn Thanh Vũ ngồi tại Dịch Nam sau lưng, cùng một mặt buồn bực Dịch Nam hoàn toàn tương phản, Ngôn Thanh Vũ trên mặt một mực tràn ngập một tầng vui sướng biểu lộ, giống như hẳn chính là sơ xuất giang hồ tiểu tử ngốc, mặc kệ trông thấy cái gì đều muốn phát ra một tiếng kinh hô reo hò.

Dịch Nam nghe vậy lập tức ngừng đầu nhìn sang rồi trên trời, khi nhìn thấy mấy con kên kên vỗ cánh từ đằng xa đường chân trời bay qua về sau, lập tức trên mặt hẳn hắc tuyến thì càng nhiều.

"Đại ca, lập tức liền muốn đi vào sa mạc khu vực rồi, ở đâu ra ngỗng trời a, cái kia là kên kên có được hay không. "

"A? Nguyên lai cái kia chính là kên kên a, trách không được ta một chút nhìn sang nó giống như không có gì lông đâu. "

Bình tĩnh đại ngộ Ngôn Thanh Vũ có chút ngượng ngùng thè lưỡi nói nói.

Dịch Nam lập tức đột nhiên thở dài một hơi, cùng Ngôn Thanh Vũ đi lần này đường thật sự là số đen tám kiếp rồi, xem ra chuyến này từ từ đường dài xuống tới, đều hội hết sức buồn tẻ rất vô vị.

Còn không có chờ hẳn lấy lại tinh thần, Ngôn Thanh Vũ tay đột nhiên đột nhiên một chương vỗ tại rồi trên lưng của hắn, "Phốc" một tiếng, Dịch Nam thân thể đột nhiên hướng về phía trước khom người, kèm chút phun ra một ngụm lão huyết đến.

"Cái kia cái kia cái kia, người mau nhìn a. "

Khoa tay múa chân Ngôn Thanh Vũ cảm xúc kích động một cánh tay chỉ vào trước mặt cái kia phiến đất cát phía trên, một cái tay khác liên tục tại Dịch Nam trên lưng chính là một trận cuồng đập.

"Khụ khụ, người nếu là lại đập liên tục tiếp đem ta đưa về y quán nơi đi thôi. "

Đột nhiên ý thức được mình có chút thất thố Ngôn Thanh Vũ lập tức sắc mặt ửng, cúi đầu xuống nhỏ giọng nói

"Xin lỗi a Nam huynh ta cho tới bây giờ chưa có xem những vật này, cho nên có chút thất thố "

Bất đắc dĩ Dịch Nam lập tức chỉ có lần nữa đầu hàng, mỗi lần hắn vừa mới biểu hiện ra một điểm muốn cùng Ngôn Thanh Vũ nổi giận ý tứ, đối Phương Lập khắc tựa như một vị diêm đạm đáng yêu tiểu cô nương đồng dạng, thật sự là để cho người ta sinh không nổi bất luận cái gì tức giận tâm tư.

Nhìn xem trước mặt trên đường chân trời một đội lạc đà, Dịch Nam lộ vẻ tức giận nói

"Ài, những cái kia là lạc đà, mấy ngày kế tiếp người hội thường xuyên nhìn thấy. "

"A, nguyên lai cái kia chính là lạc đà a, nghe nói trên lưng hắn hai cái nhô trong bọc có rất nhiều nước, thế nhưng là hắn là làm sao lấy ra uống đâu?"

Một mặt ngu đại bộ dáng Ngôn Thanh Vũ tiếp tục xem Dịch Nam, hiếu kỳ hỏi nói.

"Gọi là bú sữa lạc đà, không thể mở ra, cái kia là lạc đà cho mình nước uống. "

"A, thế nhưng là hắn đáng đáng thật thật kỳ quái a, bộ dáng này thật hảo hảo cười, ha ha "

Nói nói Ngôn Thanh Vũ thế mà bị mình làm vui vẻ, lập tức bụng lấy mình bụng nhỏ, nằm ở trên xe ngựa cười rất hiền lành.

" "

Dịch Nam trên mặt giống như nuốt một con chết Háo Tử đồng dạng khó coi, hấn trong lòng thể nhưng là rõ ràng biết, đầu này từ từ đường dài hiện tại bất quá vừa mới bắt đầu mà thôi. Nhưng là vừa nghĩ tới tiếp xuống dài đằng đặc hai ngày thời gian hấn đều muốn cùng Ngôn Thanh Vũ một đường làm bạn, Dịch Nam dường như thấy được cái kia xa xôi trên đường chân trời có một vụn con thảo nê mã phi nước đại mà qua, tay phải hấn đột nhiên duỗi ra, một cây ngón giữa dựng đứng lên, đối bầu trời chính là hô to một tiếng

"Ta ngày. "

Không nghĩ tới không trung đột nhiên truyền đến một trận hưởng ứng

"Không, ngươi không phải!"

" "

Đột nhiên cảm nhận được sau lưng một trận không ổn ánh mắt, vừa lúc phía dưới, Ngôn Thanh Vũ thanh âm quả nhiên tại Dịch Nam trong chờ mong vang lên lần nữa

"Nam huynh, ta ngày là có ý gì?"

"Trời ạ, giết ta đi "

(mặc dù câu từ viết không phải rất rõ ràng, bất quá ta nghĩ tỉ mỉ thư hữu đã đoán được chút vật gì a. Nếu như là lời nói mời phát một nguyên hồng bao cùng ta hỗ động một cái đi, ha ha ha.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Khương lão cay, xuất phát chi nhân

Ta là lời nói bên ngoài âm: Như vậy Dịch Nam vì cái gì hội cùng Ngôn Thanh Vũ cùng nhau ngồi lên xe ngựa đạp vào đầu này hoang vu từ từ đường dài đâu, lại để chúng ta tạm thời trước quay về một ngày trước.

(ta lấy một vụn con thảo nê mã đang té phẩm dâng lên, triệu hoán -- đi qua thạch, phát động đi qua thạch hiệu quả đặc biệt, lúc không xuyên thẳng qua!"Xoát xoát xoát tự mang đặc hiệu âm thanh")

"Cái gì? Ngươi để cho ta mang Ngôn Thanh Vũ cùng đi Đông Hoang? Không đi, không đi, đánh chết ta đều không đi. "

Nghe xong Vương chương quỹ ở bên tai một phen xì xào bàn tán qua đi, Dịch Nam lúc này liều mạng lắc đầu, thái độ nhất là kiên quyết nói.

Wương chương quỹ đột nhiên vươn ba ngón tay, nhàn nhạt nói

"Cho ngươi ba lượng bạc. "

"Vương thúc, đây không phải tiền vấn đề. "

"Bốn lượng bạc cộng thêm năm ngày nghỉ ngơi. "

"Vương thúc, đây cũng không phải là nghỉ ngơi không nghỉ ngơi sự tình, mà là ta cùng tiểu tử kia không hợp nhãn, không chừng hai người trên đường liền đánh nhau đầu. Đến lúc đó hồng việc buôn bán của ngươi, ngươi suy nghĩ một chút là hơn tổn thất lớn?"

"Năm lượng bạc thêm tám ngày có lương nghỉ ngơi, về sau mỗi tháng cho ngươi thêm trưởng năm mươi văn tiền. "

Wương chương quỹ tiếp tục mặt không thay đổi nói.

"Vương thúc, ngươi làm sao già cùng ta xách tiền, chẳng lẽ ta ở trong mắt ngươi cứ như vậy không chịu nổi sao?"

"Không đi dẹp đi, ta nghĩ tiểu Lý hội hết sức nguyện ý. "

Wương chương quỹ lập tức đứng dậy, trong lúc nói chuyện liền làm bộ hướng phía hậu viện đi đến.

"Đừng đừng đừng, ta đùa với ngươi. Hắc hắc, ngươi nhìn ngươi, một điểm trò đùa đùa ra không dậy nổi, ta đi còn không được à. "

Dịch Nam lập tức một thanh đột nhiên ôm lấy Vương chương quỹ một đôi đôi, không cần mặt mũi nói.

"Bây giờ nghĩ đi? Không cửa, ta cảm thấy ngươi lời mới vừa nói rất có lý a, đã ngươi cùng Ngôn Thanh Vũ tiểu tử kia bất hòa, đến lúc đó trên đường đánh nhau hỏng việc buôn bán của ta được không xong, vẫn là tiểu Lý tương đối tốt, người an tâm a. "

Vương chương quỹ lập tức đột nhiên thở dài, một mặt đáng tiếc nói.

"Đừng a Vương thúc, thứ này được tất cả đều là ta phế đi thiên tân vạn khổ mới vận đi qua, dọc theo con đường này đi đâu gần, đi như thế nào, ở đâu là hiểm đường ta đều biết, để tiểu Lý đi nói không chừng người đều đi không có, đến lúc đó coi như ngay cả tiền vốn đều nếu không trở lại rồi. "

Dịch Nam lập tức vội vàng phản bác nói.

Vương chương quỹ nghe vậy khinh khinh gạt đầu, nói

"Ân, tiểu tử ngươi nói xác thực cũng có chút lý. "

"Tiểu Lý gia hỏa kia gốc gác, đến lúc đó không chừng bị người bán còn giúp lấy người ta kiếm tiền đâu, cho nên nhiệm vụ lần này ta việc nhân đức không nhường ai, liền để đi. "

Dịch Nam nói xong một mặt đau lòng như ốc, giống như mình muốn đi không phải Đông Hoang, mà là đi pháp trường đồng dạng.

"Ngươi đi thế thì cũng không phải là không thể được, bất quá bây giờ chỉ có thể cho ngươi bốn lượng cùng năm ngày nghỉ rồi. "

Vương chương quỹ một bên vuốt vuốt mình Tiểu Hồ Tử, một bên cười tìm tìm nhìn xem Dịch Nam nói.

"Vương thúc, không mang theo đi như vậy, lúc này mới không đến thời gian một chén trà công phu, ngài liền già liền đổi giọng rồi?"

Dịch Nam lập tức giả trang ra một bộ đáng thương bộ dáng, khiếp sợ nói.

Lão Vương chậm rãi từ từ vươn rồi ba ngón tay, tiếp tục mở miệng nói

"Ba lượng bạc, ba ngày nghỉ kỳ "

"Ta đi, ta đi còn không được à "

Cứ như vậy, Dịch Nam tại Vương thúc đa mưu trí tính toán phía dưới, cực không tình nguyện tìm được chính tại hừ phát nhỏ ca, tám đĩa Ngôn Thanh Vũ, sau đó đem đại khái hành trình nói cho nàng.

"Nam huynh, ngươi nói là sự thật sao? Ngươi muốn tìm ta cùng đi tìm bảo?"

Đầy mặt đều là Tiểu Tinh Tinh Ngôn Thanh Vũ tựa hồ có chút không thể tin được nhìn xem Dịch Nam, ngạc nhiên hỏi nói.

Ngôn Thanh Vũ lời này vừa nói ra, toàn bộ nhà bếp bên trong tất cả mọi người dừng việc làm trong tay, từng cái ánh mắt kinh dị nhìn xem Dịch Nam cùng Ngôn Thanh Vũ, toàn bộ nhà bếp bên trong an tĩnh ngay cả châm rơi trên mặt đất thanh âm đều có thể rõ ràng nghe thấy.

"Ngạc không là, ta chính là để ngươi cùng ta qua bên kia mở cửa hàng mà thôi, ở đâu là đi tìm bảo a. "

Dịch Nam nhìn xem ánh mắt của mọi người, tranh thủ thời gian lắc đầu lúng túng giải thích nói.

"Cát!"

Đám người cùng nhau phát ra một tiếng khinh bỉ, sau đó thêm tự mình làm việc đến, nhà bếp bên trong lần nữa khôi phục rồi một phiến rộn rộn ràng ràng làm việc âm thanh.

"Nguyên lai là dạng này, ta còn tưởng rằng ngươi muốn cùng ta cùng một chỗ kết bạn đi tìm bảo đâu. "

Bưng tỉnh đại ngộ Ngôn Thanh Vũ chỉ tốt ở bề ngoài nhẹ gạt đầu nói, giống như hoàn toàn không có ý thức được vừa rồi mình kém chút té xỉu rồi đám người.

Kỳ thật cũng làm khó Ngôn Thanh Vũ có nghĩ như thế pháp, bởi vì trước mắt Đông Hoang chi địa hiện tại hoàn toàn chính là cùng cái gọi là bảo vật chặt chẽ kết nối ở cùng nhau, nhất là Dịch Nam vừa rồi thần thần bí bí chạy tới, nhỏ giọng nói chuyện cùng hắn, cho nên hắn mới hội sinh ra Dịch Nam muốn cùng hắn cùng một chỗ kết bạn đi tìm bảo ý nghĩ.

"Như thế nào? Ngươi có phải hay không không muốn đi? Không có việc gì, bên kia bão cát lớn vô cùng, mà lại trên đường còn có Hạt Tử, buổi tối đi ngủ đều không ngủ, nói không chừng chúng ta vận khí không tốt, đụng ra tới đường sa phi, vậy chúng ta đầu này mạng nhỏ đoán chừng đều muốn ở "

noi đó chơi xong rồi. "

Một mặt buồn khổ Dịch Nam ảo não nói nói, thật giống như bọn hắn muốn đi không phải Đông Hoang, mà là lên núi đao, xuống biển lửa đồng dạng.

"Ngạch, vừa noi đó đáng như vậy, vậy ngươi vì cái gì còn muốn đi đâu?"

Ngôn Thanh Vũ giống như nhìn đồ đàn đồng dạng nhìn xem Dịch Nam, chính hắn khẳng định không phải người ngu, biết Dịch Nam đoán chừng có đồ vật gì lên gạt đi mình, bất quá không có nói rõ mà thôi.

"Ta nếu không phải vì tồn được rồi cưới vợ tiền vốn, ta khẳng định cũng không sẽ đi cái địa phương quỷ quái kia. "

Dịch Nam tiếp tục ảo não nói, không thể không nói, hắn giờ phút này lời nói liền tốt giống như là thật, hoàn toàn nhìn không ra một điểm trình độ.

"Ân, nếu quả như thật khổ như vậy lời nói" Ngôn Thanh Vũ trầm ngâm một phen, tại Dịch Nam một phiến ánh mắt mong chờ bên trong, tiếp tục mở miệng nói

"Vậy ta đi tốt. "

Dịch Nam nghe vậy quá sợ hãi, nói

"Không phải đâu, ngươi đây đều muốn đi?"

"Nam huynh, đã ngươi ta đều kết làm rồi huynh đệ, vậy ngươi gặp nạn ta sao có thể một người ở chỗ này hưởng phúc đâu, ngươi yên tâm đi, bất luận phía trước có nhiều ít khó khăn, ta đều hội bảo hộ ngươi an toàn. "

Ngôn Thanh Vũ một bộ nghĩa chính ngôn từ bộ dáng, êm tai mà nói. Nếu như không phải Dịch Nam biết rồi hắn có điều giấu giếm, chỉ sợ thật muốn bị hắn dạng này một bộ lời nói cho cảm động đến rồi.

"Tốt a, vậy liền cùng đi chứ, ngươi đi thu thập ít đồ, sáng mai chúng ta liền xuất phát. "

Dịch Nam rốt cục nhẹ gạt đầu, rốt cục xác định hai người cùng lúc xuất phát đi Đông Hoang hành trình.

"Không có vấn đề. "

Cứ như vậy, tại Ngôn Thanh Vũ một mặt biểu tình mừng rỡ bên trong, Dịch Nam lập tức cũng chạy vào trong nhà thu thập hành lý, chuyến này đi qua nói ít cũng phải đợi cái bảy tám ngày, lâu lời nói không chừng mười ngày nửa tháng cũng có khả năng, hắn nhất định phải đem cần đồ vật đều cho chuẩn bị đầy đủ, mới có thể làm để ứng phó tất cả mọi chuyện khả năng.

"Chỉ mong lần này lễ trình không sẽ chuyện gì phát sinh a. "

Lòng vẫn còn sợ hãi Dịch Nam đột nhiên ngừng đầu nhìn cái này biến hóa khó lường bầu trời, xem ra cái này biên cảnh mấy ngày gần đây nhất muốn nổi lên bão cát rồi, chẳng qua nếu như dựa theo ngày mai xuất phát, đoạn đường này đi qua cũng hội cùng cái này bão cát dịch ra, lại là không sẽ nguy hiểm gì.

(quyển sách phát hiện một cáibug, tại chương 2: Noi đó nguyên văn là Dịch Nam tám tuổi theo lão Ngô tại Vân An Trấn an nhà, hiện đã sửa chữa, cảm tạ các vị lý giải.)

(để cử một quyển sách thời khắc đến rồi, hôm nay cho mọi người đề cử là < tuyên cổ kỹ nguyên hướng Đại Lục chìm nổi >, tên sách rất dài, cố sự cũng hết sức tên sách đồng dạng trường, hi vọng cảm thấy hứng thú các bằng hữu gia nhập cất giữ duy trì a.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Sắp xuất phát, hán tử say không có tiền

"Trời hanh vật khô, cẩn thận củi lửa "

Theo phanh phanh vài tiếng gõ mõ cầm canh chuông tại trên đường cái vang lên, trong nháy mắt đã đến trong đêm thân lúc. (35 điểm)

Từ khi bão vật tin tức tại các nơi lan truyền nhanh chóng về sau, liên tục sáu ngày đến nay, Vân An Trấn bên trong chỉ là ở trọ nghỉ trọ khách nhân đã nhiều đến gần ngàn người, cái này còn không bao gồm tại dân chúng trong nhà ở nhờ, cùng những cái kia ở ngoài thành xây dựng cơ sở tạm thời số lớn nhân mã.

Trong đêm Vân An Trấn cũng không tiếp tục phục dĩ vãng yên tĩnh, nhất là tại quán rượu cùng trong khách sạn, không biết từ đâu lúc bắt đầu, từ lâu nơi này cùng khách sạn trong đêm cũng không có đóng cửa cùng đóng cửa, mặc kệ sao lúc đi vào, luôn có thể nhìn thấy tốp năm tốp ba thân mang vũ khí giang hồ nhân sĩ ở bên trong uống rượu nói chuyện phiếm, vô cùng náo nhiệt.

Bất quá hôm nay trong đêm, những từ lâu kia cùng trong khách sạn mặc dù vẫn như cũ có thật nhiều người đang ăn lấy thức nhắm chuyện phiếm, nhưng lại duy chỉ có không có nhìn thấy một cái điểm rượu khách nhân.

Thân lúc vừa tới, trời còn chưa sáng, trên đường cái lại là đã nhiều rất nhiều diện mục lạnh nhạt người, bọn hắn từng cái có đang thu thập hành lý, có đang thì thầm nói chuyện, có lại là nguyên địa đứng đấy, nhắm mắt dưỡng thần.

"Lão ca, tối hôm nay làm sao nhiều người như vậy ra đường?"

Không hiểu một cái điểm tiểu nhị hướng về một tên một mình uống rượu người sống mở miệng hỏi nói.

Trong tiệm này còn sót lại mấy cái khách nhân ở vừa rồi ném qua một điểm nhỏ đồ ăn qua đi cũng đều vội vàng đi ra ngoài, qua tốt một chút thời gian, cũng liền chỉ còn cái này ăn mặc hơi có vẻ bất nhã gia hỏa một người ngồi ở trong góc một mình uống vào rượu buồn.

Nếu không phải nhìn gia hỏa này nhìn qua thực sự không giống cái võ lâm nhân sĩ, tiểu nhị nhưng cũng căn bản không dám cả gan tiến lên hỏi.

"Người nói bọn hắn à? Bọn hắn đây là chuẩn bị xuất phát a, tầm bảo người biết không?"

Thoáng có chút men say nam tử trung niên một đôi mắt lung con mắt nhìn thoáng qua điểm tiểu nhị, sau đó nói nói.

"Bảo vật sắp xuất thế sao? Ta nói đêm nay làm sao đều không có người uống rượu, ai, đại ca, người không phải người trong võ lâm sao? Người làm sao uống rượu. "

Bình tĩnh đại ngộ điểm tiểu nhị gãi gãi đầu, nhìn xem vẫn uống rượu nam tử này, bỗng nhiên hiếu kỳ hỏi nói.

"Ta à? Ta cũng coi như cái người trong võ lâm đi, bất quá ta đối bảo vật này không hứng thú, nắc" nam tử nói nói đột nhiên đối điểm tiểu nhị ợ rượu, kém chút không có đem tiểu nhị cho hun ngất đi.

"Ai nha má ơi, đại ca a, người cái này cái gì cũng quá mùi đi, ai nha, thật sự là chịu không được. "

Đột nhiên ngửi được cổ này gay mũi mùi rượu điểm tiểu nhị sắc mặt hoàn toàn thay đổi, cả người lập tức cái miệng ngồi trên mặt đất, kém chút liền cho phun ra.

"Hắc hắc, tiểu tử người thật không sẽ hưởng thụ, ta hôm qua thế nhưng là uống nắc uống trọn vẹn ba chén Quỳnh Hoa Lộ, hiện tại rượu này bắt đầu ở trong dạ dày lên men, cái này hậu kinh nắc thật to lớn!"

Không ngừng nắc rượu nam tử trung niên nói tiếp tục đem chén rượu trong tay giơ lên, hắn miệng rộng mở ra, cái kia như mảnh nước đồng dạng rượu thuận liền chảy vào trong miệng của hắn, lại là một giọt cũng không còn lại.

"Đại ca, người cũng uống nhiều như vậy, một hội còn có thể đi đi đường sao?"

"Người không hiểu nắc ta đây là tại pha loãng trong bụng rượu ngon, rượu này muốn pha loãng, nhất định phải dùng phổ thông rượu mới có thể, ngàn vạn không thể dùng nước nắc người nhưng phải học tập lấy một chút. "

Uống đến say khướt nam tử trung niên lập tức lung la lung lay đứng lên thân, vừa nói vừa hướng phía cửa đi tới.

"Ai, đại ca, người còn chưa trả tiền đâu. Người thế nhưng là rót đầy trọn vẹn một bầu nước rượu, cộng thêm cái này rượu trên bàn đồ ăn được tổng cộng là ba lượng bạc a. "

Vội vàng đứng dậy điểm tiểu nhị mau tới trước một thanh ngăn cản nam tử trung niên này, vội vàng nói.

"A? Làm sao mắc như vậy, ta trước mấy ngày tại an phúc trong khách sạn uống rượu bất quá mới vài đồng tiền bạc mà thôi a. "

Nam tử trung niên lập tức nghe lời này ngay cả rượu đều bị đánh thức mấy phần, kinh ngạc nói.

"An phúc khách sạn loại kia tiểu điểm làm sao có thể cùng bản điểm muốn so, tăng thêm khách quan người điểm thế nhưng là bản điểm bên trong tốt nhất ba mươi năm nữ nhi hồng ừ lâu năm a, tăng thêm mấy ngày nay giá hàng lên nhanh, tuyệt đối là cái giá tiền này chạy không được. "

"Hắc hắc, tiểu ca, người nhìn ta vừa rồi cho người trả lời hai vấn đề, người coi như tiện nghi một chút, đánh cho ta cái gãy thế nào?"

Nam tử trung niên lập tức thân mật ôm một cái điểm tiểu nhị, giống như là thân huynh đệ, khách khí nói.

"Ân vậy được rồi, ta Đại Ca người cái này áo liền quần, nghĩ đến cũng không sẽ quá giàu có, vậy ta liền cho người tính hai lượng bốn tiền tốt. "

Điểm tiểu nhị nghiêng đầu suy nghĩ một hồi, hẳn biết cái giá tiền này hoàn toàn cũng chính là mấy ngày nay lâm thời bạo lợi giá, có rất nhiều trình độ ở bên trong, hơn nữa nhìn gia hỏa này một thân trang phục, hẳn mặc dù không sợ đối phương nháo sự, nhưng là không chịu nổi người tới ăn cơm chùa a, có thể trả tiền chính là tốt nhất, dù sao mình cũng không lỗ.

"Huynh đệ, ca ca quả nhiên không nhìn lầm người, ta nhìn người mi thanh mục tú, Căn Cốt bất phạm, tương lai không chừng cũng là luyện võ kỳ tài, ta chỗ này còn có một bản bí tịch võ công, vốn là bí mật bất truyền, bất quá hôm nay coi như người hai lượng bạc tốt, người thấy thế nào?"

Nam tử trung niên nói từ trong túi của mình móc ra một bản tàn phá màu vàng sách nhỏ, một mặt chân thành nhìn xem điểm tiểu nhị nói.

"Trán đây thật là bí tịch võ công?"

Hơi nghi hoặc một chút điểm tiểu nhị nghe được đối phương khích lệ mình một phen, lập tức cũng là tâm tình thật tốt, bất quá sau đó nhận lấy bản này phá phá sách nhỏ về sau, sắc mặt của hắn tức khắc liền thay đổi.

Một bản bất quá chỉ là mười mấy trang nhỏ sách nát, ngay cả góc sách đều bị chuột cho gặm phá, tiện tay lật một cái, bên trong lít nha lít nhít tất cả đều là một chút chữ nhỏ, ngay cả một trương bức vẽ đều không có có, cái này có thể là bí tịch võ công sao?

"Nguyên tướng Hồn Nguyên Công? Đại ca, người có phải hay không nhìn ta trung thực, đang đùa ta đâu?"

Một mặt giận dữ điểm tiểu nhị lúc này hất ra rồi nam tử trung niên đại thủ, xem sách trên mặt chữ hơi tức giận nói.

Như loại này đọc lên đến ngay cả danh tự đều cảm thấy quán miệng Võ Lâm bí tịch, làm sao có thể là thật, liền xem như thật, cái kia danh tự không có chút nào bá khí lợi hại, chỉ ít cũng phải giống như là hàn băng thần chương, Thạch Phá Thiên Kinh quyền, lại hoặc là Hàng Long quyền, Phục Hổ chân dạng này Công Pháp, luyện về sau mới có thể biến thành cao thủ.

Không phải điểm tiểu nhị lần nữa nhìn thoáng qua người này trang phục, khoác trên người cái giống như là phá bao tải đồng dạng Phong Y, mặt mũi tràn đầy râu ria xồm xoàm, tăng thêm cái kia uống đến có chút má đỏ mặt, giống như là gia hỏa này đồng dạng xông xáo Võ Lâm, làm sao có thể hội nổi danh môn thế gia thiếu nữ ái mộ, sau này mình còn thể nào trở thành đại hiệp.

"Nác cái này được là đồ tốt giá trị tuyệt đối hai lượng bốn tiền bạc mà lại dù sao cũng là trên người của ta duy nhất thứ đáng tiền. "

Nam tử nác rượu nói xong, thân thể đều nhanh đứng không vững ngã sấp xuống rồi, lập tức tranh thủ thời gian đỡ một bên lan can, hết sức biểu hiện ra một mặt chân thành bộ dáng nói nói.

"Cái gì? Làm nửa Thiên, trên người người còn thực sự hết tiền a?"

Quá sợ hãi điểm tiểu nhị cuống quýt tiến lên, thuận cái hông của người đàn ông này liền bắt đầu sờ lên, bình thường tới nói tất cả mọi người hội đem túi tiền đặt ở bên hông vạt áo bên trong túi chỗ, tăng thêm nam tử này đã say đến đứng cũng không vững, tuyệt đối không sẽ đối với mình tạo thành uy hiếp.

Quyển sách xuất ra đầu tiên 17k, đọc sách là miễn phí gạch, hi vọng các vị thư hữu có thể tới 17k ủng hộ ta, cho ta một điểm động lực.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Ta là hắc cậu, trốn đi chi nhân

"Ha ha, thật ngứa, thật ngứa, người làm sao cho ta nắm lên ngứa tới. "

Nam tử thân trên không ngừng khắp nơi loạn xoay, nhưng là đối với điểm tiểu nhị cử động lại là coi là thật không có có bất kỳ tức giận nào, ngược lại đem hành vi của hắn trở thành bất ngứa một chút, ngược lại là phối hợp lại rồi.

"Trên thân thể mà ngay cả một đồng tiền đều không có có, người còn dám tới chúng ta cái này ăn cơm chùa! Người biết tử lâu này là ai mở sao?"

Phần nộ điểm tiểu nhị như cái nương môn đồng dạng hai tay chống nạnh, sắc mặt tức giận đến đỏ bừng nhìn xem nam tử trách móc nói.

"Nắc người nào mở? Lại là ta cái nào bằng hữu ra à? Nắc "

"Phi, ta cho ngươi biết, chúng ta tiệm này chủ cửa hàng thế nhưng là danh chấn giang hồ, võ công cao cường, thân thủ bất phạm, anh minh thần võ phùng Đạt chương quỹ, thế nào? Nghe qua không có?"

"Nắc chưa từng nghe qua. "

"Vậy ta mặc kệ, dù sao ngươi hôm nay không trả tiền không thể đi. "

Điểm tiểu nhị thái độ kiên quyết, giang hai tay ra ngăn ở rồi trước mặt người nọ, rất có cùng người này hao tổn đến hừng đông ý tứ.

"Bản này bí tịch võ công thật rất đáng tiền nắc thực sự không được như vậy đi, nắc ngày mai ngươi cầm bản này Võ Lâm bí tịch đi an phúc khách sạn tìm ta cháu trai, để hắn cho ngươi trả tiền cũng được. "

Nam tử ngay cả đánh rồi mấy cái rượu nắc, tốn sức nói.

"Ngươi cháu trai? Ai vậy?"

Hiếu kỳ điểm tiểu nhị hỏi nói.

"Nhị nhị nắc nam "

"Nhị Nam là ngươi cháu trai? Thật hay giả. "

Một mặt đầy là không tin điểm tiểu nhị hiếu kỳ hỏi, mấy người bọn hắn khách sạn cùng khách sạn điểm tiểu nhị vốn là biết nhau, Nhị Nam mặc dù là một năm trước mới đi đến thôn trấn người, bất quá bởi vì là Vương chương quỹ bà con xa nguyên nhân, cho nên mọi người ở chung cũng là rất tốt, cùng hắn cũng coi như nửa cái bằng hữu.

"Đương nhiên là thật, tiểu tử kia vẫn là ta một năm trước tự mình cho đưa đến lão Vương trong tiệm đi đây này, làm sao có thể là giả. "

Mặt mũi tràn đầy mùi rượu nam tử lúc này lớn tiếng ồn ào nói, giống như đối với điểm tiểu nhị hoài nghi lời nói cảm giác rất là tức giận đồng dạng.

"Hắn còn thật là ngươi cháu trai?"

Điểm tiểu nhị kinh nghi hỏi, nhìn giọng điệu này cũng là đã tin tám thành rồi.

"Yên tâm đi, tiểu tử này ta từ nhỏ nuôi lớn, ta đường đường một cái võ lâm nhân sĩ còn có thể bởi vì nắc bởi vì cái này mấy lượng bạc gạt ngươi sao. "

Nam tử trung niên tranh thủ thời gian gật đầu nói nói, cái kia một mặt nghiêm mặt tăng thêm rượu nắc để cho người ta nhìn thật sự là buồn cười.

"Tốt a, nếu là người quen biết, vậy cái này vốn là Võ Lâm bí tịch ta cũng không cần, ngươi cầm đi đi, ngày mai ta trực tiếp đi tìm tiểu tử này tính tiền liền tốt. "

Điểm tiểu nhị nói đem quyền kia tàn phá Tiểu Hoàng sách trả lại cho nam tử trung niên, lập tức ngữ khí cũng biến thành khá hơn.

Vân An Trấn cái này đặc biệt quy củ hình thành mặc dù bất quá vài chục năm, nhưng là tại mấy đời Huyện lệnh giữ gìn phía dưới, phạm là ở tại rồi trong đó cư dân ở giữa liên lẫn nhau lẫn nhau giúp, giúp đỡ lẫn nhau, tình cảm lại là duy trì đến vô cùng tốt, đây cũng là điểm tiểu nhị vì sao nghe xong người này là Nhị Nam đại cửu, thái độ lập tức tới ngay một cái chuyển biến lớn đạo lý.

"Thật không muốn? Nắc đây chính là Võ Lâm bí tịch a nắc "

Nam tử có chút dờ dẩn tiếp trở về bản này Tiểu Hoàng sách, lần nữa ló ra hỏi nói.

"Từ bỏ, loại vật này bày quầy bán hàng đại gia nơi đó còn nhiều, rất nhiều, mà lại mặt trên còn có thật nhiều họa, so sánh ngươi cái này nhưng dễ nhìn nhiều, ngươi cái này phía trên đều là chữ, ai nhìn a. "

Điểm tiểu nhị lắc đầu, kiên quyết nói.

"Vậy được rồi, vậy ta có thể đi a nắc "

Nam tử nói đem bản này Tiểu Hoàng sách lại lần nữa thả lại rồi mình bên trong đi chào hàng, quay đầu nhìn xem điểm tiểu nhị, lần nữa hỏi nói.

"Đi thôi, ngại một đường nhưng phải cẩn thận, chớ cho mình té. "

Điểm tiểu nhị nhìn xem người này bất ổn bộ pháp, hảo tâm nhắc nhở nói.

"Yên tâm nắc ta thể nhưng là võ lâm cao thủ ôi "

Nam từ say khướt vừa nói vừa đi, thế mà coi là thật một cước vấp tại rồi ngưỡng cửa, tại chỗ liền ngã một chó đóp cút.

" "

Im lặng điểm tiều nhị vội vàng tiến lên đem người này cho đỡ lên, đến lúc đó nếu là thật té bị thương hẳn, không chừng Nhị Nam tên kia còn hỏi mình muốn tiền thuốc men đâu.

"Tiều hỏa tử, tạ ơn người ta đi đây "

Đứng lên nam từ nhẹ nhàng vỗ vỗ trên người mình xám, sau đó cười đối điểm tiều nhị nói xong, lại lần nữa lung la lung lay hướng phía trên đường cái đi đến.

Điểm tiều nhị có chút bận tâm nhìn xem người này lung la lung lay thân ảnh dần dần đi xa, trong lòng cũng là thở dài một hơi, lấy Đông Phương chân trời đã bắt đầu thời gian dần trôi qua thả ra một điểm ánh sáng nhạt, vừa Thiên đều nhanh sáng lên, xem ra gia hỏa này hẳn là không có chuyện gì mới đối.

Trong lòng nghĩ như vậy, hẳn mấy bước đi trở về rồi trong tiệm, vẫn là trước tiên cần phải đem Nhị Nam hẳn đại cứu sổ sách cho ghi lại mới được, không phải một hội chương quỹ nếu là rồi giường đối sổ sách không đúng lời nói, nhưng phải tìm hẳn gốc rạ rồi.

"Hắt xì. . ."

Đã ra khỏi thành trọn vẹn một ngày Dịch Nam ngồi ở trên xe ngựa, đột nhiên thêm hắt xì hơi một cái.

Từ vừa rồi đến bây giờ bắt quá nửa canh giờ công phu, hẳn trọn vẹn đánh mấy cái hắt xì, nếu như không phải mình đối thân thể của mình có tuyệt đối tự tin, Dịch Nam thậm chí đều muốn cho là mình cảm lạnh bị cảm.

"Nam huynh, người có phải hay không cảm lạnh rồi?"

Phía sau toa xe về sau, Ngôn Thanh Vũ thanh âm đột nhiên truyền ra, nghe thanh âm của hắn lại là một chút cũng không có vừa mới tỉnh ngủ hướng lúc ử nữ, cũng không biết đến tột cùng là một đêm không ngủ vẫn là tỉnh lực dồi dào.

"Không có không có, ta ăn mặc rất nhiều, người cứ yên tâm ngủ đi, có thể là cái mũi ngứa ngứa a. "

Mặc một thân lớn áo chết Dịch Nam lập tức tranh thủ thời gian mở miệng, hắn còn thật sợ Ngôn Thanh Vũ trong lúc nói chuyện liền chạy ra khỏi đến, đến lúc đó thật vất vả thanh tịnh lại hắn thêm không được an tâm.

"Thế nhưng là ta ngủ không được a. "

Toa xe về sau một trận tất tất tác tác thanh âm truyền đến, giống như Ngôn Thanh Vũ liền muốn đánh tính ra đến đồng dạng.

"A chờ chút!"

Dịch Nam đột nhiên kêu to một tiếng, làm cho tại trong xe Ngôn Thanh Vũ dọa cho đến ngây ngẩn cả người, hắn tại toa xe bên trong đột nhiên ngừng mấy hơi, sau đó nghi ngờ hỏi nói

"Làm sao vậy, Nam huynh?"

"A, không có việc gì, ta đột nhiên nghĩ đến một vài thứ, đứng, cho tới bây giờ chưa từng nghe qua nói qua người nhà, ta nhìn nói huynh ăn nói văn nhã, cử chỉ ở giữa hiển thị rõ lễ nghi, gia cảnh tất nhiên không tệ a?"

Gấp xoay quanh Dịch Nam con mắt đột nhiên sáng lên, lúc này nghĩ tới điều gì liền tranh thủ thời gian mở miệng hỏi nói rồi.

Hỏi như thế trong xe quả nhiên yên tĩnh trở lại, Ngôn Thanh Vũ cả người sửng sốt tại rồi trong xe, hiển nhiên không nghĩ tới Dịch Nam thế mà hội mở miệng hỏi hắn gia cảnh sự tình, hẳn khế căn bờ môi của mình, lại là có chút không vui ung dung nói

"Coi như gia cảnh cho dù tốt lại có cái gì dùng, nếu như mỗi ngày qua thời gian chính mình cũng không vui, cái kia coi như coi là thật có được thiên hạ đình chớp tòa, mỗi ngày lấy nước mắt rửa mặt, cái kia thêm có ý nghĩa gì đâu?"

Không nghĩ tới Ngôn Thanh Vũ đối với mình thuận miệng một lời phản ứng to lớn như thế, Dịch Nam lập tức cũng lời từ hắn bên trong nghe được cái kia cổ phần nhàn nhạt ưu sầu, lập tức lại là đem trong lòng tảng đá đột nhiên buông xuống, tiếp tục mở miệng truy vấn nói

"Thế nào? Chẳng lẽ người nhà người bức bách người làm người không chuyện vui rồi? Không sẽ cũ kỹ như vậy đi, người cũng đừng cùng ta nói người người nhà cho người định một môn người xa lạ việc hôn nhân, sau đó người liền trong con tức giận một mình đèn lưu lạc giang hồ a. "

"Không kém bao nhiêu đâu "

Ngôn Thanh Vũ ung dung mở miệng, lần nữa đem Dịch Nam giật nảy mình.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Thân phận của hắn, là thổ sao

Hắn biết Ngôn Thanh Vũ người mang một thân thâm hậu nội công, đồng thời bao quát cái kia lần thứ nhất gặp mặt hướng lúc bắt đầu thấy hắn một thân Lạp Tháp cách ăn mặc, cùng cái kia xa hoa xuất thủ một khối đủ xấp xỉ kim, liền có thể đơn giản phỏng đoán nói nó thân phận nhất định phi phàm.

Mới đầu, hắn còn tưởng rằng Ngôn Thanh Vũ chính là chạy nạn đến rồi Vân An Trấn bên trên, đây là tới tìm kiếm che chở tới, mà lại những ngày này xuống tới, đối phương vẫn luôn là lấy nội lực chấn động phương thức phát ra giả thanh âm. Tại những ngày chung đụng này xuống tới, nếu không phải Dịch Nam thời khắc đều chú ý đối phương chỗ bí mật, hắn kém chút đầu đều muốn bị thay đổi một cách vô tri vô giác coi là đây là đối phương chân chính thanh âm.

Nhưng là không nghĩ tới mình thuận miệng một câu phía dưới, đối phương thế mà biến tướng thừa nhận thân thể của mình, tình cảm tiểu tử này cũng không phải tới Vân An Trấn chạy nạn, mà là đào hôn tới?

Nói thật, mấy ngày nay ở chung xuống tới, Dịch Nam đối với cái này gọi Ngôn Thanh Vũ gia hỏa cũng một mực duy trì một loại thái độ hoài nghi, nhắc tới là cái vô công cao thâm gia hỏa, thế nhưng là giống như thứ gì đều không có gặp qua đồng dạng, mặc kệ gặp được thứ gì đều duy trì một loại tươi mới thái độ, hoàn toàn tựa như là một cái sơ xuất giang hồ ngây ngô tiểu tử đồng dạng.

Nhưng là đối thủ thể nội cái kia không lúc dao động thâm hậu nội lực lại đang hắn tu luyện Nhân Hoàng tâm kinh về sau cực kỳ phản ứng nhạy cảm phía dưới rõ ràng dao động, cái này khiến Dịch Nam đối với người này thái độ rất là xấu hổ.

Bởi vì Ngôn Thanh Vũ đối với thái độ của hắn thật giống như là muốn thực tình đãi hắn, nhưng là trái lại mình lại là tại lấy đủ loại lý do đến qua loa tắc trách với hắn, hơn nữa còn ở sau lưng nói qua hắn nói xấu không chỉ một lần mặc dù chính hắn cho rằng đây là ra ngoài hảo tâm, nhưng là bản tính hiền lành Dịch Nam nhưng trong lòng cũng rất là dày vò, bởi vậy, đây cũng là hắn không nguyện ý cùng Ngôn Thanh Vũ chung đụng nguyên nhân một trong.

Đừng nhìn hắn hiện tại có chút miệng lưỡi trơn tru, đầy trong đầu cổ quái tình quái ý nghĩ, nhưng là Dịch Nam bản tính cũng không có có bất kỳ thay đổi nào, hắn không có khả năng tại ngắn ngủi thời gian một năm bên trong, liền từ một cái tâm địa thiện lương, tư tưởng đơn thuần tiểu tử biến thành một cái từ đầu đến đuôi bại hoại.

Hắn bắt quả là tại một năm này phía dưới, học tập nhiều thứ hơn, cùng lúc cũng tại mình cái kia đơn thuần nội tâm bên ngoài xây lên rồi nhất đạo thật dày phòng tuyến, đối với những cái kia người bên cạnh, mặc kệ là Vương thúc cũng tốt, Hoàng thúc cũng được, thậm chí là tiểu Lý, Dịch Nam tuyệt đối đều là thực tình đối đãi tại bọn hắn, không có chút nào làm ra vẻ ở bên trong.

Trải qua năm đó ở pháo hoa lâu Neele ly ty thảm kịch, cái kia vốn là chưa thành thực, vẫn non nớt nội tâm có thể nói bị hung hăng tổn thương rồi một phen. Hắn cũng không tiếp tục nghĩ có người bởi vì chính mình mà thụ thương, càng không muốn đem tổn thương đưa đến bên cạnh mình bất cứ người nào trên thân, vì thế, hắn chỉ có không ngừng làm sâu sắc tâm lý của mình phòng tuyến, không ngừng làm bản thân mạnh lên, chỉ có dạng này, mới có thể chân chính phòng ngừa bị kịch lần nữa phát sinh, mới có thể chờ đến mười năm ước hẹn.

Hiện tại đột nhiên biết được Ngôn Thanh Vũ có thể là cái nào đó danh môn thế gia hoặc là đại gia tộc bên trong thế tử thân phận, hết thảy cảm giác có chút kỳ quái sự tình lại cũng đã nhận được rất tốt giải thích, vì cái gì rõ ràng có được một thân cao thâm nội lực tu vi, nhưng lại đối với cái gì cũng tốt tương chưa thấy qua, vì cái gì rõ ràng vừa mới bắt đầu gặp mặt hắn hoá trang như thế Lạp Tháp, nhưng lại có thể móc ra một hai đủ xấp xỉ kim, lại vì cái gì hiểu nhau tại Dịch Nam về sau, đối với Dịch Nam như thế thân thiết, cái này hết thảy đều phải đến rồi rất tốt giải thích.

Tiểu tử này hóa ra hoàn toàn chính là cái chim non a, là cái gì cũng không hiểu, ở nhà người che chở phía dưới không ngừng luyện võ lớn lên tiểu tử, hoàn toàn liền không có một điểm hành tẩu kinh nghiệm giang hồ, trán có lẽ có như vậy một chút a

Trong lòng như thế suy nghĩ minh bạch Dịch Nam, lập tức đối với Ngôn Thanh Vũ thái độ thế nhưng là tốt hơn rồi không chỉ nửa phần, hắn rốt cuộc không cần lo lắng Ngôn Thanh Vũ hội cho hắn gây phiền toái, cũng không cần lo lắng cùng hắn kết bạn về sau, hội có một đại bang vốn không che mặt gia hỏa cầm đao kiếm trong tay cung búa, muốn mạng của mình.

Tâm tình đột nhiên thay đổi tốt hơn Dịch Nam lập tức nhưng cũng có chút đồng tình lên cái này xuất thân rất tốt Ngôn Thanh Vũ rồi, nghe trong xe tại không có phát ra bất kỳ thanh âm nào, Dịch Nam lập tức mở miệng khuyên bảo hắn nói

"Nói huynh a, không phải vì huynh nói người. Nam tử hắn đại trượng phu, tương lai có tam thế tứ thiếp là chuyện rất bình thường, nói huynh người chính là cười nhiều một cái nâng đầu thì thế nào, coi như dung mạo của nàng thật rất xấu, người cùng lắm thì động phòng về sau thay hắn hoan không lâu đi à."

Trong xe đột nhiên truyền đến một thanh âm vang lên âm thanh, Ngôn Thanh Vũ cả người thể mà từ trong xe vọt ra, đột nhiên một bàn tay liền đập vào Dịch Nam phía sau, tức giận nói nói

"Đàn ông các ngươi thật sự là hoa tâm, vì cái gì không yêu người còn muốn đi cưới, chẳng lẽ nhất định phải đem thiên hạ nữ nhân đều gả cho các ngươi, các ngươi mới vui vẻ à!"

"Khụ khụ "

Thụ này ám toán Dịch Nam cả người kém chút từ xe ngựa phía trên bay ra ngoài, giận dữ Ngôn Thanh Vũ khí lực đến tột cùng lớn đến mức nào, nếu là đối một người bình thường lời nói chỉ sợ đều muốn bị hấn một chưởng này trực tiếp cho đánh ra nội thương tới.

"Ta nói đại ca, ta hảo tâm khuyên bảo ngươi, chẳng lẽ ngươi nhất định phải cho ta một chưởng đánh ra nội thương mới vui vẻ sao?"

Thờ nổi Dịch Nam lúc này có chút bất đắc dĩ đáp lại nói, bất quá hấn vừa quay đầu nhìn thấy Ngôn Thanh Vũ có chút hối hận ánh mắt, lúc này bay lên điểm điểm này lửa giận thêm không hiểu thấu xóa đi rồi. Gia hỏa này con mắt quả nhiên là kỳ quái vô cùng, cái kia hai điểm con ngươi màu đen coi là thật giống như có thể đem người hôn phách đều hút đi vào đồng dạng

Trong lòng không hiểu thấu nghĩ đến Dịch Nam đột nhiên cảm giác được chỗ nào có điểm gì là lạ, sau đó buồn bực cào lên đầu, kì quái, mình giống như quên một chút cái gì

"A! !"

Đột nhiên nhảy dựng lên hô to một tiếng Dịch Nam đem Ngôn Thanh Vũ giật nảy mình, hấn có chút sợ ý ánh mắt nhìn xem Dịch Nam, còn tưởng rằng hấn bị quỷ nhập vào người nữa nha.

"Ngươi mới vừa nói cái gì?"

Dịch Nam đột nhiên lấy lại tinh thần, một đôi mắt chăm chú nhìn chằm chằm Ngôn Thanh Vũ nói.

"Ta không nói gì a Nam huynh, ngươi thế nào?"

Ngôn Thanh Vũ có chút buồn bực đáp lại nói, hấn đem tay của mình duỗi ra tại Dịch Nam con mắt trước mặt lung lay, giống như đang thử thăm dò hấn có phải hay không trùng tà đồng dạng.

"Không đúng, ta nói chính là ngươi mới vừa nói câu nói kia "

Dịch Nam bắt lại Ngôn Thanh Vũ tay, thái độ kiên quyết nói.

"Ngươi làm gì thả ta ra tay "

Ngôn Thanh Vũ sắc mặt có chút không hiểu hồng, hấn hơi dùng sức vốn định tránh ra Dịch Nam tay, thế nhưng là một phen ném thử về sau lại phát hiện Dịch Nam khí lực trên tay thể mà xa so với hấn tưởng tượng phải phần lớn.

"Ngươi mới vừa nói đàn ông các ngươi thật sự là hoa tâm chẳng lẽ ngươi không phải nam nhân?"

Nguyên lai Dịch Nam vừa rồi đột nhiên nhớ tới Ngôn Thanh Vũ lời nói bên trong chỗ không đúng, lúc này mới đột nhiên hô to một tiếng, giống như phát hiện cái gì rồi thứ không tầm thường đồng dạng.

"Nào có, nhất định là ngươi nghe lầm, ngươi trước tiên đem tay của ta buông ra "

Giữa dựa ở giữa Ngôn Thanh Vũ sắc mặt càng thêm biến đỏ lên, giống như hoàn toàn chịu không được Dịch Nam bắt hấn lại tay đồng dạng.

"Trán ngươi nên không sẽ "

Dịch Nam lập tức giống như bùng tỉnh đại ngộ, đột nhiên buông lỏng ra Ngôn Thanh Vũ tay, một mặt hoảng sợ nhìn xem hấn.

"Nên không sẽ cái gì?"

Ngôn Thanh Vũ đối với Dịch Nam phản ứng hơi cũng có chút khản trương, vội vã hỏi nói.

"Ngươi nên không sẽ là "

"Là cái gì" Ngôn Thanh Vũ nuốt xuống một hớp nước miếng, khản trương hỏi nói.

"Ngươi nên không sẽ là trong truyền thuyết thọ a? ?"

Dịch Nam cường tự nuốt xuống một miếng nước bọt, một mặt kinh dị nhìn xem Ngôn Thanh Vũ nói.

(lên khung Chương 1: Không biết có người hay không đặt mua)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Con đường của mình, kể ra tâm sự

Hắn trước kia cũng chỉ là trong lúc vô tình nghe qua đầu đường thuyết thư tiên sinh chửi ầm lên thỏ, chưa từng thấy qua.

Bất quá nhìn xem Ngôn Thanh Vũ còn như vậy tí mỉa mai lại, hắn cái này một mặt bạch bạch nộn nộn bộ dáng, lại thêm có lẽ là xuất thân danh môn nguyên nhân, cái kia một cái tay nhỏ cũng là một phiến bóng loáng mềm mại, cùng nhà cùng khổ tay đơn giản có cách biệt một trời, mà lại người này dung mạo xinh đẹp, cũng là mi thanh mục tú công tử, mặc dù thân hình hơi gầy gò, bất quá cũng là được xưng tụng là một tuấn mỹ công tử ca rồi.

Tăng thêm cặp mắt của hắn từ khi bị lạnh rần rần qua sau lúc đầu liền có thể tại trong đêm thấy rõ bên người đồ vật, mà lại từ khi đạt tới Hậu Thiên cảnh giới về sau, băng vào cái này thân thâm hậu nội lực, cũng có thể làm đến như nhìn trong ban đêm loại này cơ bản bản lĩnh, đồng dạng năm sáu trượng bên trong đồ vật nhưng cũng có thể nhìn cái rõ ràng ràng.

Nhìn xem này lúc một mặt đỏ bừng Ngôn Thanh Vũ chính kinh ngạc nhìn lấy mình, lại đến trong đầu Lenovo rồi một cái thờ hình tượng, Dịch Nam mặc dù không có thật sự rõ ràng nhìn qua, nhưng là vừa nghĩ tới hai cái đại nam nhân lột sạch quần áo ôm ở cùng một chỗ, hắn toàn thân trên dưới đột nhiên liền nổi lên một trận nổi da gà, thân thể đột nhiên run rẩy một chút.

"Chẳng lẽ đây mới là gia hỏa này đào hôn nguyên nhân thực sự "

"Thỏ? Ta ta là người a "

Sắc mặt đỏ lên Ngôn Thanh Vũ hơi nghi hoặc một chút nói, hắn tựa hồ cảm thấy thờ cái danh xưng này cũng không phải là tương hắn bình thời hiểu biết phổ thông Thỏ Tử đồng dạng đồ vật, nhìn xem Dịch Nam cái kia một mặt biểu tình cổ quái, Ngôn Thanh Vũ liền hơi cảm thấy cái này cái gọi là thờ tuyệt đối không phải cái gì đồ tốt.

Dịch Nam một bộ ta đã sớm đoán được ngươi không biết đến biểu lộ, sau đó đưa tay làm một thủ thế.

Ngôn Thanh Vũ kinh ngạc trừng mắt nhìn, "Àn? Thế nào. "

"Tôi ta cho ngươi biết a. "

"A" bùng tình đại ngộ Ngôn Thanh Vũ lập tức mới đem đầu cho đưa tới, chỉ là hắn trong lòng vẫn là có chút không rõ, kể bên này một phiến hoang vu, ngoại trừ hắn cùng Dịch Nam bên ngoài chỉ còn lại một con ngựa mà thôi, vì cái gì hai người ở giữa còn muốn nói thì thầm.

"Thỏ Tử chính là "

Dịch Nam cái kia nóng bỏng tiếng hít thở phun tại rồi Ngôn Thanh Vũ kiều nộn trên lỗ tai, khiến cho lỗ tai của hắn chết đều biến đỏ bừng, bất quá chờ đến Dịch Nam nói hết lời về sau, Ngôn Thanh Vũ đột nhiên biến thành một mặt không thể tưởng tượng nổi đáng về nhìn xem Dịch Nam, giống như thật lâu không thể tiếp nhận loại vật này đồng dạng.

"Hai người nam nam nhân cô "

Ngôn Thanh Vũ âm thanh run rẩy nhìn xem Dịch Nam nói ra câu nói này, sau đó tranh thủ thời gian cả kinh hắn nuốt xuống một hớp nước miếng, lời nói này thực sự hoàn toàn vượt quá dự liệu của hắn, để thế giới của hắn xem đều nhanh lật đổ.

Từ nhỏ gia cảnh thâm nghiêm, quản giáo nghiêm khắc Ngôn Thanh Vũ từ nhỏ hiểu chuyện bắt đầu, liền bắt đầu học tập cầm kỳ thư họa, các loại cử chỉ lễ nghi có thể nói là thường ngày cơm rau dưa bên trong đồ vật, mặc dù hắn cũng có được một thân thân cao nội lực, được cái này nhưng cũng là ở nhà người dạy bảo hạ mới bắt đầu thuở nhỏ học tập.

Có thể nói Ngôn Thanh Vũ từ ông chủ nhỏ bắt đầu liền từ đến không có ở nhà mặt người trước biểu đạt qua ý nghĩ của mình cùng ý kiến, hắn muốn làm gì đó bất quá đều là người khác đã sớm an bài cho hắn đồ tốt.

Hắn cũng cho tới bây giờ không có cô phụ qua trường bối trong nhà kỳ vọng, cho tới nay bất luận ở mọi phương diện đồ vật học tập phía trên, một mực biểu hiện được đều dị thường ưu dị. Thư pháp cũng tốt, lễ nghi cũng được, thậm chí là võ công, Ngôn Thanh Vũ tại người cùng thế hệ bên trong cũng

vẫn luôn là đứng hàng đầu, chói mắt nhất cái kia tồn tại.

Sống rồi trọn vẹn mười sáu năm hần, ở trong lòng cũng sớm đã hoàn toàn một mọi loại kia mỗi ngày rồi giường đều có người tại trước giường an bài hầu hạ, mỗi ngày luyện một chút kiếm luyện võ bên người đều có mấy người ở một bên phục vụ thời gian, hần vì thoát đi cái kia tên là "Nhà" lao tù, đã sớm tại một năm trước bắt đầu bí mật chuẩn bị.

Mà đúng lúc gặp năm nay trong nhà an bài cho hần rồi một mối hôn sự, cái này khiến đã sớm manh động mãnh liệt thoát ý Ngôn Thanh Vũ chân chính hạ quyết tâm, về sau bị hần tìm được rồi cơ hội, rốt cục tại một lần du lịch đi săn bên trong vứt bỏ ngựa mà chạy, bắt đầu chân chính vượt qua rồi cuộc sống mình muốn.

"Đúng a, ngươi không sẽ chính là thỏ a? Không phải ngươi vì sao phải trốn cưới? Vì cái gì vừa rồi mở miệng còn nói đàn ông các ngươi, chẳng lẽ ngươi không phải nam nhân mà?"

Dịch Nam nói xong lời cuối cùng ánh mắt dưới đường đi chìm, thẳng tắp nhìn chăm chăm Ngôn Thanh Vũ cái nào đó bộ vị, tựa hồ rất muốn vào tay chứng thực một chút ý nghĩ của mình đồng dạng.

"Uy, ngươi nhìn làm sao "

Ngôn Thanh Vũ đột nhiên cảm nhận được Dịch Nam ánh mắt, lập tức sắc mặt đỏ đến đều nhanh rỉ máu, hần vội vàng một cái xoay người thêm nhảy tới trong xe, dùng cái này đến tránh né Dịch Nam ánh mắt, cũng che giấu trong lòng mình xấu hổ.

"Nói huynh, nói huynh, ngươi chạy thế nào rồi? Ngươi không sẽ thật sự là thỏ a "

Dịch Nam lúc này quay đầu hô to một tiếng, đi qua vừa rồi một phen phỏng đoán, hần trong lòng hiện tại lại bắt đầu đề phòng lên Ngôn Thanh Vũ tới, gia hỏa này muốn thật sự là một cái thỏ, vậy mình nhưng phải phá lệ cẩn thận gia hỏa này mới được a.

"Ngươi mới là thỏ, cả nhà ngươi đều là thỏ. "

Ngôn Thanh Vũ ngồi chồm hổm ở trong xe, hai tay vòng ôm mình đầu gối, đem mình đỏ đến nóng lên mặt thật sâu chôn vào, giống như sợ người khác nhìn thấy đồng dạng.

"Người xấu này, mới quen hần thời gian còn tưởng rằng hần cùng người thường không giống, không nghĩ tới lúc này mới mấy ngày, liền bản tính lộ ra rồi "

Trong lòng oán hận nghĩ đến Ngôn Thanh Vũ lúc này có chút tức giận muốn lao ra giáo huấn Dịch Nam dừng lại, nhưng là xuyên thấu qua rèm phía trên móng lung ánh trắng, hần ngẩng đầu đột nhiên nhìn thấy Dịch Nam bóng lưng vẫn ngồi ở trên xe ngựa đi đường, Ngôn Thanh Vũ lúc này mới nhớ tới.

Gia hỏa này, giống như đã cả đêm đều không có ngủ a

"Uy "

" "

"Ta nói chuyện cùng ngươi đâu. " giận dữ Ngôn Thanh Vũ một cước đá vào rồi toa xe phía trên, đưa tới một trận lắc lư.

"A? Ngươi đang gọi ta a? Ta còn tưởng rằng ngươi đang lăm bằm lằm bầu đầu. " Dịch Nam một bên nhìn phía trước đường, một bên không nhanh không chậm đáp lại nói.

Ngôn Thanh Vũ nghe vậy lúc này hít sâu một hơi, lần nữa từ trong xe đi ra ngoài, ngồi ở Dịch Nam bên người.

"Ngươi có muốn hay không đi nghỉ ngơi một hội a? Ngươi cũng cả đêm không ngủ rồi. "

"Không dùng, ngươi đi nghỉ ngơi đi, thân thể ngươi như thế đơn bạc, ta sợ ngươi một hội cảm lạnh rồi. "

Dịch Nam ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn hần một chút, tiếp tục nhìn phía trước đường nói.

"Ngươi còn không phải giống như ta gầy?" Ngôn Thanh Vũ tức giận tròn nhìn nhìn Dịch Nam đồng dạng, nói.

Dịch Nam hai mắt nhắm mắt thấy phía trước, mặc kệ Ngôn Thanh Vũ ánh mắt, nói tiếp nói

"Ta không giống, ta từ nhỏ tại núi Lý Trường lớn, mặc dù thân thể gầy, nhưng là đều là khối cơ thịt, ngươi từ nhỏ đến lớn đoán chừng đều không có làm qua sống lại, cái nào chịu được dạng này khô. "

"Ngươi là người trong thôn à? Làm sao hội từ nhỏ tại núi Lý Trường lớn đâu?"

Hiếu kỳ Ngôn Thanh Vũ tiếp tục nhìn chăm chăm Dịch Nam hỏi nói.

Dịch Nam trầm ngâm một hơi, rốt cục chậm rãi mở miệng

"Ân ta rất nhỏ thời gian phụ mẫu liền chết đói, về sau bị ta thúc từ trong đồng người chết cứu ra, từ nay về sau ta liền theo hần tại núi Lý Trường lớn. "

(hôm nay Canh [3] vì mọi người dâng lên, lại cho mọi người đề cử một bản sách hay, hảo huynh đệ thuyền cô độc tình huyền huyền đại tác, < lời Vũ Thiên phạt > ưa thích bản này bá khí tên sách chữ mọi người có thể lục soát nhìn xem a.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Đều có bi thương, thế mà khóc

"A? Chết đói! ?"

Ngôn Thanh Vũ nghe vậy đột nhiên bưng kín miệng của mình, hiển nhiên hần hoàn toàn không có nghĩ đến lại có thể có người hội bị chết đói, bởi vì nhìn Dịch Nam bình thời giống như đều là một mặt không buồn không lo bộ dáng, không nghĩ tới thế mà hội có như thế thân thể bi thảm.

"Không nghĩ tới a? Tương các người loại này xuất sinh liền ngậm lấy kim thìa (chishi, hình thanh) người là tuyệt đối không sẽ hiểu được ngay cả com đều ăn không đủ no, tươi sống chết đói là một loại gì cảm giác. "

Dịch Nam quay đầu nhìn Ngôn Thanh Vũ một mặt kinh dị bộ dáng, cười nhạt một tiếng mở miệng, chỉ là cái kia cười lại làm cho Ngôn Thanh Vũ lộ ra đến phá lệ sinh lạnh, thậm chí cảm thấy mình đã từng nhận biết cái kia an phúc khách sạn phổ thông chạy chậm đường giống như hoàn toàn đối một người, hần chỉ cảm thấy trước mặt người này là xa lạ như thế, như thế để cho người ta không rét mà run.

Nhìn xem không nói nữa Ngôn Thanh Vũ, Dịch Nam lập tức lạnh nhạt quay đầu, hần cũng không phải là đối với hần loại này xuất thân giàu có người cảm thấy ghen ghét, chỉ là trong lòng một cổ có một cổ oán khí, lại là không chế không nổi muốn lòi ra châm chọc một phen mà thôi, dù sao hần là trải qua loại kia đến chết nạn đói người bị hại, thật sâu biết loại kia liền phải tươi sống chết đói, nhưng thủy chung ăn không được đồ vật cảm giác đến cỡ nào khủng hoảng, có khó chịu biết bao nhiêu.

Nhìn xem song thân của mình lời đầu tiên mình một bước mà chết, nhìn xem đã từng quen biết người từng cái trên đường bỗng nhiên ngã xuống, nhìn xem mọi người cái kia lạnh lùng mà bất lực ánh mắt, chỗ ấy lúc đã từng bị thảm hồi ức cũng không phải là bị hần lãng quên, chỉ là tại trải qua Nhân Hoàng tiền bối một phen về sau, Dịch Nam tại trong lòng mình dấy lên hi vọng, chỉ có dạng này, hần có thể đem cái kia phần thể thảm đau đớn hồi ức đắp lên hi vọng phía dưới, dùng cái này đến thúc giục mình không ngừng trưởng thành.

"Không không phải như thế. "

Trầm mặc một lúc lâu Ngôn Thanh Vũ đột nhiên nhỏ giọng mở miệng, đem Dịch Nam lực chú ý cho hấp dẫn.

"Ta mặc dù không có trải qua người loại cuộc sống đó, nhưng là cái này xuất thân cũng không phải là ta tự mình lựa chọn a, dù là xuất sinh nhà quyền quý lại có thể thế nào? Chẳng lẽ giống như ta, từ nhỏ vô luận làm chuyện gì đều tại người khác an bài phía dưới, vì trưởng bối một câu khen ngợi, ta liền phải đêm ngày đi cố gắng, người biết ta mười mấy năm qua là như thế nào tới sao? Ta căn bản một người bạn cũng không có, ta ngay cả một cái có thể cùng nhau chơi đùa bằng hữu đều không có có, ta ngay cả một cái có thể người nói chuyện đều không có có, ta thậm chí ngay cả mình thích chính là cái gì đều không biết "

Ngôn Thanh Vũ càng nói càng là kích động, đến cuối cùng thanh âm lại đột nhiên trở nên nghẹn ngào, một mặt kinh dị Dịch Nam nhìn xem Ngôn Thanh Vũ, bỗng nhiên chỉ gặp hai hàng óng ánh thanh lệ từ cái kia song đẹp mắt khỏe mắt trượt xuống, tại cái này mông lung ánh trắng chiếu rọi phía dưới, thật giống như hai viên óng ánh Trân Châu đồng dạng lộ ra vô cùng sáng long lanh động lòng người.

"Người người tại sao khóc "

Dịch Nam cái này hội thật đúng là bị Ngôn Thanh Vũ những lời này cho nói đến á khẩu không trả lời được, nhất là hần nhìn thấy Ngôn Thanh Vũ nói nói thế mà đem chính mình nói đến cho chảy nước mắt, lập tức càng là gấp chân tay luống cuống. Hần từ khi sáu tuổi năm đó bị Ngô đại nhân sau khi mất, liền rốt cuộc không có chảy qua một giọt nước mắt, cho dù là tại Lý Ly ty thời điểm chết, cũng chỉ là đổ máu mà thôi.

Mạnh như vậy nhưng mà vừa nhìn thấy một đại nam nhân trước mặt mình chảy nước mắt, Dịch Nam lập tức gấp đều không biết nên làm thế nào mới tốt rồi.

"Ta ta ta cái nào biết đều tại người đều tại người "

Nhanh khóc thành một cái nước mắt người Ngôn Thanh Vũ lập tức cũng triệt để buông ra rồi, từ nhỏ bắt đầu hần liền ở nhà người chú ý xuống, ngay cả

đầu vật rồi đau đớn cũng không thể khóc, luyện võ công mãi hồng rồi tay của mình cũng không thể khóc, hán những năm này không biết tại trong lòng mình tồn trữ rồi bao nhiêu nước mắt, vừa rồi đột nhiên bị Dịch Nam hù đến, lại thêm tâm tình của mình bộc phát, giờ phút này lại là cũng nhin không được nữa đem nước mắt mở cổng đồng dạng phóng ra.

Tại một phiên hoang vu đất chết phía trên, chính là trong vòng phương viên trăm dặm cũng không gặp được một người bóng dáng, ngoại trừ chọc hán khóc Dịch Nam bên ngoài, hiện tại Ngôn Thanh Vũ chỉ nghĩ hảo hảo, thống thống khoái khoái khóc lên một trận, cái gì cũng mặc kệ, cái gì cũng không để ý.

"Ồ "

"Ai da, nam tử hán đại trượng phu đổ máu chảy mồ hôi không đổ lệ, ngươi coi như trong lòng có lại nhiều khổ quá không thể khóc a "

"Ta mặc kệ ô ta chính là muốn khóc ta ô "

Khóc mất mũi tràn đầy đều là nước mũi cùng nước mắt Ngôn Thanh Vũ lúc này mặc cho Dịch Nam nói cái gì cũng tốt không để rồi, hung hăng mặt hướng lấy Dịch Nam liều mạng khóc.

"Ngươi đang khóc cần phải đem sói cho đưa tới "

"Tới ta cũng khóc ô "

" "

"Đại ca của ta a, ta xem như sợ ngươi rồi, là ta sai rồi, là ta không nên nói với ngươi những lời kia, ngươi chớ khóc được không coi như ta van ngươi!"

Bị Ngôn Thanh Vũ khóc đến một đoàn loạn Dịch Nam lập tức may mà ngay cả xe ngựa cũng dừng lại, hán mặc dù không sợ Ngôn Thanh Vũ tiếng khóc đem sói cho dẫn tới, nhưng là hán sợ sói còn chưa tới mình liền đã bị hán cho ồn ào quá.

"Ngươi ô ngươi muốn nói xin lỗi "

Ngôn Thanh Vũ tiếp tục khóc lấy cái mũi, lập tức cái kia nhu nhược bộ dáng thật giống như Dịch Nam đối với hán làm chuyện thương thiên hại lý gì đồng dạng.

"Hảo hảo, ta nói xin lỗi. Nói huynh - Nam mỗ ở đây, cho ngài hành lễ cúng Đạo xin lỗi, còn xin nói huynh rộng lượng, tha thứ vì huynh không phải - ."

Dịch Nam lập tức đột nhiên nhảy xuống xe ngựa, ngay tại Ngôn Thanh Vũ phía trước học chấp đầu hát hí khúc mãi nghệ người bộ dáng, kéo dài cuồng hống, bày ra một cái khoa trương tư thế, mở miệng hát lên hí tới.

"Phốc ha ha ha "

Ngôn Thanh Vũ đột nhiên bị Dịch Nam động tác cổ quái làm vui vẻ, lập tức ôm bụng nằm ở trên xe ngựa lại bắt đầu nở nụ cười, khiến cho Dịch Nam quần bách đến thật sự là hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống.

"Bộ dáng của ngươi, hảo hảo cười a, ha ha ha, nào có ngươi dạng này hát hí khúc, hi hi ha ha "

Khắp khuôn mặt là một thanh nước mũi một thanh nước mắt Ngôn Thanh Vũ lần nữa đem nước mắt đều cho bật cười, hán cũng không phải chưa có xem hí, chỉ là nhìn thấy Dịch Nam cái kia buồn cười đáng vẻ, tươi sống như cái già trang tiểu lão đầu chết Hừ từ đồng dạng.

Một mặt biến thành màu đen Dịch Nam lúc này lần nữa nhảy lên xe ngựa, không nói một lời huy động rồi dây cương, tiếp tục đem con ngựa cho chạy về phía trước.

Đột nhiên chú ý tới tức giận xấu hổ xuống Ngôn Thanh Vũ tranh thủ thời gian đứng dậy, dùng tay áo đem mình nước mắt trên mặt cùng nước mũi cho hảo hảo xoa xoa, nhìn xem Dịch Nam không nói một lời xanh xám sắc mặt, Ngôn Thanh Vũ thận trọng hỏi nói

"Nam huynh ngươi thế nào. "

"Không có việc gì, bị ngươi khí đã no đầy đủ. "

Dịch Nam lạnh lùng đáp lại.

Ngôn Thanh Vũ có chút ngượng ngùng cúi đầu, nhỏ giọng nói

"Trán ta vừa rồi chỉ là một lúc động tình, mới hội như thế, ta cam đoan về sau rốt cuộc không sẽ rồi có được hay không. "

"Vậy được rồi, cái kia hi vọng chúng ta nói huynh về sau đều không cần lại cử động tình rồi, tại hạ bất tài, hát hí khúc không dễ nghe, lần sau cũng không muốn lại hát. "

Dịch Nam một mặt cứng nhắc, tức giận nói.

Hắn bây giờ nghĩ từ bản thân vừa rồi cái kia buồn cười đáng về đều cảm động hơi sinh khí, mình thế nhưng là đường đường ngày mai cao thủ, mà lại còn có thể là thể gian này một cái duy nhất nắm giữ tu tiên pháp môn tương lai Thần Tiên, thậm chí còn là Tà Nguyệt Động hạ duy nhất đến chân truyền đệ tử, vẫn là đã từng tu tiên đại phái đòi tiếp theo chương môn nhân hậu tuyền, nhiều như thể thân phận thần bí thêm ở trên người hắn, thế nhưng là hắn lại tại cái này trời tối người yên đất chết trong hoang mạc, làm một cái sơ xuất Võ Lâm tiểu tử thói hát hí khúc nói xin lỗi.

Nghĩ đến những thứ này đủ loại, Dịch Nam trong lòng thì càng thêm nổi giận rồi, cái này về sau nếu là truyền đến trong tiên giới, hắn chẳng phải là đem mặt đều vứt sạch.

"Kỳ thật Nam huynh người hát hí khúc vẫn là rất êm tai, nhất là vừa rồi một câu kia không phải - vẫn rất có vị nói a. "

Ngôn Thanh Vũ lập tức học Dịch Nam lời nói mới rồi mở miệng cười hát đi ra, lại là lại lần nữa cho Dịch Nam trên mặt thêm một phần hắc khí.

Nhìn xem Dịch Nam xoay đầu lại cái kia hung ác ánh mắt, Ngôn Thanh Vũ có chút sợ sệt tranh thủ thời gian giải thích nói

"Khụ khụ, ta nói chính là lần sau ta tuyệt đối không sẽ lại để cho Nam huynh làm chuyện như vậy "

(trong đêm cho mọi người đưa Cầu Sao, Thanks, Đề Cử, vote tốt nha, hôm nay là cầu tử sinh nhật, ta ở chỗ này chúc mình sinh nhật vui vẻ, cũng chúc mừng các vị độc sách độc giả khoái hoạt, hi vọng có thí sinh có thể thi đậu một cái thành tích tốt, cái trước đại học tốt, cua đẹp mắt muối tử, tuyệt đối không nên giống như ta đang đọc thân cầu a.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Lại nhìn mặt trời mọc, ta thích người

"Không có việc gì người tranh thủ thời gian về toa xe nghỉ ngơi đi, bị người như thế giày vò, Thiên đều khóis sáng lên. "

Dịch Nam bắt đầu đi ánh mắt nhìn về phía phía trước Đông Phương chân trời cái kia phiến bắt đầu nổi lên hồng quang đường chân trời, lập tức nhàn nhạt mở miệng nói.

Ngôn Thanh Vũ lập tức quay đầu thuận Dịch Nam con mắt nhìn đi qua, cả người tức khắc liền cứng đờ rồi.

Cái này mệnh môn vô bờ, không ngừng chấp trùng còn cát tại tầng sáng trước ảm đạm sắc trời bên trong lộ ra phá lệ yên tĩnh mà trang nhã, nhìn qua cái kia một phiến chậm rãi dâng lên húc nhật chi quang bao phủ tại rồi màu xám đậm nhu hòa trên đồi cát thật giống như cho cả phiến đại địa trải lên một tầng sa mền, Ngôn Thanh Vũ lập tức chỉ cảm thấy cái này toàn bộ thế giới bên trong chỉ còn lại mình mình một người đồng dạng ảo giác, loại này đẹp là hắn chưa từng thấy qua rộng lớn vô ngần, nhưng lại lộ ra nhàn nhạt cô tịch tuyệt mỹ.

Theo cái kia một vòng kim sắc mâm tròn dần dần dâng lên, cái này phiến cô quạnh mà hắc ám đại địa trong nháy mắt giống như lại lâm vào trong vực sâu, Ngôn Thanh Vũ cùng Dịch Nam hai người chỉ cảm thấy tại một đoạn này thời gian ngắn ngủi bên trong, đã trải qua vô hạn lúc không ảo giác đồng dạng.

Từ không tới có, từ ngẫm đến rõ, từ nhu hòa đến chói mắt, bất quá giống như trải qua một sát na thời gian, hai người bọn họ lại cảm giác là cả đời dài như vậy, chờ đến bọn họ hội qua Thần đến, cái kia một vòng kim sắc mâm tròn đã bò qua đường chân trời, chân chính treo ở loại này chân trời.

"Thật đẹp "

Ngôn Thanh Vũ kim lòng không được mở miệng tán thưởng, hắn chỗ nào được chứng kiến loại này Nhân Gian đến đẹp tràng cảnh, loại này nương theo lấy mặt trời mọc tràng cảnh, thật giống như theo tự nhiên, đem đi qua cái kia một tờ giặt mình lật ra, một lần nữa nghiêng đón mới sinh mệnh đồng dạng cảm động cùng vui sướng, để cho người ta kích động đến hoàn toàn không biết nên dùng cái gì ngôn ngữ mới có thể để hình dung cảnh tượng như thế này.

"Ân" Dịch Nam cho dù đối với loại ngày này xuất tràng cảnh đã kiến thức được nhiều, nhưng là mỗi một lần lại như cũ có chút mê thất tại loại này hít thở không thông cảnh đẹp bên trong, loại này dường như cả người muốn cùng phiến thiên địa này hòa làm một thể cảm giác, thật giống như tại rất nhiều năm trước một đêm kia, mỗi một lần đều có khác biệt mới thể hội cùng cảm thụ.

Tại ngày đó đêm khuya, hắn tại trong lúc vô tình mới chính thức giải khai Nhân Hoàng tâm kinh truyền thừa, môn lung cảm thấy cả người cùng thiên địa

tự nhiên hợp làm một thể huyền diệu cảm giác, thật giống như vạn vật hoa cỏ cây cối đều biến thành hần một phần thân thể, thật giống như nói ra tương thần chuông mộ cổ đồng dạng thanh thúy, thật giống như cả người hần đều ở khu vực này bên trong tan ra rồi đồng dạng.

Hoảng hốt Dịch Nam chậm rãi quay đầu, đột nhiên nhìn thấy cái kia phiến thần chi riêng chiếu rọi tại rồi Ngôn Thanh Vũ trên mặt, hần cho tới bây giờ chưa có xem Ngôn Thanh Vũ dạng này điểm tĩnh mà nhu hòa một mặt, nhìn xem Ngôn Thanh Vũ cái kia một đôi thâm thúy con mắt, Dịch Nam phát hiện mình cả người giống như đều muốn mê thất tại rồi trong ánh mắt của hần đồng dạng

Trong trí nhớ, đã từng có một người cùng hần nhìn qua mặt trời mọc.

Ngày đó buổi sáng Thái Dương đồng dạng cùng hôm nay đồng dạng vẻ đẹp, tại dãy núi chùng lĩnh ở giữa, tại thanh trên cỏ xanh, tại bên cạnh hần, gương mặt kia giống như cùng Ngôn Thanh Vũ mặt trùng điệp rồi, tại trong ánh mắt của hần không ngừng quanh quẩn

Đột nhiên cảm nhận được Dịch Nam không quá bình thường ánh mắt Ngôn Thanh Vũ quay đầu, lại phát hiện Dịch Nam chính trực thẳng nhìn mình chăm chăm, mà lại trong hai mắt giống như còn có một chút không giống đồ vật, hần sắc mặt ửng đỏ, đợi chừng tốt một hội, mới phát hiện Dịch Nam thể mà đang nhìn mình thời điểm bắt đầu ngẩn người ra rồi.

Cảm thấy thẹn thùng Ngôn Thanh Vũ lập tức đưa tay tại Dịch Nam trước mặt khinh khinh huy động, khinh khinh mở miệng hô nói

"Nam huynh? Nam huynh? Người thế nào?"

Đột nhiên lấy lại tinh thần Dịch Nam mặt mơ hồ ửng, lập tức tranh thủ thời gian quay đầu nhìn xem trước mặt Thái Dương, chột dạ mở miệng nói

"A? Cái gì? Thế nào? Ân? Cái này Thái Dương Chân đẹp mắt a. "

"Trần" một mặt không hiểu thấu Ngôn Thanh Vũ ngược lại bị Dịch Nam cho nói lừa rồi, bất quá không quan trọng a, dù sao mình có thể nhìn thấy đẹp mắt như vậy đồ vật cùng hoàn toàn bái người này ban tặng, nếu không phải là hần lời nói, không chừng cả đời mình khả năng đều không nhìn thấy loại vật này đâu.

Trong lòng nghĩ như vậy, Ngôn Thanh Vũ đối với ban đầu mình muốn chạy trốn ý nghĩ thật sự là cảm nhận được một vạn cái may mắn, nếu như không phải mình ban đầu nhần tâm đào tẩu, mình chẳng phải là ngay cả đẹp như vậy mặt trời mọc đều bỏ qua? Lại vừa nghĩ tới tiếp xuống mỗi một ngày đều có thể nhìn thấy như thế đẹp mặt trời mọc, trong lòng kích động Ngôn Thanh Vũ lúc này tại Dịch Nam ánh mắt khó hiểu bên trong đột nhiên đứng lên thân, đối trước mặt Thái Dương chính là hô to một tiếng

"Ta rất thích nơi này! ! !"

"Ta cũng không tiếp tục muốn về nhà rồi! ! !"

"Ta rất muốn cả một đời lưu tại nơi này! ! !"

"Uy, người lại hô một hội cuồng hống cần phải calm rồi. "

Đầu óc mơ hồ Dịch Nam lúc này mở miệng trêu chọc nói, hần không rõ Bạch Ngôn hết vũ làm sao hội không hiểu thấu khởi xướng điên tới.

"Ta mặc kệ! Ta chính là muốn hô!" Một mặt ngạo kiều Ngôn Thanh Vũ lúc này đối Dịch Nam nghịch ngợm cười một tiếng, lập tức tại Dịch Nam ác hàn trong ánh mắt lại lần nữa đối bầu trời chính là hô to một tiếng

"Ta rất thích người, Dịch Nam! ! !"

Sắc mặt hoàn toàn thay đổi Dịch Nam lúc này dọa đến nhảy dựng lên, hoảng sợ nói

"Ta đi, người còn thật sự là thô! ! !"

"Người mới là thô, cả nhà người đều là thô! Hừ!"

Ngôn Thanh Vũ được mặc kệ Dịch Nam, hần chỉ nghĩ đem trong lòng tâm tình kích động phát biểu đi ra, loại này cơ hội thể nhưng là trước kia nghĩ cũng không dám nghĩ, nếu là mình đến chết cũng không có làm đi ra, vậy mình chẳng phải là muốn hối hận cả một đời.

Bất quá loại cuộc sống này đến tốt cùng còn có thể qua bao lâu đâu

Nghĩ đến đây, Ngôn Thanh Vũ lúc này thêm an tĩnh ngồi xuống, nhìn xem trước mặt đoàn kia vẫn chậm rãi dâng lên Thái Dương, đột nhiên không nói gì nữa.

Cảm nhận được Ngôn Thanh Vũ cảm xúc biến hóa Dịch Nam hiểu kỳ liếc mắt nhìn hần, nhàn nhạt mở miệng nói

"Thế nào? Nhớ nhà?"

"Có lẽ ta người trong nhà đã phái người đến bắt ta rồi. "

Ngôn Thanh Vũ lạ thường yên tĩnh, cũng là nhân nhậ mở miệng, giống như nhận mệnh đồng dạng.

"Nghe người một hơi này, trong nhà người thể lực rất lớn a?"

"Án rất lớn. "

"Người cứ như vậy không muốn về nhà sao? Qua cái kia cơm đến há miệng, áo đến thì đưa tay thời gian tốt bao nhiêu, muốn cưới mấy cái lão bà liền cưới mấy cái lão bà, không dùng giống như ta bị sinh hoạt vừa đi vừa về bốn tầu, hơn an nhân. "

Ngôn Thanh Vũ lắc đầu, rất là kiên quyết nói.

"Người không hiểu, người bây giờ mặc dù vất vả một điểm, nhưng là đang vì mình mà sống, mà ta qua, lại là người khác sớm đã an bài tốt sinh hoạt, loại đồ vật này, không phải ta muốn. "

"Người là trong nhà con một a? Nếu là ta là cha người, ta khẳng định cũng hội phải người đến bắt người. "

Dịch Nam tiếp tục nhân nhậ nói.

"Ta hết sức trân quý hiện tại thời gian. " Ngôn Thanh Vũ nói đột nhiên nhìn chăm chăm Dịch Nam, tiếp tục nói

"Nam huynh, cùng với người mấy ngày nay ta rất thỏa mãn, tạ ơn người dẫn ta tới đây nhìn mặt trời mọc, tương lai ta trở về về sau nhất định hội phải người cho người trọng thưởng, để người cũng không tiếp tục dùng vì cưới vợ tiền mà bốn ba vất vả. "

"Vậy thì tốt quá, vậy cũng không uống công ta mấy ngày nay vì người thao tâm, tốt nhất tương lai lại cho ta đưa mấy cái xinh đẹp nàng dâu, ta nghe đầu đường thuyết thư tiên sinh nói, Hoàng Đô nữ nhân từng cái đáng đáp cùng tiên tử đồng dạng xinh đẹp, nhất là kia cái gì công chúa, đáng đáp càng là tương tiên nữ, nghe nói nhảy mất mấy cái liền có thể mê chết một đám người lớn. "

Dịch Nam lập tức giả bộ như một mặt si mê bộ dáng, say sưa ngon lành nói, nói thật giống như cái kia công chúa liền ở trước mặt của hắn đồng dạng.

"Phốc nhảy mất mấy cái liền có thể mê chết một đám người lớn, cái kia là Yêu Tinh a?"

Ngôn Thanh Vũ tức giận tròn nhìn nhìn Dịch Nam một chút, buồn cười nói nói.

"Ai người chờ chút, tựa như người vừa rồi cái nhìn kia đồng dạng, ta nghĩ người nếu là nữ, khẳng định cũng có thể nhảy mất mấy cái mê chết một lớn phiến nam nhân. "

Dịch Nam nói nhìn chăm chăm Ngôn Thanh Vũ, trên mặt một bộ sát có việc bộ dáng.

(có thể có chút độc giả cảm giác tình tiết có chút nước, bất quá đây quả thật là kịch bản cần, cũng là cầu tử lần thứ nhất viết mang tình cảm đồ vật, vốn là văn tuyệt đối không phải tình yêu văn, nhưng tương ứng khẳng định hội tròn lẫn một chút vật này. Nhân sinh muốn chân chính Viên Mãn, tuyệt đối không có khả năng chỉ dựa vào khổ tu, lịch luyện Hồng Trần, cảm ngộ muôn màu, mới là tu hành duy nhất chân lý. Cầu tử mình lý giải, đoạn này tình tiết ở sau đó vẫn bên trong có rất mâu chốt tác dụng.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Đùa nghịch người một lần, bắt đầu hờn dỗi

"Người người đùa giỡn a "

Vượt quá Dịch Nam dự kiến, hắn còn tưởng rằng Ngôn Thanh Vũ bị chính mình nói thành là công chúa nhất định hội giận dữ đến nổi giận, cứ như vậy liền có thể hòa tan hắn có chút sa sút cảm xúc. Bất quá dạng này xem xét đối phương mặc dù xác thực không có lại biểu hiện ra sa sút cảm xúc, nhưng là dự đoán cùng hắn nghĩ nhưng thật giống như có một chút không giống

"Ngạch, người không tức giận sao?"

Dịch Nam có chút xấu hổ hỏi nói.

Ngôn Thanh Vũ nháy nháy con mắt, một mặt vô tội hỏi nói

"Sinh khí làm gì?"

"Tốt a làm ta không nói tốt. "

Cái này bắt quá chi trong chốc lát, cái kia vòng kim sắc Thái Dương đã cao cao tại treo ở rồi không trung, ngay cả cái kia cổ phần nhu hòa ánh nắng đều trở nên có chút chường mắt đi lên.

Ngôn Thanh Vũ dùng tay ngăn tại rồi trước mắt, mở miệng hỏi nói

"Chúng ta còn bao lâu có thể tới?"

Dịch Nam quan sát bốn phía phương vị, nương tựa theo cái kia thâm hậu trí nhớ, rất nhanh liền phân biệt ra chung quanh phương vị, tiện tay đem treo ở xe ngựa một bên mũ rom đội lên rồi trên đầu, Dịch Nam nhàn nhạt nói

"Theo theo tốc độ này, đoán chừng sáng ngày một trước đó hẳn là có thể đến a. "

Ngôn Thanh Vũ nghe lời này khiếp sợ nói

"A? Sáng ngày một? Ngươi không có lầm chứ, chúng ta từ hôm qua buổi chiều bắt đầu xuất phát, đã đi rồi cả đêm a. "

"Đại ca, ngươi biết chúng ta địa phương muốn đi bao xa sao? Ta lần trước vừa đi vừa về một người thể nhưng là bỏ ra trọn vẹn ba ngày rưỡi thời gian a, hiện ở trên xe ngựa kéo nhiều đồ như vậy, lại thêm một mình ngươi, sáng ngày một trước đó có thể tới chính là vận may của chúng ta rồi. "

Dịch Nam lập tức nói lại là kéo một phát dây cương, tức khắc cái kia con ngựa trong lỗ mũi liền phun bạch khí bắt đầu lưu lên nước bọt tới.

"Làm sao đột nhiên ngừng?"

Hiếu kỳ Ngôn Thanh Vũ lập tức khinh thân đi theo Dịch Nam nhảy xuống xe ngựa, hỏi nói

"Đi rồi cả đêm rồi, đi tiếp nữa con ngựa đều nên mệt chết, đến lúc đó chẳng lẽ ngươi kéo xe a?"

Dịch Nam một bên tức giận nói, một bên quán nói rồi phía sau xe ngựa, đem treo ở đằng sau đã sớm chuẩn bị xong Can Thảo cùng một loại đáng đáp tròn trịa hoa quả ném vào cái kia thót tảo màu vàng mã diện trước, đang lúc ngựa liền bắt đầu ăn lên hoa quả cùng Can Thảo tới.

"Đây là cái gì hoa quả a? Nhìn hảo hảo ăn đáng về "

Ngôn Thanh Vũ lập tức ngồi xổm ở ngựa trước mặt, vừa nói một bên khinh khinh vươn tay vuốt ve con ngựa này đầu, hiếu kỳ hỏi nói.

"Đây là ngựa suối quả, ngươi có muốn hay không từng một cái? Vị nói rất tốt a. "

Dịch Nam nhàn châu xoay động, lập tức tràn đầy mỉm cười nhìn Ngôn Thanh Vũ, vừa nói vừa giơ một cái ngựa suối quả đưa tới.

"Thật sao?" Nửa tin nửa ngờ Ngôn Thanh Vũ đưa tay nhận lấy trái cây, tiện tay móc ra bên hông treo túi nước, thế mà tại chỗ vụn ra rồi túi nước đồ nước tẩy lên trái cây tới.

"Không muốn!" Dịch Nam đột nhiên đột nhiên đưa tay, bắt lại Ngôn Thanh Vũ túi nước, nhìn xem Ngôn Thanh Vũ ánh mắt khó hiểu, Dịch Nam mặt mũi tràn đầy nghiêm nghị nói

"Nước tại trong hoang mạc thế nhưng là sinh mệnh chi tuyến, lãng phí hội gặp báo ứng!"

"Không chính là một điểm nước nha, chuyện bé xé ra to. "

Ngôn Thanh Vũ lập tức khinh khinh hất ra rồi Dịch Nam tay, dù sao cái quả này cũng tầm đến không sai biệt lắm, hẳn đem túi nước một lần nữa vụn tốt treo trở về bên hông, một cái tay cầm ngựa suối quả liền hướng trong miệng mình đưa tới.

Theo Ngôn Thanh Vũ mở ra tầm kia miệng nhỏ, lộ ra một ngụm trắng nõn mà chính tề tú răng, tại Dịch Nam nhìn chăm chú phía dưới một ngụm hướng phía ngựa suối quả cắn, tức khắc một tiếng "Kết" vang, từ trái cây phía trên đột nhiên làm bắn ra một phiến bọt nước.

"Ồ tốt nặn "

Một mặt đáng chất bộ dáng Ngôn Thanh Vũ lúc này đem trong miệng chiếc kia trái cây cho phun ra, nhìn xem cái này tràn đầy nước nước ngựa suối quả, không rõ cái này thịt quả nhìn vì sao như thế đỏ búng mê người, nhưng là vị này nói thế mà cùng ăn nặn nước khó chịu giống nhau.

"Ha ha ha "

Theo Dịch Nam đột nhiên phát ra một trận tiếng cười, Ngôn Thanh Vũ chính là có gốc, cũng minh bạch mình đây là lên Dịch Nam làm

"Ngươi "

Ngôn Thanh Vũ tức giận đến chỉ vào Dịch Nam toàn thân phát run, hắn không nghĩ tới mình như thể tin tưởng Dịch Nam, Dịch Nam thế mà hội sử xuất như thế ti tiện thủ đoạn lừa gạt mình, hắn lúc này lướt muốn chui âm lên Dịch Nam, thế nhưng là từ nhỏ xuất sinh quân giáo rất nghiêm hắn lại thế nào hội nói những cái kia kém lời mắng người, Ngôn Thanh Vũ lúc này suy nghĩ nửa Thiên nhưng lại nghĩ không ra một cái thích hợp Dịch Nam từ ngữ, lúc này thật vất vả từ trong miệng thốt ra rồi một câu

"Ngươi vô sỉ!"

"Khụ khụ, ai bảo ngươi lãng phí nước, ta đây là thay thế hoang mạc tại trừng phạt ngươi, không phải không chừng tiếp xuống hội có càng lớn tai nạn cũng nói không chừng đây chứ!"

Dịch Nam thật vất vả chậm lại, cái này ngựa سوئی quả mặc dù nhìn Hồng Hồng viên viên, bề ngoài mười phần tốt, đồng thời trong đó thịt quả nhiều hơn nửa nước hơn nước, nhưng là trong đó vị nói xác thực mặn đến mức dị thường, người bình thường đừng nói ăn, chính là liếm bên trên một ngụm cũng hội dị thường khó chịu.

Nhưng là tại loại này trong hoang mạc, lại là mười phần thích hợp dùng để cho ngựa cùng lạc đà ăn, dạng này không chỉ có bớt đi muối nguyên liệu, mà lại cái quả này cực kỳ nhin làm nhin mục nát, lại là hành tẩu thương nhân trung đoàn thiết yếu đồ ăn.

"Ngươi thật sự là vô sỉ đến cực điểm!"

Tức giận Ngôn Thanh Vũ không ngừng tái diễn câu nói này, sau đó nhìn trong tay mình cái gọi là ngựa سوئی quả, một cái hướng phía Dịch Nam đầu ném tới.

"Ta tiếp!" Ai biết Dịch Nam thân thủ ngoài dự liệu của hắn linh mãnh, lập tức cao cao nhảy dựng lên, trở tay liền đem ngựa سوئی quả tiếp trong tay, sau khi rơi xuống đất Dịch Nam cười hắc hắc nhìn xem Ngôn Thanh Vũ cắn qua chiếc kia vết tích, nói tiếp nói

"Không muốn lãng phí, một hội lại cho con ngựa ăn. "

"Ngươi ta liều mạng với ngươi!"

Khí lời nói không có mạch lạc Ngôn Thanh Vũ lúc này giương nanh múa vuốt hướng phía Dịch Nam vọt tới.

"Ai, đừng làm rộn, đừng làm rộn. "

Giật nảy mình Dịch Nam lúc này tiện tay đem ngựa سوئی quả nhét vào mình túi áo nơi, hướng phía phía sau xe ngựa vọt tới, hai người lại là bắt đầu vây quanh xe ngựa chuyển lên một vòng vòng tới, lập tức vô cùng náo nhiệt.

"Ta nói đại ca, cùng ngươi chỉ đùa một chút về phần ngươi sao? Đừng đuổi theo ai, ngươi đừng đuổi rồi. "

"Không được, ngươi nhất định phải cũng ăn một miếng, nếu không việc này không xong!"

Không buông tha Ngôn Thanh Vũ lập tức thật chặt đuổi theo Dịch Nam, bất quá bỗng chốc bị đối phương quay tới quay lui, lại là làm sao đều truy không bên trên.

"Thật đừng làm rộn, con ngựa đều đã ăn xong, chúng ta nếu là lại không lên đường lời nói, liền đuổi không bên trên một hội lạc đội rồi. "

Dịch Nam nhìn xem ngẩng đầu nghỉ ngơi con ngựa, lập tức thế mà chủ động ngừng lại, một mặt nghiêm nghị nói.

Đột nhiên cảm nhận được Dịch Nam nghiêm chỉnh Ngôn Thanh Vũ lập tức thế mà cũng ngoan ngoãn ngừng lại, hắn đột nhiên mở miệng hỏi nói

"Cái gì lạc đội?"

"Ngươi nghĩ rằng chúng ta chỉ dựa vào con ngựa này có thể đi đến mục đích đi? Một hội lại hướng đông đi hơn mười dặm, nơi đó có một chỗ thiên nhiên ốc đảo, cách mỗi ba ngày liền hội có bản địa cát dân ở nơi đó buôn bán lạc đà cũng dừng nước, đây là duy nhất một chỗ thông hướng Đông Hoang sa mạc nghỉ ngơi chi địa, chúng ta nếu là không dám tiếp tục đi qua, chờ đến lạc đội đi rồi, nhưng bằng con ngựa này tuyệt đối không thể đem chúng ta kéo đến mục đích đi. "

Dịch Nam lúc này nhảy lên lên xe ngựa, tại Ngôn Thanh Vũ sáng rực ánh mắt nhìn chăm chú phía dưới chừng chặc đằng hoàng nói xong rồi lời nói này.

"Ngươi nói là sự thật? Không có gạt ta?"

Ngôn Thanh Vũ tựa hồ còn có một chút hiếu kỳ, tiếp tục hỏi nói.

"Đương nhiên không có lừa ngươi, không tin chúng ta đi qua chính là, đến lúc đó nếu là không có lạc đà, ta liền cắn một cái cái này ngựa سوئی quả thế nào?"

Một chút nói lần nữa từ trong túi áo móc ra cái kia bị Ngôn Thanh Vũ cắn một cái ngựa suối quả, cười đối cái này Ngôn Thanh Vũ lắc lắc.

"A, ngươi trả lại cho ta!"

Ngôn Thanh Vũ sắc mặt đột nhiên trở nên đỏ bừng, một thanh tiến lên liền phải cấp trái cây.

"Không được, chờ đến rồi mục đích thấy được lạc đà sẽ trả lại cho ngươi cũng không muộn. "

Dịch Nam thân hình một thấp, xảo diệu tránh thoát Ngôn Thanh Vũ tấn công, sau đó thuận tay lại lần nữa đem ngựa suối quả nhét vào rồi quần áo tận cùng bên trong nhất, một bộ ngươi thêm không làm gì được ta đáng về.

"Vô sỉ!"

Giận dữ Ngôn Thanh Vũ cắn một ngụm chính tề răng nhỏ hặn hặn nói, sau đó hắt "Hừ" một tiếng, lại là một người quay người bỏ vào trong xe.

"Ngồi xong a, Bì Bì ngựa, chúng ta đi! Xe!"

Theo Dịch Nam kéo động dây cương, cái này thót khô bức con ngựa tiếp tục tại cái này phiến mệnh mông đất hoang bên trong, lôi kéo một mặt mỉm cười Dịch Nam cùng chính tại chặn lấy khí Ngôn Thanh Vũ hướng phía phía đông chậm rãi đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Kỳ Tích ốc đảo, trả thù Dịch Nam

"Nói huynh, nói huynh "

" "

"Nói huynh, ngươi không ra nhìn xem sao? Chúng ta đến ốc đảo rồi a. "

Theo Dịch Nam trêu chọc một tiếng lời nói, toa xe rèm đột nhiên bị người xốc ra, một cái thân ảnh màu trắng hoa một cái liền thoan đi ra.

Nhìn xem Dịch Nam đứng ở phía trước Dịch Nam cái kia một mặt vô si biểu lộ, Ngôn Thanh Vũ lại là hờn dỗi đồng dạng hừ một cái, đài hắt đem ánh mắt nhìn về phía phía trước lúc, đột nhiên cả kinh há to miệng, một mặt không thể tưởng tượng nổi sợ hãi thán phục nói

"Thế mà thật sự có ốc đảo! !"

Chỉ gặp đồ xuống xe ngựa phía trước không đủ ba mươi trượng hướng địa phương xa, nguyên bản mệnh mông vô bờ hoang mạc cùng Gobi cùng cồn cát toàn bộ đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó lại là một khối màu xanh bóng màu xanh bóng cùng loại với gò núi, tại khối này khô cạn, hoang vu chỉ địa ngoài ý muốn sinh ra lấy một khối chiếm diện tích không đến một mẫu đất hướng lớn thần bí ốc đảo chỉ địa.

Chỉ gặp thành quần kết đội lạc đà chính tại trên cỏ lười biếng nằm sắp gặm ăn cỏ non, còn có mười cái người mặc cách ăn mặc kỳ trang dị phục, nó diện mục phía trên đều được một mảnh vải đen, đem trọn khuôn mặt đều che chắn lên, trên đầu cũng mang theo một cái nhọn mũi gia hỏa chính tụ tập cùng một chỗ bàn luận xôn xao cái gì.

Khối kia xanh hoá bên trong thỉnh thoảng có thể thấy được một đoàn lóe ra ngân quang hồ nước, mặc dù không lớn, nhưng là bốn phía lại tụ tập rất nhiều động vật, trong đó lại có sói cũng có kền kền, cùng tại trong hoang mạc liệt ửng, thậm chí là tại cái này đất hoang bên trong vốn là không nên xuất hiện đáng yêu Thỏ Tử, các loại vốn nên nên tương hồ là thiên địch động vật ở chỗ này lại là dường như sống chung hòa bình, riêng phần mình ở bên hồ lắng lặng uống nước, không người quấy rầy.

Nhìn trước mắt rung động một màn, Ngôn Thanh Vũ lúc này ni non mà nói

"Đây là sự thực sao, không sẽ là ta đang nằm mơ chứ?"

"Rất kỳ quái đi, ta lần thứ nhất nhìn thấy thời gian cũng giống như ngươi chấn kinh, cho nên nói nước chính là trong hoang mạc sinh mệnh chi nhãn, tất cả mọi người nhất định phải kính sợ hấn, bảo hộ hấn, ý lại hấn, lấy hấn vì mẫu thân, chỉ có như thế, sinh mệnh mới có thể không ngừng kéo dài sinh tồn. "

Dịch Nam nhàn nhạt mở miệng, hẳn biết lần đầu đến trong hoang mạc người lần thứ nhất nhìn thấy chân chính ốc đảo hướng lúc như vậy rung động, thật giống như tại trong đồng người chết thấy được tân sinh mệnh, tại hư thối đại địa bên trên nhìn thấy một đóa hoa đồng dạng nở rộ rung động, có thể nói khắc khổ khắc sâu trong lòng, để cho người ta vĩnh viễn không cách nào quên.

"Một hội người cầm ta túi nước đi bên hồ đựng nước, ta đi cùng nơi đó cát dân thương lượng một chút mua lạc đà tình đòi, nhớ lấy không nên chạy loạn, đến lúc đó nếu là lên đường thời gian tìm không thấy người người, ta được mình đi rồi."

Dịch Nam nhàn nhạt mở miệng, hẳn tiện tay đem cái hông của mình treo túi nước giải xuống dưới, trực tiếp liền hướng phía Ngôn Thanh Vũ ném tới.

"Ta thêm không là tiểu hài tử"

Một mặt im lặng Ngôn Thanh Vũ tiếp nhận Dịch Nam túi nước, nhìn xem Dịch Nam đem thân ngựa bên trên dây cương toàn bộ giải khai, dắt ngựa liền hướng phía người bên kia bày đi tới.

"Người đem ngựa dắt đi một hội chúng ta dựa vào cái gì kéo xe a?"

Hiếu kỳ Ngôn Thanh Vũ tiếp tại rồi Dịch Nam bên người, mở miệng hỏi nói.

"Con đường sau đó đều là sa mạc, ngựa ở bên trong không dễ đi, nhất định phải lạc đà mới được. Cát dân khuyết ngựa, ta đây là dùng con ngựa cùng bọn hán đổi lạc đà, lấy vật đổi vật."

Dịch Nam một bên nhỏ giọng hướng về Ngôn Thanh Vũ mở miệng giải thích, một bên lại là đột nhiên ngừng lại, hẳn đem tay phải của mình giơ lên cao, hướng phía cái kia mười cái kỳ trang dị phục người đột nhiên phát phát tay, gọi nói

"Ồ ồ"

Mười cái chính tại trò chuyện người thấy được Dịch Nam ngoắc, lập tức trong đó cũng cao bằng một người giơ cao lên tay phải, hướng phía Dịch Nam huy vũ ba lần.

Thấy được đối phương đáp lại, Dịch Nam lại là đem giơ cao tay phải thu hồi lại, còn không có chờ Ngôn Thanh Vũ mở miệng hỏi, hẳn liền một bên dắt ngựa đi về phía trước một bên chủ động giải thích nói

"Đây là tiền bối lưu truyền tới nay cùng cát dân ở giữa trò chuyện cơ bản phương pháp, ta vừa rồi chủ động dừng lại đại biểu đối tôn trọng của bọn hán, giơ cao tay phải lên đại biểu muốn cùng bọn hán làm ăn. Mà bọn hán vừa rồi hướng ta huy vũ ba lần tay phải, đại biểu lại là có thể giao dịch."

Đột nhiên nghe nói dạng này một phen mới lạ lời nói Ngôn Thanh Vũ lập tức một đôi mắt đều phát sáng lên, từ nhỏ đã trong nhà lớn lên, tại phía xa Nam Giao hẳn căn bản ngay cả ngoại nhân đều rất ít tiếp kiến, chớ nói chi là như loại này trong sa mạc kỳ lạ tộc nhân cùng loại này mới lạ ngôn ngữ trò chuyện phương thức, lập tức Ngôn Thanh Vũ cảm thấy hứng thú mở miệng nói

"Thật không nghĩ tới trong sa mạc làm ăn thế mà còn có nhiều như vậy phương pháp giảng cứu"

"Ồ trong đó phương pháp được có nhiều lắm, trong sa mạc tộc nhân ngàn vạn, chúng ta hôm qua đuổi một buổi tối đường bắt quá mới vừa vặn ra Vũ Quốc biên cảnh mà thôi, chờ đến chân chính vượt qua cái này phiến ốc đảo, mới tính là chân chính bước lên Đông Hoang sa mạc đường. Bọn hán rất nhiều tộc nhân cùng giữa chúng ta ngôn ngữ không thông, trong đó hàng trăm hàng ngàn trong bộ tộc hội nói lời của chúng ta người kỳ thật rất ít. Ta hôm nay sẽ dạy người một chiêu, tương lai người nếu là trong sa mạc đơn độc gặp cát dân, nhất định phải dừng ở nguyên địa bất động mặt hướng với hán, cái này biểu thị người đối với hán không có có bất kỳ địch ý, lại giơ cao tay phải lên, đại biểu là người đối với bọn hán cát dân đồ đẳng kính ý, dạng này liền xem như những cái kia ngôn ngữ không thông gia hòa đồng dạng cũng không sẽ vô có tôn thương người."

"Đồ đẳng là cái gì?" Ngôn Thanh Vũ hiếu kỳ truy vấn nói.

"Xuyết, một hội lại nói, người đi đựng nước đi, ta muốn cùng bọn hán giao dịch."

Dịch Nam lập tức nhỏ giọng mở miệng hình thể, nguyên lai theo hẳn cùng Ngôn Thanh Vũ hai người dần dần kéo gần lại giữa song phương khoảng cách, đối phương cái kia mười cái cát dân trong đó cảnh giác người lại là đột nhiên từ cái hông của mình móc ra một thanh cong cong tròn đao, có chút cảnh giác mà nhảy bèn nhìn chăm chú lên xi xào bàn tán hai người.

Trong sa mạc trước kia đã từng có hơn ngàn mã tặc, thế nhưng là từ khi nhạc nước lịch hai trăm sáu 18 năm trường huyết chiến kia phát sinh về sau (quên đi bằng hữu mới lại nhìn quyển thứ nhất chương 6:), rất nhiều người lúc này mới biết, nguyên lai chân chính Mã Phi bắt quá chính là những cái kia tiêu đã tiêu hao cường đạo cùng trong sa mạc một ít bộ lạc liền hợp lại đánh cướp chế tạo sinh ý mà thôi, Đông Hoang bên trong chân chính Mã Phi là mãi mãi cũng trừ không hết, trừ phi có thể đem trọn cái lớn như vậy Đông Hoang cát dân toàn bộ trăm thảo trừ căn, chi là vừa nghĩ tới cái kia đã từng huyết tính một màn, liền xem như thế hệ trước biên cảnh người đều không muốn mở miệng lần nữa hồi ức đã từng máu tanh một màn chuyện cũ.

Từ lần đó huyết tính sự kiện phát sinh về sau, ròng rã trong vòng mười mấy năm, tất cả cát dân đối ngoại nhập Đông Hoang người toàn bộ nhìn chăm chăm, cơ hồ là gặp chi tắc tắc sát.

Loại này cừu hận sát ý trải qua rất nhiều thế lực lớn cùng đại bộ lạc ở giữa song phương hợp lực điều giải phía dưới, quan hệ của song phương mới lại lần nữa tiêu tan, bất quá loại này cừu hận nhưng cũng tại những cái kia thế hệ trước cát dân tâm bên trong vùng đi không được thôi.

Mà trận này huyết chiến mang đến xác thực chỗ tốt chính là, từ lần đó sự kiện về sau, tại nguyên bản sa phi hoành hành Đông Hoang cơ hồ sẽ không còn được gặp lại thành quần kết đội đạo tặc bang phái đánh lấy Đông Hoang cát dân danh nghĩa đi cái kia cướp đoạt nấu giết đâm cướp sự tình, coi như coi là thật có ngẫu nhiên bị cướp thương đội cùng lẫn nhân, cũng bất quá chính là phổ thông cướp tiền mà thôi.

Nhìn xem Dịch Nam cười dặt ngửa đi tới cái kia mười mấy người kỳ trang dị phục cát dân trước mặt, Ngôn Thanh Vũ thật lo lắng đối phương hội đột nhiên bạo khởi, xuất thủ tổn thương Dịch Nam.

Bất quá, nhìn Dịch Nam cái kia một mặt nhẹ nhõm bộ dáng, xem ra vẫn là mình quá lo lắng, gia hỏa này vô luận làm chuyện gì cho tới bây giờ đều không sẽ ăn thiệt thòi, hiện tại thế mà lấy một thót ngựa bình thường trong sa mạc lại để cho đối một thót lạc đà, thật sự là quá hắc tâm.

Ngôn Thanh Vũ nghĩ tới đây lập tức tranh thủ thời gian lặc đầu, mình làm sao hội đột nhiên lo lắng lên cái này vô sỉ gia hỏa tới, vừa nghĩ tới đối phương vừa rồi lừa gạt mình ăn cái kia đáng chết ngựa سوئی, Ngôn Thanh Vũ khí liền không đánh một chỗ mà đến.

Như vậy mạn chất chất đồ vật cửa vào về sau, kém chút đem hần kiều nộn đầu lưỡi đều cho làm bị thương, từ nhỏ cảm y ngọc thực hần chưa bao giờ từng ăn như thế mạn khổ, nghĩ tới đây Ngôn Thanh Vũ chỉ cảm thấy đầu lưỡi của mình giống như không hiểu vẫn tràn đầy một cổ vị mạn, hần tranh thủ thời gian đưa tay nâng lên trong hồ cái kia thanh tịnh nước, lại là hung hăng súc súc miệng, Dịch Nam, người về sau tốt nhất đừng rơi xuống trong tay ta, hừ.

Chính không ngừng thẩu lấy miệng ánh mắt của hần đột nhiên liếc tới đề dưới đất Dịch Nam ẩm nước, lập tức Ngôn Thanh Vũ tròn mắt xách nhất chuyển, ha ha, có biện pháp rồi.

(đề cử hảo hữu phần mộc sách < chỉ toàn tiên nguyệt >, rất có ý thơ tên sách, cảm thấy hứng thú các bằng hữu không ngại điểm kích nhìn xem, đẹp mắt lời nói hoàn toàn có thể cất giữ a.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Túi nước có Quỷ, quen thuộc vị nói

Vùng trộm ở sau lưng làm một phen hoạt động Ngôn Thanh Vũ trong lòng lo sợ bất an chạy trở về toa xe bên cạnh, khi hần nhìn xem mặt mũi tràn đầy mỉm cười Dịch Nam nắm một đầu lạc đà cao lớn trở về lúc, đột nhiên lại cảm giác có điểm tâm hư, cảm giác mình làm như vậy có chút xin lỗi Dịch Nam.

Bất quá chờ đến Ngôn Thanh Vũ ánh mắt liếc về Dịch Nam trước người cái kia phình lên đồ vật hướng lúc, hần tức giận trong lòng lúc này không đánh một chỗ đến, gia hỏa này, thật sự là trừng phạt đúng tội à.

"Ai, người tại cái kia phát cái gì ngốc a, tranh thủ thời gian tới giúp ta một chút a. "

Lôi kéo lạc đà đi đến toa xe cái khác Dịch Nam lúc này cầm lên dây cương, một bên hướng lạc đà trên thân bộ lên, một bên thúc giục Ngôn Thanh Vũ nói.

"A a. "

Giật mình lấy lại tinh thần đến Ngôn Thanh Vũ lúc này tiến lên, lại là muốn tiến lên giúp lên bạn bị đến.

"Túi nước chứa đầy nước sao?"

Dịch Nam một bên tự mình phủ lấy dây thừng, tiếp tục hỏi nói.

"A? Tràn đầy, đương nhiên tràn đầy bất quá "

Ngôn Thanh Vũ có chút áp úng nói nói, hiển nhiên đây là hần lần thứ nhất làm loại này "Hố" người khác sự tình, lộ ra có chút khản trương.

"Ân?" Cảm giác có chút cổ quái Dịch Nam lập tức ngừng đầu nhìn thoáng có chút chột dạ Ngôn Thanh Vũ một chút, trò đùa đồng dạng mở miệng nói

"Người nên không sẽ tại cái này trong nước hạ độc a?"

"Ta làm sao có thể hạ độc chứ, không tin ta uống cho người xem "

Ngôn Thanh Vũ thoáng có chút kích động vụn ra rồi túi nước, lúc này liền phải hướng trong miệng của mình ngược lại.

"Ba" một thanh âm vang lên, một cái đại thủ đột nhiên duỗi ra, lại là Dịch Nam đưa tay một tay lấy túi nước giành lấy, Ngôn Thanh Vũ có chút kinh ngạc nhìn xem Dịch Nam, chỉ gặp Dịch Nam hướng về phía hắn mỉm cười, lúc này liền đem túi nước hướng mình trong miệng ực một hớp.

"Ta vừa rồi chỉ là nói đùa mà thôi, không có hoài nghi ngươi ý tứ." Dịch Nam sau khi nghe xong nhìn xem Ngôn Thanh Vũ chân thành nói.

"Trán" đột nhiên nhìn thấy Dịch Nam thật uống vào hắn làm quá thủ cước nước, Ngôn Thanh Vũ nuốt xuống một hớp nước miếng, hơi khàn trương hỏi nói

"Cái này nước dễ uống sao?"

"Àn? Cái này nước ta uống qua mấy lần, ngoại trừ có chút ngọt bên ngoài, không có khác đặc biệt a."

Dịch Nam dừng một chút, cái này nước vào cổ họng về sau hoàn toàn chính xác không có có bất kỳ nọc độc ở bên trong, hắn thân thể của mình chính hắn rõ ràng, lúc đầu liền độc được đối với mình cũng không có cái gì tổn thương, lại thêm hắn hiện tại xác thực cũng tin tưởng Ngôn Thanh Vũ không sẽ hạ độc hại hắn, cho nên mới dám trực tiếp uống một hớp xuống dưới.

Nhưng là bây giờ nhìn Ngôn Thanh Vũ biểu lộ, làm sao đều không giống cái này túi nước bên trong rồi vật gì tốt đồng dạng

"Ngươi thành thật khai báo, đến cùng ở bên trong tăng thêm cái gì?"

Dịch Nam trừng mắt một đôi mắt thật chặt nhìn qua Ngôn Thanh Vũ con mắt, giống như muốn từ bên trong nhìn ra cái gì chuyện ẩn ở bên trong đến đồng dạng

"Cái gì đều không có có, ta đều không có có hạ độc hại ngươi, còn có thể thế nào"

Ngôn Thanh Vũ sắc mặt bỗng nhiên đỏ lên, lúc này sau khi nói xong lại là mặc kệ Dịch Nam, mà là bắt đầu sờ lên lạc đà tới.

Dịch Nam lập tức sắc mặt hơi có vẻ cổ quái, bất quá nhưng cũng không tốt ép hỏi Ngôn Thanh Vũ, lập tức nhiệm vụ là tại trong thời gian nhanh nhất đuổi tới tiểu điểm, không phải tiền này nếu là kiếm không được, trở về Vương thúc bên kia coi như không dễ chịu. Bất đắc dĩ Dịch Nam chỉ có tăng tốc tay chân, dám gấp đem cái này dây cương cùng xe ngựa tẩm cho mạnh khỏe mới được.

Còn tốt lạc đà này tính tình tương đối yên tĩnh, cuối cùng tại Ngôn Thanh Vũ trợ giúp dưới, hai người rất nhanh lại lần nữa bước lên lần này hành trình.

Ra cái này phiền nhỏ nhò ốc đảo qua đi, con đường sau đó quả nhiên như là Dịch Nam giảng, lọt vào trong tầm mắt, khắp nơi đều có mệnh mông vô bờ kim hoàng sắc đất cát, tại dương sự phản xạ ánh sáng phía dưới, phát ra một phiến chói mắt kim sắc.

Khó chịu nhất nhưng vẫn là bị Thái Dương trọn vẹn thiêu đốt rồi cho tới trưa qua đi, mặt đất chỗ phát ra chói chang nhiệt độ cao, nếu không phải lạc đà này lâu dài ở đây cắm rễ, đối bất luận cái gì một thót ngựa, chỉ sợ sớm đã ý lại trên mặt đất không nhúc nhích.

Ngôn Thanh Vũ bất quá bị nướng lên không đến thời gian một chén trà công phu, cả người toàn thân đều yên lặng, sau đó tại Dịch Nam kiên trì phía dưới, hắn mới chậm rì rì bò vào trong xe nghỉ ngơi.

Trương hắn loại này lâu dài tại Nam Giao sinh hoạt, chưa hề chịu qua loại này nhiệt độ cao thiêu đốt người, dù là nội công lại vì thâm hậu, cũng là kiên trì không xuống, trừ phi hắn cùng Dịch Nam đồng dạng, đặt đến ngày mai cảnh giới, đến lúc đó liền có thể trong vòng công bố tại bên ngoài cơ thể, chống cự loại này kinh khủng nhiệt độ cao thiêu đốt.

Mà đối với người mang Băng Hỏa hai loại nội công Dịch Nam tới nói, loại này kinh khủng thời tiết ngoại trừ hơi có chút chói mắt bên ngoài, căn bản là không có có cái khác bất kỳ ảnh hưởng, trong thân thể của hắn bên trong từng hấp thu một khối lửa Linh Thạch, mặc dù chính hắn cũng không biết, nhưng là từ khi hắn lần thứ nhất bước vào khối này sa mạc chi địa bắt đầu, Dịch Nam liền phát hiện loại này đốt người nhiệt độ cao tựa hồ cũng không thể đối với hắn tạo thành bất kỳ khó chịu.

Hoàn toàn tương phản, đợi ở chỗ này trong sa mạc, Dịch Nam ngược lại cảm thấy toàn thân tràn đầy dị thường sức sống, thậm chí so sánh bình thời càng thêm sáng khoái.

Mặc dù không biết là không là bởi vì chính mình thể nội dị thường huyết mạch nguyên nhân, mới đưa đến phát sinh loại này chuyện kỳ quái, bất quá dù sao đối với thân thể của mình không có một điểm tổn thương, Dịch Nam tự nhiên cũng liền lười nhác đối với chuyện như thế này so đo, trong thân thể của hắn bí mật nhiều lắm, nhiều đến ngay cả chính hắn đều không biết, có đôi khi Dịch Nam ngược lại cảm giác trong thân thể của mình quá nhiều đồ vật mình căn bản không có một điểm mạch suy nghĩ, giống như ngoại trừ cỗ thân thể này là hắn bên ngoài, đồ còn dư lại cùng hắn một chút quan hệ đều không có có.

"Nóng quá a"

Trong xe đột nhiên truyền đến Ngôn Thanh Vũ một trận kêu khổ thanh âm, bất quá thanh âm này lộ ra hữu khí vô lực, hiển nhiên Ngôn Thanh Vũ đã nhanh bị nhiệt độ cao nướng thành một đầu cá ướp muối đồng dạng rồi.

"Người nào đó không phải mới vừa nói muốn mình muốn cả một đời đợi ở chỗ này sao? Làm sao, nhanh như vậy liền muốn về nhà?"

Dịch Nam lập tức tức thời mở miệng, lại là trêu chọc lên Ngôn Thanh Vũ tới.

"Ta ta chỉ nói là nóng quá, lại không nói ta muốn về nhà!"

Ngôn Thanh Vũ nghe vậy một trận lúng túng đáp lại, theo trong xe một trận lục tung thanh âm truyền đến, bất quá chỉ trong chốc lát, Ngôn Thanh Vũ cả người thể mà từ trong xe vọt ra, bất quá trên đầu của hắn dính lấy một kiện màu trắng áo, lộ ra vô cùng quái dị.

"Người người thể mà bắt ta quần áo đang mũ!"

Dịch Nam chợt nhìn lập tức giật nảy mình, nói liền phải đem đôi phương đầu trên đỉnh quần áo cho giật xuống đến.

"Không được!" Ngôn Thanh Vũ lập tức đột nhiên lóe lên, lại là tránh thoát Dịch Nam tay, hắn chừng chặc đằng hoàng nói

"Ai bảo y phục của người nhiều như vậy màu trắng, màu trắng có thể cản chỉ riêng người không biết không? Ta nếu là lại đến trong xe buồn bức, đoán chừng một hội cũng muốn ngắt đi. "

"Người còn biết cái này lẽ thường? Ta còn tưởng rằng người muốn tới bên trong buồn bức ngắt đi về sau chờ ta đem người khiêng ra đến đâu. "

Dịch Nam không mất lúc mấy tiếp tục mở miệng đã kích nói.

Ngôn Thanh Vũ liếc một cái Dịch Nam, lập tức tức giận nói

"Liền biết người không có ý tốt để cho ta đi trong xe nghỉ ngơi, còn tốt bản công tử thông minh cơ trí, không bị người lừa gạt. "

"Ai bảo người một mực ở bên cạnh ta lủi rủi cãi lộn không ngừng, xin nhờ đại ca người cũng yên tĩnh một điểm bảo tồn một điểm thể lực đi, con đường sau đó còn rất dài đâu. "

Dịch Nam bắt đầu dĩ thời dài một tiếng, trên đầu của hắn nếu không phải đeo cái mũ đoán chừng cũng phải bị phơi quá sức, cái này buổi chiều Thái Dương dị thường độc ác, trên thân nếu là không có điểm đề phòng biện pháp lời nói đoán chừng đây đầu tóc đen đều muốn bị còng rồi.

"Bất quá người bộ y phục này tốt nhất tương có cổ mùi lạ a. "

Cau mũi một cái Ngôn Thanh Vũ lập tức vừa nói vừa cầm quần áo tay áo cầm tại cái mũi của mình trước mặt cẩn thận hít hà, nhìn xem Dịch Nam nói

"Ta giống như ở nơi nào người qua loại này vị nói đồng dạng. "

"Không có khả năng, ta đây là mới đổi tắm giặt quần áo, còn không có có mặc không tốt. "

Dịch Nam lắc đầu nói nói, một bộ hoàn toàn không thể nào bộ đáng.

"Kì quái, đến cùng là ở nơi nào người qua" Ngôn Thanh Vũ nhủ mảy mòi nói một mình nói, cái mũi của hắn từ nhỏ liền hết sức linh mẫn, phạm là đối với người qua vị nói đều hội có chút ấn tượng, vừa rồi nếu không phải đột nhiên người được loại này nhân nhạ mà quen thuộc vị nói, hắn cũng không sẽ nói ra những lời này tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Thiêu đốt viêm liệt nhật, gió nổi lên cát giương

"Người có phải hay không bị sai vầng đầu, sinh ra ảo giác?"

Dịch Nam lập tức mở miệng nhìn xem Ngôn Thanh Vũ đáng về buồn cười nói, thật sự là không hiểu thấu, hảo hảo làm sao hội nói y phục của mình bên trên có vị nói đầu trán y phục của mình

Trong lòng đột nhiên nhớ ra cái gì đó đồ vật Dịch Nam lập tức mới chú ý tới, Ngôn Thanh Vũ trên thân hiện tại mặc món kia nhân nhạ bố sắc quần áo không đúng là mình ngày đó cho hắn đưa qua nha, ngày đó mới tới an phúc trong khách sạn Ngôn Thanh Vũ vừa cầm tới y phục của mình, liền nói trên người mình có một cổ vị nói, thế nhưng là mình làm sao nghe cũng không có người được trên người mình vị nói a.

Gia hỏa này cái mũi nên không sẽ là mũi chó đi, nghe đồ vật làm sao như thế linh.

"Người mới bị sái văng đầu đầu, ta ta chỉ là vừa bắt đầu không thích ứng bên này thời tiết mà thôi, bây giờ không phải là hoàn toàn không sao à. "

Ngôn Thanh Vũ tức giận phản bác nói, bị Dịch Nam kiêu nói này hấn lập tức cũng không có lại đi quần cái này vị nói rồi, dù sao cái này vị nói cũng không khó ngủ, loại này nhân nhạ vị nói không biết là dùng cái gì xà phòng tẩy đi ra quần áo, về sau có cơ hội phải hỏi một chút hấn mới được.

"Người nếu là ngại y phục của ta khó ngủ, vậy người cũng đừng dùng rồi, trả lại cho ta đi. " Dịch Nam có điểm tâm hừ nói, lập tức liền phải lần nữa vươn tay đoạt Ngôn Thanh Vũ đỉnh đầu đang đắp món kia quần áo.

"Không được, ta thà rằng nghe cái này khó ngủ mùi, cũng không cần bị rám đen. "

Ngôn Thanh Vũ hai cánh tay lập tức thật chặt bắt lấy rồi trên đầu quần áo, thái độ mườì phản kiên quyết nói. Như thế lớn Thái Dương, đoán chừng ngày kẻ không chừng là có thể đem hấn cho sái thành than cốc, đến lúc đó nếu là trở về nhà, không được bị những người kia ở sau lưng chết cười a.

"Thật chịu không được người!"

Liều mạng kéo cũng không thể đem quần áo cho giặt xuống tới Dịch Nam lập tức đành phải coi như thôi, hấn hấn vung câu nói tiếp theo về sau Dịch Nam lại là tiếp tục xem lên con đường phía trước tới, lạc đà này bình thời đi đường cùng địa phương hấn muốn đi thể nhưng là hoàn toàn là hai con đường, nếu là bỏ mặc lạc đà mình đi đi, không chừng liền cho bọn hấn đưa đến nó đã từng bỏ lạc đi, đến lúc đó coi như có miệng cũng nói không rõ.

Tiếp xuống một phiên đường mặc dù đều là sa mạc, bất quá lợi dùng lấy Thái Dương phương vị đến phân phân biệt cơ bản vị trí, nhưng cũng có thể rất tốt tìm đúng muốn đi đường.

Trong sa mạc chính là như vậy, ban ngày dùng Thái Dương phân biệt phương vị, dạng này tìm tới vị trí đều là tương đối tương đối chính xác xác thực vị trí, không phải nếu là mù quáng đi không chừng hội ở trong đó vòng quanh vòng cũng khó nói.

"Thật nhàm chán, bên này làm sao ngay cả một điểm gió đều không có có. "

Ngôn Thanh Vũ tiếp tục phát ra bực tức, trên trời Thái Dương ngược lại là bị Dịch Nam quần áo chặn lại rồi, thế nhưng là không chịu nổi dưới chân cái kia bị thiêu đốt rồi hạt cát phát ra đốt người nhiệt độ cao, một chút nhìn sang, cả phiên sa mạc giống như giống như đều tại dưới nhiệt độ bóp méo, mắt trần có thể thấy nhiệt độ cao khí lãng không ngừng từ dưới đất toát ra, làm tâm mắt của người đều muốn bóp méo.

"Nếu là thật gió nổi lên, ta cái nào cũng được liền triệt để ở chỗ này chơi xong rồi. "

Dịch Nam lập tức nhìn xem trước mặt đường, nhân nhạ nói.

Nghe xong Dịch Nam lời này lập tức liền tới sức mạnh Ngôn Thanh Vũ lúc này truy vấn nói

"Vì cái gì? Gió thổi mát mẻ hơn không tốt sao?"

"Trong sa mạc gió được không phải phổ thông gió, mà là đầy trời gió lớn!"

Dịch Nam mang theo kính úy nói, tự nhiên lực lượng là người vô pháp chống cự, cho dù là tu vi đạt đến ngày mai Võ Giả, tại bão cát bên trong vẫn có khả năng mất mạng nguy hiểm, không có người dám lấy thân thử hiểm, bẻ vào mình cá nhân thực lực tới khiêu chiến uy lực tự nhiên, có lẽ chỉ có chờ đến Tiên Thiên cảnh giới, thậm chí là cái kia cao thâm hơn cấp độ cảnh giới, mới có thể bẻ vào lực lượng cá nhân đến đối kháng tự nhiên lực lượng.

"Người nói thẳng bão cát không được sao, thật là. " vượt quá Dịch Nam dự kiến, Ngôn Thanh Vũ lúc này lườm hấn một cái, thế mà ngược lại khinh bỉ lên hấn tới.

"Người còn thật sự cho rằng ta khờ a, ta từ tiểu tiện trong sách nhìn qua bão cát ghi chép. "

"Vừa biết bão cát lợi hại vậy người liền hảo hảo đợi đi, không chừng bây giờ tại Vân An Trấn bên ngoài đã bắt đầu nổi lên bão cát tới cũng nói không chừng đấy chứ. "

Ngôn Thanh Vũ nghe vậy lại là hiếu kỳ trừng mắt nhìn, nhìn xem Dịch Nam hỏi nói

"Người làm sao biết Vân An Trấn bên ngoài nổi lên bão cát tới?"

"Hôm trước trong đêm sương mù chập trùng không chừng, cả ngày hôm qua chim thú không thấy, sâu kiến dọn nhà, tăng thêm đông Nam Phong khởi thế so sánh với dĩ vãng có chỗ khác biệt, ta nhìn không phải hôm qua chính là hôm nay, Vân An Trấn bên ngoài khẳng định hội có một trận bão cát. "

Dịch Nam trên mặt một bộ cao thâm mặt trầm đáng vẻ, nhân nhạ nói.

Nhìn xem Dịch Nam một bộ sát có việc đáng vẻ, Ngôn Thanh Vũ nhưng cũng tin cái bày tám phần, liền có chút kinh dị hỏi nói

"Không nghĩ tới người thế mà hiểu được nhiều như vậy, đây đều là ai bảo người?"

"Người vừa rồi không mới nói người từ nhỏ đọc sách nhà, bắt quá sách này được không phải chỉ riêng dùng nhìn là được, còn cần mình đi thực tiễn, đi chứng thực những cái kia vật hữu dụng có thể để chân chính đọc sách. "

Ngôn Thanh Vũ nghe vậy nhàn nhạt gật đầu, trầm ngâm một phen qua đi mở miệng nói

"Mặc dù có chút không muốn bị người cái này không có đọc qua sách gì gia hòa chỉ điểm, bắt quá người mới vừa nói đến còn thật thật có đạo lý. "

" "

Hai người liền đầu này từ từ Hoàng Sa trên đường không ngừng trộn lẫn lấy miệng, lái lạc đà một mực không ngừng hướng về đông nam phương hướng một đường mà đi.

Mà tại Vân An Trấn hướng ngoại đông cách xa hơn 100 dặm địa phương, tại cái này phiên hoang vu đại địa bên trên, cùng nhau đi tới, có thể trông thấy rất nhiều kết bạn thành đàn người trong giang hồ, trong đó có chính tề đội kỵ mã, cũng có người lại là lấy đi bộ tiến lên phương thức trên đường đi tới, nhưng là bọn hán trang phục, tuổi tác đều có khác biệt, nhưng là hết thấy mọi người nhưng đều là không hẹn mà cùng hướng về Đông Phương, một đường đi tới.

Bầu trời một trận mông mông bụi bụi, trận trận gào thét mà qua gió lớn mang theo cát bụi thỉnh thoảng thổi qua đám người gương mặt, đây hết thấy thể mà coi là thật như là Dịch Nam lời nói, tại khối này Vân An Trấn bên ngoài đại địa bên trên sợ là lập tức liền muốn nổi lên một trận bão cát tới.

"Đại nhân, chúng ta muốn hay không ngay tại chỗ nghỉ ngơi? Ta nhìn cái này gió thổi bất ổn, sợ là lập tức liền muốn nổi lên bão cát tới a!"

Tại cái này số lớn nhân mã bên trong, trong đó có một nhóm hai mươi người chính tề đội kỵ mã, lại chính là cái kia từng tại Vân An Trấn bên ngoài nhận lấy Vi Huyện Lệnh phái ra kỵ Đổng Quang bộ đầu tiếp kiến một nhóm kia chân xuyên giày quan người, bọn hán giờ phút này chính cười ngửa đình lấy cổ này dần dần biến lớn gió thổi tiến lên, lúc trước mở miệng tên nam tử kia lập tức tựa hồ có chút lo lắng hướng về trên đầu giờ phút này mang theo một đình mũ rộng vành nam tử mở miệng đề nghị nói.

Nam tử nghe vậy nhàn nhạt ngẩng đầu, tại mũ rộng vành phía dưới lộ ra nửa bên mặt lộ ra mười phần cương nghị, hán hơi trầm ngâm một phen, lại là đột nhiên nở nụ cười, tại nam tử ánh mắt nghi hoặc bên trong, hán nhàn nhạt mở miệng nói

"Người nhìn phía trước cái kia một đội nhân mã, người được biết bọn họ là ai?"

Nam tử nghe vậy ngẩng đầu nhìn trước mặt cái kia hơn mười người ngựa đội ngũ, cái này mông mông bụi bụi dưới bầu trời, ánh mắt trở ngại nhưng cũng phiền phức, khiến cho hán một mực không có quá mức chú ý người trước mặt, tại đại nhân không hiểu mỉm cười phía dưới, hán lúc này từ bên hông móc ra một viên thiên lý nhân, tại cái này xa kính phía dưới, lúc này thấy rõ những người kia trang phục. (thiên lý nhân chính là kính viễn vọng, Trung Quốc cổ đại xưng hô, ở chỗ này mượn dùng, mời các vị chó xoắn xuyết.)

Chỉ gặp tại thiên lý nhân bên trong, cái kia cách xa nhau không xa một đoàn nhân mã lại là tại thiên lý nhân bên trong rõ ràng biểu hiện ra, một nhóm hơn mười bốn người, trong đó rất nhiều người nhưng đều là mặc một thân màu nhạt tố y, bên ngoài hất lên lụa mỏng màu trắng, dấu hiệu này tính phục thị trên giang hồ có thể nói người người đều biết, chỉ cần một chút liền có thể hoàn toàn chứng minh thân phận của những người này.

"Vân Vụ son trang?"

Nam tử một tiếng kinh hô, không nghĩ tới tại bọn hán khoái mã đuổi theo dưới, thế mà đã thấy Vân Vụ son trang nhân mã, lại là cảm thấy ngạc nhiên.

"Lần này Vân Vụ son trang từ Vạn Hồng Hiến tự mình dẫn đội, nghe nói phái ra trong trang thế hệ trẻ tuổi mười hai tên tuổi trẻ tuấn kiệt, xem ra đối với cái kia bảo vật thể nhưng là tình thế bất buộc a. "

Nam tử nhàn nhạt mở miệng, trong giọng nói lại là tràn đầy mỉm cười chi ý, hán quay đầu nhìn nam tử, tiếp tục mở miệng nói

"Hiện tại người mình bạch ta ý tứ sao?"

Nam tử lập tức tâm duyệt thành phục mở miệng cung kính mà nói

"Thuộc hạ ngu dốt, vừa mới lĩnh ngộ được đại nhân thâm ý. "

Nam tử nhàn nhạt gật đầu, nói

"Ân, vậy liền tiếp tục lên đường đi, tốc độ có thể hơi thả chậm, đi theo Vạn lão đầu sau lưng là có thể. "

"Ày!"

Chương 116: May mắn kẻ lỗ mãng, bão cát đã qua

"Không biết lê tiểu hữu trong nhà khoảng cách cách nơi này địa điểm vẫn còn rất xa?"

Tại cái kia xe ngựa mà đi mười bốn người trong đội ngũ, đi đầu phía trước lại chính là mái đầu bạc trắng thật dài râu bạc Vạn Hồng Hiến, hán giờ phút này mỉm cười, đối một bên khác cùng hán chung ngang nhau lê trắng chậm rãi mở miệng hỏi nói. Giống như cái kia tốc thẳng vào mặt bão cát hoàn toàn đối hán không có có bất kỳ ảnh hưởng đồng dạng.

"Vạn tổ gia, ta nhà rời cái này được xa đâu, ta lần trước đi đến Vân An Trấn thế nhưng là trọn vẹn bỏ ra hơn nửa tháng công phu. "

Lê trắng cười hắc hắc, lại là mở miệng ứng nói. Hán giờ phút này mặc một thân tinh xảo áo vải, không biết so sánh lấy trước kia tiết lộ mình trần sau lưng tốt hơn rồi gấp bao nhiêu lần, mấy ngày nay đến nay hán mỗi ngày đều cùng một bang Vân Vụ sơn trang người cùng một chỗ ăn ở, rốt cục đem cái kia nhanh đói bụng rồi bụng cho hảo hảo lấp đầy rồi một phen.

Lần thứ nhất tại trong tửu lầu ăn cơm một mình hán lượng cơm ăn trọn vẹn đỉnh còn thừa mười ba tên đệ tử cộng lại lượng cơm ăn, tại chỗ thấy là Vạn Hồng Hiến vượt vượt râu ria thoải mái cười to, còn xưng hán ăn đến càng nhiều lại càng tốt, dạng này thân thể mới có đầy đủ khí lực.

Một đám đệ tử đối với người này thái độ mặc dù hơi ngậm ghen ghét chi ý, bắt quá tại Vạn Hồng Hiến sư tổ dẫn đội phía dưới, bọn hán vạn vạn không dám trong bóng tối làm cái gì nhận không ra người hoạt động, không có gì bất ngờ xảy ra, cái này xuất thân Đông Hoang trong bộ lạc gia hỏa về sau không chừng liền hội trở thành Vạn Hồng Hiến sư tổ quan môn đệ tử, đến lúc đó thật bàn về bối phận tới, chỉ sợ còn hội trở thành sư thúc của bọn hán bối.

Nhất là tương Vân Vụ sơn trang loại này đã truyền thừa mấy trăm năm phía trên đỉnh cấp thế lực, đối với loại này bối phận quy định càng rõ ràng, bọn hán dù cho làm Vân Vụ sơn trang trẻ tuổi một đời nhất đệ tử kiệt xuất, đối với vị này tương lai có thể trở thành bọn hán sư thúc người, nhưng cũng muốn cung kính đón lấy.

Còn tốt lê trắng bị người thiện lương chính trực, mặc dù lượng cơm ăn lớn một điểm, bắt quá loại này ngốc ngốc cá tính lại cùng bọn hán ở chung ở giữa, nhưng cũng khiến người ta vui vẻ không thôi, mọi người đối với hán đến vẫn là tương đối hài lòng.

Lúc đầu dựa theo Vạn Hồng Hiến ý tứ, là để lê trắng tại trong tửu điểm chờ lấy bọn hán đoạt bảo trở về, bắt quá tại biết rồi bọn hán hành trình về sau, xung phong nhận việc lê trắng tại chỗ biểu thị đối với Đông Hoang bên trong con đường vô cùng quen thuộc, có thể cho bọn hán sung làm dẫn đường, hơn nữa có thể phòng ngừa không ít phiền phức, đi qua một phen cân nhắc, cuối cùng Vạn Hồng Hiến lại là đồng ý hán gia nhập một phương này đội ngũ, dù sao có hán ở đây dẫn đội, hơn cái này một cái có thể làm việc, man lực lại lớn, mà lại quen thuộc đường xá người nhưng cũng thuận tiện không ít.

"Ân, lê tiểu hữu tính nhẫn nại tốt tuyệt đối không lời nói, chỉ là đáng tiếc ngươi không có từ nhỏ tiếp thụ lấy võ học huấn luyện, lãng phí một cách vô ích vài chục năm thời gian a. "

Vạn Hồng Hiến lập tức khẽ vuốt lấy mình râu dài, một mặt khẳng định nói. Mấy ngày nay ở chung xuống tới, đối với người già đời hán tới nói, lê trắng tính tình cũng sớm đã bị hán sở soạn cái dễ lộ, đầu tiên là đối với cái kia huyết mạch xác định, tiếp theo tiểu tử này cái kia một thân man lực để hán đều cảm thấy kinh dị.

Dựa theo lê trắng nói, cùng hán tỷ thí vào cái ngày đó hán là bởi vì bụng quá đói, toàn thân tay chân như nhũn ra, không phải khẳng định có thể không tại hán chủ động nhận thua tình huống dưới tiếp cận đến hán.

Lời này vừa nói ra đang lúc ngay cả Vạn Hồng Hiến đều cảm nhận được kinh dị, loại kia to lớn đến kinh khủng khí lực, thế mà vẫn chỉ là tay chân như nhũn ra phía dưới mới phát ra, vậy nếu là hiện tại đã ăn no rồi lê trắng, phát ra khí lực chẳng phải là có thể đạt tới một voi chi lực?

Nghĩ đến đây Vạn Hồng Hiến trong lòng đối với tiểu tử này yêu thích trình độ càng thêm tăng lên rồi mấy phần, tiểu tử này thể chất càng tốt, càng lợi hại đại biểu chính là về sau hán Vân Vụ sơn trang cường thịnh, lần này chuyện về sau, chỉ cần cho hán thời gian năm năm, hán có lòng tin chế tạo ra một cái để thiên hạ Võ Lâm đều cảm thấy sợ hãi quái vật hình người!

"Không có việc gì, về sau ta đi theo ngươi, tự nhiên là có thể học lợi hại võ công rồi, ngươi yên tâm, ta có thể chịu được cực khổ, về sau ngươi để ta làm gì, ta liền làm gì. "

Cười hắc hắc lê trắng tại chỗ ngốc ngốc nói, mấy ngày nay hán cũng cảm nhận được Vạn Hồng Hiến đối với thiện ý của hán, theo đạo lý cái này lão đại gia hán là thụ rất nhiều người kính ngưỡng một cái đại gia, mà lại là một cái rất lợi hại đại gia, vừa hán có thể bắt kẻ thù lao cho trong thôn của mình đưa lương thực, đồng thời còn dạy mình luyện võ, cái kia tương lai mình nhất định không thể làm bạch nhãn lang.

"Ha ha, như thế rất tốt, rất tốt. "

Vạn Hồng Hiến cười vuốt vuốt chòm râu của mình, lập tức một gương mặt mo cũng là vui vẻ ra mặt, lần này có thể có thể ngoài ý muốn đạt được tiểu tử này đúng là may mắn, chỉ cần tiểu tử này thật chặt đi theo đám bọn hắn, hắn liền có thể đem người này chế tạo thành Vân Vụ sơn trang một đại thần trợ a!

Ngay tại hai người trò chuyện chính hoan hướng lúc, hậu phương cái kia mười ba tên người trẻ tuổi bên trong một cái tương đối lớn tuổi thanh niên nam tử lại là xe ngựa đuổi đến bên trên đến, hắn rất cung kính hướng về Vạn Hồng Hiến mở miệng nói

"Vạn sư tổ, cái này phía trước bão cát càng lúc càng lớn, ta lo lắng tiếp xuống tiếp tục tiến lên hội gặp phải bão cát, sư tổ ngài xem chúng ta muốn hay không quán nói mà đi?"

"Không dùng, đừng lo lắng, đây chỉ là bão cát một điểm cạnh góc mà thôi, chân chính cát bụi đã sớm hướng mặt trước vài trăm dặm địa phương đi, dựa theo chúng ta tốc độ, tiếp qua một hội liền cùng không bên trên cái này cát bụi rồi. "

Vạn Hồng Hiến còn chưa mở miệng, ngược lại là lê trắng khoát tay áo, vượt lên trước nói ra.

"Cái này Vạn sư tổ? "

Nam tử nghe xong lê trắng một lời lập tức không biết làm sao dự định, lại là xin giúp đỡ đồng dạng nhìn xem Vạn Hồng Hiến.

"Lê trắng nói rất có đạo lý, các ngươi cần về sau muốn bao nhiêu hướng hắn học tập những này hành tẩu giang hồ thường thức mới là. "

Vạn Hồng Hiến khẽ gật đầu một cái, lại là mở miệng nhận đồng lê trắng lời nói.

"Đệ tử cần tuân Vạn sư tổ dạy bảo!"

Nam tử khom mình hành lễ lại là đem cước trình thả chậm, thời gian dần trôi qua rơi xuống đằng sau nhóm người kia bên trong.

"Hạ sư huynh, Vạn sư tổ nói thế nào?"

Lập tức mấy cái nam tử tranh thủ thời gian giương ngựa sách rồi tiến lên, cùng người này đặt song song mà đi, lại là mở miệng hỏi nói.

"Vạn sư tổ" họ Hạ nam tử lập tức sắc mặt có chút xấu hổ, nhìn xem trước mặt cái kia vẫn đàm tiểu lấy một nam một ít, sau đó mở miệng nói

"Lê trắng huynh đệ nói đây chỉ là cát bụi cạnh góc mà thôi, rất nhanh liền hội đi qua, để chúng ta không cần lo lắng, Vạn sư tổ nói để chúng ta muốn bao nhiêu hướng lê trắng huynh đệ học tập mới là. "

"Vừa Vạn sư tổ đều đã nói như vậy, cái kia đoán chừng hắn là không có vấn đề gì rồi. "

"Không nghĩ tới lê trắng thế mà hiểu được nhiều như vậy, nhìn dáng vẻ của hắn ngơ ngác, nguyên lai là thô bên trong có mảnh. "

"Xuyt, lê trắng về sau được chính là sư thúc của chúng ta rồi, nói chuyện vẫn là phải chú ý một chút tốt. "

Mấy người ở giữa lập tức nghị luận âm ỉ, nhưng đều là vây quanh cái này mới đến lê trắng, hiển nhiên mọi người đối với hắn đều có không giống nhau cái nhìn.

"Tốt, tiếp lấy lên đường đi, chỉ mong cái này bão cát rất nhanh liền hội đi qua đi. "

Họ Hạ nam tử nhận nhậ mở miệng, hắn nguyên bản làm Vân Vụ sơn trang tuổi trẻ một phái đã từng đệ nhất nhân, tại trong đám đệ tử uy tín vẫn tương đối cao, chỉ là về sau cái kia giống như thần nữ đồng dạng thiếu nữ đi tới Vân Vụ sơn trang, mới đưa hắn đệ nhất nhân thân phận giành lấy.

Nghĩ tới đây hạ nghĩ nguyên bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía sau lưng cái kia ba vị diện được lựa mông đồng môn sư muội, ai, nếu là nàng ở chỗ này liền tốt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Riêng phần mình lên đường, Dịch Nam mặt mỗi

Vân An Trấn, Huyện lệnh trong phủ.

"Vi đại nhân, tất cả trong thành trú lưu nhân mã đã tuân tự toàn bộ lên đường. "

Kỷ Đồng Quang giờ phút này có chút khom người trong thư phòng, nhìn xem ngòi tại trước bàn xem sách vì biết nói, mở miệng bẩm báo nói.

"A? Cái kia là chuyện tốt a. " vì biết nói mở miệng mỉm cười, hắn đem trong tay án vốn là nhẹ nhàng để lên bàn, nhìn xem kỷ Đồng Quang đáng vẻ, tiếp tục hỏi nói

"Sông nói đâu? Tên kia đi không có đi?"

Kỷ Đồng Quang nghe vậy sắc mặt hơi có xấu hổ, mở miệng nói nói

"Thuộc hạ nghe nói Giang đại nhân sáng nay xâm nhập vào một cái đội kỵ mã, lại là ý lại một con ngựa phía trên, sau đó đi theo nó đội kỵ mã cùng đi ra thành. "

"Ân, này cũng giống như là hấn phong cách hành sự, xem ra việc này hấn là thật. "

Vì biết nói thoáng sững sốt, sau đó lại là nhàn nhạt gật đầu, giống như sớm đã thành thói quen sông nói phong cách hành sự, một chút cũng không có cảm thấy bất kỳ kinh ngạc.

"Vi đại nhân, thuộc hạ trong lòng còn có nghi hoặc, không biết nên không nên hỏi. . "

Kỷ Đồng Quang sắc mặt do dự, lời nói hơi có vẻ nghi hoặc.

"A? Người đi theo ta hơn mười năm lâu, cái này còn là lần đầu tiên nói chuyện như thế do dự, ta lại phải thật tốt nghe một chút đến cùng là chuyện gì để đã từng thiết thủ bộ đầu đều cảm nhận được hoang mang. "

Vì biết nói nghe vậy mặt lộ vẻ tò mò, lại là ra hiệu kỷ Đồng Quang có thể mở miệng.

"Lần này người người đều truyền Đông Hoang bên trong có trọng bảo sắp xuất thế, vô số môn nhân xu thế hướng nếu là, vô luận tu vi võ công cao thấp, đều muốn lên trước kiếm một chén canh, thế nhưng là bằng vào đại nhân ngài thế lực, hoàn toàn có thể ở trong đó đứng hàng cao điểm, vì sao những ngày này thuộc hạ lại là không có nhìn thấy đại nhân có bất kỳ động tâm? Cái kia cái gọi là Đông Hoang trọng bảo, đến cùng lại là vật gì? Là người nào đem tin tức này truyền ra?"

Kỷ Đồng Quang lập tức lại là đem trong lòng hoang mang toàn bộ một mạch đổ ra, hấn đi theo vì biết nói cũng có mười năm, những năm qua này cũng coi như đã đại khái mò thấy rồi vị đại nhân này tính tình, chỉ là chuyện lần này lại hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hấn, bởi vì như thế kỷ Đồng Quang mới mở miệng hỏi nói.

Hấn kỷ Đồng Quang không phải một cái bình thường bộ đầu, vì biết nói càng không phải là một cái bình thường Huyện lệnh, mà lại bằng vào Vi Huyện Lệnh thế lực, như hấn thật muốn chặn ngang một tay tiến lên đoạt bảo, coi như là chân chính Võ Lâm đỉnh cấp thế lực cũng không nhất định có thể tại trên tay của bọn hấn tranh đoạt đến chỗ tốt, dù sao Vân An Trấn là địa bàn của bọn hấn, cường long không ép địa đầu xà, như chân chính độ sức, liền xem như đỉnh cấp thế lực môn phái đều nhất định ai thua ai thắng.

"Kỳ thật lần này ta gọi người mà đến, nguyên nhân rất lớn chính là bởi vì lần này bảo vật xuất thế tin tức, về phần ta vì sao không chú ý lần này bảo vật xuất thế tin tức, nguyên nhân trong đó có ba. "

Vì biết nói nói đứng lên thân, lại là từ phía sau cái kia một đồng lớn giá sách bên trong rút ra một bản màu vàng phong bì án vốn là, nhìn xem kỷ Đồng Quang mong đợi bộ dáng, tiếp tục mở miệng nói

"Nó một, cái kia sắp xuất thế bảo vật đối với chúng ta mà nói dùng đồ cũng không lớn, nếu là hao phí nhân lực vật lực đi đoạt, kết quả là thực sự được không bù mất. "

"Nó hai, lần này liên quan tới bảo vật xuất thế sự tình, xa xa cũng không phải là nhìn bề ngoài đến đơn giản như vậy, lần này vào ở Vân Nam trấn số lớn nhân mã, bất quá là bên ngoài người mà thôi, âm thầm tùy thời xuất thủ người xa xa còn chưa nổi lên mặt nước. "

Nói tới chỗ này, vì biết nói lập tức đem trong tay án vốn là hướng về kỷ Đồng Quang đột nhiên ném đi, tại kỷ Đồng Quang tiếp nhận án vốn là về sau, tiếp tục mở miệng nói

"Cái này thứ ba, người xem liền biết. "

Kỷ Đồng Quang nghe vậy lại là đem này thật dày bì sách án vốn là lật ra, chỉ gặp cái kia tờ thứ nhất trên đó ghi lại vài cái chữ to, đột nhiên ánh vào rồi tầm mắt của hấn.

"Đông Hoang máu loạn! ?"

Kỷ Đồng Quang con người đột nhiên phóng đại, một đôi mắt tràn đầy không dám tin nhìn xem trước mặt một mặt lạnh nhạt vì biết nói, có chút nghẹn ngào nói.

Từng tại Đông Hoang trong sa mạc phát sinh trận kia máu loạn thực sự quá mức tại huyết tinh, cơ hồ truyền khắp toàn bộ tiền triều nhạc nước cảnh nội, ngay cả phổ thông bách tính đều biết tại cái kia xa xôi Đông Hoang trong sa mạc phát sinh rồi một trận thảm liệt giao chiến, mà lại không giống với dĩ vãng phát sinh chiến tranh.

Lần này phát sinh giao chiến chính là từ võ lâm nhân sĩ kết minh cùng Đông Hoang cát dân ở giữa triển khai một trận đại chiến, trước đó hướng Đông Hoang sa mạc chỉ địa, vọng tưởng cướp đoạt thánh tộc thánh vật hơn ba ngàn người trong võ lâm, toàn bộ bỏ mình Đông Hoang, thậm chí ngay cả thi thể đều không có có hoàn hảo bảo tồn lại, tương phản Đông Hoang bên trong cư dân lại càng là tử thương thảm trọng, nghe nói trong đó mất mạng người vậy mà nhiều đến hơn vạn hơn người.

Trận này đã từng máu tanh một màn còn kém chút dẫn phát toàn bộ Vũ Quốc cảnh nội võ lâm nhân sĩ chinh phạt, về sau nếu không phải ngay lúc đó Võ Lâm Thánh Tôn ra mặt, tuyệt đối hội lần nữa dẫn phát một hồi chưa từng có xung đột, đến lúc chính là không chết không thôi thảm liệt cục diện, hoặc là toàn bộ Vũ Quốc bên trong tất cả võ lâm nhân sĩ toàn bộ táng thân tại Đông Hoang, hoặc là toàn Đông Hoang vạn vạn người toàn bộ bị giết.

Vì biết nói cho hẳn nhìn cái này án vốn là, ý tứ trong đó không cần nói cũng biết, chẳng lẽ nói. . . Trận này cái gọi là trọng bảo xuất thế tin tức chẳng qua là một cái nguy trang? Kỳ thật tất cả mọi người ý đồ chân chính chính là vì xuất thủ lần nữa cướp đoạt cái kia thánh tộc thánh vật? Không đối. . . Đông Hoang người thêm không ngốc, bọn hắn rất nhiều bộ lạc bên trong người thậm chí bên ngoài cũng có nhãn tuyến, nếu là như vậy, chỉ sợ bọn họ nhận được tin tức so với chính mình còn sớm, đã sớm hội ở trong đó chuẩn bị sẵn sàng, ứng phó trận đại chiến này.

Xem ra trận này dự mưu, so với chính mình dự đoán còn muốn đáng sợ nhiều lắm. . .

Trong lòng lo sợ bất an kỳ Đông Quang lập tức nhìn xem vì biết nói, mở miệng đề nghị nói

"Đại nhân, chúng ta phải chăng muốn chuẩn bị sớm, để phòng bất trắc?"

"Không cần, để bọn hắn đầu đi thôi, lần này họa thiêu không đến trên người của chúng ta, chúng ta chỉ cần lẳng lặng chờ đợi kết quả là được, chỉ mong lão bằng hữu của ta nhóm đều không cần xảy ra chuyện mới tốt a. . ."

Vì biết nói nhàn nhạt lắc đầu, nó ánh mắt thâm thúy, lại là không biết đang suy nghĩ gì.

"Đại nhân, cái kia thuộc hạ liền xin được cáo lui trước. "

"Ân, đi thôi. "

.....

Buổi chiều thân lúc, tại Đông Hoang một phiến lan tràn Hoàng Sa địa chi bên trên, chỉ gặp một đầu lạc đà cao lớn chính kéo lấy một cỗ xe ngựa nhỏ, ở trên đường chân trời, hướng phía phía đông nam một đường tiến lên.

Ngôn Thanh Vũ nhìn một chút dựa ở trên xe ngựa Dịch Nam, trên mặt lộ ra rồi một cái mỉm cười ngọt ngào, gia hỏa này. . Nhắm mắt lại đến trả là rất an tĩnh à.

Nguyên lai ước chừng nửa canh giờ trước đó, Dịch Nam đột nhiên ngáp một cái, lại là bởi vì hắn đã hai ngày một đêm đều không có có đi ngủ, sinh ra một chút buồn ngủ. Mà này lúc đã dần dần khôi phục rồi trạng thái Ngôn Thanh Vũ lúc này liền xung phong nhận việc, nói muốn thay Dịch Nam chèo xe, để hắn đi nghỉ ngơi.

Dịch Nam đương nhiên không có khả năng tin tưởng gia hỏa này, nếu để cho hắn đến chèo xe, đến lúc đó Đông Nam Tây Bắc đều không phân rõ, mất thấy cách mục đích chỉ còn sót khoảng cách mấy trăm dặm rồi, đến lúc đó nếu như bị gia hỏa này dẫn đường lại đi trở về đi vậy coi như thảm rồi.

Bị coi thường Ngôn Thanh Vũ lúc này tại Dịch Nam trước mặt lớn tú rồi một phen tài hoa của mình, đang mượn dùng trên trời Thái Dương phương vị qua đi, Ngôn Thanh Vũ dễ dàng liền đem nơi đây Đông Nam Tây Bắc cùng các nơi đi hướng cho phân tích đi ra, lại là tại chỗ khiến cho Dịch Nam cảm nhận được một phen kinh dị.

Không có nghĩ đến cái này nhìn như cái gì cũng đều không hiểu gia hỏa, coi là thật đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác, thế mà ngay cả đại địa phương vị cùng địa thế đi hướng đều có thể phân biệt cái rõ ràng, bất quá muốn chèo xe, dựa theo Dịch Nam lời nói tới nói, vẫn là không cửa.

"Tại qua một canh giờ, đến lúc đó Thái Dương liền phải xuống núi, đến lúc đó chúng ta lại dừng xe nghỉ ngơi một hội, người yên tâm đi, ta hoàn toàn có thể kiên trì đến lúc đó. "

"Nam huynh, ta đã lớn như vậy, cho tới bây giờ đều không có có tự mình xe qua xe, trước kia cho tới nay đều là người khác lái xe, ta cho tới bây giờ đều chỉ có thể ngồi tại trong kiệu, không biết đến cỡ nào đáng thương, có lẽ không chừng ta người trong nhà đã xuất phát, không chừng hiện tại cũng đến rồi Vân An Trấn rồi. Đến lúc đó nếu để cho bọn hắn biết được tung tích của ta, khẳng định hội lập tức phái người theo đuổi ta, khả năng này là ta cả đời này duy nhất một lần chèo xe, chẳng lẽ người hẳn tâm ta nhìn ta cả một đời cũng không thể chèo xe, tương lai đến chết rồi cũng không thể nhắm mắt sao?"

Ngôn Thanh Vũ lúc này một đôi mắt nhìn chăm chăm Dịch Nam, thẳng thấy Dịch Nam tê cả da đầu, cuối cùng hắn rốt cục thua trận, đáp ứng để Ngôn Thanh Vũ chèo xe một canh giờ, mà mình thì tựa ở khung xe một bên nghỉ ngơi. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Bão cát đột kích, lâm nguy không sợ

Vừa mới bắt đầu giả bộ nhắm mắt Dịch Nam kỳ thật trọn vẹn chú ý gia hỏa này thời gian một nén nhang, nhưng là khi nhìn đến rồi Ngôn Thanh Vũ hoàn toàn chính xác có thể nhận ra phương vị, đồng thời nhìn hấn tràn đầy phần khởi đáng vẻ, Dịch Nam lập tức cũng liền thật buông xuống thể xác tinh thần, bắt đầu hơi chút nghỉ ngơi.

Dù sao từ hôm qua buổi chiều bắt đầu, hấn vẫn tập trung lấy lực chú ý tại chường xe, đến bây giờ đã ròng rã một ngày một đêm đi qua, nhiều ít cũng khó tránh khỏi sinh ra có chút ù rũ. Cho dù là đến rồi ngày mai cao thủ cảnh giới, tại phương diện tinh thần cũng bất quá là so với thường nhân càng thêm ưu dị một điểm, nhưng là tuyệt đối làm không được tại dưới nước hô hấp, cùng trống rỗng nhóm lửa, thậm chí là không ăn cơm, không ngủ được trình độ.

Bất quá Dịch Nam tại tinh thần trình độ phương diện lại là trội hơn quá nhiều người thường, cái này không riêng cùng con hấn lúc không giống bình thường kinh lịch có quan hệ, tại đã từng chống cự rồi Nhân Hoàng uy thế đủ loại áp bách phía dưới, Dịch Nam tinh thần lực đã sớm trong lúc vô tình vượt ra khỏi rất nhiều người, đồng thời tại ngày đó vô ý cảm ngộ Nhân Hoàng tâm kinh hướng lúc, lại một lần nữa tăng lên trên diện rộng rồi tinh thần lực của hấn, hấn hiện tại tại tinh thần cấp độ phương diện chỉ sợ đều đã hoàn toàn vượt ra khỏi Ngộ đại nhân, thậm chí là cái kia thống ngự giang hồ Võ Tôn cũng khó nói, chỉ bất quá tinh thần vật này đối với mọi người tới nói quá mức mờ mịt, xa xa còn không phải hấn hiện tại có khả năng tiếp xúc cảnh giới mà thôi.

Yên tĩnh dựa vào xe tòa phía trên Dịch Nam hô hấp đều đặn, hấn hiện tại đã hoàn toàn tiến nhập cận ý thức trong giấc ngủ, đây là đối với Ngôn Thanh Vũ yên tâm, cũng là đối với mình tiêu hao tinh thần một loại bổ sung.

Gió nhẹ nhàng lướt qua Dịch Nam lọn tóc, đem hấn trái tóc mai cái kia giữ lại một vòng để tóc quét đến rồi trên mặt của hấn, tại chớp mắt của hấn khẽ vuốt, khiến cho chính tại nghỉ ngơi Dịch Nam lập tức chớp mắt ngửa, lại là thời gian dần trôi qua chuyển tĩnh lại.

"Cái này gió thật đáng ghét. "

Dịch Nam đưa tay đem cái kia một sợi để tóc đẩy ra, tay phải khinh khinh sờ lên mặt mình.

"A? Nam huynh người nhanh như vậy liền tỉnh? Còn chưa tới một canh giờ đâu. "

Ngôn Thanh Vũ nhìn thấy Dịch Nam tỉnh, lập tức mở miệng trên mặt mừng rỡ nói.

"Ân, hơi chút nghỉ ngơi là có thể, vừa rồi. . . Tạ ơn người rồi. "

Dịch Nam lập tức nhận nhậ gật đầu, tựa hồ có chút ngượng ngùng mở miệng cùng Ngôn Thanh Vũ nói nói.

"Chúng ta là anh em nha, lúc đầu nên có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia a, lại nói tới hôm qua ta thể nhưng là tại trong xe trọn vẹn ngủ một buổi tối đâu, hấn là ta hướng người nói tạ mới đúng chứ. "

Ngôn Thanh Vũ lập tức lại là hào sảng vỗ vỗ Dịch Nam bả vai, một mặt hào phóng nói.

Dịch Nam một chút phiết qua Ngôn Thanh Vũ, lại là mở miệng cười nói

"Làm sao? Người không đem y phục của ta đội ở trên đầu rồi?"

"Không cần, Thái Dương đều sắp xuống núi, mà lại cái này gió cào đến rất mát mẻ a. "

Ngôn Thanh Vũ lập tức tranh thủ thời gian lắc đầu, vui vẻ đáp nói.

"Đúng vậy a, Thái Dương đều muốn xuống núi. "

Dịch Nam trong lời nói nhìn xem phương xa trên đường chân trời Thái Dương, chỉ gặp cái kia một bàn nguyên bản treo thật cao tại thiên không Thái Dương hiện tại đã là một phiến ửng đỏ, trong lúc bất tri bất giác đã là mặt trời chiều về tây, khiến cho toàn bộ không trung đều là một phiến nhàn nhạt sắc mặt ửng đỏ.

Cảm thụ được trận này trận Thanh Phong thổi tới trên mặt mát mẻ cảm giác, Dịch Nam lập tức cũng là thoải mái nhắm mắt lại.

Trong sa mạc chính là như vậy, ban ngày mặc dù rực nóng chết người, nhưng là vừa đến chạng vạng tối, theo sau khi mặt trời lặn liền hội nhanh chóng hạ nhiệt độ, nhất là cái này gió thổi vào mặt, càng là vô cùng sáng khoái.

Ân. . .

Chờ chút. . . Trong sa mạc tại sao có thể có gió. . .

Dịch Nam lúc này cảm thấy chỗ không đúng, trận này trận gió mát chính là từ gió tây phương hướng phá đến, đồng thời liên tiếp không ngừng, hần lúc này quay đầu hướng về sau xe nhìn lại, chỉ gặp tại sau lưng ước chừng hơn ba mươi dặm địa chỉ bên ngoài, nhất đạo trào lên nhấc lên trọn vẹn vài chục trượng chi cao cuồng sa sóng lớn đang theo lấy phương hướng của mình che phủ mà đến, cái kia nói cát bụi sóng lớn lan tràn trăm trượng dư rộng, cùng với trận trận cỡ nhỏ vòi rồng Toàn Phong, coi là thật phảng phất diệt thế đồng dạng đáng sợ.

"Dừng xe!"

Dịch Nam vừa mới tỉnh táo lại, lúc này đưa tay một thanh thật chặt nắm lấy rồi Ngôn Thanh Vũ tay, hơi dùng sức phía dưới liền đem cái kia lạc đà cho kéo ngừng lại.

"Người làm gì a?" Không nghĩ tới Dịch Nam hội đột nhiên bắt lại người tay, Ngôn Thanh Vũ một mặt không hiểu thấu đáng vẻ, nghi ngờ hỏi nói.

"Chính người nhìn đằng sau. "

Dịch Nam tại chỗ đặt xuống câu nói tiếp theo, cả người liền đột nhiên nhảy tót vào trong xe, không biết đi mân mê cái gì đi.

Ngôn Thanh Vũ nghe vậy tò mò, quay đầu nhìn về phía toa xe về sau, tức khắc khuôn mặt nhỏ nhắn đều dọa đến một phiên trắng bệch, miệng của hần đột nhiên lớn lên, hai mắt nhìn xem cái kia phò thiên cái địa cuồng sa sóng lớn, cả người giống như đều bị định trụ rồi đồng dạng.

"Cát. . Cát. . Bão cát! ! !"

Ngôn Thanh Vũ lúc này dọa đến đột nhiên cũng nhảy tót vào trong xe, nhìn thấy chính tại hướng trong bao chứa đồ vật Dịch Nam lúc này liều mạng hô nói

"Người tên hồn đàn, người không phải nói bão cát sẽ chỉ ở Vân An Trấn ngoại hình thành sao?"

"Cổ này bão cát tuyệt đối là tại Vân An Trấn bên ngoài hình thành, chỉ là ta không ngờ tới cổ này gió thổi thế mà hội từ phía tây nam một mực quét sạch đến nơi đây, hiện tại chúng ta nhất định phải nắm chặt thời gian, lập tức đem người đồ vật toàn bộ chứa vào trong bao, ngoại trừ hai kiện đối tám giặt quần áo cùng túi nước bên ngoài, cái khác cái gì đều không dùng mang!"

Dịch Nam lập tức biểu hiện ngược lại là vẫn lộ ra mười phần bình tĩnh cùng tỉnh táo, hần đem một cái không bao khóa ném tới rồi Ngôn Thanh Vũ trong ngực, mình lúc này liền đem đã sắp xếp gọn rồi đồ vật cho trên lưng, nói liền hướng ở ngoài thùng xe mặt đi đến.

"Người. . Người nên không sẽ muốn ném ta xuống một người mình chạy trốn a?"

Ngôn Thanh Vũ tựa hồ có vẻ hơi sợ hãi, hiển nhiên vừa rồi bên ngoài bộ kia kinh khủng tràng cảnh đem cái này sơ xuất giang hồ tân thủ dọa cho lấy rồi, vừa nghĩ tới cái kia cao tới hơn mười trượng sóng lớn chẳng mấy chốc sẽ đuổi kịp mình, Ngôn Thanh Vũ chỉ cảm thấy mình giống như đều phải chết ở chỗ này rồi đồng dạng.

Dịch Nam thân thể hơi dừng lại, hần biết Ngôn Thanh Vũ đời này đoán chừng đều không có có nhìn qua loại này kinh khủng cảnh tượng, cả người đều bị dọa đến có chút ngốc trẻ.

Lập tức hần hần chậm rãi quay người, lại là gạt ra rồi một cái mỉm cười, nhìn xem trên mặt hơi có vẻ hoảng sợ Ngôn Thanh Vũ, nhẹ nhàng mở miệng nói

"Người yên tâm, ta tuyệt đối không sẽ ném một mình người mặc kệ, người không phải mới vừa còn nói rồi, chúng ta muốn có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia, người bây giờ cần lập tức thu dọn đồ đạc. Đây bất quá là bão cát thông thường bạo mà thôi, còn không có có đạt tới vòi rồng cát sóng trình độ, hiện tại ta đi bên ngoài giải dây cương, tốc độ phải nhanh, biết không?"

"Ân. . Ta biết rồi. "

Lại nhìn thấy rồi Ngôn Thanh Vũ ánh mắt bên trong vẻ hoảng sợ chậm rãi giảm đi, Dịch Nam lúc này đi ra toa xe, từ xe ngựa phía trên nhảy xuống, nhanh chóng động thủ bắt đầu giải lên dây cương cùng xe cán.

Ngôn Thanh Vũ sắc mặt không hiểu nổi lên một trận ửng đỏ, Dịch Nam vừa rồi cái kia một phen quả nhiên là cho hần một cái an tâm lý do, không hiểu nhìn thấy Dịch Nam mỉm cười, Ngôn Thanh Vũ có chút bối rối tâm lại là an định xuống tới, hần cũng không biết vì cái gì hội như thế tin tưởng Dịch Nam, rõ ràng gia hỏa này thêm đùa nghịch mình còn lừa mình, nhưng là vừa nhìn thấy Dịch Nam mỉm cười, thật giống như cho hần ăn một viên thuốc an thần đồng dạng.

Rõ ràng bình thường cười lên đẹp như thế, vì cái gì bình thời nhất định phải tác quái đầu, hừ.

Lập tức trong lòng không hiểu nghĩ đến Ngôn Thanh Vũ nhưng lại không nhận được bắt đầu khỏi xướng nhỏ tỉnh tỉnh tới, cái này ở bên ngoài vất vả giải ra dây cương Dịch Nam nếu là biết Ngôn Thanh Vũ bây giờ còn có tâm tình phát cáu, đoán chừng tại chỗ liền phải phun máu mà chết rồi.

"Nói huynh, người nhanh lên a!"

Nghe được ở ngoài thùng xe đột nhiên thêm lớn thêm không ít phong thanh cùng Dịch Nam la lên, Ngôn Thanh Vũ lúc này đem đồ vật một mạch nhét vào trong bao quần áo, qua loa liền vác tại rồi phía sau mình.

Chờ đến Ngôn Thanh Vũ xốc lên rồi rềm đi ra toa xe, chỉ gặp trên xe ngựa dây cương cùng xe cán đã toàn bộ bị Dịch Nam cho tháo bỏ xuống rồi, mà giờ khắc này Dịch Nam cũng đã cười tại rồi lạc đà giữa hai ngọn núi, hắn trong đôi mắt hàm ẩn lo lắng nhìn về mặt nghi ngờ Ngôn Thanh Vũ vội vàng nói

"Nhanh bên trên đến, chúng ta nhất định phải nắm chặt thời gian rồi đi nơi này. "

"A? ? ?"

Hôm nay cho mọi người đề cử một bản nữ hài tử viết huyền huyền tiểu thuyết, một Mao nhi tiểu thư tỷ viết, một Mao nhi xuất phẩm, tất nhiên thuộc tình phẩm, hi vọng các vị cảm thấy hứng thú có thể điểm kích thử đọc, đẹp mắt nói lời tạm biệt quên rồi cất giữ a. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Tiếp xúc thân mật, sinh tử đào vong

"Người. . Người muốn ta ngồi ở nơi nào a?"

Nhìn xem giờ phút này ngồi tại hai cái bước lạc đà ở giữa Dịch Nam, Ngôn Thanh Vũ tức hỗn hển hỏi nói.

Lạc đà này mặc dù ngày thường Lão Đại, thế nhưng là tại hai cái bước lạc đà ở giữa cũng bất quá như vậy một chút khoảng cách, Dịch Nam hiện tại thật chặt ngồi ở đằng sau, ở phía trước trống rỗng khoảng cách căn bản là đủ một người không gian, nếu là hắn ngồi lên, đây chẳng phải là chờ tại trực tiếp ngồi ở Dịch Nam trong ngực à. . .

Nhìn xem Ngôn Thanh Vũ một bộ thẹn quá thành giận kỳ quái bộ dáng, Dịch Nam ngẩn người, nói

"Đương nhiên là ngồi tại phía trước ta a, người thêm không sẽ cười lạc đà. "

"Ta. . Ta không được, quá chật rồi, ta không ngồi được. "

Ngôn Thanh Vũ quả quyết lắc đầu, cự tuyệt nói.

"Thôi đi người, người cùng ta đều không khác mấy gậy, tọa hạ một cái người tuyệt đối không có vấn đề, nhanh lên bên trên đến, một hội chậm thêm người cùng ta đều đi không được rồi!"

Dịch Nam có chút vội vàng nói, hắn hoàn toàn không nghĩ tới ở thời khắc mấu chốt này Ngôn Thanh Vũ thế mà bởi vì ngại chỗ ngồi chen nguyên nhân mà cự tuyệt bên trên lạc đà, gia hỏa này hoàn toàn chính là không thức thời biểu hiện à.

"Ta. . Ta. . ."

Ngôn Thanh Vũ lập tức bị Dịch Nam nói chuyện nhưng cũng có vẻ hơi sốt ruột, cái này bên người nổi lên trận trận bão cát là càng lúc càng lớn, sau lưng cái kia nói cuồng sa sóng lớn đang lấy lao nhanh tốc độ hướng về hắn cùng Dịch Nam cuốn tới, nhưng là để cả người hắn ngồi tại người khác trong ngực. . . Loại sự tình này hắn làm sao có thể làm ra được.

"Không có thời gian cùng người bút tích rồi, đắc tội, nói huynh. "

"A?"

Dịch Nam nhìn xem cái kia càng ngày càng gần bão cát, lập tức đột nhiên vung câu nói tiếp theo, sau đó lái lạc đà trực tiếp tại nguyên chỗ lượn quanh cái vòng tròn, ngay sau đó tại Ngôn Thanh Vũ ánh mắt kinh ngạc bên trong, Dịch Nam đột nhiên vươn một cái tay, thế mà trực tiếp đem ngu ngơ Ngôn Thanh Vũ cho một tay xách.

"A. . ."

Ngôn Thanh Vũ cảm giác cả người giống như muốn bay, bất quá thời gian trong nháy mắt, cả người hắn thể mà bị Dịch Nam xách đến rồi trong ngực, hắn hiện tại ôm thật chặt trước mặt cái kia bưou lạc đà, hắn thậm chí có thể cảm nhận được sau lưng Dịch Nam dán thật chặt phía sau lưng của hắn, mình nửa người, thể mà trực tiếp ngồi ở Dịch Nam trên đùi.

Ngôn Thanh Vũ mặt đỏ bừng một cái đỏ đến gần như sắp nở ra huyết, thân thể của hắn không ngừng giãy dụa, tựa hồ muốn đem thân thể của mình dịch chuyển về phía trước động một điểm, thế nhưng là cái kia hai cái bưou lạc đà ở giữa khoảng cách như thế nào hắn có thể tùy ý mở rộng, cái này uốn éo động ngược lại đến giống như là hắn tại Dịch Nam trong ngực không ngừng ma sát đồng dạng.

"Chớ lộn xộn, trung thực ngồi!"

Đột nhiên cảm nhận được Dịch Nam thở ra nóng rực khí tức phun đến rồi cổ của mình chỗ, Ngôn Thanh Vũ thân thể giống như điện giật, cả người ôm thật chặt trước mặt mình bưou lạc đà, quả nhiên là động cũng không dám động gậy.

Dịch Nam cùng chiều cao của hắn lúc đầu liền không kém bao nhiêu, tại khoảng cách gần như thế phía dưới, Dịch Nam đành phải nửa ôm Ngôn Thanh Vũ thân thể, đầu thật chặt nằm bên cạnh hắn, hai tay một mực nắm lấy dây cương, lập tức lại là đột nhiên một cái rút bắt đầu chuyển động.

"Xe!"

Theo một tiếng hô to, lạc đà lúc này vung ra rồi bốn chân, tại vùng sa mạc này phía trên cấp tốc chạy chạy.

Mà Dịch Nam cùng Ngôn Thanh Vũ hai người mặc dù thật chặt ôm ở cùng nhau, bất quá nhưng cũng là theo lạc đà chập trùng mà không ngừng vừa đi vừa về xóc nảy, coi là thật khiến cho Ngôn Thanh Vũ càng là một cử động cũng không dám rồi.

"Nói huynh, ta nói ngươi thế nào? Không sẽ sợ đến tè ra quần a?"

Dịch Nam lập tức không mất lúc máy treu chọc lên Ngôn Thanh Vũ, hắn trong lòng cũng mười phần nghi hoặc, gia hỏa này làm sao từ khi lên lạc đà về sau liền rút cuộc bất động cũng không nói chuyện rồi, thật sự là kỳ quái.

"Ngươi. . Ngươi mới tè ra quần. "

Ngôn Thanh Vũ lập tức nhỏ giọng ní non phản bác nói, bất quá hắn mặt lại là thật chặt thấp xuống, mang tai một phiến đỏ bừng, giống như con muỗi lên tiếng đồng dạng.

"Ngươi nói cái gì? Ta nghe không được. "

Dịch Nam lớn tiếng hô nói, theo sau lưng bão cát càng lúc càng lớn, ngay cả xung quanh Hoàng Sa cũng bắt đầu bị cổ này gió cho thổi lên rồi, hô hô âm thanh tại bốn phía đại tác, căn bản là nghe không được Ngôn Thanh Vũ như thế tiểu nhân thanh âm.

Mà lại bởi vì hiện tại là ngày nóng nguyên nhân, hai cá nhân trên người quần áo ăn mặc lúc đầu liền không nhiều, ôm trong ngực Ngôn Thanh Vũ nửa người, hắn chỉ cảm thấy Ngôn Thanh Vũ thân thể một phiến nóng hổi, thật giống như phát sốt rồi, liền ngay cả mang tai cùng cái cổ đều trở nên một phiến đỏ bừng, lại không biết đây là vì sao nguyên nhân.

Dịch Nam nhìn xem Ngôn Thanh Vũ không nói thêm gì nữa, lại là hiếu kỳ hỏi nói

"Nói huynh, ngươi không sao chứ? Thân thể của ngươi trở nên thật nóng. "

"Ta. . . Ta không sao. . ."

Ngôn Thanh Vũ tiếp tục đem đầu hạ xuống rất thấp, nhỏ giọng trả lời nói.

Bị Dịch Nam vừa nói như vậy, hắn càng cảm giác hơn mặt mình giống như đều đốt, toàn thân trên dưới đều bỏng đến khó chịu, thật sự là hận không thể hiện tại liền một thanh nhảy đi xuống, đào cái địa động đem mình chôn.

Năm nay tròn vẹn mười sáu tuổi hắn, liền ngay cả nam nhân tay đều không có có đất qua, hiện tại thể mà bị một cái nam nhân lấy loại này kỳ quái tư thế ôm ở rồi trong ngực, mà lại hai người thân thể còn thiếp quá chặt chẽ, loại chuyện này tại hắn trước kia quả thực là nghĩ cũng không dám sự tình, cái này thật sự là quá. . . Quá làm cho người ta khó mà tin được rồi.

Theo lạc đà một lần vọt lên, hai cái chăm chú ôm ở cùng nhau gia hỏa lần nữa bị lạc đà điên lên, sau đó lại là trùng điệp rơi xuống.

Trên mông một trận nóng bỏng cảm giác giống như đang nhắc nhở Ngôn Thanh Vũ, hiện tại nửa người an vị tại rồi Dịch Nam trên đùi, mà lại thân thể của mình còn bị đối phương ôm thật chặt, bao quát phía sau lưng của mình, đều cùng thân thể của đối phương dán thật chặt ở cùng nhau, vừa mới hơi thanh tĩnh một điểm Ngôn Thanh Vũ chỉ cảm thấy trên mặt bỏng đến phát sốt, một trận hoa mắt cảm giác bay thẳng mà đến, chính hắn thể mà sắp bị mình xấu hổ ngất đi.

Cảm nhận được trong ngực Ngôn Thanh Vũ thân thể mềm nhũn, thể mà kém chút đổ xuống, Dịch Nam mặc dù nghi hoặc, đang lúc nhưng cũng ôm chặt

lấy rồi Ngôn Thanh Vũ, hẳn nghĩ ngờ nói

"Nói huynh, người thế nào?"

"Ta. . . Ta. . ."

Ngôn Thanh Vũ thân thể bị Dịch Nam thật chặt bóp chặt, lập tức khăn trương đến liền hô hấp trở nên khó khăn lên, hẳn cảm giác mình cả người ý thức đều muốn bay ra thân thể, ngay cả Đông Nam Tây Bắc đều phân không rõ ràng.

"Không có chuyện gì, đừng sợ, cho dù chết, ta cũng hội bồi tiếp người cùng chết, yên tâm đi, chúng ta nhất định có thể đi ra. "

Dịch Nam trong lòng còn tưởng rằng Ngôn Thanh Vũ sợ hãi sau lưng bão cát, lúc này mở lời an ủi nói.

Hắn hoàn toàn có thể lý giải Ngôn Thanh Vũ tâm lý, rõ ràng là từ nhỏ kiểu sinh quán dưỡng gia hóa, thật vất vả lấy dũng khí chạy ra gia môn, không nghĩ tới vừa tới Đông Hoang sa mạc liền gặp cảnh tượng đáng sợ như thế này, nếu không phải hắn tâm trí hơn người, chỉ sợ giờ phút này trong lòng cũng hội cảm thấy một chút sợ hãi a.

"Ân. . ."

Ngôn Thanh Vũ mở miệng nhỏ giọng ứng nói, hẳn biết Dịch Nam hoàn toàn hiểu lầm rồi ý nghĩ của hắn, bất quá dạng này không còn gì tốt hơn rồi, gia hóa này mặc dù có đôi khi biểu hiện được hết sức đáng ghét, nhưng là không nghĩ tới làm một cái khách sạn chạy chậm đường hắn tại loại này thời khắc nguy hiểm lại biểu hiện được lớn mật như thế, lại trái lại mình, chính hắn rõ ràng ẩn giấu đi một thân cao thâm nội lực tu vi, đoán chừng lật tay liền có thể đem Dịch Nam cho đánh ngã, nhưng là mình tại vừa mới nhìn thấy bão cát tới thời gian lại khăn trương đến chân tay luống cuống, cùng đang lúc biểu hiện tinh táo mà quả quyết Dịch Nam hoàn toàn là hai thái cực à.

Cảm thụ được dính sát mình Dịch Nam, Ngôn Thanh Vũ đột nhiên cảm thấy, gia hóa này có đôi khi kỳ thật cũng rất đáng tin. . .

Khụ khụ, đoán chừng không ít tâm tư mảnh độc giả đã cân nhắc đi ra rồi một chút đồ vật, được không muốn hiểu lầm ta lấy hướng a.

Dịch Nam nhìn xem Ngôn Thanh Vũ dần dần buông lỏng thân thể căng thẳng, trong lòng ngược lại là đột nhiên thở dài một hơi, nhưng là sắc mặt của hắn nhưng lại không có chuyển tốt sau lưng cái kia cổ phần ừ ừ tiếng oanh minh càng ngày càng vang, nói rõ bão cát cùng hắn ở giữa khoảng cách chính đang không ngừng thu nhỏ lại.

Lạc đà này trong sa mạc chạy tốc độ mặc dù có thể so sánh ngựa bình thường đều muốn mau hơn không ít, nhưng là coi như lại cho lạc đà an bốn chân, nó cũng không có khả năng chạy so sánh sau lưng bão cát tốc độ nhanh a.

Bất quá vì không cho trong ngực Ngôn Thanh Vũ cảm thấy sợ hãi, hắn vừa rồi lại là giả bộ như một mặt nhẹ nhõm bộ dáng, bất quá tại quay đầu nhìn thấy sau lưng bão cát cách mình càng ngày càng gần, Dịch Nam lại là bỗng nhiên thở dài một hơi, xem ra lần này, là tránh không khỏi. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Các phương khí thế, kỳ quái vị đạo

"Hạ sư huynh, cái này bão cát coi là thật đi qua. "

Tại Đông Hoang tiến lên đường xá phía trên, cái kia nói tiếp tục chà xát trộn vụn hơn nửa canh giờ bão cát thế mà coi là thật như là lê trắng nói tới, không ra một hội liền càng ngày càng nhỏ, sau đó tại mọi người mừng rỡ trong ánh mắt biến mất không thấy.

Cảm thấy ngạc nhiên Vân Vụ son trang đám người lập tức hướng phía hạ nghĩ nguyên mở miệng nói nói, mọi người cái này hội nhìn xem trước mặt cái kia đáng đáp cao cao trắng trắng lê trắng ánh mắt lại là trở nên có chút không đồng dạng.

"Ân, ta nhìn Vạn sư tổ tốc độ cũng nhanh hơn không ít, các vị sư đệ, chúng ta cũng tận mau cùng lên đi. "

Hạ nghĩ nguyên nhàn nhạt gật đầu, đột nhiên tăng nhanh dưới thân cưỡi ngựa tốc độ, hướng về trước mặt chung ngang nhau hai người đi theo.

Trông thấy Vân Vụ son trang nhân mã đột nhiên gia tốc, tên nam tử kia lập tức nhìn xem đầu đội mũ rộng vành nam tử, mở miệng thán nói

"Đại nhân, cái này bảo cát quả nhiên khí thế kỳ quái, thế mà cái này một hội liền biến mất không thấy. "

Nam tử nhàn nhạt gật đầu, lập tức mở miệng nói.

"Vạn Hồng Hiến cái này Lão Hồ Ly người già thành tinh, đi theo hần tự nhiên không sẽ có bất kỳ nguy hiểm, tăng thêm tốc độ, không nên bị gia hỏa này cho quăng. "

Nam tử lòng có dư lo, lại là mở miệng hỏi nói

"Đại nhân, nếu là cùng quá gấp lời nói bị Vạn Hồng Hiến phát hiện làm sao bây giờ? Gia hỏa này được không phải dễ trêu chủ a. "

Nam tử khinh khinh lắc đầu, lại là mở miệng cười nói

"Ha ha, viên học, xem ra ngươi tại quốc đô ở lâu rồi, đem tại thái độ quan liêu bên trong phong cách làm việc đều đưa đến nơi này rồi. Ngươi phải nhớ kỹ, nơi này là giang hồ, không phải Triều Đình, chúng ta hoàn toàn không cần e ngại người này mây may, coi như Vạn Hồng Hiến gia hỏa này biết rồi tính toán của chúng ta, chẳng lẽ hần còn dám trước mặt mọi người đem chúng ta một đám Triều Đình trọng thần toàn bộ giết? Càng là loại này tự xưng danh môn chính phái gia hỏa, làm việc thì càng cũ kỹ, lại nói mọi người đích đến của chuyến này đều là cùng một nơi, nào có ai đi theo ai mà nói. "

"Đại nhân dạy bảo phải là, viên học thụ giáo. "

Viên học lập tức cũng là âm thầm phỏng đoán, dù sao lần này bọn hần chỗ linh chi mệnh quá mức kỳ lạ, lại là khiến cho hần từ Hoàng Đô ra khỏi thành bắt đầu, xử sự liên một mực hết sức chú ý cẩn thận, dạng này một suy nghĩ phía dưới lại là thực sự cùng lập tức hoàn cảnh có chỗ không hợp, lập tức gật đầu nói phải.

"Lần này đi ra thế nhưng là một cái cực tốt lịch luyện cơ hội, ngươi biết vì sao lần này ta ai cũng không mang theo hết lần này tới lần khác muốn đem ngươi mang ra làm bộ này tay sao?"

Nam tử nói xong có chút quay đầu, một đôi núp trong bóng tối con mắt thật sâu nhìn xem viên học, ý vị thâm trường nói

"Lần này chuyện về sau, ta hội cực lực tiến cử ngươi vì trong môn tay thuận, từ nay về sau bắt đầu tiếp nhận vị trí của ta. "

"A?" Viên học cảm thấy kinh dị, lập tức toàn thân run rẩy, vừa mừng vừa sợ nói

"Viên học cảm giác sâu sắc đại nhân vun trồng, tương lai định là đại nhân xuất sinh nhập tử, máu chảy đầu rơi!"

"Lời này nói đến vì lúc còn sớm. " nam tử vẫn như cũ nhàn nhạt mở miệng, lại là ung dung nói

"Trong hoàng thành được là có không ít người vẫn xem trọng Hạ Hầu Bằng Phi, ngươi mặc dù có thể có được ta tiến cử, thế nhưng là ở trong đó lực cản lại là vẫn như cũ không ít a. "

"Lại là Hạ Hầu Bằng Phi! "

Viên học đột nhiên nghe được tên của người nọ lúc này cắn chặt hàm răng, ngay cả trên trán gân xanh từng cây bộc phát lên, hiển nhiên người này đối với hần mà nói, trong đó có đặc thù hàm nghĩa.

Băng cột đầu mũ rộng vành nam tử nhàn nhạt nhìn xem viên học phản ứng, hiển nhiên viên học phản ứng đã sớm nằm trong dự đoán của hần rồi, hần tiếp tục mở miệng nói

"Lần này Hạ Hầu Bằng Phi cũng hội đi theo trong hoàng thành một vị đại nhân nào đó vật tới đây, thành bại hay không, máu chốt liền ở trên người của ngươi rồi. "

"Đại nhân, viên học tất nhiên không sẽ để ngươi thất vọng!"

Viên học lập tức trùng điệp nói, hần hít sâu một hơi, tại biết rồi Hạ Hầu Bằng Phi cũng tới này về sau, trong lòng của hần một thứ gì đó nhưng thật giống như đột nhiên buông xuống đồng dạng.

"Hạ Hầu Bằng Phi, thượng thiên vừa an bài ngươi ta ở đây gặp nhau, lần này không phải ngươi chết chính là ta vong!"

Trong lòng bị khơi dậy vô hạn hận ý viên học, tại cái kia một đôi tình hồng hai mắt trước đó không khỏi hồi tưởng lại lần thứ nhất cùng người này gặp mặt trắng cảnh.

Tại trước mắt bao người, một cái hoành không xuất thế người trẻ tuổi đem vốn nên nên thuộc về hần hết thảy đều cho tùy tiện cướp đi.

Địa vị, quyền thế, vinh dự, những này vốn nên nên thuộc về hần viên học đồ vật, đều bị cái kia không có danh tiếng gì gia hỏa trong nháy mắt toàn bộ cướp đi.

Hần bắt quả tại sau cùng thi đấu phía trên thua nửa chiều, nửa chiều về sau, hần liền từ người người xem trọng nhân tài mới nổi, biến thành không đáng một đồng người lạ phế vật.

Từ một ngày kia trở đi, nam tử kia thân ảnh liền thật sâu ánh vào rồi nội tâm của hắn, hắn những năm gần đây hao phí vô số tâm huyết, ném qua rồi đám người không thể ăn khổ, vì cái gì chính là có một ngày có thể ở trong quan trường đánh bại hắn, để hắn cảm nhận được cái kia đám người lạnh lùng ánh mắt, để hắn cảm nhận được mình đã từng cảm thụ thống khổ cùng khuất nhục.

Vừa nghĩ tới chẳng mấy chốc sẽ tại cái này phiến xa lạ đại địa phía trên lại hội người này, viên học khóa miệng bỗng nhiên dâng lên một phiến cười lạnh.

"Hạ Hầu Bằng Phi, ngươi ta gặp lại hướng lúc, Đông Hoang hướng mạc, chính là nơi chôn chôn ngươi!"

.....

"Àm àm . . "

Mà tại khoảng cách Vân An Trấn hướng đông bên ngoài mấy trăm dặm một mảnh sa mạc bên trong, này lúc nơi này cảnh tượng lại cùng vừa rồi Vân An Trấn bên ngoài cảnh tượng hoàn toàn không giống.

Chỉ gặp đầy trời phía trên dường như bao phủ một tầng thật dày tấm màn đen, cả phiến nguyên vốn phải là trong suốt không trung, chỉ gặp một phiến đen kịt đục ngầu.

Vô số Hoàng Sa bị cuốn quyền giạt gió thẳng mang mà lên, cuồng phong tứ ngược, thiên hôn địa ám, cát bay đá chạy, toàn bộ rộng lớn trong sa mạc giống như ngoại trừ cái này nói mãnh liệt nhảy dăng lấy cuộn cuộn cát sóng bên ngoài, liền rốt cuộc không có vật gì khác đồng dạng.

"Lúc này thật là gặp. . . "

Dịch Nam chỉ cảm thấy nhận sau lưng bão cát càng lúc càng lớn, trong lòng cũng khó tránh khỏi sinh ra một cỗ vội vàng xao động chi ý, hắn hơi xoay qua mà qua, liền nhìn thấy sau lưng cái kia nói bão cát giống như một đầu nộ trượng lấy miệng lớn hoàng long, mang theo cuộn cuộn khí lãng, dường như không đem mình nuốt hết tuyệt không bỏ qua đồng dạng.

Hắn lần nữa có chút lo lắng khẽ nhắm một cái dây cương, lại là bắt đầu xua đuổi đứng dậy hạ lạc đà tới, nhưng mà Dịch Nam nội tâm nhưng cũng thật sâu rõ ràng, giờ phút này cho dù là dưới thân con súc sinh này cũng cảm nhận được sau lưng bão cát uy lực kinh khủng, lập tức vung ra rồi bốn chân tại cái này đất cát phía trên thật nhanh đổi nhau lấy bước chân, loại tốc độ này so sánh dưới đơn giản so sánh Dịch Nam cười qua nhanh nhất ngựa còn nhanh hơn mấy phần, bất quá tại cùng sau lưng bão cát che phủ mà đến tốc độ so sánh, tức khắc không khỏi liền không đáng chú ý rồi.

Gặp được bão cát nguy hiểm nhất cũng không phải là trong đó bão cát, cỗ này trong bão cát mặc dù có mấy cỗ vội vàng bão cát, nhưng là chỉ cần mình không phải đạp cứng chỗ, chắc hẳn cũng không sẽ bị cái kia Cự Phong trực tiếp cho đưa đến bầu trời.

Nhưng là nếu là bị cỗ này thật lớn bão cát nơi bao bọc ở, trong đó cái kia kinh khủng Hoàng Sa chi sợ không đến thời gian một chén trà công phu liền có thể đem hắn cùng Ngôn Thanh Vũ cho chôn ở đất cát bên trong, nếu là mình vận khí không tốt, lại có hai khối đá vụn cái gì cho đánh vào trên thân, cái kia tạo thành tổn thương đơn giản không khác hẳn với cung tiễn đồng dạng uy lực.

Nếu chỉ có mình một người lời nói còn tốt, coi như đến lúc đó coi là thật bị đất cát vùi lấp, đến lúc đó cũng có thể dựa vào nín thở ở trong đó chống nổi trận này kinh khủng bão cát, thế nhưng là vừa nhìn thấy trong lòng ngực của mình Ngôn Thanh Vũ, Dịch Nam lập tức lại đột nhiên thở dài một hơi, được rồi, vẫn là tận lực chạy đi, không phải vận bất đắc dĩ, hắn coi là thật không muốn tại Ngôn Thanh Vũ trước mặt biểu lộ ra võ công của mình tu vi đến.

"Chúng ta. . . Chúng ta có phải hay không chạy không ra được rồi. "

Ngôn Thanh Vũ đương nhiên cũng không ngốc, hắn tại đoạn đường này đến nay vẫn luôn có thể cảm nhận được bên người bão cát càng lúc càng lớn, cùng Dịch Nam mấy lần thúc giục lạc đà thanh âm vội vàng, đi qua đoạn thời gian này tinh táo, mặc dù sắc mặt vẫn một phiến ửng đỏ, nhưng là hắn đã dần dần quen thuộc Dịch Nam ôm ấp, lập tức lại là tại Dịch Nam trong ngực, nhỏ giọng lên tiếng mở miệng hỏi nói.

"Ngươi yên tâm đi, thực sự đến rồi vận thời điểm bất đắc dĩ, ta còn có kế hoạch khác đâu. "

Dịch Nam không nghĩ tới Ngôn Thanh Vũ hội ở thời điểm này mở miệng, sắc mặt hắn đột nhiên hòa hoãn, Ngôn Thanh Vũ gia hỏa này ngược lại là từ khi lên lạc đà về sau vẫn hết sức yên tĩnh, hòa bình lúc đáng về hoàn toàn không giống, hắn vừa rồi một mực tại vội vàng đi đường, lại là không có chú ý tới, cái này hội hơi lưu ý, ngược lại là đột nhiên ngược lại ngữ được một cỗ cùng bình thời khác biệt vị đạo.

"Kì quái, đây là vị gì nói. . . " Trong lòng nhô lên hảo cảm kỳ Dịch Nam lập tức lại là đem cái mũi của mình hướng về Ngôn Thanh Vũ sau đầu buộc tóc xẹt tới. . .

Chương 121: Không hiểu mùi thơm, chuyện xảy ra gặp nạn

Dịch Nam cái mũi nhẹ nhàng tiến tới Ngôn Thanh Vũ phía sau buộc tóc phía trên, tại hán khinh khinh hô hấp ở giữa, cái kia một cổ tràn ngập trong không khí, như có như không yếu ớt mùi thơm ngát mùi lúc này bị hán hút vào rồi trong mũi, khiến cho Dịch Nam cả người cũng vì đó chấn động.

"Vị này nói quả nhiên là từ Ngôn Thanh Vũ trên thân phát ra, thế nhưng là một đại nam nhân trên thân nếu là không có một cổ khó ngửi mùi mồ hôi cái kia còn bình thường, nhưng là có mùi thơm cũng quá chộc tức đi, gia hỏa này. . . Nên không sẽ xoa son phấn đi. . ."

Vừa nghĩ tới Ngôn Thanh Vũ đủ loại biểu hiện, Dịch Nam trong lòng lúc này rồi rồi một cái, xem ra chính mình thật vất vả kết bái rồi một cái huynh đệ thế mà thật là thô, ai, thật sự là gặp người không quen, giang hồ hiểm ác a.

Mà nguyên bản thật chặt cùng Dịch Nam thân thể chịu ở cùng nhau Ngôn Thanh Vũ bỗng nhiên cảm giác được một dòng nước nóng đột nhiên phun đến rồi trên lưng của mình, Ngôn Thanh Vũ toàn thân chấn động, nhưng là tại thân thể cực hạn phía dưới lại không thể quay đầu, lúc này có chút kinh ngạc lên tiếng hỏi nói

"Nam. . . Huynh. . . Người thế nào rồi?"

"A. . Không có việc gì. . Không có việc gì, ta vừa rồi đột nhiên ngửi được trên người người giống như có một cổ mùi lạ, cho nên cẩn thận hít hà, hắc hắc. ."

Dịch Nam đương nhiên không có khả năng nói mình ngửi thấy một cổ dễ ngửi vị đạo, nếu không mình há không là cùng gia hỏa này đồng dạng biến thành thô rồi, khẩu thị tâm phi hán lúc này giống như vô lại đồng dạng mở miệng nói nói.

Nhưng mà vượt quá Dịch Nam ngoài ý liệu, Ngôn Thanh Vũ đột nhiên nghe được hán lúc này thân thể nhưng lại xoay lên, chỉ gặp hán mặt đỏ tới mang tai kinh hãi nói

"A. . Người. . Người hảo hảo làm gì người nổi tiếng nhà trên thân, người. . . Người không muốn mặt, đơn giản vô si đến cực điểm!"

"Ta thế nào rồi ta liền vô si đến cực điểm rồi? Ta không đã nghe nghe trên người người vị đạo nha, không hiểu thấu. ."

Một mặt mòng bức Dịch Nam hiển nhiên không có dự liệu được Ngôn Thanh Vũ gia hỏa này thế mà phải có như thế lớn phản ứng, muốn biết trên người hán phủ vẫn là y phục của hán đầu, mà lại hiện tại mình còn cùng hán thật chặt kề cùng một chỗ, chính mình cũng không có nói chuyện, cái này vừa vặn rất tốt, ngược lại là đối phương trước ghét bỏ từ bản thân đi lên.

"Ta. . . Dù sao không cho phép người lại nghe! Người nếu là lại nghe, ta. . Ta coi như đi xuống. . ."

Ngôn Thanh Vũ thân thể nhấn nhó ở giữa lần nữa cùng Dịch Nam thân thể tới một lần thân mật tiếp xúc, ngăn cách lấy cái kia hai tầng thật mỏng quần áo, hán dường như đều cảm thụ Dịch Nam trên thân nóng bỏng nhiệt độ cơ thể, mặt kia bên trên thật vất vả mới biến mất một điểm đỏ bừng lại lần nữa tuôn bên trên đến, khiến cho cả người hán lần nữa cúi đầu, nhỏ giọng ní non.

"Ta Ngôn đại thiếu gia, lời này của người nói thật giống như là ta chiếm người tiện nghi đồng dạng, hiện tại người cả người đều ngồi ở trên người của ta, giống như thua thiệt người là ta đi. . ."

Dịch Nam một mặt bất đắc dĩ, hán đối với Ngôn Thanh Vũ thái độ lập tức cũng cảm thấy một trận cổ quái, bảo cát đều nhanh muốn đuổi tới cái mông phía sau rồi, gia hỏa này thế mà còn để ý như thế một điểm lông gà vò tới việc nhỏ, thật không hiểu rõ gia hỏa này trong lòng đến cùng đang suy nghĩ lấy cái gì.

"Ta. . . Người. . ."

Ngôn Thanh Vũ bị Dịch Nam một phen nói đến càng là mặt đỏ tới mang tai, hán coi là thật hận không thể đem thân thể của mình thật chặt tan vào mình ôm ấp bú rọc đã bên trong, dạng này mới có thể không để cho người ta nhìn thấy hán hiện tại xấu hổ khó chống chọi sắc mặt.

Đang lúc hai người quái dị trò chuyện ở giữa, bên người bảo cát đột nhiên một cái lớn lên, Dịch Nam hai mắt một lẳng, nguyên lai dưới thân lạc đà đột nhiên lập tức đem chạy tốc độ đem thả chậm lại, tiếp theo lấy mặc cho Dịch Nam thế nào dụng dây cương thúc giục, cái này lạc đà lại là giống như chơi xấu, nằm trên mặt đất, lại là cũng không tiếp tục hướng về phía trước chạy.

(lạc đà giật dử nói : "Mẹ nó các người hai cái thô tại Lão Từ trên lưng liếc mắt đưa tình, Lão Từ có thể đi sao?")

Ngôn Thanh Vũ lần này cũng bị dưới thân lạc đà phản ứng mà cảm nhận được kỳ quái, hán nhanh chóng thu liễm tâm tình của mình, tại cảm nhận được Dịch Nam lo lắng về sau lại là mở miệng hỏi nói

"Nó thế nào không đi? Có phải hay không một mồi?"

"Gia hỏa này lúc đầu chính là tại cái này trong sa mạc lớn lên, căn bản cũng không sợ bảo cát uy lực, nó đoán chừng là cảm nhận được phía sau bảo cát

nguy hiểm, cho nên thà rằng nằm rạp trên mặt đất cũng không đi rồi. "

Dịch Nam lập tức hung hăng nói, hiển nhiên phía sau bão cát phạm vi đã nằm ngoài dự đoán của hắn, đầu này lạc đà thời khắc này phản ứng chính là tốt nhất nói rồi.

"Vậy chúng ta thế nào xử lý??" Ngôn Thanh Vũ hiển nhiên cũng không nghĩ tới cái này nhìn đáng tin lạc đà trong lúc nguy cấp này thế mà đã hậu không làm, lập tức ngốc ngốc hỏi nói.

Dịch Nam trầm ngâm một phút, bỗng nhiên thở dài một hơi, nói

"Chuẩn bị tiếp nhận bão cát tấy lễ a. "

"A?"

Ngôn Thanh Vũ sửng sốt, hiển nhiên không có lý giải Dịch Nam trong lời nói hàm nghĩa, bất quá hai bàn tay to đột nhiên từ phía sau duỗi ra, lại là tại dưới sự ứng phó không kịp thế mà đem Ngôn Thanh Vũ cho bế lên.

"Người. . Người. ."

Ngôn Thanh Vũ toàn thân cứng đờ, hiển nhiên không có ngờ tới Dịch Nam thế mà phải đột nhiên xuất thủ tập kích với hắn, cả người hắn còn không có kịp phản ứng, cả người liền bị Dịch Nam cho bế lên, lại là đem hắn đem thả đến rồi lạc đà một bên.

"Còn ngây ngốc lấy làm gì, tranh thủ thời gian động thủ cùng ta cùng một chỗ đào hố a!"

Dịch Nam lúc này mấy bước chạy tới lạc đà nằm nghiêng lấy phía sau, lại là lập tức liên tục động lên hai tay, bắt đầu ở cái này phiến tỉnh mịn đất cát bên trong đào đào.

"A? ?"

Còn không có có hiểu rõ Ngôn Thanh Vũ hiển nhiên còn không có từ vừa rồi trong lồng ngực lấy lại tinh thần, bất quá khi nhìn đến rồi Dịch Nam cái kia liều mạng bộ dáng, Ngôn Thanh Vũ toàn thân đột nhiên chấn động, lập tức tranh thủ thời gian nhảy lên đến rồi Dịch Nam bên người, đột nhiên đem mình non mịn hai tay thật sâu đâm vào trong đồng cát.

"Ngô. ."

Hai tay tại cắm vào đất cát một nháy mắt, Ngôn Thanh Vũ tú khí song mi đột nhiên nhú một cái, lập tức liền phát ra một tiếng nhẹ nhàng đau nhức ngâm.

Cái này một phiến nhìn như mềm mại tỉnh mịn hạt cát tại kịch liệt Thái Dương chiếu xạ phía dưới, bên trong thế nhưng là ẩn chứa lấy một phần nóng bỏng phỏng, tại mười ngón đột nhiên cắm vào ở giữa, giống như là tay của mình đâm vào bị dùng lửa đốt hạt sắt, trần trần nhói nhói cảm giác từ giữa ngón tay lan tràn mà đến.

Ngôn Thanh Vũ hai mắt kinh ngạc nhìn bên cạnh mình không muốn mạng đào lấy hố Dịch Nam, hai tay của hắn thật giống như hai thanh xẻng sắt, thật sâu đâm vào đất cát bên trong, lập tức đột nhiên móc ra một đại đoàn Hoàng Sa.

"Gia hỏa này. . . Không thương sao. . ."

Ngôn Thanh Vũ trong lòng chấn kinh sau khi, lập tức nhưng cũng cắn răng, nhẫn nhịn nhói nhói đem trong tay đất cát cho móc ra.

Hai người lập tức liền ở bên ngồi ra lạc đà phía sau, dựa vào hai tay liều mạng trong vùng sa mạc này đào lên hố đến, chỉ gặp từng nắm từng nắm Hoàng Sa bị hai người nhao nhao giơ lên, bất quá chỉ trong chốc lát, một cái to lớn hố cát thế mà coi là thật bị hai người bọn họ cho đào lên.

"Hố. . . Cuối cùng là đến kịp. "

Dịch Nam dụng tay áo bôi qua trên trán một tầng mồ hôi, lại là nhẹ nhõm thở dài một hơi, có rồi cái này hố cát, tiếp xuống coi như dễ làm nhiều.

Ngôn Thanh Vũ lập tức cũng là một cái trán bày ra một tầng mồ hôi, loại này đơn thuần việc tổn thể lực cùng hắn tu luyện nội công tâm pháp dù sao vẫn là có chênh lệch, hắn thân thể tinh quý, ngoại trừ luyện kiếm cùng một chút võ nghệ bên ngoài, căn bản là không có có làm qua loại này đơn thuần việc tổn thể lực, lập tức cũng là một gương mặt đỏ bừng, cái trán một tầng mồ hôi.

Bất quá hắn cũng trong lòng nhưng cũng thật sâu rõ ràng, hắn vừa rồi đào hố căn bản là ngay cả Dịch Nam một nửa đều không có có, thường thường sợ đau Ngôn Thanh Vũ bất quá mới đào xuất một vòng Hoàng Sa, Dịch Nam nơi đó đã làm mấy cái tải diễn vừa đi vừa về rồi.

Dịch Nam cái kia chuyên chú mà liều mạng mệnh một màn thật sâu ánh vào rồi Ngôn Thanh Vũ trong óc, hắn không có nghĩ đến, cái này hắn đã từng lấy vì thật đơn giản khách sạn chạy đường, càng là tại hắn nhận biết về sau, không bình thường một mặt liền từ từ hiển lộ ra.

Cái kia thân thể bị thảm, cái kia đáng hận trò đùa quái đản, cái kia tại thời khắc nguy hiểm tình tảo mà quả quyết một mặt, còn có hắn vừa rồi cái kia liều mạng một mặt, Ngôn Thanh Vũ trong lòng như thế xoắn xuýt nghĩ đến hướng lúc, ánh mắt của hắn đột nhiên thấy được cái kia to lớn hố cát bên trong giống như có một phiến mịn mờ màu đỏ, Ngôn Thanh Vũ lúc này quá sợ hãi, lại là nhìn Dịch Nam ngón tay, nghẹn ngào hô nói

"A. . Nam huynh. . Tay của người. . "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Dịch Nam dụng ý, bão cát chung lâm

Ngôn Thanh Vũ ánh mắt thuận Dịch Nam hai chân nhìn lên, chỉ gặp Dịch Nam một đôi đại thủ ngón tay chỗ thể mà hiện đầy điểm điểm vết máu, hấn vừa rồi tại đất cát bên trong thấy điểm điểm màu đỏ vết tích, đúng là hấn mười ngón ở giữa chảy ra máu tươi. .

"Người. . Nam huynh. . . Người không sao chứ. . "

Ngôn Thanh Vũ cảm xúc kích động, trong lời nói ba động không ngừng, thật giống như trên tay đồ máu chính là hấn đồng dạng.

"Cái này? Không có việc gì, một điểm bị thương ngoài da mà thôi. " Dịch Nam lúc này đưa tay nhìn xem bàn tay của mình, nhìn xem trên ngón tay lưu lại điểm điểm vết máu, sắc mặt lại là tùy ý nói.

"Rất đau a. . " Ngôn Thanh Vũ trong đôi mắt thần sắc một phiến quang mang chớp động, trong đó dường như có lệ quang nhốn nháo, thấy Dịch Nam lúc này chính là nhảy một cái.

"Uy, nói huynh, nói huynh, người nên không sẽ lại phải khóc a. . "

"Ta. . . Ta. . . " Ngôn Thanh Vũ bị Dịch Nam nói, lúc này nước nở rồi hai lần, lại là giống như thật muốn khóc lên rồi đồng dạng.

"Nói huynh, xin lỗi!" Dịch Nam lúc này vỗ mình não môn, tại không hiểu thấu nói ra một câu nói như vậy về sau, lập tức một cước bay lên, trực tiếp đá vào rồi Ngôn Thanh Vũ trên móng đất.

"À? ?"

Cả người còn không có kịp phản ứng Ngôn Thanh Vũ cái móng rần rần chắc chắn chịu Dịch Nam một cước, cả người lập tức trên không trung xệt qua nhất đạo duyên dáng đường vòng cung, sau đó trùng điệp ngã tiến vào hố cát bên trong.

"Người. . . Người. . Thế mà đạp ta. . "

Ngôn Thanh Vũ cả người toàn thân run rẩy, hấn sắc mặt một phiến ửng đỏ, hiển nhiên không nghĩ tới cái móng của mình thế mà phải trúng vào Dịch Nam một cước, đây quả thực là tội không thể tha thứ được, hấn toàn thân run rẩy lúc này bò lên, lại là muốn một tìm Dịch Nam báo thù rửa hận. Bất quá người nào đó tựa hồ quên rồi, mình vừa rồi thế nhưng là tại người khác trong ngực ngồi trọn vẹn nửa canh giờ lâu đầu.

"A! ! Người làm gì a. "

Cái này vừa mới xoay người sang chỗ khác, không nghĩ tới Dịch Nam cử động càng thêm ngoài Ngôn Thanh Vũ đoán trước, chỉ gặp vừa rồi một cước đem hấn đạp hạ Dịch Nam hiện tại thế mà bắt đầu cởi quần áo ra rồi, trong nháy mắt áo của hấn đã nhanh bị cởi ra rồi.

"Người. . . Người nên không sẽ. . ."

Ngôn Thanh Vũ sắc mặt đột nhiên trở nên một phiến trắng bệch, gia hỏa này vừa rồi thần thần bí bí đào ra rồi như thế một cái to lớn hố cát, mà lại thế mà một cước đem mình cho đạp xuống dưới, hiện tại thế mà còn cởi quần áo ra rồi, hấn nên không sẽ là muốn ở chỗ này. .

"Người không hiểu thấu nghĩ gì thế. "

Dịch Nam nhìn xem Ngôn Thanh Vũ không hiểu thấu phản ứng, lập tức thế mà tức giận trợn nhìn nhìn hấn một chút. Nguyên lai hấn đem áo ngoài của mình cởi xuống về sau, cái kia một thân màu ngà sữa áo ngoài phía dưới, thế mà còn có một kiện đơn bạc thiếp thân màu sáng quần áo, nhưng cũng không phải đem trên người của mình phá tan lộ ra.

Mình bạch mình phải sai rồi ý Ngôn Thanh Vũ sắc mặt đằng một cái trở nên đỏ bừng, giống như từ khi hôm nay mặt trời mọc bắt đầu, trên mặt hấn một phiến màu đỏ liền không có hạ xuống đi qua đồng dạng quần bách.

"Cho, tiếp lấy. " Dịch Nam nói đột nhiên đem trên người mình bao phục cỡi xuống, tiện tay ném cho Ngôn Thanh Vũ.

"A?"

Đưa tay tiếp nhận Dịch Nam bao phục, Ngôn Thanh Vũ một mặt nghi hoặc nhìn hắn, hiển nhiên không biết hắn đây là muốn làm gì.

"Đem ta đồ vật cất kỹ rồi, một phải nếu là ném đi ta bắt ngươi là hỏi!"

Dịch Nam tức giận nói xong, cả người lúc này từ hố cát một bên khinh thân nhảy xuống tới, nhìn xem vẫn đang ngăn người Ngôn Thanh Vũ, Dịch Nam không nói hai lời, trực tiếp đưa tay đập tới rồi Ngôn Thanh Vũ trên đầu, trực tiếp đem hắn một cái cho nhún xuống dưới.

"Ngươi làm gì a?"

Bị đau Ngôn Thanh Vũ lúc này đưa tay đem Dịch Nam tay cho mở ra, một mặt giận tức giận nhìn xem hắn.

"Hảo hảo ngồi xổm, không nghe thấy bão cát lập tức liền muốn tới?"

Dịch Nam sau khi nói xong cả người lại là nửa ngồi ở hố cát phía trên, hắn đem áo của mình đột nhiên mở ra, hai tay giơ cao, thế mà tương lão điều bảo hộ chim nhỏ, lại là đem Ngôn Thanh Vũ cả người vừa vịn bảo hộ ở rồi trước mặt mình.

"Ngươi. . ."

Đột nhiên mình bạch rồi Dịch Nam cử động Ngôn Thanh Vũ cả người đều ngây ngẩn cả người, hắn không nghĩ tới Dịch Nam chế tạo lại là quyết định này.

Hắn hiện tại cả người mặc dù ngồi chồm hổm ở rồi hố cát bên trong, nhưng là vừa rồi bởi vì thời gian vội vàng, hố cát cũng không có đào đến bao lớn, hoàn toàn liền không đủ hai người ở trong đó tránh né cái này sắp đến bão cát, tăng thêm coi như hai người bọn họ thật đào ra rồi một cái dạng này hố to, ai thêm dám ở bão cát bao trùm phía dưới nhảy vào trong hố đi?

Đây chẳng phải là mình cho mình đào hố, tìm chôn à.

Bão cát bao trùm phía dưới, đừng nói là cái hố cát nhỏ rồi, chính là một cái động không đáy đều có thể cho ngươi lấp đầy, trong sa mạc thứ không thiếu nhất chính là hạt cát, ngươi hố lại nhiều còn có thể quá nhiều cái này khôn cùng vô tận Hoàng Sa à?

Thế nhưng là Dịch Nam hiện tại lấy nằm nghiêng lạc đà làm bình chướng, lấy hai người hợp lực phía dưới, tại lạc đà sau lưng đào ra rồi một nửa người cao hố cát, lại để cho Ngôn Thanh Vũ cả người ngồi xổm ngồi trên mặt đất. Chính hắn lại là nửa ngồi ở hố cát bên trong, đem áo khoác của mình toàn bộ mở ra, cao cao nâng tại rồi mình cùng Ngôn Thanh Vũ đỉnh đầu, lại là vừa vịn tạo thành một phương tám chắn thiên nhiên, cản trở phải không ngừng bao trùm đất cát.

"Ngươi đừng hoảng rồi, ngươi dự định dựa vào loại phương pháp này chống nổi bão cát? Không thể nào. "

Ngôn Thanh Vũ mặc dù thực vì Dịch Nam hành vi mà cảm động, nhưng khi là vội vàng mở miệng nói, cả người thậm chí còn muốn đứng lên ngăn cản Dịch Nam cái này vờ ngờ ngăn cản hành vi.

"Xuyt, đừng nói chuyện, ngươi hướng ta bên này tới gần một điểm. "

Giơ cao lên hai tay Dịch Nam lúc này lại là đánh gãy rồi Ngôn Thanh Vũ, một đôi mắt chăm chú nhìn chằm chằm Ngôn Thanh Vũ, mở miệng ra hiệu nói.

"Sao. . Thế nào. . ."

Ngôn Thanh Vũ sửng sốt, không rõ hắn tại sao muốn để cho mình nhích tới gần.

"Nói huynh, ngươi tin tưởng ta sao?"

Dịch Nam đột nhiên nhìn xem Ngôn Thanh Vũ con mắt, không hiểu mở miệng nói.

"Tướng. . Đương nhiên không tin, ngươi gia hỏa này quý kẻ đa đoan, ai biết đầu óc ngươi nơi còn muốn cái gì. "

Ngôn Thanh Vũ kém chút đem mình lời thật lòng nói ra, lập tức tranh thủ thời gian lật lọng, lại là nhìn xem Dịch Nam tức giận nói.

"Ha ha, không tin ta là được rồi, một phải ngươi cũng đừng sợ hãi đến khóc là được rồi. "

Dịch Nam chẳng hiểu ra sao cười ha ha một tiếng, đột nhiên đem chân phải của chính mình duỗi ra, lại là một thanh ôm lấy rồi Ngôn Thanh Vũ thân thể, tại Ngôn Thanh Vũ còn không có kịp phản ứng thời điểm, đã đem ngồi xổm ngồi trên mặt đất Ngôn Thanh Vũ một thanh dẫn tới trước người của mình.

"Ngươi. . Ngươi muốn làm gì. . ."

Ngôn Thanh Vũ hiện tại cả người có thể nói hoàn toàn ngồi chồm hổm ở rồi Dịch Nam dưới thân, từ hạ ngược nhìn Dịch Nam tám kia tràn đầy giáo hoạt

mặt, bỗng nhiên ở giữa giống như nghe được rồi Dịch Nam tiếng hít thở Ngôn Thanh Vũ, liền có chút khản trương nói.

"Đừng nói chuyện, bão cát tới. "

Theo Dịch Nam lời vừa mới nói ra, Ngôn Thanh Vũ bên tai chỉ nghe một tiếng to lớn bão cát tiếng oanh minh như là sấm rền đồng dạng đột nhiên tại vang lên bên tai, cái này nói truy đuổi rồi bọn hắn nửa canh giờ lâu kinh khủng bão cát, rốt cục đuổi kịp hai người bọn họ, mang theo trùng trùng điệp điệp phủ thiên cái địa chỉ thế, chân chính giáng lâm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123: Hồ cát tránh hiểm, tính toán có sai

"Àm àm" một tiếng vang thật lớn, ngồi chồm hóm ở Dịch Nam dưới thân Ngôn Thanh Vũ chỉ cảm thấy một cổ vô hình ba động đột nhiên từ bốn phương tám hướng tràn vào đến rồi hồ cát bên trong, ngay sau đó bốn phía hết thấy cảnh tượng ở trong chớp mắt liền trở nên một phiến đen kịt, tựa như toàn bộ bầu trời đều sụp đổ xuống đồng dạng đáng sợ.

Đầy trời cuồng sa tứ ngược, bão cát như rồng gầm thét, Ngôn Thanh Vũ lần thứ nhất thật sự rõ ràng cảm nhận được trong sa mạc thoáng như diệt thế đồng dạng bão cát bên trong uy lực to lớn, bất quá, hần giờ phút này nhìn xem nửa ngồi tại trước người mình, ý cười đầy mặt nhìn hắn Dịch Nam, giống như. . . Cái này bão cát cũng không có đáng sợ như thế à. . .

Dịch Nam giống như nhìn thấu Ngôn Thanh Vũ tâm tư, lại là nhàn nhạt mở miệng nói

"Lúc này mới vừa mới bắt đầu đâu, nếu là đi ra ngoài có ngại chịu. "

"Người. . . Người không mệt mỏi sao?"

Ánh mắt giật mình thấy được Dịch Nam giọng cao áo ngoài phía trên, chỉ bất quá thời gian mấy hơi, tầng kia sữa áo khoác màu trắng phía trên mắt thường liền gặp được một tầng màu đen đồ vật chong chóng ở trên, Ngôn Thanh Vũ biết, những này bị Cụ Phong kéo theo Hoàng Sa vốn nên nên toàn bộ tràn vào cái này hồ cát bên trong, nhưng là bây giờ lại bị một người dựa vào một bộ y phục, cùng hai cánh tay cánh tay toàn bộ cho cản lại. Chỉ là, Dịch Nam coi là thật có thể chống đến trận này bão cát toàn bộ đi qua à? Ngôn Thanh Vũ trong lòng hoài nghi, cùng lúc nhưng cũng có một chút đau lòng lên Dịch Nam tới, nhìn xem ngón tay hắn vết máu, Ngôn Thanh Vũ lại là lần nữa gặp được Dịch Nam mặt khác.

"Mệt mỏi, có thể không mệt mỏi sao, không phải ngại đến giờ, ta ngồi xổm ở chân người hạ tốt. "

Dịch Nam lập tức tức giận nói.

"Người. . ." Ngôn Thanh Vũ lập tức bị Dịch Nam lời nói cho đối lấy, cái này mới cảm giác được tư thế của mình bây giờ vô cùng khó chịu, hần hiện tại tại cả người thật chặt sát bên Dịch Nam hai chân, nhìn qua thật giống như cả người ôm Dịch Nam chân đồng dạng tư thế.

Cái này hồ cát rõ ràng đằng sau còn có lớn như vậy địa phương, gia hỏa này vì cái gì không phải mình dựa vào hắn?

Ngôn Thanh Vũ trong lòng nghĩ như vậy, lại là bắt đầu xê dịch thân thể, lui về sau đi.

"Đừng nhúc nhích!"

Dịch Nam nhìn thấy Ngôn Thanh Vũ cử động, lập tức lần nữa duỗi ra chân phải, thật chặt ôm lấy rồi Ngôn Thanh Vũ thân thể, lại là một mặt xanh xám nói

"Nếu là nếu không muốn chết, liền hảo hảo ngồi xổm ở trước người của ta. "

"Vì cái gì? Cái này hồ cát rõ ràng còn có nhiều như vậy không gian. "

Ngôn Thanh Vũ tựa hồ cũng có chút tức giận, hắn coi là Dịch Nam là cố ý để cho mình xấu mặt, mới khiến cho mình thật chặt dựa vào hắn, liền có chút lên tức giận chất vấn nói.

"Rất nhanh người liền biết rồi. "

Dịch Nam lời nói vừa ngừng, từ bốn phía hố cát phía trên tức khắc liền có một ít Hoàng Sa tuột xuống, ngay sau đó từ bốn phương tám hướng lưu sa không ngừng bắt đầu rơi xuống, bất quá chỉ trong chốc lát, thế mà đem cái này hố cát cho lấp lên rất lớn không gian.

"Bão cát chỉ cần một thanh lạc đà thân thể cho phủ lên, rất nhanh liền phải chạy đến cái này trong hố đến, người cho rằng ta chỉ dựa vào cái này một bộ y phục có thể ngăn cản tất cả hạt cát? Thực sự quá ngây thơ rồi. "

Dịch Nam nhìn xem Ngôn Thanh Vũ có chút ánh mắt hoảng sợ, nhàn nhạt mở miệng giải thích.

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ? Cái này hố cát sớm muộn phải bị lấp đầy. "

Ngôn Thanh Vũ lòng vẫn còn sợ hãi nói nói, cái này bất quá chỉ trong chốc lát, toàn bộ hố cát bên trong lần nữa bị rút nhỏ một khối lớn khoảng cách, dựa theo công phu này xuống dưới, đoán chừng không đến thời gian một chén trà công phu, hẳn cùng Dịch Nam hoặc là chỉ có thể xuất cái này hố cát, hoặc là liền bị chôn sống rồi.

"Đừng nói chuyện, bọn chúng hẳn là rất nhanh liền tới. "

Dịch Nam quỷ dị cười một tiếng, lại là đem Ngôn Thanh Vũ cho giật nảy mình.

"Bọn chúng? ? Ai? ?"

Ngôn Thanh Vũ nhìn xem gần trong gang tấc Dịch Nam cái kia tà khí cười một tiếng, trong lòng giống như lộp bộp nhảy một cái, hẳn luôn cảm giác phải có cái gì dự cảm không tốt đồng dạng.

"Xuyt. . . Đừng nói chuyện, bọn chúng tới. "

Theo Dịch Nam nói ra một câu nói kia, toàn bộ hố cát bên trong tức khắc liền yên tĩnh trở lại, ngoại trừ bên ngoài vẫn không ngừng phong thanh gào rít gập đứ bên ngoài, Ngôn Thanh Vũ bên tai giống như đột nhiên nghe được rồi một điểm không giống thanh âm.

"Kít. . ."

"Kít. . ."

Một trận tất tất tác tác hạt cát nhồn nháo thanh âm nương theo lấy ngẫu nhiên một hai tiếng rất nhỏ chỉ chỉ âm thanh tại Ngôn Thanh Vũ trong tai vang lên, khiến cho Ngôn Thanh Vũ cả người tê cả da đầu, mồ hôi lạnh chảy ròng, phía sau mình. . . Giống như có đồ vật gì muốn đi ra rồi. . .

"Chi chi. . . Chi chi. . ."

Loại kia thanh âm cổ quái càng lúc càng lớn, Ngôn Thanh Vũ lập tức nhận không được trong lòng lòng hiếu kỳ mãnh liệt, lại là theo bản năng chậm rãi quay đầu nhìn về phía sau lưng.

"Đừng. . ." Dịch Nam lập tức vội vàng mở miệng muốn ngăn cản Ngôn Thanh Vũ quay đầu, nhưng mà lại đã không còn kịp rồi.

"A! ! !"

Một tiếng đâm rách Dịch Nam ác ma tiếng hét chói tai đột nhiên tại cái này hố cát bên trong vang lên, chỉ gặp Ngôn Thanh Vũ cả người đột nhiên lập tức nhào tới Dịch Nam trên thân, đem trọn khuôn mặt đều thật sâu vùi vào rồi Dịch Nam trong ngực, thế mà toàn thân run lấy bầy đi lên.

Nguyên lai vừa rồi Ngôn Thanh Vũ chậm rãi quay đầu, chỉ gặp phía sau mình đất cát bên trong lại có vài đôi nho nhỏ phát sáng con mắt trong bóng đêm chớp động, lập tức dọa đến hắn rít lên một tiếng, cả người lúc này mới nhào vào Dịch Nam trên thân.

"Uy uy, người được không muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, tay của ta hiện tại không động được, người cũng đừng chiếm ta tiện nghi a. "

Dịch Nam lập tức cảm thấy trong lòng buồn cười, lại là ra vẻ sinh khí nhìn xem Ngôn Thanh Vũ nói.

"Người. . . Những vật này đến cùng là cái gì a, ánh mắt của bọn hắn, thật đáng sợ. "

Ngôn Thanh Vũ đem nguyên một mặt thật chặt chôn ở Dịch Nam trên thân, lại là một cử động cũng không dám.

Dịch Nam nhìn xem hố cát bên trong đột nhiên xuất hiện những cái kia chớp động lên quang mang mắt nhỏ, lại là cười nói

"Những này chỉ là Hạt Tử thử mà thôi, chuyên môn ăn Hạt Tử chuột, yên tâm đi, không sẽ cắn người. "

"Chuột? A! ! ! Nhanh lên đuổi hắn đi nhóm, nhanh lên đuổi hắn đi nhóm!"

Ngôn Thanh Vũ vừa nghe đến Dịch Nam thế mà mở miệng nói ra chuột chữ, lập tức càng là gấp rít lên một tiếng, hắn hai cánh tay ôm thật chặt Dịch Nam eo, giống như liều mạng muốn hướng Dịch Nam trong ngực chui đồng dạng.

"Khụ khụ, đại ca, người đừng lại đổi ta rồi, một phải ta muốn bị người đổi xuất nội thương tới!" Dịch Nam lập tức bị Ngôn Thanh Vũ thật chặt ghim chặt

rồi eo, một hơi thở gấp bên trên đến, lập tức tranh thủ thời gian mở miệng nói.

"Người. . Người mau đem bọn hắc đầu đi, nhanh lên. . Đuổi đi a. "

Ngôn Thanh Vũ nghe sau lưng một phiến chi chi tiếng kêu, lập tức cả người nói chuyện đều run rẩy lên.

"Nếu là đem bọn hắc đầu đuổi đi, chúng ta coi như đến chết ở chỗ này rồi, người xác định thật muốn ta đem bọn hắc đầu đi?"

Dịch Nam buồn cười mở miệng, lại là cố ý trêu chọc với hắc nói.

"A? Vì cái gì?" Ngôn Thanh Vũ cũng sợ, lại là không hiểu mở miệng hỏi nói.

"Người xem thật kỹ một chút, bọn hắc cũng không có tới, mà là đang giúp chúng ta đào hang đâu. "

Dịch Nam nhàn nhạt mở miệng, hắc lại là thấy rõ ràng, từ khi cái này mười mấy con Hạt Tử thử xuất hiện về sau, lại là không ngừng tại hố cát bên trong đào hang, thế mà đem những cái kia không ngừng trượt xuống tới lưu sa thế mà toàn bộ đều cho đào đi rồi.

Ngôn Thanh Vũ nghe vậy chậm rãi buông lỏng ra ôm Dịch Nam tay, lại là thận trọng quay lại thân thể, nhìn xem cách mình không xa, những cái kia từng con trong bóng đêm chớp động lên hai cái Tiểu Tiểu điểm sáng gia hỏa đều đang không ngừng trên dưới bò qua bò lại, từ khi cái này mấy cái con chuột nhỏ xuất hiện xuất phía sau hố cát bên trong hạt cát thế mà rốt cuộc không có chông chát đi lên.

Nhìn xem từng con trong bóng đêm không ngừng bận rộn điểm sáng nhỏ, Ngôn Thanh Vũ lúc này hiểu kỳ hỏi nói

"Bọn hắc vì cái gì phải qua tới giúp chúng ta đào hố? Chẳng lẽ bọn gia hỏa này đều là người nuôi?"

"Ta cũng không có nhân tâm chạy đến cái này Đông Hoang trong sa mạc đến nuôi chuột, bọn hắc. . Có lẽ là lão thiên gia an bài qua tới giúp chúng ta a. "

Dịch Nam nhàn nhạt mở miệng nói, Ngôn Thanh Vũ mặc dù không có chú ý tới, thế nhưng là những cái kia Hạt Tử thử động tác há có thể trốn qua ánh mắt của hắc, cái này trong bóng đêm từng con bận rộn Hạt Tử thử, được không trông tròn là đang không ngừng đào lấy Hoàng Sa, bọn hắc mỗi một cái không ngừng tại cái này hố cát bên trong, vì cái gì lại là tìm kiếm trong đó mang theo điểm điểm hào quang màu đỏ đất cát. Mà những cái kia đất cát bên trên, nhuộm, đúng là hắc vừa mới chạm phải phía trên vết máu.

Từng con không ngừng vừa đi vừa về tại hố cát bên trong xuyên qua Hạt Tử thử, chính tại trong đó không ngừng đào lấy hạt cát, sau đó đem từ đất cát bên trong tìm tới chạm phải lấy Dịch Nam vết máu hạt cát ngậm tại trong miệng, lần nữa chui vào trong đồng cát, lại là không biết chạy đi nơi nào.

Nguyên lai vừa mới còn tại lạc đà phía trên lúc, Dịch Nam liền bắt đầu động lên đầu óc suy nghĩ tiếp xuống đối sách, lạc đà này tốc độ mặc dù rất nhanh, nhưng nhìn sau lưng cái kia cổ phần trùng trùng điệp điệp bảo cát đáng vẻ, đoán chừng một lúc nửa phải cũng không sẽ tiêu tán, hắc nhất định phải tìm ra một cái không bại lộ võ công của mình, lại có thể bảo hộ đến Ngôn Thanh Vũ đối sách.

Về sau đi qua hắc một phen nghĩ sâu tính kỹ, cuối cùng là nghĩ đến lợi dụng trên người mình máu đặc tính, khai quật hố cát, đến lúc đó kế hoạch này nếu là không thành công lời nói, nói không chừng chỉ có cưỡng ép đánh bất tỉnh Ngôn Thanh Vũ, lại lợi dụng kinh công trực tiếp đem hắc mang rời khỏi bảo cát là có thể, bất quá lời như vậy đến lúc đó khó tránh khỏi để Ngôn Thanh Vũ hoài nghi, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, hắc cũng tuyệt không sẽ xuất hạ sách này.

Cũng may kế hoạch hết thảy tiến hành đến cũng rất thuận lợi, mình thành công khai quật ra một cái hố cát, sau đó tại cát bụi đến về sau, vùi lấp trong sa mạc Hạt Tử thử cũng bị máu của mình hấp dẫn, thành công đến làm ra xếp cát làm dụng, nhìn đến đây Dịch Nam lập tức thở dài một hơi, lúc này sẽ không có chuyện gì đi.

"Nam huynh, ta xem bọn hắc có vẻ giống như càng ngày càng nhiều?" Ngôn Thanh Vũ một câu bỗng nhiên đánh gãy rồi Dịch Nam lực chú ý, chỉ thấy phía trước cái kia một khối hố cát bên trong, nguyên bản giống như chỉ có mười mấy con Hạt Tử thử đột nhiên một cái nhiều hơn, chỉ gấp hơn hai mươi song phát ra ánh sáng mắt nhỏ lập tức từ đất cát phía dưới xông ra, lại là đột nhiên cũng gia nhập đào cát trong hàng ngũ.

"Gặp. . Nên không sẽ. . "

Dịch Nam trong lòng nói thầm một tiếng hồng bet, dựa theo cái này xu thế xuống dưới, chỉ sợ mình cùng Ngôn Thanh Vũ còn không có chống đến bảo cát đi qua, đất cát bên trong chạm phải rồi máu của mình hạt cát đoán chừng liền bị điên cuồng chạy tới Hạt Tử thử toàn bộ cho đào xong rồi, đến lúc đó nếu là cái đám chuột này đều chạy vậy mình chẳng phải là liếc ra máu, còn muốn chạy trốn?

"A, Nam huynh, người nhìn, lại tới thật là nhiều chuột. "

Ngôn Thanh Vũ một tiếng kêu sợ hãi, chỉ gặp từ cái kia phiến hố cát bên trong đột nhiên thêm chạy tới mười mấy con Hạt Tử thử, từng cái lúc này giống như nổi điên đồng dạng tràn vào rồi hố cát bên trong, lại là lập tức gia nhập rồi tìm kiếm máu cát trong hàng ngũ.

Dịch Nam lập tức trong đầu nhanh chóng suy tư một chút, lại là đột nhiên đối Ngôn Thanh Vũ mở miệng nói

"Nói huynh, người có muốn hay không nằm xuống ngủ phải?"

"A?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Sắc bén một đao, lòng đất dị biến

"Ta hỏi ngươi có ngại hay không nơi này chen, muốn hay không nằm xuống ngủ biết?"

Dịch Nam tiếp tục nhần nạy tính tình mờ ra giải thích nói.

"A? Ngươi nên không biết. . . Muốn đem ta ném đi qua cho ăn chuột a?"

Nói rõ vũ lập tức hiểu lầm Dịch Nam lời nói, còn tưởng rằng đối phương muốn đem mình ném đi qua cho ăn chuột đâu.

"Ngươi nghĩ gì thế, ta chính là eo chua, muốn đem cái này hồ cát khuếch trương lớn một chút, muốn cho ngươi hỗ trợ mà thôi. "

Dịch Nam lập tức bắt đầu dĩ ngôn dĩ, hẳn thật không biết nói rõ vũ trong đầu cả ngày đều ở nghĩ thứ gì, cùng người bình thường nghĩ xong khác nhau hoàn toàn.

"Ta giúp thế nào bạn bậu? Ta cũng không dám dây vào những con chuột kia. "

Nói rõ Vũ Tâm có sợ hãi nhìn xem Dịch Nam hỏi, phía sau hẳn hiện tại lại có rờn rã mười mấy con hai mắt phát ra hết chuột ngay tại ghế trong hầm không ngừng đào lấy, nếu là có một con tới hẳn cũng phải bị dọa gần chết a.

"Ngươi nhìn ta chân trái, tại ta ống quần nơi đó cột một cây tiểu đao, ngươi trước lấy ra lại nói. "

Dịch Nam tiếp tục mở miệng nói.

"Ngươi làm sao còn tại trên đùi trái đao, không sợ quần tới mình sao?"

Nói rõ vũ hiểu kỳ hỏi, không nghĩ tới Dịch Nam một cái làm chạy đường thế mà còn ở trên người mang một cây tiểu đao, thật sự là kỳ quái.

"Tâm phòng bị người không thể không, nếu là người người cũng giống như ngươi như vậy ngây thơ, vậy ta cũng sẽ không cần mang theo trong người tiểu đao phòng thân. "

"Ngươi. . ."

Nói rõ vũ nổi giận nhìn xem Dịch Nam, Dịch Nam đây không phải rõ ràng tại nói mình ngốc mà.

"Ngươi vô si!" Nói rõ vũ hung hăng vung câu nói tiếp theo, bất quá nhưng cũng là đưa tay tại Dịch Nam trái trên chân sờ lên đao đến.

"Ngươi đừng sờ loạn, phía dưới một điểm, phía dưới một điểm. . . Ai, chính là chỗ đó. " Dịch Nam vừa mở miệng chỉ huy nói rõ vũ, một bên lại là chăm chú chú ý trước mặt bộ cặp Tý Thử động tĩnh, có lẽ là những cái kia mang máu đất cát đã toàn bộ bị đến sớm bộ cặp Tý Thử toàn bộ cho mang đi, còn lại mấy chục con bộ cặp Tý Thử đang tìm lượt chính phình đất cát mà không có kết quả tình huống dưới, thế mà từng cái toàn bộ chui ra hạt cát, bắt đầu chi chi kêu lên.

"Phiền chết ngươi, ta cầm tới. " giải khai Dịch Nam ống quần nói rõ vũ lúc này từ Dịch Nam trên bàn chân lấy ra cái kia thanh tạo hình kỳ lạ tiểu đao, bất quá cùng thứ nói cái này là một cây tiểu đao, còn không bằng nói cái này là một thanh thu nhỏ mấy lần đoản kiếm càng là thích hợp.

Cây đoản kiếm này dài bất quá vài thước, nắm trong tay thật giống như một cây chùy thủ, nhưng hết lần này tới lần khác chính thể tạo hình nhưng lại là một thanh trường kiếm, phía trên thậm chí còn điêu khắc điểm điểm hoa văn, tạo hình cổ phác mà kỳ lạ, cũng coi là một thanh kỳ vật.

"Tìm tới, sau đó thì sao?" Nói rõ vũ nhìn xem Dịch Nam lập tức hiểu kỳ mở miệng hỏi nói, hẳn không biết ở thời điểm này Dịch Nam để hẳn xuất ra một cây tiểu đao đến có tác dụng gì.

"Cầm tiểu đao từ trên ngón tay của ta cắt một cái lỗ hồng nhỏ, chú ý ngàn vạn phải nhẹ một chút!"

Dịch Nam tiếp tục chăm chú nhìn chăm chăm trước mặt đám kia bọ cạp Tý Thử, đột nhiên mở miệng nói.

"A? Vì cái gì?"

Nói rõ vũ lập tức nghe nói như thế thể thể nhưng là sững sốt, tại sao muốn để hắn cầm tiểu đao cắt vỡ tay của hắn? Cái này cùng bảo cát có quan hệ gì sao?

"Đừng ngốc thất thần, nhanh. "

Dịch Nam nhìn xem ngây ngốc nói rõ vũ, lại là có chút lo lắng mở miệng thúc giục, trước mặt đám kia bọ cạp Tý Thử lộ ra nhưng đã dần dần nóng trong đó có hai con gan lớn có lẽ đã ngủ được Dịch Nam trên tay lưu lại mùi máu, cứ nhưng đã hướng lấy bọn hắn bên này chậm rãi di động tới.

Nói rõ vũ nhìn xem Dịch Nam lo lắng ánh mắt, cái này quay đầu nhìn lại, đột nhiên phát hiện phía sau mình không biết từ chừng nào thì bắt đầu, cứ nhưng đã tụ tập một lớn phim phát ra sáng hết bọ cạp Tý Thử chính nhìn chăm chăm mình, đồng thời từ đất cát phía dưới chính không ngừng có lóe sáng hết bọ cạp Tý Thử đang bốc lên.

"Sao. . Tại sao có thể có nhiều như vậy. ."

Nói rõ vũ cả người giống như đều muốn bị trước mắt một màn kinh khủng dọa cho ngốc, cái kia gần trăm đôi lóe yếu ớt lục hết mắt nhỏ đại biểu cho chính là từng cái lông xù, để hắn cảm giác sâu sắc sợ hãi chuột, lại nghĩ tới mình thể mà cùng hơn một trăm con chuột thể mà đồng thời đợi tại cái này ghế trong hầm, nói rõ vũ ở trong lòng thậm chí sinh ra lập tức hướng ra phía ngoài chạy trốn ý nghĩ.

Cái nào sợ sẽ là chết tại bảo cát nơi, mình cũng không cần bị chuột cắn chết a!

"Nhanh, tranh thủ thời gian cắt vỡ tay của ta. "

Dịch Nam một tiếng gầm nhẹ, không hết đem nói rõ vũ cho kinh sợ đến, đồng thời cũng kích thích đến những cái kia ẩn núp bọ cạp Tý Thử, lập tức tất cả bọ cạp Tý Thử lập tức "Chi chi" kêu lên, thể mà hướng phía Dịch Nam cùng nói rõ vũ liền nhích tới gần.

"A! !" Nói rõ vũ một tiếng kêu sợ hãi, tay phải của hắn lúc này nắm lên cái kia thanh tiểu đao, hướng phía Dịch Nam tay trực tiếp một đao đâm đi qua.

"@#e! \$#%\$!"

Dịch Nam lập tức đau đến hít vào một ngụm khí lạnh, thanh này sắc bén tiểu đao nhưng là lúc trước mình cầu Phương thúc thật lâu, tại trong lò rèn lại là làm việc vật lại là rèn sắt, trọn vẹn bận rộn hai tháng mới cầu đến một kiện bảo bối.

Đừng nhìn thanh này Kiếm Thể hình tiểu xảo, thể nhưng là thật muốn cứng đối cứng, bình thường kiếm sát căn bản cũng không phải là thứ địch, lúc trước hắn nhưng là tại tiệm thợ rèn làm thí nghiệm, trọn vẹn dùng thanh này giống như chủ thủ Tiểu Kiếm cắt đứt trọn vẹn năm thanh kim thiết dài kiếm a!

Tại nói rõ vũ tâm tình khẩn trương thúc đẩy phía dưới, thanh này sắc bén Tiểu Kiếm lúc này xẹt qua Dịch Nam mu bàn tay, bắt quá trong một chớp mắt, một nói sắc bén vết máu ngay tại Dịch Nam mu bàn tay hiển hiện, ngay sau đó cái kia cõ ảm áp máu tươi thật giống như suối nước vậy ra đi ra.

"Xong! !!"

Dịch Nam trong lòng hơi hồi hộp một chút, hắn lập tức chỉ có thể mở to mắt nhìn xem trên mu bàn tay của chính mình ảm áp vết máu vậy xuống tới, lúc ấy hắn cùng nói rõ vũ dưới thân một phim đất cát đều bị nhiễm cái đỏ, thậm chí là nói rõ vũ trên mặt, đều có mấy điểm vết máu của hắn.

"A, không có ý tốt, ta vừa rồi quá khẩn trương. . Người. . Đau không?"

Nói rõ vũ có chút ngờ ngạc nhìn Dịch Nam bộ dáng, trên mặt lại là có chút xấu hổ mở miệng, nhỏ giọng hỏi nói.

"Ta vẽ người một đao, nhìn người có đau hay không. "

Dịch Nam cưỡng ép khắc chế trong cơ thể mình sắp bạo tẩu nội lực, lập tức trên mặt mỉm cười nhìn nói rõ vũ nói, chỉ bắt quá nụ cười kia, lộ ra các vị làm người ta sợ hãi mà thôi.

"Ta. . Ta cũng không phải cố ý. . Ai bảo người vừa rồi làm ta sợ tới. "

"Chi chi chi kít! ! !!"

Ngay tại hai người thân mật trò chuyện thời khắc, cái kia một đám bọ cạp Tý Thử đột nhiên bị cổ này mang theo một chút diễm hương máu tươi vị nói kích thích đến, từng cái tốt giống như phát điên, thể mà tại nguyên chỗ bắt đầu xoay quanh.

"Bọn hắn. . Bọn hắn cái này là thể nào. . ."

Nói rõ vũ lúc này có chút sợ hãi chăm chú dựa vào Dịch Nam thân thể, sắc mặt có chút trắng bệch nhìn xem những cái kia phát cuồng thét lên chuột, hoảng sợ hỏi nói.

"Lần này hỏng bét. . Bọn hắn. . Giống như đang kêu gọi đồng bạn. . ."

Hoàn toàn không có dự kiến đến loại này hồngбет kết cục Dịch Nam lúc này cũng là ngờ ngẩn xuất thần, dựa theo hấn kế hoạch lúc đầu là vạch phá trên tay hấn một khối nhỏ địa phương, sau đó lại để cho nói rõ vũ đem máu tươi vung ra, dạng này nhất định có thể lần nữa cho bọn hấn thu hoạch được thời gian dài, thế nhưng là không nghĩ tới nói rõ vũ dùng sức quá mạnh phía dưới, thế mà một cái làm được bản thân xuất huyết nhiều, mà bọn này bọ cạp Tý Thử cũng không biết bị cái gì kích thích, thế mà từng cái tại nguyên chỗ điên cuồng hét lên, hiển nhiên tiếp xuống tới nhất định biết có chuyện gì đó không hay phát sinh.

"Àm ăm . . "

Dịch Nam cái kia mẫn cảm thần kinh lúc này cảm giác xuống đất đột nhiên truyền ra một trận oanh minh chấn động, hấn sắc mặt một trận biến hóa, đột nhiên nhìn xem nói rõ vũ mở miệng nói

"Người mau đem tiểu đao cho ta phóng tới trên đùi đi, cẩn thận một chút, đừng tiếp tục cho ta vạch phá. "

"Thế nhưng là bọn chúng làm sao bây giờ? Bọn chúng giống như như bị điên, không biết xông lại cắn chúng ta a? ?"

Nói rõ vũ toàn thân phát run, nhìn xem đám kia phát ra sắc nhọn tiếng kêu chuột, lòng còn sợ hãi nói.

"Không kịp giải thích, lại tin ta một lần, nhanh lên!"

Nghe Dịch Nam vội vàng thúc giục, nói rõ vũ lúc này quyết định chắc chắn, toàn bộ ngồi xổm xuống, bắt đầu đem cái kia thanh mạng theo ám áp Dịch Nam máu tươi tiểu đao hướng bấp chân của hấn Thượng trời đi.

"Tê. . . Người điem nhẹ, quét đến chân của ta, thanh kiếm này rất sắc bén!"

Dịch Nam lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, cảm nhận được cái kia băng lãnh lưỡi đao xẹt qua bấp chân của mình, kếm chút lần nữa đem chân của hấn cho cắt vỡ.

"Ai bảo người vừa rồi để cho ta nằm cạnh gần như vậy, đáng đời. " nói rõ vũ cũng không ngẩng đầu, trong miệng phàn nàn đến nói, hấn cũng không biết thanh này nhìn cùng đồ chơi đồng dạng Tiểu Kiếm thế mà sắc bén như vậy, vừa rồi mình bất quá cũng chính là nhẹ nhàng vẽ một cái, liền đem Dịch Nam mu bàn tay cho vạch ra một cái lớn như vậy lỗ hồng, thật sự là tên kỳ quái, kỳ quái kiếm.

"Đại ca của ta, người nhanh lên. "

Đột nhiên lần nữa cảm nhận được dưới chân phát ra một trận oanh minh Dịch Nam sắc mặt lại là lần nữa biến đổi, từ hai người bọn họ dưới chân giống như có cái gì quái vật khổng lồ muốn xông ra đến, thế mà đem trọn cái sa mạc chỉ địa đều dẫn phát một trận chấn động, cỗ ba động này càng ngày càng kịch liệt, hấn thật sợ cái này dưới đất có cái gì không nổi danh quái vật bị máu tươi của mình hấp dẫn tới, một giây sau liền muốn xông ra cái này phim đất cát, đến lúc đó hết thảy coi như không kịp.

Hấn hiện tại hai tay cao cao giơ áo ngoài của mình, phía trên này chất đồng cát vàng chỉ sợ đã tới trọn vẹn nặng mấy trăm cân, nếu là mình song lỏng tay ra, một biết tất nhiên có một lớn nâng cát vàng đem cái này hố cát lấp đầy, đến lúc đó thật sự là chạy cũng không kịp chạy.

"Tốt. "

Theo nói rõ vũ một tiếng khẽ nói, Dịch Nam lần nữa cảm giác được cái kia đem Tiểu Kiếm bị nói rõ vũ dùng dây băng cố định tại bấp chân của mình, trong lòng của hấn dài ô một hơi, lần này tốt.

"Àm ăm. "

Đúng lúc này, cả vùng đột nhiên phát ra một tiếng chấn động kịch liệt, lúc này nhưng không hết là Dịch Nam, liền Liên Ngôn thanh vũ đều cảm nhận được cái kia cỗ rõ ràng chấn động, hấn có chút khản trương nhìn xem Dịch Nam, mở miệng nói

"Nam huynh. . . Vừa rồi có phải cảm giác của ta sai lầm hay không?"

"Không là ảo giác của người, mà là dưới mặt đất thật sự có đồ vật muốn chui ra ngoài. "

"Người đừng dọa ta, dưới sa mạc làm sao có thể có đồ vật gì chui ra ngoài, khó nói biết là một con cực lớn chuột a, ha ha. . ."

"Oanh. . ."

Nói rõ vũ nói lại là phối hợp gượng cười hai tiếng, bất quá lần nữa theo dưới mặt đất phát ra một tiếng vang động kịch liệt, sắc mặt của hấn lập tức trở nên một phim trắng bệch.

"Chi chi chi kít. . ."

Nhìn lên trước mặt vẫn giống như giống như điên tại thét chói tai vang lên một đám chuột, nói rõ vũ mặt xám như tro, nên không biết. . . Thật. . . Muốn chui ra một con cực lớn chuột đến a. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Sa mạc chỗ sâu, kinh khủng lưu sa

"Làm sao bây giờ? Nam huynh, chúng ta làm sao bây giờ?" Ngôn Thanh Vũ lại cảm nhận được dưới chân đất cát không ngừng phát ra một tiếng tiếp theo một tiếng oanh minh chấn động về sau, lại là có chút vội vàng nhìn xem Dịch Nam hỏi nói.

"Chuẩn bị sẵn sàng, một hội mạc kệ xuất hiện là vật gì, người đem trong tay người bao phục ôm tốt là được, đây là chúng ta trong sa mạc cứu mạng đồ vật, ngàn vạn không thể ném đi!"

Dịch Nam trong lúc nói chuyện lại là ra hiệu Ngôn Thanh Vũ đem bao quần áo của hắn cùng túi nước toàn bộ ôm ở rồi trong ngực, lẳng lặng chờ đợi lên đây hết thấy đầu nguồn, một hội nếu là quả thật xuất hiện cái gì rồi thứ không tầm thường, cái kia cho dù là bại lộ võ công của mình, hắn cũng muốn tại thời khắc mấu chốt đánh tan đỉnh đầu của mình đồng cát, đến lúc đó trực tiếp bằng vào "Tứ khí bước" lao ra, quái vật kia hình thể nếu là quả thật như vậy to lớn, vậy nó khẳng định truy không bên trên cấp tốc phía dưới mình.

Đang nói hiện tại trên đỉnh đầu một phiến đen kịt, thế nhưng là bên ngoài tiếng gió vù vù căn bản là mây may không có ý dừng lại, đoán chừng cái này bão cát một lúc nửa hội cũng rất khó đình chỉ, xem ra hắn chỉ có yên lặng theo dõi kỳ biến, chờ đợi dưới chân đồ vật đến rồi.

Dưới mặt đất lần nữa truyền ra một trận kịch liệt oanh minh về sau, chỉ gặp trước mặt bọn hắn cái kia hơn một trăm con Hạt Từ thử đột nhiên một cái yên tĩnh trở lại, Dịch Nam ánh mắt hơi động, theo hần lối ra một tiếng thờ nhẹ

"Tới!"

"Phanh" một tiếng vang thật lớn, dưới chân cái kia phiến hắc ám bên trong đất cát thế mà trong nháy mắt vỡ vụn, vô số Hoàng Sa tựa như suối phun đồng dạng dâng trào mà lên, ngay sau đó một lớn phiến màu đen đồ vật "Chi chi" tiếng kêu theo cái này phiến Hoàng Sa cùng một chỗ từ dưới đất phun tới.

Nguyên lai cái kia dưới mặt đất đã dẫn phát to lớn tiếng oanh minh không phải cái gì hình thể khổng lồ quái vật, lại là cái kia nhiều đến nhiều vô số kẻ Hạt Từ thử.

Đếm không hết Hạt Từ thử một con tiếp lấy một con từ dưới đất nương theo lấy trận trận Hoàng Sa phun ra ngoài, giống như là từ mặt hồ nhảy ra cá chép, cực điểm điên cuồng.

"A! ! !" Nhìn xem trước mặt cái này một màn kinh khủng, Ngôn Thanh Vũ cả người phát ra một tiếng to lớn tiếng kêu sợ hãi, chỉ gặp cả người hần thân thể mềm nhũn, thế mà ở đây lúc hôn mê bất tỉnh.

Theo vô số Hạt Từ thử phun ra ngoài, dưới chân hần hố cát bên trong đột nhiên xuất hiện nhát đao khe nứt to lớn, Dịch Nam quyết định thật nhanh, hắn một cái tay thật chặt kéo qua Ngôn Thanh Vũ eo, một cái tay khác lại là đem cái kia đỉnh lấy một lớn phiến Hoàng Sa áo ngoài kéo ra, phô thiên cái địa Hoàng Sa lúc này tràn vào rồi cái này hố cát bên trong, không biết đem bao nhiêu Hạt Từ thử bao trùm tại rồi trong đó, mà Dịch Nam tại cái này trong điện quang hỏa thạch, lại là không chút nào lộ ra bối rối.

Chỉ gặp hần tay trái lắc một cái, cái kia co rúm áo ngoài trong nháy mắt liền đem Ngôn Thanh Vũ cả người bao khóa tại rồi trong ngực của hắn, hắn vừa mới ôm chặt lấy rồi Ngôn Thanh Vũ, dưới chân xuất hiện cái kia nói khe hở đột nhiên mở rộng, hai người lại là "Thông" một cái, lọt vào cái này trống rỗng xuất hiện trong cái khe, cũng không thấy nữa bóng dáng.

Hố cát bên trong, số cũng số không rõ ràng Hạt Từ thử từ bốn phương tám hướng vọt tới, một con tiếp lấy một con, tựa như điên rồi, tại đất cát bên trong điên cuồng tìm kiếm lấy chạm phải lấy cái kia kỳ dị máu ngon miệng đất cát, chỉ là bọn hắn đang tìm được rồi màu đỏ đất cát về sau lại là một con tiếp lấy một con, thế mà tương người đồng dạng vuron trước mặt móng vuốt, thận trọng bụng lấy đất cát, xoay người lần nữa chui vào cái kia không biết bao sâu dừng nói bên trong, thật giống như trong bóng tối có người chỉ huy đồng dạng.

Mà Dịch Nam cùng Ngôn Thanh Vũ hai người tại rơi vào cái kia đột nhiên xuất hiện khe hở qua đi, Dịch Nam chỉ cảm thấy nói mình hạ lạc bất quá mấy trượng sâu khoảng cách, trong ngực ôm thật chặt Ngôn Thanh Vũ hần khi nhìn đến trong hố sâu xuất hiện lần nữa đất cát hướng lúc, đang lúc liền dẫn động thể nội nội lực, khoảng cách này té xuống mặc dù không sẽ đem hắn ngã chết, nhưng là ôm trong ngực Ngôn Thanh Vũ gia hỏa này, trọng lượng tăng theo cấp số cộng phía dưới cái kia tư vị tuyệt đối không dễ chịu.

Dịch Nam cả người ôm Ngôn Thanh Vũ trên không trung đột nhiên điều chỉnh thân hình, hần hai cái chân trên không trung lẳng không tương hỗ giảm đập phía dưới, mượn nhờ cổ này tân sinh lực nói, Dịch Nam rốt cục tại rơi xuống đất một nháy mắt đem thân thể của mình điều chỉnh tới, hai cái chân vững

vàng giẫm tại ròi trên mặt đất.

"Phốc" một tiếng bọt khí âm thanh lập tức vang lên, chỉ gặp hai chân của hần tại dầm lên ròi mặt đất một nháy mắt thể mà trực tiếp lún xuống dưới, Dịch Nam thần sắc giật mình, hần tuyệt đối không có nghĩ đến tại cái này dưới đất sâu không biết nơi bao xa thể mà hội xuất hiện dạng này một phiên lưu sa!

Theo thân thể chậm rãi chìm xuống, Dịch Nam bắt đầu tỉnh táo suy nghĩ lên hạ bước đối sách đến, nếu là chỉ có hần một người, nói không chừng có thể dựa vào thể nội hùng hậu nội lực đến tránh thoát cái này phiên lưu sa, thể nhưng là rơi vào cái này hố cát sâu chừng mấy trượng, tăng thêm chung quanh một bên lò mò, hần căn bản không biết cái này phiên lưu sa phạm vi đến tốt cùng lớn bao nhiêu, đến lúc đó nếu là nhảy ra cái này hố cát, thêm nhảy vào một cái khác khối lưu sa hố, vậy liền có khổ khó nói rồi.

Dịch Nam đang lúc đem áo ngoài của mình thật chặt bao khóa tại ròi Ngôn Thanh Vũ trên mặt, sau đó lại là thật sâu đem một hơi hút vào ròi trong phổi, trong cơ thể hần nội lực một trận cuộn cuộn, cả người lại là "Suru" một cái ôm Ngôn Thanh Vũ chìm vào ròi lưu sa ở trong.

Phàm là lưu sa vị trí, nó hạ nơi không xa tất có sông ngầm, Dịch Nam toàn thân trên dưới nội lực bắn ra, giống như một tầng tia sáng kỳ dị đồng dạng thật chặt bao vây lấy hần cùng Ngôn Thanh Vũ hai người, lại là đem vô số lưu sa toàn bộ bài trừ tại ròi thể nội.

Hần giờ phút này tại lưu sa bên trong dựa vào mình cảm ứng bén nhạy, lại là giống như một con cá đồng dạng, tại lưu sa bên trong nhanh chóng du lịch bắt đầu chuyển động.

Một cổ tiếp lấy một cổ áp lực cực lớn từ bốn phương tám hướng vọt tới, vô số lưu sa giống như không nên đem Dịch Nam cùng Ngôn Thanh Vũ ở trong đó tơi tễ đập vỡ không bỏ qua, cái này bất quá thời gian mấy hơi, trong cơ thể hần tuần ra nội lực trọn vẹn tiêu hao hơn phân nửa, nếu là giống như vậy kiên trì, chỉ sợ không đến mười hơi công phu, hần thể nội nội lực liền muốn tiêu hao sạch sẽ, đến lúc đó nếu là bị vô số Hoàng Sa tràn vào trong miệng mũi, cảm giác kia chỉ sợ tuyệt đối không sẽ dễ chịu đi nơi nào.

Dịch Nam hiện tại thể nhưng là ngay cả bú sữa mẹ khí lực đều sử đi ra, hần lập tức đem thể nội còn lại tất cả toàn bộ nội lực quán chú đến ròi eo cùng trên đùi, cả người thật giống như một đầu nhân ngư, lấy đầu hướng xuống tư thế hướng về lưu sa dưới đáy biển cuồng bơi xuống dưới.

Cái này Lưu Sa hà coi là thật không biết tràn đầy mấy phần, Dịch Nam cả người nghen đủ thở ra một hơi ở trong đó xuyên qua không biết sâu khoảng cách, hần chỉ cảm thấy cái này không đến thời gian mười hơi thở giống như cả một đời như vậy dài đằng đặc, đầu này chôn sâu ở ròi dưới sa mạc mấy trượng hướng sâu Lưu Sa hà thật giống như một đầu hồng câu, đem trọn cái dưới sa mạc cùng trên sa mạc chia làm ròi hai cái địa giới, Dịch Nam lập tức coi là thật cảm giác mình thật giống như là muốn lặn xuống sa mạc dưới đáy, vĩnh viễn không có cuối cùng, cũng không có khoảng cách.

Theo thể nội đột nhiên truyền đến cơ quắp một trận cảm giác, Dịch Nam biết cái kia là trong cơ thể mình nội lực sắp hao hết biểu hiện, nội lực xuất thể phương thức lúc đầu cũng chỉ có tu vi đạt đến ngày mai Vô Già mới có thể sử dụng, mà lại chỉ sợ bình thời cũng không có ai hội xa xỉ đến đem thể nội ngoại lực lấy như thể phương thức đến bảo vệ mình.

Loại phương pháp này hao phí nội lực thật giống như cho mở cổng vỡ đê, chỉ sợ dù là ngày mai cao giai Vô Già đều không trải qua không dậy nổi dạng này giày vò, cũng là vì sao Dịch Nam thể nội cái kia dị thường tinh thuần mà hùng hậu nội lực tại lưu sa bên trong sống không qua thời gian mười hơi thở.

"Chẳng lẽ ta vậy mà hội chết ngạt ở lưu sa bên trong. . ."

Dịch Nam trong lòng lập tức lại là có chút bi ai nghĩ đến, hần nếu là cùng Ngôn Thanh Vũ bị chôn sống tại ròi cái này không biết bao sâu lưu sa bên trong, chỉ sợ chính là Thần Tiên tới cũng khó tìm đến thi thể của hần, có lẽ trăm năm về sau theo lưu sa biến động, thi thể của hần mới hội bị ném ra ngoài sa mạc, chỉ là nhưng thời gian cảnh còn người mất, hần chẳng phải là muốn thương tiếc chung thân?

"Đáng chết lưu sa, ta cũng không tin người có thể thông tới đất phủ đi!"

Dịch Nam trong lòng giận dữ nghĩ đến, hần đem quanh thân phóng thích ra nội lực đột nhiên hạ thấp ròi một đại cổ, đem thể nội tụ tập toàn bộ nội lực tụ tập đến ròi trong đan điền, quanh thân cái kia ba mươi sáu khóa chậm rãi chớp động lên không hiểu quang mang huỳnh vị bên trong giống như thổi lên nhất đạo Toàn Phong, một cổ tân sinh nội lực lại là đột nhiên xuất hiện Dịch Nam thể nội, khiến cho cả người hần vì đó chấn động.

Đang cái này hai cổ nội lực một lần nữa giao hội, Dung Hợp về sau, sinh ra một cổ mới cường thịnh hơn nội lực, tại Dịch Nam thể nội dựa theo một ít không hiểu Huyền Cơ bắt đầu ròi vận chuyển.

Theo trong cơ thể hần bay lên một cổ không hiểu khí cơ, Dịch Nam quanh thân tất cả lưu sa thể mà đều bị cách ra, hần tại như thể nguy cơ trước mắt phía dưới, thể mà đem thể nội tứ khí ghi chép bên trong bát hơi quyết phối hợp với hàng chữ quyết cùng nhau tại lưu sa bên trong sử dụng ra, đang quanh thân lưu sa toàn bộ bị trong cơ thể hần phun ra ngoài khí tức mà ngăn ngừa cách hướng lúc, Dịch Nam cả người liền như là nhất đạo Mị Ảnh, điều động hàng chữ quyết, hướng phía lưu sa dưới đáy xông lên mà xuống.

Phàm là hần chỗ đến, tất cả lưu sa đều bị trong cơ thể hần phun ra ngoài không hiểu khí cơ toàn bộ cách ra, đem thể nội nội lực hóa thành đặc thù khí tức, vốn là rèn luyện mình nội lực pháp môn, bây giờ lại bị Dịch Nam trở thành hóa giải lưu sa phương pháp, ở trong đó sử dụng.

Ước chừng lần nữa qua bốn cái thời gian hô hấp, Dịch Nam tại cái này lưu sa bên trong thể mà lần nữa xuyên qua trọn vẹn năm sáu trượng hướng sâu khoảng cách. Như thể rộng lớn lưu sa bích đơn giản nghe rộn cả người, tỉnh tới hần xuống tới hướng lúc xuyên thẳng qua những cái kia khoảng cách, Dịch Nam lúc này mới hoảng sợ phát hiện cái này giấu ở Đông Hoàng dưới sa mạc Lưu Sa hà sâu chừng hơn mười trượng hướng sâu!

Đầu này giấu ở Đông Hoàng dưới sa mạc lưu sa bích không biết đến tốt cùng rộng bao nhiêu, nếu là nó lan tràn vượt qua hơn mười dặm địa điểm, tương lai chỉ cần có chút dị động, chỉ sợ toàn bộ Đông Hoàng sa mạc đều hội phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nghĩ đến đây Dịch Nam trong lòng quả nhiên là cảm thấy một phiền sợ hãi, lần này nếu không phải ngẫu nhiên, hẳn tuyệt đối không có nghĩ đến đang nhìn giống như bình tĩnh dưới sa mạc hội ẩn giấu đi to lớn như thể một đầu Luru Sa hà, lần này nếu là có thể thoát hiểm, tương lai nói không chừng muốn đem việc này nói cho người khác biết.

Trong lòng nghĩ như vậy lấy, Dịch Nam tiến lên tốc độ lại là một chút cũng không có chậm lại, ngay tại này lúc Dịch Nam lổ tai hơi lắc lư một cái, bên tai của hắn dường như mơ hồ nghe được rồi một điểm không giống thanh âm.

Dịch Nam lập tức tĩnh hạ tâm thần, nhắc lên thể nội sau cùng khí lực, đột nhiên một cái tăng tốc về phía trước mặt phóng đi, theo bên tai truyền đến thanh âm không ngừng phóng đại, Dịch Nam mừng thầm trong lòng, rốt cục nhìn thấy hy vọng!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Luru sa phía dưới, thần bí hang ngầm nói

Theo trận kia lọt vào tai thanh âm càng lúc càng lớn, Dịch Nam chỉ nhìn đến trước mắt nguyên bản một phiến mờ tối cát sông bên trong thể mà xuất hiện một điểm ánh sáng, hắn lập tức ôm thật chặt vẫn hôn mê Ngôn Thanh Vũ, thân thể đột nhiên một trương, cả người giống như một đầu ở trong nước ngao du con cá, thư triển thân thể liền hướng về kia trước mặt ánh sáng bay thẳng mà đi.

"Phốc" một tiếng vang nhỏ mà đến, theo trước mặt ánh sáng trong nháy mắt mở rộng, Dịch Nam cùng Ngôn Thanh Vũ cuối cùng từ luru sa bên trong thoát thân đi ra rồi, chỉ bất quá cái này một màn trước mắt lại hoàn toàn có chút ngoài dự liệu của hắn, nội lực đã cảm giác thiếu thốn Dịch Nam chỉ tới kịp phát ra một tiếng kinh hô, hắn cùng Ngôn Thanh Vũ hai người thể mà trực tiếp tiến vào một phương sông lớn bên trong!

Nguyên lai hắn vừa rồi tại bên tai nghe được tiếng vang kỳ dị lại là dòng nước không ngừng đánh vào trên thạch bích phát ra soạt tiếng nước, chờ đến Dịch Nam giẫm lên nước từ sông lớn bên trong toát ra đầu hướng lúc, nhìn xem đỉnh đầu một màn quỷ dị, càng là cả kinh hắn kém chút đem trong ngực Ngôn Thanh Vũ cho vung ra.

Tại chỗ này sâu không biết hơn dày dưới sa mạc, lại có dạng này một đầu tĩnh mạch mà dài dòng vách đá hang ngầm nói, ngoại trừ ở giữa đầu này rộng lớn sông lớn bên ngoài, hai bên lại là phân ra hai đầu rộng lớn hang ngầm nói, quanh co khúc khuỷu không biết thông hướng phương nào.

Tại cái kia màu đen uốn lượn trên thạch bích, không biết là người nào ở đây điêu khắc không hiểu hoa văn, ở tại bên trên còn khảm nạm lấy rất nhiều điểm điểm phát ra ánh sáng tăng đá, khiến cho chỗ này hang ngầm nói bên trong một phiến sáng ngời, có thể tùy tiện thấy rõ trước mắt sự vật.

Nhất làm cho Dịch Nam cảm thấy kinh dị chỗ vẫn là đỉnh đầu của hắn phía trên, trong đó đầu kia chậm chậm lưu động lấy không hiểu chi vật, đúng là hắn vừa mới cùng Ngôn Thanh Vũ chỗ nhảy ra đầu kia rộng lớn như là sông lớn đồng dạng luru sa.

Đầu này quái dị luru sa đè vào chỗ này hang ngầm nói phía trên, thật giống như một đầu lan tràn trường long, lại hình như là một bộ cự hình lưu động bích họa, trong đó cuộn cuộn luru sa chính đang không ngừng hướng về trước mặt chậm chậm lưu động, giống như là có người ở tại bên trên điêu khắc rồi một đầu lưu động sông nói, tình cảnh này đủ để cho bất luận kẻ nào đều cảm thấy vạn phần hoảng sợ cùng sợ hãi.

Chỗ này sâu không thấy cuối hang ngầm nói không biết thông hướng nơi nào, lại là người nào sở kiến, nhưng là có thể tại sa mạc dưới đáy mở ra như thế trái với lẽ thường một đầu luru sa hang ngầm nói, tuyệt không phải nhân lực đủ khả năng làm được, tuổi nhỏ hướng lúc đã từng được chứng kiến như thế vượt qua lẽ thường một màn Dịch Nam lúc này phản ứng đến, cái này. . . Chẳng lẽ là đã từng thượng cổ hướng lúc Thần Tiên vật lưu lại?

Có lẽ chỉ có dạng này mới có thể giải thích, vì sao đầu này Luru Sa hà có thể lấy quái dị như vậy một màn trong lòng đất chậm chậm lưu động, nhưng lại không có một giọt hạt cát rơi xuống, loại này thần kỳ thủ đoạn đã vượt quá đương thời tất cả mọi người lý giải, chỉ sợ chỉ có đã từng cùng Nhân Hoàng tiền bối cùng thế, lại hoặc là những cái kia đồng dạng có phiên sơn đảo hải năng lực thượng cổ Thần Tiên mới có thể bố trí xuống như thế cục diện.

Nghĩ đến đây, Dịch Nam lúc này một cái tay ôm thật chặt vẫn hôn mê Ngôn Thanh Vũ, hai cái chân lại là giẫm lên nước, hướng về bên bờ bơi đi.

Tại cái này địa phương xa lạ không biết hội chuyện gì phát sinh, nếu là đầu này tĩnh mạch sông lớn bên trong chạy ra cái gì hung mãnh gia hỏa đến, cái kia đụng phải hôn mê Ngôn Thanh Vũ cùng cơ hồ tính bị lực tấn mình, coi như thật chơi xong rồi.

Cũng may con sông lớn này dòng nước cũng không chảy xiết, Dịch Nam cơ hồ không chút phí sức liền bò lên trên bờ, đem toàn thân đã ướt đầm rồi Ngôn Thanh Vũ nhẹ nhàng thả trên mặt đất, Dịch Nam lúc này cởi quần áo vắn lên trên người mình nước đây.

Trước kia già nghe nói Thần Tiên chỗ ở bình thường đều có giấu bảo vật, không biết mình một hội có thể hay không cũng ở nơi đây tìm được bảo vật.

Trong lòng nghĩ như vậy Dịch Nam lúc này đem y phục mặc lên, lại là lập tức ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu vận hành lên thể nội tứ khí tâm pháp, chỉ cần cho hắn một chút thời gian, hơi khôi phục một chút thể nội nội lực, đến lúc đó liền có thể trực tiếp lấy thể nội nóng bỏng nội lực cảm quần áo cho sấy khô, tại loại này xa lạ tình huống dưới, chỉ có thể nội nội lực hồi phục rồi, hắn mới có đầy đủ lòng tin đến bảo đảm an toàn của mình.

Nhìn xem giờ phút này vẫn bình yên nằm dưới đất Ngôn Thanh Vũ, Dịch Nam nhưng trong lòng cũng cảm thấy một trận may mắn, còn tốt gia hỏa này tại thời khắc mấu chốt hôn mê đi, khiến cho hắn không có tại Ngôn Thanh Vũ trước mặt bộc lộ ra chân thực tu vi đến.

Vừa rồi Ngôn Thanh Vũ buộc tóc đã ở trong nước bị vọt lên ra, giờ phút này cả người đầu phát rồi tung trên mặt, tăng thêm hắn toàn thân quần áo đã ướt đầm, cái kia kẻ sát tại rồi trên người đơn bạc quần áo, lại là đem trên người đường cong hoàn mỹ hiện ra rồi đi ra.

"Kì quái, gia hỏa này ngực có vẻ giống như cột thứ gì đồng dạng. . ."

Kinh ngạc nhìn một chút Ngôn Thanh Vũ quần áo trên người, Dịch Nam ánh mắt lại là hiếu kỳ nhìn chăm chú đến rồi Ngôn Thanh Vũ trên ngực, Ngôn Thanh Vũ cái kia thân nguyên bản quần áo màu trắng tại bị nước ngâm qua đi gần như trong suốt, bắt quả tại bộ ngực hắn vị trí phía trên lại là có một đoàn màu trắng đai lưng đồng dạng ngăn ngừa dây vải cột vào rồi trên ngực, cái này bình thời tại dưới quần áo không thể gặp đồ vật giờ phút này lại là tại cái này lúc ánh vào rồi Dịch Nam tầm mắt.

"Gia hỏa này. . Không làm nữ nhân thật sự là đáng tiếc. "

Dịch Nam trong lòng thâm nhủ một câu, bình thời nhìn Ngôn Thanh Vũ giống như một bộ gầy gò thêm yếu đuối đáng vẻ, bắt quả tại hiện tại xem ra nhưng thật giống như béo gầy vừa vặn, cái kia không chịu nổi Doanh Doanh một nắm eo nhỏ, cùng nõ nang như ngọc đồng dạng da thịt, còn có một đôi hiển thị rõ ưu mỹ đường cong mảnh chân, thẳng thấy Dịch Nam lập tức tim đập như hươu chạy, tâm thần bất định.

"Khụ khụ, ta nên không sẽ là bị gia hỏa này lây nhiễm, chậm rãi cũng thay đổi thành thỏ đi. ."

Dịch Nam vừa mới như thế ác tục nghĩ đến, chỉ gặp nằm dưới đất Ngôn Thanh Vũ thân thể đột nhiên chấn động, tại chỗ liền ho khan.

"Khụ khụ. ."

Dịch Nam thấy thể nội vàng đem thể nội nội lực cấp tốc m2 ổn lại, đi qua cái này một hội thời gian điều tức, mặc dù cũng không có khôi phục rất nhiều nội lực, thể nhưng là cái này thể nội cảm giác suy yếu đã hoàn toàn biến mất rồi.

"Nam huynh. . Chúng ta đây là ở đâu a?"

Ngôn Thanh Vũ nhìn quanh tứ phương, khi nhìn đến rồi bên người Dịch Nam qua đi lại là hơi đem tâm cho để xuống, mặc dù rất giống đi tới một phiên địa phương xa lạ, bắt quả chỉ cần Dịch Nam ở bên cạnh hắn, Ngôn Thanh Vũ lại là bao nhiêu cảm nhận được một điểm an tâm.

"Ta cũng không biết, chính ngươi nhìn xem ngươi đỉnh đầu!"

Dịch Nam nhìn xem có chút mơ hồ Ngôn Thanh Vũ, lại là đưa tay chỉ đỉnh đầu, lập tức bắt đắc dĩ nói nói.

Gia hỏa này vừa rồi rớt xuống trong nước đoán chừng không uống ít nước, bây giờ lại ngay cả ánh mắt đều có chút tan rã rồi.

Ngôn Thanh Vũ nghe vậy lúc này chậm rãi ngẩng đầu, khi ánh mắt của hắn thấy được đỉnh đầu cái kia một phiên lưu động to lớn lưu sa đồng dạng dòng sông hướng lúc, cả người giống như đều lảo đảo ngay tại chỗ rồi, thật lâu không có động tĩnh.

"Ta. . Ta nên không sẽ đang nằm mơ chứ. . ." Ngôn Thanh Vũ chậm rãi quay đầu nhìn Dịch Nam, một mặt vô tội nháy nháy mắt, giống như đang chờ Dịch Nam trả lời đồng dạng.

"Trần. . Ngươi hắn là không đang nằm mơ, từ khi ngươi hôn mê về sau. . ."

Dịch Nam lập tức hơi có vẻ lúng túng nhìn xem Ngôn Thanh Vũ, lại đem sự tình ngọn nguồn đổi một cái phiên bản về sau, êm tai nói, lại là mở miệng nói cho hắn.

Ngôn Thanh Vũ nghe xong Dịch Nam giảng thuật về sau hơi trầm ngâm, lập tức bắt đầu chải vuốt lên ý nghĩ của mình tới. Qua một lúc sau hắn chậm rãi ngẩng đầu, nhìn xem Dịch Nam mở miệng hỏi nói

"Dựa theo ngươi vừa rồi nói, tại ta sau khi hôn mê ngươi cùng ta liền lọt vào những con chuột kia móc ra trong cái khe, sau đó hai chúng ta vừa trầm vào trên đầu đầu kia lưu sa bên trong, cuối cùng lại từ phía trên rơi ra?"

"Ân. . Không sai biệt lắm chính là cái này ý tứ a. " Dịch Nam hơi có vẻ xấu hổ, nhìn Ngôn Thanh Vũ đáng vẻ giống như cũng không có làm sao hoài nghi hắn, dù sao vừa rồi cả người hắn cũng là tại trong hôn mê, ngoại trừ tại trong sông uống mấy ngụm nước bên ngoài, lại là không có lại nhận cái khác bất cứ thương tổn gì, nghĩ đến cũng không sẽ có bất kỳ ấn tượng nào.

"A. . Y phục của ta làm sao ướt. . ."

Ngôn Thanh Vũ lúc này phát hiện mình cả người đã ướt đầm, hắn cuống quýt ôm chặt lấy rồi lồng ngực của mình, một mặt khăn trương đề phòng nhìn

xem Dịch Nam

Bởi vì y phục trên người vài vóc đồng dạng nguyên nhân, giờ phút này ướt đẫm quần áo nhìn thật giống như trong suốt lụa mỏng đồng dạng khoác ở trên thân, hiển thị rõ thân thể thướt tha đường cong.

Ngôn Thanh Vũ có chút nổi giận nhìn xem Dịch Nam, ngữ khí hơi có vẻ cuồng quật mở miệng nói

"Người. . Người vừa rồi không có đối ta làm cái gì a. ."

"Người cũng không phải nữ ta có thể đối người làm gì, ai, đúng, người ngực đoàn kia cột dây vài là cái gì? Nhìn giống như rất kỳ quái đáng vẽ. "

Dịch Nam lập tức bị Ngôn Thanh Vũ cử động làm cho là vẻ mặt khó hiểu, lại là vừa vặn mở miệng hỏi tiếp nói.

"Người. . . Ta. . . Cái kia. ."

Ngôn Thanh Vũ bị Dịch Nam hỏi lên như vậy, khuôn mặt lại là dâng một cái trở nên một phiền umber hồng, cả người tại nguyên chỗ áp ứng nửa ngày một chữ cũng không có nói ra.

"Tốt, người sẽ không có chuyện gì a? Có thể đứng lên tới sao?"

Dịch Nam lập tức mặc dù đối Ngôn Thanh Vũ phản ứng cảm thấy kỳ quái, bất quá khi là trọng yếu nhất lại là tìm tới nơi này đường ra, nơi này tạm thời có phải hay không Thần Tiên chỗ ở hẳn không biết, bất quá căn cứ Nhân Hoàng tiền bối nói, cái này toàn bộ Thiên Nguyên đại lục phía trên hẳn là đã sớm không có rồi một vị tiên nhân tồn tại, coi như nơi này thật sự là Thần Tiên đã từng ở lại phủ đệ, vậy cũng không biết là nhiều ít vạn năm trước sự tình.

Tiên nhân có lẽ có thể trực tiếp từ trên đỉnh đầu cái này phiền lưu sa bay ra ngoài, thế nhưng là Dịch Nam không có cái này bản lĩnh a, hẳn không có khả năng lần nữa đánh bất tỉnh Ngôn Thanh Vũ, ôm hẳn nghịch hướng bơi qua cái này phiền kinh khủng lưu sa, đến lúc đó nếu là ở trong đó lạc mất phương hướng, vậy liền thật chết đều không biết chết như thế nào rồi.

Hiện tại việc cấp bách vẫn là thuận đầu này tĩnh mịch mà dài dòng hang ngầm nói một đường tiến lên, nhìn xem có thể hay không tìm tới đi ra sinh lộ, như là vận khí tốt không chừng có có thể được đã từng tiên nhân ở đây còn sót lại bảo vật cũng khó nói.

"Ân. . Có thể. ."

Ngôn Thanh Vũ khinh khinh mở miệng, hai tay của hắn thật chặt vòng ôm mình ngực, lại là hảo hảo đứng lên, hiển nhiên hắn vừa rồi tại Dịch Nam bảo hộ phía dưới không có nhận một điểm tổn thương.

"Người đi theo ta đằng sau, chúng ta thuận đầu này vách đá nhìn xem có thể hay không tìm tới lối ra. " Dịch Nam không có lý hội Ngôn Thanh Vũ cái này có chút cử động khác thường, đang lúc đem hai cái bao phục cho xách trong tay, lại là đi đầu hướng phía trước mặt đi đến.

"Nam huynh. . Nơi này đến cùng là nơi nào a. ."

Ngôn Thanh Vũ theo sát Dịch Nam sau lưng, nhưng lại duy trì nho nhỏ một khoảng cách, lập tức nhìn xem trên thạch bích cái kia quý dị hoa văn cùng từng khóa phát ra ánh sáng kỳ dị tầng đá, nhỏ giọng mở miệng hỏi nói.

Dịch Nam đưa tay chạm đến lấy trên thạch bích quái dị hoa văn, hắn đương nhiên hoàn toàn xem không hiểu phía trên này vẽ lấy uốn qua uốn lại hoa văn đại biểu là có ý gì, nhưng là vào tay về sau vách đá lại không có một chút ẩm ướt, ngược lại giống như còn tản ra điểm điểm ẩm áp, lại là quý dị vô cùng.

Dịch Nam một bên nhẹ nhàng vuốt ve cái kia một khối nhỏ phát ra ánh sáng quái dị tầng đá, một bên lại là mở miệng hỏi lại nói

"Người biết Thần Tiên sao?"

"Thần. . . Thần Tiên?"

Ngôn Thanh Vũ tựa hồ hoàn toàn không có nghĩ đến Dịch Nam thế mà hội nói ra dạng này từ ngữ, lập tức lại là tại nguyên chỗ ngăn người, bất quá chờ đến hắn ở trong lòng suy nghĩ cái này một cái từ ngữ đại biểu lấy to lớn hàm nghĩa hướng lúc, Ngôn Thanh Vũ nhưng trong lòng lại không có biểu hiện ra một tia chế giễu Dịch Nam ý tứ.

Có thể tại sa mạc dưới đáy xây thành dạng này một đầu to lớn hang ngầm nói, đồng thời đem trọn đầu lưu sa lấy đảo lưu hình thức bố tại hang ngầm nói phía trên, thủ đoạn như vậy liền xem như toàn bộ Vũ Quốc hoàng thất dốc hết tất cả tồn kho, sợ là cũng không thể đạt tới dạng này phi di hiệu quả.

Mà lại Ngôn Thanh Vũ tại đưa tay khẽ vuốt qua trên thạch bích phát ra ánh sáng tầng đá về sau, lại là lần nữa phát ra một tiếng kinh hô.

"Hoàng Ngọc Nhật Tinh!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Đạo Tỏa Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.